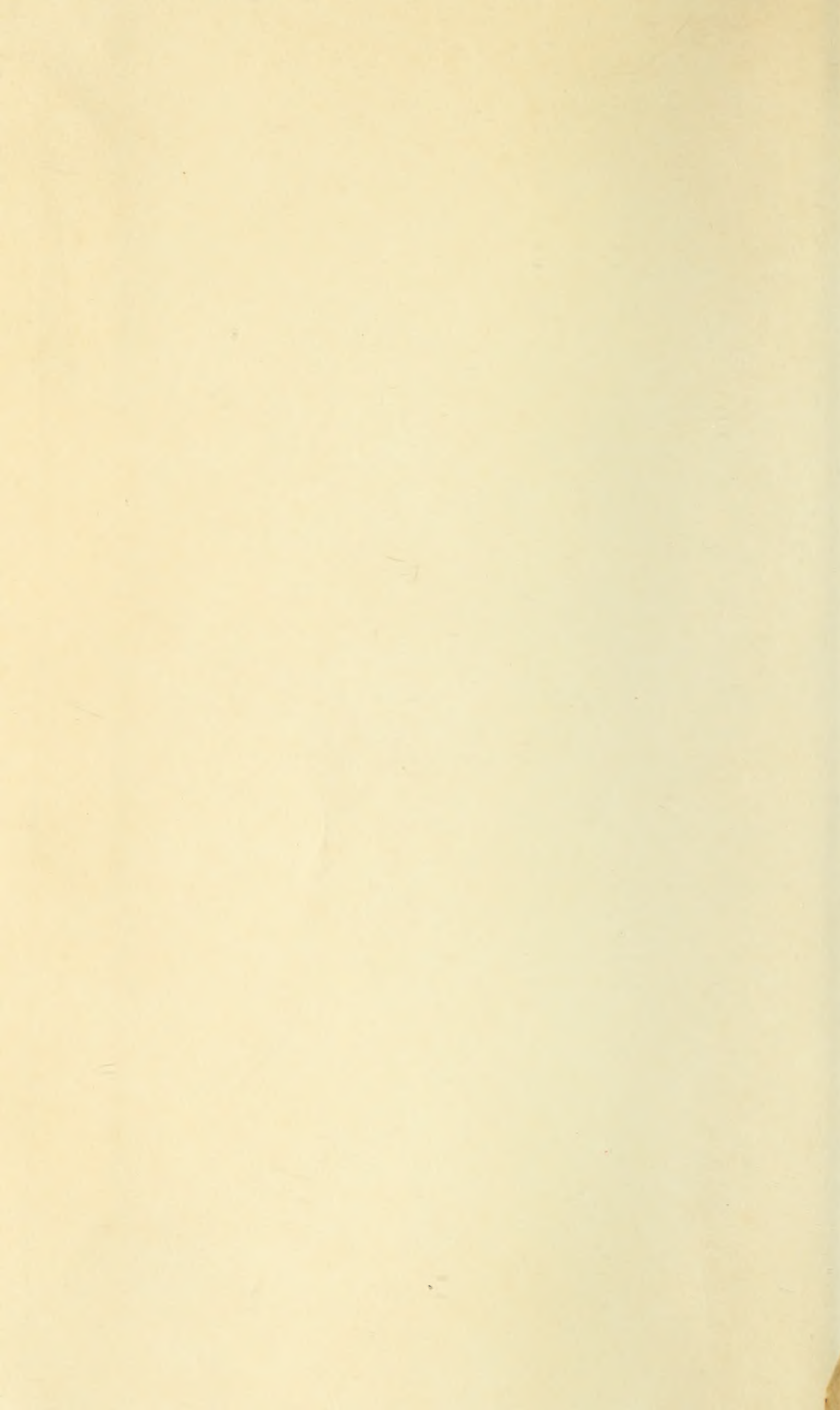

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

D. Philippi Decii Me-

DIOLANENSIS, LEGVM

*interpretis clarissimi, in titulum de Regulis iuris,
Commentaria non contemnenda sanè inter iustitiæ
proceres. Cui (ultra usitatos prouentus D. HIERO-
NYMI CHVCHALON Hispani) accesserunt nunc
nunc obseruationes aliquot PETRI CORVESII*

*Cespitelensis huius literaturæ studiosi: cum
notabilibus ad quascūque Leges C. §§.*

*Et restitutione insuper locorum
complurium, cum suo in-
dice perutili ac ne-
cessario.*

ACCESSIT ET EODEM

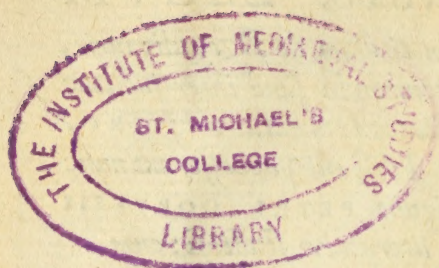
*auctore breuis quædam tabella in Regula
Fœminæ, quò vno intuitu (in quibus
illæ permissione vel prohibitionē
à maribus differant) de fa-
cili percipi possit.*

LVGDVNI,

Apud Iacobum Giuntam.

M. D. XLVI.

AUG 23 1938

AUG 23 1938

11117

CLARISSIMO VIRO D. IO.

ANNI PELETO Matisconēſi I. V. D. in magno
Parisiēſi Senatu digniſſimo Aduocato: Hebræis,
Græcis, ac Latinis literis optimè erudito,
Petrus Corueſius
S. D.

TEST in externis ſenſibus dele-
ctus quidam, à cauſis quæ ſingulo-
rum functiones mouent, ita ut ua-
rios & certis gradibus diſſimiles
effectus cōſtituant: ſic & in inter-
nis Animæ actionibus eſſe puto, Pe-
lete candidiſſime. Nam ubi tua inte-
gritas & modēſtia, eruditio, & mores, impreſſa ani-
mo meo ſunt: quum Taurini ambo legum ſtudijs operam
daremus, ſic me tui memorem faciunt, & tuæ probitatis ad-
monent quotidie, ut uel in hac quantulacunque occaſione
te prætermiſſo, ad alium diuertere, pro noſtra amicitia ne-
quaquam dignum duxerim. Cū igitur menſibus præteri-
tis ne mutus ego inter maximè uerboſos omnino uerſarer:
& ad exercitationem quæ plurimum utilis in omnibus
perhibetur, haberem Decium, ſeu magis Vlpianum, Pau-
lum, Caium, Scæuolam, & cæteros in titulum de regulis
iuris: quibus meo ſtudio aut labore (ut in uſu eſt) ad ea quæ
uel parte aliqua ſubobſcurè ſunt prolata, uel quæ ita longa
iam obſeruatione ſunt recepta, ut numeroſiori ſemper teſti-
monio confirmanda putent, adderem. & alia ex alijs uelut
commentarer, uel probatoria & magis firma redderem:
ſimilibus ad ſimilia ex laborioſa hinc inde collectione ad-
iunctis. Vbi eſt præſtitum, cū uiderem etiam ſupereſſe ad

uulgatam obseruationem alicuius patrocinium qui se ad
calumnias, si quæ exoriantur, opponeret: uel aliàs cui eius-
dem libri tutelam præsentarem: statim illa, illa inquam tua
effigies sese ultro mihi exhibuit, fiduciam inquirenti exhi-
bens titulo multiplici. sed amicitia, eruditione, & probita-
te in primis, ita prioribus nostris annis adinuicem exper-
tis, ut ea cuicunque amplitudini & ponderoso titulo præ-
ponere nihil mihi gratius fuerit. Verùm ut de causa instru-
ctus animosius munus proprium obeas, mihi in opere obij-
ci potest, quòd præter communem usum à uetustioribus
interpretibus recedam interdum, ad philosophos Plato-
nem & Aristotelem in his maximè quæ alterius sunt con-
siderationis. Mihi errare cum illis (si tamen erratum ue-
lint) fortè gratum erit. Quatenus uerò & philosophis &
iureconsultis in eodem subiecto conuenit, & causas non
dissimiles habent: uel ex quo etiam in naturam & ratio-
nem (quæ anima legis est, ut inquirunt iureconsulti) effica-
cius intendunt illi: eo etiam illorum testimonia nedum re-
cipi, sed & pro maximis habenda putarem. Verùm multa
superessent questione hac in medium proposita:

supple tu pro tua prudentia reliqua, quando
longum esset hoc loco & superfluum ti-

bi maximè cui multo plura sunt

cognita. Vale, & Corue-

sium semper tui

amantissimum

reputa.

TABVLA PRINCIPALIVM ET EMERGENTIVM
gentium quæstionũ, ac omniũ quæ notatu digna sunt præclarissimæ
lecturæ Iuris utriusque luminis & monarchæ D. Philippi
Decij Mediolanensis, super necessario & utilissimo titulo
de regulis iuris. ff. edita, per dominum Hieronymum Chuchalon Hispanum, per modum
nu. & charta. pro cõmuni omniũ
studentium utilitate & la
borum suorum
levamine.

A

Absentia eius.	ccclxj.	Cum amplius.	cccxxij.
Actus legitimi.	cccij.	§. Is natura.	cccxxij.
Ad ea quæ non habent.	ccclxxx.	Cum prætor.	ccclvj.
§. Semper.	ccclxxx.	Cum principalis.	ccccxxvij.
§. In contractibus successores.	ccclxxxj.	Cum par delictum	ccccxxj.
		§. Illi debet.	ccclxxij.
Alterius.	ccxxxvj.	Cum servis.	ccclx.
Aliud est vendere.	ccxcvj.	Cuius effectus.	cccclxvij.
§. Refertur	ccxcvij.	Cuius per errorem.	ccxliij.
§. Absurdum.	ccccv.	Cui ius est.	ccccv.
		Creditor.	ccclxxxij.

B

Bona fides.	ccl.	Domum suam.	cclxv.
Bona fides tantum.	ccccx.	Donari videtur.	cccxix.
		Diuus Pius.	clxvj.

C

Capienda occasio.	ccccvij.		
§. Quod factum est.	eodem.	Ea quæ ad dandum.	ccccx.
Contractus.	cxxxvj.	Ea quæ raro.	cclxx.
Consilij.	ccxxv.	Ea est natura.	cclxxij.
§. Socij mei.	ccxxxij.	Ea sola deportationis.	cccl.
Culpa est.	ccxliij.	Ea quæ in partes.	ccccxxxvij.
Culpa caret.	ccxxxvj.	§. In re dubia.	ccccxxxix.
Cum tempus.	cxix.	Eius est nolle	lxij.
Cum quis possit.	ccccv.	Et si nihil.	ccccxxx.

I N D E X L E G V M,

Ex pœnalibus causis.	cclij.	§. Vbi verba.	ccclxxj.
Expressa nocent.	ccccxliij.	§. Mulieribus.	ccclxxij.
Ex qua persona.	cccclxix.	In eo quod vel is.	clxxxiiij.
F		In iure ciuili.	cccc.
Factum à iudice.	ccccxij.	In obscuris.	cccxc.
Factum suum.	ccccclxxij.	In obscura voluntate.	ccccxxviiij.
§. Non videtur.	ccccxxij.	In omnibus obligationibus.	cviiij.
§. In pœnalibus.	ccccclxxiiij.	In omnibus causis id.	cclxxix.
Fauorabiliiores.	cccclij.	In omnibus causis.	cxcix.
Fœminæ.	xv.	In omnibus quidem.	cccxxxv.
§. Item impuberes.	l.	In omnibus officijs.	ccccxxij.
Ferè in omnibus.	ccclxj.	§. Non debeo.	ccccxxiiij.
Ferè quibuscunq;.	ccccclxxj.	In negotijs contrahen.	lxxj.
Filiusfamiliâs.	cccxlvj.	In persona.	cxxxiiij.
Furiosi.	ccv.	§. Generaliter.	cxxxiiij.
Fraudis interpretatio.	cccviiij.	In pari causa.	ccccclvj.
Fructus rei.	cclxxxvij.	§. Hi qui.	ccccclvj.
G		Inuito beneficium	cclxxxiiij.
Gñaliter cū de fraude.	cccvj.	Inuitus nemo.	ccccclxxvij.
H		§. Cui damus.	ccccclxxvij.
Hæredem eiusdem.	cclv.	§. Cum quis.	ccccclxxix.
Hæreditas.	cclxvij.	§. Plerunq; emptoris.	eodem.
Hoc iure.	ccccclxx.	§. Quod cuiq;.	eodem.
§. Deiecit qui.	ccccclxxj.	In testamentis.	ciiij.
§. In contractibus quibus doli.		In toto & pars.	ccccclxxvij.
ccccclxxj.	I	In toto iure.	cccx.
Imaginaria venditio.	cxvj.	In totum omnia.	ccc.
Id quod nostrum.	xcix.	Iura sanguinis.	lxxxv.
Imperitia.	ccccclvij.	Iure naturæ.	ccccclxxxiiij.
Impossibilium	ccccxxxij.	Ius nostrum.	lxxxj.
In ambiguis pro.	cccxxv.	Is damnum dat.	ccccix.
§. Non est nouum.	cccxxvij.	§. Eius verò.	ccccx.
§. Quoties.	cccxxxj.	§. Quod pender.	ccccxj.
In ambiguis oratiõibus.	ccccclvij.	In contrahenda.	ccccxiiij.
In eo quod plus.	ccccclxiiij.	In condemnatione.	ccccxvij.
§. Nemo alienæ.	ccccclxix.	§. Cum verbum,	eodem.
§. Pupillus.	ccccclxx.	§. Vnicuiq;.	ccccxix.
		§. Dolo	

§. Dolo facit.	ccccxx.	§. Non videntur.	cccxciiij.
L		Nihil peti potest.	ccccxxxiiij.
Libertas.	ccclx.	Nuptias.	clxxv.
Libertas omnibus.	cccl.	Nullus videtur.	ccxlviij.
M		Nulla intelligitur.	cccxxxiiij.
Marcellus.	cclxxv.	Nullum crimen.	ccclxiiij.
Melior conditio.	cccclix.	Nunquam actiones.	cccclviij.
Minus est actionem.	cccclxxxiiij.	Non omne quod licet.	cccclxiiij.
N		§. In stipulationibus.	eodem.
Nemo damnum facit.	ccccclxx.	Non vult.	lxxiiij.
Nemo dubitat.	cccclviij.	Non solet.	cccxxxij.
Nemo de domo.	ccclvj.	Non solent.	ccclviij.
Nemo ideo obligatur.	ccccxj.	Non est singulis.	ccccxxiiij.
Nemo fraudare videtur.	cccclxiiij.	§. Infinita est.	eodem.
Nemo alieno nomine.	cccl.	Non alienat.	ccccclviij.
§. Temporalis.	cccclj.	Non fraudantur.	cccclix.
Nemo potest gladij.	cclxxxvj.	§. Nemo ex suo.	eodem.
Nemo prædo est.	cccclv.	Non debet cui.	cxxx.
§. Locupletior.	eodem.	Non debet actori.	ccviiij.
§. Cum de lucro.	eodem.	§. In re obscura.	ccix.
Nemo plus iuris.	cclxvj.	Non vt ex pluribus.	cccxciiij.
Nemo plus commodi.	ccccclix.	Non potest dolo.	ccccclviij.
Nemo qui condemnare.	cxcvj.	Non potest videri.	ccclij.
Nemo ex his.	ccxvj.	Nō pōt videri defuisse.	cccclxxxviij.
§. Quoties.	ccxix.	Non debet alteri.	ccxcviij.
Neratius.	ccccxxxviij.	Non videntur data.	cccvcj.
Nemo potest mutare.	ccxcviij.	§. Qui iussu.	cccvcj.
Neq; interdicto.	ccccclviij.	Non videtur quisquam.	ccxliij.
Neq; pignus.	ccxxj.	Non videtur defendere.	ccxliij.
§. Priuatorū cōuentio.	ccxxiiij.	Nō videtur rem amittere.	cccx.
Nec ex prætorio.	clxiiij.	Non videtur cœpisse.	cv.
Nihil interest.	ccclxxviij.	O	
Nihil tam naturale	cxcij.	Omnes actiones.	ccccclxj.
Nihil dolo.	cccclviij.	§. Non videntur.	eodem.
§. Cum principalis.	eodem.	Omnis diffinitio.	cccclxxxj.
Nihil consensui.	cccxcj.	Omnis hæreditas.	ccccclx.
§. Non capitur.	ccclxxix.	Omnia quæ ex testō.	cccclxxxj.

INDEX LEGVM.

Omnia ferè.	ccccxxxix.	Qui dolo.	cccclviii.
Omnia quæ iure.	cccliiij.	Qui rem alienam.	ccccvj.
Omnia quæcunq;.	cclxxxviiij.	Qui tacet non vtiq;.	cccclxiiij.
P		Quoties dubia.	cxxix.
Parè effe conditionē.	ccccclxx.	Quoties idem sermo.	cclxxvj.
Pœnalia iudicia.	ccccv.	Quoties duplici iure.	ccccxxxix.
Pupillus nec velle.	ccccxxxvj.	Quoties vtriusq; causa.	ccclj.
Pupillum qui.	ccclxxiiij.	Quoties nihil.	ccccclxxxj.
§. In hæredes.	ccclxxv.	Quod attinet.	clxxxiiij.
Plus cautionis.	clx.	Quod euincitur.	ccccxxxvij.
Plerunq; fit.	ccccclxxxiiij.	Quod à quoquam.	ccxxiiij.
Prætor.	cccxciiij.	Quod contra.	ccccclxij.
Privilegia.	ccccxlv.	§. Vni duo.	eodem.
Q		Quod initio.	clxx.
Quandiu.	ccccxxxiiiij.	Quod iussu.	ccccxxvij.
Quatenus.	clvj.	Quod nullius effe pōt.	ccccxxxix.
Quæ ab initio.	ccccclxxxviiij.	Quod quis ex culpa.	ccccclxxxiiij.
Quæ dubitationis.	cccxvj.	Quod quis cū seruus.	ccccclxvij.
Quæ legata.	cxxiiij.	Quod ipsis.	ccccclxiiij.
Quæ propter.	cccclij.	Quo tutela,	ccxc.
Quicquid calore.	ccxxxiiij.	§. Nemo potest.	ccxcj.
Qui actionem habet.	cxiiij.	§. Vi factum.	ccxciiij.
Qui autore.	ccccclx.	§. Clam.	ccxciiiij.
Qui cum alio.	cxv.	§. Quæ in testamento.	ccxcv.
§. Non solet.	cxxix.	§. Nec paciscendo.	eodem.
Qui potest inuitis.	clxj.	R	
Qui potest facere.	ccccxxj.	Regula.	viiij.
§. Quod quis.	ccccxxiiij.	Res iudicata.	ccccclxxxvj.
Qui in alterius locum.	ccx.	S	
Qui sine dolo.	cclxix.	Semper generalibus.	ccccclxvij.
Qui verante.	ccclv.	Semper in contractibus.	ccccclxlv.
§. Eius est actionem.	ccclvj.	Semp in stipulationibus.	clxxxvij.
Qui in ius.	ccccxxv.	Semper in obscuris.	xc.
§. Nemo.	ccccxxvj.	Semper in dubijs.	ccclix.
Qui per successionem.	ccccclj.	Semper qui non prohibet.	cclviij.
Qui in seruitute.	ccccclviiij.	Seruitutem.	ccccclxxxvij.
Qui non facit.	ccccclix.	Seruus reipublicæ.	ccccclxxxix.

Secun

ET PARAGRAPHORVM,

Secundum naturam.	xcvj.	V	
Si librarius.	cccxlj.	Vani timoris.	ccccxxxiiij.
Sicuti pœna.	cxcviiij.	Velle.	lxvj.
Si in duabus.	ccclviiij.	Verum est.	clxxxij.
Si nemo subijt.	ccccxxviiij.	Vbicunq; causæ.	ccclix.
Si quis obligatione.	cccxcj.	Vbi repugnantia.	ccccxxxiiij.
§. Non potest videri.	ccclxxxj.	§. Quæ rerum natura.	ccccxxxv.
Si quis prægnantem.	ccccxxxiiij.	Vbi non voce.	cccclij.
		§. Furiosus.	eodem.
T		Vbi lex.	cccliiij.
Toties in heredem.	ccxx.		

Aa 5

FINIS INDICIS LEGVM,

ET PARAGRAPHORVM.

INDEX ALPHABETICVS

præcipuarum materiarum in cōmentarijs

D. Philippi Decij super Tit.de

regu.Iuris contentarum.

De litera A.

B B A S & abbatissa. Abbatissa dicitur habere dignitatem cum administratione. l. ij. nu. 11. fo. 18

Abbatissa abbatiæ quiparatur in administratione bonorum in l. fœminæ in apost. super ver. iurisdictione. 28

¶ Absens. Absenti causa reipublicæ, datur restitutio cōtra fiscum. l. absentia. nu. 1. fo. 461

Si fiat actus in quo agatur de utilitate absentis, statim quod ille scit & non contradicit, consentire videtur. l. semper qui non prohibet. nume. 2. fo. 259.

Iudex tenetur suscipere defensionē pro innocentia absentis. j. iudex.

Absens an possit condemnari. vide infrà sub verbo innocentia.

Contra absentem causa reipublicæ interponitur primum decretum, si non defendatur. l. absentia. nu. 2. 461

Absenti donatum, ad hæredem non transmittitur, si ante acceptationem moriatur. in l. contractus. in addi. super ver. ratificatione. 145

¶ Absolutio. Non potest absolvere, qui non potest condemnare. l. nemo qui condemnare. nu. 1. fol. 196. & quid in materia correcto. ibi. nume. 3. eodem.

Qui non potest condemnare ex defectu iurisdictionis, nō potest absolvere: secus si ex priuilegio personæ: quia tunc bene poterit absolvere. ibi. nu. 2. eodem.

Absolutus de crimine. vide infrà accusatio.

¶ Accusatio & accusatus. Accusatus de homicidio potest opponere negando se commisisse homicidium: & si probetur, potest dicere se illud fecisse ad defensionem. l. nemo ex his. nu. 1. fo. 216. & qualiter probabitur illa defensio, vide infrà defensio.

Accusatio nō potest replicari, si accusatus fuit absolutus; siue per viā accusa. inquisitionis, siue dispensationis. l. bona fides. nu. 5. 7. & 8. fo. 251. & l. nunquam. fo. 457.

Post mortem quis accusari non potest. vide infrà mors.

Accusans aliquē fecisse homicidiū si probat de mandato succumbet. vide

vide infrà mandatum.in ver. accusans.

¶ Accessoriũ. Rescissio principali, rescissum videtur accessoriũ: quãdo est eadẽ ratio. l. cum principalis. nu. 1. fo. 427. vbi plura exẽpla.

¶ Actio, actor, actus, & agere. Actoris intentio vbi est fundata, nisi exceptio ex parte rei probetur est ferenda sententia pro actore: nisi ex actis cõstaret exceptionem competere: quia tunc iudex supplere potest: licet non faciendo non faceret litem suam. l. non videtur cepisse. nume. 4. 106

Actio intentata perimitur opposita exceptione. ibi. nu. 3. 105

Actus perfectus & consummatus durat, licet superueniat casus à quo initium habere non possit. l. in ambiguis. §. non est nouum. num. 2. fo. 327. limitatur tamen. nu. 3. 328

Si actus sit prohibitus propter honestatem, non obstante prohibitione actus tenet. ibi. nu. 4. eodem.

Actor, an possit variare. vide infrà variatio. in ver. post litem.

Actiones pœnales quando transeunt in hæredes tam de iure canonico quàm ciuili. vide infrà hæres.

In dubio interpretatio debet fieri vt actus valeat. vide infrà interpretatio. in ver. in dubio.

Præsumptio validitatis actus est potentior alijs præsumptionibus. vide infrà præsumptio.

Princeps non præsumitur vti plenitudine potestatis, nisi aliter actus non valeret. vide infrà princeps.

Licet præsumatur actus præcessisse qui est prior in ordine: tamen si actus posterior redderetur nullus, ad hoc vt valeat præsumitur actus posterior præcessisse. l. in contrahenda. nu. 8. 414

Relatio non habet locum, quãdo actus destrueretur ex tali relatione. ibi. nume. 10. 415

Quo ad nullitatem actus, non est par virtus taciti & expressi. l. expressa. nu. 2. & 10. 443

Vbi ratio diuersitatis non datur, cui damus actionẽ multò magis & exceptionem. l. inuitus. §. cui damus. nu. 1. 478

Si actio & exceptio tendunt ad eundẽ finem, cui damus actionẽ &c. secus si ad diuersa. ibi. nu. 2. & 3. eodem.

Agere quis nomine alieno dicitur, duobus modis. l. nemo alieno. numero. 1. 459

Licet nomine alieno quis agere non possit: tamen potest quis quandoq;

- doq; agere nomine proprio, ad vtilitatem alterius. ibi. nu. 2. & etiã
 suscipere nomine alieno defensionem inuito auctore, nisi animo no-
 uandi susciperet. ibi. nu. 3. eodem.
- Coniunctus potest agere pro coniuncto. ibi. nu. 3. eodem.
- Quando plures actiones pœnales competunt ex eodem facto & deli-
 cto, vna non tollit aliam quominus concurrant & simul cõpetant:
 sed vna electa alia tollitur. l. nunquam actiones. nu. 1. 2. & 3. 457
- Actio iudicatur mobilis vel immobilis, secundum qualitatem rei quæ
 in ea deducitur. l. qui actionem. nu. 2. 114
- Actiones personales & nomina debitorum dicuntur esse in bonis no-
 stris. ibidem nu. 4. 117
- In actione negotiorum gestorum venit regulariter dolus lata & le-
 uis culpa. l. contractus. nu. 33. 152
- Actio in rem vtilior est, quàm in personam. l. plus cautionis. nu. 1. 160.
- Actus nullus quia persona non erat legitima, non confirmatur per
 superuenientem legitimationem. l. quod initio. nu. 5. 171
- Actus nullus an & quando possit confirmari. ibidem per totum.
- Actus qui confirmatur valet prout ex nunc, & nõ prout ex tunc. ibi.
 nume. 12. 173
- Actus qui aliquo respectu fuit validus si confirmetur per ratificatio-
 nem trahitur retro: secus si omnino fuit nullus: quia tunc non tra-
 heretur retro. ibi. num. si. fo. eodem. & l. semper qui non prohibet,
 numero. 16. 264
- Actum videtur illud quod ex qualitate rei colligitur. ibi. nu. 7. 172
- Quæ necessariò requiruntur in confectione actus requiruntur etiam
 in eius resolutione: secus tamen si ex abundanti vltra necessita. ali-
 qua solennitas adhibita sit: quia talis solennitas nõ est necessaria in
 eius reuocatione. l. nihil tam naturale. nu. 5. 193
- Actori nõ debet licere q̃ reo nõ pmittitur. l. nõ debet actori. n. 1. 208
- Actor quando potest excusari ex ignorantia ab expensis. l. qui in alte-
 rius. nu. 5. fo. 212. & nu. 10. 215
- De actione furti, vide infrà furtum.
- Ex pluribus actionibus ad idem competentibus, vna tantum eligi de-
 bet. l. nemo ex his. §. quoties. nu. 1. 219
- Actus qui potest fieri aliquo inuito, potest fieri eo absente & igno-
 rante. l. qui potest inuitis. 161
- Ex maleficio serui, nõ quæritur actio dño. l. alterius. nu. r. 236
- Cui

- Cui actio est acquirēda, nō videtur cōsentire in illicitis. ibi. nu. 2. eo. 302
 Actus est terminus generalis. l. actus legitimi. nu. 1. eodem.
 Actus legitimi qui dicantur. ibi. nu. 2. eodem.
 Actus legitimi quam conditionem non recipiunt. ibi. num. 6. 7. & 8. fo. 304. & nu. 11. fo. 305, præcedenti.
 ¶ Acquisitio. Acquisitio quæ à prin. fuit nulla quia facta per forensem contra formam statuti non reconualescit: licet postea efficiatur ciuis. l. quod initio. nu. 1. 171
 ¶ Aditio. Aditio in quibus trahatur retrò. l. omnia ferè. nu. 5. 440.
 Aditio non trahitur retro in præiudicium tertij. ibi. nu. 2. eodem.
 Si filiusfamiliās sit hæres institutus, & priusquam adeat efficiatur sui iuris: hæreditas postea adita sibi acquiritur, nec alia aditio retrotrahitur. ibi. nu. 4. eodem.
 Si procurator generalis eius, cui erat delata hæreditas intentauit iudicium nomine hæredis instituti, & opponatur quòd hæres nō adiuit, adeundo confirmatur iudicium, quia aditio retrotrahitur. ibi. numero. 5. eodem.
 ¶ Aduocatus. Aduocatus an possit vti malitijs. infrà malitia, aduocatus cogitur inuitus patrociniū suscipere. l. iuuitus. nu. 2. 477
 ¶ Adulterium. Adulterium vel fornicatio nō permittitur prætextu necessitatis. vide infrà necessitas. in ver. prætextu.
 Adulterari non potest mulier bannita: licet occidi possit. vide infrà bannitus. in ver. mulier.
 Si mulier committat adulterium non perdit dotem, quando maritus tenet concubinam, vide infrà vxor.
 ¶ Alienatio. Alienatio rei minoris quæ nō valet quia facta sine decreto: confirmatur superueniente maiore ætate. l. quod initio. numero. 11. 173
 Creditor potest alienare rem debitoris. l. nemo plus iuris. nu. 3. 246.
 Prohibitus alienare, non prohibetur alienanti consentire, nisi sit eadem ratio. l. aliud est vendere. nu. 2. & 3. 397
 Minor sicut nō potest alienare rem immobilem, sine decreto: pariter alteri non potest consentire. ibi. nu. 4. 398
 Donatio & veditio, sunt spēs alienationis. l. cui ius est. nu. 1. 405
 Alienatio dicitur, quando dominium. l. non alienat. nu. 2. 449
 Largo mō dicitur alienare, q̄ alienat possessionē. ibi. eodē. nu. & fol. 459
 Repudiatio legati dicitur alienatio. l. non fraudantur. in fi. 459
 Alimenta.

- ¶ **Alimēta.** Pater tenetur alere filium iure naturali. l. iura. nu. 2. 85
 Alimēta an possint tolli p̄ statutū vel pactū. ibi. n. 3. f. eo. & n. 4. 86
 Non valet cōsuetudo q̄ filijs à patribus alimenta nō pręstētur. ibi.
 in apostil. in versū. contrarium. in fin. 87
 Alimēta si debentur titulo lucratiuo, non tenetur debitor vendere
 proprietatē ad eorū pręstationē. l. diuus. nu. 9. in fin. 169
 Priuatio alimentorum & exhæredatio procedunt à pari. l. nuptias.
 numero. 14. 182
 ¶ **Amicus & amicitia.** Amicus inimici mei, non est meus inimicus. l.
 consilij. §. socij mei. nu. 3. 232
 Propter amicitiam priorem vel postea simpliciter contractam cum
 inimico meo, non reputatur ita inimicus, quod repellatur à testi-
 monio. ibi. nume. 4. 233
 Si sit copulata amicitia cum inimico meo in perniciem meā: dicitur
 inimicus meus adeò quod feudo priuari potest. ibi. nume. 3.
 ¶ **Ambiguum.** Ambiguū est quod in ambas partes agi potest, diffe-
 rens ab obscuro verbo, quod quāmplurimas significationes capiat
 in. l. in contrahenda. in addi. super verb. ambiguum. 413
 Omne verbum est ambiguum, & nullū verbū est ambiguū. ibidē
 ¶ **Amittere.** Non potest amitti quod acquisitum non fuit. l. non vi-
 detur rem. nume. 1. 320
 Amissio est priuatio, quæ pręsupponit habitum. ibi. nu. 2.
 Largo modo dicitur quis rē amittere, cui⁹ ppria nō fuit. ibi. n. 4. 321
 ¶ **Animus & anima.** Dependētia ab animo consistunt in facto. l.
 quatenus. nume. 2. 157
 Animus iudicatur ex loquela hominis. l. semper. in stip. nu. 5 188
 Vbi deficit anim⁹ remouetur naturalis oblig. l. impossibiliū. n. 2. 155
 Vbi agitur de fauore animæ constitutio pœnalis extendi videtur
 infra pœna. sub verbo constitutio.
 ¶ **Appellatio.** In dubio pronuntiandum est appellationem non esse
 desertam. & pari ratione appellatio. in dubio esse admittendā. l.
 quoties nihil. nume. 2 481
 ¶ **Arbiter & arbitrium.** Quod confertur in arbitrium domini vel
 procuratoris intelligitur de arbitrio boni viri. l. in personam. §.
 generaliter. nume. 1 134
 Arbiter nullum seruat iudiciorum ordinem, sed prout sibi videtur,
 de bono & æquo iudicium terminat. in. l. fœminæ. in apostillis. su-
 per

- per verbo compromissum. 21
- Qualiter intelligatur arbitrium boni viri. ibi. nu. 2. eodem
- Arbiter qui iudicat de maiori summa, videtur consentire in minori. l. in eo quod plus. nume. 11. 367
- Seruus non potest esse arbiter. vide. j. seruus.
- De arbitrio iudicis, vide. j. iudex.
- ¶ Argumentum. Argumentum de toto ad partem valet etiam in tempore. l. cuius effectus. nu. 1. & 2. 468
- In exceptio. valet argumentum de toto ad partem. ibi. nu. 3. eodem
- In diuiduis valet argumentum de toto ad partem, secus in indiuiduis. ibi. nume. 4. eodem
- Argumentum de toto ad partem non habet locum in falsa demonstratione. ibi. nume. 5. eodem
- Arg. de toto & c. non habet locū qū lex expressè facit differentiam. Item quando est diuersa ratio. Itē etiā in papa: nam pōt pro parte tollere ius diuinum, & tamen non in totum. ibi. nu. 8. & 9. 469
- Argumentum ab oppositis non valet. l. secundū. nu. 4. 98
- Arg. de testa. ad cōtract⁹ in dubio nō valet. l. in testamētis. n. 7. 104
- Argu. à maiori habet locū etiā in statutis. l. nō debet cui. n. 2. fo. 131. fallit tamen in materia correctoria. ibi. nu. 4. & in multis casibus vt ibi per totam legem. eodem
- Argumentum affirmatiuè & negatiuè, an & quādo valeat de pacto ad statutum. l. nec ex prætório. nu. 9. & 10. 166
- Argu. à communiter accidentibus, an sit validum remissiue. in. l. qui in alterius. in apostil. super ver. romanus. 214
- ¶ Argētarij officium, quale olim fuerit, & quare fœminis id munus sit prohibitū. in. l. fœminæ. in apostil. super verb. argentarij. 23
- ¶ Accessor tenetur de malo consilio. l. consilij. nu. 2. 226
- ¶ Augmentum. Inducta ad diminutionem operantur augmentum, quando aliter dispositio locum habere non potest. l. j. nu. 29. 4
- Autoritas. Non est permittendum alicui quod eius propria auctoritate sibi dicat. l. non est singulis. nu. j. 424
- Plures casus, in quibus quis potest propria auctoritate ius sibi dicere. vide remissiue ibi. nume. 2. eodem
- Quis potest rem suam propria auctoritate accipere, quando aliter per iudicem illam consequi non potest. ibi. eo. nu. & folio.
- ¶ Auūculus. Auūculi appel. non venit matertera. l. 2. nu. 26. 43

De litera B.

Bannitus. Occidens bannitum excusatur, licet occisus haberet
saluum conductum, de quo qui occidit non inuestigauit. l. qui
cum alio. nume. 5. 126

Mulier bannita, licet possit occidi: tamen non potest adulterari. l.
que propter necessitatē. nu. 5. fo. 404. & in. l. nō debet. nu. 3. 297

Si promisi aliquem non offendere, qui postea fuit bannitus, si offen-
dam, non dicor contra facere. l. fin. nume. 6. 490

¶ Beneficium. Beneficiū ne quis teneatur vltra quā facere pōt, &
sic deducto ne egeat, qualiter est intelligendū. l. diuus. nu. 9. 167

Beneficium in eo quod facere possunt, competit etiam illi qui dona-
uit, si cōueniatur ab illo cui donauit. in. l. diuus Pius. in apostillis.
super verbo possunt. 167

Collatio beneficij si potest probari testibus, pariter & eius renuntia-
tio. l. nihil tam natura. num. 2. 193

Debitor qui negauit debitum, si postea conuictus confiteatur, per-
dit beneficium cessionis propter mendacium. l. nemo ex his. nu-
mero. 7. 218

Inuito beneficium non datur. l. inuito. fo. 284. & l. inuitus. §. quod d
cuique. 479

Beneficium confertur inuito, quādo agitur de alterius interesse pri-
uato vel publico. ibi. nu. 1. 284

Quis pōt soluere p alio inuito, & ille inuit⁹ liberatur. ibi. e. n. & fo.
Inuitum possum extrahere de domo ruente. ibi. eo. nu. & fo.

Expensa facta vtiliter pro infirmo etiam inuito & prohibente, repe-
ti potest. ibi. nume. 2. 285

Pro cōdemnato in amputatione manus vel pedis, nisi soluerit centū
infra mensem quis potest soluere & repetere, dato q ille prohibeat
& protestetur q soluere non velit. ibi. nume. 3. eodem.

Collatio beneficij sub conditione si vacat valet. l. actus legitimi.
numero. 12. 309

In beneficij ecclesiasticis, potior est ille qui prius impetrauit. l. quo-
ties vtriusque. numero. 2. 351

Quis non compellitur alteri benefacere. l. culpa caret. nu. 8. 238

¶ Bona. Nō dicitur esse in bonis nostris, quod euictum est: quia nō
sum dñs nec bonæ fidei possessor. l. q euincitur. nu. 1. 437

Bona data in feudum, cōputantur in bonis vasalli. ibi. nu. 2. eodē.
Bona

Bona dotalia, nō dicuntur in bonis mariti. ibi. nu. 2. eodem.

¶ Bonorum possessor. Bono. pos. in omnibus vice hæredum habetur. l. prætor. numero. 1. 382

Conditio illa si hæres erit, verificatur in bono. pos. ibi. eo. nu. & fo.

Mandatum factum alicui, vt adeat hæreditatem verificatur in bonorum posses. ibi. eodem nume. & folio.

Libellus qui loquitur in hærede potest saluari in bonorum posses. ibi. numero. 2. eodem

Succedētes de iure præto. largo modo dñr hæredes. ibi. nu. 1. eo.

¶ Bonæ fidei possessor. De bonæ fidei possessore, vide. j. possessor.

¶ Breuitas. Breuitas in omnibus commendatur, dummodo obscuritas non inducatur. l. j. numero. 2. & 3. 4

De litera C.

Causa pia. Contractus factus cum pia causa calore iracundię tenet. l. quicquid. numero. 1. 233

An legata ad pias causas debeantur hæreditate non adita. vide. j. hæreditas.

Causa. In sententia causa non requiritur: tamen si exprimatur ad tollendam dubitationē & sit falsa, vitiatur sententia. l. quæ dubitationis. nume. 5. 318

In causa criminali an admittatur procurator. vide. j. procurator.

¶ Causa spūalis. Causæ spūales an possint delegari. vid. j. delegare.

¶ Causa lucratiua quando agitur de hæreditate, vel de donatione causa mortis, vel inter viuos, vel de relictis in vltima voluntate, dicitur causa lucratiua. l. in eo quod. nu. 1. fo. 184. idem quando causa trahit originem à lucro: licet quandoque damnum afferat. ibi. numero. 5. & nume. 8. 185

Causæ lucratiuæ quę dicantur, & sint. l. in eo quod vel is. in apostil. super verbo, lucratiuas. eodem

Quod acquiritur ex causa pœnæ, dicitur acquisitum ex causa lucratiua. ibi. nu. 5. idem etiam si ex ludo. eo. nu. eodem

Acquisitum ex modico pretio, dicitur acquisitum ex causa quasi lucratiua. ibi. numero. 5. eodem

Lucrum dotis quod facit maritus ex forma statuti, dicitur ex causa lucratiua. ibi. nume. 6. eodem

Quis debet approbare factum eius personæ ex qua lucrum capit. l. ex qua persona. numero. 2. in fin. 469

- In pari causa lucri præfertur qui est prior in tempore. l. quoties
vtriusque. numero. 1. 351
- Non est eadem ratio lucri cessantis, & damni emergentis. l. nõ frau
dantur. in principio. 459
- ¶ Cautela. Abundans cautela non nocet in testamento. l. quæ du
bitationis. numero. 2. 317
- In personis suspectis: puta in vsurarijs cautelæ adhibitæ arguunt con
tractum simulatũ in fraudem vsurarũ. ibi. nu. 4. in fi. eodem.
- ¶ Cautio & satisfactio. Qui tenetur dare pignora, non liberatur à
satisfactione, licet sit idoneus. l. plus. nu. 4. 161
- Qui est idoneus, non tenetur satisfacere. eo. numero.
- Qui tenetur satisfacere liberatur si sit valde idoneus: secus si tenetur
dare pignora. l. plus cautionis. nu. 4. 161
- In cautione rati, debet pœna apponi vbi agitur de libertate vel alia
re inæstiniabili. l. libertas. nu. 6. 360
- Satisfactio dicitur, quando quis facit aliquem securum, datis fideius
soribus. l. in eo quod plus. §. nemo. nu. 1. 369
- ¶ Cauillatio & simulatio. Cauillatio an sit reprobata à iure. l. ea est
natura. in principio. & numero. 2. 272
- Cauillatio pro argumẽto sophistico vsurpatur, in. l. ea est natura. in
apostil. super verbo, cauillatio. 272
- Iudex an possit vti cauillationibus. vide. j. iudex.
- Advocatus an possit vti cauillationibus. vide. j. malitia.
- ¶ Citatio. Non est citandus ille quo inuito actus expediri potest. l.
qui potest inuitus. numero. 2. 162
- In causæ cognitione requiritur partis citatio. vide. j. cognitio.
- Citatio quæ in aliquo actu debet fieri, solum consideratur in eo de
cuius interesse principaliter agitur. l. in iure civili. nu. 4. 402
- ¶ Ciuitas & ciuis. Ciuitas quando teneatur ex delicto ciuium, quos
prohibere potuit. l. culpa caret. nume. 2. 237
- ¶ Cognitio. In cognitione causæ partis citatio requiritur. l. vbi
cunque. numero. 2. 359
- Cognitio est quies & rectitudo in. l. fœminæ. §. item impuberes. in
additionibus. super verbo, abstinere. 59
- ¶ Commodatum & commodatarius. Inter commodatum & depo
situm, data paritate terminorum nulla videtur esse differentia. l.
contractus. numero. 2. fo. 137. & numero. 23. 149

- Commodatarius qui plus obligatur minus iuris consequitur quam ille qui precario rem recipit. *ibi. numero. 10.* 140
- ¶ Commodatum in quo differt à precario. *ibi. nume. 22.* 148
- Commodatum toties fit, quoties res aliqua certi commodi causa ad determinatum vsum datur, sic dictum quod cum modo, id est præscripto fine detur. *ibi. in addi. super verbo, limitatus.* 140
- In dubio præsumitur commodatum factum rogatu commodatarij. *ibi. numero. 24.* 149
- Commodatarius non tenetur de re commodata deteriorata, in usu ad quem commodata fuit. *ibi. numero. 25.* eodem.
- ¶ Commodum. ex eodem facto, non debet quis pœnam & commodum reportare. *l. non fraudantur. §. nemo. nume. 1.* 460
- ¶ Compromissum. Remissio facta à parte in compromisso intelligitur si compromissum habet effectum: ita quod laudum sequutum sit. *l. creditor. numero. 2.* 383
- ¶ Commune & communio. In communione venit dolus lata & levis culpa. *l. contractus. numero. 34.* 152
- Quod est commune dicitur largo modo meum. *l. id quod. nu. 4.* 100
- ¶ Collatio beneficij sicut potest probari testibus, pariter & eius renuntiatio. *l. nihil tam naturale. numero. 2.* 193
- ¶ Collatio beneficij facta sub conditione si vacat, valet. *l. actus legitimi. numero. 12.* 305
- ¶ Concessio. Concessio facta ab episcopo vicario, ut omnia quæ potest ipse episcopus possit vicarius, excepta collatione beneficiorum: excludit alia reservata episcopo. *l. j. nu. 30.* 12
- Concedere est minus quam transferre. *l. non vult. nu. 1.* 75
- Concessio facta ab ecclesia videtur facta secundum consuetudinem ecclesiæ concedentis. *l. semper in stipula. numero. 8.* 189
- ¶ Condemnare. Qui non potest condemnare, nec absolvere. *l. nemo qui condemnare. nu. 1.* 196
- De condemnatione innocentis. vide. j. innocentia.
- Condemnatus ad mortem si dum laqueo fuit suspensus, & fracto laqueo cecidit in terram: credendum est illud factum miraculosè in dubio, cum ipse protestatus fuisset de innocentia: & ideo est liberandus. *l. favorabiliores. nume. 8.* 453
- Si vnus percussus sit à pluribus & de vno tantum letali vulnere mortuus sit, & ignoratur à quo illatum sit: non possunt condemnari

si omnes de homicidio: licet in tali incertitudine ad veritatē eruendam, poterit torqueri ille qui est malę conditionis & famę. l. fauorabiliores. numero. 6. & 7. 454

¶ **C**onditio videtur in dubio appositā dispositioni, quando concurrunt substantialia sine quibus obligatio consistere non potest. l. in omnibus obligationibus. numero. 8. 111

Conditio dicitur ea qualitas secundum quam aliquid conditur, hoc est fit. in. l. in iure ciuili. in addi. super verb. conditionem. 401

Conditio propriē dicitur illa quę in futurum confertur. ibidem.

Conditio quę debet impleri in persona hęredis, non verificatur in persona domini vel patris. l. quę legata. nume. 4. 124

Conditio dandi hęredi non verificatur in hęrede hęredis. ibi. nu. 5. fo. eodem. & in. l. qui per successionem. numero. 1. 441

Conditio purificata trahitur retro. l. contractus. nu. 13. 142

Actus legitimi non recipiunt diem neque conditionem. l. actus legitimi. numero. 1. fo. 302. & de qua conditione intelligatur. ibidem numero. 6. 7. 8. & 11. 304. & sequen.

Legitimatio potest fieri sub conditione. ibi. nume. 4. 303

Sententia non potest ferri sub cōditione extrinseca: secus in intrinseca. ibi. numero. 9. 304

Conditio de præsenti vel de præterito non est propriē conditio. ibi. numero. 14. 305

Sentētia licet nō possit ferri sub cōditione, lata tñ tenet. j. sentētia.

Conditio habetur pro impleta. tam in vltimis voluntatibus, quàm contractibus, quàm etiam in dispositione statuti, quando per eum cuius interest conditionē impleri, fiat quominus adimpleatur. l. in iure ciuili. nu. 1. fo. 401. Limitatur tamen ista regula sex modis. Primò quando testator voluisset verē cōditionem impleri: quia tunc non sufficit q̃ pro impleta habeatur. ibi. nu. 2. Secundò quādo impeditur ab eo, cuius interest non principaliter, sed in cōsequentiā. ibi. nu. 3. fo. eo. Tertiò quando impeditur directo ab eo cuius principaliter interest: secus si per indirectum. ibi. nu. 5. Quartò nisi natura conditionis sit talis quod impediri possit. ibi. num. 6. Quintò & Sexrò: vt ibi. numero. 8. 142

Ante aduentum conditionis, dispositio suspenditur. l. is damnus. §. quod pendet. nume. 1. 411

Expressa conditio in vltimis voluntatibus, impedit transmissionē: tacita

- racita verò non. l. expressa. nume. 8. 444
- ¶ Conductor & conductio. Conductor tenetur de dolo lata & le-
ui culpa. l. contractus. nume. 28. 150
- Conductor non tenetur de equo quem accepit ad vecturam, si in
itinere infirmatus sit, & conductor dimisit apud hospitem, & mor-
tuus sit. ibi. numero. 29. eodem
- ¶ Confessio in tormentis facta non præcedētibus indicijs non pōt
cōfirmari eis superueniētibus. l. quod ab initio. nu. 4. fo. 171. & latè
ibi de tali confessione in apostil. super ver. Romanus. eodem.
- Cōfessio facta calore iracūdiæ pōt reuocari. l. quicquid. n. 5. 233
- ¶ Confirmatio actus, facit q̄ actus valeat prout nunc & non prout
tunc. l. quod initio. nu. 12. fo. 174. nisi cōfirmetur per ratificationē:
quia tunc trahitur retro, & valet vt tunc, quando aliquo respectu
fuit validus: secus si omnino. ibi. nume. 13. eodem
- ¶ Coniunctus. Coniunctorum appella. vterque sexus comprehen-
ditur de proprietate sermonis. l. ij. in versi. sit ergo. nu. 23. 57
- Coniunctus potest agere pro coniuncto. l. nemo alieno. nu. 3. 50
- ¶ Copula. Ad verificationem copulæ requiritur concursus copu-
latorum. l. in eo quod. §. vbi verba. nume. 2. 372
- In oratione soluta punctus est loco copulæ. ibi. nume. 4. eodem
- ¶ Copula carnalis. Vxor vel sponsa ante copulam possunt intrare
religionē. l. nuptias. nu. 6. 176. Idem si sit cognita per vim ab spon-
so. ibi. in addi. super verbo, intrare. 177
- Statutum quodd vir lucretur dotem vxore decedente sine liberis: an
habeat locum si decedat ante copulam. ibi in dicta addi.
- ¶ Corpus. Iniuria si inferatur in corpus remitti non potest, cum
quis nō sit dñs membrorū suorum. l. nemo fraudare. nu. 8. 466
- ¶ Consensus. Vbi consensus requiritur, ille actus ex certa scientia
fieri debet, & non per errorem. l. in totum. nume. 1. 300
- Cuius consensus requiritur in contractu eiusdem interuenire debet
in distractu. l. nihil tam naturale. nume. 1. 192
- Absens an dicatur cōsentire. vide. §. absens.
- Nihil enim est tam contrarium consensui quā error. l. nihil con-
sensui. §. non videntur. nume. 1. 382
- Cōsanguineus appellatur etiā quocunq; modo sanguine cōiunctus.
in. l. foeminæ. arti. sit ergo. in addi. in ver. coniunctorum. 57
- ¶ Consuetudo. Quod potest induci per consuetudinem: potest.

- à fortiori per priuilegium. l. ij. nu. 7. 17
- Valet consuetudo quòd emphy. non soluendo cano. non priuetur iure suo. l. cum tempus. nu. 10. 122
- Idem etiam pactum. ibidem. nu. 11. eodem.
- Consuetudo loci particularis dicitur esse facti & in facto consistere. l. quatenus. nu. 2. 157
- Consuetudo vltima est attendenda. l. semper in stipu. nu. 9. fo. 189
- Interpretatione contractus quæ consuetudo sit attendenda. ibidem nume. 8. & 9. eodem.
- Quelibet dispositio recipit interpretationem à consuetudine. ibidē nu. 12. fo. 190. quæ tamen consuetudo interpreta. non requiritur qd sit scripta. ibi. nu. 17. in fi. 191
- Consuetudo semel firmata, licet semel vel bis contra factum sit, non tollitur. fallit in aliquibus casibus. l. nemo. §. temporalis. nu. 1. 451
- ¶ Consilium. Nullus obligatur ex consilio: dummodo fraudulentū non fuerit. l. consilij. nu. 1. 225
- Assessor tenetur de malo consi. ibi. nu. 2. 226
- Doctor qui consuluit per imperitiam, si lata sit sententia tenetur satisfacere illi contra quem lata fuit sententia. ibi. nu. 3. eodem.
- Consulens delictum, punitur pari pœna quando is cui consulitur nō erat aliàs factururus: si verò erat factururus absq; consilio mitius. ibidē numero. 4. 227
- In atrocioribus cōsulēs, indistinctē tenetur pari pœna. ibi. nu. 5. 228.
- Distinctio docto. an quis erat aliàs factururus &c. nō habet locum in consulente, quando specialis pœna imponitur consulenti: quia tunc dispositio. l. de quo constat attenditur. ibi. nu. 6. eodem.
- In interdicto vnde vi, quis ex consilio non tenetur. ibi. nu. 7. 229
- Consulens indistinctē tenetur, quando ille cui datum fuit consilium nomine consulentis delinquit. ibi. nu. 8. eodem.
- In dubio præsumitur, quòd principalis motus sit ex cōsilio: & quòd non fuisset aliàs factururus. ibi. nu. 9. eodem.
- Ad hoc vt ex consilio quis teneatur: requiritur, quòd delictum secutum sit. ibi. nu. 10. 230
- Ad hoc vt quis ex consilio obligetur: est probandum consilium præcessisse delictum. ibi. nu. 11. eodem.
- In dubio est interpretandum, quòd bonum sit consilium, vt consulens non teneatur. ibi. nu. 12. eodem.
- Con

- Cōsulens nō pōt cōdēnari si principalis fuit absolutus. ibi. nu. 13. eo.
 Cōsulens nō tenetur si consiliū reuocauit. ibi. nu. 14. eodem.
 Statutum imponens pœnam facienti, nō habet locum in consulente
 ibidem. nu. 15. 231.
 Propter diuersam qualitatem facientis, consulens quandoq; minori
 pœna punitur. ibi. nu. 16. eodem.
 Quando dicatur quis consilium præstare. ibi. nu. 17. eodem.
 Iudex non tenetur sequi consiliū sapientis, electi de consensu partiū:
 si videat illud esse iniustū. ibi. in addi. super verbo, iudex. fo. 226. &
 an si secutus sit tale consilium sententia transeat in rem iudi. ibi. in
 dicta apostilla. eodem.
 Si quis alloquatur Titij & in breui spatio cōmittat delictum, præsū
 mitur fecisse de cōsilio Titij. ibi. in apostilla sup verbo in dubio. 229.
 Consultor cui causa est commissā: eius consilio si semel dedit consi
 lium non potest illud mutare. l. nemo potest mutare. nu. 1. 298.
 Doctor an possit mutare consilium. ibi. eo. nu. & fo.
 Nemo pōt consiliū suū mutare in alterius iniuriam. ibi. in prin. eod.
 ¶ Cōtestatio litis. Per litis cōtesta. nō fit deterior cōditio eius qui li
 tem cōtestatur. l. nō solet. nu. 1. fo. 332. licet qñq; sic. vt ibi. nu. 2. eo.
 Post lit. contesta. actor variare non potest. ibi. nu. 2. 333
 Per litis contesta. quasi contrahitur. ibi. nu. 2. eodem.
 ¶ Contumax innocens an sit condemnandus. vide infrā innocentia.
 Cōturbatio in pueris est multa, & illa cessat & rectificatur quædā à
 natura, & quædam à disciplina in l. 2. §. item impuberes. in addi. su
 per verbo, abstinere. nu. 2. 59
 ¶ Cōtractus & contrahens. In cōtractibus, quod minimum est sequi
 mur. l. semper in obscuris. nu. 4. fo. 92. quod tamē fallit in multis ca
 sibus. vt ibi. nu. 10. 55
 Allegans contractum simulatum, tenetur exprimere speciem simula
 tionis. l. imaginaria. nu. 6. 116
 Contrahens cum alio, debet esse certus de qualitate personæ cū qua
 contrahit. l. qui cum alio. nu. 1. 125
 Non dicitur contrahere sponte & se obligare, qui obligatur ex quasi
 contractu per interpretationem iuris. l. qui cum alio. nu. 10. 128
 In contractibus primò attēditur quod actum est à partibus quàm
 id quod dictum est. l. semper in stipula. nu. 1. fo. 187. istud procedit
 quando constat de voluntate, & apparet quod actum est: secus si nō

- appareat: quia tunc plus valet scriptura quàm quod actum est. ibi. numero. 2. eodem.
- In contractibus si non apparet quod actum sit, recurritur ad consuetudinem contrahentis. ibi. nu. 8. fo. 189. qua cessante interpretatur contractus secundum consuetudinem loci. ibi. nu. 9. eodem.
- In contractu non potest apponere pœnam notarius nisi esset consuetudo vniformis circa pœnam. l. semper in stipula. nu. 15. 191
- Iuramentum non potest apponi in cōtractu ratione consuetudinis, nec etiam constitutum. ibi. nu. 16. eodem.
- Facultas extendendi contractum secundum consuetudinem loci, habet locum tam in notario rogato quàm in eo cui alterius rogatu cōmittuntur. ibi. nu. 17. eodem.
- Cuius consensus requiritur in contractu eiusdem etiam interuenire debet in distractu. l. nihil tam naturale. nu. 1. 192
- Qui potest contrahere aliquo inuito, poterit eo absente & ignorante contrahere. l. qui potest. 161
- Contractus facti calore iracūdiæ non tenent, nisi sint facti cū ecclesia vel pia causa. l. quicquid. nu. 1. 233
- Ratificatio contractus, vide infrà ratificatio.
- In contractibus, generi per speciem an derogetur? vide infrà genus.
- In contractibus quæ dicta sunt causa tollendæ dubitationis an noceant? vide infrà dubitatio.
- Contractus præsumitur vsurarius, propter pactum insolitum. l. quæ dubitationis. nu. 4. 317
- In personis suspectis, puta in vsurarijs cautelæ adhibite arguūt contractum simulatum in fraudem vsurarum. ibi. nu. 4. 318
- Qui non potest contrahere, non potest etiam alteri facienti consentire quando est eadem ratio. l. aliud est vendere. nu. 4. 398
- In contractibus par virtus est taciti & expressi. l. expressa. nu. 10. 445
- In contractibus consideratur non solum quòd licet, sed etiam quòd honestum sit. l. semper in contractibus. nu. 1. 445
- Iura permittunt contrahentibus se adinuicem decipere, & an hoc liceat de iure canonico. & dicta regula vt procedat de honestate. ibi. nu. 9. 10. 11. 446
- ¶ Contrarietas seu repugnantia.
- Allegans contraria non auditur. l. vbi repugnantia. nu. 1. 435
- Vbi est contrarietas ibi non cadit excusatio simplicitatis, ideo rusti-

- cus non excusatur .ibi.nu.2. eodem.
- Prohibita reprobatione testium, non videtur prohibita reprobatio
quæ insurgit ex contrarietate ipsorum testium .ibi.nu.3. eodem.
- Legislator non potest actum repugnantē in esse producere .ibi.nu.4
- Cōtrarietas in omnibus dispositionibus, si fieri potest per distinctio-
nem remouenda est .ibi.nu.5. eodem.
- Contraria stare non possunt in eodem subiecto. l. non vt ex pluri-
bus.nu.2. 384
- Remota nullitate vel exceptione, non videtur remota nullitas seu
exceptio quæ habet contrarietatem. l. vbi repugnantia. nu.2. 435
- Culpa quæ est in faciēdo etiam læuissima æquiparatur leui & etiam
latē in non sciendo. l. contractus. nu.4. 139
- In quibus contractibus veniat dolus & lata culpa. l. contractus. nu-
mero.19. 147
- Lata culpa an remitti possit .ibi.nu.39. 154
- Lata culpa æquiparatur dolo. eo. nume. & fo.
- Culpa est se immiscere rei ad se non pertinēti. l. culpa est. in prin. 194
- Curator: vide infrā tutor & curator.
- ¶ Clam. Quando dicatur aliquid fieri clam. l. quo tutela. §. clam
quod. nume. 1. 294
- Delictum quando dicatur clandestinum .ibi.nu.3. eodem.
- ¶ Clausula generalis quæ subijcitur non refertur ad præcedentia de
quibus specialiter dictum est in rub. nu.2. fo. 1
- Clausula generalis bene potest subijci quibuscunq; specialiter enu-
meratis. ibidem nu.1.
- Clausula codicillaris videtur apposita de volūtate testatoris. l. sem-
per in stipula. nu.13. 191
- Clausulæ consuetæ debent apponi per notarium, & si nihil dictum
sit à partibus. ibi. nu. 11. 190
- Clausula ex certa scientia facit quòd error allegari nō possit. l. in to-
tum. numero. 4. 300
- De clausula sciens se non teneri &c. vide ibi. nu. 5. 301
- Clausula ex certa scientia non excludit, quominus contrarium pro-
bari possit. ibi. nu. 6. eodem.
- Clausula ex certa scientia, nō operatur in his de quibus princeps præ-
sumitur habere ignorantiam. ibi. nu. 7. 302
- Plures effectus de clausula ex certa scientia, vide ibi. nu. 6. & 7. & in

- apostil. super verbo, plenitudine. 301
- Clausulæ insolitæ suspicionem fraudis inducunt. l. quæ dubitatio-
nis. nume. 3. 317
- In iuramento, quæ clausula intelligatur, vide infra iuramentum.
- ¶ Clericus percutiēs consanguineū clerici respectu clerici, an sit ex-
cōicatus. l. in omnibus causis. in apostil. super verbo, clericus 383
- Clericus licet notarius prohibetur instrumēta cōficere: si tñ rogatus
facit instrumentū valet. l. ambiguus. §. non est nouum. nu. 5. 329
- Clerici quando vtūtur statuto laicorum, eo modo quo statutum lo-
quitur vti debent. l. ex qua persona. nu. 4. 470
- ¶ Creditor non cogitur inuitus recipere solutionem ante conditio-
nem. l. cum tempus. nu. 6. 120
- Creditor nō cogitur inuitus recipere ante tempus vinum, nec granū:
nec aliud quod cursu temporis deteriorari possit. ibi. nu. 7. 121
- Creditor pōt alienare rem debitoris. l. nemo plus iuris. nu. 3. 246
- Si conuentio sit facta cum creditore, vt possit vendere pignus, si ad
certum terminum solutio non fiat, & post terminum creditor non
vendat, si debitor offerat solutionem: creditor vltius vēdere nō
poterit. l. fructus. nu. 2. 288
- Creditor cōsentiendo alienationi pignoris, videtur ius pignoris re-
mittere. l. creditor. nu. 1. fo. 383. fallit nisi esset præsens, & non con-
tradiceret, quia tunc non videtur pignus remittere. fallit etiam nisi
creditor consentiret cum reservatione iuris sui. ibi. numero. 1.
- Si alienatio pignoris cui creditor consentit non valet, non præiudi-
cat talis consensus creditori. ibi. nu. 2. eodem.
- Licet creditor remittat ius pignoris consentiendo alienationi pi-
gnoris: non tamen videtur debitum remittere, quia etiam si pignus
reddatur debitori, non videtur debitum remitti. ibi. nu. 3. 384
- ¶ Crimen. De crimine læsæ maiestatis & de alijs, vide infra delictū.

De litera. D.

- D**Amnum. Non est eadem ratio lucri cessantis & damni emergē-
tis. l. non fraudatur. in prin. 459
- Is dat damnum qui iubet damnum dare. l. is damnum. 409
- Quando agitur de danno euitando, melior est conditio possiden-
tis in pari casu. l. non debet. §. in re obscura. nu. 1. 209
- Priuilegiatus qui tractat de danno euitando, vtitur priuilegio con-
tra priuilegiatum qui tractat de lucro. ibi. nu. 2.

- Alia ratio damni, & alia ratio lucri habetur. ibi. eo. nu. in fi.
- Vbi agitur de damno euitando, hæres excusatur propter ignorantia.
- l. qui in alterius. nu. 4. 221
- Qui sentit dānū ex sua culpa nō dicitur sentire. l. qđ qs ex culpa. 483
- ¶ Debitor & debitum. Licet plures rei debendi obligati sint in solidum: vno tamen solvente omnes liberantur. l. bona fides. nu. 1. 250
- Non dicitur debitū, quod potest defendi perpetua exceptione. l. non videtur cepisse. nume. 1. fo. 105. & in l. Marcellus. in addi. super ver. debitor. 275
- Debitor in cuius fauore tempus appositū est, potest soluere ante tempus. l. cum tempus. nu. 12. 122
- Debitor speciei ex natura contractus de fortuito nō tenetur. l. contractus. nu. 42. fo. 155. quod tñ fallit tribus modis. ibi. eo. nu. & fo.
- Si solutio debiti non potest probari nisi per instrumentum ex forma statuti: pariter erit idem in contrario: videlicet in debito quod non poterit probari testibus. l. nihil tam naturale. nu. 3. 193
- Debitor qui confitetur debitum coram iudice absq; interpellatione, non debet condemnari in expensis. l. qui in alterius. nu. 8. 214
- Debitor post mortem non dicitur debitor, licet hæredem reliquerit. l. hæredem. nu. 1. 255
- Hæres debitoris, vide infrā hæres.
- Statutum, quod debitor possit capi & incarcerari, habet locum contra hæredem. l. hæredem. nu. 2. 256
- Debitor de decem à quo viginti sunt petita, an possit negare illam maiorem summam. l. non potest videri. nu. 2. 252
- ¶ Decedere, vide infrā mortuus.
- ¶ Decretum iudicis, an possit delegari: vide. §. delegare.
- Decretum est indiuiduum. l. cum amplius. nu. 2. 322
- ¶ Deceptio. Deceptis & non decipientibus iura subueniunt. l. in eo quod. §. in mulieribus. nu. 2. 372
- An liceat contrahentibus se decipere, vide. §. contractus.
- ¶ Delegare & delegatus. Ea quæ plenam causæ cognitionem requirunt, delegari non possunt: secus autem in semiplena. l. omnia quæcunq;. nu. 1. & §. 288
- Decretum quod interponitur in alienatiōe bonorum minoris. Item quod in transactionem alimentorum. Item & secundum decretum delegari non possunt. ibi. nu. 2. 3. & 4. 289
- Quæ

- Quæ** officio iudicis mercenario & iure actionis expediuntur regulariter delegari possunt: licet plenam causæ cognitionem videantur requirere. *ibi. nu. 4.* eodem.
- Restitutio** in integrum, delegari potest. *ibi. nu. 6.* 290
- Spirituales** causæ licet requirant plenam causæ cognitionem delegari tamen possunt. *ibi. nu. 7.* eodem.
- Delegatus** non potest citare re ipsa. *ibi. nu. 5. in medio.* 289
- Prælati** non possunt recipere delegationes à iudicibus secularibus: si tamen suscipiant valet iudicium. *l. in ambiguis. §. non est nouum. numero. 5.* 328
- ¶ Defensio, & defendere.** Quod quis cōmisit homicidium ad suam defensionē, qualiter probetur remissiue in *l. nemo ex his. in apost. super ver. homicidio.* 217
- Defensionis** facultas nemini deneganda est, ante pænæ impositionem. in *l. nemo ex ijs. in addi super ver. defensio.* 219
- Etiā** sponte confesso defensio denegari non debet ad probandum de iure & innocentia sua. *ibidem.*
- Licet** per statutum tollatur exceptio, nō tamen tollitur defensio. *c. nemo ex his. nu. 9.* 219
- An** teneatur quis alium defendere. vide *infra delictum.*
- Defendere** capitur duobus modis. *l. non videtur defendere. numero. 3. & 4.* 243
- Defendere** verbū quandoq; largissimè sumitur pro omni eo qui causam suam agit agendo vel excipiendo vel accusando in *l. non videtur. in addi. super ver. generale est.* eodem.
- Qui** tenetur defendere intelligitur de defensione iuris & facti. *ibid. numero. 5. & 6.* eodem.
- Princeps** qui tenetur alium defendere. vide *infra princeps.*
- Filius** non admittitur ad defendendum patrem, sine satisfatione. *l. in eo quod. §. nemo. alle. in prin.* 369
- Procurator** non admittitur, etiam si habeat mandatum ad defendendum sine satisfatione. *ibi. nu. 1.* eodem.
- Defensor** etiam si possideat immobilia, non admittitur sine satisfatione, etiam si sit locupletissimus. *ibi. nu. 2.* eodem.
- Defensor** admittitur ad allegandas causas absentiae sine satisfatione in causa criminali, ubi agitur de vtilitate publica. *ibi. nu. 3.* eodē.
- ¶ Delictū.** si vnus percussus fuit à pluribus & de vno tantum letali vulnere

vulnere mortuus sit, & ignoratur à quo illatū sit, nō possunt omnes
condemnari de homicidio: licet in tali incertitudine ad veritatem
eruendam poterit torqueri ille qui est malę conditionis & famę. l.
favorabiliorē. nu. 6. & 7. 454

Delictū impetu cōmissum, min⁹ punitur. l. ferē in omnibus. nu. 7. 362

Qui prohibere potuit delictum, & non prohibuit, videtur esse in cri-
mine. l. nullum crimen. nu. 1. 363

Filius vel seruus qui iussu patris vel domini deliquerunt, excusantur
in leuibus delictis: secus in grauioribus licet pœna debeat minui. l.
is damnum. §. eius verò. nu. 2. & 3. 410

Propter seditionem & tumultum, quis incidit in crimen læsę maie-
statis. l. non est singulis. nu. 4. 424

Paria delicta, mutua compensatione tolluntur. l. semper in cōtracti-
bus. numero. 7. 446.

In delictis in dubio minor pœna imponitur. l. semper. nu. 5. & 6. 93

Quod delicta puniantur respicit vtilitatem publicam. l. nec ex præ-
torio. nume. 2. 164

Consulens delictum, qua pœna veniat puniendus. §. consilium.

Alloquens aliquem & in breui spatio cōmittit delictum, præsumitur
fecisse de consilio eius, quem allocutus est. l. consilijs. in apost. super
ver. in dubio. 229

In delictis quis non excusatur calore iracundię. l. quicquid. nume-
ro. 7. 233

Qui non impedit delictum quando ad eum spectat prohibere, vide-
tur ipsum perpetrare. l. culpa. nu. 3. 237

De iure ciuili quis non tenetur obuiare delicto. ibi. nu. 5. eodem.
fallit in aliquibus casibus. ibi. nu. 10. & 11. 238

De iure canonico non tenetur quis obuiare delicto nisi in foro con-
scientię. ibi. nu. 12. 239

In crimine læsę maiestatis punitur sciens, qui non reuelauit. ibidem
numero. 11.

Delicta pro quibus facta est absolutio, aggrauāt aliud delictū post-
ea commissum. l. bona fides. nu. 9. 251.

De delictis alibi cōmissis, an iudex possit cognoscere: vide. j. iudex.

Ratificatio delicti, vide. j. ratificatio.

Delictum clandestinum: vide. §. clam.

In delictis quis obligatur, licet non ex proposito & voluntate. l. in
totum.

totum.numero.3.

300

¶ Depositum & depositarius. Depositarius duntaxat de dolo tenetur.l.cōtractus.nu.1.fo.137.& quādo de leuissima.ibi.nu.3. 138

Inter commodatum & depositum nulla est differentia,data paritate terminorum.ibi.num.e.2. 137

Depositarius,qñ tenetur ad tātundem ratione cōventionis, est eius periculum etiā in genere ad tantundem teneatur.ibi.nu.5. 139

Depositū in re propria fieri non potest.l.neque pignus.nu.4. 222

¶ Descendentes ex fœminis sunt deterioris conditionis, quā ex masculis.l.ij.numero.65. 33

Descendentes ex fœminis ex proprietate verborum, dicuntur esse de genere & posteritate.ibidem numero.67. eodem.

¶ Deus omnia potest: tamen non potest facere, qudd mulier quæ fuit corrupta non sit corrupta.l.verum est.numero.2. 183

Deus non potest actum repugnantem in esse producere.l.vbi repugnantia.numero.4. 435

Dictio plerunq; facit regulam.l.j.numero.10.fo.7. & per Alexan.in.l.si quis iniquum.in princi.5.quod quisque iuris.

Dictio alius, denotat similitudinem.l.nemo ex his.num.e.8. 219

Dictio quodammodo, denotat impropriatē.l.hæredem.nu.1. 255

Dictio aduersus, exponitur pro contra.l.qui vetante.nu.1. 356

¶ Dies incertus habetur pro conditione.l.cum tempus.numero.5.fo.120.& in additionibus super verbo, habetur.ibidem.

¶ Diffinitio debet ponere substantialia rei diffinitæ.l.omnis diffinitio.numero.1. 482

Diffinitio debet continere differentias. ibi. numero & fo. eodem.

Illa est bona diffinitio, quæ conuertitur cum diffinito.ibi.nu.2. eo.

Non est bona diffinitio, si causa diffinitur per effectū.ibi.nu.3. eo.

Diffinitio in iure quare periculosa sit, & de ratione eiusdem periculi, ibidem in additioni. periculosa est.

¶ Dispensatio. In materia dispensationis non fit extensio etiam ad casum habentem maiorem rationem.l.non debet cui.nu.6. 132

Dispensatio matrimonij, nullum conualidat matrimonium.vt nunc & non vt tunc.l.quod initio.numero.12. 174

¶ Dispositio. Disposi. generaliter loquens, includit etiam personas priuilegiatas.l.quo tutelae.5.nemo.numero.1. 291

Dispositio si fieri potest, ita intelligi & interpretari debet, ne contrad-

- radicat. l. vbi repugnantia. numero. 5. 435
- Qui non potest disponere simpliciter, non potest disponere pœna-
liter. l. nuptias. numero. 11. 180
- Quælibet dispositio, recipit interpretationem à cōsuetudine. l. sem-
per in stipula. numero. 12. 190
- ¶ Distractus. Cuius consensus requiritur in contractu, eiusdem in-
teruenire debet in distractu. l. nihil tam naturale. nume. 1. 192
- Si contractus est bonæ fidei, pariter & distractus erit bonæ fidei.
ibi. numero. 7. 193
- ¶ Doctor conductus, videtur cōductus secundum consuetudinem
studij. l. semper in stipula. numero. 10. 190
- Doctor an teneatur de consilio. §. consilium. 1
- Doctor cogitur inuitus consulere. l. inuitus nemo. nu. 8. 477
- ¶ Dolus & lata culpa, in quibus contractibus veniant. l. contractus.
numero. 19. 147
- Dolus per pactum remitti non potest. ibidem. nume. 37. 153
- Dolus non venit in generali remissione. ibidem. eodem nu. & fo. 1
- Dolus præsumptus de futuro, quando remitti potest. ibi. num. 40.
per totum. & numero. 41. 154
- Si dolus dat causam matrimo. an erit nullum. l. quod initio. in ad-
di. super verbo, nullum. 174
- Exceptione doli generaliter repellitur, qui petit debitum, quod
exceptione elidi potest. l. qui cum alio. §. nō solet. nume. 1. 129
- Dolus differt à fraude, tanquā genus à specie. l. gñaliter. nu. 2. 306
- Dolus committitur ex proposito & intentione, & re ipsa. l. fraudis.
numero. 1. 309
- Renuntiatio dolo facta, non valet. ibi. nu. 3.
- Excusatur à dolo, qui facit aliquid iussu iudicis. j. iudex.
- Dolo facit qui petit quòd incontinenti restitutus est ei, à quo pe-
titur. vide. j. petitio.
- Iuris ignorantia an excuset à dolo. j. ignorantia.
- ¶ Dominus & dominium. Dominium transfertur per constitutum
l. contractus. numero. 1. fo. 143. quod limitatur multis modis: vt
ibi per totum numerum.
- Statutum loquens de dominio, non habet locum in dominio quod
hæres fingitur retro habuisse. l. omnia ferè. nume. 1. 439
- Dominium rei expressæ legatæ transit in legatarium, secus si tacitè
fit reli

- fit relictum. l. expressa. numero. 7. 444
- Dominus non potest compellere subditos, vt eorum mulieres vadant ad eius domum ad tripudiandum ratione honestatis. l. semper in contractibus. numero. 3. 446
- Bonæ fidei possessor an habeatur loco domini. vide. j. posses.
- Dominus qua pœna puniatur si permittit seruum assumere tabellionis officium. l. quod attinet. in addi. in verbo, generali. 183
- Dominus non potest vltcrius fieri dominus. l. neq; pignus. nu. i. fo. 221. nisi haberet dominiũ de iure speciali: quia tũc sic. ibi. n. 2. 222
- An quis sit dominus membrorum suorum vide. j. membrum.
- Dominus an teneatur de delicto familiæ. vide. j. familia.
- Dominium acquisitum ex vna causa &c. vide. j. meum.
- ¶ Domus. Nemo de domo sua inuitus extrahi debet. l. nemo de domo. in principio. 356
- Pœna imposita offendenti in domo aliquem, non habet locum in hospitio. ibi. numero. 2. 357
- Iudex an possit præcipere alicui ne exeat domum. ibi. in apostillis. in verbo, extrahi. 356
- Dominus domus non potest impedire capturam eius, qui de iure capi potest. ibi. numero. 4. 357
- ¶ Donatio. An sola præsentia donatarij tacentis faciat donationem causa mortis quæ hodie potest fieri nudo pacto. l. semper qui non prohibet. numero. 4. 259
- Donare verbum, quod cum effectu intelligatur. fo. 406. in apostillis. super verbo, data.
- Donatio pôt hodie fieri nudo pacto verbis expresso. ibi. n. 5. 260
- Donatio non venit in generali administratione peculij data filio. l. ex pœnalibus. numero. 3. 253
- Pro non dato habetur, quod datur ab eo qui donare non potest. l. nemo plus. numero. 1. 246
- Nemo dat quod non habet. ibi. numero. 2. eodem.
- Dare propriè intelligitur, de eo qui per donationẽ dominiũ transfert. ibidem in addi. super verbo, dare. 247
- Dare sumitur dupliciter. ibi. numero. 5. eodem.
- Donationis nomen ab exequutione sumitur: nec donatio dici debet quæ futura pollicerur, nisi cùm effectu confirmabitur. in. l. donari. in addi. super verbo, conceditur. 319

- Donatio in dubio non præsumitur.** l. cuius per errorem. numero. 2.
fo. 245. quando præsumatur. ibi. per totam legem.
- Donatio facta absenti, p quo notari⁹ illã recipit & stipulat⁹ fuit, & ante ratifica. absentis fuit alteri facta donatio de eisdẽ bonis, an ius sit quæsitum primo ante ratificationem.** l. contractus. nu. 16. 145
- Qui cõnenuitur ex causa dona. in id qd⁹ facere põt est condẽnandus:**
quod tñ fallit. v. modis in. l. diuus. nu. i. 2. 5. 6. 7. & 8. 167
- Donatio ob causam, non est propriẽ donatio.** ibi. nu. 3. 168
- Donatio facta à patre filio in præmium emancipationis, est donatio simplex.** ibi. numero. 4. eodem
- Quando agitur de dona. causa mortis, vel inter viuos, dicitur agi de causa lucratiua.** l. in eo quod vel is. nu. i. 184
- Donatio inter virum & vxor. est prohibita quãdo donans pauperior efficitur, non autem si lucrum remittitur.** ibi. nu. 7. 186
- Sicut hodie nudo pacto fieri potest donatio, sic etiam & resolui.** l. nihil tam. numero. 4. 193
- Donatio quæ fit causa remunerationis, non est vera donatio.** l. donari. numero. 2. 319
- Remittere an sit dare.** j. remissio.
- Donatio & veditio, sunt species alienationis.** l. cui ius est. nu. i. 405
- Qui potest donare potest vendere, & rem concedere, quãdo subest eadem ratio.** ibidem numero. i. & 2.
- Emphyteuta licet non possit vendere domino irrequisito, donare tamen potest.** ibidem numero. 3.
- Prohibita venditione, videtur prohibita donatio.** ibidem nu. 4.
- Dare est dominium transferre.** l. non videntur data. nu. i. 406
- Licet donatio sit prohibita quo ad dominiũ inter virũ & vxor. possessio tamen nõ prohibetur transferri.** l. nõ alienat. nu. i. 449
- ¶ Dos. In dubio iudicandũ est pro dote.** l. in ambiguis. nu. i. 325
- Si repertiãtur duo instru. eodẽ die cõfecta, & alterũ sit instrumentũ dotis, debet iudicari qd⁹ illud prius cõfectũ fuerit.** ibi. eo. nu. & fo.
- Disposita fauore dotis, habent locum in alijs causis fauorabilibus, quæ doti æquiparantur.** ibidem. eo. nu. & fo.
- Dotis contractus celebratur gratia vtriusque: ideo maritus tenetur de dolo lata & leui culpa.** l. contractus. nu. 31. 150
- Lucrum dotis, quod facit maritus ex forma statuti, dicitur ex causa lucratiua.** l. in eo quod vel is. nume. 6. 185

In instrumēto dotis pōt notarius apponere hypothecam, de qua cōtrahentes nihil dixerunt. l. semper in stipula. nu. 14. 191

Bona dotalia nō sunt in bonis mariti. l. quod euincitur. nu. 2. 432

Vxor non perdit dotem propter adulterium, si maritus tenet concubinam. vide. j. vxor.

¶ Dubitatio & dubium. Dicta ad tollendam dubitationem, non nocent. l. quæ dubitationis. nu. 1. 316

Dictum causa tollendæ dubitationis, si sit insolitum inducit suspicionem. ibi. numero. 2. in fin. 317

Si expressum cā tollendæ dubitatiōis sit vitiosum, bene nocet. ibi. n. 5

In contractibus & testamentis quæ causa dubitationis tollendæ dicta sunt, non nocēt. ibidem numero. 1. & 2.

In dubio iudicandum est contra fiscum. l. in ambiguis. nu. 2. 325

In dubio inter priuatos, sentētia fertur contra actorē. ibi. nu. 3. eo.

In dubio eligi debet, qd sit min⁹ p̄iudiciale. l. quoties nihil. n. 1. 481

In dubio pronuntiandum est appellationem non esse desertam, & pari ratione appellationem esse admittendam. ibi. nu. 2. & 3.

De litera E.

Ecclēsia tenetur in eo, in quo sit locupletior. l. sicuti pœna. numero. 3. 198

Contractus factus cum ecclesia, calore iracundiæ tenet. l. quicquid. numero. 1. 233

Instrumentum ecclesiæ. vide. j. instrumentum.

Si prælatus desijt dolo possidere, hoc non nocet ecclesiæ. l. qui dolo. numero. 2. 458

Fauore ecclesiæ cōstitutio pœnalis extenditur. vide. j. pœna.

Ecclesia obligatur si facta sit locupletior. l. iure naturæ. n. 3. 485

¶ Aedificium. Aedificare in suo quando liceat. l. nullus videtur. numero. 1. fo 247. & j. reficere.

¶ Electio nulla ex incapacitate persone non cōfirmatur, licet postea efficiatur capax. l. quod initio. nu. 6. 172

In dubio eligi debet, quod sit minus præiudiciale: vnde de duobus malis quod minimū est debet eligi. l. quoties nihil. nu. 1. & 4. 481

¶ Emphyteuta nō pōt soluere canonem pro pluribus annis futuris, cū agatur de interesse dñi creditoris. l. cum tempus. nu. 8. 121

Non valet rescriptum papæ qd emphyteu. non soluendo, non priuetur iure suo. ibidem nu. 9. fo. eo. bene tamen valeret consuetudo.

ibi.

- ibi.nu.10.fo.122.& etiam pactum.nu.11. eodem
- Cōtractus emphyteu.celebratur gratia vtriusq;:ideo emphyteuti-
cus tenetur de dolo lata & læui culpa.l.cōtractus.nu.30. 150
- Hæres emphyteuticus si ignoranter vendidit fundū emphyteuticū
non cadit à iure suo.l.qui in alterius.num.2. 211
- Emphyteuta licet non possit vendere irrequisito domino:potest ta-
men donare.l.cui ius est.nu.3. 405
- ¶ Emptio. Primus emptor vel donatarius, cui res tradita per con-
stitutionem, præfertur secundo cui realis traditio facta fuit: fallit
tamen in aliquibus casibus.l.contractus.nu.14. 143
- Non valet emptio rei propriæ.l.neque pignus.nu.5. 223
- ¶ Aequitas. In omnibus enim est æquitas expectanda.l.in omnibus
quidem.numero.1.in prin. 335
- Aequitas perfecta est ratio quæ leges & omne scriptum dictumque
interpretatur ex qua ius manat quod æquum & bonum dicitur,in
l.in omnibus.in addi.super verbo,æquitas. eodem.
- Aequitas præcipuè in curia mercatorū attenditur.ibi.nu.4. eodē.
- Aequitas est modus interpretandi leges & pacta.ibi.nu.2. eodem.
- Statuta recipiunt interpretationem æquitatis.ibi.nu.3. eodem.
- Aequitas præfertur rigori.ibidem.nu.1.5.&10. 337
- Si aliquid committatur alicui simpliciter, videtur committi æqui-
tas.ibi.numero.6. 336
- Propter æquitatem receditur à regulis iuris.ibi.numero.7.vbi mul-
ta exempla. eodem.
- Prætor & iudex semp debēt habere æquitatē p̄ oculis.ibi.nu.8. eo.
- Aequitas dicitur naturalis iustitia:& consideratur vbi ius deficit.ibi.
numero.9. eodem.
- Aequitas præfertur rigori quando est scripta:aliàs præfertur rigor
scriptus,æquitati non scriptæ.ibi.nu.10. eodem
- Aequitas scripta in specie præfertur rigori:secus si sit scripta in gene-
re:quia tunc rigor scriptus in specie illi præfertur.ibi.nu.11. 337
- Aequitas præfertur rigori,si est post scripta:secus si ecōtra:quia præ-
fertur rigor.ibi.numero.12. eodem.
- ¶ Error scriptoris non nocet partibus.l.si librarius.nu.1. 341
- Errare quid sit, in. l. nihil consensui. §. non videntur.in apostillis.
super verbo,errant. 382
- Error in falsa gramatica non vitiat instrumentū.ibi.nu.2. 342

- Erratum si sit in quantitate continua vel discreta, an vitietur dispositio. in. l. si librarius. in addi. super verbo, error. 342
- Error in dubio non præsumitur. nume. 3. eodem.
- Quando notarius possit corrigere errorem suum. ibi. nu. 5. eodẽ.
- Qualiter error notarij probari possit. ibi. nu. 8. 9. & 10. 345
- Solutum per errorem, an repeti possit. vide. j. repetitio.
- Error non habet consensum: nam nihil est tam contrarium consensui, quàm error. l. nihil consensui. §. non videntur. nu. 1. 382
- Proprium erroris est approbare falsum pro vero. ibi. eo. nu. & fo.
- Error iuris expressus in sententia vitiat: secus si tacitè colligatur. l. expressa. numero. 4. 443
- ¶ Esse. Paria sunt esse vel esse debere. l. qui cum alio. nu. 9. 128
- ¶ Aetas. Propter ætatem & imprudentiam, pœna minui debet. l. fere in omnibus. numero. 1. 361
- ¶ Euictio. Euictio est abductio quædam, vel amissio rerum, quæ emptæ sunt, vel alio modo alienatæ, in scio vero domino. in. l. quod euincitur. in addi. super verbo, non est. 437
- ¶ Exceptio. Exceptiones licet sint cõtra dispositionẽ regulæ sunt tñ de genere regulæ. l. j. nu. 22. fo. 9. & in casib⁹ nõ exceptuatis firmat regulam. ibi. nu. 23. sed quo ad alios casus qui non includuntur sub regula, exceptio non firmat regulam. nu. 24. eodem.
- Exceptio principis in vno casu, declarat ipsius intentionem quòd in alijs noluit tertio præiudicare. ibi. nu. 28. 11
- Exceptio facta est ad restringẽdum regulam: & ideo eam ampliare non potest. ibi. nu. 29. & nu. 30. vsque ad nu. 37. 12. & 13
- Exceptio facta in vno casu, porrigitur ad similes. ibi. nu. 35. 13
- Exceptione doli generaliter repellitur, qui petit debitum quod de exceptione elidi potest. l. qui cum alio. §. non solet. nu. 1. 129
- Reus potest se tueri disiunctiuè exceptione præscriptionis & privilegij. l. nemo ex his. numero. 4. 217
- Reus põt se tueri pluribus exceptionibus cõtrarijs: secus tamen vna tantùm. ibi. eo. nu. & nu. seq. fo. eo. & §. quoties. nu. 1. 219
- Exceptione exclusa per statutum, non censetur exclusa defensio. l. nemo ex his. numero. 9. eodem.
- Per exceptionem solutionis, impeditur executio sententiæ. l. bona fides. numero. 2. 250
- Exceptio solutionis nõ excluditur, per statutum excludens omnes exce

- exceptiones contra instrumentum.** ibi. numero. 3. eodem
- Exceptio obscura pro non opposita habetur.** l. quo tutela. §. quæ in testamen. numero. 2. 295
- Exceptio non admittitur contra sententiam,** quæ transiit in rem iudicatam. vide. j. sententia.
- Exceptio innocentiae nunquam videtur exclusa.** vide. j. innocentia.
- Remota exceptione, non videtur remota exceptio** quæ habet in se contrarietatem. l. vbi repugnantia. numero. 2. 435
- Si statutum tollit exceptionem, non habet locum** si cõtingat alium lucrari cum iactura alterius. l. iure naturæ nu. 4. 486
- Exceptio nõ numeratæ pecuniæ an possit opponi de æquitate cañ.** post biennium. ibi. numero. 5.
- ¶ Excõmunicatio.** Pœna excõicatiõis est extēdenda. vide. j. pœna.
- In dubio excommunicatio intelligitur de maiori.** l. semper in ob- scuris. numero. 7. 94
- Excommunicatio an sit pœna.** ibi. numero. 8. eodem.
- Excõmunicatio minor nõ solet ab homine proferri.** ibi. nu. 9. eo.
- Timor excommunicationis inducit iustum metum.** l. in omnibus causis. numero. 6. 201
- Sententia excommunicationis lata per iracundiam, valet.** l. quic- quid. numero. 6. 235
- Excõmunicatus prohibetur esse in iudicio, si tamen oppositum nõ sit,** valet iudicium. l. in ambiguis. §. non est nouum. nu. 8. 229
- ¶ Executio & executor.** Executio testamenti facta per guar dianum sancti Francisci valet, licet sit prohibita. l. in ambiguis. §. non est nouum. numero. 4. in fi. 228
- Seruus non potest esse executor.** vide. j. seruus.
- Executio sententiæ in causa criminali, an sit fienda si constat de in- nocentia condemnati,** vide. j. innocentia.
- ¶ Exhæredatio.** Filiusfamiliås nõ potest exhæredari, ex eo q sine patris cõsensu matrimo. contraxit. l. nuptias. nu. 10. 179.
- Exhæredatio & priuatio alimentorũ, procedũt à pari.** ibi. n. 14. 182
- Filia etiam si contrahat cum turpi persona, & sine consensu patris, nõ potest exhæredari.** ibi. numero. 13. 181
- Filia exhæredata, an possit substitui.** vide. j. substitutio. & an possit dari tutor. vide. j. tutor.
- Filius exhæredatus de volũtate sua, nõ potest impugnare testamen-**

- tum.l.nemo fraudare.nu.4. 465
- ¶ Expensæ. Reus quando condemnetur in expensis.infrà reus. 465
- Debitor qui citatus absq; interpellatione debitū cōfitetur: nō est cōdemnandus in expensis:secus si negavit.l.qui in alterius.nu.8. 214
- Actor quando excusetur ab expensis.vide suprà actor.
- Victus non tenetur victori ad expensas in quibus victor condemnatus fuit propter eius contumaciam.l.quòd quis.nu.2. 483
- ¶ Expressio.Expressa nocent, nō expressa nō nocent.l.expressa.443
- Expressionem verbi plerunq; res considerat, & latior in eo interdum quàm in tacito interpretatio fieri solet. in l. expressa. in addi. super verbo,nocent. 443
- Quo ad nullitatē actus,nō est par virtus taciti & exp̃si.ibi.nu.2.eo. 444
- Expressio quandoq; prodest.ibi.nu.5. 444
- ¶ Extensio.In materia dispensationis nō fit extensio etiam ad casum habentem maiorem rationem.l.nō debet cui.nu.6. 132
- In materia pœnali fit extensio secundum proprietatem verborum.l.in contrahenda.nu.14. 413
- An & quando debeat fieri extensio in pœnalibus. vide infrà pœna.
- ¶ Aestimatio.Libertas non recipit æstimationem.infrà libertas.
- Corpus hominis liberi,non recipit æstimationem.infrà homo.
- Patria potestas,non recipit æstimationem.l.libertas.nu.3. 360
- In cautione rati,vbi agitur de libertate vel alia re inestimabili:debet apponi pœna.ibi.nu.6. eodem.

De litera. F.

- F** Actum & faciens. Facti appel. continetur non factum.l. quod quis.nu.2. 467
- Quæ in facto consistunt,debet probari: quia non præsuntur.l.quatenus.nu.2. 157
- Quæ dependent ab animo consistunt in facto.eo.nu.& fo.
- Statutum & consuetudo loci particularis,debet consistere in facto. ibidem eo.nu.& fo.
- Factum,impossibile est non esse factum.l.verum est.nu.1.fo.182.nisi per viam fictionis.ibi.nu.3. 183
- Pro facto habetur,quod factum non fuit propter metum.l.in omnibus causis.nu.1. 199
- Statutum imponens pœnam facienti,non habet locum in consulente nec mandante.l.consilij.nu.15. 131

Quod

Quod fieri potest purè pariter & sub conditione. l. actus legitimi, nu. 3. fo. 303. & e contra : vt nu. 5. & quandoq; quòd non licet purè, non licet sub conditione. eo. nu. & fo.

Facta semel vtiliter & legitimè durant, licet superueniat casus à quo initiũ habere òn possunt. l. in ambiguis pro. §. nō est nouũ. nu. 1. 327

Multa prohibentur fieri quæ tamen facta tenent. l. in ambiguis. §. nō est nouum. nu. 4. 428

Quandoq; facilius destruitur quod factum est, quàm quod de nouo fieri impediatur. ibi. nu. 16. 330

Factum à maiori parte: an & quādo videatur factum ab omnibus. l. aliud est. §. refertur. nu. 1. 398

Qui per alium facit, est perinde ac si faceret per seipsum. l. is damnũ. numero 1. fo. 409

Statutum loquens in faciente, quādo habeat locum in mandante. ibi. nu. 3. & 6. eodem.

Sĩ quis accuset aliquem fecisse homicidiũ, & probet de mandato succumbet. ibi. nu. 7. 410

Promissio facti alieni, an valeat. vide infrà promissor.

Quando factum est in obligatione, difficultas impedit moram. vide infrà mora.

Facta sunt indiuidua. vide infrà indiuiduum.

Non facere dicitur facere etiam in pœnalibus. l. qui non facit. 450.

Ex eodem facto non debet quis pœnam & commodum reportare. l. non fraudantur. §. nemo. nu. 1. 460

¶ Familia. Descendentes ex fœmina non sunt de eius familia, sed patris. l. ij. nu. 74. 37

Factum à familia domino sciente & non prohibente, imputatur domino. l. nullum crimẽ. nu. 2. fo. 363. adeò quod si familia sit mala: dominus non excusatur allegans ignorantiam. ibi. nu. 3. eodem.

¶ Fautor. De fauore dotis. vide suprà dos.

De fauore ecclesiæ. vide suprà ecclesia.

De fauore piæ causæ. vide. §. causa pia.

Fautor causæ præponderat fauori rei. l. in ambiguis. nu. 1. fo. 325. & l. fauorabiliore. nu. 2. 453

Fauori suo quis renunciare nō potest, etiam si actus annulletur in fauorem partis. l. in ambiguis. §. non est nouum. nu. 14. 330

In fauorẽ introductũ, nō debet retorqueri in odiũ. l. nō solet. nu. 1.

De fauore animæ. vide suprâ anima.

De fauore fidei. infrâ fides.

¶ Fœmina & fœmininũ. Femininũ nõ concipit masculinũ. in l. fœminæ. arti. sit ergo. nu. 27. 57

Fœmina, vide infrâ mulier.

Fœmina de refurata prius torqueri debet quàm masculus. in l. fœminæ. in apostil. super ver. quia timidior. 30

¶ Feudum. Iuramentum non est de substantia feudi. l. ij. §. item impube. nume. 5. 61

Si sit copulata amicitia cū inimico meo, in perniciẽ meã dicitur inimicus meus: adeò quòd feudo pòt priuari. l. cõsiliij. §. socij mei. nu. 3. 232

Bona data in feudum computãtur in bonis vasalli. l. quod euincitur. numero. 1. 437

¶ Fictio. Per fictionem facta possunt haberi pro infectis. l. verum est. numero. 3. 183

Fictio non habet locum super impossibili in suo genere, sed bene in aliquo casu particulari. ibi. nu. 3. in fi.

Regula quæ procedit secundùm fictionem, non habet locum vbi extrema non sunt habilia, quæ requiruntur in fictione translatiua de tempore ad tempus. l. omnia ferè. nu. 3. 440

Licet aditio trahatur retro, non tamen talis fictio trahitur retro in præiudicium tertij. ibi. nu. 2. eodem.

Aditio hære. filijfam. instituti, qui priusquàm adiuit effectus est sui iuris, nõ trahitur retro vt hæreditas patri acquiratur. ibi. nu. 4. eod.

Si procurator generalis eius cui erat delata hæreditas intentauit iudiciũ nomine heredis instituti: & opponatur quòd hæres nõ adiuit, adeundo cõfirmatur iudiciũ: quia aditio retrorahitur. ibi. nu. 5. eo.

¶ Fideiussor. Qui tenetur dare fideiussorem liberatur dando pignora. l. plus cautio. nu. 2. 160

Si fideiussor se obligauit in maiori summa pro principali, etiã in minori summa in qua erat obligatus principalis, non tenetur. l. in eo quòd. numero. 12. 367

Mora principalis, quando noceat fideiussori. infrâ mora.

Fideiussor qui promisit se facturum & curaturum sub pœna, non incurrit pœnam, si fecit quod potuit. l. impossibile. nu. 5. 432

Fideiussor non potest repetere à principali vsuras quas soluit culpa sua, eo casu quò illas soluere non cogeatur. l. quòd quis ex culpa. nume. 1. 432

- numero.3. 483
- ¶ Fides an sit seruanda hosti. l. ea est natura. nu. 7. & 8. fo. 27. & quid in iudice an debeat seruare fidem delinquenti. ibi. eo. nu. & fo.
- Fauore fidei, constitutio pœnalis extenditur. vide infrà pœna.
- ¶ Filius vel seruus qui aliquid facit de mandato patris vel domini excusatur. l. velle. num. 2. fo. 68. & quid in delictis grauib. ibidẽ numero. 3. eodem.
- Filius familiâs potest cõtrahere matrimonium, sine cõsensu patris. l. nuptias. nu. 7. 177
- Filius familiâs nõ potest exhæredari, quia contraxit matrimonium sine cõsensu patris. ibi. nu. 10. 179
- Filius potest per patrem prohiberi ad tempus, ne contrahat matri. ibi. nume. 9. eodem.
- Filia etiam si cõtrahat sine cõsensu patris, & cum turpi persona non potest exhæredari. ibi. nu. 13. 181
- An appellatione filiorum in priuilegijs comprehendantur nepotes & pronepotes. l. in omnibus causis. in apost. super verbo, filia. 281
- Priuilegium quod loquitur de filio, nõ habet locum in filia. ibidem numero. 7. eodem.
- Priuilegium datum alicui pro se filijs suis masculis & fœminis nõ cõ petit filiaẽ nuptæ. l. ij. nu. 95. 40
- Vbi filius in potesta. dari potest tutor, & etiam posthumis. l. quo tute la. § nemo. nume. 2. 292
- Filio an possit dari in testa. tutor vel curator. vide. j. tutor.
- Per instrumētum emãcipationis, probatur filiatio & patria potestas. l. non videtur rem. nu. 3. 320
- Filia quæ renũtiauit hæreditati patris, nõ excluditur quominus possit succedere in hæreditate paterna, quæ ex persona fratris sibi deferatur, cū illa ex nouo iure superuenienti sibi deferatur, l. quoties duplici. nume. 6. 340
- Filia quæ renũtiauit hæreditati patris, nõ prohibetur succedere in feudo quod sibi ex persona fratris deferatur. eo. nu. & fo.
- Filia quæ excluditur à statuto ab hærede patris, nõ prohibetur succedere fratri qui hære. paternam adiuit & etiam si non adiuerit. ibidẽ eodem nume. & fo.
- Iure digestorum filiusfam. nõ habebat possessionem rei peculiaris, quia statim possessio patri etiam ignorãti acquirebatur. l. filiusfa.

- numero. i. 346
- Filius nō admittitur ad defendēdum patrem, sine satisfatione. l. in eo quod. §. nemo alienæ. in prin. 369
- Filius vel seruus, qui iussu patris deliquit, excusatur in leuioribus delictis cum teneatur obedire: secus tamen in grauioribus, licet pœna sit minuēda propter iussum vel mādatum. l. is. damnum. §. eius verò. nume. 2. & 3. 411
- Mora filij, an noceat patri in actione de peculio. vide mora.
- Non dicitur quis decessisse sine filijs, qui vxorem prægñātem relinquit. l. si quis prægñātem. nu. i. 434
- Filiūfamī. potest esse tutor. vide. j. tutor.
- Filius exhæredatus de volūtate sua, nō potest impugnare testamentum. l. nemo fraudare. nu. 4. 465
- ¶ Fiscus & causa dotis à pari procedūt. l. in ambiguis. nu. 2. 325
- In dubio iudicāndum est in fauorem fisci. ibi. eo. nu. 2. & fo. & in l. fauorabiliore. nu. 3. 453
- Fiscus est loco hæredis. l. in pari. §. hi qui. nu. i. 456
- Fiscus, rem alienam in totū alienare nō potest: secus si pro parte alienata sit. l. cuius effectus. nu. 7. 468
- ¶ Fuga. Iustè captus, si aufugit peccat. l. quòd à quoquā. nu. 3. 224
- ¶ Furor. Furiosus nullum negotium cōtrahere potest. l. in negotijs. numero. i. 71
- Furētem hominem olim indicabāt, ex eo quod ad agnatos & gentiles ducēdos dicebatur. ibi. in addi. super ver. furiosorum.
- Furiosus etiam ad pias causas testari non potest. ibi. nu. 2. eodem.
- Furiosus non punitur etiam de grauib. delictis. ibi. nu. 3. 72
- Factū à furioso, videtur factū à casu sine facto personæ. ibi. nu. 4. eo.
- Furiosus obligatur ex causis, ex quibus ignorans. ibi. nu. 5. 73
- Differt furiosus à pupillo qui fari potest. ibi. nu. 6. eodem
- Si quis efficiatur furiosus, post delictum cōmissum, non potest puniri criminaliter etiam si ante furorem fuerit condemnatus, nisi cōstaret de simulatione. ibi. in addi. super verbo, delicto. 72
- Si quis factus sit furiosus sua culpa, & delinquit non excusatur ibi. in d. addi.
- Furor qualiter probetur ibi. & in d. addi. & in l. furiosi. nu. 3. 206
- Furoris duas species ex Platone. ibi. in addi. super ver. furiosus. in fi.
- Furiosus licet non habeat consensum in contractibus: habet tamen in quasi

- quasi contractibus. ibi. super ver. furiosus. 73
- Furiosus per dilucida interualla, si faciat testamentū vel cōtractū p̄sumitur fecisse tempore nō dilucidi interualli. ibi. in dicta addi. eo. 73
- Furiosi nulla est voluntas. l. furiosi. in prin. 205
- Furiosus probatur, si coniuncti habeant eum pro furioso. ibi. nu. 3. eo. 205
- Per dationem curatoris, probatur quod quis sit furiosus. ibi. eodem numero. & fo. 205
- In datione tutoris vel curatoris, in quibus differant prodigi à furiosis. ibi. in addi. super ver. furiosus. 206
- Non creditur curator, qui est datus furioso si dicat illum non esse furiosum. ibid. eo. nu. & fo. 206
- Furioso non petenti datur curator. ibi. nu. 4. in cuius datione non est necessaria eius citatio. ibi. nu. 7. 207
- ¶ Furca. Cadaver mortui non est licitum ad furcas suspendere. l. pupillum. §. in hæredes. nu. 2. 375
- ¶ Furtum permittitur propter necessitatem. vide. j. necessitas. 375
- Actio furti non crescit ex assidua contrectatione furis. l. omnis hæreditas. §. nunquā. nu. 1. 461
- Augetur actio furti: si res furtiua facta sit pretiosior. ibi. nu. 2. eodē 461
- ¶ Fraus. Quæ dicatur propriè fraus. l. generaliter cū de fraude. numero. 1. 306
- Fraus à ferendo dicitur, & est deceptio quæ alicui infertur. ibi. in addi. super ver. fraus. 308
- Fraus & dolus differunt. ibi. nu. 2. eodem. 308
- Fraus consideratur dupliciter. l. fraudis interpretatio. nu. 1. fo. 306. & in addi. super ver. fraus. eodem. 308
- Quando agitur de remouendo fraudem, etiam in pœnalibus fit extensio. vide. j. pœna. 308
- ¶ Fructus. Ex perceptione fructuum, probatur ratificatio possessionis. l. semper qui non prohibet. nu. 9. 261
- Malæfidei possessor, de quibus fructibus tenetur ad restitutionem. l. generaliter cum de fraude. nu. 3. 307
- Malæfidei possessor habens titulum: an teneatur de fructibus percipiendis. ibi. nu. 4. 308

De litera. G.

- G**enus propriè comprehendit species. in rubri. nu. 4. fo. 2. 35
- Genus quandoque ponitur pro agnatione. l. ij. nu. 72. 35
- Generi

Generi per speciẽ derogatur. l. in toto iure. in prin. fo. 310. quod procedit tam in legibus, quàm statutis: vt ibi. nu. 7. 311

Idem etiam in contractibus. ibidem. nu. 11. 313

Idem etiam in vltimis voluntatibus & in legatis. vt ibidem nume. 12 & 13. fo. eodem.

Idem etiam in rescriptis: vt ibi. nu. 15. eodem

Idem etiam in laudo: vt nu. 14. 315

Idem etiam in mandatis: vt ibidem. nu. 15. eodem

Si constat de mente. l. generalis, quòd voluerit derogare speciei: tunc derogatur: & quando dicatur constare. ibi. nu. 8. 312

Vbi genus debet verificari in vna specie: tunc generi per speciem non derogatur. ibi. nu. 10. eodem

Specialia derogant generalibus etiam si vnum sit ex legali: alterum ex hominis dispositione. ibi. nu. 9. eodem

In eadem lege generi per speciem derogatur: secus in diuersis: quando non sibi contradicerent: quia diuersimodè loquuntur: secus verò si species contradiceret generi: quia tunc derogat generi. ibidem numero. 10. eodem

Secundum priuilegium speciale non derogat primo generali siue speciali. ibi. nu. 16. 316

Mandatum fiscale speciale non derogat generali. ibi. eo. nu. & fo.

Mandatũ iurisdictionis speciale, nõ derogat generali. ibi. eo. nu. & fo.

¶ Gladij potestas quid significat. l. nemo potest gladij. nu. 1. 286.

De litera. H.

Hæres & hæreditas. Hæres non potest adire pro parte, & pro parte non. l. ius nostrum. nu. 5. 82

Hæres grauatus post mortẽ eius distribuere bona inter pauperes, non potest hoc facere in vita in præiudicium pauperum, qui erũt post mortem eius. l. cum tempus. nu. 2. 119

Hæres an statim possit soluere corbem grani, quam testator alicui reliquit annuatim vsq; ad decem annos. ibi. nu. 1. eodem

Conditio quæ debet impleri in persona hæredis, non verificatur in persona domini nec patris. l. quæ legata. nu. 4. fo. 124. nec etiã in hærede hæredis. ibi. nu. 5. eodem

Hæres obligatur ex quasi contractu. l. qui cum alio. nu. 6. 127

Ex persona hæredis, qualitas obligationis in creditoribus mutari nõ potest. ibi. nu. 7. eodem

Quando

- Quādo agitur de hæreditate, dicitur causa lucratiua & agi de lucro.
l. in eo quod. nu. 1. 184
- Hæres sicuti non obligatur ex delicto defuncti: ita etiam nec lucrari
debet. l. sicuti pœna. nu. 1. 198
- Hæres habet iustam causam, & probabilem ignorantiam in rebus de-
functi. l. qui in alterius. nu. 1. 210
- Hæres qui ignorauit rem conductam à defuncto, non incidit in pœ-
nam. l. non ab re. C. vnde vi. si non restituat. ibi. nu. 1. 211
- Si hæres emphyteutę ignoranter vendidit fundum emphyteuticum:
non cadit à iure suo. ibi. nu. 2. eodem
- Hæres præsumitur habere notitiam, de his quæ in testamento conti-
nëntur. ibi. nu. 3. eodem
- Hæres excusatur propter ignorantiam, vbi agitur de damno euitan-
do: secus si agatur de causa lucratiua. ibi. nu. 4. eodem
- Hæres qui conuenitur, excusatur propter ignorantiam: secus tamen
si agat. ibi. nu. 5. 212
- Hæres qui ex proprio dolo conuenitur, tenetur insolidum. l. toties
in hæredem. nu. 1. 220
- Hæres ex dolo defuncti non tenetur, nisi pro eo quod ad eum perue-
nit: nisi in condictione furtiua. ibi. nu. 2. 221
- Hæres est quodammodo eadem persona cum defuncto. l. hæredem.
numero. 1. 255
- Si statutum dicat quòd debitor possit capi, habebit locum contra hæ-
redem: secus si dicat quòd promissor possit capi: quia tunc non ha-
bet locum contra hæredem. ibi. nu. 2. 256
- Iussus dare sub nomine proprio, non potest dare hæredi. ibi. nu. 1. 255
- Conditio dandi Titio, non pòt impleri in hærede Titij. ibi. nu. 1. eo.
- Si potestas debet habere decem pro executione facta contra condem-
natos, non habebit decem si facta sit executio contra hæredem con-
demnati. ibi. nu. 1. 256
- Hæres quantum ad iuris interpretationē, eadem persona cum defun-
cto reputatur: ideo factum nomine defuncti, ratificari potest per hæ-
redem ibi. nu. 2. & 3. eodem
- Factum hæredis reputatur factum defuncti. ibi. nu. 4. eodem
- Testamentum defuncti & hæredis, vnum reputatur. eo. nu. & fo.
- Pactū factū ab aliquo, in dubio ad ei⁹ heredē porrigitur. ibi. nu. 5. 257
- Qui pmissit pro se, etiā pro hæredibus pmississe videtur. ibi. nu. 6. eo.

- Qui promittit tantum de facto suo, non excludit hæredē. ibi. 7.
 Potestas quæ datur defuncto in aliquibus casibus, non porrigitur
 ad hæredem. ibi. numero. 7. in fine. eodem.
 Potestas declarandi, non transit ad hæredem. ibi. nu. 8. eodem.
 Omnia quæ dicuntur de hærede intelliguntur hæreditate adita. ibi.
 dem numero. 9.
 Substitutio facta de hæredibus, intelligitur si hæreditatem adiue-
 rint. ibi. numero. 10. eodem.
 Hæres datus in testamento executor, intelligitur si adeat hæredi-
 tatem. ibi. numero. 11.
 Hæres quis non dicitur, antequam testamentum aditione hæredis
 confirmatum sit. ibi. numero. 12. eodem.
 Hæreditas quid sit. l. hæreditas. nu. 1. 267
 Hæreditas dicitur, antequam sit adita per hæredē. ibi. nu. 3. fo. eo. &
 an per solā aditionē definat esse hæreditas. ibi. nu. 4. & an per appre-
 hensionem posses. definat esse hæreditas. ibi. nu. 7. 269
 Solum hæredi vel fideicō. datur petitio hære. antequā sit cōsecutus
 posses. bonorum hæred. ibi. nume. 5. 268
 Petitio hæred. & interdictum quorum bonorum non datur heredi
 qui semel apprehendisset posses. ibi. nu. 6. eodem.
 Renuntiatio quam fecit filia patri, de here. patris, non excludit illam
 ab hæred. eius fratris. ibi. nu. 8. 269
 Vocatus ad eandem successionem de iure ciuili & prætorio, si bono-
 rum possessionem repudiauit, non prohibetur adire. l. quoties du-
 plici. numero. 1. 338
 Renuntians hered. vel successioni, an videatur renuntiasse omnibus
 iuribus quæ ad ipsam here. competerent. ibi. nu. 2. 339
 Filia quæ renuntiauit hæreditati patris, non prohibetur quominus
 possit succedere in hereditate paterna, quæ ex persona fratris sibi
 defertur: cum illa ex nouo iure superuenienti sibi deferatur. ibi.
 numero. 6. 340
 Hæres grauatus exponere centum in funere, non potest minus expo-
 nere. l. in eo quod plus. nu. 6. 364
 Actiones pœnales non solent transire in heredes. l. pupillum. §. in hæ-
 redes. in princ. fo. 375. fallit in eo quod ad heredem peruenit ex de-
 licto: quia pro eo teuetur heres, & conueniri potest. ibi. nu. 3. fo. eo.
 Fallit etiam si pœna ipso iure defuncto imposita sit. ibi. nu. 4. fo. eo.
 fallit

fallit etiam si lis contestata sit cum defuncto in actionibus ciuilibus quæ dantur ex delicto : secus est in criminalibus & publicis iudicijs: quia tunc hæres nõ tenetur nisi data fuerit sententia. ibi. numero. 5. & 6. fo. 376. fallit etiã, quando pœna imponitur per modum agendi, secus si per modum excipiendi : quia tunc pœna transit in hæredem etiam lite non contestata. ibi. nu. 7.

377

In hæredes de iure canonico an transeant actiones pœnales. ibidem numero. 8.

eodem.

Succedens de iure prætorio largo modo dicitur hæres. l. prætor. numero. 1.

382

Conditio illa si hæres erit, verificatur in bono. pos. ibi. eo. nu. & fo. Libellus qui loquitur in herede, potest saluari in bonorum possessione. ibi. numero. 2.

eodem

Hæreditate non adita, omne ius testamenti soluitur. l. si nemo subijt. in prin. fo. 428. fallit nisi herede pro adita habeatur: quia tunc omnia relicta in testa. debentur. ibi. nu. 3. fo. 429. fallit in milite. Item propter existẽtiam sui hæredis. ibi. nu. 2. fo. eo. fallit etiam in legatis ad pias causas, & in alijs casibus, de quibus ibi remissuè in apostilla. su per ver. pias causas.

eodem.

Si plures hæredes grauati sunt à testatore ad faciendum opus, quilibet in solidum tenetur. l. ea quæ in partes. nu. 2.

439

Hæres heredis dicitur hæres testatoris. l. qui per successionẽ. in prin. fo. 441. tamen improprie. numero. 2. in fine. nisi agatur de his quæ sunt iuris: quia verè & proprie in heredem heredis transmittuntur. ibi. numero. 4.

442

Conditio de dando hæredi impleta dicitur, dando hæredi hæredis. ibi. numero. 1.

441

Si hæredi sit imposita pœna, non habet locum in herede heredis. ibi. numero. 5.

442

Prohibitio alienandi facta heredi, ad heredẽ heredis extenditur, nisi nominatio heredis facta sit nomine proprio. ibi. nu. 6. & 7.

eodem.

Quando dispositio facit mentionem de heredibus, cum hoc adiectiuo infra scriptis vel supra scriptis, non in herede heredis qñ subest aliqua ratio particularis affectionis inscriptis vel supra scriptis hæredibus, aliàs secus. ibi. nu. 4. ver. ij.

eodem.

Ille ad quem bona vniuersaliter perueniunt, est loco hæredis. l. in pari. §. hi qui. nu. 2.

456

Fiscus

- Fiscus est loco hæredis. ibi. nu. 1. eodem.
- Hæres qui habet lucrū ex persona defuncti, ei⁹ facto cōtrauenire nō debet: nisi fecerit inuentariū. l. ex qua persona. nu. 1. & 2. 469
- ¶ Homicidium. Accusatus de homicidio, potest opponere negando se commisisse homicidium: & si probetur potest dicere se illud fecisse ad defensionem. l. nemo ex his. numero. 1. fo. 217. & talis defensio potest probari per testes, deponentes de credulitate. ibi. in addi. super verbo, homicidio. eodem.
- Stante statuto, quòd homicida puniatur in centum, & alio statuto caueatur, quòd si quis commiserit duo homicidia decapiterur: si quis cōmiserit duo homicidia, licet pro primo soluerit pœnā, tamen debet decapitari. l. bona fides non. nu. 10. 251
- Mandans fieri homicidium non tenetur nec de mandato nec de ratificatione si iam commissum erat. l. semper qui non prohibet. in apostilla super verbo, delictis. 261
- Homicidium semel commissum, iterum committi non potest: ratificari tamen potest. ibi. numero. 13. 263
- Statutum quod quis puniatur pœna pecuniaria pro homicidio, an valeat. j. statutum.
- Qui potest occidere, à fortiori poterit verberare. l. non debet cui. numero. 1. 130
- Qui pōt occidi, nō potest adulterari. ibi. nu. 3. fo. 131. & 5. bannitus.
- Pupillus qui cōmisit homicidiū, an sit decapitandus. j. pupillus.
- Qui accusat aliquem fecisse homicidium, si probat de mandato succumbit. l. is damnum. nu. 7. 410
- Si quis occidat aliquē mandato alicuius potētis, qui ei mandauit vt illū occideret, aliās q̄ ipsum mandatariū interficeret excusabitur: quia aliās vitā saluare nō poterat. l. is damnū. §. eius verò. n. 1. eo.
- ¶ Homo hominis mei non est homo meus. l. consilij. §. socij mei. numero. 1. in fine. 232
- Homo terminus est cōmunis, tam agnatos viros, quàm mulieres cōprehendens: non modo ex generis, sed ex vi substantiui. in. l. scemina. arti. sit ergo. in addi. super verbo, statutis. 54
- Homines alicuius baronis regis, nō dñr homines regis. ibi. n. 2. eo
- Interest reipublicæ q̄ homines conseruentur. l. inuito. nu. 4. 284
- Corpus hominis liberi non recipit æstimationem. l. libertas in æstimabilis. numero. 2. 360

Non valet venditio de homine libero. *ibi. nu. 5.*

Corpus hominis mortui, non est licitum ad furcas suspendere. *l. pu-
pillum. §. in hæredes. nu. 2.* 375

Nō dicitur quis homo, ante natiuitatē, nec puniretur de homicidio.
l. si quis prægnantem. nu. 2. in fin. 434

¶ Honestas. Si actus sit prohibitus propter honestatem, nō obstan-
te prohibitionē actus tenet. *l. in ambiguis. §. nō est nouū. n. 4.* 328

In contractibus, consideratur non solum quod licet, sed etiam quod
honestum sit. *l. semper in contractibus. nu. 1.* 445

Ius honestatis semper est ab omni reuerētia exemptū. *ibi. nu. 2.* eo.

Subditi non sunt compellendi, vt eorum mulieres vadant ad domū
domini ad tripudiandum. *ibi. nu. 3.* 446

Si aliqua mulier inhonesta veniat ad habitandum in contrata, pos-
sunt vicini illam expellere. *ibi. nu. 4.* eodem.

Ad instantiam vxoris & coniunctorum, propter honestatem potest
maritus compelli ad dimittendum concubinam. *ibi. nu. 6.*

Non est honestū contrahentibus, se adinuicem decipere: nec cōue-
nit bono viro. *ibi. nu. 10.* eodem.

¶ Hora. Prioritas horæ an sit attendenda. *l. in ambiguis. nume. 3.
versū. & quod.* 326

¶ Hospes cogitur inuit⁹, hospites recipere. *l. inuit⁹ nemo. n. 7.* 477

De litera I.

Ignorantia iuris etiā excusat à dolo, nisi lex prohibeat & resistat:
quia tūc videtur in dolo. *l. qui in ius. §. nemo. nu. 1. & 2.* 426

Iurisperitus non excusatur à dolo propter ignorantiam iuris.
ibidem numero. 3. eodem.

Ignorantia iuris excusat à dolo, durante ignorantia: secus si superue-
niat scientia, & perseuerat. *ibi. nu. 3.* eodem.

Ignorans & dubitans, æquiparantur. *l. qui cum alio. num. 3. fo. 126.*
fallit tamen in contrahente cum alio secus. *ibidem.*

Ignorans, excusatur in delictis. *ibi. nu. 4.* eodem.

In facto alieno, cadit probabilis ignorantia. *l. qui in alterius. nu-
mero. 1. & 5.* 210

Heres quando excusetur, propter ignorantiam. vide. §. heres.

Actor quando excusetur propter ignorantiam. *l. qui in alterius. nu-
mero. 5. & 10.* 212. & 215

¶ Impedimentum. Non dicitur impeditus ille, qui de facili potest

- remouere impedimentum. l. qui potest facere. nu. 1. & 3. 421
- Imaginariū. Imaginaria venditio est, quæ paruo tpe apud emptorē est duratura. in. l. imaginaria. in addi. super ver. imaginaria. 116
- ¶ Imperitia. Medicus tenetur de imperitia nisi adhibuit diligentia, secundum præcepta artis. l. imperitia. nu. 1. 458
- ¶ Impossibile reputatur, quod cū maxima difficultate fieri potest. l. qui potest facere. nu. 3. 421
- Quod pendet à voluntate principis, reputatur impossibile. vide in tra princeps.
- Impossibilium nulla est obligatio, aded quod etiam naturalis non oritur. l. impossibilium. nu. 1. 432
- Non valet stipulatio, adiecta pœna, præcedenti dispositioni impossibili. ibi. numero. 3. eodem.
- Imprudencia. Propter imprudentiam pœna mitigatur. l. ferè in omnibus. numero. 6. 362
- ¶ Ira. Ira semel mota tempore indiget, vt digeratur. in. l. quicquid. in addi. in ver. iracundiæ. 233
- Ira rationem audit aliqua ex parte, imperfectè tamen. ibidem.
- Iræ incontinens à ratione vincitur. ibidem.
- Iudex. Qui iudicis mādato aliquid facit, an excusetur. l. velle. n. 5. 70
- Super defectu iudicij naturalis, dispensari non potest. l. ij. §. item im puberes. numero. 3. 60
- Iudicium redditur in inuitum. l. qui potest. nu. 3. 162
- Non valet pactum, per quod ordo iudiciorū tollatur. l. nec ex pretorio numero. 3. 164
- Iudicium quod à principio erat nullum, ex iure superuenienti confirmatur. l. quod initio. nu. 10. 173
- Iudex non tenetur sequi consilium sapientis, electi de consensu partium, si videat illud esse iniustum. l. consilij. in addi. super verbo iudex. fo. 226. & tunc si sequatur, an talis sententia transeat in rem iudicatam. ibi. in dicta apostil.
- Iudex adiudicando rem alicui, transfert dominium quod ipse non habet. l. nemo plus iuris. nu. 4. 246
- Iudex de delictis alibi commissis, quando possit cognoscere. l. bona fides. nu. 11. fo. 251. in apostil. super verbo aggrauant. eodem.
- Iudex debet examinare testes suspectos de falso, & eos inuoluere si potest, & interrogare de circumstantijs in quibus substantia rei nō consist

- constitit. l. ea est natura. numero. 4. & nume. 5. 273
- Iudex ad veritatē inuestigandā, potest vti cauillationibus. ibi. nu. 6. 273
- Iudex an possit delinquenti promittere impunitatem, & liberationem si confiteatur delictum, & postea ex tali confessione illum condemnare. ibi. numero. 7. eodem.
- Iudex nō potest ratione arbitrij, credere testi malam rationem adducenti. l. quæ dubitationis. nu. 7. 318
- Valet iudicium agitatum cum excommunicato, si oppositum non sit. §. excommunicatus. eodem.
- Valet iudicium agitatum cum milite, si oppositum non sit. l. in ambiguis. §. non est nouum. nu. 9. 329
- Valet iudicium in quo iuramentum de calumnia præstitum non est. ibid. numero. 10. eodem.
- Iudex an possit alicui præcipere ne exeat domum. vide. j. domus.
- Iudicis arbitrio relinquitur, an sit minuenda pœna in minoribus delinquentibus. l. ferè in omnibus. nu. 4. 362
- Iudex tenetur suscipere defensionem pro innocentia absentis. l. in eo quod. §. nemo alienæ. nu. 3. 369
- Spoliatus à iudice. vide. j. spoliatus.
- Iudex quando officium eius excedit, videtur vt priuatus, & illi non est parendum. l. factum à iudice. nu. 1. 412
- Iudex qui procedit absque causæ cognitione, dicitur procedere vt priuatus. ibidem eodem nu. & fo.
- Quando iudex procedit extraiudicialiter, non præsumitur pro eo. ibidem eodem numero & fo.
- Spoliatus à iudice, qui procedit extraiudicialiter, est restituendus. ibidem. numero. 2. eodem.
- Iudici an & quando resisti possit. ibi. in addi. super ver. causæ. eo.
- Iudex cui commissum est, q̃ alienata ad ius & proprietatē ecclesiæ reducantur: etiā de possessione occupata, poterit cognoscere, licet propriè non dicatur alienata. l. non alienat. nu. 3. 449
- Valet iudicium agitatū cum procuratore, in causa criminali, si oppositum non est. l. in ambiguis. §. non est nouum. nu. 11. 329
- Valet iudicium possessoris, in quo admissa est exceptio defectus proprietatis, si oppositum non sit. ibi. nu. 12. eodem.
- Iudex debet habere æquitatem ante oculos. l. in omnibus quidem. numero. 8. 336

- Iudex potest suam sententiam interpretari. l. in ambiguis orationibus. numero. 5. 350
- Iudices habent potestatem interpretandi, in præiudicium partium. ibi. numero. 2. 349
- Iudex non potest nisi semel sententiam interpretari. ibi. in apostil. super verbo sententiam. 350
- Iussus iudicis quando excusetur. j. iussus.
- ¶ Iuramentum potest remitti per pactum, licet à statuto tolli non possit. l. nec ex prætorio. numero. 10. 166
- Iuramentum non potest opponi in contractu, ratione consuetudinis. l. semper in stipula. nu. 16. 191
- Per iuramentum solum, potest metus in vno casu probari. l. in omnibus causis. numero. 9. 202
- Iuramentum metu extortum an faciat actum validum vel inualidū. ibidem in addi. super verbo iuramentum.
- Iuramentum factum calore iracundiæ non obligat. l. quicquid. numero. 4. 234
- Iuramentū tendens ad impunitatē delicti, vel ad delinquendum, nō est seruandum. l. ea est natura. in apostil. super verbo, Feli. 274
- Valet iudicium, licet non sit iuratum de calumnia. §. iudicium.
- In iuramento semper intelligitur clausula, rebus sic stantibus. l. in ambiguis. §. quoties. nu. 4. 332
- Iurans obseruare statuta, intelligitur nisi iusta causa superueniat. ibidem eodem numero. & fo.
- Remissio iuramēti de calumnia expressè facta, non valet: tacitè tamen admittitur. l. expressa. nu. 3. 445
- ¶ Iuris peritus non excusatur à dolo, propter ignorantiam iuris. l. qui in ius. §. nemo. nu. 3. 426
- ¶ Ius. Iuri de futuro, renūtiari nō pōt. l. quoties dupli. nu. 5. 340
- ¶ Quā liceat alicui ius sibi dicere, propria autoritate. vide. §. autoritas.
- Ius sanguinis immutabile est, & eandem vbique vim habet, sicut ignis qui hīc & apud Medos vrit. in. l. iura sanguinis. in additio. super verbo, sanguinis. 85
- ¶ Ius canonicum & ciuile. An quis teneatur obuiare delicto tam de iure canonico, quàm ciuili. vide. §. delictum.
- Quādo iura cano. aliter volūt in foro cōscientiæ disponere, quàm in foro contentioso solent hoc exprimere. l. culpa. nu. 13. 240

Iura deceptis & non decipientibus opitulatur. l. in eo quod. §. mulieribus. numero. 2. 372

De ignorantia iuris, vide. §. ignorantia.

¶ Ius publicū. Iuri publico, partium cōuentione derogari non pōt. l. nec ex prætório. nu. 1. fo. 163. secus tamen per statutū. nu. 4. 164

Testator non potest derogare iuri publi. ibi. nu. 1. eodem

Vtilitatem publicam respicit, quòd delicta puniantur. ibidem numero. 2. fo. eo. propter quam etiam in pœnalibus fit extēfio. l. factum suum. §. In pœnalibus. nu. 15. 475.

¶ Ius prætorium est fundatum in naturali æquitate. l. in omnibus officijs. numero. 1. 422

¶ Ius speciale. Illud quod de iure speciali conceditur, non debet considerari. l. ea quæ raro. nu. 3. 271

¶ Ius gentium consideratur dupliciter. l. cum amplius. §. is naturalis. numero. 3. 323

¶ Ius accrescendi, introductum fuit ne quis decederet pro parte testatus, & pro parte intestatus. l. ius nostrum. nu. 2. 81

¶ Iussus. Qui facit aliquid iussu iudicis, excusatur à dolo. l. non videntur. §. qui iussu. nu. 1. 407

Si iussu iudicis ex causa iusta præcipientis ne soluam, non soluo: non incurro pœnam ad quam eram obligatus si non soluerem in termino. ibi. nu. 1. in fin. eodem.

Qui iurauit soluere in certo termino, si iudex præcipiat illi ne soluat excusatur. ibidem numero. 2.

Iussus iudicis non excusat, quando fuit iniustus, vel quando iudex extra officium procedit. ibi. nu. 4. 408

¶ Incapax qui pro se retinere non potest, accipere potest, vt alij restituat. l. non videtur quisquam. nu. 1. 241

¶ Indefinita prolata à lege an æquipolleat vniuersali. l. j. nu. 17. 9
In testib⁹, indefinita nō æquipollet vniuersali. l. cōtract⁹. n. 20. 147

¶ Indicijs non præcedentibus, non potest quis torqueri, aliàs confessio est nulla, quæ ipsis superuenientibus non confirmabitur. l. quod initio. nu. 4. 171

Vnum indicium sufficit arbitrio iudicis, ad ponendum quem ad torturam. l. nemo fraudare. nu. 9. 466

¶ Indiuiduum. Vsus seruitutum est indiuiduus. l. ea quæ in partes. numero. 2. 435

I N D E X

Facta sunt indiuidua sicut seruitutes. *ibi. eo. nu. & fo.*

In indiuiduis, quis consequitur ex persona alterius, quòd ex propria persona non competeret. *ibi. eo. nu. & fo.*

Infans. Pupillus, infans vel infantiae proximus, non obligatur etiam naturaliter. *vide. j. pupillus.*

¶ Inhabiles admittuntur, vbi agitur de vtilitate publica. *l. seruus rei. numero. 2.* 489

Statutum quòd quilibet admittatur ad accusandum de homicidio, comprehendit inhabilem *ibi. nu. 4.* 490

Si proclamatum sit quòd quicumq; cœperit talem bannitum, habeat castrum in feudum, tali casu etiam inhabiles ad feudum admittuntur. *ibi. nu. 3.* eodem

¶ Iniuria. Qui dixit alicui vel fecit iniuriam, infra quantum tempus poterit se excusare allegando illud dictum vel factum calore iracundiae. *in l. quicquid. nu. 9.* 235

Volenti non fit iniuria, & ideo agere non potest, tamen iudex pro interesse publico agere poterit. *l. nemo fraudare. numero. 1. 3. &. 11. fo. 464. & 465.*

Supradicta regula, quòd volenti &c. nō habet locum quando agitur de fraude, nec etiam in dolosa persuasione. *ibi. nu. 5.*

¶ Impuberes ab omnibus officijs ciuilibus remouentur. *l. ij. §. item impuberes. nu. 1. fo. 59. quæ regula ampliatur multis modis. ibidem numero. 2.* eodem

Iuuenes nemo eligit duces eo quod constat non prudentes esse. *ibidē in addi. super ver. abstinere.* eodem

Iuuenes in aliquibus magis apti videntur, quàm senes. *l. ij. §. item impuberes. in addi. super ver. simplici.* 60

¶ Inimicus. Amicus inimici mei, nō dicitur inimicus meus. *l. consilij. §. socij mei. nu. 3.* 232

Qui copulauit amicitiam cum inimico meo in perniciem meam: est adeò inimicus meus quòd feudo priuari potest. *ibi. eo. nu. & fo.*

Propter amicitiam priorem, vel postea simpliciter contractam cum inimico meo, non est inimicus, adeò quòd repellatur à testimonio, licet detrahatur de fide. *ibi. nu. 4.* 233

An præsumatur inimicus meus, qui non salutat me. *ibi in apost. super ver. inimico.* 232

¶ Innocentia. Iudex etiam post confessionem & condemnationem, si liquet

si liquet de innocentia non debet executionem facere in pœna corporali. l. & si nihil. nu. 1. & 2. 430

Exceptio innocentiae nunquam videtur exclusa. ibi. nu. 3. eodem.

Testes inhabiles admittuntur ad probandam innocentiam. ibidem eodem numero. & fo.

Licet contumax habeatur pro confesso: tamen iudex cui constat absentem contumacem esse innocentem, non potest illum cõdemnare. ibi. nu. 4. 421

Si innocentia est notoria, non est opus consulere superiorem. ibidem numero. 5. eodem

Licet innocens sit punitus, delinquens per hoc non liberatur. ibidẽ numero. 6. eodem

Absens licet non possit condemnari, potest tamen absolui si apparet de innocentia. l. nemo qui cõdemnare. nu. 3. fo. 96. & l. fauorabiliores. nume. 2. 453

In pœnis melius est nocentem absolvere, quàm innocentem condemnare. ibi. nu. 6. 453

Qui protestatus fuit de innocentia criminis, propter quòd condemnatus est ad mortem, & dum laqueo fuit suspensus, cecidit in terram fracto laqueo: credendum est illud factum miraculosè, & ideo est liberandus. ibi. nu. 8. 455

¶ Iracundia. Factum calore iracundiae non tenet. l. quicquid calore. numero. 1. 233

Contractus factus calore iracundiae cum ecclesia, vel ad pias causas, tenet. ibidem.

Votum factum calore &c. vide. j. votum.

Iuramentum factum calore. vide. §. iuramentum.

Confessio facta calore. vide. §. confessio.

Sententia excommunicationis lata calore. vide. §. excommunicationis.

Delictum commissum calore. vide. §. delictum.

Prouocatus ad iracundiam debet mitius puniri. ibi. nu. 8. 235

Exhæredatio facta calore &c. acceptatio beneficij: accusatio: blasphemia. vide ibi in apostil. in ver. calore. 234

Quando quis venit puniendus mitius, ratione iracundiae est probandum quòd fuerit talis iracundia quæ ipsum delinquentem à mente alienauerit. ibi. nu. 8. 235

Iniuria &c. vide. §. iniuria.

- ¶ **Infinuatio.** In remissione ex causa donationis requiritur infinuatio. vide. j. remissio.
- ¶ **Institutio.** Valet institutio, de filio spurio sub conditione, si legitimetur à principe. l. ea quæ rarò. nu. 3. 271
- Instituto siue sit filius etiam naturalis, siue extraneus potest dari tutor in testamento. vide. j. tutor.
- Institutus sub conditione potestatiua, non potest repudiare, quia ante implementum cōditionis non dicitur delata hæredi. l. qui potest facere. nume. 2. 421
- Institutio quæ ab initio fuit inutilis, non potest tractu temporis conualescere. l. quæ ab initio. in prin. 488
- ¶ **Instrumentum.** Si reperiantur duo instrumenta eodem die confecta, & alterum sit instrumentū dotis, debet iudicari quòd illud fuerit prius confectum. l. in ambiguis pro. nu. 1. 325
- In duobus instrumentis factis eodem die, præsumitur prius factum illud quod respicit fauorem ecclesiæ. ibidem.
- ¶ **Intellectus.** Quis intellectus debeat præualere. l. quoties idem. numero. 4. 276
- ¶ **Interdictum.** In interdicto vnde vi, quis ex consilio non tenetur. l. consilij. nume. 7. 229
- ¶ **Interesse est triplex.** l. quatenus. nu. 1. fol. 156. & qualiter petatur, nu. 3. & qualiter probetur. nu. 4. 158
- Interesse vnica tantum est species. ibidem in apostil. super ver. triplex.
- In probando interesse, testis debet reddere rationem dicti sui etiam non interrogatus. ibi. nu. 5. 158
- Quæ agitur de interesse publi. interpretatio est facienda. §. interpretatio.
- ¶ **Interpretatio.** In priuilegijs quādo fiet lata interpretatio. l. ij. numero. 66. 33
- Interpretatio in expressis plerumq; latior fieri solet, quàm in tacitis in l. expressa. in addi. super ver. nocent. 443
- Interpretatio fit lata in priuilegijs, in dispensationibus, & in materia odiosa, quatenus verborū proprietates videtur requirere. ibi. nu. 68. fo. 34. & l. omnibus causis. nu. 12. 282
- Interpretatio fit lata, quando agitur de interesse pub. l. in testa. numero. 2. 103
- Interpretatio fit plenior in testamentis quàm in contractibus. ibid. numero. 5. 104

- In legatis fit stricta interpretatio. ibi. nu. 4. 103
- Quælibet dispositio, recipit interpretationem à consuetudine. l. semper in stipula. nu. 12. 190
- In re dubia benignior interpretatio est sequenda. l. semper in dubijs. numero. 1. 249
- Eius est interpretari, cuius est condere. l. in ambiguis orationibus. numero. 1. 348
- Interpretatio quid sit. ibi. in apost. super verbo interpretatio. eodem
- Interpretatio à papa, de quibus fiet: & an admittatur probatio in cōtrarium. ibi. in apost. super verbo papam. 349
- In contractibus, iudicijs, in probatio. & confessionibus verba dubia contra quem sunt interpretanda. l. in contrahenda. nu. 1. 2. & 3. 413
- In dubio interpretatio debet fieri, vt actus valeat. l. j. nu. 28. fo. 11. & in l. contrahenda. nu. 4. fo. 414. fallit tamen sex modis: vt ibi. nu. 10. vsque in. 19. 415
- Pro interpretatione priuilegij, recurritur ad principem. l. Neratius. nu. 2. fo. 437. & in l. ambiguis orationibus. nu. 3. fo. 349. & idem pro interpretatione rescriptorum. ibi. nu. 5. 350
- Inuitus. Qui potest inuitus alienare, seu alium actum facere, poterit eis ignorātibus & absentibus facere. l. qui potest. fo. 161. quæ tamen regula fallit multis modis: vt ibi. per totam legem.
- Inuito, an & quando detur beneficium. vide. §. beneficium,
- Inuito quod melius confertur, deterius censetur esse. in l. inuitus. §. quod cuiq;. in addi. super ver. inuito. 479
- De litera L.
- L**audum quod à princi. fuit nullum, ratificari non potest. l. quod initio. nu. 2. 171
- Laudum quando dicatur ratificatum. l. semper qui non prohibet. nu. 9. ver. & quando. 262
- In legatis testator videtur minus grauare heredem, quàm fieri possit. l. semper in obscuris. nu. 1. 90
- ¶ In legatis & vltimis voluntatibus, quod minimum est sequimur. ibidem. nume. 2. eodem
- In legato ad pias causas, non de minimo sed de maiori intelligitur fauore religionis. ibi. nu. 3. 91
- Legata in testa. habent paratā executionē. l. in testamentis. nu. 6. 104
- Legata quæ purè vel in diem certum relicta sunt, transmittuntur ad

- hæredem. l. quæ legata. nu. 1. fo. 123. & quæ legata non transmittuntur. ibi. nu. 2. eodem
- Legatum factum alicui si nuptias contrahit, statim contracto matrimonio. solo consensu conditio impleta videtur, absq; copula carnali. l. nup. nume. 5. 176
- Legatum si ex forma statuti potest probari duobus testibus, eodem modo eius reuocatio. l. nihil tam natu. nu. 2. 193
- In legatis, quæ interpretatio est fienda, vide. §. interpretatio.
- ¶ Valet legatū, si restitutio impetretur à principe. l. ea q̄ raro. nu. 3. 272
- Generali legato, quando derogetur per speciale. vide. §. genus.
- Legatarius partem legati accipere non potest, & partem repudiare. in. l. ius nostrum. in addi. super ver. recusare. 82
- Legatarius non habet plus iuris in fundo sibi legato, quàm hæres aut ipse testator si viueret. l. aliud. §. absurdum. in prin. 400
- Legata etiam ad pias causas, an debeantur hæred. non adita. vide. §. hæreditas.
- Dominium rei legatæ expressè transit in legatarium: secus tamen si tacitè sit relictum. l. expressa. nu. 7. 444
- Repudiatio legati dicitur alienatio. l. non fraudantur. nu. 2. 459
- Res legata sub conditione, potest alienari. l. plerunq; nu. 2. eodem
- Legitima & legitimatio. Legitima an possit tolli per statutum. l. iura sanguinis. nu. 5. 87
- Fauorabilior est causa libertatis, quàm sit legitima liberorum. l. quoties dubia. nu. 3. 130
- Quis potest pluries legitimari. l. nemo ex his. §. quoties. nu. 2. 220
- Legitimatio potest fieri sub conditione. l. actus legitimi. nu. 4. 303
- Per instrumentum legitimationis, probatur quem non fuisse legitimum. l. non videtur rem. nu. 3. 321
- ¶ Libellus. Procedit libellus, in quo reus condemnatus dicit sententiam nullam: & si qua sit, appellat. l. nemo ex his. nu. 2. 217
- Libellus est breue scriptum postulationem actoris in se continens. in l. omnia quæcunq; in addi. super ver. libellum. 288
- Admittitur libellus, in quibus dicit sententiam nullam vel petat resti. in integ. ibi. nu. 3. eodem
- Admittitur libellus incertus actoris, quod facto aduersarij nõ potest certificari. l. nemo ex his. §. quoties. nu. 2. 220
- Libellus gñalis pcedit parte non opponente: si tamen ad tollendam dubita

- dubitationem causa exprimatur, & illa inepta sit, libellus vitiatur. l. quæ dubitationis. nu. 5. 318
- De forma libelli in resti. minoris. vide. j. restitutio in integrum.
- Libellus qui loquitur in herede, pōt saluari in bo. pos. l. p̄tor. nu. 2. 382
- De contrarietate in libello posita. vide. §. contrarietas.
- ¶ Liberatio. Magna est differentia quòd quis sit liberatus ipso iure, an ope exceptionis. l. non videtur cepisse. nu. 5. 106
- Liberatio facta à filio debitoribus paternis viuente patre, est nulla, & reconualescere non potest. l. quod initio. nu. 3. 171
- ¶ Liberi. De liberis. vide. §. filius.
- ¶ Libertas est res inestimabilis. l. libertas. in prin. fo. 360. nisi quis vēdat se ad pretium participandum. ibi. nu. 3. eodem
- Vbi agitur de libertate vel alia re inestimabili, in cautione rati debet pœna apponi. ibi. nu. 6. eodem
- In dubio iudicandum est pro libertate. l. quoties dubia. nu. 1. 229
- Causa libertatis dicitur pia. ibi. nu. 2. eodem
- Causa libertatis est fauorabilior, quàm sit legitima. ibi. nu. 3. eodem
- Causa libertatis dicitur pub. & non priuata. ibi. nu. 4. 139
- Qui tenetur alicui libertatem restituere, non liberatur illum relaxando simpliciter in eius territorium: quia non dicitur in libertate cum de facili retineri possit. l. in omnibus causis. nu. 13. 204
- ¶ Lex propter metum periculi vel scandali, permittitur interdū magistratibus transgredi. l. in ambiguis. §. quoties. nu. 3. 332
- Lex posterior corrigit priorem, quando directò contrariatur. l. in omnibus quidem. nu. 12. in fi. 337
- Legis præsumptio non adaptatur ad infirmandum: sed potius ad confirmandum. l. in contrahenda. nu. 5. 414
- Lex vel statutum quod respicit vtilitatem publicam, non respicit restrictionem de habilitate personæ. l. fi. nu. 2. 489
- In legibus tradētibus regulam nihil superfluū esse debet. l. j. nu. 2. 5
- Nihil magis proprium est legis, quàm claritas. ibi. nu. 5. 6
- Si leges sunt generales, ea quæ est minus generalis pro specie reputatur. l. in toto iure. nu. 1. 310
- Si leges sunt speciales, illa quæ est specialior attenditur. eo. nu. & fol. Illa lex videtur magis specialis, in qua sit euidentior & maior vtilitas. ibidem. nume. 4. eodem
- Quādo lex gñalis deroget spāli. nu. 7. 8. 9. & 10. 311. & vide. §. genus. Legisla

Legislator non potest actum repugnantem in esse producere. l. ubi repugnantia. nu. 4. 436

¶ Litis contestatio. De contestatione litis. vide. §. contestatio litis.

¶ Locator & conductor tenentur de dolo & lata, & leui culpa. l. contractus. nu. 28. 150

Cōtractus locationis renouatur ex patientia. l. in eo quod plus. §. pupillus. nu. 1. 370

¶ Locupletior. Nemo debet cum alterius detrimento vel iniuria, fieri locupletior. l. iure naturæ. in prin. 184

Quando dicatur quis locupletior. ibi. nu. 6. in fi. 486

¶ Lucrum. De lucro. vide. §. causa lucratiua.

Lucratiuæ causæ quæ & quot sint. in l. in eo quod vel is. in addi. super ver. lucratiua. 184

De litera M.

M Alæfidei possessor, de quibus fructibus teneatur ad restitutionem. vide. §. fructus.

¶ Malum. De duobus malis, minus est eligendum. l. quoties nihil. nu. 3. 481

Malitia. Malitijs resisti potest: ideo aduocatus defendens iustam causam, potest etiam cum malitia aduersarium conuincere. l. ea est natura. nume. 2. & 3. 272

Iudex an possit vti malitijs. vide. §. iudex.

¶ Mandatum. Mandans plus delinquit, quàm mandatarius: qui non erat aliàs facturus. l. is damnum. nu. 2. 409

Statutū puniēs faciētē, habet locū in mādāte. ibi. nu. 3. & 6. f. eo. & se.

Quando mandatarius cogitur exequi mandatum, tunc mandans dicitur verè facere. ibi. nu. 4. 410

Accusans aliquē fecisse maleficiū, si pbat de mādato succūbet. ibi. n. 7

¶ Mandans quòd domus vel fundus vendatur centum, non videtur in minori quantitate consentire. l. in eo quod plus. nu. 10. 367

In mādatis, nō valet argumentū de maiori ad minus. ibi. nu. 5. 366

Si mandatur alicui prouideri de prębenda certi valoris: de prębenda minoris, etiam illo volente prouideri non potest. ibi. nu. 14. 368

Mandatum non extenditur ad alios casus, quàm expressos. l. non debet cui. nu. 7. 132

In mādato venit dolus & lata & læuis culpa. l. cōtractus. nu. 21. 147.

Præsens & non contradicens pro se interuenire, mandare creditur. l. semper

semper qui non prohibet. nu. 1.

258

Mandatum speciale quando deroget generali. vide. 3. genus.

Mandatum. Ita in superioribus sicut in priuatis regulatur à voluntate mandantis. l. in eo quod plus. nu. 16.

368

Mandatum factum alicui, vt adeat hæreditatem, verificatur in bonorum posses. l. prætor. nu. 1.

382

Mandatarius excusatur, cui potens mandauit quòd occideret Titium: aliàs quòd illum interficeret. infra necessitas.

¶ Manumisso. Qui prohibetur manumittere, nõ prohibetur manumittenti consentire. l. aliud est vendere. nu. 1.

397

Seruus pœnæ non potest manumitti. vide. j. seruus pœnæ.

¶ Maritus tenetur de dolo, lata & leui culpa, in rebus dotalibus. l. cõtractus. nu. 31.

150

Maritus perdit beneficium, ne teneatur vltra quàm facere. &c. quãdo negat matrimoniũ. in l. diuus. in apostil. super verbo quinto.

169

Bona dotalia, non sunt in bonis mariti. l. quod euincitur. nu. 2.

437

Maritus potest cõpelli ad instantiam vxoris & coniunctorũ, ad dimittendum concubinam. l. semper in contractibus. nu. 6.

446

Quando maritus tenet concubinam, si vxor committat adulterium non perdit dotem. ibidem. nu. 7.

eodem

Quando maritus tenet cõcubinam, potest vxor agere ad separationem thori, & dotem repetere: & debet lucrari donatio. propter nuptias. ibi. nu. 8.

eodem

¶ Masculinũ cõcipit fœmininũ. l. ij. art. sit ergo. nu. 1. f. 43. & hoc ex interpretatione extensiuam: nõ tñ de ppriè. verborũ. ibi. nu. 2. fo. 44. hæc tamen regula fallit multis modis: de quibus ibi. vsq; ad nu.

20. 46

Masculinũ à mare diminutiuũ est, & mas dicitur quòd fortior ac generosior sit in l. fœminæ. in addi. super ver. masculinum.

42

Masculinũ an concipiat fœmininũ in omni materia. ibi. nu. 7. fo. 47.

& quid in vltimis volũtatibus. ibi. nu. 8. fo. eo. & quid in contractibus. ibi. nu. 9. fo. 40. & qd in dispositione. l. ibi. nu. 10. fo. eo. & quid in statutis. ibi. nu. 11. fo. 51. quid in priuilegijs. ibi. nu. 19. fo. 56. quid in rescriptis. ibi. nu. 19. fo. eo. & quid in sententia. ibi. nu. 20. fo. eo. & quid in officijs. ibi. nu. 21. fo. eo. & qd in legatis. ibi. nu. 27. fo. 57.

Masculinum fœminam non comprehendit in odiosis, nisi actus sit indifferens, qui eodẽ modo à fœminis, sicut à viris committi possit. in l. fœminæ. ver. sit ergo. in addi. in verbo odiosa.

49

Matri

- ¶ **Matrimonium.** Si matrimoniū fuit nullum, filij non legitimantur per dispēſationem poſteā factam: quia diſpenſatio videtur cōualidare matrimonium: prout nunc. l. quod initio. nu. 12. 174
- An ſi dolus det cauſam matrimonio: matrimonium ſit nullum. ibi. in addi. ſuper verbo, nullum. eodem.
- Conſenſus facit matrimonium: quòd ſi eſt per verba de prēſenti contractum, prēfertur ſecundo poſteā contracto etiam cum copula. l. nuptias. nu. 1. 175
- Prēſumitur matrimonium ſi quis habeat cōſuetudinem cum aliqua muliere: & hoc de iure ciuili: ſecus de iure canonico, niſi reſpectu filiorum: quia eorum fauore prēſumitur matrimonium. ibidem numero. 2. & 3. eodem.
- Solus conſenſus an faciat matrimonium. ibi. nu. 4. 176
- Filiusfamiliās poteſt contrahere matrimonium, abſque patris conſenſu. ibidem numero. 7. fo. 177. nec ſtatutum valeret prohibens filiumfamiliās non poſſe contrahere matrimonium ſine patris conſenſu. ibidem numero. 8.
- Pater poteſt filio ſub pœna matrimonium prohibere ad tempus. ibidem numero. 9. 179
- Contrahens matrimonium ſine patris conſenſu, non poteſt exhere. dari. ibi. numero. 10. eodem.
- Matrimonium facilius contrahitur, quàm diſſoluatur. l. nihil tam naturale. numero. 7. 194
- An valeat matrimonium inter prohibitos ſub conditione, ſi papa diſpenſabit. l. ea quæ rarò. nu. 4. 271
- Matrimonium quando dicatur clām factum. l. quo tutela. §. clām. numero. 2. 294
- Qui promittit facturum, quòd Berta contraheret cum Titio ſub certa pœna: ſi fecit quicquid potuit, excuſatur. l. impoſſibile. numero. 6. 433
- ¶ **Medico** imputanda eſt imperitia. l. culpa eſt. nu. 1. fo. 195. & l. imperitia. numero. 1. 458
- ¶ **Membrum.** Nemo eſt dominus membrorum ſuorum. l. inuito. numero. 4. 285
- An ſit differentia inter truncationem membri, & mutilationem. l. nemo poteſt gladij. nu. 2. 286
- ¶ **Mendacium** non punitur, niſi in caſibus iniure expreſſis. l. nemo ex his.

- ex his. numero. 6. & 7. 218
- ¶ Mensis. Si nomen mēsis proferatur simpliciter, quomodo intel-
ligatur. l. vbi lex. per totam legem. 354
- Mēsis quoties absolutē fit mentio, de triginta diebus intelligitur,
quibus luna à solis coitu suum cursum conficit. ibidem in additio.
super verbo, menses.
- ¶ Mens. Propositum in mente retentum, nihil operatur. l. semper in
stipulationibus. numero. 3. 188
- Quando constat de mente disponentis, receditur à verbis. ibidem
numero. 4. eodem.
- ¶ Mercator. Si mercator scribat se debitorē in decē, ex causa depo-
siti, & plus & minus prout in libro rationum continetur, illa con-
fessio dicitur certa de præsenti. l. plerunque. nu. 6. 484
- ¶ Meretrices cogi possunt portare aliquod signum, vt discernantur
ab alijs. l. semper in contractibus. nu. 5. 446
- Meretrix quæ sit in lupanari, cogitur vendere merces suas. l. inuitus
nemo. numero. 9. 477
- ¶ Metus. Pro facto habetur, quod factum nō fuit propter metum. l.
in omnibus causis. nu. 1. 199
- Metus iustus, quid sit. ibi. nu. 2. eodem.
- Qualiter intelligitur, quòd metus qui potest cadere in constantem
virum est iustus. eodem nu. & fo.
- Minor metus consideratur in muliere, quàm in masculo. ibidem
numero. 3. 200
- Præceptum regis, quando est iusta causa timoris. ibi. nu. 4. & quis in
officiali. ibi. nume. 5. eodem.
- Timor excommunicationis, inducit iustum metum. ibi. nu. 6. 201
- Metus qualiter probetur. ibi. nu. 7. eodem.
- Plus creditur duobus testibus deponentibus de metu & violentia,
quàm centum deponentibus de libera voluntate. ibi. nu. 8. eodē.
- Metus in vno casu probatur per iuramentū. ibi. nu. 9. 202
- In metu an sit necessaria protestatio, & an clandestina protestatio
possit prodesse. ibi. nu. 10. & 11. 203
- Metus qualiter purgetur. ibi. nu. 12.
- Metus durat, durāte eius causa: ideo si marit⁹ verberauit vxorē quæ
nolebat cōsentire cuidam instrumēto, quæ postea ex interuallo cō-
sentit, videtur consensisse metu mariti. ibi. nu. 12. & 13. 204

- ¶ Meum. Quod est commune, dicitur largo modo meū. l. id quod.
numero. 4. 100
- Mihi debitum, appellatur meum. l. qui actionem. nu. 1. 113
- Quod meum est, vltterius meū effici non potest. l. non vt ex pluri-
bus. numero. 3. 397
- ¶ Miles potest decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus.
l. ius nostrum. nu. 6. fo. 82. quod tamen priuilegium habet locum
quando apparet de eorum voluntate, quia in dubio præsumitur
quòd velit in iure communi. ibi. nu. 7. intelligitur tamen in militi-
bus armatæ militiæ. ibi. nu. 8. eodem.
- Dispositio generaliter loquens habet locum in milite. l. quo tutela.
§. nemo. numero. 1. 291.
- Miles prohibetur esse in iudicio, si tamen non opponatur, valet iu-
diciū. §. iudiciū.
- Seruus non potest esse miles, vide. j. seruus.
- ¶ Minor. In minoribus. xxv. annis pœna quandoque debet minui:
licet in delictis non habeant restitutionem in integrum. l. in omni
bus causis. numero. 3. & 4. 279
- De restitutione minorum, vide. j. restitutio.
- De alienatione minoris, vide. §. alienatio.
- Minor restituitur aduersus dolum præsumptum, non tamen de fu-
turo. l. contractus. nu. 40. 154
- Priuilegiū resti. in integ. an trāseat ad hæredes, vide. j. priuilegium.
- ¶ Miraculum. Quod rarò contingit miraculum est. l. ea quæ rarò.
numero. 1. 270
- Si damnatus ad mortem, dum laqueo fuit suspensus cecidit in ter-
ram: fracto laqueo, est credendum illud factum miraculosè in du-
bio, cū ipse protestatus fuisset de innocētia criminis. l. fauorabi-
liores. numero. 8. 415
- ¶ Mora. Non sum in mora, si tu prosteris mihi quòd tibi soluam:
quia sis procurator vel hæres creditoris, si non facis mihi fidē per
instrumentum. l. qui in alterius. nu. 6. 212
- Vbi non est petitio, ibi non est mora. l. nulla. nu. 1. 333
- Nō dicitur in mora, qui pōt se legitima exceptiōe tueri. ibi. n. 2. eo.
- Qui habet dilationem à lege, non est in mora. ibi. nu. 3. eodem.
- Abtque mora, pœna non debetur. ibi. nu. 4. 334
- Non dicitur esse in mora, qui negat centum petita ab eo si agatur
de re

- de re implicita, quia ignorat quantum debeat. l. non potest videri
improbis. numero. 1. 362
- Mora sua vnicuique nocet. l. in condemnatione. §. vnicuique. in
principio. 419
- Mora principalis nocet fideiussori. ibi. nu. 3. §. & 6. eodem
- Mora filij nocet patri in actione de peculio. ibi. nu. 4. 420
- Mora vnius ex reis promittendi non nocet alteri. ibi. nu. 2. eodem.
- Difficultas impedit moram committi, quando factum est in obliga
tione. l. impossibilium. nu. 4. 432
- ¶ Mors, & mortuus. Quis non potest se obligare ad pœnam mortis
vel membri mutilationem. l. nec ex prætorio. nu. 6. 164
- Delictū & pœna extinguuntur morte. l. pupillū. §. in heredes. n. 1. 375
- Cadaver mortui non potest furca suspendi. ibi. nu. 2. eodem.
- Post mortem quis accusari non potest. ibi. nu. 1. eodem
- Non dicitur decessisse sine liberis, qui vxorem prægnantē reliquit.
l. si quis prægnantem. nu. 1. 434
- Privilegium datum alicui tanquam viuenti, mortuo non competit.
l. Neratius. numero. 1. 437
- An mortuo possit dari privilegium. ibi. nu. 3. & 4. 438
- Qui non potest stare viuus in ciuitate, etiam mortuus ibi sepeliri nō
potest. ibidem nu. 3. eodem.
- ¶ Mulier iudicare non potest. l. ij. nu. 4. & fo. 16. nisi habeat ex con
suetudine vel ex privilegio. nu. 5. eodem.
- Mulieris deriuatio & ratio quare in multis sit viro ineptior in. l. ij.
in apostil. super verbo, foemina. 15
- Mulier magistratum gerere non potest. nu. 8. 17
- Mulier doctoris, appellatur domina. ibi. nu. 9. 18
- Mulier naturalis, nupta viro legitimo & naturali, efficitur legitima
propter qualitatem viri. ibi. nu. 10. eodem.
- Mulier postulare prohibetur. ibi. nu. 12. eodem.
- Mulier non potest se obligare pro alio. ibi. nu. 14. 19
- Mulier officium procuratoris suscipere non potest. ibi. nu. 16. fo. 20.
quod tamē fallit in aliquibus casibus. ibi. per totum numerum.
- In mulierem non potest fieri compromissum. ibi. nu. 17.
- Mulier ab officio tutelæ remouetur. ibi. nu. 18. 21
- Mulier licet excludatur ab hæreditate filij ab intestato: non tamen
excludetur ab eius tutela. ibi. nu. 19. 26

- Mulier non potest dari tutrix filijs alicuius. *ibi. nu. 20.* eodem.
- Mulier officium executoris suscipere non potest, quando est explicandum in iudicio. *ibi. nu. 20.* eodem.
- Mulier curatrix bonorum dari non potest. *ibi. nu. 21.* 26
- Mulieres in quibus sunt deterioris conditionis, quàm viri. *ibidem per totum, vsque ad nume. 75.* eodem.
- Mulier non potest esse testis in testamento nisi in aliquibus casibus. *ibidem. numero. 27.*
- Mulieres in quibus sunt melioris conditionis, quàm masculi. *ibidem nu. 75. vsque ad nu. 92.* 37
- Mulier nullam prærogatiuam habet vltra masculum, nisi in casibus à iure expressis. *ibi. nu. 97.* 41
- Mulier prægnans quot priuilegia habet. *ibi. nu. 88.* 39
- Mulier corrupta, restitui non potest. *l. verum est. nu. 2.* 182
- In muliere minor metus consideratur, quàm in masculo. *l. in omnibus causis. numero. 3.* 200
- ¶ Si mulier fuit verberata à marito, vt consentiret cuidam instrumento: & ipsa ex interuallo consentit, dicitur consentire metu mariti. *ibi. numero. 13.* 204
- Priuilegia quæ dantur viduis, dantur etià mulierib⁹ inutiliter nuptis. *l. in omnibus causis id. in apostil. super ver. accessorijs.* 281
- Mulieribus deceptis & non decipientibus, iura opitulantur. *l. in eo quod. §. mulieribus. numero. 2.* 272
- Mulier potest marito remittere pignus. *l. creditor. nu. 5.* 384
- Mulier bānita, licet possit occidi: nō tñ potest adulterari. *§. bānitus.*
- In dubio creditur mulieri, dicenti se esse prægnantē concurrentibus alijs coniecturis. *l. si quis prægnantem. nu. 2.* 434
- Dominus non potest compellere subditos, vt earum mulieres vadant ad eius domum ad tripudiandum ratione honestatis. *l. semper in contractibus. nu. 3.* 446
- Si mulier inhonesta veniat ad habitandum in cōtrata: vicini possunt illam expellere. *ibi. nu. 4.* eodem.
- Mulier quæ trāsiuit ad secunda vota de cōsensu filiorū, nō incurrit pœnas quæ fauore filiorū imponūtur. *l. nemo fraudare. nu. 5.* 465
- Mulier adulterata, an patiatur iniuriam. *ibi. nu. 2. & 7.* eodem.
- ¶ Mutus. Vbi non est opus verbis, sed consensu & intelligentia mutus obligari potest. *l. vbi non voce. in princi.* 452

Mutus procuratorem constituere potest. ibi. nu. 1.	eodem.
Mutus potest hæres institui. ibidem. eodem nu. & fo.	
Mutus matrimonium contrahere potest. ibi. eo. nu. & fo.	
Mutus & surdus donare possunt. ibi. nu. 3.	eodem.
Mutus pacisci potest. ibi. nu. 4.	eodem.
Mutus adire hæreditatem potest. ibi. nu. 2.	eodem.

De litera N.

N atura. Naturalia sunt immutabilia. l. iura sanguinis. nu. 1.	85
Quos natura non obligat, conscientia nõ ligat. l. quod à quo-	
quam. numero. 4.	225

Naturalis obligatio, vide. j. obligatio.

Neceffitas non habet legem. in. l. quæ propter. nu. 1.

403

Quod non est licitum lege, neceffitas facit licitum. ibi. eo. nu. & fo.

Quod pro neceffitate statutum est: cessante neceffitate tollitur. ibi. numero. 2.

404

Præcepta propter neceffitatem non trahuntur in argumen. d. l. quæ propter. numero. 2.

eodem.

Excusatur quis à casu neceffitatis, nisi culpa præcedat casum. ibidem numero. 2. in fin.

eodem.

Prætextu neceffitatis, turpitudine adulterij vel fornicationis nõ per-

eodem.

mittitur mulieri. ibidem. nu. 3.

eodem.

Furtum permittitur propter neceffitatem. ibi. nu. 4.

eodem.

Si potens mihi mandauit, quod occidam Titium, aliàs q̃ me interfici-

ciet: ego ero excusatus: quia aliter vitam meam saluare non possum.

l. is damnum. §. eius verò. numero. 1.

410

¶ Negatiua potētius negat, quàm affirmatiua affirmet. l. in eo quod

plus. numero. 9.

366

Negatiua postposita signo vniuersali, æquipollet suo contrario. ibi-

dem numero. 13.

367

¶ Negatio. negans regulariter non punitur, nisi in casibus speciali-

ter in iure expressis. l. nemo ex his. nu. 6. & 7.

218

Negans dicitur vti defensione. ibi. nu. 8.

219

Negatio licet dicatur defensio: non tamen propriè dicitur exceptio.

eodem numero & fo.

Negans debitum, si postea conuictus confiteatur, non perdit bene-

ficiū celsionis. ibi. nu. 7.

218

Si positio sit facta de maiori summa, an totum negari possit. l. non

- potest videri improbus. numero. 1. 312
- ¶ Negotia plura sunt, quàm vocabula. in rub. nu. 5. 3
- ¶ Negotiorū gestorum. In actione nego. gesto. regulariter venit dolus, lata & levis culpa. l. contractus. nu. 33. 151
- ¶ Negligētia. Nō dicitur in negligentia, qui nō petijt debitū à quo poterat exceptione repelli. l. non videtur cepisse. nu. 2. 105
- ¶ Nobilitas non videtur à matre. l. ij. nu. 73. 36
- ¶ Nolle & velle sunt contraria, inter quæ datur vnum medium: scilicet non velle. l. eius est nolle. nu. 5. 64
- ¶ Notarius seu tabellio. Si notarius non potest salarium accipere de aliqua scriptura, non potest etiam à sponte soluentibus accipere. l. inuitus. §. quòd cuique. nu. 2. 480
- Notarij puniuntur, si vltra debitum aliquid accipiant à sponte soluentibus. ibidem numero. 6.
- Seruus non potest esse tabellio, vide. j. seruus.
- Notarius videtur rogatus, vt apponat clausulas consuetas. l. semper in stipulationibus. nu. 11. 190
- Notarius potest apponere in instrumento dotis, hypothecam de qua contrahentes nihil dixerunt. ibi. nu. 14. 191
- Facultas extendendi contractum secundum consuetudinem loci, habet locum tam in notario qui rogatus est, quàm in eo cui alterius rogatus committuntur. ibi. nu. 17. eodem.
- Notari⁹ nō pōt apponere pœnā, ratiōe cōsuet. in cōtractu pro eius obseruatione, nisi talis consuetudo sit vniformis. ibi. nu. 15. eodē.
- Pupillus an possit esse notarius. vide. j. pupillus.
- Notarius stipulatur alteri ratione officij. l. quo tutela. §. nec paciscendo. numero. 2. 296
- Notarius non matriculatus, in loco prohibitus sit instrumenta conficere: si tamen rogatus confecerit instrumentum, valet. l. in ambiguis. §. non est nouum. numero. 6. 310
- Error notarij, non nocet partibus. l. si librarius. nu. 1. 341
- Pro notario est præsumendum. ibidem nu. 3. eodem.
- Quicquid dixit notarius quod factum respiciat, videtur dixisse de assertionem & voluntate partium. ibi. nu. 4. 342
- Notarius quando possit errorē suū corrigere. ibi. nu. 5. 6. & 7. 343
- Error notarij qualiter probari possit. ibi. nu. 8. 9. & 10. 345
- Si notarius non errore, sed dolo & malitiosè aliquid omisit, debet puniri.

- puniri. *ibidem* numero. 12. eodem.
- In notario quando præsumatur falsitas. *ibi*. nu. 13. 346
- In dubio tamen in notario potius præsumitur error, quàm falsitas. *ibidem* numero. 14. eodem.
- Si notarius omisit solennitatē iuris in testamento, quæ interuenire debebat, non præsumitur error in eo: sed falsitas. *ibidem* in apostil. super verbo præsumitur. eodem.
- Notarius compellitur instrumenta facere. l. inuitus nemo. nu. 5. fo. 477. qui si recusat suscipere rogatus, est periurus: & potest priuari officio. *ibidem* numero. 6. eodem.
- ¶ Nullum, nullitas. Quæ à principio sunt nulla, an possint ratificari & reconualescere. l. quod initio. numero. 1. fo. 171. vbi plura exempla per totam regulam.
- Quod nullum est, non venit in consideratione. l. non vt ex pluribus. numero. 2. 384
- Remota nullitate, non videtur remota nullitas quæ habet in se contrarietatem. l. vbi repugnantia. nu. 2. 435
- De litera O.
- O**bligatio. Infans vel infantia proximus, non obligatur etiam naturaliter. l. pupillus. nu. 3. 436
- Qualitas loci vel temporis posita in obligatione, intelligitur repetita in obligatione fideiussoris. l. in omnibus. nu. 1. 108
- Obligat^o dotare puellam, intelligitur cū nubilus erit. *ibi*. nu. 2. 109
- Obligatus soluere pensionem domus, intelligitur in die quo solutio fieri consuevit. *ibidem* numero. 3. eodem.
- Obligatus ex mutuo simpliciter restituere: non potest statim conueniri. *ibidem* numero. 4.
- Obligatus qui simpliciter promisit, non cogitur statim soluere, licet debeat promissum præsentī die. *ibidem* numero. 6. 110
- In obligationibus interest an dies apponatur dispositioni, an executioni *ibidem* numero. 7.
- Obligatio an sit nata ante diē, quæ tacitè intelligitur. *ibi*. nu. 10. 112
- Per diē expressam, impeditur natiuitas obligationis. *ibi*. nu. 9. 111
- Obligatus præsentī die, est purè debitor. *ibidem* nu. 11. fo. eodem. & ideo potest eadem die conueniri. eo. nu. & fo.
- Non dicitur sponte obligari, qui ex quasi contractu ex interpretatione iuris obligatur. l. qui cum alio. numero. 10. 128

- Obligatio ciuilis actiue nec passiue cadit in seruum. l. in personam.
numero. i. 133
- Obligatio ad pœnam delicti est de iure naturali. l. quod à quoquam.
numero. 4. 225
- Obligatio quandoq; accidentaliter contrahitur, extra id quod agitur. l. in totum. nu. 2. 300
- Obligatio in delictis, vide. §. delictum.
- Obligatio ciuilis sola nō est potens ad agendum, cum effectū: nec ad retinendum. l. donari. nu. i. 319
- Obligatio naturalis tantū, est potens ad retinendū. ibi. eo. nu. & fo.
- Obligatio naturalis est de iure gentium. l. cum amplius. §. is natura.
numero. i. 323
- Naturalis obligatio capitur principaliter duob⁹ modis. ibi. nu. 2. eo.
- Vbi animus deficit, remouetur naturalis obligatio. l. impossibile.
numero. 2. 432
- Obscuritas est reprobata. l. j. nu. 3. 5
- Obscurum dicitur difficile, & quod statim intelligi non potest. in l. semper in obscuris. in apostil. super ver. obscurum. 90
- Quando dicitur aliquid obscurum. l. semper. nu. ii. 95
- Exceptio obscura, vide. §. exceptio.
- Dispositio testatoris obscura. vide. j. testamentum.
- ¶ Occidere. vide. §. homicidium.
- ¶ Odium. Quis non debet odio alterius prægrauari. l. non debet alteri. nume. i. 297
- In odiosis quæ interpretatio est fienda. vide. §. interpretatio.
- ¶ Officium ciuile dicitur genus vt sub se comprehendat quodlibet officium. l. ij. nu. 2. 16
- Officialis non debet se officio alterius intrittere. l. culpa est. numero. i. 195
- Præceptum officialis, quando inducat iustū metū. l. in omnibus causis. numero. 5. 201
- Omne officium vtilitate vel autoritate publicum, vel vtroq; modo publicum, dicitur officium necessarium, & recusari nō potest. l. inuitus nemo. nu. io. 477
- ¶ Officium iudicis magis exhuberat in absoluendo quàm in condemnando. l. fauorabiliore. nu. i. & 2. 453
- ¶ Opinio. Si relatis pluribus opinionibus, vltima contineat rigorem non

non videtur recessum à prima quæ habet æquitatem. l. in omnibus
quidem. nu. 13. 338

De litera P.

P Actum insolitū facit præsumi contractum vsurarium. l. quæ du-
bitationis. nu. 4. 317

Per pactum expressum, ipso iure pignus tollitur : secus per taci-
tum. l. expressa. nu. 9. 444

Quod pacta seruentur suadet æquitas naturalis. l. j. nu. 14. 8

Pactum factum in contractu societatis de lucro, intelligitur etiam de
damno. l. secundum. nu. 1. 96

Valer pactum quod emphyteuta non soluendo canones, non cadat à
iure suo. l. à cum tempus. nu. 11. 122

Per pactum non potest remitti dolus. l. contractus. nu. 37. 253

Pactio priuatorum iuri publicè derogari non potest. l. nec ex præto-
rio. numero. 1. 163

Non valet pactum per quod ordo iudiciorum tollatur. ibi. nu. 3. 164

Pactio non potest tolli facultas testandi. ibi. nu. 3. & nu. 7. eodem

Pactio non potest quis se ad pœnam mortis obligare vel ad membri
mutilationem. ibi. nu. 6. eodem

Argumentū de pacto ad statutum negatiuè nō valet. ibi. nu. 9. fo. eo.
& quid affirmatiuè. ibi. nu. 10. 165

Pactum quod debitor bonis cedere non possit est inualidum. idē pa-
ctum de hæreditate perdenda. ibi. in addi. super verbo bonos mo-
res. eodem

Pactum cōtra bonos mores, quot modis dicatur. ibi. in dicta additio.

Princeps obligatur pacto: licet lege vel statuto non obligetur. ibidē
numero. 11. 166

Hodie donatio potest fieri nudo pacto, & etiam resolui. l. nihil tam
naturale. nu. 4. 193

Pactum factum ab aliquo, ad eius hæredem porrigitur. l. hæredem.
numero. 5. 257

¶ Pars. In toto, quando contineatur pars. l. in toto. in prin. 377

Factum à maiori parte, an & quando videatur factum ab omnibus.
l. aliud est. §. refertur. in prin. 398

¶ Pater. Contra patrem ex pœnalibus datur actio de peculio: quate-
nus factus est locupletior. l. ex pœnalibus. nu. 1. 253

Regulariter pater à filio tenetur quaten⁹ est in peculio. ibi. nu. 1. eo.

Pater si ex delicto filij factus sit locupletior, tenetur. & quando dicatur factus locupletior. ibi. nu. 5. & quis debeat probare eum factum locupletiozem. ibi. nu. 6. 254

Pater ratione publici officij, magis quàm in alijs obligatur. ibi. nu. 7.

¶ Patria potestas nõ attenditur, vbi agitur de vtilitate publica: ideo filius familiars licet sit in potestate patris, potest tamen esse tutor. l. qui in seruitute. nu. 1. 448

Patria potestas res inæstimabilis. vide. §. æstimatio.

¶ Paganus dicitur à pago vel villa, quasi homo rusticus vel villaticus, qui nõ militat, sed in pagis & vicis munera sua subijt. in l. ius nostrum. in addi. super ver. paganis. 81

¶ Pax. Si pax sit facta ab aliquo pro se & adhærentibus suis sub pœna: & vnus eorum offensus sit antequàm ratum haberet; licet postea ratificet, pœna non committitur. l. contractus. nu. 15. 144

Si notarius recipit pacem pro absente infra terminum, an post terminum possit ratificari. ibi. nu. 17. 145

¶ Peculiũ. Pater quãdo teneatur de peculio pro filio: vide. §. pater. In generali administra. peculij filio concessa, non venit donatio. l. ex pœnalibus. nu. 3. 253

¶ Pœna. Qui non potest disponere simpliciter: non potest disponere pœnaliter. l. nuptias. nu. 11. 180

Pœna potest apponi in contractu per notarium pro obserua. contractus ratione consuetudinis, nisi vniformis esset talis consuetudo. l. semper in stipula. nu. 15. 191

¶ Pœna an possit retineri in foro conscientie. l. quod à quoquam. numero. 2. & 4. 224

Solutum nomine pœnæ repeti non potest. ea. l. nu. 1. eodem

Consulens delictum qua pœna sit puniendus. §. consi.

Vbi pœna delicti ex aliqua causa venit alleuianda, qui tamen erat pœna mortis delinquens non potest puniri tali pœna: sed alia mitiori quæ nõ sit pœna mortis. l. cõsiliij. in apostilla super verbo mitius. 227

Abiq; mora pœna non debetur. vide. §. mora.

Pœna propriè supplicium dicitur à pendendo quo quis ob delictum afficitur in l. cum par delictum. in addi. super ver. pœnam. 472

Pœna an sit minuenda propter ætatem, vide. j. pupillus, senectus. & suprà ætas minor.

Propter imprudentiam pœna mitigatur, vide. §. imprudentia.

Etiã

- Etiam in pœnalibus non facere dicitur facere. l. qui non facit. 459
- Ex eodem facto, non debet quis pœnam & commodum reportare. l. non fraudantur. §. nemo. nu. 1. 460
- Pœna immunitatem tribuere non debet. ibi. nu. 2. eodem
- Qui incidit in pœnam illam petere nō potest. l. cū par. §. illi debet. numero. 1. 472
- Quando qui contraxerūt pacem & cōtrauenerunt, & ignoratur quis primò pacem ruperit, nullus agere potest ad pœnam: sed si constaret alterum rupisse, alter qui non incidit in pœnam agere ad pœnā potest. ibi. nu. 2. eodem
- Qui vult agere ad pœnam debet prius implere pro parte sua. ibidem numero. 3. eodem
- Petitio pœnæ debet esse liquida. ibi. nu. 4. eodem
- In pœnalibus causis benignior interpretatio fieri debet: & ideo si præceptum sit, quòd aliquid fiat sub pœna: nō intelligitur quòd ipso iure pœna cōmittatur, sed videtur quædam cōminatio. l. factum suū. §. in pœnalibus. nu. 1. 169
- In pœnis liquida debet esse probatio. ibi. nu. 2. 473
- Casus pœnales sunt stricti iuris, & non recipiunt interpretationem extensiuam. ibi. nu. 3. eodem
- Si pœna ex conuentione pro vna parte sit apposita, ad aliam partem non extenditur. ibi. nu. 4. 474
- Substitutio quæ aliās extēditur de vno casu ad alium, nō habet locū si pœna apponatur. ibi. nu. 5. eodem
- Pœna quia odiosa, si apponatur in vno capitulo, non videtur in alio repetita. ibi. nu. 6. eodem
- Dato quòd principalis dispositio extēdatur: pœna tamen quia odiosa extendi non debet. ibi. nu. 7. eodem
- Vt pœna euitetur, attenditur initium. ibi. nu. 8. eodem
- Licet nomine venditionis alij contractus comprehendantur, tamen in materia pœnali strictè accipitur pro contractu venditionis. ibid. numero. 9. eodem
- Appella. hæredis venit hæres hæredis: tamē vbi agitur de pœna hoc non habet locum. ibi. nu. 10. eodem
- Pœna non habet locum nisi statuta sit. ibi. nu. 11. eodem
- In pœnis fit extensio, quatenus verborum proprietas significat. ibi. numero. 12. 475

- Pœna excommunicationis** extenditur. ibi. nu. 13. eodem
- Vbi** agitur de remouendo fraudem, tunc etiam in pœnalibus fit extensio, ne dispositio elusoria reddatur. ibi. nu. 14. eodem
- Vbi** agitur de vtilitate pub. etiam in materia pœnali extensio fieri debet, ne delictum sit punitum. ibi. nu. 15. eodem
- Quādo** duo sunt æquiparata de iure antiquo, pœna statuta in vno, habebit locū in alio: & talis extensio est facta à lege. ibi. nu. 16. eodem
- Constitutio pœnalis** vbi agitur de fauore ecclesiæ extēditur: idē si agatur de fauore fidei, vel de fauore animæ. ibi. nu. 17. eodem
- Vbi** rō est expressa, tūc etiā in pœnalibus fit extensio. ibi. nu. 18. 476
- Etiā** vbi agitur de pœna fit extēsiō de similibus ad similia, ex idē tate rationis. ibi. nu. 19. eodem
- Si** facta sit pax ab aliquo pro se & adherētibus suis sub pœna: & vnus eorum offensus sit, antequā raturum habere licet postea ratificet, pœna non committitur. l. contractus. nu. 15. 144
- ¶ **Petitio.** Vbi non est petitio, ibi non est mora. l. nulla intelligitur. numero. 1. 333
- Dolo** facit, qui petit quod restitutus est ei, à quo petitur & incōtinenti. l. in condemnatione. §. dolo. in prin. 420
- Sola** petitio sufficit ad interrūpendū p̄scriptionē. vide. j. vsucapio.
- ¶ **Periculum.** Quis non tenetur se subijcere periculo. l. culpa caret. numero. 7. 238
- ¶ **Personæ** appella. masculus continetur. l. ij. in ver. sit ergo. numero. 28. 58
- ¶ **Pignus.** In cōtractu pignoris, venit dolus, lata & leuis culpa. l. contractu. nu. 27. 150
- Pignus** à pugno dicitur, & propriè id est cuius possessio traditur creditori, & p̄sertim rei mobilis. in l. fructus rei. in addi. super ver. pignus. 287
- Pignus** sicut solo consensu contrahitur, ita etiam & resoluitur. l. nihil tam. numero. 4. 193
- Qui** tenetur dare pignus, non liberabitur eo quia sit valde idoneus: licet à satisfatione liberetur qui est valde idoneus. l. plus cautionis. numero. 4. 161
- In re** propria, non cadit pignus. l. neq; pignus. nu. 1. 221
- Melius** est pignori incumbere, quā in personam agere. l. fructus. nu. 1. 288

- De creditore qui consensit aliena. pignoris. vide. §. creditor.
- ¶ Possessio. Bonæ fidei possessor, nō tenetur ad æstimationem damni: sed dūtaxat in eo quòd fit locupletior. l. sicuti pœna. nu. 4. 198
- Quando tractatur de damno euitando, in pari casu melior est conditio possidentis. l. non debet. §. in re obscura. nu. 1. 209
- Posse. videtur emptori tradita à domino qui scit & patitur illū esse in posses. l. semper qui non prohibet. nu. 3. 259
- Ratificatio posses. qualiter prohibetur. vide. §. ratificatio.
- Regula dolo facit qui petit &c. non habet locum in possessorijs. l. in condemnatione. §. dolo fecit. nu. 3. 420
- Qui possidetur, nō intelligitur possidere. l. q. in seruitute. in prin. 448
- Qui alienat posses. an dicatur alienare. vide. §. alienatio.
- Vbi res dubia reperitur, melior est conditio possessoris. l. in pari causa. numero. 1. 456
- Pro possessore habetur, q. desijt dolo possidere, vel noluit possessionē acquirere: contra quē si agatur, non tamen liberatur ille qui possidet. l. qui dolo. nu. 1. 458
- Si possessor velit iudicium suscipere, liberatur ille qui desijt possidere. ibid. eod. nume. & fo.
- Contra desinentem dolo possidere datur vtilis. ibi. nu. & fo. eodem.
- Si prælatus desijt dolo possidere, hoc nō nocet ecclesiæ. ibi. nu. 2. eo.
- Statutum de possessore, an habeat locū in eo qui dolo desijt possidere. ibidem. nu. 3. eodem
- Bonæ fidei possessor, quo ad fructus pœnæ est loco domini. l. bona fides tantundem. nu. 2. 460
- Bonæ fidei posses. est loco domini si non apparet quis dñs sit, aliàs secus. ibi. nume. 4.
- Possessio sicut nō acquiritur sine animo & corpore, ita nō amittitur quādo perdēda poss. incipitur à corpore. secus si ab animo, quia tūc solus animus sufficit. l. ferē quibuscunq;. nu. 1. 471
- ¶ Postulare prohibitus, an possit cōsulere in camera. l. ij. nu. 12. 19
- Mulier an possit postulare: vide. §. mulier.
- ¶ Posteriora quādo derogēt prioribus, tã in legibus quàm statutis & vltimis volūtatibus, cōtractibus, pactis, sententijs, iuramētis &c. in l. in omnibus quidem. in addi. in ver. posterior. 338
- ¶ Pubertas. Masculus à decimo anno cū dimidio. §. dicitur p̄xim⁹ pubertati. fœminæ verò à nono cum dimidio. l. pupillum. nu. 1. 373
- Proxi

Proximus pubertati, an obligetur ex delicto, & cōtrahendo. vide in-
frà pupillus.

Proximus ad pubertatem habetur pro pubere. d. l. pupillū. nu. 2. 374

Proximus pubertati obligatur ex iuramento. ibi. nu. 3. eodem

Pubes potest testari, sed non proximus pubertati, etiā ad pias causas.
ibi. nume. 3. & 4. eodem

¶ Puer infidiosissimus est acerrimusq; & petulātissimus omniū be-
stiarū, ideò multis quasi frenis vincendus est. in l. ij. §. item impube-
res. in addi. super ver. abstinere. 59

Valet statutū, quòd proximus pubertati, possit testari. ibi. nu. 5. 375

¶ Pupillus pōt habere canoni. in ecclesia licet vocē nō. l. ij. §. itē impu-
be. nu. 6. fo. 61. & iure hæreditario pōt habere dignitatem cū admi-
nistratiōe. ibi. nu. 7. fo. eo. Itē nō potest esse notarius. ibi. nu. 8. eo.

Item nec testis. ibi. nu. 9. eodem

Pupillus factus maior, an possit testificari de his quæ vidit in pupilla-
ri ætate. ibi. nu. 10. 62

Pupillus qualiter obligetur. l. in negotijs. nu. 7. 74

Pupillus sicut nō obligatur absq; tuto. autori. ita pariter lucrari non
debet: vnde tenetur, de eo quod ad eū peruenit. l. sicuti. nu. 2. 198

Pupillus proximus pubertati, obligatur pro furto & ratione iniuriæ.
l. pupillum. nu. 2. 374

De pupillo proximo pubertati. vide. §. pubertas.

Pupillus quicquid videt, ignorat. l. pupillus. nu. 1. 436

Pupillus nisi sit doli capax, non potest testari nec esse testis. l. pupillū.
nume. 1. & 4. 373

Pupillus infans, vel infantix proximus, non obligatur etiam naturali-
ter. ibidem. nume. 3.

Pupillus obligatur in eo quòd factus est locupletior. l. iure naturæ.
numero. 2. 485

Pupillus licet sit doli capax, si cōmittat homicidium, non est decapi-
tandus. l. in ambiguis. §. quoties. nu. 2. fo. 331. & l. ferè in omnibus.
numero. 2. 361

In pupillo qñ debet minui pœna. l. ferè in omnibus. nu. 1. & 2. eodem

Pupillus in casibus in quibus patientia inducit consensum, & patiēti
bus infertur præiudiciū nō obligatur. l. in eo qđ. §. pupillº. nu. 1. 370

Pupillus dicitur pati, respectu iniuriæ quæ sibi infertur. ibi. nu. 3.

Pupillus dicitur pati, quantū ad primū decretum quod contra ipsum
inter

Interponitur. <i>ibi. nu. 4.</i>	
Pupillus nō pōt contrahere societatem expressè nec tacitè <i>ibi. nu. 2.</i>	
¶ Plus. Cui licet quod est plus, & id quod minus. <i>l. non debet cui. in prin. fo. 130. fallit tamen in vij. casibus. ibi. nu. 4. 5. 6. & 7.</i>	131
In eo quod est plus, semper inest minus. <i>l. in eo quod. in prin.</i>	364
fallit tñ in septem casibus: vt <i>ibi per totam. l.</i>	365.
¶ Precarium an possit statim reuocari. <i>l. in omnibus obligationibus. nu. 5. fo. 109. contractus. nu. 9</i>	140
Recipiens rem precario, tenetur duntaxat de dolo & lata culpa. <i>l. cōtractus. nu. 6.</i>	139
Ad hoc vt precarium sit, oportet quòd adiiciatur verbū precarium, vel aliud idem importans. <i>ibi. nu. 7.</i>	140
Si præcarium sit gratia recipiētis, tenetur etiam de leuissima. <i>ibidem numero. 8.</i>	eodem
Precariū transit ad hæredem concedentis. <i>ibi. nu. 11.</i>	141
Quæ differentia sit inter precarium, & constitutum. <i>ibi. nu. 12. eodē.</i>	
Qui recipit precario rem, licet minus obligetur plus iuris consequitur quàm commodatarius. <i>ibi. nu. 10.</i>	140
In re propria non cadit precarium. <i>l. neq; pignus. nu. 4.</i>	222
¶ Prædo nō est qui pretium numerauit. <i>l. nemo prædo. in prin.</i>	455
Prædo is dicitur, qui bona inuasit nullam habens possidendi occasio nem. <i>ibi. in addi. super ver. prædonem.</i>	
Si emptor propria autoritate rem venditam accepit, dicitur prædo. <i>ibidem. numero. 1.</i>	
Prædo dicitur quatuor modis. <i>ibi. nu. 2.</i>	eodem
Non dicitur prædo qui possidet, & non potest rationem posses. suæ assignare. <i>ibi. nu. 2.</i>	eodem
Prædo perdit meliorationes rei. <i>ibi. nu. 2.</i>	eodem
¶ Prælati prohibētur delegationes à iudicibus secularibus suscipere: si tñ suscipiant, valet iudiciū. <i>l. in ambiguis. §. non est nouū. nu. 5. 328</i>	
Si prælatus desijt dolo possidere, hoc non nocet ecclesiæ. <i>l. qui dolo. numero. 2.</i>	458
¶ Præscriptio. De præscriptione, vide infrà. vsucapio.	
¶ Præsumptio insurgit à cōmuniter accidentibus. <i>l. j. nu. 11.</i>	8
Si quis alloquatur Titium, & in breui spatio committat delictū: præsumitur de consilio Titij commisisse. <i>l. consilij. in apostil. super ver. in dubio.</i>	229
	An

- An præsumatur inimicus, qui non salutat me. l. consilij. §. socij mei.
in apostil. in verbo, inimico. 233
- Præsumptio legis non adaptatur ad infirmandum, sed potius ad cō
firmandum quod agitur. l. in contrahenda. numero. 5. 414
- Præsumptio validitatis actus, est potentior alijs præsumptionibus.
ibidem. numero. 6. eodem
- ¶ Prætor accipitur pro iudice. l. vbicunque. numero. 1. 359
- Largo modo quilibet magistratus prætor dici potest. ibi. nu. 1. eo.
- ¶ Princeps & res publica, possunt ex causa rem meam auferre. l. id
quod. numero. 3. 100
- Princeps obligatur pacto, licet non lege vel statuto. l. nec ex præto-
rio. numero. 11. 166
- Præceptum principis, quando inducat iustum metum. l. in omnibus
causis pro. numero. 4. 200
- Princeps qui accepit aliquē sub protectione & defensione, tenetur
illū defendere manu armata. l. non videtur defendere. nu. 7. 244
- Quod pendet à voluntate principis, reputatur impossibile. l. ea quæ
raro. numero. 5. 271
- Variatio in principe, an reprobetur. §. variatio.
- Princeps non præsumitur vti plenitudine potestatis, nisi actus aliter
non valeret. l. in contrahenda. numero. 7. 414
- ¶ Priuatio præsupponit habitum. l. nō videtur rem. nu. 2. & 4. 321
- ¶ Priuilegia quando incipiant competere. l. in omnibus causis. in
apostil. super verbo vni. 280
- Dispositio generaliter loquens, habet locum in personis priuilegia-
tis. l. quo tutela. §. nemo. numero. 1. 291
- Priuilegium datum alicui, non tollitur per legem naturalem. l. in to-
to iure. numero. 8. fo. 312. & quando priuilegium generale dero-
get speciali: vide. §. genus.
- Priuilegij renouatio non potest fieri sine causa. l. j. nu. 36. 13
- Priuilegium immunitatis concessum filijs, cōpetit etiam filiabus. in
l. fœminæ. ver. sit ergo. in addi. super ver. diuina. 43
- Priuilegium immunitatis, datum posteris, etiam competit filiæ, ne-
pti, & ex fœminis descendantibus. l. ij. nu. 69. 34
- Priuilegium perditur per mendacium, quando est fundamentum &
causa priuilegij. in. l. diuus. in apostil. super verbo quinto. 369
- Priuilegiatus qui tractat de damno euitando, vtitur priuilegio con-
tra priui

tra priuilegiatum qui tractat de lucro. l. non debet. §. in re obscu-
ra. numero. 2. 209

In priuilegijs quæ interpretatio sit facienda, vide. §. interpretatio.

Qui facit actum contrarium priuilegio: nunquam videtur velle
priuilegio renuntiare, vbi potest esse alia coniectura. l. creditor.
numero. 4. 384

Priuilegium personale cum persona extinguitur. l. in omnibus cau-
sis. numero. 1. 279

Priuilegium non soluendi gabellam datum fisco, vel ecclesiæ non
competit emptoribus. l. in omnibus causis. nu. 2. eodem.

Priuilegium quando dicatur personale. ibi. nu. 3. eodem.

Priuilegium restit. in integrum concessum minoribus, non est perso-
nale: & tamen transit ad hæredes. ibi. nu. 4. 280

Priuilegium datum à principe in dubio transit ad hæredes. ibidem
numero. 5. eodem.

Priuilegium datum vni personæ ad alias personas non extenditur,
etiam ex identitate rationis. ibi. numero. 6. eodem.

In priuilegijs nõ proceditur de similibus ad similia. ibi. eo. nu. & fo.

Priuilegium concessum regi, non extenditur ad reginā. eo. nu. & fo.

Priuilegium quod loquitur de filio, non habet locum in filia. ibidē
numero. 7. 281

Priuilegiū datū vni ecclesiæ, non habet locū in alia. ibi. eo. nu. & fo.

Licet priuilegium regulariter ad alias personas non porrigatur: li-
mitatur tamē in personis accessorijs. ibi. nu. 8. 9. & 10. fo. 282. quid
in correlatiuis ibi. in apostil. super verbo, filia. & an extenditur ad
forenses. ibi. in addi. super verbo, regulariter. 281

Priuilegiū cōtra ius speciale, debet latè interpretari. ibi. nu. 11. 282

Priuilegium datum actioni, transit cum actione. idem si datum sit
causæ vel reli. ibidem. nu. 14. & 15. eodem.

Priuilegium datū loco, an videatur datum personis. ibi. nu. 16. 283

Priuilegium datum intuitu personarum, quādoque durat, licet per-
sonæ deficiant. ibi. numero. 17. eodem.

Priuilegium datum dignitati, durat etiam cessante dignitate. ibi-
dem numero. 18. eodem.

Priuilegia mulierum, vide. §. mulier.

Priuilegia fratrum seu religiosorum, vide. §. religiosus.

De priuilegijs filiorum, vide. §. filius.

Privilegia clericorum. §. clericus.

Privilegium scholarium. §. scholaris.

¶ **Probatio debet esse concludens.** l. quatenus. nu. 7. 189

Quot testes requiruntur in probando testamentum, tot requiruntur in eius reuocatione. l. nihil tam naturale. nu. 2. 193

Si solutio debiti non potest probari, nisi per instrumentum ex forma statuti: pariter erit idem in contrario, videlicet in dubio quod non poterit testibus probari. ibidem nu. 3. eodem.

Sicut collatio beneficii, potest probari testibus: pariter & eius renuntiatio. ibidem numero. 2.

Qualiter probetur metus. l. in omnibus causis. nu. 7. 201

In probatione metus, magis creditur duobus testibus deponentibus de metu & violentia, quam centum deponentibus de libera voluntate. ibidem numero. 8. eodem

Metus probatur, vno casu per iuramentum. ibi. nu. 9. 202

Si à statuto prohibeatur fieri probatio per testes: si tamen facta sit valet, vide. §. testes.

Probatio non admittitur contra sententiam, quæ tranſiuit in rem iudicatam. §. sententia.

In pœnis debet esse liquida probatio, vt pœna committatur, vide suprà pœna.

¶ **Procurator inuitus non constituitur.** l. inuitus. num. 1. fo. 477. nisi solitus sit se exercere in palatijs, quia largo modo talis dicitur aduocatus. ibidem nume. 3. fo. eo. idem etiam in procuratore fisci, vel reipublicæ. ibidem numero. 4. eodem.

Syndic⁹ vniuersitatis, cogitur inuitus officiũ suscipere. eo. nu. & fo. Si vniuersitas soluit expensas, factas in lite per syndicum non legitimè constitutũ: videtur gesta per eum ratificare. l. semper qui non prohibet. numero. 8. 261

Procurator non admittitur in causa criminali: si tamẽ admissus sit, & pars non opposuerit, valet iudicium. l. in ambiguis. §. non est nouum. numero. 11. 329

Generalis constitutio procuratoris non comprehendit quæ requirunt speciale mandatum. l. j. nu. 27. 11

Procurator facit dominum incidere in pœnam: licet nõ habeat speciale mandatum, si dominus scit & patitur. l. culpa caret. nu. 4. 237

Procurator etiam habens mandatum, non admittitur sine satisfactione

- datione. l. in eo quod. §. nemo alienæ. nu. 1.
 Sèruus an possit esse procurator, vide. j. seruus.
 Procurator qui habet potestatem reuocandi substitutum ab eo: po-
 test expresse reuocare, tacitè verò nō. l. expressa. nu. 9. 404
 Procurator pœnam quam ex suo delicto passus est, recuperare non
 debet. l. quod quis. nu. 1. 483
 ¶ Prodigus quis dicatur, & qualiter cognoscatur. l. furiosi. nume-
 ro. 1. & 2. 205
 Prodigum cui bonis est interdictum, nulla est voluntas. ibidem in di-
 cta regula, furiosi. in princi. eodem.
 Ad probandum quem esse prodigum, debent testes assignare ratio-
 nem. ibidem numero. 3.
 Prodigus pbatur, si cōiuncti habeant eū pro prodigo. nu. 3. 206
 Item per dationem curatoris. eodem numero & folio.
 Prodigum non petenti dari potest curator. ibi. nu. 4. eodem
 Prodigum potest substitui. eodem numero & folio.
 Prodigus æquiparatur furioso vbi est eadē ratio: videlicet quātum
 ad hoc, ne faciat deteriorationem conditionem suam. eodem nu. & fo.
 Prodigus potest sibi acquirere. eo. nu. 207
 Prodigus punitur, sicut quilibet alius. ibi. nu. 6. eodem.
 Prodigus non est citandus in datione curatoris, sibi daturi. ibidem
 numero. 7. eodem.
 Non creditur curatori dato prodigo, si dicat eum non esse prodig-
 um. ibidem numero. 3. 205
 Prodigus æquiparatur pupillo. ibi. numero. 5. 207
 ¶ Prohibitum postulare non prohibetur consulere in camera, vide
 suprā postulare.
 ¶ Multa prohibentur fieri, quæ tamen facta tenent. l. in ambiguis.
 §. non est nonum. numero. 4. 327
 Si actus sit prohibitus, propter honestatem: non obstante prohibi-
 tione actus tenet. ibidem eodem numero & folio.
 Qui non phibet delictū cū prohibere possit, an teneatur vide. §. de.
 Prohibitum alienare, vide. §. alienatio. (lictū.
 Prohibitum manumittere. vide. §. manumissio.
 ¶ Promissio. Qui promisit aliquem non offendere: si bannitus sit
 & offendat, non dicitur contrafacere. l. si. nu. 6. 490
 Promittens pro se, etiam pro hæredibus promississe videtur. l. hæ-

rède.numero.6.

257

Promittēs tantū de facto suo,nō excludit hæredē.ibi.nu.7. eodē.

Promittēs.xx.an dicatur ꝑmittere.x.l.in eo qđ.nu.3.&.4. 365

Si quis promittat factum alienum,licet promissio non valeat: si ꝑcna apponatur,valet.l.impossibilibus.nu.3. 432

Qui promisit se facturum & curaturum,si fecit quicquid potuit excusatur à ꝑcna.ibidem numero.5.&.6.fo.eodem.nisi constaret de volūtate partium,quòd voluerit obligari ad ꝑcnam vel interesse ille qui promisit in omnem euentum.ibi.nu.7. 433

Mora vnus ex reis promittendi,an noceat alteri,vide.5.mora.

Propinquus. Appellatione propinquorum & proximorum, venit vterque sexus.l.ij.verfi.fit ergo.nu.23. 57

¶ Protestatio.An sit necessaria,ꝑtestatio in metu.l.in omnib⁹ causis.nu.10.fo.202.& si fiat clandestina,an profit.ibi.nu.11. 203

Si protesteris mihi,quòd tibi soluam quia sis procurator vel hæres creditoris:debes mihi facere fidem per instrumentū,aliàs ego non sum in mora.l. qui in alterius.nu.6. 212

¶ Proximorum appellatione. vide.5. propinquus.

De litera Q.

Q Valitas loci vel temporis, posita in obligatione intelligitur repetita in obligatione fideiussoris. l. in omnibus obligationibus.numero.1. 108

Qualitas adiuncta verbo,intelligitur secundum tempus verbi.l. ius nostrum.numero.9. 83

Qualitas quæ paucioribus competit,facit dispositionem magis specialem: & illa quæ pluribus potest competere, facit dispositionem magis generalem.l.in toto iure.nu.6. 311

De litera R.

R Rarò. De his quæ rarò accidunt, nulla ratio habetur apud legislatores. nam rarum & nunquam æquiparantur. l. ea quæ rarò.numero.1. 207

Quod rarò contingit miraculum.ibidem eodem numero & fo.

Quæ rarò accidunt,si naturaliter contingant,à lege recipiuntur:secus si habeant in se miraculum.ibi.numero 1.&.2.

¶ Ratio. Vbi ratio est expressa, fit extensio etiam in ꝑcnalibus: & proceditur de similibus ad similia ex identitate rationis. l. factum suum.5.in ꝑcnalibus.nu.18.&.19. 476

Ratiha

¶ Ratihabitio seu ratificatio.

Si donatio sit facta absenti, pro eo quo notarius recipit illā & stipulatus est: & ante ratificationē absentis alteri facta est de dictis bonis, an ius sit quæsitū ante ratificationem. l. contractus. nu. 16. 145

Si notarius recipit pacem pro absente, infra terminum: an post terminum ratificari possit. ibidem numero. 17. eodem.

Ratificatio domini facta ad obligationem rei suæ per alium facta eius nomine, non præiudicat illi cuius ante ratificationem rem vendidit vel obligavit dominus. ibidem. nu. 18. 146

Ratificatio actus, operatur quod actus valuit, vt tunc quando aliquo respectu fuit validus: secus si omnino fuit nulla. l. quod initio. numero. 13. 174

Factum nomine defuncti, ratificari potest per heredem. l. heredem. numero. 3. 256

Ratihabitio trahitur retro, & mandato æquiparatur. l. semper qui non prohibet. numero. 6. fol. 260. quod procedit etiam in requiruntibus speciale mādātum, ibidem numero. 7. fo. eodem. & etiam in delictis. ibidem. nume. 8. 261

Ex perceptione fructuum probatur ratificatio possessionis. ibidem numero. 9. eodem.

Per receptionē cēsus, ratificatio cōtractus inducitur. ibi. eo. n. & fo. Respondens alicui de fructibus, videtur ratificare contractum. ibidem. eodem numero & fo.

Laudum quando dicatur ratificatum. ibidem eodem nu. & fo.

Gestū nomine ratificantis, pōt ratificari, aliās non. ibi. nu. 10. 262

Quo ad præiudicium meum, possum ratificare quod nomine meo gestum non est. ibidem. nu. 11. eodem.

Ratificatio est fienda infra tempus, quod actus qui debet ratificari fieri potuisset. ibidem numero. 12.

Lex bonorum. §. rem ratam haberi, in quibus casibus non habet locum. ibidem nu. 13. 14. & 15. 263

Ratificatio non potest fieri ita, quòd in alterius præiudicium retro trahatur. ibidem numero. 15. 264

Actus nullus, ratificari non potest. ibidem nu. 16. eodem.

Vbi requiritur à lege vel statuto mandatum, pro forma ratificatio non habet locum. ibidem nu. 17. eodem.

Secundū fictionē, ratificatio æquiparatur mandato: secundū veri-

tatem aliud est mādatum, aliud ratificatio. ibidem. nu. 18. fo. 265. & ideo cessante æquitate, regula ista non procedit. nu. 19. eodem.	
Ratificatio an possit fieri die feriata in honorem Dei. ibi. in apostil. super verbo, alterius.	264
Actus medius impertinens, impedit rati habitationem. ibi. in apostil. super verbo, tempus.	263
Ratificatio potest fieri nō solū verbis, sed etiam facto. ibi. 8.	261
Ratificatio homicidij. vide. §. homicidium.	
Reficere. Prohibitus ædificare, non prohibetur reficere domum. l. domum. numero. 1. fol. 264. nisi domus in totum esset destructa. ibidem numero. 2.	eodem.
Regula varia habet significata, apud variæ eruditionis auctores. in reg. prima, in apostil. super verbo, regula est.	5
Regula absolute pro ordine accipitur. in rub. nu. 7.	3
Regula sumitur dupliciter. ibi. nu. 6.	eodem.
Regula colligitur ex iure prius scripto. ibidem nu. 3.	2
In regula debet esse brevis narratio & summaria. l. j. nu. 1.	eodem.
Regula non facit ius. ibi. nu. 4.	eodem.
Habens regulam pro se, habet fundatam intentionem suam in casibus non determinatis à iure. in. l. j. ibi. nu. 5.	6
Regula generaliter loquens, comprehendit personas privilegiatas. ibidem numero. 6.	7
Regula est coniunctio causæ, id est, rationis. ibi. nu. 9.	7
Regula constituitur ex oratione vniuersali, vel indefinita. ibidem numero. 12. & 13.	8
Regula quandoque vitiatur, & tunc perdit officium suum. ibidem numero. 15.	eodem.
Regulariter disponere, est minus quàm generaliter. ibi. nu. 16.	9
Regulariter & indefinitè ponuntur pro eodē. ibi. nu. 18.	eodem.
Regula per exceptionē, nullo modo ampliatur. ibi. nu. 26.	11
Contrariorum & oppositorum eadem sit disciplina, qualiter intelligatur. l. secundum. nume. 2. & 3.	97
Regula nihil tam naturale, non habet locum in spiritualibus. l. nihil. numero. 7.	194
Magis specialis regula reputatur illa, quæ respicit personas, quàm illa quæ respicit casus. l. in toto iure. nu. 5.	311
Ex causa à regulis iuris receditur. l. in ambiguis. §. quoties. nu. 1.	331
	Regu

- Regula dolo facit &c. non habet locum in possessorijs. l. in condemnatione. §. dolo. nume. 1. 420
- ¶ Relatio. Licet aliàs relatio deberet fieri, illa non habet locum quando ex tali relatione, actus destrueretur. l. in contrahenda. numero. 10. 415
- ¶ Religiosus. Notarius prohibetur conficere instrumenta, si tamen rogatus facit instrumētum valet. l. in ambiguis. §. non est nouum. numero. 5. 329
- An priuilegium concessum fratribus minoribus vel prædicatoribus, extendatur ad ipsas sorores. l. in omnibus causis. in apostilla super verbo vni. 280
- Religiosus non habet velle nec nolle. l. eius est. nu. 2. 63
- Sponsa nondū cognita à sponso, vel per vim cognita, pōt intrare religionē. l. nuptias. nu. 6. & in addi. super verbo, intrare. 177
- ¶ Remissio. Illud quod illicitè exactum fuit, remitti non potest. l. inuitus. §. quodd cuique. nu. 4. 480
- Paria sunt dare vel remittere. l. si quis obligatione. nu. 3. 339
- Simonia committitur in remissione debiti, sicut in datione. ibidem numero. 2. eodem
- Remittere est dare, quando ex tali remissione aliquid acquiritur illi cui fit remissio: secus si nullum incōmodum. ibi. nu. 3. eodem.
- Non videtur donare, qui remittit debitum illiquidum. nu. 6. fo. eo. vel debitum pœnale ex delicto. ibi. nu. 5. fo. eodem. vel quando est facta ob aliam causam. ibidem nu. 6. eodem.
- Propriè & verè remittere non est dare. ibi. nu. 7. eodem.
- Qui remittit pecuniam paratam solutioni, intelligitur dare. ibidem numero. 9. 380
- Ex remissione facta ex causa donationis, requiritur insinuatio. ibidem numero. 10. eodem.
- Remittere actionem vel in rem est dare: remittere tamē litem non. ibi. in apostilla in verbo verè. 379
- Remissio facta à parte in compromisso, intelligitur si compromissum habet effectum. vide. §. compromissum.
- Vxor marito pignus remittere potest: quia non est donatio. l. creditor. numero. 5. 384
- ¶ Renuntiatio quam fecit filia patri, de hæreditate, non excludit illam ab hæreditate fratris. l. hæreditas. nu. 8 269

Renuntiatio dolosa. vide. §. dolus.

Renuntiatio iuris. vide. §. ius.

Sicut potest probari testibus collatio beneficij: ita & eius renūtiatio.
in. l. nihil tam naturale. nu. 2. 193

Quis potest est renunciare favori suo. vide. §. favor.

Renuntiatio priuilegij. vide. §. priuilegium.

Expressa renuntiatio plus valet, quàm tacita. l. expressa. nu. 6. 444

¶ Repetitio. Solutū nominæ pœnæ repeti non potest. l. quod à quo-
quam. nu. 1. 224

Repetere propriè restituendum petere significat. in l. cuius per erro-
rem. in addi. super ver. repetitio. 244

Solutū per errorē, an repeti possit. l. cuius per errorem. in prin. 244

Solutum pro inuito an possit repeti. vide. §. beneficium.

¶ Repudiatio. Is potest repudiare, qui etiam acquirere potest. l. qui
potest. §. quod quis. nu. 1. 422

Pendente conditione hæreditas repudiari non potest. ibi. nu. 2. & in
prin. l. nu. 2. eodem

Non omnis qui adire potest, repudiare potest. ibi. nu. 3.

Repudiatio legati, dicitur alienatio. vide. §. alienatio.

¶ Repugnantia. De repugnantia, vide. §. contrarietas.

¶ Represaliæ. Facta reformatione quòd omnes represaliæ debeant
reuideri: & quæ fuerint reprobatae nō valeant, interim executio fie-
ri potest, licet in futurum reuocari possint. l. plerunq; nu. 4. 484

¶ Restitutio in integrum. Duo requiruntur, ad hoc vt concedatur
restitutio in integrum. scilicet vt minor sit & læsus sui facilitate. l. nihil cō-
sensui. §. non capitur. nu. 2. 140

De forma libelli in petendo restitutionem in integrum. ibi. nu. 3. eo.

Minor restituitur absq; alia prolatione erroris & læsionis, quando
in causa criminali, confitetur maleficium de quo non constat aliter
quàm per confessionem. ibi. nu. 4. eodem

De restitutione minorum. vide etiam. §. minor.

¶ Restitutio semper restituit tantum, quantum id aduersus quod re-
stitutio. petitur abstulit. l. in condēnatione. §. cū verbum. nu. 1. 418

Restitutus an recuperet fructus bonorum perceptos à fisco in bonis
etiam non alienatis. ibi. nu. 2. eodem.

Restitutio reponit omnia in pristinum statum, nisi in præiudiciū ter-
tij. ibi. nume. 2. & 3.

- Rei appellatione simpliciter intelligitur de tota. l. id quod. nu. 5. 102.
- In re propria non cadit pignus: nec constituitur usufructus. nec cadit depositum, nec precarium. l. neq; pignus. nu. 1. & 4. 221
- Res propria non seruit alicui. Item in re propria non cadit emptio. ea. l. nu. 1. & 5. 222
- Eadem res ex pluribus causis deberi potest, licet nostra esse nō possit l. non vt. nu. 1. 384
- Res tunc sub nostro dominio esse dicitur, quando retinere illam vel alienare, ex solo animi nostri arbitrio pendet. in l. id quod nostrum. in addi. super ver. potest. 99
- ¶ Rescriptum. Non valet rescriptū Papæ quod emphyteuta nō soluendo nō priuetur iure suo. l. cum tempus. nu. 9. fo. 121. bene tamen valeret consuetudo. ibi. nu. 10. 122
- In scriptis quæ interpretatio sit fienda. vide. §. interpretatio.
- Rescriptum speciale, an deroget generali. vide. §. genus.
- Non valet rescriptum contra rem iudicatam. vide. j. sententia.
- ¶ Res iudicata. De re iudicata vide. j. sententia.
- ¶ Reus qui succubuit excusatur ab expensis si habuit iustam causam litigandi: & quæ dicatur iusta causa litigandi. in l. qui in alterius. numero. 7. 212
- Reus qui malitiosè distulit opponere exceptionem excōmunicatio- nis, vt actor vexaretur litibus & expensis debet condemnari in ex- pensis. ibi. nu. 9. eodem
- Reus potest se tueri ratione præscriptionis & priuilegij disīūctiue. l. nemo ex his. nu. 4. 217
- Item pluribus exceptionibus contrarijs: licet vna tantum contraria non possit. ibi. eo. nu. & fo.
- Reus potest se defendere pluribus exceptionibus, collationibus, vel electionibus. in. d. l. nemo. §. quoties. nu. 1. 219
- Rei potius fauorabiliores quàm actores habentur. l. fauorabiliores. in princi. 453
- Si probationes actoris in aliquo excedant: tamen pronuntian dū est in fauorem rei. ibi. nu. 1. eodem
- Etiam si reus per accidens efficiatur actor, per accidens habet præro gatiuā regulæ qđ in dubio reus absoluitur. ibi. nu. 2. ver. & ista. eod.
- In causis fauorabilibus: puta in libertate, dote, & similibus fauor cau- sę præualet fauori rei. ibi. nu. 2. ver. & ista regula non procedit. eo.

Vbi agitur de decifione causæ in dubio absolvitur reus; secus tamen in præparatorijs iudiciorum, in quibus magis fauetur aëtori quàm reo .ibi. nu. 4. eodem

In medio causæ, à pari procedunt aëtor & reus. ibi. nu. 5 454

Reus non tenetur ædere aëtori ad probandum eius aëtionem. aëtor verò non tenetur ædere reo ad probandum eius exceptionem. ibid. numero. 5. eodem

Mora vnus ex reis promittendi, an noceat alteri. vide. §. mora.

Licet plures rei debendi obligati sint in solidum: vno tamen solvente, omnes liberantur. l. bona fides. nu. 1. 259

¶ Rigor quando præferatur æquitati. vide. §. æquitas.

De litera S.

Satisfactio. vide. §. cautio & satisfactio.

¶ Salarium. De salario notarij. vide. §. notarius.

Si statutum prohibet salarium accipere, intelligitur etiam ab sponte solvente. l. inuitus. §. quod cuiq;. nu. 7. 480

¶ Seditio. Propter seditionem & tumultum, quis incidit in crimen læsæ maiestatis. & de pœna seditionis & tumultus: & qualiter fiat seditio. l. non est singulis. nu. 4. 424

¶ Sententia lata. Secundũ consilium iniustum, sapientis electi. de cõsensu partium: an transeat in rem iudicatam. l. consilij. in apostil. super verbo iudex. 226

Executio senten. semper impeditur, per exceptio. solutionis. l. bona fides. nu. 2. 250

Sententia lata contra regu. iuris, an sit nulla. in l. j. in apostil. super verbo regula. 6

Causa an requiratur in sententia. vide. §. causa.

Inter priuatos sententia in dubio fertur contra aëtorem. l. in ambiguis. nu. 3. 326

Res iudicata habetur pro veritate. l. res iudicata. in prin. 486

Res iudicata dicitur propriè quando appellari non põt. ibi. nu. 1. eo.

Sententia lata contra rem iudicatam, non valet. ibi. nu. 2. eodem

Rescriptum principis non valet, contra sententiam quæ transiit in rem iudicatam. ibi. nu. 3. 487

Valet renuntiatio rei iudicatæ. ibi. nu. 4, eodem

Iudex qui condẽnauit reum in certa quantitate, addita clausula plus & minus secundum formam statutorum: talis sententia non est conditio

- ditionalis, sed resoluenda sub conditione. l. plerunq; .nu. 5. 484
- Sententia prohibetur ferri sub conditione: lata tamen tenet. l. in ambiguis. §. non est nouum. nu. 4. fo. 328. §. conditio.
- Contra sententiam quæ transiit in rem iudicatam, non admittitur probatio vel exceptio: si tamen admiffæ sint, & pars nõ opposuerit, valet: & si apparet de iniquitate sententiæ debet reuocari. ibid. numero. 13. 330
- Sententia deportationis, solùm aufert ea quæ in fiscum transferuntur. l. ea sola. in prin. 350
- Post latam sententiam nihil est immutandũ. l. & si nihil. nu. 1. 430
- Quando succurratur innocēti post latā sententiā. vide. §. innocētia.
- Error iuris expressus in sententia vitiat: secus si tacitè colligatur. l. expressa. nu. 4. 443
- ¶ Senectus. Propter senectutē, pœna moderatur. l. ferè in omnibus. numero. 5. 362
- Priuilegia senibus concessa, vide ibi remissiuè in apostil. super ver. ætate. eodem
- ¶ Seruus. Obligatio ciuilis, nec actiuè nec passiuè cadit in seruum. in l. in personam. nu. 1. 133
- Seruus obligatur naturaliter, nisi ex causa fideiussionis. ibi. nu. 2. eo.
- Serui obligantur in delictis. ibi. nu. 3. in fi. 134
- Seruus non potest esse tabellio. l. quod attinet. nu. 1. fo. 183. bene tamen potest esse argentarius. eo. nu. & fo.
- Qua pœna puniatur dominus, qui permittit seruum sumere officiũ tabellio. ibi. in apostil. super ver. generali. eodem
- Ex maleficio serui, nõ acquiritur dño actio. l. alterius. nu. 1. 236
- Seruus excusatur, qui opem dño ferre nõ potuit. l. culpa. nu. 1. eodem
- Seruus nõ acquirit dño, si ab alio possideatur. l. filiusfamilās. n. 2. 346
- Seruus qui iussu domini delinquit, an excusetur, vide. §. delictum.
- Serui ciuilibus officijs non funguntur: ideo iudices esse non possunt. l. in omnibus officijs. nu. 1. 422
- Seruus non habet communionem iuris ciuilis, nec etiam edicti prætoris. ibi. eo. nu. & fo.
- Seruus non potest esse executor. ibi. nu. 2. eodem
- Seruus non potest esse tutor, arbiter, nec testis. ibi. nu. 3. 423
- Seruus non potest esse miles. ibi. nu. 4. eodem
- Seruus non potest esse tabellio. ibid. nu. 6. fo. eo. & in l. quod attinet.

numero.1.	183
Seruus non prohibetur facere scripturam priuatam.d.l. in omnibus.	
numero.6.	423
Seruus non prohibetur esse procurator.ibi.nu.7.	eodem
Seruus potest esse argentarius.l.quod attinet.nu.2.	183
Seruus non potest esse absens causa rei publicæ.l.seruus rei publicæ.	
nu.1.fo.489.& in.d.l.in omnibus officijs.nu.5.	423
Omnia quæ sunt prohibita seruis, intelliguntur nisi cõmunis error in terueniat.l.in omnibus officijs nu.8.	423
Valet testamentum in quo erant testes serui, qui communi omnium consensu liberi reputabantur.ibi.nu.9.	eodem
An seruus habilitari possit tacito consensu parium.ibi.nu.10.	eodẽ
Seruus manumissus,nouus homo reputatur.l.quod quis.nu.1.	467
Factum à seruo in seruitute,illi liberto facto non prodest neq; nocet.	
ibidem.nume.2.	eodem
Seruitus morti asimilatur.l.seruitutem.nu.1.	487
Seruus pœnæ manumitti non potest.l.seruitutem.nu.2.	488
Seruus pœnæ est omnino incapax.ibi.nu.3.	eodem
Seruus pœnæ non habilitatur,dato quod restituatur.ibi.nu.5.	eodẽ
Hodie verò propter delictum nullus seruus pœnæ efficitur.ibidem	
numero.6.	eodem
¶ Seruitus vic itineris,& aquæ ductus,pro parte in obligationẽ dedu ci nõ põt:quia vsus earũ indiuiduus est.l.ea quæ in parte. nu.1.	438
¶ Simonia cõmittitur in remissiõe debiti,sicut in datiõe.ñ.remissio.	
¶ Syndicus.vide.ñ.procurator & syndicus.	
¶ Societas.Si duo mercatores fecerunt societatem per quinquenniũ: eo finito, alter non tenebitur ex contractibus celebratis cũ altero, licet ignorarent finitam societatem.l.qui cum alio.nu.2.	125
In contractu societatis,venit dolus,lata & leuis culpa.l.contractus.	
numero.34.	152
Pupillus nõ potest contrahere societatem expresse nec tacitè.l.in eo quod.ñ.pupillus.nu.2.	370
Solennitas leuis non vitiat.in proœmio Rubricæ in apostil.super ver.referuetur.	2
¶ Solutio.Tempus appositum ad soluendum,in dubio videtur appo situm in fauorem debitoris & hæredis.l.cum tempus.nu.1.	119
Sicut potest debitor(in cuius fauorem appositum est tempus)soluere	ante

- ante tempus: ita creditor in cuius fauorem appositum est petere poterit. ibi. nu. 12. 122
- Aliud pro alio inuito creditore solui non potest. l. plus cautionis. numero. 3. 161
- Solutio debiti, si non potest probari nisi per instrumentum ex forma statuti: pariter erit idem in debito quod non poterit probari testibus. l. nihil tam naturale. nu. 3. 193
- Solutum nomine pœnæ repeti non potest. l. quod à quoquam. nu. 1. fo. 224. etiam in foro conscientiae. nu. 4. 225
- Solutum per errorem vide. §. repetitio.
- Solutionis exceptio, vide. §. exceptio.
- Soluere pro inuito, vide. §. beneficium.
- Oblatio solu. facta creditori, quid operatur, vide. §. creditor.
- Quando vitietur datio insolutum si res detur insolutum pro maiori quantitate quàm sit debitum. l. cum amplius. nu. 1. 322.
- Soluendo dicitur esse, q. habet fideiussores. l. nemo dubitat. nu. 1. 347.
- Soluendo quis intelligitur, quãdo in totũ soluere potest. ibi. nu. 2. eo.
- Soluendo esse videtur, qui habet nomina debitorum. ibi. nu. 3. eodẽ
- Quando quis dicatur nõ posse soluere, vt quia imponitur pœna corporalis si pecuniariam soluere non potest. ibi. nu. 4. 348
- Non præsumitur esse soluendo ille, cuius bona vendũtur. ibi. nu. 5. eo.
- Qualiter probetur, quòd quis non sit soluendo. ibi. eo. nu. & fo.
- In dubio videtur facta solutio, in causa quæ remouet infamiam. l. si in duabus. nu. 1. fo. 358
- Melius est non soluere, quàm solutũ repetere. l. nemo ideo. nu. 1. 411
- Solutione vnus ex reis debendi insolidum obligatis, liberantur omnes. l. bona fides. nu. 1. 250
- ¶ Soror an veniat de iure communi appel. fratris. l. ij. ver. sit ergo. numero. 22. 56
- ¶ De subdito, vide. §. vasallus.
- Subtilitas. Nimia subtilitas reprobatur à iure. l. ea est natura. numero. 1. 272
- ¶ Substitutio facta de hæredibus, intelligitur si hæreditatem adiuerint. l. hæredem. nu. 10. 257
- Pater potest substituere filio suo pupillo exhæredato. l. quo tutela. §. nemo. nu. 6. 292
- Substitutio facta verbis directis, à pagano post pubertatem nõ valet, nec

- nec trahitur ad fideicommissum. l. in contrahenda. nu. 23. 415
- Substitutus excluditur, si partus nascatur secto ventre. l. si quis prægnantem. ver. & propter. nu. 1. 433
- Substitutus non admittitur, licet institutus decedat cum solo vno filio, & adhuc sit in ventre matris. ibi. eo. nu. & fo.
- Expressa pupillaris substitutio, matrē excludit: secus tamen est in tacita. l. expressa. nu. 5. 444
- Substitutio quæ aliàs extenditur de vno casu ad alium, non habet locum si pœna apponitur, vide §. pœna.
- Successio & successor. De successione. vide. §. hæreditas.
- Successor siue vniuersalis siue particularis, vtitur iure eius cui successit. infra qui in ius. nu. 1. 425
- Priuilegium datum loco transit in successorem. ibi. nu. 2. eodem
- Ius personale vel obligatio personalis, non sequitur singularem successorem. ibi. nu. 3. eodem
- Successor simpliciter intelligitur de vniuersali, ibi. nu. 3. in fi. 426
- Successor in prælatura non censetur eadem persona cum antecessore. l. in pari causa. §. hi qui. nu. 1. 456
- Quæ obstant contrahentibus, obstabunt etiam eorum successoribus vniuersalibus. l. quod ipsis. in prin. 463
- Vitia realia, transeunt in quemlibet successorem: personalia verò in vniuersalem, non autem in particularem. ibi. nu. 2. eodem
- ¶ Summa. Positio facta de maiori summa, an in totum negari possit. l. non potest videri. nu. 2. per totum. 352
- In maiori summa minor inest. ibi. eo. nu. ver. considerando est. fo. eo. & in. l. in eo quod plus. nu. 1. fol. 364. & quod in mandatis. vide. §. mandatum. & quod in testibus. vide. j. testis.
- ¶ Scholares. Priuilegium cōcessum scholaribus ad eorum nuntios & famulos extenditur. l. in omnibus causis. nu. 9. 281
- ¶ Species. Ad cognitionem speciei, debet procedere cognitio generis. in rub. nu. 4. 2
- Species quando deroget generi, vide. §. genus.
- Quæ lex sit specialis, & quæ specialior, vide. §. lex.
- Spiritualia facilius construuntur, quàm destruuntur. l. nihil tam naturale. nume. 7. 194
- De causa spiritnali. vide. §. causa spiritualis.
- ¶ Spoliatus à iudice nō restituitur. l. nō videtur. §. qui iussu. nu. 3. 407
ni si

I N D E X

- nisi procefferit extraiudicialiter. l. factum à iudice. nu. 1. & 2. 412
- Spoliatus debet restitui ante omnia. fallit tamen in multis casibus. l. inuitus. §. cui damus. nume. 4. fol. 478. & in apostilla super verbo debet. eodem
- Sponsa nondū cognita, pōt intrare religionem. l. nuptias. nu. 6. 176
- & idem si per vim sit cognita. ibi. in addi. super verbo intrare. 177
- Spurius potest institui sub conditione si legitimetur à principe. l. ea quæ rarò. nu. 3. 271
- Statutum quòd nullus contra instrumentum pub. audiatur, non habet locum in muliere, quæ Velle. iuuatur. l. ij. nu. 14. 19
- Statutum requirens in contractu consensum consanguineorum, non intelligitur de fœminis. ibi. nu. 48. 30
- Statutum ponens pœnam in aliquo casu, habet locum in fœmina. ibi. numero. 98. 42
- Statutum quòd si quis voluerit aliquam mulierem corrumpere capite puniatur: an sit intelligendū cum effectu. idem si disponit quòd si aliquis voluerit aliquem venenare, an intelligatur cum effectu. l. non vult. nu. 2. 75
- Statuta puniētia delicta, intelliguntur de consummatis. ibi. in addi. super verbo necessitas. 77
- Statuta debent intelligi in casu vero, & non ficto. ibi. in dicta addi. Verba statutorum, propriè sunt intelligenda. ibi. nu. 4. fo. 76. nisi absonus intellectus sequatur. ibi. in dicta addi. 71
- Per statutum potest disponi, vt quis decedat pro parte testa. & pro parte intesta. licet per testato. hoc fieri non possit. l. ius nostrum. numero. 10. 84
- Statutum quòd soror non succedat fratri, non procedit in casu contrario. l. secundum. nu. 5. 98
- Statutum de non rumpendo testa. est fauorabile. l. in testa. nu. 3. 103
- Statutum imponens pœnam vendenti rem suam, non habet locum in vendente rem ad quam habet actionem personalem. l. qui actionem. nume. 5. 115
- Statutum loquens de contractu, porrigitur quandoq; ad quasi contractū. l. qui cum alio. nu. 8. 128
- Statutum loci particularis, dicitur facti & in facto consistere. l. quatenus. nume. 2. 157
- Per statutū potest iuri publico derogari. l. nec ex prætorio. nu. 4. 164
- Multa

I N D E X

- Multa possunt fieri per statutum, quæ non possunt per pactum.
numero.5. eodem.
- Facultas testandi potest tolli per statutum. ibi. nu. 6. eodem.
- Per statutum potest se quis ad pœnam mortis vel membri mutilationem obligare. ibi. nume. 6. eodem.
- Quando valeat argu. affirmati. & negati. de pacto ad statutum. l. nec ex prætorio. numero. 9. & .10. 165
- Statutum quòd muliere decedente sine liberis, maritus lucretur dotem: an si decedat ante copulam lucrabitur dotem. in. l. nuptias. in addi. super verbo, intrare. 177
- Non valet statutum, quòd filiusf. non possit contrahere matrimo. sine consensu patris. ibi. nume. 8. & .nume. 11. 178
- Licet per statutum tollatur exceptio, non tamen tollitur defensio. l. nemo ex his. numero. 9. 219
- Statutum imponens pœnam facienti, non habet locũ in consulente, nec in mandante. l. consilij. nume. 15. 231
- Statutum excludens exceptiones. vide. §. exceptio.
- Stante statuto, quòd homicida puniatur in centum: & alio statuto caueatur qđ si quis commiserit duo homicidia, decapitetur: si quis commiserit duo homicidia, licet pro primo soluerit pœnam, tamẽ debet decapitari. l. bona fides. nume. 10. 251
- Statutum quòd debitor possit capi & incarcerari, habet locum contra hæredem. l. hæredem. nume. 2. 256
- Valet statutum, quòd vnus pro alio puniatur. l. non debet alteri. numero. 3. 297
- Statutum quod quis puniatur pœna pecuniaria pro homicidio, vel pro furto, an valeat. ibi. in apostilla super verbo, puniatur. eodem.
- Statutum speciale, quando deroget generali, vide. §. genus.
- Non valet statutum, quod credatur testibus qui malam rationem adducunt. l. quæ dubitationis. nume. 6. 318
- Iurans obseruare statutum. vide. §. iuramentum.
- Statuta recipiunt interpretationem æquitatis. l. in omnibus quidẽ. numero. 3. 335
- Statutũ loquens in faciente, an habeat locũ in mãdate. §. faciens.
- Statutũ quod loquitur de dominio, non habet locũ in domino qđ hæres fingitur retro habuisse. l. omnia ferẽ. nu. 1. 439
- Statutũ loquens de possessore, an habeat locũ in eo qui dolo desijt posside

- possidere. l. qui dolo. nume. 3. 458
- Quando statutū est fundatū in sola ratione, non proceditur de similibus ad similia. l. quod contra rationem. nu. 2. 462
- Si statutū tollit exceptionem, non habet locū si contingat alium lucrari cum iactura alterius. l. iure naturæ. nume. 4. 485
- ¶ Status de præsentī cōsideratur: nec attenditur quòd status qui est de præsentī resolui possit. l. plerunque. nume. 1. 483
- ¶ Stipulatio. Commodum stipulationis indistinctè acquiritur patrī vel domino: licet tempore purificatæ cōditionis sint sui iuris filius vel seruus. l. quæ legata. nume. 3. 123
- Quis nō potest directo alteri stipulari. l. quo tutela. §. nec paciscendo. numero. 1. fo. 295. fallit tamen in notario, qui alteri stipulatur ratione officij. ibi. nu. 2. & in alijs casibus ibi remissiue positus in apostilla super verbo alteri. eodem.
- Potest quis sibi stipulari nomine alterius, cui postea ratificanti acquiritur. ibidem numero. 4. 297
- Si præcedentibus pluribus stipulationibus acceptilatio facta sit simpliciter, porrigitur ad omnes. l. quoties duplici. nu. 3. 339
- Stipulatio pœnalis adiecta præcedenti dispositioni impossibili, non valet. l. impossibile. numero. 3. 432

De litera T.

- T** Abernarius cogitur inuitus recipere hostes. l. inuitus. numero. 7. 477
- ¶ Tacitum & tacens. In contractibus par virtus est taciti & expressi. l. expressa. numero. 10. 445
- Quo ad nullitatem actus, non est par virtus taciti & expressi. ibidem numero. 2. 443
- Qui tacet, nec consentit, nec contradicit, cum tacere sit medium inter consentire & contradicere. l. qui tacet. nu. 1. 463
- Tacens in statuto non dicitur consentire. ibi. nu. 3. eodem
- ¶ Tempus appositum ad soluendum, in dubio appositum videtur in fauorem hæredis. l. cum tempus. numero. 1. folio. 119. & an tunc possit soluere ante tempus. ibidem.
- Tempus est in ensura motus & quietis. ibidem in additio. super verbo, tempus.
- Declaratio quæ potest variare in tempore, ante tempus fieri non potest. ibidem numero. 3. eodem.
- Tempus

- Tempus in dubio appositum intelligitur, pro quocunque debitore.
ibidem numero.4. 120
- Qui se fundat in certo tempore, debet illud præcisè probare. l. in
ambiguus. numero.4. 326
- ¶ Tenuta. Si tenuta data fuit parte non citata: pariter parte non ci-
tata poterit reuocari. l. nihil tam naturale. nu.4. 193
- ¶ Testes deponentes super valore rei, de maiori summa non viden-
tur consentire in minori. l. in eo quod plus. nu.17. 368
- Seruus non potest esse testis: & an valeat testamentum, in quo erant
testes serui. vide. §. seruus.
- Testes inhabiles admituntur ad probandam innocentiam. vide su-
prà de innocentia.
- Prohibita reprobatione testium, non videtur prohibita reprobatio
quæ insurgit ex contrarietate. l. vbi repugnantia. nu.3. 435
- Testes regulariter ante litem contestatam non recipiuntur. l. prima.
numero.18. 9
- Testes quot requiruntur in cōfectione actus, tot requiruntur in eius
reuocatione. l. secundum. numero.6. 98
- In testibus, indefinita non æquipollet vniuersali. l. contractus. nu-
mero.20. 147
- Testis in probando interesse debet rationem dicti sui allegare, etiã
non interrogatus. l. quatenus. nu.5. 158
- Testis qui deponit aliquem fecisse ad sui defensionem, probat, licet
rationem non adducat. ibidem nu.6. 159
- Quot testes requiruntur in probando testamentum, tot requirun-
tur in eius reuocatione. l. nihil tam naturale. nu.2. 193
- ¶ Testis qui non iuratus se immiscuit in ferendo testimonium, &
falsum dixit: an teneatur pœna falsi. remissiuè in. l. culpa est. in ad-
ditio. super verbo, culpa. 195
- Plus creditur duobus testibus deponentibus de metu & violentia,
quàm centum deponentibus de libera voluntate. l. in omnibus
causis. numero.8. 201
- Plus creditur duobus testibus affirmantibus, quàm pluribus negan-
tibus. ibidem numero.9. 202
- Nisi deponat super negatiua coartata loco & tempore: quia tunc
ita creditur negantibus sicut affirmantibus. ibi. nu.9. eodem
- Testes deponentes de credulitate probant: quãdo quis vult proba-
re homi

- re homicidium fecisse ad suam defensionem. l. nemo ex his. in addi.
super verbo homicidio. 217
- Qui contraxit simpliciter amicitiam cum inimico meo, vel iam antea
contraxerat: non est inimicus meus, adeò quòd à testimonio repel-
latur, licet de fide detrahatur. l. consilij. §. socij mei. nu. 4. 233
- Pupillus an possit esse testis, vide. §. pupillus.
- Iudex potest testes suspectos de falso examinare, & eos inuoluere &
interrogare de circumstantijs, in quibus substantia rei non consistit.
l. ea est natura. nu. 4. & 5. 273
- Nò valet statutum, quod credatur testibus, qui malam rationem ad-
ducunt. l. quæ dubitationis. nu. 6. 318
- Iudex ratione arbitrij, non potest credere testi malam rationem ad-
ducenti. ibi. nu. 7. eodem
- Si à statuto probatio prohibeatur fieri per testes: si tamè facta sit par-
te non opponente valet. l. in ambiguis. §. non est nouum. nu. 7. 329
- ¶ Testator & testamentũ. Testa. militis, debet probari legitimis pro-
bationibus. l. ij. nu. 30. 24
- Testamentum est actus indiuiduus. l. ius nostrum. nu. 1. 81
- Pater sicut nò potest decedere pro parte testatus, & pro parte inte-
status: ita filius cui pater substituit. ibi. nu. 3. eodem
- Testator non potest facere, vt decedat pro parte testatus, & pro par-
te intestatus. ibi. nu. 4. fo. eo. & l. nec ex prætorio. nu. 7. 165
- Quot testes requiruntur in confectiõne testamenti, tot etiam in eius
reuocatione. l. secundum. num. 6. fol. 98, & in l. nihil tam naturale.
numero. 2. 193
- Quot testamenta conferuentur, agitur de interesse publi. l. in testa.
numero. 2. 103
- Facultas testandi, pòt per statutũ auferri. l. nec ex prætorio. nu. 6. 164
- Testa. filij familiars quod à principio non tenuit: quia consensus pa-
tris non interuenit, qui requirebatur ex forma statuti, non confirma-
tur ex superuenienti consensu. l. quod initio. nu. 7. 172
- Testa. vsurarij non præstita cautione. c. quamq; de vsur. lib. vj. recõ-
ualefcit præstita cautione. l. quod initio. nu. 12. 173
- Testamentum vsurarij, etiam ficti, non valet non præstita cautione.
ibidem. eo. nu. & fo.
- Valet testamentum, sine prædicta cautione consentientis se in iudicio
simpliciter vsurarium. ibi. eo. nu. & fo.

Primum testamentum factum coram septem testibus, tollitur per secundum factum ad pias causas coram duobus testibus. ibi nu. 6. fol. 194. de quo tamen videas magis latè Barb. in. c. relatum. lo primo. de testa. extrà. col. ij. ver. sed ad istam decretalem &c. & adde quòd illud consilium Pau. de cast. est in. vj. volumine in nouis. nu. 327.

Tutor & curator, an & quando possit dari in testa. vide. j. tutor.

Quæ in testa. scripta sunt nec intelliguntur, quid significat, sunt perinde ac si scripta non essent: ideo dispositio testatoris quæ licet legatur intelligi non potest quid senserit, vitiatur. l. quo tutela. §. quæ in testa. num. c. i.

295

In testamento, abundans cautela non nocet. l. quæ dubitationis. numero. 2.

317

Executio testa. vide. §. executio.

An valeat testa. in quo erant testes serui. vide. §. seruus.

Si hæreditas non adeatur, omne ius testa. soluitur. vide. §. hæreditas.

¶ Tortura. An valeat conuentio inter accusatum & accusatorem, vt primò torqueatur accusator, & postea accusatus. l. nemo fraudare. numero. 8.

466

In ciuilibus non deuenitur ad torturam, in liberis hominibus. ibidè numero. 9.

eodem

Non potest quis torqueri sine indicijs. vide. §. indicia.

Tortura est inchoanda à muliere. l. ij. nu. 46.

29

Ab homine malæ famæ & conditionis, est incipienda tortura. l. fauorabiliore. nu. 7.

454

¶ Totus. Qualiter intelligatur quod in toto pars continetur. l. non potest videri. nu. 2. ver. considerandum est.

352

In toto quando contineatur pars. l. in toto. in prin.

377

Argumentum de toto ad partem. vide. §. argumentum.

¶ Tumultus. Occasio tumultus remoueri debet, nisi aliter sedari nõ possit, l. non est singulis. nu. 3.

424

Propter seditionem & tumultum, quis incidit in crimen læsæ maiestatis. ibi. nu. 4. fo. eo. & de pœna tumultus. eo. nu. & fo.

¶ Tutor & curator. Tutor potest bonorum possessionem agnoscere sed non repudiare. l. eius est. nu. 4.

64

Tutor tenetur de dolo lata & læui culpa. l. contractus. nu. 32.

151

Non creditur curatori dato furioso vel prodigo, si dicat illum non esse furiosum vel prodigum. l. furiosi. nu. 3.

206

Cura

Curator datur furioso & prodigo, non petentibus. ibi.nu. 4. & etiā non citatis. ibi.nu.7. 207

Vbi filijs in potestate dari potest tutor, & etiam posthumis. l. quo tutela. §. nemo potest. nu. 2. 292

Tutor dari potest in testamento, curator verò non potest. ibidem. numero. 3. eodem

Tutor datur inuitis pupillis: secus autem curator, qui datur puberis volentibus. eodem. nu. & fo.

Tutor datur principaliter personæ: curator principaliter rebus. eodem. nume. & fo.

Curator furioso vel mentecapto dari potest in testa. qui datur principaliter personæ. ibi. nu. 4. eodem

Nec adulto nec impuberi, potest pater etiam miles dare curatorem ibidem. eo. nume. & fo.

Filio exhæredato, potest pater dare tutorem. ibi. nu. 5. eodem

Mater potest dare filio instituto tutorem. ibi. nu. 6. eodem

Filio naturali instituto, & etiā extraneo instituto, potest dari tutor. ibidem. nu. 7. 293

Sub nomine curatoris, comprehenditur tutor. l. in contrahenda. numero. 12. 415

Seruus non potest esse tutor. vide. §. seruus.

Filius familiars potest esse tutor. l. qui in seruitute. nu. 2. 448

Si agnati cognatis à statuto præferantur in hæreditate: eodem modo intelliguntur onere tutelæ onerati. l. quo tutela. nu. 1. 291

Licet mater vel auia excludatur ab hæreditate: non tamen videntur exclusæ à tutela. ibi. nu. 2. eodem

¶ Transmissio. Legata an transmittantur: vide. §. legatum.

De litera V.

Variatio & incōstantia reprobatur. l. nemo potest mutare. nu. 2. fo. 299. & maximè in principe. ibi. nu. 3.

Si princeps etiam motu proprio reuocat quod prius fecit, fingitur circūuentus: adeò quòd cōtrarium probari potest. ibi. nu. 4. eo.

Post litem contest. actor variare non potest. l. non solet. nu. 2. 333

¶ Vasallus seu subditus. Vasallus vasalli mei, nō dicitur vasallus meus. l. consilij. §. socij mei. nu. 1. 232

Bona data in feudum, non dicuntur in bonis vasalli. l. quod euincitur. numero. 1. in fi. 437

- Subditi alicuius domini, non debent compelli, vt eorum mulieres vadant ad domum domini ad tripudandum ratione honestatis. l. semper in contractibus. nu. 3. 446
- Verbum posteritas, includit omnes descendentes. l. ij. nu. 70. 35
- Verba denotantia actum & effectum, pro voluntate simplici accipiuntur propter subiectam materiam. l. non vult. nu. 5. 78
- Verbum videtur, importat fictionem. l. qui actionem. nu. 2. & 3. 114
- Receditur à verbis, quando constat aliter de mente disponētis. l. semper in stipula. nu. 4. 188
- De verbo capere & accipere. vide in. l. non videtur quisquam. numero. 3. & 4. 242
- Verbum patitur, & verbum non prohibet, arguūt præsentiam. l. semper qui non prohibet. nu. 1. 258
- Verba accipiuntur secundum naturam contractus, siue secundum materiam subiectam. l. quoties idem. nu. 1. fo. 276. & nu. 3. 277
- Multiplicatio verborum non necessaria, non mutat substantiā veritatis. l. quæ dubitationis. nu. 2. 317
- Verba debent intelligi, vt aliquid operentur. l. quoties idē. nu. 2. 277
- Verba debent intelligi potius secundum naturam actus, quam secundum qualitatem personæ. ibi. nu. 3. eodem
- Verbum inest, denotat proprietatem & essentiam. l. in eo quod. numero. 1. 364
- Verba vbi non sunt coniuncta nec disiuncta ex mente pronuntiantis, an præsumentur coniuncta. l. in eo quod. §. vbi verba. nu. 3. & 4. 372
- Verba quæ in proprio significato operari non possunt, ad impropriū intellectum trahuntur. l. in contrahenda. nu. 6. 414
- In materia pœnali, fit extensio secundum verborum proprietatem. ibidem. nu. 14. 416
- Vendere & venditio. Pretium est de substantia contractus venditionis. l. imaginaria. nu. 1. 116
- Si venditio fit modico pretio, an dicetur donatio. ibi. nu. 2. 117
- Imaginaria venditio est nulla. ibi. nu. 3. eodem
- Venditio facta in fraudem creditorum, requirit reuocationem. ibi. numero. 4. fo. eo. secus si in fraudem legis: quia tunc est nulla. ibidē numero. 5. eodem
- Si res sit vendita vel donata duobus, successiuè diuersis temporibus quo casu præfertur cui primò traditio facta fuit, etiā si facta sit per consti

- constitutū: fallit tamen in aliquibus casibus. l. contractus. nu. 14. 143**
Venditor tenetur de dolo & culpa. ibi. nu. 26. 149
Venditio est species alienationis. l. cui ius est. nu. 1. 408
Venditio imaginaria, vide. §. imaginarium.
Emphyteuta non potest vendere irrequisito domino: donare tamen potest. ibi. nu. 3. eodem
Prohibita venditione, videtur prohibita donatio. ibi. nu. 4.
Venditio de presenti, dicitur pura, licet resolui possit sub conditione. l. is damnum. §. quod pendet. nume. 2. fo. 411. & l. plerunque. numero. 3. 484
Nomine venditionis, etiam alij contractus comprehenduntur, nisi in materia pœnali: quia tunc strictè pro contractu venditionis accipitur. vide. §. pœna.
¶ Victus victori quando teneatur ad expensas, vide. §. expensæ. 69
¶ Vicinus præsumitur scire facta vicini. l. velle. nu. 4. 69
¶ Vidua. De privilegijs viduarum, vide. §. mulier.
Virginitas semel amissa, non potest restitui, nec Deus potest facere, quòd illa quæ fuit corrupta, non sit corrupta. l. verum est. nu. 2. fol. 183. & in l. nihil tam naturale. nu. 7. in fi. 194
¶ Vis quot modis cõmittatur. l. quo tutela. §. vi factum. nu. 1. 293
Vis, alia publica, alia priuata. l. hoc iure. nu. 1. 470
In dubio si sit mentio de vi, intelligitur de priuata. ibi. nu. 2. eodem
Quæ differentia sit inter violentiam, & actum violenter factum. ibi. numero. 3.
¶ Voluntas, & volens. Voluntas coacta, volūtas est. l. velle. nu. 1. vbi plura circa materiam coactæ voluntatis. 66
Aliud est quòd voluntas cesset, aliud quod reuocetur. l. eius est. numero. 6. 65
Voluntas ab ipso facto separata est. l. non vult. nu. 3. 76
Voluntas ex facto declaratur. ibi. nu. 6. & 7. 79
Voluntas & animus, facti esse dicuntur. l. id quod. nu. 1. 99
In vltimis voluntatibus, quod generi derogetur per speciem, vide. §. genus.
Volenti non fit iniuria. l. nemo fraudare. nu. 1. & nu. 11. 464
Si me volentem percussisti, non potest agi actione iniuriarū. ibi. nu. 3.
¶ Votum factum calore iracundiæ quæ mentis alienationem inducit, non tenet. l. quicquid calore. nu. 2. 234

- In voto, inter alia requiritur deliberatio.** ibi. nu. 3. eodem
- ¶ Vſucapio, & præſcriptio.** Sola peti vo ſufficit ad interrumpendum præſcriptionem. l. non videtur cepiſſe. nu. 5. & 6. 106
- Ex cauſa vſucapionis vel præſcriptionis, poteſt quis cū alterius iactu**
ra locupletior fieri. l. iure naturæ. nu. 6. 486
- Vſufructuarius tenetur præſtare cautionem idoneam, de vtendo ar-**
bitrio boni viri, niſi ſit vſufructuarius qui donauit retēto vſufructu.
l. diuus. nu. 2. 167
- Vſufructus non conſtituitur in re propria.** l. neq; pignus. nu. 1. 221
- ¶ Vſura, & Vſurarius.** Teſtamentum vſurarij, factum non præſtita
cautione. c. quanquam. de vſu. lib. vj. reconualeſcit demum præſtita
cautione. l. quod initio. nu. 12. 173
- Vſurarius non ſolūm manifeſtus, ſed etiam fictus nō poteſt facere te-**
ſtamentum. ibi. eo. nu. & ſo.
- Soluens ſcienter vſuras indebitas vigore iuramenti, poteſt illas repe-**
tere. l. cuius per errorem. nu. 1. 245
- Pactum inſolitum, facit præſumi contractum vſurarium.** l. quæ dubi-
tationis. nu. 4. 317
- De contractu vſurario. vide. ſ. contractus.**
- ¶ Vxor.** De vxore, vide etiam. ſ. mulier.
- Ratione honeſtatis, ad instantiam vxoris & coniunctorū, poteſt com-**
pellī maritus ad dimittendam concubinam. l. ſemper in contracti-
bus. nume. 6. 446
- Quando maritus tenet concubinam, ſi vxor committat adulterium**
non perdit dotem. ibi. nu. 7. eodem
- Si maritus tenet concubinam, poteſt vxor agere ad ſeparationem tho-**
ri, & dotem repetere, & debet lucrari donationē propter nuptias.
ibi. nume. 8. eodem
- Donatio licet ſit prohibita, quo ad dominium inter virum & vxor-**
em: poſſeſſio tamen non prohibetur transferri. l. non alienat. nu-
mero. 1. eodem

ERRATA.

Folio. 60. in addi. super ver. simplici, vbi est B pro A.

Folio. 413. in addi. Ambiguum nosti, pro nocti.

Folio. 81. in regula ius nostrum magna, lege pugna.

CVM enim consideret ius hominum potentias, pro quarum qualitate uel gradu secundū aequitatem singulis statuat, & ordinet pro uiribus. & Foeminis quidem hoc loco una ratione uel causa, aliqua sint prohibita: & item ratione alia eisdem permittantur, quæ hominibus non licent: non inconueniens uisum est hac figura ea ab inuicem distinguere, & unico intuitu cōtemplanda proponere: ita præmissis, ut prohibitio suam causam habeat, ex eo quod illis ad quæ prohibentur in communi non sufficiant, uel incapaces sint: Permissa uerò ut illorum imbecillitati & pudicitie, his quasi adminiculis succurratur.

Foeminis
igitur est

Prohibi-
tum

Permis-
sum

- 4 Iudicare.
- 6 Magistratum gerere.
- 12 Postulare.
- 14 Pro alio intercedere, uel se obligare nume. 15.
- 16 Procuratoris officium exercere.
- 17 Arbitrari.
- 18 Tutelam aliorū liberorū exercere, ut nec officiū curæ nu.
- 20 Executrix (eius quod explicari in iudicio debet) esse.
- 22 Tributum exigere.
- 23 Officium argentarij facere.
- 24 Deferre in fiscum.
- 25 Actione populari agere.
- 26 Testimonium pro testamentis ferre.
- 33 Testificari etiam in priuata scriptura, & in causa criminis nume. 34. item in feudis. nu. 35.
- 37 In legibus uel statutis condendis, adesse.
- 38 Item nec consuetudinem inducere possunt.
- 41 Ordinari ad ecclesiasticos ordines.
- 42 Sacra uasa tangere, etiam si monialis sit.
- 43 Prædicare & docere.
- 53 Filios in potestate habere.
- 54 Pupillum substituere.
- 55 Tutorem filio dare.
- 56 Adoptare.
- 57 Legitimare.
- 58 Posthumum heredem instituere.
- 62 Ius uindictæ.
- 64 In feudo succedere.
- 76 Citius testamentum facere.
- 77 Prius matrimonium contrahere.
- 78 Citius ætatis ueniam obtinere.
- 79 Ob uaria crimina non carcerari.
- 81 Ut non cogatur personaliter comparere.
- 83 Ut excipiat ab statuto, quod nullus de magnatibus inter palatium.
- 84 Ut electionem in diuisione fienda habeat.
- 85 Ut excipiat ab statuto, quod de bannito loquitur.
- 86 In legato facto monasterio, quod in dubio de foeminis intelligatur.
- 87 In crimine lese maiestatis, ut melioris sint conditionis quam uiri.
- 88 Ut mulier prægnans, prærogatiuam habeat.
- 89 Quod pro excommunicatione non cogatur.
- 90 Ut pro minori metu excusetur, quam masculus.
- 91 Ut in dote priuilegium habeat, & melioris sit conditio quam masculus.
- 92 Quod in muneribus, statutum de capiendis delinquentes foeminas excipiat.
- 93 Ut ob fragilitatem sexus, eisdem expressius succurratur, & quod in illis iuris ignorantia facilius præsumatur.
- 94 Ut prærogatiuam habeant in casu, sicut pater. ff. de operi. pub.
- 95 Item in casu. l. iij. §. si filio familiaris. ff. commod.

Extra uerò hos casus (in quibus expressè inter masculum & foeminam differentia constituitur) à pari procedunt regulariter masculus & foemina: A. ut qui & eos differentiam constituunt, naturæ accusatores existant, nume.

I

D. Philippi Decii Iu-

R E C O N S V L T I

clarissimi, in titulum de regulis iuris Digestis
Commentaria nouis aliquot additionibus hac
postrema editione à Petro Coruesio Ce-
spitlensi in gratiam studiosæ posteri-
tatis illustrata, & à mendis
quamplurimis
restituta.

* *

NOTABILIA

R V B R I C A E.

Continuationem non ideo minus ad præcedentia fieri, licet vt gene-
ralia hæc, particularibus adiungantur.

Ad Glos. Rubricæ supplendum esse, Clausulam generalem omnia
comprehendere, videlicet, quæ specificata non sunt.

Regulæ iuris cum velut ex præcedētibus præpositionibus colligan-
tur, non inordinatè hoc loco sunt dispositæ.

Generalis clausula seu titulus cum vt plurimum præponatur, quare
hic factum sit econtrà?

Generalis clausula, quando ponitur post casus speciales, quod ve-
niat ad ampliandum.

Ista verba de Regulis iuris: quod dupliciter sumantur secundū Bart.
Regulam absolutè pro ordine sumi, quod regat & rectè ducat,

MAXIMA ET INCOMPARABILIS
videtur præsentis tituli vtilitas; & ex eo
facile iudicari potest, quod vtriusque iu-
ris censura in regulis, aut regularum ex-
ceptionibus resoluitur. idcirco studendo
utilitati vestræ quātum possum, eius in-
terpretationem in lectionibus extraordinarijs videbimus.
Et quia in regulis breuiter proceditur, in qualibet regula

A Adde quod varia hoc loco pōt esse huius verbī acceptio : & referri aliās ad præcedentem titulū de verb. sig. cui ordine succedit. prout interpretes obseruant. & Alciat. post alios in rub. ff. si cer. pet. Aliās vt in glos. hīc vt tanquam generales diffinitiones ad particularia præcedentia in toto iure referantur & continuent: vt velut specialiora illa, sub horum genere veniant vt per Caium in Regu. clxxxviiij. Semper generalibus, infra eod. & per. l. si seruitus. ff. de serui. vrb. præd. Petr. Cor.

eius resolutionem conclusiuè, & ad tex. explicabo.
¶ Primò, continuatur^a iste tit. vt in glo. dum inquit, non esse nouum vt quibusdam specialiter enumeratis, generalis clausula subijciatur, quæ omnia comprehendat. l. si seruus seruuum. §. inquit lex. in vers. sed non est nouum. ff. ad leg. aquil. facit tex. in. c. qui ad agendum. de procura. in. vj. & in. c. quoniam contra falsam. de probatio.

B Quādo generalis clausula cōprehēdat casus speciales: vt de Abba. c. sedes. de rescrip. in si. col. & ibi do. Phil. pen. col. Hier. Chu.

¶ Sed tamen in casu isto non benè adaptatur quod glo. dicit, quòd omnia comprehendat. † Nam generalis clausula quæ subijcitur, nō refertur ad præcedentia, de quibus specialiter dictum fuit. l. doli clausula. ff. de verb. oblig. l. sanctio legum. ff. de pœnis. l. alimenta. §. basilicæ. ff. de ali. & ciba. leg. l. quid sit fugitiuus. §. quod aiunt. cum glos. ff. de ædil. ædic. vn de esset supplendum quòd omnia comprehendat quæ non sunt specificata. Et ideo continuatio melius adaptari potest.

C Reseruet^r vltimo loco, Adde licet per Tribonianū & ceteros iuris compilatores ita dispositi tituli hī fuerint : quòd præposteratio illa generis ad speciem nō videt, vt per D. Frāsc. Curtij. in trac. de iure iur. ppter calū. nūe. xvj. dicēs quòd læuis solennitas vitare non soleat. pro quo alle. Salt. Pau. de cast. & Mod. in l. j. circa si. ff. de ven. inspi. Petrus Corueus.

¶ Primò, vt colligitur per glo. in rub. eo. tit. in vj. Nā cūm regula ex iure prius scripto colligatur. l. j. j. eo. conueniens fuit, quòd vltimo loco hīc ponatur. facit glo. insti. de act. in prin. dum ibi ponit continuationem. Et quod not. Bald. in l. j. in prin. per illū tex. ff. de iusti. & iur. Vel. ij. vt Abb. dicit in rub. extra eo. in antiquis. quia pro decisione casus occurrentis, prius ad casus particulares recurritur si reperiantur, & in subsidium, ad communes regulas iuris: meritò titulus iste hīc reseruatur.

¶ Circa continuationem glo. oppo. secundum glo. in rub. eo. tit. in. vj. † Quia nō videtur verum quòd generalis clausula siue titulus generalis, vltimo loco reseruetur quia per runque à principio ponitur titulus generalis: vt patet in rub. extra de proba. & de reb. eccle. non alie. & in rub. de serui. & in rub. de bono. pos. cum simi. Gloss. respondet in d. rub. eo. tit. in. vj. quòd in isto tit. hoc factum fuit, vt ostenderetur

deretur quòd ius non sumitur ex regula. Sed quòd regula ex iure sumatur l.j.j. eod. & s. dictum est. & ista responsio videtur bene procedere quantum ad situationem istius tituli. Sed per hoc, non respondetur ad quæsitum glo. de alijs titu. generalibus qui plerunque præmittuntur. vnde aliter respondendum videtur vt dicamus quòd quando legislator magistraliter procedit, tradèdo doctrinam ad instructionem iuuenum à generali titulo inchoandum est: quia ad cognitionem specierum debet præcedere cognitio generis: vt not. Bald. per illum text. in l.j. in j. not. ff. si cer. peta. facit tex. in l.j. in prin. & quod ibi Bald. ff. de iusti. & iure. Et hoc modo benè procedit generalis tit. de prob. de serui. de bono. pos. cum similibus. † Sed quando clausula generalis ponitur post aliquos casus speciales, venit ad ampliandum: quia omnes casus specificari nò possunt: quia plura sunt negotia quàm vocabula l. natura. ff. de præscri. verb. Et tali casu, vltimo loco clausula generalis ponitur. d. c. qui ad agendum. d. l. doli clausula. cum simi. Ista tamen latiore postularent indaginem, quia vario modo iura loquuntur: sed quia incidenter hîc occurrit non insisto.

¶ † Vltèrius ad intelligètiã præmittendũ est, quòd regula sumitur dupliciter. vt not. Bar. in l.j. in prin. j. eo. Et pluribus alijs modis regula dicitur. vt tradit Archidia. iij. distin. in cap. regula.

¶ Et breuiter placet vt dicamus † quòd regula absolute pro ordine^a accipitur, eò quòd regat & rectè ducat: vt colligitur in d. c. regula. iij. distin. in prin. variatur tamen secundum subiectam materiam vel ratione qualitatis adiunctæ. Nam quandoque pro modo & ordine viuendi accipitur dicto. c. regula post prin. Et isto respectu quælibet lex (etiam laicorum) regula appellatur lib. ij. in fin. s. de legi. & in pro oemio decreta. in prin. in ver. ideoq;.

¶ Quandoq; pro ordine ecclesiasticorum. xlvij. dist. in. c. quoniam, quandoq; ratione adiuncti declaratur: vt quando dicitur Regula Minorum. liiij. dist. in. c. multos. ibi, secundum regulas patrum. & .xij. dist. in. c. de his. ibi, regulas magisterij. & in. c. quemadmodum. §. fi. de iureiurã. ibi: se-

^a ¶ Ordine.
Qui dicantur
proprie habere
regulam. Vide
Philip. Fran. in
rub. e. ti. lib. vj.
Hier. Cucha.

cundum regulam Euangelij. & facit tex. l. xj. distin. in c. benè nouit. dum loquitur de sacris regulis. Ad idem tex. in. §. sancimus. in authen. quomodo oportet. episcopo. & in authen. de monachis. in. §. fina. Et sic patet quòd regula semper ordinem significat: & secundum subiectam materiam variatur, vel ratione adiuncti, ut hinc elicitur de Regulis iuris. Et ista verba de Regulis iuris, duobus modis intelliguntur, videlicet transitiuè, & intransitiuè: ut not. Bart. in l. j. j. eo. & ibi in. j. j. no. declarabitur. Philippus Decius Valentia.

N O T A B I L I A.

- 1 Regula quid sit, ex Paulo iure consulto & vnde sumatur? & nu. 1.
- 2 In Regulis breuitatem commendari, modò ex ea non obscuræ fiant.
- 4 Regula quòd colligatur ex iure, & quibus casibus.
- 5 Regulam habentes in casibus non determinatis à iure, quòd fundatam habeant suam intentionem.
- 6 Regula seu dispositione generali, comprehendi etiam personas priuilegiatas.
- 7 Lex vel statutum generale, quòd locum habeat in causa dotis vel contra milites limita tamen de dote ut nu. 8.
- 9 Regula quomodo constituatur ex multis similibus causis ad vnā rationem? Item ex oratione indefinita, nu. 12, 13, & 17.
- 10 Plerumque dictio, quòd faciat regulam.
- 11 Præsumptionem à communiter accidētibus insurgere ut plurimū.
- 14 Aequitatem naturalem suadere, pacta seruari.
- 15 Regula, quando perdat officium suum?
- 16 Generaliter disponere, quòd minus sit, quàm regulariter.
- 18 Testes ante litem contestatam, regulariter non recipi.
- 19 Indefinitè & generaliter idem.
- 20 Verbum generaliter, quòd minus importet quàm vniuersaliter.
- 21 In generali legato, non includi venalia. & nu. 25.
- 22 Exceptio quòd sit de genere regulæ. limita ut nume. 23, 24, & 26.
- 27 Constituto procuratore generaliter ad omnia, non veniunt quæ mandatum speciale requirunt.
- 28 Exceptio facta à Principe, quomodo eius intentio declaretur & amplietur?
- 29 Inducta ad diminutionem, quando augeantur?
- 30 Exceptio, quando inepta reputetur? item quando ampliet vel non ampliet regulam? nu. 31, 32, & 33.
- 34 Regula, quòd nunquam virtute exceptionis amplietur, si iuris correctio sequatur.
- 35 Exceptionem ad similes casus porrigi.
- 36 Renouatio priuilegij vel instrumenti, cum speciales casus sint, sine causa fieri non possunt.
- 37 Exceptio taxatiuè facta, ad alios casus non extenditur, secus simpliciter ut in præceden. nu. 35.

A ¶ Differens significatum vno nomine, apud variæ doctrinæ professores, sibi Regula usurpat. Architectis enim pro mensura est, vel proportionem quadam, qua certis gradibus continuam quantitatem distinguunt vel librant aliās. Alijs instrumentum quo in olei factura utebantur, de qua per Budæum in l. sed addes. §. illud nobis in pandec. vol. j. Lo-

R E G V L A I.

I **R** E G V L A ¶ **E** S T A quæ rem, quæ est, breuiter enarrat: Non ut ex regula ius sumatur: sed ex iure quod est regula fiat. Per regulam igitur brevis rerum narratio traditur, Et (ut ait Sabinus) quasi causæ coniunctio est: quæ simul cum in aliquo uitiata est, perdit officium suum.

¶ I S T A L E X non summat, quia eius dicta sunt pro summano. Et diuiditur per gloss. in quatuor partes, prout quatuor ponuntur dicta, quæ de se patent, ex quibus colligam quatuor notabilia, & in his totā materiā l. cōplectar.

2 ¶ Primò noto. ibi breuiter enarrat, quod in regula breuis narratio & summaria esse debet. Et ideo per illum text. dicit Bal. in l. gallus. §. j. in. iij. oppo. ff. de lib. & posth. quod in legibus tradentibus regulam, nihil superfluum esse debet. Et dictum Bal. intelligitur expressius procedere, in legibus tradentibus regulam: quia idem est in alijs legibus, in quibus omnis superfluitas reiicitur: ut not. Bal. per illum text. in l. j. ff. quod met. cau. facit text. in. §. quibus. in. j. constitutu. C. vbi Bald. & in proce. decreta. §. penul. ibi: rescatis superfluis. † Et generaliter etiam in alijs breuitas commendatur. l. fi. §. j. C. de appel. l. fi. §. de preci. impe. offe. & l. fi. C. de dona. facit text. in l. j. in prin. ff. de offi. præf. præ. xxij. dist. in prin. & lxij. dist. in prin. Et ideo dicit gl. j. in l. j. ff. quod met. cau. quod gaudent breuitate Moderni. facit text. in l. j. §. si cer. pet. ibi pauca. & in l. j. de præscrip. ver. ibi agam paucis. ¶ Et hoc intelligitur dummodo obscuritas non inducatur: ut not. Bal. in l. fi. C. de appel. Et ne contingat quod Hora. dicit. Dum breuis esse laboro, obscurus fio. ut per glo. in proce. ff. forum. col. penul. in ver. compendium. Obscuritas enim reprobatur. l. si legatario. §. fi. ff. de fideicom. lib. l. ita fidei. ff. de iure fisci. Et præsertim in lege

dec. vol. j. Lo-
gici eā pro ma-
xima habet seu
pro demonstra-
bili proposi-
tione. Iuriscon-
sultis verò, pro-
prie Regula est
ut Pau. hic dif-
finit gñalis &
brevis narratio
& de huius ma-
teriā vide plenè
per Anchar. in
proemio regu-
larum. in vj. &
in. c. canonum
statuta in prin.
& quod ex iu-
ris naturæ præ-
ceptis collectæ
sint. per Ioan.
Oldendor. in
tracta. diuerso.
docto. vol. vij.
de iure natur.
gen. & ciui. Pe-
trus Corneusius.

B ¶ In lege
Sed an tunc
quis excusetur
ab ignorantia
eius, vide Abb.
& doc. c. fi. de
consti. Hiero.
Chuchalon.

B b quæ debet esse clara. iij. dist. c. erit autem lex. & c. fi. de

consti. Et nihil magis proprium est legis, quàm claritas. §. nos igitur. in authen. de test. imper.

¶ Secundo no. ibi: sed ex iure quòd est, regula fiat † quòd regula^a nò facit ius, sed ipsa colligitur ex iure quod est. Et istud verum est, quòd ad illos casus qui regulam præcedunt ex quibus ipsa regula constituitur & formatur. & hoc modo dicitur regula iuris transitiuè: quia de regula fit transitus ad ius: ita quòd ius est separatum & distinctum ab ipsa regula. Secus est quo ad alios casus, qui ante regulam determinati non reperiuntur, in quibus regula facit ius: vt patet in regula Cathoniana quæ dicitur regula iuris. l. cum legato. ff. quando dies leg. ce. & facilius vt not. in l. j. ff. de regu. Catho. Et videmus quòd sæpenumero fit decisio casus occurrentis per regulam iuris. c. inter dilectos. de fi. instru. in fi. c. si diligèti. de fo. compe. cum si. vt per glo. in rub. eo. titu. in. vj. Et isto casu dicitur regula iuris intransitiuè: quia ipsa regula immediatè est ius: & non transitus: quia tali casu ius non est distinctum & separatum ab ipsa regula. Sed

A Regula. Ad de gl. & doc. in rub. de reg. iur. in. vj. & Bal. in sua margarita, in ver. regula. Hiero. Chuch.

B ¶ Regula. ergo videt quòd sententia lata contra regulam, sit ipso iure nulla sicut quòd est lata contra ius vt l. j. & ij. C. quòd puo nò est necesse. & c. j. de re iud. de quo vide eundem do. Phil. ca. cōsultat lo. j. in finalibus verbis de appella. Hieron. Chu.

ius & regula, **b** est vnum & idem. Et ita colligitur ex his quæ Barto. hic dicit post gloss. & alios quos refert. Et idem Barto. in l. j. ff. de regu. Catho. & no. per glo. & Dy. in rub. eo. titu. in. vj. Et in isto casu, non comprehenduntur alij casus per viam extensionis. iuxta. l. j. non possunt. de legi. sed ab ista regula quæ facit ius immediatè includuntur. quia sicut genus cōprehendit species propriè. vt no. Bal. in l. ij. C. de iur. aur. annul. facit tex. in l. semper in generalibus. j. eo. ita regula cōplectitur casus, qui post regulā superueniunt.

¶ † Vnde in casibus non determinatis, fundatam habet intentionem ille, qui habet regulam pro se: vt not. per glo. in l. omnis diffinitio. j. eo. & in rub. eo. titu. in. vj. Et ideo dicit Bart. in l. quoties. ff. si quis cau. quòd res dicitur certa esse pro eo, qui habet regulam pro se. Et idem Bart. in l. ij. col. j. ff. si quis in ius voc. vbi alleg. Inno. in. c. præterea. de dila. Et hoc dictum pro notabili reassumit Matth. in not. xix. no. q. sententia cum similibus vt dixi in consil. viij. in prin. Et dicit Bald. in. c. j. in. ij. col. de alie. iudi. mu. cau. fac. q. secundum regulam pronuntiandum est, nisi contrarium probetur.

probetur. allegat nota. in l. qui restituere. ff. de rei vend. Et idē Bal. in l. si tutor in fi. C. de ser. cōmu. manu. Albe. in. ij. parte statutorum. q. clviij. si ex forma statuti circa si. bene facit tex. in l. ab ea parte. ff. de proba. & in l. suus quoque. in vers. puto generaliter. s. de hæred. insti. & in. c. ad decimas. de resti. spo. in. vj. ¶ Et ampliatur ista conclusio vt regula etiam attēdatur contra personas vel causas alias priuilegiatas: † quia regula & dispositio quæ generaliter loquitur, etiam comprehendit personas priuilegiatas^a, vt not. Bald. per illum tex. in l. in fraudē. in fi. de test. mili. Et facit tex. in ea. l. in. §. si quis. & quod ibi colligit Bal. ¶ † Ex quo infert quod lex vel statutum generale etiam habet locum in causa dotis, vel contra milites. Et hoc verum esse intelligitur nisi loquatur in tali materia, in qua causa vel persona priuilegiata sit. Et ita loquitur & procedit quod no. Sali. per illum tex. in l. si. in prin. in vers. ex quo not. bonum argumentum. C. de iur. do. † vbi inquit quod statutum generaliter disponens, quod instrumenta publica non probent nisi registrata fuerint. tale statutum non habet locum in instrumento dotis. Et bene dicit Sali. per illum tex. vbi patet q̄ in tali materia, causa dotis priuilegiata est: quia (vt ibi dicitur) causa dotis non debet insinuari. Secus ergo est si causa dotis non esset expressē priuilegiata: quia tunc in statuto generali includeretur, per supra dicta. Et latius dixi in consi. v. vbi ita consului Florentiæ, & dixi etiam in l. ij. C. vnde lib. Et ad prædicta videndum est quod scripsi in. c. consulu. el. j. de appel.

¶ Tertiò noto ibi quasi causæ coniunctio, q̄ regula est coniunctio causæ, id est rationis. † Regula enim constituitur, coniungendo rationem plurium casuum eandem rationem habentiū. Et sic rationes quæ erant plures numero, in quā pluribus & varijs casibus, ad vnum, per traditionem regulæ rediguntur. vt glo. & doc. hīc dicunt. & in rub. eod. titu. in. vj. Et no. Archi. in. c. regula. iij. dist. Et talis regula cōstituitur ex his quæ vt plurimū ita se habēt. arg. l. nā ad ea. de legi. ita gl. no. cōcludit in l. iulianus. §. j. in verbo plures. ff. de act. emp. † Et ideo dictio plerunq; regulā facit vt not.

Priuilegiatas.
A ¶ Et quod dispositio generalis tātum valeat respectu omnium, quantū specialis respectu quorundam, vide Pau. de cast. in l. qui ædificiū. ff. de serui. vr. præd. Et quando dispositio generalis censeat etiā disponere in casibus specialiter promissis, vide eūdem Pau. de cast. in l. j. §. hoc autem. ff. de ope. no. nuntia. Item an in dispositione generali veniant illicita, idem latissimè tractat in l. si quis. ff. de condi. insti.

Alb. iij. q. clviij. in. ij. parte statutorum. allegat. l. plerunq;
ff. de iur. do. Et idem Albe. in dictio. in verbo plerunq; vbi
allegat bonum tex. in l. j. §. j. & plerunque ita est. §. de tute.
& ra. distra. & in l. iij. §. de offic. præfe. vigi. Et ad idem est
tex. in. §. si. instit. de legi. patro. tute. † Sic etiam præsum- 11
ptio insurgit, à communiter accidentibus: vt nota. per glo.
in l. neq; natales. C. de proba. cum si. vt dixi in. c. in præsen
tia. col. xvj. de probatio.

¶ Similiter regula constituitur ex oratione vniuersali vel 12
indefinita: vt declarat glo. & Bart. hic. & glo. Dyn. & doct.
in rub. eo. titu. in. vj. † Nam indefinita prolata à lege æqui- 13

A ¶ Vniuer-
fali. Adde latit
simè Dy. in ru
bri. isto titulo
& ibi per An
cha. & Philip.
fran. & doc. in
l. si ita. de le. ij.
Alexan. consi.
vij. in. j. vol. &
in consi. cx. eo.
vol. Hier. Chu.
pollet vniuersali^a vt not. Barto. in l. si pluribus de leg. ij. &
gl. in. c. vt circa. in prin. de ele. in. vj. Et no. quod dicit Bar.
hic & in. d. l. si pluribus. quòd indefinita æquipollet vniuer
fali, ex interpretatione. alleg. l. si feruitus. ff. de fer. vrba.
prædi. Ibi humanius est, verbo generali omne lumen signi
ficari. Et doc. communiter ita tenent.

¶ Nouissimè tamen Bartho. Soci. in contrariū inducit tex.
in l. ij. ff. de libe. & posthu. vbi ipse dicit, quòd ibi in mate-
ria odiosa, indefinita nō æquipollet vniuersali ex benignita
te. Ergo videtur, quòd regulariter æquipolleat vniuersali
de proprietate verborum. Sed responderi potest q̄ ibi lo-
quitur de benignitate, particulari ratiōe odij: & excluditur
regula communis, quæ tamen etiam de benignitate proce-
dit: † sicut dicitur q̄ æquitas naturalis suadet quòd pacta 14
seruentur. l. j. in prin. ff. de pac. Et eadem æquitas naturalis
suade, q̄ quandoq; pacta non seruentur in aliquo casu par-
ticulari. in l. j. in prin. ff. de mino.

¶ Quartò noto ibi cū in aliquo vitiata est, † quòd regu- 15
la quandoque vitiatur & tunc perdit officium suum. Et sic
sunt duo dicta. Circa primū facit: quia regula & illud quod
regulariter fit, plerunq; habet exceptiones: vt inquit gloss.
in rub. eo. titu. in. vj. Et not. Abb. post Car. per illum tex. in
c. quoniam frequenter. in prin. vt li. non contest. facit tex.
in l. regulariter. ff. de peti. hære. in l. regula. ff. de iur. & fac.
igno. in. c. pe. de rei iudi. cum concor. vt tradit Ioan. and. in
rub. extra eo. titu. in antiquis.

¶ Secus

- ¶ Secus est, si generaliter aliquid disponatur: quia tunc
 16 omnia sine aliqua exceptione, includuntur. † Cū plus sit
 A disponere gñaliter quā regulariter^a: vt no. Abb. per illū
 text. in. c. venerabilē. de elec. ibi: regulariter & generaliter.
 Et idem Abb. dicit in. d. c. quoniam frequenter. in prin. quē
 Moder. ibi sequuntur. Sed ista differentia quam docto. com
 17 muniter tenent, non videtur vera: † quia regula constitui-
 tur ex oratione vniuersali vel indefinita: vt. s̄. dictum est.
 Ergo regula vel verbū regulariter, videtur significare vni
 uersaliter vel indefinitē: hoc est generaliter, secundū quod
 verba regulæ loquuntur. Et probatur in. d. c. quoniam fre-
 18 quenter. in prin. † vbi dicitur quòd regulariter ante litem
 contestatam, testes non recipiuntur. Et ista regula habetur
 indefinitē in rub. vt lit. nō contest. Et sic regulariter & in-
 definitē, pro eodem ibi ponūtur: ergo idem videtur de ver
 19 bo generaliter †: quia indefinitē & generaliter idem est: vt
 20 colligitur in l. j. §. & generaliter. ff. de lega. præstan. † Et
 hoc idem confirmatur: quia minus importat verbum gene
 raliter, quā vniuersaliter, vt not. Bart. in l. generali. §. vxo
 21 ris. ff. de vsufruc. leg. in fin. vbi inquit † quòd in generali le-
 gato, non includuntur venalia: secus est in vniuersali.
 B Ergo non videtur verum b quòd verbum generaliter,
 excludat exceptiones: quia idem importaret quòd vni-
 uersaliter.
 ¶ Circa secundum dictum, quòd regula perdit officium
 suum, si in aliquo vitiata sit. Et in effectu sensus est, quòd
 exceptiones sunt contra regulam: id est contra illud quod
 in regula disponitur: vt hic, & in l. in his. vbi Bartol. ff. de
 legib. Et not. Angel. in consilio ccxc. Thema est. colum-
 na tertia.
 22 ¶ † Et licet exceptiones sint contra dispositionem regulæ:
 sunt tamen de genere regulæ: quia si regula loquitur de ho
 mine, etiam exceptio debet fieri de homine. Et nō esset con
 grua exceptio si diceretur. Omnis homo currit nisi asinus:
 vt concludit Dyn. in rub. eo. titu. in. vj. circa fi. Bart. hic. &
 in dicta l. in his. ff. de leg. Et propter hoc, quia exceptiones
 sunt de genere regulæ, dicimus quòd exceptio declarat re-

A ¶ Regula-
 riter. Adde etiā
 Alex. c. sinodū
 xvij. dist.

B ¶ Verum.
 Pro ista opi. vī
 detur tex. in. c.
 qui ad agendū
 de procu. li. vj.
 Hiero. Chu.

A ¶ Nō satis vi
deo qua occa-
siōe Author se
quut^r gl.adma-
teriā execeptio
nū se cōuertat.
cū in text.de
ea verbum nul-
lum: quā aper-
tius sentire vel
le videat Pau-
lus eodē modo
quo à suis cau-
sis regula con-
stituitur, ita &
à contrarijs vi-
tiari, seu offi-
ciū suū perde-
re: aliorum est
iudiciū. Quod
verò regula ne-
dū declaratur
execeptione, sed
etiam firmetur,
tenent Io. Bos-
chei in tracta.
diuer.doc.vol.
v.de legit.nup.
li.vij.in.xxiiij.
not.& Barb.in
eodē tract.vol.
x.in tit.de præ-
stan. Cardi. §.
ij. not.x. & de
materia ei⁹ plu-
ra, vt quid ope-
retur exceptio
& quotuplex
sit: vide per do.
Mart.de fano.
& per.d. Lan-
frā. ab aria.co.
tracta. & titu.
vo.ij.per totū
Petr.Corue.

gulam: ^a quia ex qualitate exceptionis, declaratur de quo
genere regula loquatur. l. nam quod liquidè. ff. de penu-
lega. Et hoc modo per illum text. ad declarationē regulæ
arguit Alexā. in l. senium. C. qui testa. fa. pos. & Roma. in
consil. cxvij. Circa id.

¶ Similiter licet exceptiones sint contra regulam, in casi-
bus exceptuatis: tamen in alijs casibus non exceptis, exce-
ptiones confirmant regulam: vt not. Bart. in l. quæsitum. §.
deniq; ff. de fun. instru. & in. §. vt autem. vbi glo. & Barto.
in authen. de non alie. co. ij. facit tex. in l. tribunus. §. fin. ff.
de testa. mil. in. c. nonne. de præsump. & xxxij. q. vij. in. c.
Dominus. & no. Ang. in consil. ccxxxix. quidam emptores.
& in consil. ccxc. §. alleg. & Roma. in consil. cccxxvij. Quo
ad primum. Et ratio videtur: quia regula sub generalitate
omnes casus includit. Vnde si aliqui casus specialiter exci-
piuntur: alij remanent sub regula. argu. l. cū prætor. ff. de
iudi. in l. maritus. C. de procur. xxv. dist. ij. in. c. qualis.

¶ Sed quo ad alios casus, qui sub regula non includuntur,
exceptio non firmat regulam: quia non facit quòd regula
extendatur ad ea, quæ aliās non facta exceptione sub regu-
la comprehensa non fuissent: vt est tex. nota. in l. generali-
ter. §. vxori. vbi Barto. ff. de vsu fruct. lega. † Nam in legato
generali, eorum quæ in domo sunt: non veniunt venalia.
dicta l. generali. §. idem quæsiit. l. si chorus. §. j. l. si ita lega-
tum de leg. iij. Si ergo testator legauit vsu fructum eo-
rum quæ in domo sunt: nō veniunt lanæ venales quæ in do-
mo sunt: vt est casus in. d. l. generali. §. vxori. vnde exceptio
ibi facta de argento, licet confirmet regulam: vt. §. dictum
est: non tamen ampliat vt sub illo generali legato, res vena-
les includantur: quia aliās in tali legato, non cōprehendebā-
tur. Et idem dicit Barto. per illum tex. in l. lucius. §. j. ff. ad
treb. Flo. in l. mora. la. j. §. j. per illum tex. ff. de vsu. Et not.
Abb. in. c. in nostra. per illum tex. de sepul. cum simi. vt latè
congerunt Moder. in. d. c. quoniam frequenter. Et vltra di-
cta ibi, hoc tractat Signo. in consil. viij. Quæstio proponi-
tur. vers. ij. præmitto. Imol. in consil. lxxxviij. vlt. Roma.
in consil. cvij. §. alleg. & in consil. ccclxxxix. circa primum.
col. fin.

col. fin. Abb. in consil. xx. Casus in effectu. in fi. lib. ij. & in consil. lxij. In controuersia. col. v. eo. lib. ij. Aret. in consil. cxliij. Visa. col. ij. Alexā. in consil. xxxix. Viso statuto. col. iij. lib. iij. & in consil. cvj. Visis. col. iij. lib. v. And. sicu. in consil. xix. col. iij. lib. j. & Maria. in consil. xlvij. in principio. col. ij. & Cor. Peru. in consil. lvij. placet. lib. j. Et huius conclusionis ratio manifesta videtur: quia exceptio facta est, ad restringendam regulam: ideo illam ampliare non debet. l. legata inutiliter. ff. de leg. j. l. si mancipia. de fun. instru.

¶ Et prædicta conclusio vera est & procedit, quando fuit facta exceptio de eo, quod in regula continetur: quia tunc exceptio satis operatur: quia regulam restringit: prout loquitur tex. in dicta l. generali. §. vxori. secus si exceptio facta sit de eo, quod in regula non comprehendebatur: quia tunc, ne exceptio superflua & inutilis reddatur, regulam ampliare intelligitur secundum qualitatem exceptionis. gratia exempli si constituo procuratorem generaliter ad omnia, non veniunt illa quæ mandatum speciale requirunt. c. quid ad agendum. de procur. in. vj. sed si facio procuratorem ad omnia, nisi quod iuramentum non possit deferre. Et sic excipio vnum casum, in quo speciale mandatum requiritur. Illa exceptio declarat regulam & ampliat: ut omnia alia includantur, in quibus mandatum speciale requiritur. Ita concludit Domi. post Lap. in. d. c. qui ad agendum. §. j. de procur. in. vj. & sequitur Alexan. in l. fi. ff. quod quisque iur. Et dixi in. c. consultationibus. in fi. per illum tex. de offi. delega.

¶ Et ad hoc facit quod not. Alex. in consil. ccxv. nec arguendi. col. viij. in versu. x. considero. lib. ij. ¶ Vbi inquit, quod quando princeps excipit vnum casum, in quo noluit tertio præiudicare, ex tali exceptione declaratur & amplatur intentio principis: quod in alijs voluit tertio præiudicare. Ex quo infertur quod in casu. l. generali. §. vxori. si facta fuisset exceptio de re venali, quæ in tali legato aliàs non comprehenditur: tamen virtute talis exceptionis, regula generalis, legatis etiam ad res venales, extendetur: ut exceptio congrua sit & aliquid operetur. argumento. l. si quando. de lega. j. c. si papa. de privilegijs. in sexto.

¶ Et quia in dubio interpretatio debet fieri, ut actus valeat. l. quoties. supra eo. Nec isto casu habet obstarè quod exceptio non debet regulam ampliare: cum facta sit ad istum effectum ut regula restringatur: ut supra dicebatur. Quia ex quo aliàs exceptio non valeret, & inducta ad diminutionem, operantur augmentum quando aliter dispositio non potest habere locum. l. proculus. ff. de usufru. l. denique. §. interdum. & ibi Barto. ff. de

ff. de pecu. lega. Et ista declaratio sanè procedere intelligitur, quando verba regulæ quæ debent ampliari, non repugnant: quia generalia sunt, & de sui natura comprehendunt exceptionē: vt patet in. d. l. generali. §. vxori. & in quæstione in qua loquitur Do. Alexand. in locis. §. alleg.

¶ Secus si verba regulæ repugnarent: quia tunc regula per exceptionem nullo modo ampliatur: sed potius exceptio inepta iudicatur & reiicitur: vt notabiliter tradit Paul. de castro in l. in his. ff. de legi. vbi dicit quòd disponente statuto, quòd debeat solui gabella de omni instrumento continente summam centum librarum. excepto instrumento procurationis. Et sic regula statuti loquitur de re æstimabili, & exceptio de re inæstimabili. † Nam propter qualitatem exceptionis regula statuti nō extenditur ad instrumenta facta de rebus inæstimabilibus: sed potius exceptio inepta reputatur: secundum Pau. de cast. quod ex eo videtur: quia verba regulæ non conueniunt: quæ precisè loquitur de rebus inæstimabilibus. Et in simili casu idem tradit do. Ioā. Bap. de sancto Seuerino in l. omnes populi. col. lxxvj. in versic. xv. quæritur. ff. de iusti. & iur.

¶ Sed in casu. d. l. generali. §. vxori. & in quæstio. in qua docto. Alex. loquuntur in locis supra alleg. Verba regulæ erant generalia: & secundum qualitatem exceptionis, extensionem patiebantur. Et hoc modo varia docto. dicta adaptari & concordari possunt. Et secundum istam resolutionem, dubia videtur decisio Pet. de ancha. in. c. ij. de offi. vica. in. vj. in ver. quæro episcopus concessit dicens, quòd si episcopus vicario concessit vt possit omnia quæ potest ipse episcopus, excepta collatione beneficiorum: non tamen poterit alia quæ reseruata sunt episcopo. Et sequitur Areti. in consil. viij. abundè satis in fin. & Moder. in. d. c. quoniam frequenter. in princip.

¶ Nam cùm exceptio facta sit de collatione beneficiorum, quæ est de re seruatis episcopo. c. fi. de offi. vica. in. vj. talis exceptio videtur ampliare regulam, ad omnia alia quæ reseruata sunt episcopo: quia verba regulæ non repugnant, sed conueniunt: dum dicitur: quòd omnia concessit per supradicta: secundum Domini. in. d. c. qui ad agendum. Nam quando verba conueniunt & restringuntur, propter verisimilem mētem disponentis: vt in. d. c. qui ad agendum. & in. d. c. fi. de offic. vica. Et excipiat casus, in quo requiratur specialis prouisio. Ex tali exceptione, apparet de mente disponentis. Ideo verba generalia generaliter vt sonant, intelliguntur: nec tali casu regula ampliatur. Sed potius dicendū est, quòd verba generalia non restringuntur.

¶ Et

¶ Et ex prædictis colliguntur tres conclusiones. † Prima est, quòd exceptio non ampliat regulam, quando est facta de eo quod in regula continetur. d. l. generali. §. vxori. † Secūda quòd exceptio ampliat regulam, si facta sit de eo, quod in regula non continetur: quando verba regulæ conueniunt: vt not. Domini. in. d. c. qui ad agendū. † Tertia conclusio, quòd si verba regulæ repugnant, exceptio facta de eo quod in regula non comprehenditur, non ampliat regulam, sed vitiatur: vt not. Pau. de castro in dicta l. in his. † Et ad supradicta notandum est, quòd nunquam regula virtute exceptionis ampliatur, si correctio iuris sequeretur: vt est glo. in l. si. ff. quod quisq; iuris. quæ ita intelligitur secundum Alexan. ibi. Et eo dē modo si absurdū resultaret. vt no. Alex. in cōsi. cvj. visis. col. iij. lib. v. ¶ Postremò non est omittendum, quòd sicut regula limitatur non procedere in casibus exceptis (vt suprà dictum est) pariter non habet locum in casibus similibus: † quia exceptio facta in aliquibus casibus, ad similes porrigitur: vt not. per glo. in l. j. C. de conditio. in debi. & not. Bart. per illum tex. in. c. post translationem. §. quanquam. de renun. Et ad hoc allegatur tex. quem ibi Abb. ponderauit in. c. cum dilecta. de confir. vti. vel inuti. Alexan. tamen in l. si constante. in prin. col. vj. ff. solu. matr. dicit q̃ ille tex. non est casus exceptuatus à regula: imo procedit secundum regulam: vt habetur in. c. si. de fid. instru. Sed replicari potest, quòd imò † renouatio priuilegij vel instrumenti, videtur specialis casus ex quo fieri nō potest sine causa. d. c. si. Et facit tex. in l. si quis ex argentarijs. §. pe. ff. de eden. & tex. in. d. c. cum dilecta. expressè arguit à simili.

¶ Et Alexan. ipse hoc modo arguit, allegando illum tex. in l. singularia. col. iij. in vers. præterea. ff. si cer. pet. & in l. certi condic. §. si nūmos. col. j. eod. tit. & in l. j. col. xvij. vers. iuxta prædicta quæritur. §. de offi. eius.

¶ Et pro vltiori declaratione huius cōclusionis, habemus considerare duos casus. Primus est in alijs exceptionibus, quæ per alia iura includuntur. Et tunc clarum est, quòd ille non excluduntur etiam si exceptio facta sit taxatiuè per dictionem tantum vel duntaxat. quia propter hoc nō tolluntur aliæ exceptiones, comprehensæ per alia iura: quia hoc modo alia iura corrigerentur; quod non est dicendum: vt not. Barto. in l. iij. §. cum titio. de adi. lega. in l. ob æs. post gloss. C. de prædi. mino. & in l. serui nomine. ff. de vsucap. & in l. si. constante. in princ. col. vij. ff. solu. matrimo. Et idem tradit Ange. in l. si hominem. §. in ædilitijs. ff. de ædili. ædic. & in l. paulus. §. hæres rogatus. vers. & hinc est. ff. de vsu. & in l. ita nobis. C. de adult. Abb. in. d. c. cum dilecta. col. ij. Alexand. in l. j. C. de contrata.

& l. j.

& l. j. §. per seruum. §. de acqui. poss. & hoc etiam habet locum si verba taxatiua essent geminata: vt not. tradit Alexan. in consi. cxxx. in causa. col. iij. vers. nec obstat. lib. iij.

¶ Secundus casus est, quādo aliæ exceptiones nō includuntur, per alia iura. Sed quæritur, an exceptio facta in vno casu, porrigatur ad alium similem casum per viam extensionis. † Et tunc si exceptio facta sit taxatiuè, non videtur quòd ad alios casus extendatur: vt not. Bald. in d. l. ita nobis. col. j. & in l. itē videndū. §. si. ff. de peti. hære. & in l. j. §. sed excipiūtur. in si. ff. de ferijs. Et ad hoc faciūt, quæ dixi in l. j. §. de contrata. vbi conclusum fuit, q̄ ditiones taxatiuæ excludunt omnes alios casus de proprietate sermonis.

¶ Si verò exceptio facta sit simpliciter, in alijs casibus: tūc videtur habere locum cōclusio suprà facta: quòd ad similes casus porrigatur. Et hoc tamē altiorē postularet indaginē: quia pēdet à profunda materia extensionis. Et talis cōclusio procedit, attento iure cōmuni. Sed in statuto distinguitur: vt not. Abb. in c. ad audientiam. de cleri. non residen. Et ex his, hæc prima regula expedita sit.

Philippus Decius Valentia.

NOTABILIA.

- 1 Munera ciuilia & publica, pro eodem accipi.
- 2 Ciuile officium tanquam genus esse ad cætera, vt pote publicum & priuatum sub se comprehendens.
- 3 Hanc regulam (more aliarum) ex pluribus particularibus colligi.
- 4 Consuetudo & statutum, quòd à pari procedant.
- 5 Mulierem ex priuilegio principis, habilitari posse ad ciuilia munera.
- 6 Priuilegium principis potentius, quàm sit consuetudo.
- 7 Doctorum & militum vxores, dominas appellari.
- 8 Fœmina naturalis tātūm, si legitimo nubat, legitima etiam efficitur fallit in Abbatissa. nume. ii.
- 9 Prohibito postulare, non prohibetur consulere in camera.
- 10 Prohibitio in testamentis facta quòd locum etiam habere videatur, in codicillis.
- 11 Mulier testificari non prohibetur, in testamento ad pias causas.
- 12 In testamento ad pias causas, non requiri testes legitimos.
- 13 Testamentum militis legitimis probationibus probari debet.
- 14 In testamento inter liberos mulierem testificari posse.
- 15 Glossa in auth. quod sine. C. de test. an locū habeat casus quo insti. tuatur Bastardus.
- 16 Mulier in causa criminali, quando testimonium ferre possit.
- 17 Mulieris consilium, quòd non improbetur & nume. 40.

Mulier

Sequere
numero-
rum ordi-
nem vt in
sequenti
tabula.

A **¶** *Fœminæ. Ratio differentiæ esse potest (quare non eisdem omnia liceant æqualiter sicut viris) quam tradit Plato in quinto dialogo de repub. vel de iusto li. xxxj. circa prin. vbi sic ait. Omnium quidem operum, natura compos est fœmina, omnium &*

- 44 *Mulier habere potest ius patronatus.*
 45 *Fragilitate sexus, fœminam deterioris conditionis esse quàm sit vir.*
 46 *Tortura quòd à fœmina incohetur, quia timidior sit.*
 47 *Mulier prius mortua præsumitur.*
 48 *Consensu consanguineorum in contractibus per statutum requisito: quòd non intelligatur de fœminis.*
 49 *Ex Aristotele quod mulieres consilium habeant inualidum.*
 50 *Mulier masculo comparata, eidẽ inæqualis, vt in sequentibus exemplis de deposito. 51.*
 52 *Fœmina deterioris conditionis, eo quia maritum lugere teneatur.*
 59 *Fœminarum testamentis, non datur contra tabulas.*
 60 *Mulierem viro subijci debere, & in eius obsequio versari.*
 61 *Maritus vxorem corrigere, & leuiter castigare potest.*
 63 *Mulierem, honestas magis ornat.*
 65 *Fœminæ nedum sunt deterioris cõditionis quàm masculi, sed & qui ab illis descendunt. limita vt nu. 67. 69. 70. & 71.*
 66 *Beneficium principis, latè interpretari debet.*
 68 *Lata interpretatio sit non solum in priuilegio sed & in materia odio sa: si verborum proprietas id requirat.*
 72 *Genus, quandoque pro agnatione accipitur.*
 73 *Descendentes. ex fœmina nobili, non dicuntur nobiles, & rationem adducit. nume. 74.*
 76 *Mulier aliquot casibus, melioris conditionis quàm masculi.*
 80 *Mulieres quæ & quibus casibus carcerentur. & nu. 81.*
 97 *Mulier nullam prærogatiuam vltra masculum habet nisi quatenus expressum in iure reperitur.*
 98 *Statutum poenam imponens casu aliquo: fœminam comprehendit.*

REGVLA II.

VLP IANVS.

A **FOEMINAE**^a *ab omnibus officijs ciuilibus uel publicis remota sunt: & ideo nec Iudices esse possunt, nec magistratum gerere: nec postulare: nec pro alio interuenire: nec procuratrices existere.*

¶ *ISTA REGVLA diuiditur in duas partes. In prima iurisconsultus ponit dictum generale. In secunda illustrationem facit. Secunda incipit ibi. Et ideo. Et quia regula breuiter loquitur, alio summario non indiget.*

¶ *In textu ibi: ciuilibus vel publicis. + Pro eodẽ accipiuntur ciuilia munera & publica. l. f. §. hæc omnia. ff. de mune. & hono. ibi ciuilia seu publica appellantur. Et per illum*

text.

vir est compos: in omnibus autem imbecillior fœmina, & idem in. vj. de legi. li. xxxiiij. Genus aliud hominum est & differēs: nobis. que occultius & versutius natura est, ppter imbecillitatem atq; ita minus ordinari potest nimirũ ideo si eodem sine Vlpiano hoc loco cum Platone conuenit, in eam sententiã Alciat. etiã Lactantiũ & Varonem sequutus, mulierem à mollitiẽ deriuat, in cõmendatione verb. sig. in l. xiiij. mulieris appellatiõe. itẽ titu. eod. li. iij. eandem etymologiam approbat, & quòd de deterioris sint cõditionis quàm masculi: pbat Papinianus in l. in multis. ff. de statu homi. Petr. Coruesio

tex. ita dicit Alexan. in consil. cxxij. Circa primum. col. ij. lib. v. Et ideo tex. in l. ij. ff. ad Velleia. simpliciter dicit, q̄ ciuilia officia adempta sunt fœminis. in contrariū tamen videtur tex. hīc vbi tex. illationem facit. Primò ad officia publica: deinde ad priuata, prout est officium procuratoris de quo loquitur. Et ideo dicendum videtur † quòd ciuile officium dicatur genus, & sub eo comprehendatur quodlibet officium siue publicum siue priuatum: vt colligitur in. d. l. j. ff. ad Velleia. & in l. j. cum glo. in verbo ciuilia. C. de profess. & medi. lib. x. Et facit tex. in l. j. ff. de mu. & hono. & in l. ei qui. §. quamuis. & in l. munerum. in prin. eo. tit. Et quando reperitur q̄ distinctè dicatur de officijs ciuilibus & publicis, illa copula & ponitur tanquam inter genus & speciem: vt in rub. C. de serui. & aqua. & hoc modo intelligitur tex. hīc & in l. medicos. C. de profes. & medi. lib. x. ibi ciuilibus vel publicis.

A ¶ **Casibus.**
Vide Spe. titu.
de p. cu. in prin.
vbi ponit. xxx
vij. casus in q̄
bus mulier est
deterioris con/
ditionis quàm
masculus.
Hier. Chur.

B ¶ **Non potest.** Ratio prohibitionis est: nō quia sint incapaces, sed ppter honestatē: vt tenet Abb. c. dilect. de arb. ij. col. & glo. l. j. §. sexum. ff. de postulan. Hier. Chuch.

C ¶ **Iurisdictionem exercere potest.** Adde vt per Paulum de castro in l. cum prætor. §. non autem nū. vj. & vij. ff. de

¶ Et ista regula more aliarum, ex pluribus casibus^a particularibus colligitur, in quibus deterior videtur cōditio mulierum, quàm masculorum: vt dicitur in l. multis. ff. de statu homi. Nam aliqui ponuntur hīc: & quamplures alij vtiliter applicari possunt.

¶ Nam primò hīc dicitur, q̄ † mulier iudicare non potest. b Et hoc moribus introductū est. vt dicit tex. in l. cum prætor. §. fi. §. de iudi. & iij. q. vij. in. c. tria. in prin. & xx xij. q. iij. in. c. mulierem. in fi.

¶ Et hoc verum intelligitur, nisi iure hæreditario hoc sibi competere: quia tunc iudicare & iurisdictionem exercere potest^c vt inquit Ang. hīc: & in. d. l. cum prætor. §. fi. vbi refert se vidisse Reginam Ioannam sedentem in solio regali, & sententiam proferentem contra illos de Balso. Et not. In nocen. & Abb. post alios in. c. dilecti. de arbi. & idem Abb. in. c. significauit. de rescrip. in. c. dilecta. de maio. & obediē. Alexan. in consil. j. col. vj. lib. v.

iudic. quæ dicit procedere si iure proprietatis hoc sibi competat, vt de Regina Neapolitana & de Comitissa Matilda obseruatum fuit: secus si conferretur vt officiū publicum: quia non potest vt hīc & per Claud. Cantium. in tit. de officio iudicis. in vij. volu. tracta. car. 106. nume. 3. pagi. 2. Petrus Coruelius.

¶ **Secundò**

¶ Secundo hoc procedit, nisi consuetudo esset in contrarium: quia virtute consuetudinis, mulier iudicare potest: vt probatur in. d. c. dilecti. de arbi. & not. per gl. fi. in. c. cum deuotissimam. xij. q. ij. & xv. q. iij. in. §. j. in versi. mulieres. Et not. Bald. in l. fi. in prin. C. de arbi. & in l. de quibus. supra de legi.

¶ Abb. tamen videtur hoc limitare in. d. c. dilecti. in. iij. notabili. vt solum habeat locum in mulieribus habentibus dignitatem: prout tex. ibi loquitur. Et idem videtur sentire glo. in. c. noua. de pœni. & remissio. in gl. fi. dum inquit nisi fortè aliqua nobilis hoc habeat ex consuetudine.

¶ Sed tamen idem dicendum est in quacunq; muliere: quia moribus & consuetudine, talis prohibitio inducta est: vt dicitur in. d. l. cum prator. §. fi. & in. d. §. qua. iij. q. vij. Ergo videtur, quod contraria consuetudine^a tolli possit vt in simili casu arguit Bald. per illum tex. ibi: moribus. in l. ij. in prin. §. de vulg. & pup. Et idem Ange. per illum tex. in l. more. §. de acqui. hered.

¶ Et quod dictum est de consuetudine, idem esset in statuto: quia à pari procedūt. vt not. in l. de quibus. §. de leg.

¶ Tertiò etiam mulier ex priuilegio principis, habilitari potest ad iudicandum: secundum Bartolum hîc: & idem tenet glo. in l. j. vbi Bart. C. de mulie. & in quo loco. lib. x. Et idem glo. in d. c. dilecti. de arbi. in verbo remotæ. & in. §. j. xv. q. iij. in verbo mulieres. & in l. imperialis. in verbo dignitatem. C. de nup.

¶ Nam si consuetudine induci potest (vt dictum est) à fortiori cum priuilegio principis: vt no. in. c. super quibusdam. de verbo. sig. l. hoc iure. §. ductus aquæ. §. de aqua quoti. & æsti.

¶ Secundo mulier magistratum gerere non potest: vt hîc & in l. & qui originem. §. corporalia. §. de muneri. & hono. Et ista conclusio procedit in magistratu seu dignitate, cum administratione, quam mulier habere nō potest: nisi ex certa scientia principis sibi concederetur: vt no. Bart. hîc & §. dixi. Secus est in dignitate, quæ non haberet administratio nem: quia illam, mulier habere potest: vt no. Bar. per illum

A ¶ Consuetudine. Idem tenet Barba. c. cū cōtingat. de foro. compe. col. ij. in fine Hier. Chuchalon.

tex. in l. j. C. de mulie. & in quo loco. col. ij. lib. x. & in l. j. per illum text. in secunda oppositione. C. de dignita. lib. xij. Nam ex simplici rescripto principis, talem dignitatem consequitur: vt dicit Barto. hinc per l. imperialem. C. de nup. & ista dignitas in effectu nihil aliud est, quam nobilitas: vt Bartol. concludit per gloss. ibi in. d. l. j. C. de digni. lib. xij. Et fœminæ competit talis dignitas seu nobilitas: ex persona patris l. fœminæ. ff. de senato. Similiter ex persona mariti: Vxor enim radijs mariti illustratur. l. mulieres. C. de dignitati. lib. xij. † Et ideo vxor militis vel doctoris, domina appellatur: licet ab ipso marito sic nominari non debeat, vt no. Bart. in l. si post mortem. §. si. s. de cōtratabu. & in l. amicissimos. §. si. de excu. tuto. Et singulariter dicit Ange. in. §. quod. vero in si. in auth. quib. mod. natu. effi. sui. † quod si fœmina naturalis tantum, nupta sit viro legitimo & naturali: ipsa etiam propter qualitatem mariti, legitima efficitur: nam capacitas viri, ad vxorem porrigitur: vt not. Bald. in l. si quis per illum textum. C. de natu. lib. Ista tamen dignitas quæ conceditur fœminis ex persona aliorum: non est ita potens, sicut illa quæ ex propria persona competit. vt notabiliter Barto. dicit in l. quod prin. in si. de lega. ij. facit quod no. Bart. in l. si quis in bello. s. de act. vbi inquit, quod firmiter retinetur illud, quod quis habet ex propria acquisitione, quam ex persona alterius. Et in nota. q. tradit Aretinus in consilio. cxxxj. consultissime domine.

¶ Secundo prædicta conclusio † non habet locum, in Abbatisa quæ dicitur habere dignitatem cum administratione: vt not. Bart. in l. j. C. de digni. & in. d. l. j. C. de mulie. & in quo loc. lib. x. q. habeat dignitatem probatur in c. indénitatibus. §. verum. & ibi Domi. de elect. in. vj. Et not. Abb. in c. cum in cunctis. in prin. de elec. cum similibus. vt dixi ibi. & in administratione, abbatæ equiparatur: vt not. Bal. in c. j. in prin. col. vj. qui feu. da. pos. Abb. in c. ij. in prin. de his quæ fi. à prælat. & Cardi. in consil. xvij. circa primum col. ij. Et abbatisa dicitur habere iurisdictionem, & etiã potest habere collationem beneficiorum c. cum dilecta. de confir. vti. vel inuti. vbi Abb. in. ij. notabili. in glo. ij. Non tamen potest ipsa excommunicare nec absolueret. d. c. cum dilec. Nec absolueret à peccatis. c. noua. vbi Abb. in prin. de poeni. & remis.

¶ Tertiò postulare fœmina prohibetur: vt hinc. & in l. j. §. sexum. s. de postul. vbi dicitur quod pro alijs postulare non potest: & ita intelligitur hic. Pro se verò non prohibentur: vt ibi colligitur & etiam pro alijs quibusdam personis l. j. §. si. s. de postu. Et not. per glo. hic. Et ista conclusio procedere

procedere videtur, quando mulier coram iudice se præsen-
taret: quia tunc postulare dicitur. d. l. j. §. postulare. §. de
postu. Secus ergo videtur, si in camera hoc faceret scriben-
do: cum hoc sibi prohibitum non videatur: † quia prohibi-
tus postulare, non prohibetur consulere in camera: vt no.
Bart. in. d. l. j. §. postulare. ff. de postu. & Ang. ibi sequitur
dicens esse casum pro doctore legente, qui licet prohibi-
tus sit aduocare in camera: tamen consulere potest. Et idē
not. Bart. in l. j. §. aduocatos. ff. de var. & extraor. cog. in l.
Paulus. §. de lega. & sequitur Abb. in rubri. de postula. Et
hoc in casu isto videtur bene procedere: quia ratio prohi-
bitionis, quæ in muliere consideratur in d. l. j. §. sexum. o-
mnino cessare videtur, quando ipsa non vadit coram iudi-
ce in alio casu: videlicet in doctore ratio prohibitionis de-
beret diligenter considerari. quæ etiam videtur militare
scribendo in camera: vt tradit Ioan. de aña. in rub. de ma-
gistris. in. iij. col. circa fi. in versi. sed aduerte.

Et talis prohibitio strictè debet interpretari: vnde prohi-
bitus apud præsidem^a postulare, apud legatum eius pro-
hiberi non intelligitur l. moris. §. j. §. de poeni.

¶ † Quartò pro alio intercedere seu obligare se mulier
non potest, ita senatusconsulto Velliano disponēte: vt hic.
& in l. j. §. ad Velleia. Et ideo si statutū dicit, quòd nullus
contra instrumentum publicum audiatur: non habet lo-
cum in muliere quæ Velleiano iuuatur: vt not. Bald. in l.
in multis. ff. de sta. homi. & tradit Ant. de canario. in trac.
de execu. instru. q. xvij. Et dato q̃ pater mulieris cōsenti-
ret in filia, quæ se obligaret: consensus patris nihil opera-
tur: vt no. Bal. in l. fi. §. neccesitate. col. penul. versi. quæro
nunquid. C. de bo. quæ libe.

¶ † Limitatur tamen hoc, quod dictum est de Velleiano
non habere locum, in quàm pluribus casibus: vt not. per
glo. in. d. l. j. §. ad Velleia. Et tradit Alexand. in l. in repu-
dianda. §. de acqui. hæred. & in l. sciendum. chart. pe. §. de
verb. oblig. & plenius Ange. aret. scribit in. §. item qui in
iudicio. co. xij. in versi. hinc sumpta occasione. institu. de
excep. vbi latè prosequitur materiam Velleiani. Et præfer

A ¶ *Præsidem*
Adde Barb. c.
Rodolph. col.
iij. de rescript.
Hier. Chu.

B ¶ *Velleiano*
Adde q̃ regula
est, q̃ mulier nō
potest renuntiā
re velleia. de
quā vide Soci.
in suo trac. fal-
len. in regula.
cclxxiij. vbi
ponit regulam
cū suis fallen.
Itē est alia regu-
la q̃ in casu in
quo potest re-
nūtiare si renū-
tiat, non certi-
ficata de vel-
le. nō tenet re-
nūtiatio regula
riter. ita Soci. q̃
ponit hanc regu-
lam cū suis fal-
len. vbi suprā
in regula. cc-
lxxiij. & vide
Pau. de cast. in
l. fi. j. col. C. ad
velleia. quòd
mulier quæ p-
misi dotē, non
potest se iuua-
re velle. Item si
fideiubeat ad
pias causas: vt
in l. pe. C. ad vel-
le. Hier. Chu.

tim in quibus casibus non habet locum.

¶ Quintò mulier officium procuratoris suscipere non potest, vt hîc dicitur. & in l. neque fœmina. §. de procura. & in l. alienam. C. eod. tit. Et hoc procedit in iudicio: In

A ¶ Extraiudicialibus. Ad de Alexā. in l. quāuis. & nihil ad treb. & vide Iaso. in d. l. g. l. alienā. vbi pōit ix. limitatio- nes in j. col. & l. more. de acq. hæredita. Hiero, Chuch,

extraiudicialibus^a verò procuratrix cōstitui potest: vt no. Bart. hîc per tex. in l. iij. §. j. §. de neg. gest. Et idem tenet Alberi. & docto. in d. l. alienam. Abbas in c. cum dilecta. de confir. vti. facit text. in l. j. §. parui refert. ff. de insti. & in l. idemq; §. si cui mandauero. versicu. si mater. ff. man. Et ideo licet mulier ex forma statuti obligari non possit: tamen officiū procurationis ad negotia, suscipere potest: vt not. voluit Ang. in l. quamuis. ff. de acqui. poss.

¶ Secundò fallit, in iudicio voluntariæ iurisdictionis: vt not. Bald. per illum text. in l. fin. §. id quoq; C. communia de manu.

¶ Tertiò fallit in quinq; casibus, quos ponit Specu. in tit. de procura. §. j.

¶ Quartò fallit in Abbatissa, quæ procuratrix pro monasterio constitui potest. c. cum dilecta. de confir. vtili. vbi glo. in verbo procuratricem de quo no. per glo. in c. dilecti. de arbi.

¶ Quintò fallit in casu quem ponit Bar. in fauorem pupilli vel minoris in l. ij. in fi. C. de neg. gest. quod declaratur vt Alexan. ibi prosequitur.

¶ Vltimò fallit quando esset procedendum de æquitate, remotis apicib⁹ iuris. quia ista exceptio dicitur esse de apicibus iuris. vt not. glo. per illum tex. in l. fideiussor. §. quidam. ff. mand. Ex quo infertur, qd vbi agitur de salute animæ, mulier poterit esse procuratrix: quia tali casu nō est disputandum de apicibus iuris. vt no. Archi. in c. scriptum. vj. q. iij. & ita dicit Ant. de Alexandro. in d. l. alienam. C. de procu. & de his videndum est, quod dixi in dicto c. cum dilecta. de confir. vti. vel inuti.

¶ Sextò in mulierem, compromissum fieri non potest: vt est casus in l. fi. C. de arbi. Et ad hoc facit: quia sicut mulier iudicare prohibetur, ita nec arbitrari debet: cum arbitraria ad instar iudiciorum redacta sint. l. j. §. de arbi. Ex

quo

A ¶ Compromissum fieri vt cognoscat amicabiliter & tanquam vir bonus cognosceret. vt per Do. Petrum de vnzola in sua practica artis notariatus. volu. tracta. 12. fo. cciiij. nu. 3. & rationem adducit, quia licet mulieres segregentur ab omni iudicia

quo infertur, quod in casibus in quibus supra dictum est, qd mulierem iudicare posse etiam in illis casibus poterit in illam compromissum fieri. ^a Et ista conclusio benè pro cedit in arbitrio, prout loquitur tex. in. d. l. fi. Sed arbitra trix mulier constitui potest: vt not. Spec. in tit. de arti. §. potest. in prin. Bart. in l. in multis. §. de sta. ho. & Cy. Al. be. Sali. & doct. in. d. l. fi. de arbi. Et not. Abb. post Bald. & alios in c. Quintauallis. per illum tex. in. ij. not. & in. vj. differentia. quam ibi ponit inter arbitrum & arbitratorē. de iureiurā. Et tractat Lanfran. de Brixia. in tract. de ar. bitr. in princip.

¶ Septimò ab officio tutelæ mulier remouetur l. fi. §. de tute. l. j. C. quando mulier tuto. offi. fungi potest. & in. §. fi. insti. de legi. patro. tute. Et hoc absolutè verum erat, de iure antiquo: nisi à principe, filiorum tutelam impetraret: vt dicitur in. d. l. fi. quo casu priuilegium habebat locum, non stantibus legitimis: & seruata forma quæ habetur in l. ij. C. quando mul. tuto. offic. Hodie verò etiam de iure communi, mulier habilitata est vt tutelam filiorum susci pere possit. ^b vt est tex. in authen. vt ma. & auiæ. C. quādo mu. tu. offi. Et no. Barto. distinguendo iura. in l. si quis sub conditione. colla. iij. de testa. tute. Et talis tutela quæ ma tri competit, non potest sibi à patre auferri vt no. Bald. in consi. cccviiij. testator. lib. ij. vbi miratur qd Barto. dubita uerit de hoc. Nam Bart. videtur velle contrarium in l. mi les. §. sexaginta. in fi. ff. de adul. Et talis tutela adeò matri efficaciter competit, qd licet ipsa excludatur ab hæredita te filij à statuto (vt plerunque est in Italia) non tamen ex cluditur à tutela: vt no. Sali. in. d. authen. ma. & auiæ. in versic. ix. quæro. & in authen. sicut. in fine. C. de leg. tute. Et hoc idem voluit Ioan. And. in addi. Spec. in tit. de cur. col. vj. vbi ponitur instrumentum curæ furiosi. in fin. in ver. dominus Hubertus de bobio. Et tradit Alex. in cōfil. cxxj. viso statuto. li. iij. Et ita cōsultuit: vt patet in cōf. xvj.

li agmine: arbi trator tñ nul lum seruat iudi ciorum ordinē imò prout sibi videtur, de bo no & æquo ter minat negociū & sic ex litera illa quod non prohibeat for mina esse arbi tratrix. Petrus Corueus.

B ¶ Et qd ho die de iure au thenticorū ma ter præferatur omnibus tuto ribus legitimis & dariuis: sed nō testamēta rijs: renuntian do simplici ver bo secundis nu priis est gl. not. in c. ex parte in extra. de appel. Nec requiritur iuramentū: vt authen. matri & auiæ. C. quā do mu. tu. offi. fun. potest.

¶ Secus in alijs tutoribus legitimis, qui si priuati sunt hæreditate, etiam à tutela excluduntur. vt not. Bart. in l. j. ff. de legi. tute. & dixi in c. ex parte de appella. In tutela verò aliorum, iura antiqua incorrecta remanēt. † & ideo mulier non poterit dari tutrix filijs alienis: vt not. Maria. in consil. xx. visis actis. col. v. & licet mulier tutrix, esse non possit, mandari tamen potest in testamento à testatore quòd eius consilio, tutela administretur. l. quidam decedens. §. j. ff. de administra. tuto. Et not. Bald. in c. decernimus. de iudi.

¶ † Octauò mulier officium executoris suscipere non potest, eo casu quo in iudicio explicari debet. vt Bartol. hinc concludit. Extra iudicium verò puta in vltima voluntate, ^a executrix constitui non prohibetur. ^b Bart. hinc & in l. alio. in prin. ff. de ali. & ci. leg. & in l. filia. §. matri. §. de ali. leg. Bal. in l. id quod pauperibus. col. ij. ver. secundo quæro. §. de episco. & cler. Bal. in peculio eius in verbo mulier. vbi alle. Spe. in ti. de instr. edi. §. nūc verò, vers. sed nunquid. & Io. And. in d. ca. fi. de testa. in. vj. Et not. Pet. de anch. in consi. ccij. circa primum in principi. Et tali casu quando est executrix, non perdit officium licet ad secunda vota transeat: vt tenet Bart. in dicta l. alio. & sequitur Bart. in auth. ijsdem pœnis. in fin. C. de secun. nupt. imò etiam si nupta sit, executrix constitui potest. vt not. Ang. in auth. vt lice. matri & auia. in princ. Et in duobus casibus, mulier ad officiū executoris indistinctè admitteretur quando ipsa non esset mera executrix: & ageretur de suo interesse. Et eodem modo ad pias causas, generaliter constitui potest. vt not. Ange. in l. fœminas. §. de procura. & Bal. in dicta l. id quod in loco. §. alleg.

¶ † Nonò, mulier bonorum curatrix dari non potest: secundum Ang. in l. ij. §. de cura. bo. dā. Quod videtur procedere, nisi esset mater: quia sicut tutelam filiorum suscipere potest: ita etiam curam filiorum & bonorum habere poterit. vt not. Barto. post glos. in d. auth. matri & auia. col. ij. & in d. l. si quis. col. iij. in ver. si. quæro an idem sit in cura. & not. Abb. in cap. ex parte. de appel.

¶ † Deci

A ¶ Voluntas. Adde Albe. cum l. filiū. ff. de opt. lega. j. col. et l. titiū. ff. de admi. tut. j. col. et l. filio. §. matri. ff. so. ma. & Bald. in sua margarita. in verbo mulier. Hiero. Chuch.

B ¶ Nō prohibetur, Rationē huius permissionis adducit do. Ang. à gambel. in. ij. volut. trac. de testa. in glo. xvj. fo. 3. 4. num. 4. vt pote quia eligere personas, potest facere quilibet: cū non sit prohibitum. alleg. l. cū pater §. hæreditatē. & l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad trebel. Pet. Coru.

¶ Argentarij (ait Alciatus lib. iij. dispunctio. cap. xxij.) maiores negotiatores erant qui non in permutando tantum vt cæteri tabernam exercebant, sed qui etiam nummos fœnori collocabant: non suos tantum sed etiam aliorum: ij quæ de publico tolebant constitui

¶ +Decimò non potest constitui exactrix tributorum: vt concludit Luc. depen. in l. j. col. j. C. de mulie. & in quo loco lib. x. Et ibi plura dicit. de fœminis.

¶ +Vndecimò ab officio argentarij^a repellitur. l. penul. quæ incipit: fœminæ. ff. de eden.

¶ +Duodecimò delatio in fiscum, mulieri prohibetur. l. deferre. in princ. ff. de iu. fis. nisi de annona agatur. l. mulierem. ff. de accus. & in l. fin. §. ad legem iuliam de anno. Ad denunciandum tamen delicta mulierum, deputari potest: quia ipsæ melius cognoscunt, vt dicunt Luc. de pen. & Ioan. de pla. in. d. l. j. C. de mulie. & in quo loco.

¶ +Decimotertiò, actione populari, mulier agere non potest. l. mulieri. ff. de popu. actio.

¶ +Decimoquartò, mulier prohibetur esse testis in testamento b. l. qui testamento. §. mulier. ff. de testam. §. testes autē. insti. de test. Secus tamen est in codicillis, secundum glo. in l. fin. in glos. penul. in fine. C. de codicil. & in dicto §. mulier. in verbo poterit: quam doctores omnes sequuntur. + Sed in contrarium facit: quia prohibitio facta in testamento, etiam videtur habere locum in codicillis. l. ij. ff. de leg. j. l. si quis in graui. §. si quis codicillos. ff. ad filan. in l. diuus. §. codicillos. el. ij. l. cōficiuntur. §. codicilli. ff. de iur. codic. & in l. discretis. C. qui testa. face. pos. Responderi potest, quod regula quæ habetur in locis præallegatis, habeat locum quātum ad habilitationem personæ, ita quod ille qui non potest facere testamentum, non possit pariter facere codicillos: nō sic videtur respectu solennitatis testamenti: quia solennitas requisita in testamēto, non habet locum in codicillis. dicta l. fin. C. de codic. vbi testes in codicillis etiam non rogati, recipiuntur: qui tamen in testamento non admittuntur. Et ita respondet Aret. in dicta l. qui testator. §. mulier. Sed huic solutioni ob stare videtur tex. nota. in l. hac cōsultissima. in vers. quæ in eundem modum. C. qui testa. face. poss. vbi tex. in princ. facit

ad quod eligebantur magnæ fides homines: fœminis id eo vt minus idoneis hoc nō licet vt hic et per Pau. de casr. in l. j. C. de edē. nu. 3. idē tenet Barb. conl. j. incip. magnus. in. 3. vol. col. xvij. vers. & adduco simile quod voluit glos. Pe. Coruesius.

B ¶ In testamēto. Vide Soci. qui ponit hanc regulam, scilicet quod mulier in testē nec in causa criminali, nec in chirographo non potest esse testis in tract. falen. in reg. ccc. xix. & quo ad illud de chirographo: adde Feli. c. quoniā. de testi. ver. fallit tertio. et las. l. si quis. C. de codic. vbi etiā ponit an et quādo possit esse testis, Hic, Ch.

A ¶ **Causas.**
Vide Alex. &
Ias. in l. fin. C.
de codicil.

B ¶ **Vbi per eū**
dem, quid in te
stamento inter
liberos, et quid
in delictis de iu
re ciuili. & qd
si criminaliter,
& an in causis
capitalib⁹ mu
lier possit esse
testis: itē si per
masculū veri
tas haberi non
pōt, an mulier
illo casu admit
tatur? vbi con
cludit (licet de
iur. ciuili. admit
tatur) cæteris
paribus, quod
non tanta fides
illis adhibeat⁹,
quanta mascu
lis, idē in tit. de
arbi. j. vol. tra.
catt. § 5. nu. 11.
sic, Nā mulier
cuius mens va
cillat & fragi
lis est, regulari
ter adhibetur
in testem. & in
quibus calib⁹
admittatur ad
testimoniū, vi
de per Ioā. Ol
dendor. vol. 8.
in trac. de testi.
sub arti. de per
sonis testiū. nu.
§ 5. Per. Corue.

mentionem de septem testibus: qui regulariter in testa
mento requiruntur. Et postea in dicto ver. quæ in eundē
modum. dicitur quòd ea quæ supradicta sunt, eūdem mo
dum debent obseruare in codicillis. Ergo videtur quòd
qualitas testium requisita in testamento, habeat locum
in codicillis. Et hoc nisi contrariū expressum lege aliqua
reperiatur: vt in dicta l. fin. C. de codici.

¶ **†** Similiter quod dictum est de testamento in quo mu
lier non potest testificari. hoc non habet locum in testa
mento ad pias causas. ^a vt not. Bal. in l. penul. in fin. C. de
fac. sanc. eccle. cum si. vt tradunt Moderni in c. quoniam.
de testi. & idem sequitur Alexan. in consi. cv. viso. colum.
vj. lib. iij. & Cor. Perusi. in consi. ccxv. videtur. col. ij. lib.
ij. Idem not. Bal. in l. habeat. in repeti. d. l. versi. super pri
ma quæstione. ibi: de muliere. C. de fac. sanc. eccl. Lāfran.
de oria. in repet. c. quoniam contra falsam. in ver. testes.
versic. & primò quæritur ibi. inter liberos. extrā de pro
ba. ^b Felin. idem in c. quoniam. extra de testib. Paul. de
cast. consi. suo. ccclxj. Bal. consi. viij. & Pet. phi. cor. consi.
ccxv. in litera f. parte ij.

¶ Est vetum, quòd Romanus tenet cōtrarium in authen.
similiter. in. xv. speciali in vltima voluntate. C. ad legem
fal. per text. in c. relatum. el. j. de testa. vbi testamētum ad
pias causas, probari debet duobus aut tribus legitimis te
stibus. Ergo non videtur quòd mulier admittatur: quia
non videtur testis legitimus in testamento.

¶ **†** Sed respondetur, quòd non requiritur quòd sint legi
timi, secundum quod requiritur in testamento de iure ci
uili: sed secundū canones, debent esse legitimi: vt expresse
dicitur in dict. c. relatum. Et ratio quæ ibi allegatur, hoc
ostendit dum dicitur: quia in ore duorum vel trium stat
omne verbum. Nam ista ratio declarat, quòd testes de
beant esse legitimi secundum regulam communem.

¶ **†** Et ad hoc facit tex. in l. Lucius. in fi. ff. de testa. milit. ³
vbi similiter testamentum militis, legitimis probationi
bus debet probari. Et tamē probatio ordinaria sufficit.
vt ibi not. & in l. j. ff. eo. tit. **†** Et quod suprà dictū est de
testame

testamento ad pias causas, idem est in testamento inter liberos: in quo etiam mulier admittitur. vt not. voluit glo. in authen. quod sine. C. de testa. Et Bal. ibi rationē adducit: quia quòd masculi requirantur, statutum fuit de solennitate iuris ciuilis, quæ non attenditur inter filios. Et pari ratione idem dicendum est in testamento militis. & hoc videtur sentire glo. in. d. auth. quod sine. quæ allegat tex. in. d. l. Lucius. ff. de testa. milit.

¶ Et eadem ratione idem esset dicendum, si in statuto disponatur quòd valeat testamentū cum duobus aut tribus testibus: quia tali casu, statutum videtur considerare ordinariam probationem: vt Cor. Perusi. dicit in. d. authen. quod sine. secus ergo videretur si statutum loqueretur de tribus vel quatuor testibus. quia ista non esset ordinaria probatio. & ideo esset intelligendum de masculis secundū ius commune, cui non apparet esse derogatum. & quòd possit mulier esse testis in testamento inter liberos: ita quod institueret liberos: probatur per gl. fin. in allegatio-
ne auth. quòd sine. C. de testa. & ita tenent omnes docto. in alleg. l. qui testamento. §. mulier. ff. de testa.

32 ¶ † Sed circa hoc dubitatur, an illa glo. procedat eo casu quo instituat bastardum. Bal. in. d. §. mulier. format dictā quæstionem in terminis: & alleg. Spec. sed non dicit vbi. dicit quòd est in titu. de instru. edi. §. compendiose. versic. quid si pater naturalis. vide etiam Bal. de hac eadē quæstione in l. si qua illustres. C. ad orfi. & in l. humanitatis. C. de naturalibus liberis. & in l. fina. C. fami. erciscun. & ibi etiam Pau. de cast. & in l. parenter. ff. de in ius voc. col. ij. vers. liij. quid dicemus.

33 A ¶ † Decimoquintò, mulier prohibetur esse testis in priuata scriptura, in terminis. l. scripturas. C. qui potio. in pign. hab. vbi Bald. hoc dicit per illum text, in verbo trium virorum.

¶ Sed contra hoc facit quod not. idem Bal. per illum tex. in l. licet vniuersis. de testi. vbi requiritur numerus duorum vel trium testium. iuxta illud quod habetur in Euan-
gelio in ore duorum vel trium, stat omne verbum. Et ta-

A ¶ Scriptura.
Vide Iaso. in l. j. suprā de leg. col. ij. in prin. vbi vult tenere cōtrariū, tñ opi. Bal. cōmuniter est approbata. Hierony. Chuchalon.

men tex. ibi dicit duorum vel trium virorum: & secundum Bal. ibi, illa verba non excludunt mulieres: ita ergo dici potest in casu. d. l. scripturas. quæ non videtur habere rationem specialitatis, vt dicunt Moderni in. c. quoniam. de testi. in dicto. c. licet vniuersis. & dicunt quod in. d. l. scripturas. videtur facta expressio de viris, ratione maioris frequentiæ. vt in simili habetur. in l. j. per gloss. de rap. virg. in clem. j. in verb. præsidentes. de rescript.

¶ Non tamen videtur recedendum ab eo quod dicit Bal. in. d. l. scripturas. per illum tex. quia textus ibi loquitur in casu speciali: vt patet, quia tres testes præcisè requiruntur. Et duo regulariter sufficiunt. l. vbi numerus. ff. de testi. Et debent esse testes probatæ atque integræ opinionis: vt ibi dicitur. & ideo cum ibi dicatur trium virorum, consonat quod talia verba prolata sint cum ministerio: ideo à proprietate verborum non est recedendum. Secus videtur in dicta l. licet vniuersis. quia ille textus loquitur secundum regulas iuris communis, vt ibi patet.

¶ + Decimo sexto, non potest mulier testificari in causa criminali, ^a saltem de iure canonico. c. mulierem. xxij. q. v. ^A vbi glo. in. c. forus. §. fin. & vbi glo. quæ ita restringit illum text. de verb. signific. & idem glo. in. c. ex eo. xv. q. iij. cum similib. vt Abb. tractat in. c. quoniam. de testi. & ibi dicit quod ista est communis opinio. & idem tenet Floria. in l. ex eo. ff. de testi. & Ioan. de plat. & Ange. areti. in. §. testes autem. instit. de testa.

¶ Sed tamen aduertendū est: quia ista conclusio non probatur iure: nā primò tex. in dicto. c. mulierem. absolutè dicit, quod mulier testis esse nō potest. & sic nō loquitur magis in causa criminali, quàm ciuili. Sed ille tex. videtur hoc prohibere, vt nō possit sine cōsensu viri. quia hoc infert ex dicto præcedenti, dum iuquit mulierem subiectam esse viro. Vnde accedente consensu viri: ita videtur, quod posset in criminali sicut in ciuili. quia cū de iure ciuili admittatur, etiam in criminalibus per. l. ex eo. ff. eo. tit. per locum à speciali: hoc etiam deberet seruari de iure canonico: ex quo contrarium expressum non reperitur: vt not. in. c. j. de ope.

A ¶ Criminali.
Nisi aliter veritas haberi nō possit. de quo per Hyppo. de Marfil. in l. diuus pius. in. ij. colū. suprà de quæst. Hiero. Chuchalon,

de ope.no.nuntia.

¶ Non obſt.tex.in.dic̃to.c.for.us.quia ille tex.fimpliciter dicit,quòd teſtimonium mulierum non eſt tantæ auctori-
tatis ſicut maſculorum : quia varium & mutabile ſemper
fœmina:nam iſta ratio generalis eſt:& non magis in cauſa
criminali quàm ciuili loquitur.

¶ Et generaliter in omnibus cauſis,in quibus fœmina ad-
mittitur vt teſtificari poſſit,illis minus creditur quàm ma-
ſculo^a : vt not. Abb.in.d.c.forus.& Bal. in conſi.xxj. qui
melius lib. ij. facit tex.in l.fin.ff. de fide inſtru.cum ſimi.
vt inferius dicam.

35 ¶ + Sed dato quòd cõmunis opi.ſit vera,limitatur nõ ha-
bere locũ quãdo aliter veritas haberi nõ poteſt: quia etiã
mulieres in ſubſidium , in cauſa criminali recipiuntur . vt
not.Io.and.poſt Guid.de Suza. in addi.Specu. in tit u.de
teſte.ſ.j.in ver.item quòd mulier.Et tradit Alexander in
conſi. lxiij. viſo themate.in princi. lib.j.& idem Alexan.
in conſi. xxiiij. animaduerſis. colum.iiij. lib.ij.& Abb.in
dic̃to.c.quoniam. de teſti.

A ¶ Maſculo.
Vide latè Feli.
c. quoniam. de
teſti.ij.col.hoc
tamẽ limita ni
ſi mulieres de-
ponerẽt p reo,
& viri p acto-
re:de quo vide
Hippoly. de
Maſil.i. l.vni
us.ſ. in ea cau-
ſa.v.col.ſuprà
de quẽſt.Hier.
Chuchalon.

¶ Et caſu quo mulier admittatur,nõ eſt teſtis omni exce-
ptione maior, propter fragilitatem ſexus : vt ex pluribus
concludit Bartho.Veroñ. in conſi.xxxij. quidam ruſtici.
co.ij.Et idẽ Alex.in conſi.xcix.in cauſa inquisitionis.lib.
j.& in conſi.clxxvj.& viſo themate.lib.ij.

¶ Et non ſunt integri teſtes. ita q̃ duæ mulieres ſufficiãt
ad condemnationem:ſed ſi plures eſſent,numerus ſupple-
ret defectum.vt in ſimili not.Innoc. in c.cum nuntius.de
teſti.quem refert & ſequitur Alexã.conſi. xcix.viſis pro-
ceſſibus.col.iiij.lib.v. facit glo.in l.ij.ſ.eiuſdem. in ver.
numerus.de teſti.

36 ¶ + Decimoſeptimò,mulier prohibetur teſtificari in feu-
dis.vt not.Bald.per illum tex.in c.j.in fin.in titu. qui.teſt.
ſunt neceſ.

37 ¶ + Decimooctauò,in legibus vel ſtatutis condendis,mu-
lieres non debent interuenire.l.j.vbi Bart.& Ang.hoc di-
cunt.ff.de legi.per illum tex. & ideo Auguſta non poteſt
legem cõdere.vt per glo.in l.princeps.ſ.de legi.no.Ang.
in dicta

in dicta l. j. † Et pari ratione, mulieres non possunt con- 38
suetudinē inducere: & vt not. Cyn. in l. ij. C. quæ sit long.
consue. Bart. & Alb. in dicta l. j. Et idē Abb. in c. fi. col. vij.
de consuetu. vnde infert Roma. in singula. suo. xlv. aliās
xlij. incip. ad hoc vt consuetudo, q̄ si mulieres contrahūt
cum personis prohibitis, nō derogant statuto: hoc tamen
quod dictum est, limitatur nisi esset Comitissa vel Regi-
na: quia proprio iure hæreditario, haberet potestatem fa-
ciendi statuta: secundum Ang. hic. arg. eius quod nota. in
l. fi. C. de arbi. & idem Ang. in dicta l. princeps. s̄. de legi.
facit quod dixi. s̄. in prin. legis de iurisdictione, quæ quan-
doque mulieribus competit.

¶ Est etiā notandum, † q̄ licet mulieres nō habeant vocē 39
in statutis condendis vel legibus. videtur tamen q̄ consi-
lium mulieris haberi possit: quia Imperator ipse dicit, se
legem fecisse & cōsiliij participem habuisse coniugē eius.
in authen. vt iudi. sine quoquo suffra. §. hæc autem omnia
fecit quod. s̄. dixi de tutela quæ consilio malieris admi-
nistrari potest. Et ad idem facit quod not. Bal. in c. statu-
tum. el. j. de hæred. in. vj. quem refert ibi Peru. † q̄ licet 40
non valeat statutum, q̄ mulier non possit matrimonium
contrahere sine consensu patris, vt ibi dicit Ioan. and. Se-
cus tamen est in consilio. Et ad idem facit q̄ licet reproba-
ta sit conditio, quod matrimonium contrahat de consen-
su alterius. Secus tamen est in consilio. Et ratio est, quia
consilium non astringit c. cū olim. de arb. Et ita Pau. de
cast. concludit in consi. lxxxvj. vt detur dicendum. Et di-
cit in c. ecclesia sanctæ Mariæ. col. xvj. de consti.

¶ Decimononō, † mulier ordinari non potest ad ordines 41
ecclesiasticos: nec recipit characterem si ordinetur. vt per
glo. xxvij. q. j. in c. diaconissam. no. Abb. in c. noua. de pœ.
& remis. Et facit tex. xxxij. dist. in c. mulieres. & c. fi.

¶ Et ideo Abbatissa licet possit habere iurisdictionē^a iu- A
re speciali c. dilecta. de maio. & obe. non tamen potest ea
quæ sunt ordinis vel ab ordine dependent. Vnde non po-
test excommunicare nec absolvere à peccatis. d. c. noua.
vbi Abb. in prin.

¶ Vigefi

A ¶ Iurisdic-
ti- onē. Adde vtp
D. Vdalri. Za-
fi. vol. 6. tract.
in parte. v. qui
feud. dare vel
accip. poss. nu.
30. q̄ etiā Ab-
batissa sine cō-
sensu supioris,
infeudare pōt.
& Abbatissam
Abbati æqui-
parari in admi-
nistratione bo-
norū secundū
eū: loco prædi-
cto. Petr. Cor-
uelius.

A ¶ Patronus. Vnum tamen scias, quòd si sunt duo patroni ecclesiæ: masculus & foemina: & discordant in præsentando, quòd præfertur præsentatus à masculino. ita Baldus in l. j. ff. de senato, & Franc. de Aret. & Felin. c. quoniam. in fine de testibus. Hieronymus Chuchalon.

B ¶ Inchoari. Aliam tibi assigno rationem, quia mulieres omnes sunt malæ. ita

2 ¶ Vigesimo ÷ mulier etiam si monialis sit, sacrata vasa, & res sacras tangere prohibetur; & incensum circa altaria deferre non debet. xxij. dist. in c. sacratas. Et mulier prohibetur ad altare accedere: & presbytero ministrare nõ potest c. j. in fi. de coha. cleri. & mulie. Et ideo dicit Archi. de conse. dist. j. in c. hoc quoq; quòd mulier non potest seruire presbytero in missa.

3 ¶ Vigesimo primò, ÷ mulier prædicare non potest, neque docere, licet docta sit & sancta. c. noua. de pœni. & remis. xxij. dist. in c. mulier. & in c. mulierem. xxxij. q. v.

¶ Potest tamen cum autoritate superioris. secundum glo. xvj. quæst. j. in c. addiscimus, quam Abb. reprobare videtur in capit. decernimus. de iudi. sed defendi potest, per ea quæ dixi ibi.

4 ¶ Notandum tamen est, ÷ qd licet mulier videatur prohiberi à rebus spitualibus & ecclesiasticis: potest tamen foemina habere ius patronatus in ecclesia: vt per glo. xvj. q. vij. in c. quoniam. el. j. no. Abb. in fi. vers. sed quæro. de consec. præben. Et idem Abb. in c. j. in ver. secundò potest dubitari. & in c. nobis. in. j. not. de iure patro. Et idem Abb. in consil. liij. videtur primo in fin. libr. j. Et idem Calde. in consil. iij. de iure patro. Calde. in cle. fin. q. vj. de iure patro. cum simi.

5 ¶ Vigesimo secundò, ÷ in fragilitate sexus est deterioris conditionis l. ij. §. verba itaque. ff. ad velleia. l. si mulier. C. eo. tit. & in c. ex parte. el. j. de priuile.

6 ¶ Vigesimo tertio, ÷ propter hoc tortura debet inchoari b

Bart. in l. pater seuerinam. §. focrus. ff. de condi. & demonstratione. & ideo ab eis est incipienda tortura. per nota in cap. ij. de iudicibus. & nota quòd mulieres rarò sunt bonæ: & sunt nimium crudeles, faciunt fistas adulariões: sui natura sunt auaræ: sunt mobiles & inconstantes: odiunt priuignos. ita Albericus in l. filia in orbitate. in prima columna. C. de inofficioso testamento. Barba. in capitulo ad hoc. vt lite non contestata. columna sexta. Itē mulier si est sterilis, est infamis & maledicta: ita Iason l. prima soluto matrimo. col.

ij. Item si est inhonesta, potest de vicinia expelli. Pau. de cast. l. nullus. C. de sum. tri. col. j. & finaliter vide Ioan. de Neufanis in suo tracta. qui vocatur sylua nuptialis. vbi plenissimè ponit omnes malicias foeminarum: & etiam earum virtutes, quæ ræ reperiuntur. Hierony. Chuchalon.

à foemina

A Quia timi-
dior. Addit a-
liam rationem
D. Guido à su-
za. in tract. suo
de indicijs &
torrura tracta.
volu. 3. videli-
cet, quia est de
bilior, & quia
fœmina habet
cor momenta-
neum & instabi-
le. pro quo
allegat Bar. in
l. j. ff. de offic.
præf. vigil.
vbi dicit quod
de re furata
prius torqueri
debet fœmina.
Pet. Corue,

B ¶ Inualidū.
aliās sic, mulier
habet quidem
deliberandi ar-
bitriū, sed inua-
lidū & c. Poli-
tic. lib. j. cap. 8.
Pet. Corue,

à fœmina: quia timidior videtur, ^a arg. l. vnus. in prin. ff. de quæstioni. & ita tenet Gaudi. in tract. maleficiorum. in rubr. de quæstio. & tormen. & §. nunc videndum. col. ij. & Paris de puteo in tract. de syndicato. in charta. cxij. in versicu. viso. de iudi.

¶ Vigesimoquartò, † mulier mortua prius præsumitur. l. 47
qui duos. §. si maritus. vbi gloss. ff. de reb. du. Et econtrà masculus præsumitur prius natus. vt no. gl. in l. idem erit. ff. de statu homi. & not. Barto. in l. si fuerit. §. planè. ff. de reb. dub.

¶ Vigesimoquintò, † si statutum requirit in contractu, 48
alicuius auctoritatem vel consensum consanguineorum, vel coniunctorum nō intelligitur de fœminis: vt not. Bal. in l. j. col. fin. vers. sed quid si statutum. C. qui admit. cum simi. vt tradit Alexan. in consi. xxiiij. animaduersis. chart. fi. col. j. lib. ij. Et idem Bal. in consi. ccj. col. fi. in prouincia. lib. j. idem voluit Ang. in l. si. de ver. sig. & Cor. Perusi. in consi. clj. videtur lib. iiij. Et dicit Bald. in c. j. de iudi. col. ix. in vers. vltimò quæro allegādo Aristotelē, quod † mu- 49
lieres habent consilium inualidum, ^b & idem Bald. in c. si-
gnificauit. de rescrip. col. j. dicit, quod consiliū animi apud
fœminam non reperitur.

¶ Et illud videtur verum, quo ad integrandum personam alterius: prout doct. loquuntur in locis præalleg. & facit tex. in c. forus. §. si. de verb. sig.

¶ Secus esset in materia indifferenti: quia tunc veniunt etiam fœminæ. vt not. Bald. de propinquis. in consi. ccc-
xxxiiij. in quæstione. lib. iiij. Eodem modo appellatione proximorum: vt not. Ang. in consi. cclxxxix. viso facto. Et appellatione coniunctorum not. Alex. in consi. cxv. circa dubitationem. col. fi. lib. ij.

¶ Vigesimo sextò, † si mulier concurret in aliquo officio 50
cum masculo, præualet masculus. l. j. ff. de senato. & §. di-
ctum est in officio executoris: vnde si masculus & fœmina patroni, discordant in præsentando: vox masculi præfer-
tur secundum Bald. in dicta l. j. de senato. Et in testifican-
do, præualet masculus, cæteris paribus. Abb. per illū text.

in c.

in c. forus. de verb. signi. in. §. fi. & Bald. in consi. cxxj. quis melius. lib. ij.

¶ Et in substitutione exemplari, cæteris paribus, attenditur substitutus à patre: vt no. Bald. in l. ex facto. col. fi. ver. vltimò quæro. §. de vulg. & pupil. & in simili not. Sal. in l. vxor. col. ij. C. qui accusa. non possunt.

¶ Et ista conclusio sanè intelligitur, quando officiū æqualiter competit vtrique. Secus, si principaliter illud officiū fundatum sit in fœmina ex eo quod notabiliter tradit Rota in decisione. ccccxxij. fuit dubitatum in nouis: vbi concludit quòd si maritus ratione dotis, præsentauit vnum: & ipsa vxor quæ dedit ius patronatus in dotem cum alijs bonis, præsentauit alium, præfertur præsentatus ab vxore.

¶ Vigesimo septimò, præfertur masculus in deposito. l. fi. ff. de fide instru.

¶ Vigesimo octauò, mulier est deterioris conditionis, quia tenetur lugere maritum, l. j. & ij. C. de secun. nup^a. Secus est in viro. l. vxores. ff. de his qui no. infa.

¶ Vigesimo nonò, fœmina non habet filios in potestate. §. cæteri. insti. de hæred. quali. & disse. & insti. de adop. §. fœminæ.

¶ Trigesimò, propter hoc non potest mulier pupillum substituere^b. l. ij. in prin. ff. de vulg. & pupil. si mater. vbi glo. fi. de vulga.

¶ Trigesimo primò, non potest mulier dare tutorem filio. §. permissum. insti. de tut. l. pater. in prin. ff. de test. tut.

¶ Trigesimo secundò, non potest mulier adoptare nisi impetret à principe. §. fœminæ. insti. de adopt. l. si suspensa. §. fin. §. de inoffi. testa. & in l. mulier. C. de adop. Et istud etiam hodie procedit, vt tradit Ang. Ar. et. in. §. sed hodie. insti. de adoptio.

¶ Trigesimo tertio, mulier non potest legitimare secundum Bal. in l. mulierem. in fi. C. de adop. Et not. Ang. Ar. in. d. §. fœminæ. insti. de adop.

¶ Trigesimo quarto, non potest mulier posthumum hæredem instituere l. placet. vbi Socin. post Cuma. ff. de lib. & posthu.

A Lugere maritum. Adde vt per d. Io. Boschei in tract. diuer. doc. vol. v. fo. ix. nu. 13 subtit. de legi. nup. quod etiā idē privilegiū viris cōpetit, ex matrimonio solo consensu contracto, licet copula nō sequuta. allegat l. de nup. ff. de ritu nupt. Pet. Cor.

B ¶ Substituere. Adde Cald. consi. ij. sub titu. de testa,

C ¶ Posthumum. intellige quòd fœmina non potest omnem posthumū hæredem instituere: tñ posthumum suū, scilicet generatio ne bene potest, ita Ias. ibi in fi. j. col. & Soc. in j. col. versic. ex quibus conclud. de. Hier. Chu.

¶ Trige

¶ Trigesimoquintò, in testamentis mulierum, non datur contratabulas. l. illud. §. ad testamenta. ff. de cōtratab.

A ¶ Est. Ita sentit & Paul. ad Titum cap. 2. 2. ad Timo. c. 2. Corint. 1. c. 11. & 14. Pe. Cor.

¶ Trigesimosexto, mulier viro subiecta est a. c. mulierem. xxxiiij. q. v. Et debet versari in obsequio viri. l. sicut. de oper. libe. Et est naturalis ordo, vt viris seruiant fœminæ. in. c. ordo. xxx. q. vij.

B ¶ Potest. Quid si marie? vxorē castigare volens, eam percussit vsq; ad sanguinē, an absq; denūtiatore iniquitate possit? vide per D. Guido. papæ in tracta. de præsumpt. tract. vol. 8. fo. 258. nu. 91. Pet. Coruclius.

¶ Et ideo maritus corrigere, & leuiter vxorē castigare potest. b l. consensu. §. j. C. de rap. & authen. ibi posita. & per glo. in. c. quemadmodum. in gl. fin. de iureiur. quæ voluit quòd etiam eam in vinculis tenere possit.

¶ Et hoc verum est, in vxore clerici: vt est tex. in. c. placuit. xxxiiij. q. ij. Secus est in vxore laici: quia iure cautū non reperitur: secundum gloss. in dicto. c. placuit. in verbo potestatem.

¶ Trigesimoseptimò, ius vindictæ non competit fœminis: vt per glo. in. c. j. §. hoc autem notandum. in tit. de his qui feud. dare possunt. in gl. magna in fin. quæ dicit, quòd fœmina non recipit compositionem patris occisi: sed tantum masculus: & not. Ange in. l. pro hærede. §. fina. ff. de acquir. hæred. in l. iij. §. Catho. de verb. oblig. & in consil. lxxvij. ex themate. & Bald. in l. cum inter veteres. C. de fideicō. liber. vbi inquit quòd si sunt duo hæredes masculus & fœmina, sufficit habere pacem ab hærede masculo.

C ¶ Feud. Vi de omnino do minū præcepto rem meū Frā. currium in suo tracta. feud. in iij. part. in. j. q. vbi ponit regulam cū suis fal len. & circa id quod hīc dicit do. Philipp. & masculū & c. vi de eundem do. Franci. vbi su. præ. vers. xvij. ad declaratiōnē & c. l. arb. c. significauit. de rescrip. col. ij. Hiero. Chuc.

¶ Glossa tamen præallegata reprehenditur per Bald. in dicto. §. hoc autem notandū. quia procedit de iure Lombardorum, & non iure Romanorum. Conclusio est, quòd vindicta extraiudicialis, non competit mulieribus: secus est in iudiciali; vt not. Ange. distinguit in consilio. lxxxix. viso & facto & statutis.

¶ Trigesimooctauò, in muliere maior honestas requiritur: vt per gloss. nota. in l. palam. §. quæ in adulterio. ff. de ritu nuptiarum.

¶ Trigesimononò, fœmina repellitur à successione feud. c. j. §. hoc autem notandum. in titu. qui feud. da. pos. in. c. j. §. ad filias. de successi. feud. in. c. vnico. an mutus. & in. c. j. de alic. feud. pater.

¶ Et etiā si expressè dictū sit pro se & descendentibus masculis.

sculis & foeminis. Masculi tamen præferuntur. c. j. §. quinetiam. in titu. episcopo. vel Abb. de cuius intellectu notabiliter scribit Alexander in consi. ix. ponderatis his. lib. v. & in consi. xxix. quoniam abunde. col. penul. lib. j. & dixi in consi. cx xxix. circa fin. & in consi. cx ciij. col. iij.

¶ Et prædicta conclusio procedit, quando concessio est facta in feudū: secus si per viam donationis, quia tunc foemina admittitur: vt notabiliter Ange. tradit in consi. cxlij. super puncto in fin. & Cardi. in consilio lxij. quod domina mera. cum similibus. vt dixi in consi. xxxij.

¶ Et etiam in pluribus casibus in feudo, foemina admittitur vt colligit Ro. in notabili suo. clxxx. hodie foemina. & in consi. ccclxvij. circa primū. & Iac. de sancto Georgio in tractatu de feud. in verbo & foeminis. & Cor. Perusi. in consi. xvj. aperta fronte. lib. j. cum similibus.

¶ Sed stante iuramento fidelitatis, foemina semper excluditur nisi de illa specialiter exprimatur: vt Alexan. cōcludit in. d. consi. ix. pōderatis his. col. iij. ver. præterea. lib. v. & dixi in. d. consil. cxciij. &. cxxxix.

¶ Et prædictos casus, ferè omnes posuit Specu. in titu. de procura. §. j. licet non cum tanto apparatu.

¶ + Et non solum foeminae (vt supra dictum est) sed etiam descēdentes ex foeminis sunt deterioris cōditionis quàm ex masculis descendentes. Nam priuilegium datū alicui, circa immunitatem & generi posterisq; suis, ad eos qui nati sunt ex foeminis non pertinet: vt est tex. not. in l. j. §. si. ff. de iur. immu. Et hoc procedit in priuilegio, prout ille tex. loquitur. Secus est in beneficio concessio à principe: quia ille tex. nō haberet locum. vt tradit Imol. in. l. si ita scriptum. de leg. ij. & sequitur Alex. in l. quia personale. ff. solu. matr. & idem Alex. in consi. clx. viso themate. lib. ij. Et idem Ioā. de imo. in consi. lxij. post exhibitum. vbi dicit illum text. in l. j. procedere in quolibet priuilegio, contra ius commune. Et idem Anto. de but. in consi. ix. viso puncto.

¶ + Et ratio prædictæ conclusionis videtur: quia beneficium principis latè interpretari debet. l. si. §. de consti. princi.

¶ Priuilegium verò contra ius commune, stricte interpretatur vt not. Bart. in l. j. circa fin. C. de iur. & fac. ignoran. & in dicta l. fin. in princi. de constit. princ.

¶ Iste tamen intellectus qui communiter approbatur, quod tex. in dicta l. j. restringatur, quod loquitur in priuilegio, non procedit sine dubio + quia de proprietate verborum descēdentes ex foeminis, dicuntur esse de genere & de posteritate: vt. j. dicam. Ergo in priuilegio com-

prehendi debent. † quia non solum in priuilegio: sed etiam in dispensatione & in materia odiosa fit lata interpretatio quatenus verborum proprietas videatur requirere. Et de dispensatione not. Cal. in consi. j. de consan. & affini. & in materia pœnali in tex. in l. cum lege. ff. de testa. & Ar et. ibi ad hoc not. illum text.

¶ Vnde secundo, ille tex. in dicta l. j. de iur. immu. habet alium intellectum: videlicet quod solum habeat locum in priuilegio immunitatis: prout loquitur quod quoddam priuilegium est contra vtilitatem publicam. Secus esset in alio priuilegio: quia etiam descēdentes ex fœminis, comprehenderentur: vt dicit Pau. de cast. in l. maritum. §. solut. matri. glo. in. d. l. si ita scriptum. & sequitur Alex. in. d. l. quia personale. Nam etiam beneficium principis, quod de sui natura latè interpretatur: tam ē restringitur quando vtilitati publicæ derogaret: vt not. Ange. in l. fin. col. iij. de constit. princi. facit tex. in l. si quando. C. de ope. pub. & not. Bald. in l. ij. C. an ser. ex suo facto.

¶ Sed contra istum secundum intellectum, de priuilegio immunitatis vide tex. in l. j. C. de impo. lucra. descrip. lib. x. † vbi priuilegium immunitatis datum posteris, etiam cōpetit filiæ nepti, & ex fœminis descendētib. Andr. sicu. in l. cum acutissimi. in. xij. char. versi. & pondera. C. de fideicom. opponit de illo text. & respondet quod loquitur in materia fauorabili: & plus non dicit.

¶ Sed ista responsio non satisfacit: quia etiam in l. j. ff. de iur. immunit. materia fauorabilis videtur, respectu eius cui priuilegium conceditur & si reputetur odiosa: quia fit contra publicam vtilitatem: vt doctores dicunt declarando illum text. eadem ratione odiosa materia videtur, etiam in casu dictæ l. j. de impo. lucra. descrip. quia etiam ibi inri publico derogatur. Nisi dicamus quod text. in dicta l. j. de iure immunita. loquitur de immunitate generali, quæ magis nocet reipublicæ & tollit legem communem. Secus videtur in illa immunitate particulari, de qua loquitur text. in dicta l. j. de impo. lucra. descrip. quia loquitur illa lex specialiter de curialibus, & causis lucratiuis: & ibi priuilegium immunitatis tollit illam. l. specialem: quo casu, latè debet interpretari: quia ad ius cōmune reuertitur: vt nota. in. c. olim. vbi Abb. secundum vnum intellectum. de verbo. signific. & facit gloss. in. c. statutum. §. numerandum. de præben. in. vj.

¶ Tertiò reperio ad illum text. in dicta l. j. ff. de iure immunita. alium intellectum: quod ibi concessio facta fuit alicui, pro se & posteris: quo casu

casu posteritas, ad nomen familiae refertur. l. vacatio. ff. de muner. & hono. Familia autem consistit in his qui per sexum masculinum tantum procedunt. l. familiae. §. fin. ff. de verb. signifi. ita Alexan. dicit in confi. clx. viso themate. lib. ij. supra alleg. Et hoc allegat Cyn. d. l. fin. de constitutu. princi. in. iij. quaestione.

¶ Sed aduertendum est, quia ista declaratio ad tex. in. d. l. j. de iure immuni. non satisfacit: quia ille tex. non solum dicit de posteris, sed etiam de genere: ibi: generi posterisque; datae: quo casu appellatione generis, etiam foeminae includuntur: ut no. Anto. de but. in. c. nouit. in. iij. no. per illum tex. de iudi. & latius. j. dicam. Praeterea etiam sub nomine posterorum, foeminae & descendentes ex eis comprehenduntur. ut concludit precipue Ant. de but. in. c. fi. ix. viso puncto. in. j. dubio. §. alleg. & ubi dicit quod verbum posteritas includit omnes descendentes: & ibi alleg. tex. in. l. quod his verbis. §. fin. de lega. iij. ubi appellatione posterorum, veniunt liberi: & appellatione liberorum veniunt omnes utriusque sexus: & etiam ex foemineo sexu descendentes. alleg. etiam Anto. but. in. d. confi. tex. in. c. quibusdam. de poeni.

¶ Et ulterius facit text. in l. cum acutissimi. C. de fideicom. in. l. generaliter. in princi. C. de instit. & substit. in l. vel quae pater. in ver. exhaereditis, & in l. si venditor. ff. de relig. & in l. j. in princip. C. de lucra. descript. lib. x. cum similibus: ut tradit Andr. Sicut. in dicta l. cum acutissimi. char. xiiij. col. iij. C. de fideicom.

¶ Et bene facit tex. in l. immunitates. ff. de iur. imm. ibi dicitur quod immunitates generaliter tributae, ut ad posteros transmittantur: durat succedentibus in perpetuum. Ergo etiam videtur competere foeminis & earum descendentes: quia illis aequaliter successio tribuitur. Et hoc de proprietate verborum: nisi lex ulterius prederet. prout in casu. d. l. j. §. si. ff. de iur. immu. Eodem modo in nomine familiae dicendum est: nam licet quandoque familia specialiter pro agnatione intelligatur. d. l. familiae. §. si. Tamen de proprietate, ibi etiam descendentes ex foeminis includuntur. l. si. C. de verbo. signifi. ubi Oldra. Bal. & Pau. de cast. per illum tex. hoc dicunt. & facit text. in l. pronuntiatio. §. familiae. ff. de verbo. signific. & not. Barto. in l. cum ita. §. in fideicommissio. de lega. ij.

¶ Eodem modo dicendum est de genere. nam quandoque pro agnatione accipitur. ut per gl. in l. j. ff. de proba. Et hoc modo intelligitur quod not. Ang. auth. de incest. nup. in prin. ad fin. dum inquit per gl. ibi illos esse de genere, qui consanguinei sunt. Et ideo frater, dicitur esse de genere. l. eum qui. ff. de interdi. & releg. & no. Bal. in. c. si pater. de testa. in. vj. dicentes quod

appellatione generis, veniunt tantum descendentes per lineam masculinam. & Bald. refert Perusi. in. d. c. si pater. in. xiiij. char. in. xiiij. q. & Andr. sicu. in consi. lvij. in. ij. lib. Io. de pla. in l. vacantia. C. de bo. vac. lib. x.

¶ Regulariter tamen & generaliter, sub appellatione generis, omnes vtriusque sexus comprehenduntur: vt not. Bald. in. l. j. ff. de proba. vbi inquit quod de genere meo dicuntur, etiam qui sunt cognati. allegat bonum text. & gl. ibi in. §. oportet autem. in authen. de manda. prin. vbi dicitur q̄ puniri debet, qui deliquit & bona permitti debent generi secundum q̄. ll. disponunt. Et idem dicit Anto. de But. in. d. c. nouit. per illum text. in. iij. notabili. licet Andr. sicu. conetur respondere ad illum tex. in. d. con filio. lvij. circa finem.

¶ Et idem probat & tenet Pau. de cast. in l. j. C. de condi. infer. col. j. in ver. item quæritur. & dicit quod ista est veritas: quod descendentes ex fœminis dicuntur esse de genere. & dicit se ita cōsuluisse: & sic repetit in cōsi. cccxiiij. superscriptus dominus consultor. in nouis. vbi etiam ad hoc allegat Specu. in titu. de loca. ver. nunc aliqua. ver. clv. & inducit tex. in. c. statutum. el. j. in prin. de hære. in vj. Et idem concludit Io. de imo. respondēdo ad ea quæ in contrarium adduci possunt: in consi. lxxj. post exhibitum consilium. & idem Maria. in consi. xxv. do. Fran. in. j. dubio. Et nouissimè do. Pet. Phil. de cor. in consi. ccxxiiij. in hac consultatione. lib. iij. vbi inducit tex. in. c. j. de schisma. in vj. & idem Luc. de penna. in l. fi. pe. C. de loca. prædi. ciui. lib. xj. Et ista addenda sunt ad ea, quæ tradit Bal. & Moder. in l. ij. C. de iure emphy.

¶ Similiter descendentes ex fœmina nobili, sunt deterioris conditionis: quia non dicuntur esse nobiles^a quia nobilitas non dicitur à matre: vt not. Bal. per illum tex. in l. liberos. in fi. ff. de sena. Et idem not. Bal. ponendo rationem in fi. l. ver. sed hîc quæro. C. de ser. fugi. & tradit Pet. de Anch. in consi. ccclxxxix. visis diligenter iuribus. Et ideo non potest quis portare arma matris: quia tale ius deferendi arma, non competit cognatis: vt no. Barto.

in trac.

A ¶ Nobiles. Contrarium tenet Ioan. Ne. uizamus in sylua sua nuptiali trac. vol. 7. fol. 38. nu. 25. dicēs nobilē esse ducēdam propter multitudinē affinitū, & quod illa pauca nobilitas aliquantū transit in filios. Vbi paulō post etiam subdit, quod ex toto nobilitas materna nō perditur, pro quo allegat Egidi. de regi. princi. lib. ij. par. prima. c. xij. licet dom. Bald. nouel. in trac. de dote. c. absoluta. §. præterea. nu. 10. tenet quod mulier nobilis nubendo ignobili, perdat suam nobilitatem. Petr. Coruessi,

in trac. de infig. & arm. in vers. quæro qualiter. vbi allegat textum in l. ius familiarum. C. de relig. Et ad hoc facit, quia descendentes ex femina non sunt de familia eius. quia qui nascuntur, patris non matris familiam sequuntur. l. familiae. §. si. ff. de ver. sig. & in tantum procedit, quod dictum est. ut nobilitas ex persona matris, non conferretur: quod statutum & consuetudo in contrarium, non valet. ut not. Bald. per illum tex. in l. si. in l. exemplo. C. de decu. lib. x. In quo dicto aduertendum est, quod statutum vel consuetudo inferioris non valeret. quia ibi in dicta l. exemplo. derogatur consuetudini. ideo consuetudo contraria non valet sicut etiam dicitur in authen. nauigia. C. de furtis. in authen. omnes peregrini. C. communia de success.

¶ Sed ab ipso imperatore, vel principe, vel populo qui superiorem non recognosceret: bene videtur quod statutum fieri posset vel consuetudo induci: quia quod nobilitas sit à patre: hoc à iure civili inductum est sicut ius agnationis quod tolli & mutari potest. §. si. insti. de leg. agnatione. unde in totum, nobilitas à statuto induci potest. ut not. Bart. in l. j. in fin. char. in ver. iij. ex prædictis. & in ver. sic. iij. infertur. C. de digni. lib. xij. & Pau. de cast. in consilio cxxvj. dubitatur. j. in. iij. dubio in nouis.

¶ + E contra verò in pluribus casibus, melioris conditionis sunt feminae quam masculi.

¶ + Primò mulier citius potest facere testamentum. l. qua ætate. §. de testa.

¶ + Secundò prius matrimonium contrahit. insti. de nupt. in prin. quia prius efficitur pubes. insti. quib. mod. tute. fini. in prin.

¶ + Tertiò mulier citius veniam ætatis impetrare potest. videlicet in. xvij. anno. & masculi tantum in. xx. l. ij. C. de his qui ven. æta. impe. Et ratio prædictorum videtur, secundum Bald. in. d. l. ij. quia naturaliter citius crescit, quod citius finitur.

¶ + Quartò mulier non potest carcerari. l. j. C. de offi. diuer. offi. authen. nouo iure. C. de custo. reo. Et hoc ha-

A ¶ Melioris. Adde Spec. tit. de pba. ver. & e contra. in. iij. col. vbi ponit xj. casus in quibus femine sunt melioris conditionis quam masculu. Hier. Chu.

B ¶ Crescit. Quare citius pubescit mulier quam masculus? vide Bart. in l. ij. C. de his qui veniam impetra. Hier. Chu.

C Carcerari. Vide Ias. l. iij. C. de iure emphi. & in l. j. docto. & per maxime Phil. frā. in. c. mulieres. de iud. libr. vj. in prin. Ias. in l. pleriq; & in l. neq; impubes. de in ius vocan. Barb. in. c. lator. de pigno. col. j. Socin. in traça. fallen. in regula. cxxxix in. ij. fallen. Hiero. Chuca.

bet locum in honestis mulieribus: secus est in meretrice, quæ capi & carcerari potest. vt not. Ang. post Pet. in l. quoniam. C. de cust. reo. Et idem nota. Bal. in l. consentaneū. col. fi. C. quomodo & quando iudex. alleg. tex. in argum. in. §. fi. in authen. de testi. & ea quæ parit.

¶ Et hoc verum est, nisi esset in matrimonio: quia propter honorem matrimonij, licet inhonestè viuat, non potest carcerari. vt not. voluit Ioan. and. in tit. de iniur. in prin. in addi. Spec. ar. l. si vxor. in. §. diuus. ff. de adul. no. Ro. in l. si verò. §. de viro. in secunda fallen. §. solu. matri, Alexan. in l. plerique. ff. de in ius vocan.

¶ + Secundò fallit in muliere, obligata pro administratione tutelæ: vt not. Bartol. in authen. matri & auia. C. quando mul. tuto. offi. & in l. si quis sub conditione. ff. de test. tute.

¶ + Tertiò fallit quando recusat redire ad virum: quia capi potest & extrahi de domo: vt ad virū ducatur. vt notabiliter tradit Abb. post Cardina. in. c. literas. col. fina. de restitutio. spoliato.

¶ + Quintò mulier non cogitur comparere^a personaliter, saltem non ex omnibus causis ex quibus masculus cōpellitur vt not. Bald. in l. fi. C. de procura. in versu. vltimò quæro hîc.

¶ + Sextò statutum quod nullus de magnatibus intret Palatium. nō intelligitur in muliere. vt not. Bal. in l. in multis. ff. de statu homi.

¶ + Septimò mulier in diuisione quæ fieri debet, habet electionem. vt not. Barto. in l. j. per illum tex. C. de his qui se defe. lib. x. quod dictum videtur procedere specialiter in illo casu: vt sentit Barto. ibi. & Ioan. de Platea. qui dicit quod mulier in illo casu, habet duo privilegia.

¶ + Octauò statutum quod loquitur de bannito, non habet locum in fœmina: quia ratio statuti, non videtur procedere in fœmina. tradit Ang. in consil. lxxvij. primum est. colum. j.

¶ + Nonò si legatū factū sit mōasterio, in dubio de monasterio fœminarū & monialiū intelligitur. quia locus ma-

gis

A ¶ Compare
re. Dic quod
regulariter nō
tenetur compa
rere nisi in cas
bus à iure ex
pressis: ita An
cha. per textū
ibi in. c. mulie
res. de iudi. lib.
vj. in. j. notabi
li. & Paul. de
ca l. ij. ff. si quis
cautio. §. si nō
propter. ij. col.
& ibi Alexan.
& Bald. l. fi. C.
de procura.
Hier. Chucha,

82

A

83

84

85

86

A ¶ Prægnans. Mulier prægnans, est maioris pretij. q̃ nō prægnans. Alb. l. si quid j. col. de leg. ij. & an possit citari post partū. vide eundem l. nō exigimus. § si quis. j. co. quid si quis cau. Itē potest examinari lite non contestata. Feli. ca. quoniā frequēter. vt lite non contest. vij. co. & post partum retinet eadē priuilegia. ita Alexand. dicta l. non exigimus. & non tenetur in iudicio comparere. Pau. de cast. l.

ij. § si non propter. si qs cau. ij. col. itē nō cogitur ad testi-
moniū. Alexā. l. imperator. de sta. hominū. itē non potest torqueri: vt hīc de quo latē p Hip po. de Mar-
sijs in l. j. i prin. in. v. col. versio. ix. requiritur. et in l. edictum. in. iij. col. supra de quæst. Hie-
ro. Chucha.

gis pius reputatur: vt no. Bal. in. d. l. in multis. in fi. de sta. ho. alleg. Cy. in l. cū mltæ. C. de dona. ante nup. in vltima quæstio. vbi de hoc idem Bald. & Ange. sequuntur.

87 ¶ Decimò in crimine læsæ maiestatis, filiæ fœminæ sunt melioris cōditionis: vt in l. quī quis. C. ad leg. iul. maie. fa cit tex. in. c. quicūq; de pœ. in. vj. Et in simili si filij banni torū expelluntur de ciuitate, non intelligitur de filiabus: vt not. Bal. in l. quicūq; C. de serui. fugi.

88 ¶ Vndecimò si mulier prægnans^a fit habet prærogati-
uam: vt habetur in l. prægnantis. C. de pœnis quia pœna differtur, & torqueri non potest. de quo Bar. ibi & Bald. in l. imperator. ff. de statu homi. & idem Bald. in l. inter-
positas in fi. C. de transac. & Io. de Ana. in. c. j. col. ij. de his qui fi. occi.

89 ¶ Duodecimò est melioris conditionis fœmina: quia pro excommunicat iōe, non cogitur Romam petere. c. mulieres. de senten. excom.

90 ¶ Decimotertiò, quia mulier pro minori metu excusa-
tur quàm masculus: secundum glo. in. c. cum locum. de sponsa. de cuius intellectu videndum est, quod dixi in c. fi. de ap. & in. c. causam matrimonij. de offi. deleg.

91 ¶ Decimoquartò, est melioris conditionis respectu do-
tis, b quæ est valde priuilegiata l. j. ff. solu. mat. l. assiduis. C. qui potio. in pigno. habe. & in §. fuerat. insti. de actio.

92 ¶ Decimoquintò, in munerib⁹ corporalibus. l. iij. §. cor-
poralia. ff. de mune. & hono. Et ideo statutum de capien-
do malefactorem, non intelligitur in mulieribus. vt not. Ioan. de pla. in l. patrimonium. C. de mune. patrim. lib. x.

93 ¶ Decimosextò, propter fragilitatem sexus mulieri ma-
gis succurritur quàm masculo: quia mulier plerunq; con-
tra propria commoda laborat. l. iij. C. de nuptijs. Et ideo in muliere, facilius iuris ignorantia præsumitur. vt not.

B ¶ Dotis. Cu-
ius priuilegiū vi-
de latē ibi per
doc. et per Bal.
nouel. in suo
tracta de dote.
vbi ponit de
priuilegijs cō-
petentibus con-
stante matri. &
etiā soluto.

A ¶ Decimo octauò, adde tu quòd mulier quæ est nupta, si habeat rem cum clerico efficitur de foro ecclesiastico, ita Feli. c. cum sit de foro compe. col. vij. idem etiam de laico habenti rem cum moniali: secundum Maria. Socin. quem refert ibi Felin. Hierony. Chuchalon.

B ¶ Filix nuptæ, Hanc opi. tenent, Bar. Ang. Platea. d. l. quoties Feli. c. nouit. j. col. de iud. Barb. c.

propositi, de fo. cõpe. ii. col.

Corf. singu. in ver. priuilegiũ.

Ias. & Rom. in l. cum quædã.

hic alleg. & Roma. l. j. in prin.

ad illa, Barto.

brix. in suo re-

perto. in versi.

poster. Curt. in

addi. ad Alex.

in. d. l. cũ quæ-

dam & hæc est

cõmunis opin.

tamẽ contrariã

opi. tenet Alex.

in. d. l. cũ quæ-

dã. & d. Phil.

hic circa quod

primo est vidẽ

dum an text. in

d. l. quoties. p-

bet id ad quod

alleg. per Bar.

& docto. & an

Barto. dicat id

ad quod alle-

gatur. quo ad

Barto. in l. fin. C. de iuris & fact. igno. Et facit quod not.

Bal in rub. C. de rerum permut. circa fin. vbi dicit quòd

in muliere & rustico, præsumitur simplicitas: non obstan

te iuramento: quia iuramentum captiosum est. Et facit

q̃ supra dictũ fuit de Velleiano & fragilitate mulieris.

¶ + Decimo septimò, in casu. l. sicut patronus. ff. de ope-

ri. lib.

¶ + Decimo octauò, ^a in casu l. iij. §. si filio familiãs. ff. cõ

mo. & de his no. Specu. in titu. de procur. in. §. j.

¶ Et ad supradicta notandum est, quòd priuilegium

datum alicui pro se & filijs masculis & fœminis, non com

petit filix nuptæ. ^b Ad hoc allegatur dictum Barto. in l.

quoties. C. de priuile. schola. lib. xij. vbi Ange. & Ioan.

de plat. sequuntur.

¶ Sed Maria. Soci. in consi. incip. reuerendus dominus de

Rauella. (prout Moderni referunt in. c. nouit. col. j. de

iud.) reprobatur illud dictũ: quia mulier nupta, retinet ta-

men originem & famaliã patris: vt no. Bart. in l. fin. §.

penul. ff. ad municipi. Et contra Bart. etiam tenet Alexan.

in l. cum quædam puella. col. fi. ff. de iurisdi. om. iudi. Et

latè id cõcludit Cor. Perusi. in consi. clxxvij. circa quod,

est primò videndum. col. fin. lib. iij.

primum dico quòd text. in dicta l. quoties. probat opinionem Bartol. & docto. duobus modis. primò in verbo liberi. vbi dicit quod si liberi alterius iudicis iurisdictioni se submiserunt, quòd perdunt dictum priuilegium, ergo patet, quòd tam filij quàm fœminæ mutando forum perdunt priuilegium. Secundò in quantum dicit matrẽsve eorum in viduitate & c: vult quòd matres & sic ascendentes per lineam fœmininã quibus competit priuilegium ex persona filiorum, quod gaudeant dicto priuilegio, si permanserint in viduitate aliãs secus, ergo videtur quòd contrahendo matrimonium, perdant priuilegium, & sic idem videtur in filia nupta: & hoc modo probat id ad quod Bart. allegat quicquid dicat Phil. Corf. in dicto suo consi. clxxvij. in fi. col. iij. vol. de quo vide Barb. qui tenet hanc opinionem & dicit se ita consuluisse in clementi. j. de elect. col. x vij. versi. ego vidi dubitari. Hieronymus Chuchalon.

¶ Sed

¶ Sed non est laborandum: quia Bar. in dicta. l. quoties. non dicit illud, ad quod allegatur. Et verissima conclusio videtur, quod filia nupta gaudeat priuilegio dato patri suo & filiabus: quia licet mulier nupta sit, remanet tamen in potestate patris. vt nota. per gloss. instit. ad Tertul. §. j. in ver. parentes. & not. Baldus in l. si vxorem. in princi. C. de condi. inse. Et retinet originem & familiam patris: vt not. Barto. in dicta l. fina. §. penult. ad municip. & Bald. in dicta l. cum quædam puella. Et ideo bona prohibita alienari extra familiam, non prohibentur alienari in filiam nuptam. vt Alexander concludit in consil. lvj. consideratis verbis. col. penul. lib. j. & latè hoc tradit. Soci in consil. ccxxvij. præsens consultatio. col. ix. Et cum prædictis etiam concordat Alexā. in consilio. xx. viso processu. in fine. lib. ij. in consilio. cj. ex inspectione. in princi. lib. ij.

96 ¶ + Extra casus suprā notatos, in quibus expressè inter masculos & fœminas, differentia constituitur: à pari procedunt regulariter masculus & fœmina. Qui enim inter eos differentiam inducunt, naturæ accusatores existunt, vt dicitur in l. maximum vitium. C. de libe. prære. & in l. lege duodecim tabu. C. de legi. hæred. & in §. nostra constitutio. instit. de exhære. lib. ibi inter masculos & fœminas nihil interesse existimans. & in authen. defuncto. C. ad Tertul. ibi exclusa prorsus omnino differentia sexus. & in authen. in successione. C. de suis & legi. ibi. non distinguendo sexus. Ad idem text. in §. consideremus. in fine. in ver. non autem. in authen. de trien. & semis. ibi. non autem distinguemus de filijs, siue masculi, siue fœminæ sint. Ad idem textus in l. mulier an masculus. ff. ad Trebel. in l. penul. C. qui bon. cede. possunt. vbi vtriusque sexus, & in l. quoties. §. imperator. ff. de pollicit. ibi: non tantum masculos, sed etiam fœminas. & in l. j. §. & generaliter. ff. de lega. præst. ibi. sed nec personas prosecutus est vtrum ex virili sexu, an ex fœminino descendunt. & in l. secunda. §. j. ff. vnde legi. ibi: non tantum masculorum: sed etiam fœminarum. & in l. omnes omnino. C. de agrico. & censu. lib. xj. ibi sine nullo sexus discrimine. & in l. vel quæ pater. §. liberis. ff. de religio. ibi: liberis vtriusque sexus. & facit textus in c. j. in fine. de vi. & honest. cleric. vbi fœminis sicut masculis laicis, ingressus ecclesiæ ad orādum pariter conceditur. & mulier in contractibus principalibus, masculo æquiparatur: vt not. Bal. per illum text. in l. & si à muliere. C. de insti.

97 ¶ + Et sic mulier nullam habet prærogatiuam vltra masculum, nisi

A ¶ In iure. Adde Ias. l. si quis maior. C. de transac. & Specu. tit. de procur. versic. porro. col. iij. vbi ponit plures casus in quib⁹ masculus & foemina ad imparian^o iudicantur. Hieronymus Chuchalon.

B ¶ Bald. Adde eundem in l. ne falsim. C. de iur. & fact. igno. vbi dicit, quod lieres ligantur statutis nisi expresse reperiantur exceptæ. Hiero. Chucha.

C ¶ Masculinum. à mare diminutivum est & mas dicitur quod fortior ac generosior sit, ut inquit Nonius Marcell. licet non semper sexus significet, sed quicquid vegetum ac robustum est, huius appellatione foemini num contineri, non ex proprietate sermonis, sed ex ext^o h^o demonstratione demonstrat Alcias. in l. pronuntiatio. ff. de ver. signi. & in l. iusta. eo. titu. nisi per interpretationem (per quam ex similitudine rationis fit ext^o h^o) communiter receptum esse, masculinum: foemina sub se comprehendere, ut infra in sequenti numero.

Pet. Corue.

quatenus expressum in iure^a reperitur. l. si. vbi Bal. C. de iur. & fac. igno. unde, quod disponit in monachis, etiam habet locum in monialibus. in his quæ sunt eis proportionabilia: ut no. Abb. in. c. fina. per illum text. in ultimo notabili. de statu reg. de quo. nota. Car. in cle. j. in. v. q. de regu.

¶ Et eodem modo, statutum quod imponit poenam in aliquo casu, etiam habet locum in foemina: ut not. Bar. in l. iura. in fi. ff. de leg. vbi loquitur in statuto poenalis, quis non vadat de nocte sine lumine. Nam etiam comprehendit mulierem: & idem not. Bar. in l. j. in fi. ff. de pecu. post Cyn. in l. j. in antepenul. q. C. quæ sit lon. consue. & Bal. in l. quicunque. col. iij. C. de ser. fugi.

¶ Et idem in statuto, quod imponit poenam pro violentia illata cum armis vel sine: quia etiam mulierem includit. ut not. Imo. Ro. Pau. de cast. & Alex. in l. si constante. §. si. ff. sol. mat. Et facit quod not. per gl. magnam quam Bald. & doct. sequuntur in l. si quis in tantam. C. unde vi. quæ tenet poenam illius leg. etiam habere locum in muliere. Et facit glo. in l. j. C. de rap. virg.

¶ Aliqua iura ex supradictis alle. Spe. in. d. tit. de pc. §. j.

¶ Et quia supra proximè dicta in effectu pendent ab illo articulo, quando masculinum concipit foemininum: hæc non impertinenter pro complementò huius. l. applicari potest & plenius & meliori ordine quam hætenus scriptum sit declarabitur.

NOTABILIA.

- 1 Masculinum quod foemineum concipiat, secus de proprietate sermonis. ut nu. 2.
- 3 Limitatur regula prædicta sex modis. ut nu. 4. 5. & 6.
- 7 Regula ut masculinum foemininum comprehendat, an habeat locum in omni materia.

Regula

A ¶ Masculinum. Hanc regulam ponit Soci. in suo tracta. fallen. in regu. cclv. fol. xxxix. vbi ponit. ix. limita. & vide latè Iaso. in. l. si quis id quod. de iurisdic. om. iudi. qui loquitur quasi in omnibus casibus quibus hic dñs Philippus Decius

Card. in clem. j. de elect. & in cle. j. de sepult. Hiero. Chuch.

8 Quid in vltimis voluntatibus?

9 Quid in contractibus? & nu. sequen. & nu. 12.

11 In legatis masculinum concipit foemininum.

13 Communis opinio in dispositione legali.

14 Quando tractatur de interesse reipublicæ (cum sit materia fauorabilis) extensio fit etiam in pœnalibus.

15 Lex de masculo disponens per modum qualitatis, foeminam non comprehendit.

16 In materia correctoria masculinum non concipit foemininum.

17 In statutis an regula hæc locum habeat?

18 Quid in priuilegijs & rescriptis? & nu. 19.

20 Quid in verbis iudicis, dum sententiam profert? & an in officijs idem sit. & nu. 21.

22 Fratris appellatione, an comprehendatur soror?

23 Appellatione coniunctorum, propinquorum, & posterorum, quod vterq; sexus comprehendatur. nu. 24. & 25.

26 Auunculi nomine, materteram non comprehendit.

27 Foeminino, masculinum non concipi.

28 Appellatione personæ, masculinum contineri.

*Quod Masculinum, concipiat Foemininum.
dependens ex præcedenti regula.*

SIT ERGO conclusio & regula† affirmatiua, q masculinum^a concipit foemininum: quia dicit tex. in l. qui duos in fin. de legatis. iij. quod sexus masculinus se per foemininum continet. & in l. seruis legatis. de leg. iij. dicitur, quasi commune nomen vt runq; sexum cõtineat & hoc procedit etiam secũdum grãmaticos: vt dicit Pau. de cast. in l. quicunq;. C. de ser. fug. Et hoc etiã habet locum in lege diuina, **b** vt not. Abb. per illum tex. in. c. maiores. col. ij. versic. itẽ noto de baptis. Et ratio huius conclusionis videtur: quia non debet fieri differentia inter masculum & foeminam. l. maximum vitium. C. de liber. præteri. cum simili. §. alleg. Et istam rationem adducit Pet. de ancha. in consil. cxx. pro clariori. Et attenta hac ratione, dicendum est, quod regula procedat in materia indifferenti: prout tex. loquitur in dicta l. maximum vitium. & ita. j. regula limitatur. Secus ergo videtur, in materia

B ¶ Diuina. Et maximè in fauorabilib⁹, vt per do. Ioan. le cirier, tractatur vol. xij. de priuilegijs. vbi alleg. text. in. l. si ita scriptum. ff. de lega. iij. et Ludo. Roma. consi. xcviij. et etiam in priuilegijs, secundũ Bal. in. c. ad audiẽtiam. j. col. versic. quæro nunquid. de rescript. Gemi. in c. generali. col. iij. versic. tertio casu. de electi. vj. vbi dicit q priuilegiũ immunitatis concessum filijs, cõpetit etiam filiabus. p quo facit tex. in. l. j. §. fin. ff. de iur. imm. Pe. Cor.

teria differenti quæ non ita cõueniret fœminis, sicut masculis: quia tunc masculinum non complectitur fœmininum: vt not. Bart. in l. j. ff. de verbo. sig. & in l. j. in fi. ff. de pecu. & idem dicit Bald. in l. seruus. C. cõmunia de succes. & in l. in multis. in ver. & not. quod masculinũ. §. de sta. homi. Et idem Bal. in l. tres fratres. in ver. & est argumẽtum. ff. de pac. & in consi. ccj. in prouincia. col. fi. lib. j. & not. Sali. in. d. l. quicunq;. C. de fer. fugi. & Cuma. in cõfi. lxxxiiij. præsupposito. & facit quod. §. dictum est in hac l. de statuto requirente consensum propinquorũ: quod non intelligitur de fœminis: quia est diuersa ratio in fœminis: vt dictum fuit. Et ista ratione, si statutum præponit agnatos cognatis, non intelligitur de fœminis: vt voluit not. Ioan. de anna. in consi. iij. visis statutis. in secundo dubio. Et reperio quod Bald. idẽ dicit in consil. cccc. lxxxij. circa quæstionẽ lib. v. Et ista prima limitatio, etiã habet locũ si statutum expresse dicat, quod masculinum concipiat fœmininum: quia statutum intelligitur si materia adaptari potest. & sit eadem ratio in fœminis: vt not. Bald. in consil. xlvij. factum tale est, lib. v. Et tale statutum, secundũ ius cõmune intelligitur & parum operatur vt tradit Cor. Peru. in consi. xj. Stantibus dictis statutis. lib. j. Nisi statutũ diceret quod in omnibus casibus, masculinũ concipiat fœmininũ: vt idem Cor. Peru. scribit in consi. cccvj. quo ad primũ. col. penul. lib. j.

A ¶ Interpretatione. Adde Card. clemen. j. hic alle. & in l. j. de bapt. & Bal. in l. fin. C. de hæred. insti. Hiero, Chuch.

¶ + Secũdò, regula procedit ex interpretatione^a extensiuã: quia de proprietate sermonis, masculinũ non concipit fœmininũ: vt not. Bar. in dicta. l. j. de verb. sig. per tex. in l. pronuntiatio. in prin. ff. de verb. sig. vbi dicitur quod pronuntiatio sermonis in sexu masculino, plerunq; ad vtrunq; sexum porrigitur: ergo illud videtur per extensionem, propter illud verbũ porrigitur. facit tex. in l. ij. de libe. cau. ibi: ad iniuriã nostram porrigitur. Et ad hoc alleg. text. not. in l. in adoptiuis. versic. quæ in filio. C. de adop. vbi expresse dicitur, quæ in filio diximus, hoc in filia extendimus.

¶ Et ista limitatio sanè intelligitur, in nomine masculino: prout

no: prout est seruus, equus, filius. Secus est in termino cōmuni: prout est homo. Et idē si dicatur si quis: quia intelligitur homo: & tali casu in termino cōi, masculinū cōprehēdit fœmininū de proprietate sermonis: vt Bar. concludit in. d. l. j. de ver. fig. per illū tex. vbi verbū si quis, cōplectitur tam fœmininū quam masculinū. Et hoc propriè, ppter illud verbū complectitur. Et idem sequitur Bald. in l. gallus. in prin. col. fi. de lib. & posth. Cardi. in cle. j. in. iij. q. de elect. Domi. in. c. generali. col. iij. de ele. in. vj. Alex. in consi. lxj. super eo. lib. j. & idem Alexan. in consil. xxiiij. animaduersis. col. iij. lib. ij. & idem Cuma. in consi. clxvj. vifa. & Benedi. capra. in consi. lxij. Cum viso. circa finem.

¶ Et circa prædictam doctrinam, Bartol. primò dicit Ange. in. d. l. quicunq;. C. de ser. fugi. quod in materia fauorabilis talis differentia nō attenditur: quia termini sunt communes in substantia: licet non in probatione sermonis. Secundò dicit Domi. in. d. c. generali. col. iij. quòd talis differentia non attenditur: quia ista est interpretatio passiuā, quæ habet locum etiam in statutis.

¶ Tertiò dicit Barto. in l. j. col. fi. ff. de pecu. quod licet de proprietate sermonis, masculinum conciperet fœmininū: illa tamen est oratio indefinita: quæ de proprietate sermonis non æquipollet vniuersali: & sequitur Aret. in consi. xxxix. in facto. col. ij. in ver. pro hac decisione.

¶ Et hoc videtur esse inteiligendum, quando præfertur ab homine. Secus videtur si à lege: vt not. Bart. in l. si pluribus. de leg. ij.

¶ Quartò & vltimò considerandum est: quia non videtur quòd Barto. benè dicat in secundo membro. dum inquit æquiparando siue dicatur de homine simpliciter: siue dicatur si quis: quia intelligitur de homine secundum eum. Nam hoc nō videtur verum: quia licet terminus homo, sit cōmunis: si proferatur simpliciter non tamen sic videtur, si dicatur si quis homo: quia tunc terminus homo, restrictus videtur in masculino per illud verbum si quis. quod est masculini generis. & ita Fulgo. dicit in dicta. l. quicunque.

¶ Tertiò regula limitatur, vt habeat locū quando genus masculinum in nomine appellatiuo exprimitur: puta vel seruus. Secus si nomine proprio: vt not. Bart. in. d. l. j. de ver. fig. per. l. si quis ita. §. j. cum gl. in ver. filio. ff. de testa. tute. & idem Ang. dicit in. d. l. quicunq;. Et idem est, si expressè dicatur de masculo. quia tunc fœmina non cōprehenditur. vt Abb. tradit in consil. xxxvij. videtur primo in. j. lib. vbi inquit quod terminus masculus, tantum conuenit viris & non fœminis. idem Anto. de
but.

butr. in consil. xlvj. rectè decisum est. & Ioan. de ana. in consil. xxij. ad approbandam.

¶ Et idem si dicatur de viris: quia non veniunt fœminæ,^a vt not. Bart. per illum text, §. de legi. & Bal. in l. scripturas. per illum tex. C. qui potio. in pign, habeantur: de quo. §. dictum fuit. Et ad hoc etiam allego bonum tex. in c. maiores. de bapt. ibi: tã viri quàm fœminæ baptizantur.

A ¶ **Fœminæ.**
Vice latè Iaso.
in. l. si quis id.
iiiij. col. de iur.
om. iud. ver. x.
limita. et Alex.
in l. j. de ver. si
gnifi. q. dicit q.
etiã in statutis
ratione vsus,
masculinũ vi-
rorum cõcipit
fœmininum.
Hiero. Chu.

¶ + Quartò limitatur, nisi constaret de voluntate disponentis: quia tunc masculinum non continet fœmininum: vt no. Bar. in. d. l. j. de ver. sig. per. l. Lucius. §. quæsitum. de lega. iij. ibi: nisi aliud sensisse testatorem probetur. Et idem dicunt Ange. & Sali. in dicta l. quicumque.

¶ Et hoc clarum videtur, quando apparet de voluntate: idem tamen est, etiam si hoc ex coniecturis colligatur: quia voluntas testatoris quæ apparet ex coniecturis, etiam attenditur. l. licet imperator. vbi Barto. de lega. j. l. cum auus. de condi. & demonst. l. cum proponeretur. in fin. l. qui solidum. ff. de lega. j.

¶ Et exemplum poni potest in notabili quæstione, quam ponit Pau. de castr. post Fulgo. in l. j. col. fin. C. de condi. infer. vbi inquit, quòd si pater instituit filiam in re certa, & filium vniuersaliter instituit, ecclesia substituta: si filius institutus sine filijs decederet. Nam tali casu, illa conditio filiorum intelligitur de masculis: quia non est verisimile, quòd testator voluerit neptes esse melioris conditionis, quàm filias proprias. arg. l. si viua matre. C. de bõ. mater. de quo dicendum est: vt tradit idem Pau. de cast. in consil. lxxvij. Casus frequenter contingit. & in consil. ccclv. Viso dicto testamento. & Rapha. cuma. in consil. cxvij. in testamento. in princip. cum similibus: vt dixi in consil. xv. Et nouissimè, latè in hoc insistit Soci. in l. cum auus. in. xij. char. ff. de condi. & demonst.

¶ Et in proposito de dictis coniecturis, tradit Bald. in l. tres fratres. x. nota. ff. de pact. cum simil. vt Alexan. tradit in consil. cxxvij. viso testamento. lib. j.

¶ Et ad coniecturandum voluntatem testatoris, non parum facit qualitas testatoris: quia si ipsa fœmina sit, non est veri

est verisimile quòd voluerit fœminas excludere: vt in nota. casu singu. scrip. Pet. de ancha. in consi. cccxxxix. Pro maiori intelligentia. col. iij. Et de isto coufiliio fecit mentionem in. c. præsentia. in. v. char. de proba.

¶ Et ex hoc colligi potest limitatio ad text. in l. j. de iur. immuni. quòd dispositio illius legis non haberet locum, si priuilegio immunitatis concessum fuisset ab aliqua muliere: puta à Reginavel ducissa: quod addédum est ad ea, quæ dicta sunt suprà circa intellectum dictæ l. j. §. fi. de iure immunitatis.

¶ Quintò, limitatur, quando esset facta meniiio distinctè de vtroque sexu: quia tunc masculinum non concipit fœmininum: vt no. Bal. in l. in multis. in fi. ff. de sta. hom. quia expressum facit cessare tacitum. l. cum ex filio. §. j. ff. de vulga. substi. Et reperio quod Bald. hoc idem dicit, in consilio. clxxxvj. quia allegationes. lib. j. secundum nouam formam.

¶ Sextò, regula non habet locum stante statuto, quòd verba intelligi debeant ad literam. Nam tali casu, masculinum non contineret fœmininum: vt not. Bal. in consi. cccclx. Ioannes, lib. v. & Cor. Perusi. idem tradit in cõsi. xiiij. in præsentì consultatione. col. penul. lib. ij.

¶ Præmissis prædictis limitationibus (quæ generales sunt) nunc videndum est an regula habeat locum in omni materia. ^a

¶ Et ad maiorem declarationem, possunt formari decem quæstiones.

¶ Prima, quid in vltimis voluntatibus:

¶ Secunda, quid in contractibus:

¶ Tertia, quid in dispositione legis:

¶ Quarta, quid in statutis:

¶ Quinta, quid in gratia vel priuilegio:

¶ Sexta, quid in rescriptis:

¶ Septima quid in sententia:

¶ Octaua, quid in officijs:

¶ Nona, an appellatione fratris, veniat soror:

¶ Decima, videndum erit, de quibusdam quæstionibus in spe

A ¶ Materia.
Vide Barb. in
clem. j. de elec.
in. xj. col. Hie-
ro, Chucha.

in specie.

¶ Postremo econtrà. An fœmininum concipiat masculinum.

A ¶ In vltimis voluntatibus.

Adde vt per d.

Ang. à Gâbel.

in titu. de testa.

in gloss. lxxix.

nu. 8. vbi alleg.

Cyn. Bal. Ang.

& Sali. in l. que

cunque. C. de

fer. fugi. et Dy.

& Bar. in l. j. ff.

de verb. sig. &

Bal. qui ponit

multas remis-

siones in l. gal-

lus. in princ. de

liber. & posth.

in glos. quæ in

ver. abundare.

& Imo. et Rap.

in l. si ita scri-

ptum de lega.

ij. & plenè Ias.

de his in l. si qs

id qd de iuris.

om. iud. & in l.

quæ. de leg. de

lega. j. et in l. pa-

ctum. inter hæ-

redē. ff. de pact.

Petrus Corue.

¶ + Circa primā, in vltimis voluntatibus iura clara sunt: quod masculinum comprehendat fœmininum: quia legatis mulis, etiam mulæ continentur. l. qui duos. de leg. iij. & legatis seruis, seruæ veniunt. l. seruis legatis. eo. tit. de leg. iij. & in. §. j. in authen. de nō eligen. ibi duos filios, masculum & fœminam. Et in substitutione not. Petr. de ancha. in consil. cxx. pro clariori.

¶ Et conditio illa, si decesserit sine filio. etiam de filiabus intelligitur: vt no. Ioan. and. & doc. in. c. Raynald. de testa. cum si. vt dixi in consil. xv. in prin.

¶ Et ex ista cōmuni opi. confunditur, quod dicunt Moder. Papi. videlicet Ias. in l. si quis id q. col. iij. ff. de iur. om. iudi. quod si testator reliquit fundum Titio, & filiis successiue & non stantibus filiis, substituit ecclesiā, quod ecclesia non excluditur stante filia: quia ecclesia substituta, tollit præsumptionem filiorum de qua in l. cum auus. ff. de condi. & demon. & l. cum acutissimi. ff. de fideicom. vt not. tradit Pet. de anc. in consil. xlvj. prima facie. nam talis decisio quam ponunt Moder. in. d. l. si id quod. fundata in præalleg. consil. Pet. de Ancha. nō est vera: quia est contra communem opi. quæ habet, quod in vltimis voluntatibus masculinum concipit fœmininum. vt suprā dictum est.

¶ Non obstat dictum Petr. de Ancha. quia ad propositum nō benè adaptatur: quia fauor ecclesiæ ita excluderet masculos sicut fœminas: in casu in quo loquitur Pet. de Ancha.

¶ Propterea contrarium eius, quod dicit Petr. de ancha. tenet Bal. in. d. l. cum acutissimi. quod illa. l. etiam habeat locum, ecclesia substituta. de quo dicendum est vt latè Soci. scribit in. d. l. cum auus. in. vj. chart. in vers. secundum correlarium.

¶ Et prædictæ conclusio. quod in vltimis voluntatibus masculinum cōcipiat fœmininū procedit in materia fauorabili.

rabili. Secus est in materia odiosa^a puta si facta sit exhæredatio de filio, nō habet locum in filia, l. j. §. sed & si incertū. ff. de vent. in pos. mit. & not. Bart. in. d. l. j. de ver. sig. Et isto casu verificari potest, quod dicit gl. in. c. generali. de elec. in. vj. q. in fauorabilibus, masculinū concipit foemininū & non in odiosis. Et ita simpliciter etiā Bald. dicit in consil. ccxxvj. præmissis verbis. col. fi. lib. v. & Cuma. in consil. clxvj. visa.

¶ Sed tamen aduertendū est, quia tex. in. d. l. j. de vent. in pos. mit. videtur loqui qñ verba masculini generis geminata sunt: vt colligitur ibi si mihi filius vnus nascatur. quo casu dici pōt, q. illa verborum geminatio, hoc opere tur: quia verba geminata præcisam ostendunt voluntatem disponētis. vt not. Bal. per illū tex. in. c. cū te. de resc.

¶ Vel secundo responderi potest, q. ille tex. videtur loqui in casu claro: quando constabat de voluntate testatoris, q. noluiſſet filiam exhæredare sed solum filiū: & tunc bñ adaptatur casus: de quo ibi loquitur: quia incertū est, an nascatur filius vel filia. Et licet hoc modo tex. cauillari possit: negari tamen non potest, quin in. d. l. j. §. sed & si incertum. pro constanti præsupponebatur quod exhæredato filio, non sit filia exhæredata: & sic bene probatur ibi cōmunis opinio quia materia odiosa est. Et facit tex. in. l. ij. in l. cum quidam. de lib. & posth.

¶ † In secunda quæstione, communis est opinio: quod in cōtractibus, masculinū nō concipiat foemininum. vnde si quis recipit in emphiteusim fundum pro se & filiis, non veniunt foeminæ: vt voluit Guid. de suza. in l. veteribus. per illum text. ff. de pact. quia verba, interpretantur contra illum qui illa protulit. Et idem tenet Archidi. vij. q. iiij. in. c. si quis suadente. cum similibus. vt Alexan. tradit in consil. lxj. super eodem lib. j. & in consil. cxij. viso instrumento. lib. ij. & in consil. cciiij. consideratis verbis eodem. lib. ij. & dixi in. c. in præsentia. de proba. co. xvij. & idem tenet Imola in consil. xxxviij. in casu præmissis. & Cuma. in consil. clxvij. vbi dicit hoc præsertim procedere, in contractu stricti iuris.

A ¶ Odiosas
Nam in odio-
sis & poenali-
bus, regulari-
ter foemina sub-
mare non com-
prehenditur: nisi
delictum vel ac-
tus sit indiffe-
rens, qui eodem
modo possit cō-
mitti per foemi-
nam, sicut per
virum: quoniā
tunc compre-
henditur & hic
& latè per Ias.
in l. a Iudic. Co-
de iudic.

Pet. Coruesio

¶ Et quod dictum est, etiam sequitur Roma. in consil. xxxv. visa facta serie. & Cor. Perusi. in consil. lxxiiij. de duobus. col. fi. & in consil. clxxj. post redditum consilium. col. fi. lib. iij. & in consil. ccxxxiiij. in hac consultatione. lib. iij.

¶ Prædicta conclusio habet locum: quando in contractu dicitur de filiis: secus si dicatur de liberis: quia tunc etiam in contractibus, fœminæ includuntur: ut no. Bald. per illum tex. in l. sed si hac. §. liberos. ff. de ius voc. Pet. de ancha. in consil. cxxv. visis. Alex. in d. §. liberos. & in consil. lxxx. viso. lib. j.

¶ Sed tamen talis differentia, non videtur procedere sine dubio: quia ratio dictæ. l. veteribus. ff. de pactis. etiam videtur militare in liberis: quia sicut appellatione liberorum veniunt fœminæ, cum masculis. d. l. sed si hac. §. liberos. & in l. fi. ff. de censu. & in l. cognoscere. §. liberorum. ff. de verb. signifi. Eodem modo appellatione filiorum, veniunt filiæ: ut suprâ dictum est. Et tamen in contractibus, non veniunt: per. d. l. veteribus. quæ quidem etiam videtur militare in liberis. Nam etiam quandoq; appellatione liberorum, non veniunt fœminæ. l. liberos. ff. de senato. unde concludendum videtur. ut infrâ dicam.

¶ Secundò, conclusio suprâ facta in contractibus, non haberet locum quando absurdum sequeretur, si fœminæ in contractu non includerentur: ut Alexand. declarat in dicta. l. sed si hac. §. liberos. & in consil. lxj. super eodem. lib. j. suprâ allega. & ibi respondet ad illum textum. in §. liberos.

¶ Tertiò, prædicta conclusio, non videtur habere locum in donatione, quæ latè debet interpretari. c. cum dilecti. de dona.

¶ Et ad hoc allego decisionem Ang. in consil. ccxliij. super primo. in fine Cardi. in consil. lxiiij. quod dicta vera. & dixi in consil. xxxij.

¶ Postremo advertendum videtur, quia licet communis sit opi. quod in contractibus, masculinum non concipiat fœmininū: ut patet ex suprâ dictis: tamen ista opi. non probatur iure: Quia reg. l. veteribus. dicit, quod in re obscura & ambigua, interpretatio fit, contravenditorē & cōtra locatorē qui apertius potuit legē dicere. Sed hoc in isto casu non videtur adaptari: quia non videtur obscurū nec ambiguum, quando dicitur de filiis quin cōprehendantur filiæ: quia hoc semper habet locū, quod masculinū concipit fœmininū. d. l. qui duos. de lega. iij. Et cum ista sit regula. res clara & certa dicitur, pro eo qui fundatur in regula: ut no. Bart. in l. quoties. ff. si quis cau. Et quia hoc est in vltima voluntate: ut suprâ di-

ctum

Etum est. ergo pariter idē videtur esse in contractibus: quia ratio diuer-
sitatis efficaciter reddi non potest. Nec valet ratio. Alexand. in. d. conf.
lxj. dum inquit quod in vltimis voluntatibus fit larga interpretatio. l.
in testamentis. ff. de reg. iur. quia illa regula non habet locū in legatis,
in quibus attenditur quod minimum est. l. nummis. de leg. iij. l. apud iu-
liam. §. scio. de lega. j.

¶ Et tamen in legatis, masculinum concipit fœmininū. d. l. qui duos.
& l. feruis. Ergo non videtur obscurum legatum, quando masculinum
concipit fœmininum. Ergo. l. veteribus. non videtur habere locum in
tali casu.

¶ Et ad hoc facit, quod docto. dicunt de liberis: nam idem videtur di-
cendum de filijs, ex quo ratio diuerditatis assignari non potest: vt. §. di-
ctum est. Et quia etiam in materia odiosa: vt. j. videbimus in dispositio-
ne. l. masculinū cōcipit fœmininum. l. si quis id quod. ff. de iurisdictione
omnium iudicum. Ergo idem in contractibus videtur, † in quibus licet
debeat fieri stricta interpretatio. l. quicquid astringendæ. de verb. obli.
non tamen verba contractus magis restringi debent quàm si materia
esset odiosa. Et de hoc aliquid dicit Cor. Perusi. in consil. clxxvij. circa
quod. lib. iij. & in cons. ccxxxij. lib. iij. §. allegato.

¶ Tertia est quæstio in dispositione legali, in qua communiter omnes
tenent: quod regula habet locum, si lex loquitur de eo etiam in ea intel-
ligitur. l. j. §. j. ff. de consti. pecu. l. iij. in prin. ff. de nego. gest.

¶ Et hoc etiam procedit in materia odiosa & pœnali. vt dicit Cyn. post
Odofr. in l. quicunq;. C. de fer. fugi. Et idem dicit Albe. per illum tex. in
l. si quis id quod. ff. de iurisd. om. iud. & ibi etiam allegat tex. in l. ait di-
uus. ff. de iure fisci. vbi verbum quicunq;: masculinum & fœminam conti-
net. & idem est in ver. si quis. l. j. ff. de verb. signi. & nota per gl. in. c. ge-
nerali. in ver. vniuersos. de elec. in. vj. & facit tex. in l. si quis in tantum.
cum gloss. fi. in princip. C. vnde vi. & in. c. si quis suadente. xvij. quæst.
iij. iuncto. c. mulieres. de sententia excommunicationis, & in l. si quis ma-
ior. C. de transact. cum gloss. in l. cum proponas. eod. titu. & in cleme. j.
cum glo. in ver. eos. de sepul. Et ex his verificatur, quod not. Angel. in
cons. cclxxxix. viso testamento. vbi inquit: quod quando masculinū pro-
fertur à lege, semper concipit fœmininum. alleg. Ioan. and. in. c. si. de
electionibus in. vj.

¶ Non omitto tamen quod in casu. l. si quis id quod. nō videtur mate-
ria odiosa: quia interest reipublicæ, quod delicta puniantur. l. ita vul.

neratus. ff. ad leg. aquil. & c. vt famæ de senten. ex com. + Et quando tractatur de interesse reipublicæ, materia reputatur fauorabilis & extēsiō fit etiam in materia penali. vt not. Bar. in l. quemadmodū. C. de agrico. & censu. lib. xj.

¶ Et ita dicit Cor. Peru. in cons. cxxxij. lib. iij. §. alleg. Et idem dicunt Moder. in. d. l. si quis id quod.

¶ Sed respondetur quod illud est verum, quando delictum remaneret impunitum: aliās secus. vt declarat Barto. in l. ij. §. exercitum. ff. de his qui notan. infra.

¶ Secundò potest responderi, quod in penis causa immediata est fauor reipublicæ. Et causa immediata attenditur, quæ principalis est. Et ita respondet Soci. in l. j. in princip. col. fi. de verb. obli. alleg. Bald. in l. fi. C. de interdi. matrimo.

¶ Prædicta conclusio limitatur, primò vt procedat in materia indifferēti. secus si materia penitus nō conueniret fēminis: vt in isto casu Domini. dicit in. d. c. generali. cum simi. vt dixi. §. in prin. nam ista limitatio semper intelligitur, per ea quæ. §. dicta sunt.

¶ Secundò ista conclusio habet locum, vt dictum est etiam in materia odiosa. Et hoc intelligitur in odio rationali: secus est in odio irrationali prout est quando vnus pro alio punitur: quia tunc masculinum non concipit fēmininum. vt not. Bartol. in dicta. l. j. ff. de verbo. significa. per. l. quisquis C. ad legem iuliam maiesta. & Domini. in. d. c. generaliter. Aret. in cons. xxix. in facto. & facit quod not. Bald. in l. quicunque. col. iij. in vers. sed pone statuto. C. de ser. fugi. vbi inquit, quod si filij bannitorum non possunt morari in ciuitate. hoc statutum non intelligitur de fēminis.

¶ Sed tamen aduertendum est: quia tex. in dicta. l. quisquis (per quam mouentur docto. ad ita dicendum) etiam videtur fēminas includere. Sed ibi ex dispensatione excipiuntur, quia imperator vltius ita declarando processit.

¶ Secundò in dicta. l. quisquis. non veniunt fēminæ alia ratione: quia est facta ibi distinctio de masculis & de fēminis. & ita illum textum intelligit Bald. in dicta. l. quicunque. colum. iij. de serui. fugit. & facit quod not. idem Bald. in l. in multis. suprā de statu homi. & suprā dictum fuit.

¶ Teriò etiam dici potest, quod in. d. l. quisquis. materia non ita conueniebat fēminis sicut masculis: quia in fēminis non est tanta audacia:

vt no

vt not. Bald. in dicta l. quicumque col. iij.

¶ Tertia conclusio. s. facta, non habet locum, quando lex de masculo loquitur per modum qualitatis, vt quia dicat religiosus vel medicus. nam tali casu masculinum non concipit foemininum: vt not. Domini. in d. c. generali. per tex. in clemē. eos. vbi Card. in fin. idem tenet de consang. & affinit. per illum tex. ibi: religiosos, & moniales. Ad idem tex. in c. quoniam. §. hoc etiam. de simo. vbi similiter fit specialis nominatio de monialibus & monachis. Ad idem facit tex. xxvij. q. j. in c. impudicas. & sequitur Alexā. in confi. cxxxv. circa primum. col. pen. lib. j. & Bar. vero. in confi. xxvj. magnificē & generosē.

¶ Sed tamen ista limitatio nō videtur procedere sine dubio, quia si materia cōueniat ita mulieribus sicut religiosis. idem dicendum videtur: vt not. Cardi. in clemen. j. in v. q. de rescrip. Et certē non videtur differētia in nomine appellatiuo, cuius qualitatis vel alio nomine. Et ad hoc facit tex. in l. quicumque. C. de ser. fugit. vbi quod dicitur de seruo fugitiuo, etiam videtur habere locum in fugitiua: & tamen est nomen calificatū: & ita tenendū videtur.

¶ Quartò: conclusio suprà facta non habet locum in materia correctoria, ^a quia masculinum non concipit foemininum: vt not. Alexan. in l. gallus. in principi. col. vj. de libe. & posthu.

¶ Postremò etiam aduertendum est, quia licet secundū communē opi. suprà dictū sit quòd in dispositione legis etiam in materia odiosa masculinū concipiat foemininū: hoc efficaciter non probatur in materia odiosa: quia tex. in l. si quis id quod. cum simil. s. allegata non loquitur in masculino præcisē: sed in termino communi quando dicitur si quis: quia de homine intelligitur: vt not. Bald. in d. l. j. de verb. signi. Et hoc tenendo dictum Barto. quod cōmuniter approbatur, licet aliud suprà dictum sit. Et in contrarium facit, quia ex quo propriē masculinū non cōcipit foemininū: vt. s. dictum est, hoc non deberet habere locum in materia odiosa quæ debet strictē interpretari. l. cum quidam. de libe. & posthu. & in regula odiosa. de

A ¶ Correctoria. Iason tenet cōtra. l. si quis id. col. ij. de iurisd. omn. iudi. Hiero. Chu.

regu.iur.in.vj. Et ad hoc facit illa distinctio communis; quod in fauorabilibus masculinum comprehendat fœmininum: non in odiosis: vt not. per gloss. in. d. c. generali. cum simi. §. alleg. & facit tex. in. d. l. j. §. sed & si incertū. de ventre in posses. mittere.

A ¶ Statutis. Tenebatur notabiliter do. Anto. de Rossel. in ti. de success. ab intesta. volu. s. tract. nu. 220. q. qñ a statuto p. fertur adiecti. uum indeterminatē vt si caueatur statuto q. agnati &c. ita vt videatur requirere substantiuū: quod tūc (etiā ex p. propria significatione vocabuli) videtur cōprehendere fœmininū: cū illius substantiuū sit homo, quod est nōmē cōmune tā ad agnatos viros q. mulieres: cū comprehendat non modō ex vi generis sed ex vi substantiui: p. quo alleg. Bald. in. l. quicq. C. de ser. fugit. & l. maximū virū. C. de libe. p. ter. gloss. in. l. si quis in tantū. C. unde vi. Petrus Corue.

¶ Quartō quæritur quid in statutis: ^a Et videtur dicendum quod etiam masculinum comprehendat fœmininū: vt not. Bart. in l. iura. in fin. ff. de legi. cum simi. vt tradit Alexan. in l. si constante. §. si. col. fin. ff. solu. matri. & no. Bart. in l. j. in fin. ff. de pecu. vbi absolutē dicit, quod si statutum loquatur in materia indifferenti, masculinū concipiat fœmininū. & sequitur Areti. in consilio copiosē & eleganter. col. j. & idem not. Bal. in cōs. xlvij. factum tale. lib. v. Et ideo statutū de primogenito, habet etiā locū in primogenita: vt not. Bal. in l. in multis. ff. de statu homi. & sequitur Roma. in consi. xcviij. quo ad id. circa fin. & idem Fulgo. in consi. ciiij. visis.

¶ In contrarium tamen facit: quia in statuto saltē odioso (quod strictē debet interpretari) nō videtur quod masculinū concipiat fœmininum. Et ita in statuto pœnali arguit Alex. in cōs. cxxxv. lib. j. §. alle. Et idē Bar. Veron. in consi. xxvj. §. alleg. & idem in statuto tradit Alex. in consi. xxiiij. animaduersis his. col. antepe. lib. ij. vbi concludit, quod statutū de habitatore non habet locum in muliere habitatrice. & idem Alexā. in consi. xxviij. præclarē & subtiliter. col. iij. lib. iij. concludit quod statutum contra ius commune quod loquitur in filio familiās, non habet locum in filia: vt not. Cor. Perusi. in consilio xiiij. in præfenti. lib. ij.

¶ Domini. in. d. c. generali. col. ij. distinguit quod si masculinū profertur a statuto, sub termino cōmuni: idē est quod in dispositione legis: quia masculinū concipit fœmininū. Si verō statutū præcisē in nomine masculino loquitur in materia exorbitanti: masculinū non cōprehēdit fœmininum: secus in materia fauorabili. Vnde infert quod si statutum excludit matrē vt non succedat filio, non habebit locum in filia: & ad hoc facit quod not. Bald. in. l.

quicunq;

quicumq; .col. iij. in versu. sed ponetur. C. de ser. fugit. vbi inquit qd si statuto cauetur, quod filij bannitoru de ciuitate expellantur, non habet locum in feminis: quia in illis est minor audacia: & statutum de adultero, non habet locum in adultera: vt no. Bal. in cōf. vj. factū tale est. lib. v. in fi.

¶ Quinto videndū est, de priuile. Et Bal. in. c. ad audientiam. l. j. col. fin. versu. quæro nunquid. de rescrip. dicit quod vsu veterum, masculinum concipit fœmininum etiam in priuilegijs. & idem Domini. in dicto. c. generali. col. iij. in versu. tertio casu. vbi infert quod priuilegium immunitatis concessum alicui ex filijs, etiam filiabus competit.

¶ Et ad hoc facit tex. in l. j. §. fi. de immu. vbi excipiuntur descendentes ex fœminis, non autē fœminæ. Et per hoc videtur dubitandū de eo quod voluit Signo. in cōf. cxxx. in. q. vbi inquit. quod priuilegium legitimandi filios, datum alicui, non intelligitur de filiabus. Nam opinio cōmunis videtur in contrarium, quia etiam in priuilegijs, masculinum concipit fœmininū. Et cōtra Signo. facit, quia potestas legitimandi, est fauorabilis: & latè debet interpretari: vt no. Ioā. andr. in. c. fi. de sumo. per illum tex. & Abb. ibi post alios sequitur. & idem Old. dicit in cōf. clij. factum tale est. in prin. & Domini. in. c. quamuis. el. ij. de præben.

¶ Et ad prædicta notandū est, quod tradit Cor. Perusi. in cōf. clxxvij. circa quod. lib. iij. & quod no. Fulg. in cōf. cxxj. supposita. vbi in mandato papæ de charitatiuo subsidio, moniales includuntur. & Card. cōf. cxxxv. puto. & Domini. in. c. ne alicui. de priuile. in. vj.

¶ Sexto tīdem est in rescriptis: vt not. Archid. in. d. c. si quis. xvij. q. iij. vnde sub illa clausula. & quidā alij etiā fœmina cōprehenditur: vt not. Spe. in titu. de rescrip. præsentia. §. fi. versu. sed quæritur vtrum. col. j. in fin. Imo. in. l. si ita scriptū. de leg. ij. & Domini. in. d. c. generali. col. iij. versu. quarto casu. & no. in. c. significauit. de rescrip. vbi Abb. hoc tenet, quia rescriptum est modici præiudicij. de quo ibi latè insitit Andr. ficu. colum. iij.

¶ Septimò tīdem in sententia, in verbis Iudicis: vt not. Archid. in. d. c. si quis. xvij. q. iij. Et illud dictum Alexand. extenditur etiam ad verba arbitri. in cōf. j. col. vj. lib. v.

¶ Sed tamen de sententia dubitari potest, quia est stricti iuris: vt not. Innocen. in dicta l. si ita scriptum. de lega. ij.

¶ Et confirmatur, quia ex verbis sententiæ plus inferri non debet quàm ex his non inferatur. Bar. in l. Iulianus. col. iij. ff. de condic. inde. & Fulg. in cōf. cxl. præsuppositis. in. ij. dubio. & dixi in cōf. xliij. circa fin. Et

de hoc etiam not. Alexan. in. d. consi. j. col. vj.

¶ Octauo ⁊ quid in officijs: Bal. in. c. ad audientiam. el. j. 21
circa finem. versu. sanè. in officijs. de rescrip. tenet quòd
non. vnde infert, quòd si quis in testamento dedit execu-
tores fratres suos, non intelligitur de sororibus: quia fœ-
mina inualidum habet consilium.

¶ Et ex tali ratione videtur, quòd dictu de officijs, pro-
cedat in materia differēti: prout regulariter est in offi-
cijs, vt in hac. l. fœmina.

¶ Nonò ⁊ specialiter dubitatur, an appellatiōe fratris, so-
ror includatur de iure cōmuni: hoc claru videtur in dispo-
sitione legis: quia iura hoc expresse dicunt. l. tres fratres.
ff. de pac. vbi gl. & in l. lucius. §. quæsitū. de leg. iij. & in l.
lucius. in princ. vbi. gl. ff. fami. ercis. & in l. luci⁹. §. meuia.
el. ij. ff. ad Trebel. & not. Fulg. in consi. lxxj. mulier.

¶ Et hoc procedit etiā si verbu fratres, ab homine profe-
ratur: vt no. Ang. in. d. l. tres fratres. in. d. §. quæsitū. & in
d. §. meuia. & sequitur Alexā. in consi. viij. animaduersis.
col. ij. lib. iij. Et Pau. de cast. in. d. l. fratres. vbi ipse distin-
guit an proferatur in numero plurali vel singulari.

¶ Sed magna dubitatio est, an hoc habeat locum in statu
to: Pet. de anch. in. c. j. de constitutio. quē refert Alexā. in
d. consi. lxxv. tenet, q̄ non in statuto odioso. & idē Pau.
de cast. in consi. cccxl. hæreditas prædicta. quem refert
Fran. de cur. in consi. ix. Et concludit Pau. de cast. in. d.
consi. q̄ statutum excludens sororem à successione fra-
tris, non habet locum in successione sororis. & idem tra-
dit Benedi. Cap. in consi. lxij. cum viso. circa fin. qui tenet
quòd non: quia non propriè masculinum concipit fœmi-
ninum. Et quia sunt diuersa nomina frater & soror, & nō
est idē sicut est in filio et filia. Et hoc idē in casu substitu-
tionis. nota. Fulgo. in consi. xxxiiij. domina Catherina:
quia non propriè masculinum concipit fœmininum: ideo
appellatione fratrum, non veniunt sorores. Et idem in
statuto exorbitante tenet Cor. Perusi. in consil. xciiij.
circa principi. lib. ij. in princ.

A ¶ In contra-
riū. Vide hip.
de mar. in suis
sing. xxxix. in-
cip. capias vnū
de pane lucran-
do, vbi allegat
plura consilia
doctorum tenē-
tium hanc par-
tem. Hierony.
Chuchalon.

¶ In contrarium^a autem est decisio Bald. in consi. xlvij.
factum

factum tale. in verbo dubitatur. lib. v. vbi inquit quòd in dispositione legis & testatoris, appellatione fratris, soror comprehenditur, Et idem dicit in statuto, si eadem ratio sit & idē tradit Alex. in cons. lxxxv. Animaduersis. col. ij. lib. iij. §. alleg. & latè Fran. de cur. in cons. ix. Ticinensi statuto. & Ludo. bolo. in cons. lx. tota difficultas videtur in perscrutando an sit eadem ratio in sorore, quæ est in fratre. Nam vbi esset diuersa ratio, allegata. §. in contrarium procederent: & exemplū habetur per Alex. in cons. xv. viso testamento. lib. iij.

23 A ¶ Decimò notandū est, de quibusdam verbis specialiter. Nam appellatione coniunctorū, ^a vterq; sexus cōprehenditur, etiā de proprietate sermonis, Alex. in cons. xv. circa dubitationem. col. fi. lib. ij.

24 ¶ Idem est appellatione propinquorū. Bald. in consil. cccxxxij. in. q. lib. iij. idē est appellatione proximorū: vt not. Ang. in consil. cclxxxix. viso facto. idē ex appellatione descendentium: quia veniunt masculi & fœminæ. Alex. in cons. clx. viso themate. lib. ij.

25 ¶ Idem est appellatione posterorū. Ant. de but in cons. ix. viso puncto. in primo dubio. cum similibus: vt. §. dixi. & tradidit Pet. de anch. in consil. cccxxxix. pro maiori intelligentia. col. iij.

26 ¶ Et sub nomine auunculi, matertera nō comprehenditur. Cor. Peru. in cons. cclxxj. lib. iij.

27 B ¶ Vltimò econtrà fœmininū ^b nō concipit masculinū. l. si ita scriptum. de leg. ij. no. per glo. in. §. si. qui da. tuto. testa. pos. in l. j. ff. de verb. sig. ideo ancillis legatis, masculi non continentur. l. seruis legatis. de leg. ij. Nam hoc esset contra naturam, quam ars quātum potest imitatur. vt dicit Card. in cle. j. in. ij. q. de sepul. in fi. & in clemen. j. iij. q. de electi. Et ideo nomine Abbatissæ, Abbas non comprehenditur: vt per gloss. in clemen. ascendentes. de statu. mona.

¶ Et hoc intelligitur, nisi esset eadem ratio in masculo quæ est in fœmina: vt dicit Ant. de but. in. c. fi. char. ix. de consuetu. quem referunt & sequuntur Moder. in l. si quis

A ¶ Coniunctorum. Adde secundū Bart. in l. cum quidā §. quod dicitur. nu. i. quòd communis vsus loquendi, consanguineum appellat etiā quocūq; modo sanguine coniunctum, dicit tamen Bald. in l. si. ad fi. de ver. sig. quod nomine consanguineorum, nō venit mater & auia. Pet. Cor.

B ¶ Fœmininū. Vide Alex. in l. sed si hac §. liberos. de in ius vocā. & in consil. xlvj. 4. vo. et cōf. lxxvj. Hier. Chuchas

id quod. ff. de iurisd. omnium iudi.

¶ Sed hoc non videtur verum: quia tunc non esset differentia inter masculinum & foemininum contra dicta l. si ita scriptum.

¶ Et contra illud dictum Anto. de but. allego tex. notabilem. in. c. quoniam. in prin. de simo. vbi pœna quæ mulieribus imponitur, non habet locum in masculis in quibus tamen erat eadem ratio. Et illum tex. ad hoc ponderavit Ioan. de ana. Sed illud quod dicit Ant. de but. posset habere locum, quando dictum fuisset de foemina gratia maioris frequentia. Ex quo infertur ad quaestionem quam Albe. ponit in. j. parte statutorum. q. ciij. incip. sed quid si statutum sit in villa, quod quis non teneat capras sub pœna, an habeat locum in hyrcis: dicit fuisse determinatum Mutia quod non. de cons. Alberti Papi. per regulam. d. l. si ita scriptum. quia foemininum nō concipit masculinum.

¶ Dicit tamen Albe. quod vidit contrarium observari propter identitatem rationis: & dici potest expressum fuisse de capris, propter maiorem frequentiam vt dixi. Et ad hoc facit glo. in l. j. C. de rap. virgi.

¶ Appellatione tamen personæ masculus continetur. vt not. Bald. ^a in l. quicumq; col. iij. ver. idem si statutum diceret quæcunq; persona. C. de ser. fugit. Et idem dicit ibi nomine vniuersitatis per. l. metum. §. animaduertendum. ff. quod met. causa. Et idem dicit Bald. in. d. l. quicumq; de nomine Aquilæ: quia masculus & foemina comprehenditur. Et in hac. l. hæc satis sint.

Philippus Decius regius senator Delphi.

NOTABILIA.

- 1 Impuberes, quod ab omnibus officiis civilibus remoti sint.
- 2 Impubes in iudicem eligi non potest, etiam si administratio deferatur in tempus pubertatis.
- 3 Pupillis, quare à prædictis sit prohibitum: & de limitatione prædictorum. nu. 4. & 7.
- 4 Iuramentum, quod non sit de substantia feudi.
- 5 Pupillus, canonicatum habere potest, in ecclesia Cathedrali.

Pupil

A ¶ Bal. Adde eundem in l. omnes populi. de iusti. & iure. col. iij. pe. & Barbo. c. dilecti. de fo. cōpe. col. viij. & si vis videre latif. de plurib⁹ verbis puta filij app. an veniat filia & hirci appel. an veniat capra & verbum si quis si cōprehendat foeminā verbū raptor & de similibus vide Barba. in cle. j. de ele. vbi multa dicit in col. xj. vsq; ad. xx. Hiero. Chuch.

¶ **A**bstinere. huius insufficientiæ rationem, habes ex Aristotele Physico. vij. c. iij. sic. Cognitio enim est quies & rectitudo, ideo Pueri addiscere aut communi- care in sensibus, sicut plurium annorum, non possunt. Nam conturbatio & motus

8 Pupillus non potest esse notarius, item nec testis. nu. 9.

10 Pupillus maior factus, testificari potest de his quæ in minori ætate vidit.

ITEM *impuberes ab omnibus officijs ciuilibus, debent abstinere.* ^a

NO T A regulam + quod impuberes ab omnibus of- ficijs ciuilibus, remouentur. Et ideo non tenetur pater qui consentit filium infantem creari decurionē: quia crea- tio nō valet. l. lucius. §. pro infante filio. vbi glo. ff. ad mu- nicip. Et idem est in officijs ecclesiasticis, quæ impuberi- bus non conferuntur. c. indecorum. de æta. & quali. c. su- per inordinata. de ptæben.

¶ Et ista regula generaliter procedit, adeò quod etiam propter penuriam hominum, impubes non admittitur. l. ij. §. si. ff. de iur. immu.

¶ + Secūdo ampliatur + vt etiam iudex eligi non possit, ita quod officium debeat exercere post pubertatem quia tempus electionis consideratur. vt not. Bart. in l. impube- rem. in princip. §. de fal. vbi dicit quod pupillus, notarius creari non potest hoc modo vt postea factus maior, offi- cium exequatur. alleg. l. excusatur. in prin. §. de excusa- tut. & text. in. c. si eo tempore. de rescrip. in. vj.

¶ Sed hoc dictū, dubitabile videtur: quia vt. j. dicā im- pubes potest habere officiū & dignitatē sine administra- tione. Ergo nihil repugnare videtur, quominus consti- tuatur notarius: conferendo exercitium post tempus pu- bertatis: quia tunc dum est impubes, nihil facit, iudicio intellectus impuberis: quia postea post pubertatem, exe- quitur officium secundum iudicium quod tunc habet. Secus esset, quando actus in effectū haberet fundamen- tum à iudicio pupilli, dum est pupillus. Gratia exempli. si minor. xiiij. annis faceret testamentum, conferendo eius testamentum post tempus pubertatis. Certè hoc

i pueris est mul- ta: & ista con- turbatio rectifi- catur & cessat: quædam à na- tura & quædā à disciplina & similibus. & li. iij. Topic. Ne- mo enim iuue- nes eligit Du- ces eo quod cō- stat nō pruden- tes esse. Idē & Plato in. vii. de legi. vel de leg. lat. in hæc ver- ba. Nam cū prudentiæ fon- tem nondū per- fectum habeat Puer, intidio- sissimus est ac- cerrimusq; & petulātiſsimus omnium bestia- rum: ideo mul- tis quasi frenis vinciendus est. Committet ne- ijs ergo tutō Vlpianus, Rem publicā & mu- nera ciuilia? Petrus Corue,

non valeret : vt est bonus text. in l. si minor. ff. de ser. expor. ibi: consilio eius quasi parum firmo resistit. & facit tex. in l. j. §. fin. ff. commo.

¶ Non obstat iura allegata per Barto. quia habent locum, quando electio fit simpliciter. Secus quando facta est, conferendo exercitiū in tempus habile. de quo tamē videndum est quod dixi in. c. post cessionem. de proba.

¶ Tertiò, pupillus prohibetur hic, quia iudicio caret: vt dixit text. in l. cum prætor. §. non autem. ff. de iudi. & in §. præterea. instit. quibus non est permis. face. testa. & facit text. in l. j. §. impuberes verò. C. de fal. mone. Idcirco tertio ampliatur ista regula, vt contrarium per viam dispensationis à principe constitui non possit. Quia super defectu iudicij naturalis, dispensari non potest: vt not. Inno. in. c. sciscitatus. de rescrip. Bal. in l. bonarum. C. qui admit. facit tex. in l. fi. C. de testa. mili. cum similibus: vt not. tradit ibi Alexan. Et videtur hoc procedere, nisi pupillus esset doli capax: quia cum eo videtur q. princeps dispensare possit: vt no. Ange. & sequitur Alexan. in. d. l. fin. pet illum text. de testa. mili. & ad hoc facit tex. in. d. l. de minore. in princ. ff. de quæsti. vbi in crimine læsæ maiest. impubes habilitatur ad testimonium. & facit gloss. in. c. statutum. in versu. in canonicis. de rescrip. in. vj. quæ dicit quòd papa ex certa scientia, potest causam pupillo cõmittere. Et de hoc tradit Abb. et Moderni in. c. cum vigesimum. de offic. delega.

B ¶ Simplici. Vt sunt quædam munera personalia quæ nec sūt sordida nec honoribus annexa: & in quibus non vertit promptū periculū secundum Guiliel. à Curneo in tract. de mune. vol. tracta. 3. in principi. nu. 7. & 8. cum videant in aliquibus magis apti q̃ seniores. secus in cæteris quæ alicuius sunt momenti. vt hic. Pet. Corue.

¶ Et prædicta regula nunc limitatur, vt procedat in officijs & dignitatibus cum administratione. Secus esset in officio & dignitate simplici, quæ non haberet administrationem, ad quam etiam pupillus habilis videtur: vt no. Bal. post Odofr. in. d. l. fi. per illum text. de testa. mili. Et idem Bald. per illū tex. in l. sed & milites. §. iam autē. ff. de excu. tuto. vt not. Bart. in. l. j. col. x. versu. ex prædictis patet. C. de de digni. lib. xij. vbi inquit quòd infans licet nihil intelligat, miles creari potest. Et hoc sæpenumero faciunt Barones & Reges qui faciunt eorum filios paruulos milites: vt Albe. dicit in dicta l. fi. Et ista ratione, etiam

3

4

A

ne, etiam

ne, etiam infanti feudum concedi potest: quia magis habet naturam beneficij, quàm cōtractus. Et licet non possit iurare. l. iusiurandum. §. pupillo. ff. de iureiur. † iuramentum. non est de substantia feudi. ita Bald. dicit in. l. si quis seruo. C. cōmu. de manu. & facit tex. in l. quam tu beronis. §. pupillum. ff. de pecu. vbi pupillus potest habere peculium.

¶ Et eodem modo in ecclesiasticis, potest pupillus habere canonicatum in ecclesia cathedrali: licet vocem dare non possit. c. ex eo. de elect. in. vj. nota. in. c. fina. vbi glos. de iudi. in. vj.

¶ Et potest etiam pupillus habere præbendam in ecclesia. ^a vt no. Bal. in l. j. administrâtes. §. qui corporis. ff. de excu. tuto. & est tex. in. c. ex insinuatione. de simo. de quo Fede. trad. in cōsi. xlix. domine. Raynu. & in cōsi. cxxxij. Casus est talis: quædā est canonica. Et latè Abb. in. c. super inordinata. de præbē. Nā etiā pupillus pōt habere ordines minores, in quibus sufficit septennium: vt per gloss. lxxvij. distin. in summa. & in clemen. fin. de æta. & quali. Ergo etiā poterit habere beneficia simplicia: vt. s. dictū est. quia ille qui reputatur habilis in ordinibus, etiā in beneficijs debet habilis reputari. c. de his. vbi gl. xxvij. dist. in. c. accepimus. de æta. & quali.

¶ Secundò, regula procedit, nisi pupillus iure hæreditario dignitatem cum administratione consequeretur: vt patet in filio regis, qui mortuo patre succedit: vt not. in. c. grandi. de sup. neg. præla. & not. Bald. & Ange. in. d. l. fin. de testa. mili. & idem Ange. in. l. cum prætor. §. non autem. ff. de iudi. Et tunc debet regi per tutorem. vt no. Oldr. in cōsi. lij. quæstio talis est. Io. and. in addi. Specu. in tit. de tut. in rub. cū simili. vt tradit Alex. in. d. l. fin. & Abb. in. c. cum vigesimū. col. ij. de offic. deleg. & Ioan. de ana. in rubr. de delic. pue. col. j.

¶ Et per istam regulam infertur, q̃ pupillus non potest esse notarius. vt not. Bal. in. d. l. impuberem. in princi. de fal. † Et eodem modo non potest esse testis. l. iij. §. lex Iulia. l. inuiti. in fin. ff. de testi. §. testes autem. instit. de testa.

A In ecclesia
Intellige cū dispensatione &
maximè in ecclesia cathedra-
li: & in eo qui non cōpleuerit
xiiij. annū put
tenet do. Petr⁹
à Bixio i suo
directorio ele-
ctionum, tract.
vol. 3. fo. 20. pa-
gi. 2. ca. 16. pri-
mę partis. nu. 2.
vbi dicit esse
super hoc ho-
die decisionē i
regula cancel-
lariæ. xvij. &
decisi. Rotæ in
dec. 323. incip.
supposita ordi-
natione. Petr.
Corue.

A ¶ Ad testiū. Hec op. est etiā cōis de iure ca no. circa quam vide Fel. lare post alios. c. cū nobis. de præscrip. iij. col. in causa tñcrimia li regrif. & sit ætatis. xx. annorū: vt. l. in testimonium. supra de testi. sed an vbi defectū aliter nō posset pbari admittātur impuberes. Alb. q. sic. in. l. in testimoniu. supra de testi. q. tñ nō credo verū p not. per Bal. l. l. testiū. C. de testib. ij. col. & per ea q̄ dicit hic dom. Phil. in ver. & per istā & maxime: quia in criminalib⁹ pbatōes debēt esse luce clariores. l. fin. C. de probat. & per text. in. d. l. in testimoniu. qui non sine ministerio statuit ætatem. xx. annorum in causa criminali. Hiero. Chuc.

testa. quia eius testimonium esset. sicut si cæcus testificaretur de coloribus. vt Bald. dicit in. l. testimonium. C. de testi. col. ij. ver. redeo ad primum.

¶ Et licet non opponatur, eius tamen dictum non valet: quia ipso iure est nullum: vt not. Ange. per illum text. in §. j. in authen. de testa.

¶ Et non videtur, q̄ etiam in defectum aliorum, impuberes admittantur propter defectum iudicij naturalis. ex eo quod. supra dictum est per l. ij. §. fin. ff. de iure iurata. licet secus esset in alijs testibus, qui ob alium defectum repelluntur.

¶ Et ista conclusio fallit, in crimine læsæ maiestatis in quo pupillus ad testimonium habilitatur. l. de minore. in princ. ff. de quæstio. Secundo fallit quo ad iudicium faciendum, si sit doli capax: vt nota. per glo. in. l. inuiti. l. ij. in fin. ff. de testi. & not. Bar. per glo. ibi. in l. fin. C. de his qui. vt indig. & in. l. ex libero. §. fin. ff. de quæstio. Non tamen facit iudicium plenum, sed aliquale. vt not. Barto. in l. maritus. supra. de quæstio.

¶ Tertiò & vltimò limitatur nisi sit maior factus: quia testificari potest de his quæ vidit in pupillari ætate secundum gl. in l. iij. §. lex iulia. §. de testi. in l. notionē. §. instrumentorū. de verb. sign. in. l. ad testiū. in princ. ff. de testa. & in. §. sed neq; in sti. de testa. & no. Spec. in titu. de testi. §. j. versū. sed nunquid. factus impubes. Et hoc est verum, in his quæ vidit, dum esset proximus pubertati: vt not. Bar. in. d. l. ad testimonium. in princ. & in. d. §. instrumentorum. & est cōmunis opinio. vt dicit Aret. in. d. l. ad testiū. ^a & Ange. aret. in. §. testes. instit. de testa.

¶ Sed tamen considerandum est: quia hoc non videtur verum. Nam ex quo eorū dictum, refertur ad tempus pupillaris ætatis in quo non habebat iudicium, non videtur valere testimonium: quia factus pubes nō deponit prout nunc, sed prout tunc: facit text. in. l. iij. §. fin. ff. commod. vbi factus maior, non obligatur pro commodato facto in ætate pupillari.

Philippus Decius Valentia.

Notab

NOTABILIA.

- 1 Mulier quæ non est viri potēs, non dicitur nolle nubere, ex quo matrimonium contrahere non potest.
- 2 Religiosus, non habet velle nec nolle.
- 3 Silere propriè dicitur, qui potest & loqui.
- 4 Tutor bonorum possessionem agnoscit pro pupillo, & tamen eandem non repudiat.
- 5 Nolle & velle, quòd sint contraria.
- 6 Diuersa sunt, quòd aliquo casu cesset voluntas, & quòd reuocetur.

EIVS est nolle, qui potest & velle.^a

REGVLA III.

VLPIANVS.

¶ Ista regula vltra glo. melius exēplificari potest.

¶ Ex eo quod dicit tex. in. l. pater Seuerinam. in princ. ff. de condi. & demonst. & Barto. ibi ponit summarium huius legis. Et not. illum quòd illa t̄ quæ non est viri potens non dicitur nolle nubere: ex quo matrimonium cōtrahere nō potest. Et sic velle non potest. bene facit tex. in. l. quis sit fugitiuus. §. idem ait si seruus. ff. de edil. edic. vbi nolle dicitur ille, qui potest statim facere & non fecit ibi: cum posset noluit. Ad idem tex. in l. nolle adire. ff. de acquir. hæred. vbi non videtur nolle adire, qui non potest. Et ista ratione dicitur quòd t̄ religiosus non habet velle nec nolle. c. si religiosus. de. elect. in. vj. & in. c. si religiosus. de testamen. in. vj. in. c. fi. de sepultu. eodem lib. not. in. c. non dicatis. xij. q. j. Et ideo non nocet nolle ei, qui velle non potest. vt not. Bald. per illum text. in. l. ab administratione. C. de leg. vbi post Iaco. butr. infert ad statutum quod imponit pœnam declinanti iurisdic. Potestatis: vt non habeat locum in clerico qui etiam si velit, non potest coram seculari litigare. c. si diligenti. de foro compet. & hoc latè prosequitur ibi Alexand. & per istum etiam vt suprà. & nolle etiam dicitur qui facit, quod non possit velle. vt no. Bald. in. c. intelligimus. col. ij. de iudic. per. l. j. C. de natur. liber. vbi etiam Bald. in vlti. not. idem dicit.

¶ Et per istū tex. dicit Abb. in cōsi. xxij. quidā Io. col. ij. lib. ij.

A ¶ Et velle. Ex eo fortè, quia in potentij hoīm correlative sunt, nolle & velle liberæ alioqui volūtatis qualitates, secū dū naturam, ita tñ iure gent. cōstitutæ, vt similibus differētijs variēt, adeo vt nō ab re i altero conuenire possit, de violētō definitio Aristot. 3. ethico. capit. 2. vtpote eum esse cuius principium habet extra tale existit, i quo agēs vel patiens nihil confert. & de voluntarijs & inuolūtarijs (licet diuersa ratio i iure sit, cōmune tñ aliqd habere non negabitur) vnde apud eundē plura cap. 1. 3. et 7. eiusdē lib. Pet. Corue.

lib. ij. quòd + ille dicitur propriè filere, qui potest loqui: & desistere dicitur, ille qui inchoavit. vt not. Calde. in consi. xvj. de verb. sig. facit tex. de pœni. dist. ij. in fi. vbi dicitur quòd illud quòd non est, deleri non potest. Et propriè excusatur ille, qui acceptare potest. & qui non potest, dicitur impropriè excusari. gloss. not. in l. j. §. initium. in ver. casum. ff. de postu. & facit quod not. per glo. in. c. ad dissoluendum. de despon. impu. dum inquit, quòd non moritur ille, qui non vixit. alleg. xxxij. q. ij. in. c. quòd verò. & in. c. sicut ex vestrarum. de homic. cum fi. vt per glo. in. d. c. ad dissoluendum. & est regula generalis, quòd priuatio præsupponit habitum. l. decem. de verb. obliga. l. manumissiones. de iusti. & iure. l. non videtur. j. eo. vbi de hoc plenè videbimus.

¶ + Et regula istius. l. secundum gloss. & Barto. hîc fallit in tutore, qui 4 bonorum possessionem agnoscere potest pro pupillo: & tamen illâ repudiare non potest. l. tutor. ff. de bono. posses.

¶ Sed tamen videtur dicendû, q̃ imò ista regula etiã in tutore habeat locum. nam ipse non potest velle, cum habeat facultatem adeundi hæreditatem, vel agnoscendi bonorum possessionem. Ergo etiam benè verificatur, vt dicatur nolle adire vel nolle cognoscere. Sed non sequitur quòd licet dicatur nolle adire vel nolle agnoscere bonorum possessionem, quòd videatur repudiare: quia ex eo quòd tutor dicat nolle agnoscere, nolle adire, non infertur repudiatio. vt not. in l. qui se patris. C. vn de libe. vbi declaratum fuit.

¶ Benè verû est, quòd per illum tex. in dicta. l. tutor. limitatur regula. l. is potest. §. de acquir. hæred. vbi dicitur is potest repudiare, qui potest adire. Nam illa regula habet locum in eo qui iure suo & ex propria persona, adire potest. Secus si ex persona alterius: vt not. Bar. hîc. & sequitur Alexan. in l. legatum. ff. de leg. j. in l. fi. C. de repud. bon. pos. Et hoc etiam non videtur verum, quia imò regula. d. l. is potest. etiam habet locum in eo qui ex persona alterius adire potest: vt probatur in l. is: qui hæres. §. fi. suprâ de acqui. hæred. vbi in repudiando, voluntas patris & filij requiritur sicut etiam in adeûdo necessaria est: vt etiam dixi in. d. l. ij. de repu. bono. posses. Et ideo. d. l. tutor. alium habet verum intellectum, quia procedit in eo qui ad vtilitatem alterius adire potest. Nam in præiudicium alterius, repudiare non potest. vt not. idem Bart. in. d. l. is potest. col. v. vbi alleg. gl. hîc: quæ hîc sentire videtur, dum dicit in fi. quòd fallit in tutore, ratione officij.

¶ + Postremò ad declarationem verborû regulæ. Notandû est, quòd nolle

nolle & velle contraria sunt. Et inter ista cōtraria, datur mediū quod est non velle.^a vt not. Bar. in l. iam dubitari. de hare. inst. facit quod no. in l. j. §. scientiam. ff. de tribu to. Nam verbum nolle, denotat expressam resistantiam, non sic in verbo non velle, vnde dormiens bene dicitur non velle, sed non dicitur nolle. vt tradit Inno. Ioā. and. & doc. in. c. prudentiam. §. sexta. de offi. deleg. cum simi. vt dixi ibi: & in l. qui se patris. post Alexand. ibi. C. vnde libe. Et adde Abb. qui videtur in. c. finem litibus. de do. & contu. in. ij. col.

¶ Et ad prædicta etiam facit, quia aliud est, quod in ali quo casu cesset volūtas, & aliud est q̄ volūtas reuocetur^b Gratia exempli. morte mandātis expirat mandatum: & mandatum nō extinguitur per mortē tanquam reuoca tum sit à domino. Sed quia volūtas domini cessat. l. iij. ff. loca. nā per mortem nō dicitur volūtas reuocata, quia Reuocatio est, quando cōtraria volūtas ponitur: & talis reuocatio per mortē fieri nō dicitur. ita notabiliter Bar. dicit in l. more maiorū. col. fi. §. de iurisd. om. iudi. vbi per hoc infert q̄ si aliquis causam delegauerit donec iusserit reuocandū, quod per mortē non videtur reuocare.^c Al. legat bonum tex. in. c. si delegatus. de offi. deleg. in. vj. & est cōmunis opinio quod per mortem non dicatur actus reuocari: vt latē Alex. concludit, qui alios refert in l. cen tesimis. §. fi. de ver. oblig. & est dictū Inn. in. c. licet vndi que. de offi. dele. refert & sequitur Ang. in l. & quia. §. de iurisd. om. iud. Et sic ille cuius voluntas cessat, dicitur non velle. Et nolle dicitur, qui reuocationem facit.

Philippus Decius Valentia.

NOTABILIA.

- 1 Voluntas coacta etiam voluntas dicitur.
- 2 Filius vel seruus, delinquentes cum mandato patris vel domini quod excusentur.
- 3 Mandatum etiam alicuius liberum hominem excusat, in his quæ modicum habent præiudicium.
- 4 Vicinus, quod præsumatur scire facta vicini.
- 5 Qui mandato iudicis aliquid fecit, an excusetur?

A ¶ Non vel le. Adde Bald. in l. verbū. C. de fideicōmis sis.

B ¶ Reuocet. no. vnū casum vnicum, in ma teria reuo. man dati q̄ vbi sub est causa reuo cādi mandatū, reuocatur. l. si cū Cornelius, ff. de sol. ibi nec causam habuisset. Hier. Chu.

C ¶ Reuocare. Hic etiam dicit iudex qui po suit quendā ad confinā donec reuocauerit: an eo mortuo ex pirent cōfiniæ de quo vide Bar. l. centesi mis hic allegat Bald. in l. in em ptis vbi latē Sa li. C. de contra hen. empt. latē per cañ. in. c. si gratiose de re. scrip. lib. xj. Hiero, Chuch.

A Domini. Ad
de secundum Al
ciatū in l. quā
te proponas. C.
de transactio.
idem esse in im
perio legis quā
creditoribus sa
tis fieri iubet.
Per. Coruessi.

VELLE non creditur, qui obsequitur imperio pa
tris, uel domini.^a

NO T A quòd non reputatur velle ille, qui actū facit ex
iussu patris vel domini: licet enim precisè nō cogatur obe
dire: quia etiam iubente domino, seruus potest nolle adi
re. vt dicit tex. in l. cum proponas. C. de hæred. insti. Ta
men obtemperando, actus ille non dicitur voluntarius,
vt hic dicitur. Et secundum gloss. hoc intelligitur, quo ad
hoc vt à pœna excusetur: aliās secus: † quia etiam volun
tas coacta, voluntas est. vt per glo. quæ alleg. l. si mulier.
§. si metu. el. ij. suprā quod met. causa. & l. si patre cogen
te. suprā de ritu nuptia. Sed certè hoc modo ista regula
multum restringitur, intelligendo illam respectu pœnæ
de qua in tex. nihil dicitur. Et ideo generaliter, vt verba
sonant intelligi potest: quia propriè & verè non dicitur
velle, nec actus voluntarius videtur quando fit iussu pa
tris vel domini. Quia ex voluntate fieri dicitur, quod ex
libero mentis arbitrio profisciscitur. vt dicit text. xv. q. j.
c. j. in. §. voluntatem. Et per obedientiam, propria volun
tas maectatur, vt inquit tex. viij. quæst. j. in. c. sciendum. Et
actus non dicitur voluntarius, quando fit ab eo qui po
terat compelli vt not. Bald. per illum tex. in l. nouissimè.
ff. quod fal. tuto. & tradit Ioan. and. in. c. præterea. in ver.
extorquentes. de iure patron. & in regula bona fides. in
prin. de reg. iur. in. vj. cum si. vt dixi in. c. cū M. de consti.
& facit tex. in l. rem legatam. infrā de adi. leg. vbi Aliena
tio dicitur voluntaria, quando non instante necessita
te, sed à mera voluntate procedit. Et ideo ex prædictis
benè infertur, quòd hæc regula absolutè procedat prout
loquitur.

¶ Non obst. quòd voluntas coacta voluntas dicatur. vt
in iuribus alleg. in gloss. & ad idem text. in l. si priuatus.
in princi. suprā qui & à quib. & est tex. melior de iure. xv.
q. j. in. c. merito. quia respondetur quòd voluntas est qua
lificata & non simpliciter, vnde nō propriè dicitur volun
tas

tas ex quo non est simpliciter: sed secundum quid. argumento l. hoc legatum. & quod ibi Bart. de leg. iij. Et ad hoc est tex. ad literam in. c. maiores. in. §. item quæritur. de baptis. vbi dicitur quod coactus dicitur velle, conditionaliter & non absolute. & fa. tex. in. d. l. si priuatus. vbi primò dicitur, quod coactus manumittere, voluntatē accommodauit. Et postea dicit tex. quod non fuit volūtas manumittendi. Et sic simpliciter & absolute eius qui cogitur, nō dicitur volūtas. Et in primo limitatur & declaratur illud quod dicitur, q̄ voluntas coacta voluntas est. Et regula nostra intelligitur de volūtate simplici & propria.

¶ Secūdo quod dicitur quod volūtas coacta volūtas est^a habet locū in negotio pprio. Sec^o est in negotio alteri^o: vt not. Bal. dicit in rub. de cōtro. inuesti. in fi. p. l. j. in fi. ff. de auto. tu. et idē no. Bal. in l. ij. §. sed si qs. co. fi. C. cō. de leg.

¶ Sed considerandū est q̄ imò etiam in gerente negotiū alterius: quia in tutore vel procuratore, volūtas coacta volūtas est: dum eligit potius hoc facere, quā aliud malum pati. vt dicitur in. d. c. merito. xv. q. j. Nam ratio ista, quæ in facto proprio cōsideratur, etiam in alieno procedit. bene verū est, q̄ compulsio non reddi actū nullū in facto pprio: secus in tutore. & ita loquitur tex. in. d. l. j. in fi. Et hoc, idē est in pluribus alijs casibus. vt no. ibi per gl.

¶ Tertiò volūtas coacta voluntas dicitur: quādo violētia præcisè non infertur sed est conditionalis: puta nisi sic feceris, te interficiam. In eo enim quod elegit ita facere, potius quā mori, eius volūtas est vt declarat tex. in. d. c. meritò. v. q. ij. & in. d. c. maiores. & in. §. itē quæritur. de baptis. Secus quādo quis præcisè cogitur aliquid facere: quia tūc nullo modo cōsentire videtur: quia potius dicitur pati, quā agere: vt dicit text. notabi. in. c. satis. quod met. causa. & idem habetur in. d. c. maiores.

¶ Quartò & vltimò licet coacta voluntas dicatur, nō tamen est volūtas spontanea. vt no. Abb. per illū tex. in. c. j. de reg. & est gl. no. xxxij. q. v. in. c. notificasti. in verbo. licētia. & no. Abb. in. c. cū locū. de sponsa. in. c. Abb. quod met. cau. Et in hoc etiā considerandū est, quia si voluntas

A ¶ Voluntas est. Est verum cum ea qualitate tamen quod interim sit violenta et coacta, & propter id à libera differat: nec aliam esse, nisi quatenus si gna indicāt. vt dicit Alciat in l. post venditionem. C. de pac. pro quo alleg. Bar. in l. Titū. §. altero de administratione. tutor. Pet. Coruesi.

spōtanea accipiatur pro libera, hoc habet locū in qualibet volūtate simplici quæ p̄priè libera esse debet, per ea quæ superius dicta sunt. Si verò capiatur spōtanea voluntas pro voluntate eius qui spontè se offert: tūc spontanea volūtās à voluntate simplici distinguitur. Nam spontè fieri dicitur illud, quod fit proprio motu & non ad petitionem. vt not. dicit Pet. de ancha. in cle. præsenti. de censu. in. v. not. vbi expresse dicit quod non dicitur spontè fieri illud, quod fit ad petitionem.

¶ Vltimò notandum est, quod dicit glo. hīc per istum tex. quod excusatur filius vel seruus, qui aliquid facit de mandato patris vel domini. Et hoc intelligitur in delictis leuibus, quæ non habent atrocitatem vt gloss. dicit per. l. ad ea. infrà eod. Et ad hoc est tex. in l. liberorum. §. excusantur. ff. de his qui no. in fa. & in l. liber homo. la secūda. in prin. s. ad leg. aquit. & gl. ibi latè insitit. Secus est in grauibz delictis, in quibus nō excusatur filius vel seruus. dicta. l. ad ea. quæ à cōtrario sensu. & est tex. in l. seruus non in omnibus. suprà de actio. & oblig. & not. Barto. in l. seruus. ff. de noxa. in l. non solum. §. si mandato. colum. j. suprà. de iniur. & ibi in ver. idem puto. dicit quod quælibet iniuria personalis, dicitur graue delictum quantum ad propositum: & licet in grauioribus (vt dictum est) non excusetur filius vel seruus ex iussu patris vel domini: pœna tamen mitigatur, vt est tex. not. in l. seruos. C. ad leg. iul. de vi pub. & Bald. & Sali. ibi ad hoc not. illum textum. Et eodem modo excusaretur etiam in atrocibus, quando seruus cogeretur à domino sub comminatione mortis, si illud non faceret. vt Barto. dicit in dicta. l. seruus. de noxali. Et hoc haberet locum in quolibet, qui tali modo per metum compelleretur. vt not. per docto. in l. vt vim. s. de iusti. & iur.

¶ Et quod suprà dictum est de filio vel seruo, etiam habet locum in alijs hominibus sui iuris, quæ ex mandato alterius excusantur: saltem in his quæ sunt de genere permissorum. vt not. per glo. fi. in l. in rem. §. tignum. ff. de rei vendicatio. quæ dicit de laboratore, qui conductus, de mandato conductoris intrauit fundum alterius: quod excusatur: & Bartol. Ange. & docto. illam sequuntur. & tradit not. Bald. in consilio cccclxiiij. statuto ciuitatis Papiæ. lib. iij. secundum nouam formam. & not. Albe. in l. si quis id quod. colum. penul. in versic. item facit. suprà de iurisd. om. iudi. & idem Albe. in l. prima. in princi. colum. prima. in fine. in ver. & bene facit ista litera. suprà de eo per quem factum est. & not. Barto. in dicta. l. non solum. §. si mandato. col. iij. in ver. sed quæro. Bal. in l. non ideò. colum. prima. ver. & nota quod. l. nostra. C. de accusa.

& idem

& idem Sali. ibi in. j. q. & idem Bal. in auth. ingressi. col. ij. in versu. quod dico de medico. C. de sacrosan. eccle. & facit quod not. Bald. in. q. accusatus. de vi turbatiua col. antepen. versu. tertio quaeritur.

¶ Et prædicta conclusio limitatur non procedere, quando prædicto laboratori sit facta denuntiatio. vt dicunt Imo. & Roma. in. l. de pupillo. §. nuntiationem. in versu. quis fortè. per glo. ibi in versu nullus. in fin. Et idem voluit Ange. in. d. §. tignum. in versu. quod intellige. dicens, quod contra laborantes, non obstante protestatione eis facta, est præsumptio doli. & idem not. Ange. in authen. vi omnes obe. iud. in. iij. col. in versu. item ex hac lectione patet. & sequitur Alex. in consi. xxxvj. visis his quæ per dominos. lib. j. col. ij. & in consi. lxxix. visis his quæ egregie. lib. iij. Et ista videtur cõmunis opin. licet idem Alex. contradicat in. d. l. de pupillo. §. nuntiatione. col. iij. vbi inquit, quod laboratores propter talem protestationem, non debent desistere: quia illa denuntiatio extraiudicialis, non constituit illos in mala fide. alleg. text. in. l. penult. ff. pro empto. vbi emptor rei alienæ qui bona fide possidebat, non constituitur in mala fide ex eo quod quis extraiudicialiter sibi denuntiauit rem esse suam.

¶ Sed responderi potest, quod d. tex. in. d. l. penul. loquitur in eo qui erat in bona fide, causata ex titulo emptionis: merito illa bona fides, non alceratur ex simplici denuntiatione alterius. Non sic videtur in laboratoribus, quorum bona fides & credulitas erat solum fundata in simplici dicto conductoris: ideo etiam ex simplici dicto alterius, alteratur. Cum nulla sit ratio quare magis vni, quàm alteri credatur. Et sic defenditur ista limitatio quæ maximè haberet locum: si protestatio facta fuisset re integra antequàm laboratores intrarent fundum. argu. l. si fundum. & quod ibi Bar. C. de rei vendi. & ex eo quod dixi, responderi potest ad doctrinam Bart. quæ facit pro opin. Alex. in l. quod te. col. penul. §. si cer. pet. in l. qui in alterius. de reg. iur. cū simi. vt dixi ibi, quod quis non tenetur credere denuntianti vel protestanti, in eo quod non pendet à facto proprio eius, cui sit protestatio: quia in facto alieno est probabilis ignorantia: nisi facta sit fides per instrumentum: nam hoc non videtur habere locum in laboratore: quia (vt dixi) sicut fuit facilis ad credendum conductori: ita etiam debet cõtradicenti credere & desistere.

¶ Secundò, glo. in. d. §. tignum. habet locum propter ignoratiam probabilem in qua sunt laboratores. Secus ergo videtur, si ignorantia non esset probabilis: vt quia essent vicini, qui præsumunt habere notitiam †

quia vicinus præsumitur scire facta vicini. c. quosdam. de præsump. & not. Bar. & docto. in l. j. ff. si cert. pet. Et in simili casu ad propositum nostrum, tradit Specu. in titu. de empt. & vendit. §. nunc dicendum est. in fin. & in terminis tradit Alexan. in consi. xxxvj. lib. j. §. alleg. Et par ratione, idem esset dicendum in alijs casibus in quibus scientia præsumitur: vt quia esset fama in loco, propter quam scientia præsumitur: vt not. Bar. in l. is potest. col. vj. de acquir. hæred. & in l. si cui. §. eisdem. ff. de accusa. cum simi. & tradit Alexā. in consi. xxxvj. visis his. col. ij. lib. j. & in consi. clxxvj. in hac causa. col. iij. li. ij. & in cōf. clxx. col. ij. eo. lib. ij. & secundum istam limitationē procedit tex. in l. ij. in fi. in versi. si verò. ff. de termi. mor. de quo text. opponit Albe. & non soluit in l. si quis id quod. ff. de iurisd. om. iudi. Nam loquitur ille tex. quando operarij, scienter hoc fecerūt. vt colligitur ibi in versi. seq. qd si per ignorantiam. vbi tex. aduersatiuè loquitur, de ignorantia, ex quo datur intelligi quòd in d. versi. si verò. immediate præcedenti loquitur quando scienter id factum fuit. & non placet sol. Moder. in d. §. nuntiationē. qui dicunt quòd in tex. d. l. ij. sequitur quando laboratores conducebantur ad opus illicitum: quia ibi non constat hoc: quia illa mutatio lapidum & terminorum de se, non videtur de genere prohibitorum. † Ad supradiçta etiam esset videndum, an excusetur ille qui mandato iudicis aliquid facit. Et regula est quòd sic in reg. quod quis. de reg. iur. in. vj. & in l. non videtur. §. quod iussu. j. eod. & quomodo hoc procedat & intelligatur, reseruatür dicendum vbi melius cadet. Philip. Decius Valentiaæ.

N O T A B I L I A.

- 1 Furiosus quòd nullum negotium possit contrahere, quia non intelligit quod agit.
- 2 Furiosus, etiam ad pias causas testari non potest.
- 3 Furiosum, etiam pro graui delicto non puniri.
- 4 Factum à furioso, quòd videatur factum casu.
- 5 Furiosum obligari ex causis quibus ignorans obligatur.
- 6 Filiam sanæ mentis si non contradicat expressè, haberi pro consentiente.
- 7 Pupillus, qualiter obligetur?

IN NEGOTIIS contrahendis, alia causa habita est furiosorum,^a alia eorum qui fari possunt: quamuis actum rei, non intelligant. nam furiosus nullum negotium contrahere potest: pupillus omnia negotia, tutore authore agere potest.

PRIMO noto, † quòd furiosus nullum negotiũ contrahere potest: quia non intelligit quod agit. §. furiosus. instit. de inut. stipulat. & nulla est eius voluntas. l. furiosus. §. i. eod. §. præterea. instit. qui. non est permis. face. testa. & in omnibus, & per omnia loco absentis & quiescentis habetur. l. ij. §. furiosus. §. de iure codic. l. j. §. adipiscuntur. §. de acquiren. posses. & in. l. vbi non voce. §. furiosus. §. i. eod. in. l. ij. §. furiosus. §. de procuratoribus.

¶ Et ista conclusio procedit, etiam dato quòd actus per furiosum rectè factus fuisset, & prout prudenti conueniret: quia hoc videtur factum à casu ex quo mente caret: vt dicitur in. d. §. præterea. cum simil. §. alleg. Et hoc pater: quia † etiam ad pias causas, furiosus testari non potest: vt Bart. concludit in. l. j. in. j. q. C. de sacrosan. eccle. bene facit text. in. c. si de success. ab intesta. & in. c. sicut tenor. de reg. & hoc videtur verum, quando constat talem non esse sanæ mentis. aliàs verò ex dispositione quæ maturè & prudenter facta sit: ex quo hîc constat de furore, videtur quòd non præsumatur furiosus. Et hoc modo videtur procedere quod not. Ioan. and. in. c. si. de success. ab intest. circa fin. vbi refert testamentum cuiusdam, qui dicebatur furiosus: ex eo quod rectè factum fuisset, Romæ in senatu approbatum fuisse. & recitat Bald. in. c. j. in princ. per quos fiat inuestit. Alexan. in l. furiosum. C. qui testa. face. poss. & facit quod not. Ange. in. d. l. furiosum. vbi inquit quòd in furioso qui dilucida habet interualla, ex qualitate actus præsumitur factum quando erat sanæ mentis cum simi. & tradit Alexand. in consi. cxij. matureque. colum. iij. lib. j. & in consi. xxxvj. visis attestatio-

A ¶ Furioso-
rũ. Qui furiosi
sint, & de eius
specieb⁹, vide
plenè apud Bu
dèum in anno-
tat. in Pandec.
in. l. ij. de edil.
edic. in. ver. vel
melancholici. et
per eundè etiã
lib. eo. l. poste-
riore. de origi-
ne iur. quòd fu-
rètem hominẽ,
aliàs indicabãt
ex eo quod ad
agnatos & gen-
tiles ducendos
dicebãt. Quòd
verò similibus
interdicta sint
munera, & tra-
ctationes nego-
tiorũ propter
conurbationẽ
spirituũ in ani-
ma: ita in scho-
lis manifestum
est, vt proluxio-
ribus testimo-
nijs iã nõ egeat.
Pet. Corue.

A ¶ Delicto. Nota tamen, quòd si culpa sua sit factus furiosus & delinquit, nō excusatur. ita Card. in clemen. j. de homici. in. vj. pro delicto tamen commissio ante furorem, non potest puniri criminaliter. ita Bal. in. c. j. de eo qui fratrem suum occidit. & ista est communis opi. de qua vide latissimè per Iason. post Alexan. l. ex facto. de vulga. & pupilla. colum. x. vers. sed pulchrum dubium. & Bal. in. c. in literis. de rescript.

& hoc procedit, etiam si ante furorem fuerit condemnatus: secundum docto. ibi. Si tamen constaret de simulatioe, bene potest puniri. ita Bald. l. furiosum. qui testa. face. poss. C. in cautela. hinc vsus est quidam iudex in patria mea quadam caute la: nam cū vellet mādare sententiam executioni contra quendam malefactorē, fuit oppositum qd nō poterat propter superuenientem furorē: tunc ipse fecit ponere malefactorē in loco ubi erat sagittandus: & precepit cuidā ex executori.

nibus. colum. penult. lib. ij.

¶ Secundò, prædicta conclusio (quæ videtur loqui in contractibus) ampliatur vt habeat etiam locum in delictis in quibus furiosus non punitur. l. sed & si quemcunque. §. secundo. ff. ad legem aquiliam. l. illud. §. sanè. §. de iniurijs. & etiam pro graui delicto: puta pro homicidio: vt est tex. in l. diuus. suprā de offic. præsid. l. infans. suprā ad legem cornel. de sica. in. l. penult. §. fin. suprā. de pari. Aliqualis tamen pœnitentia imponitur, si furiosus post delictum commissum, ad sanam mentem conuertatur. vt dicit text. xv. q. j. c. si quis insaniens. & hoc toleratur, ne disciplina ecclesiæ deferatur: vt dicitur in. c. excōmunicatorum. xxij. q. v. vbi imponitur pœnitentia pro homicidio permissio, ne disciplina ecclesiæ deferatur. & in hoc tenet Luc. de penna. in. l. si apparitor. col. fi. de coartata. lib. xj. Sed hoc dictum non videtur verum: quia furiosus pro tali homicidio, non efficitur irregularis. text. in clemen. j. de homici. ergo non videtur aliquo modo puniendus. & quia satis ipso furore punitur. d. l. diuus. & d. l. penult. §. fin. de pari. & quia ibi dicitur tale homicidium esse impunitum. † Et quia factum à furioso, videtur factum à casu sine facto personæ: vt dicit text. in l. fin. in fin. ff. de admin. tuto. & gloss. hoc tenet in. d. c. si quis insaniens. in ver. propria. & ad illum text. in princi. responsio colligitur. Non obstat. text. in. d. c. excōmunicatorum. quia ibi

bus vt percuteret sagitta lignum, in quo malefactor erat. quo facto ipse alta voce perijt confessionem: & sic detecta fuit malitia malefactoris. Qualter autem proberur furor? vide Barba. c. cum dilectus. de successione ab intestato. ij. colum. Iason in l. furiosum. j. colum. quia quis non præsumitur furiosus. secundum Bald. per illam legem in fin. C. de hæc. insti. ideo alleganti incumbit onus probandi: vt per Bal. in l. nec si codicillos. C. de codicil. & Card. clemen. j. suprā. alle. in. ij. q. & an probetur per testem non reddentem rationem dicti sui: vide Bald. in. l. solam. C. de testi. Pau. de castr. in d. l. furiosum, Hieronymus Chuchalon,

potest

potest esse culpa, quæ non cadit in furioso.

¶ Et ad supradicta notandum est, quod furiosus^a tñ obligatur ex causis, ex quib⁹ ignorans obligatur: vt pbat^r in l. iij. §. & si furiosi. §. de neg. gest. & no. per gl. hic, & tradit Bart. in l. Iulianus. in. vij. col. ff. de condict. indebi.

¶ Et no. etiã casum sing. quẽ gl. hñc adducit, in quo furiosa filia, pro cõsentiẽte habetur in l. ij. §. voluntatẽ. ff. sol. mat. vbi videtur ille tex. cõtra tex. in l. quia certũ. ff. loc. vbi furiosus nõ põt haberi pro cõsentiente: quia expresse cõsentire nõ põt. doct. laborãt in ratione illius. §. voluntatẽ. in. d. l. ij. sol. mat. Ias. ibi dicit quod in. d. §. voluntatẽ. nõ fingitur cõsensu aut voluntas: quia istud est impossibile in furioso. d. l. qui ad certum. sed ibi fingitur nõ contradicatio: quia filia ibi furiosa, habetur p nõ cõtradicẽte.

¶ Sed certẽ hoc videtur contra illũ tex. qui expresse dicit cõsentire eã: quia meritò credat: ergo ibi fingitur cõsensu, & nullo modo dici põt quod fingatur ibi non cõtradicare: quia in veritate nõ cõradicit filia furiosa. Cũ ergo habeamus veritatẽ, nõ est opus fictione: quia fictio cũ veritate nõ cõueniret. l. filio quẽ pater. §. de libe. & posth.

¶ Præterea in illo casu, filia sanæ mentis si non contradicit, habetur pro consentiente, vt dicitur ibi: nisi euidenter contradicat, videri patri consentire: ergo in illo casu non videtur differentia an fingatur consentire, vel fingatur non contradicere. Et ideo stat contrarium de. d. l. quia certum. quia in filia sanæ mentis, taciturnitas habetur pro consensu, quia cõtradicere potuisset: fecus videtur in furiosa. d. l. quia certum.

¶ Sed põt respõderi: vt dicit gl. hic, quod ibi sit casus specialis, & rō specialitatis videtur: quia actio erat cõmunis cũ filia: et quia nõ agitur de interesse filie: ex quo pater teneatur illã iterũ dotare si nõ haberet dotẽ: vt no. p gl. in l. ij. §. quod si in patris. in verbo dos est. ff. sol. matri.

¶ Secundò principaliter, noto differentiã quã regula facit inter furiosum & pupillum qui dari põt: & idem habetur in. §. furiosus. & in. §. pupillus. insti. de inut. stipu. Secus est in pupillo infante, qui furioso equiparatur: vt à cõ

A ¶ Furiosus. Et an furiosus gaudeat oĩbus priuilegijs pupilli. Bald. in l. ij. C. qui admittit. & vnum nota, quod licet furiosus nõ habeat cõsensum in contractib⁹, habet tamẽ in quasi contractibus. ita Bald. in sua margarita in verbo furiosus. & in dubio si sit furiosus per dilucida interualla, si faciat testamentũ vel contractum, præsumitur fecisse tempore nõ dilucidi interualli. ita Bald. vbi suprà. Hieron. Chuchalon.

trario sensu colligitur hîc. & ad idē pro ista equiparatiōe est tex. in. d. §. pupillus. in l. j. §. adipiscimur. §. de acquir. pos. in l. fulcinius. §. adeo. vers. ita autē. §. ex qui. cau. in pos. ea. in l. pupillus. §. de acq. hære. in l. vij. §. de condi. furt. in l. quod infans. §. de rei vend. in l. infans. §. de fidei. in l. inuitū. de ser. vrb. præd. in. §. præterea. instit. qui. non est permis. face. testa. in l. quod pupillus. §. de cond. inde. in l. pupillus. §. de act. & obli. in l. j. C. de fal. mone. limitatur in casu. l. infantis. C. qui admitti. vbi glo. facit differētiā inter infantem & furiosum, de quo ibi dixi.

¶ Et quod dictū est de pupillo infante, idē est si infantia proximo sit: vt dicitur in. d. §. pupillus. insti. de inuti. stip. & gl. ibi declarat quādo dicatur proximus infantia vel pubertati: in verb. infantia proximus. & idē gl. in l. pupillū. in. j. glo. j. eo. no. Bar. in l. j. ff. de noua. col. ij.

¶ Et de hoc quomodo intelligatur & pcedat, videbim⁹ in. d. l. pupillū. j. eo. vbi meli⁹ cadit: quia tex. ibi loquitur de pupillo proximo pubertati. Regula ergo ex differētia quæ traditur hîc, pcedit in pupillo qui sit maior infante & proximus pubertati: quo casu habet aliquē intellectū: & actus in eo fundari pōt. & suppleri cū autoritate tutoris: vt hîc dicitur, & in. d. §. pupillus. de inuti. stipula.

¶ Et qualiter pupillus obligetur. not. Bar. in. d. l. j. col. penul. §. de noua. cuius dicta reasumit Ang. aret. in. d. §. pupillus. col. j. & videbimus in l. pupillus. j. eod.

NOTABILIA.

- 1 Transfere quod plus sit, quàm concedere.
- 2 Statutum de eo qui voluerit mulierem corrūpere, quod cum effectu intelligatur vt illam corruperit, secundum Bart.
- 3 Voluntatem, à facto separatam esse.
- 4 Statutorum verba, propriè intelligi debere.
- 5 Verba quæ denotant actum & effectum, quod pro voluntate simplici interdum accipiantur.
- 6 Ex facto, voluntatem declarari.
- 7 Actus facti qui se habet per modum agendi, est fortior quàm actus qui sola patientia consistat.

REGVLA VI.

VLPPIANVS.

Non vult hæres esse^a qui ad alium transferre uoluit hereditatem.

ISTA

¶ **E**ssē. Pos. set et per Paulum (vt infra in reg. 152. qui nō facit quod facere debet) hoc ita intelligi: vt trāsferre volēs in alium hereditatem, hoc ipso facto declarer, aduersus id quod est hæredē esse, facere se: contrario em̄ actu eo nomine priuare se videntur, propter quod paulo ante tales erant. nisi in eo forte q cum condicione vt ceperit, cuius modi ille est cuius fidei similia cōmitti solent. Pet. Corue.

ISTA regula melius quam gl. dicat exēplificari potest, in casu. l. si quis ita hæres instituat si legitimus. §. de hæred. insti. vbi hæres institutus sub conditione si legitimus hæres hæreditatē vendicare nolit. Nam si legitimus consentiat, q. hæreditas in hæredē institutū transferatur: apparet q. nō velit esse hæres vt hic dicitur. Qui enim rem in alterū transfert, illā nolle ipse habere dicitur: vt de donatiōe tex. dicit in l. senat. §. j. ff. de do. cau. mor. vbi qui donat, illū potius, quam se habere mauult. Et qui rem habet pro derelicto, intelligitur voluisse in alium transferre, & à se omnino reijcere: vt inquit text. in l. j. in l. si id quod. §. fin. ff. pro dereli. in l. quod seruus. in princ. ff. de stipu. ser. & in. §. hoc amplius. instit. de re. di. Et ideo hic bene dicitur, q. non vult heres esse, qui ad alium voluit hæreditatem transferre: & verbum istud transferre: de quo text. loq̃tur: intelligitur de totali abdicatiōe: † quia plus est transferre, quam concedere: vt per glo. in. c. j. de cōmo. in. §. sed quod princ. in verb. cōcessi. insti. de iure nat. & in. c. lex est. ij. dist. quæ exponit transtulit, id est cōcessit. Et ideo translatus de vna ecclesia in aliam, nihil retinet de prima. xxj. q. ij. c. si quis translatus. Et no. Bal. per illum text. in l. Vlpianus. ff. de excusa. tuto. Et dum in text. dicitur, hīc voluit transferre. ista verba dupliciter intelligi possunt.

¶ Primò, simpliciter pro nuda voluntate: vt quia declarauit voluntatem suam esse, q. hæreditas in alium transferatur prout dictum est in figuratione casus per illum tex. in dicta. l. si quis ita hæres.

¶ Secundò, illa verba, voluit transferre, intelligi possunt cum effectu, ita quod re ipsa hæreditatem ipse in alium transtulerit. Et ita videtur glo. hic intelligere.

¶ Et secundum istum intellectum hic probatur, quod voluit gloss. not. per illum textum in. l. fin. ff. de re. diui. quæ verba hic posita, muros trāscendere voluerit: interpretatur & intelligit, q. re ipsa trāscēderit muros. † Et Barto. ibi per illam gloss. infert in statutum, quo cauetur quod si quis voluerit ^a aliquam mulierem corrumpere,

capite

A ¶ Voluerit.
Istud dictū sequitur Earb. in c. quia nōnulli. de rescrip. col. lū. xvij. & Fel. li. suo in tractatu quando conatus puniatur. in. iij. colū. in princ. quē vide in ista materia. & Soci. i. trac. fallen. in regu. xxxj. fol. viij. & Bertach. in suo repertorio. in verbo venatio.

capite puniatur. Nam intelligitur quòd cum effectu illam corruperit. Et ex hoc dicto Bart. infert Fran. de cre. in suo no. xlix. incip. defensauī semel, quòd stante statuto quod si quis voluerit aliquem venenare, capite puniatur: quod tale statutum non haberet locum in illo qui pręparauerat venenum: si delictum non fuit consummatum: quia verbum illud voluerit. intelligitur de re ipsa quod fecerit. Et pro tali expositione etiam est gl. in l. j. in verbo voluerit. ff. de leg. ij. Et illam not. ibi Alex. in fi. post Pau. de cast. Et ad idem est glo. in l. fi. in prin. C. de condi. in ver. voluerit. quę exponit voluerit, id est elegerit. & in l. si constiterit. in ver. voluisse. ff. fini. reg. & in l. quod si ab initio. ff. si certum petat. & in c. si diligenti. in verbo purgare. de fo. compe. & not. Bal. Ange. & Imo. in l. si quis Sempronium suprā de hære. insti.

¶ Sed tamen aduertendum est in prædictis, quę doctores simpliciter sequuntur. Nam talis expositio est contra proprietatem verborum: † quia voluntas ab ipso facto separata est. & distinguitur. cap. j. de eo qui mit. in posses. l. promissor stichi. §. cum constituto. suprā de constitu. pec. Et ideo exponere verbum voluerit pro ipso actu. est contra proprietatem verborum. benè fateor, quòd talis expositio tolerari potest, quandoque propter subiectam materiam: quia verba secundum subiectam materiā accipiuntur. l. si vno. in princip. vbi Barto. C. loc. etiam impropriando verba: vt Alexand. tradit in consil. v. puto de iure. lib. iij. cum si. vt dicam in l. quoties. infrā eo. Et hoc modo procedit & intelligitur gl. in d. l. fina. suprā de re. di. Nam illa expositio, ibi necessaria est quòd exponatur verbum illud transcendere voluerit. pro facto quod transcederit: quia pēna de qua ibi agebatur, erat imposita pro ipso facto vt dicitur ibi in principio. l. si quis violauerit. Nam verbum illud violauerit, designat factum. vnde licet postea inferius in eadem. l. dicatur quod Remus occisus fuit ex eo quod muros transcendere voluerit, consonat quod verbum illud voluerit. pro facto accipiat, secundum quod in prin. l. dicitur. Et ideo illatio quam facit Bart. ad statutum in d. l. si non benè probatur in statuto: quia in statuto non concurrit illa ratio, ita interpretandi quę in præalleg. l. fi. habetur.

¶ Et in contrarium est regula communis, † Quòd est statutorum verba, propriè intelliguntur. l. iij. §. hæc verba. vbi Bartol. ff. de neg. gest.

¶ Minus etiam satisfacit illa decisio Fran. de cre. quòd statutū si quis voluerit venenare aliquem. nō habeat locum in eo qui pręparauit venenū.

¶ Primò, quia militat ratio inducta cōtra Bar. quod in casu statuti, non subest

A ¶ *Necessitas.* Imo videtur quòd sic: quia statuta punientia delicta, intelliguntur de consummatis: iuxta doctrinam Bartol. & omnium in l. j. ad ad leg. cornelia. de sicca. & statuta debent intelligi in casu vero & non in ficto. l. iij. & ibi Bart. §. hæc verba. de neg. gest. & l. quicquid. de ver. obli. supra. & sic ista voluntas venenandi etiam si processit ad actum propinquum, dicitur ficta: unde non potest puniri per statutum: quia re

subest illa necessitas^a recedendi à proprietate verborum prout erat in casu. d. l. si. de rerum diui.

¶ *Secundò,* quia in casu in quo loquitur Fran. de Cremona ille non habuit simplicem voluntatem: sed deuenit ad actum: quia venenum præparauit, & per eum non stetit, quia defectus fuit vt ipse dicit: quo casu statutum videtur voluisse talem pœnam imponere propter atrocitatem delicti: quia peius est hominem veneno interficere, quam gladio. l. j. C. de malef. Et ad hoc bene facit deci. Bart. in l. j. ff. de pari. vbi in vlti. nò. per illum textum dicit: quòd ille qui emit venenum vt daret alicui: licet non dederit:

quirit factum verum & consummatum, prout in simili consuluit Bald. in consil. cccxvi. incip. statuto Placentie. in. j. volu. vbi vult quod statuto Placentie, quod quicunque nix fuerit ad ulterius committere decapitetur: quòd si quis tentauerit

& non potuit adimplere, quòd non sit decapitandus: sed quòd puniatur alia pœna pecuniaria: per not. per Cy. & doct. in l. is qui cum telo. ad leg. cor. de sicca. Tertiò facit: quia per consuetudinem totius mundi, est derogatum omnibus legibus disponentibus conatum puniri. vt vult Spec. in titu. de accus. in. §. j. quem sequitur Bald. in consil. cccxj. in. j. vol. incip. quidem rumor. & Alex. in consil. xv. in. j. vol. ij. col. Ang. & Moder. in l. j. §. hæc autem verba. ff. quod quisque iur. Feli. in tract. quando conatus puniatur. in. iij. col. Ange. in tract. malef. ver. & ex intervallo. pe. col. Bertachi. in suo reper. in ver. venenatio. vbi dicit se pluries iudicasse Romæ. Barb. latissimè in consil. xxxiiij. in. ij. vol. & hæc est communis opinio. prout ipse dicit: & sic videtur quòd bene iudicauerit Fran. de Cre. exponendo venenauerit, id est re ipsa fecerit: & mors secuta sit. pro quo facit tex. cum glo. in. c. consulere. de simo. his tamē non obstantibus, credo opinio. doct. Philip. veram per ea quæ ipse subtiliter dicit prout moris eius est. semper mittere falcem suam in materias subtiles nodosas et intricatas, & eas miro & subtili modo enucleare. Nam negari non potest quòd voluntas sit separata ab ipso facto. tex. c. j. hic per eum alleg. vbi glo. in ver. voluntatem. alleg. plures concor. quæ voluntas in delinquendo retenta in animo etiam in atrocissimis delictis, non punitur. l. cogitationis. supra de pœnis. late Card. in cle. j. de vsur. in. iij. q. sed vbi processum est ad actum exteriorem, efficitur punibilis: vt not. dicit Bald. in l. non ideo minus. C. de accus. vij. col. dicens, quòd etiam in atrocissimis, voluntas seu ordinatio ad delinquendum, non punitur nisi processum sit ad aliquem actum ordinatum de presenti ad ipsum factum: quo casu venit puniendus: sic ergo in præfati casu. Secundò vbi quis est impeditus impedimento facti: vt quia fuit detectus tunc venit puniendus conatus: vt volunt doct. maximè Card. in. d. c. j. de eo qui mit. in pos. Tertiò, statutum loquitur clarè & expressè puniendo ipsam voluntatem: ergo debemus sequi illud: quia lex vel statutum quantumcumque durum & rigorosum sit, vbi clarè loquitur, est sequendum. l. prospexit. ff. qui & à qui. Quartò verba statuti punitur

tuti sunt intelligenda propriè vbi absõnus intellectus nõ sequitur: vt in l. iij. §. hæc verba. & ibi Bar. ff. de neg. gest. ita in casu isto, cum clarè conter voluntatem statuentium velle punire ipsam voluntatem delinquendi propter atrocitatem delicti: vt in l. j. C. de malef. vbi glo. & Sali. & Ioan. fab. & Ang. post. glo. in. §. alia. insti. de pub. iu. Bal. in suo cõsil. clxiiij. in. iij. vol. vbi appellat istud delictum grauissimum: dicēs, quòd cõ

mittens tale delictũ, proditor et homicida nũ cupatur: ergo si est grauissimũ, quare non punietur eius conatus sicut in alijs, etiam homicide, vt in crimine læsæ maiestatis & in alia sinamento: vt vult ipse Bald. et Ang. post gl. ibi in. d. §. hæc verba, & magis latè Ludo. bologni. in suo consil. viij. in iij. col. vers. in quo assassinatione. Quinto facit dictum cõs. Bal. ccclyj vbi vult quòd si ibi probatũ esset, quòd ille qui tentauit cõmittere adulterium, fecisset quicquid potuerit, & per eum non steterit, quòd veniret puniendus: tamen quia ibi nõ perseverauit, quia aufugit non venit puniendus. & ad cõtraria, suprà adducta respõdeo, quòd nos loquimur vbi statutũ clarè vult punire conatũ, quia tunc nõ potest dici casus fictus, imo verus, quia ipsa voluntas delinquendi vere est: nec etiam nõ consummatũ, quia satis est consummatũ illud quòd punit statutum, nec etiã ob. cõmunis opi. quæ habet, q̃ generali consuetudine est hodie derogatũ omnibus. ll. puniẽtibus conatũ, quia illa nõ extenditur ad atrocissima delicta: vt suprà dictũ est. nec etiã ob. d. c. consulere: quia responde prout ad. l. n. de re. diui. est benè verũ, quòd in iudicando esset durum recedere a prima opi. quam sequuntur omnes, de qua vide consil. hic per do. Phi. alleg. maxime Barb. vñ tamen dico quòd si casus eueniret vbi esset in practica talis, species delicti, prout est Romæ quòd iudicarem contra communem: & credo quòd rectè. Hiero. Chuchalon.

punitur tamen ac si dedisset. Quod dicit notandum esse contra quosdã monachos qui voluerũt abbatẽ venenare.

¶ Et de hoc no. Ioan. de ana. in rub. de his qui fi. occi. & Bartho. Veron. in consil. lxxxj. visa inquisitione. & est consilium vltimum. Et idem Bartho. Veron. in consil. v. casus talis. & in simili casu de abortiuo tradit Andr. sicu. in consil. xxij. sapientissimus dicit. lib. ij. col. penul.

¶ Eodem modo quantum ad casum huius. l. applaudet, quòd verba illa transferre voluerit. intelligantur cũ effectu propter subiectam materiam: vt. s. dictum est.

¶ Sic etiam econtrà propter subiectam materiã, verba quæ denotant actũ & effectũ: pro volũtate simplici quandoq; accipiuntur. l. stipulatus sum dãmã. de verb. oblig. cum gl. in ver. dares. quæ exponit, id est dare velles. l. ij. in prin. ff. sol. mat. in ver. cogitur circa fi. dum dicit: stipulanti, id est stipulare volenti. & in l. illud. C. de sacr. fan. eccle. in ver. fecerit. quæ exponit, id est facere voluerit. facit tex. in l. j. §. j. ff. de aqua plu. arcen. cum gl. in ver. noceat. quæ exponit, id est nocere possit. ad idem tex. in l. labeo. in prin. C. de sta. li. ibi. noceat, id est nocere possit, & in l. hæ actiones. ff. ad velleia. cum gloss. in ver. competunt, quæ exponit, id est competere possunt. cum simi.

vt in not. casu tradit And. sicu. in consi. xxj. præclarè dicitur. col. iij. lib. ij. & consi. lxxxj. præclarè & eleganter. col. ij. lib. iij.

¶ Et retento supradicto intellectu, ad istū text. quòd verba illa transferre voluit, intelligantur cum effectu, ita quòd realiter in alium hæreditatem transtulerit, colligitur & bene probatur hic, † quod ex facto voluntas declaratur. ad idem text. in l. Paulus respondet. ff. rem rat. hab. in l. si auia. C. de iure deliber. in l. reprehendenda. cum gloss. C. de institu. & substitu. vbi gloss. in ver. comprobasti. quæ alleg. bonum tex. in l. de quibus. suprà de legi.

¶ Et plus est aliquid facere facto, quàm verbo, vt dicit text. in. c. dilecti. el. ij. de appel. Et plus est facere, quàm pronuntiare: vt inquit text. in l. si tamen. §. ei qui. §. de edili. edic. & potiora sunt facta ad declarandum voluntatem, quàm verba quæ sæpenumero contra intentionem proferuntur: vt Abb. dicit in consi. cxvij. illud de iure quæritur. libr. ij. col. ij. Notandum tamen est, quòd voluntas quæ ex facto colligitur, tacita videtur. Et ad qualitatem facti restringitur & limitatur: vt not. Bar. in l. j. §. si quis hoc inter dicto. in fin. ff. de itin. actuq; priua. quod verò verbis sic expressum dicitur. & magis extenditur. glo. no. in. cle. sæpe. in ver. partibus. circa fin. de verb. signifi. de qua no. Pau. de castr. in l. si conuenerit. §. de iurisd. om. iud. & in consil. xxv. super primo. col. v. secundum formam primam. & Roma. in consi. cxxxij. in proposito casu. Et ad idem facit glo. no. in. l. j. §. sed videndum. in ver. succedat. j. de suc. edi. prout illam declarat Pau. de castr. in l. j. c. qui admit. de quo videndum est quod dixi ibi col. iij.

¶ Similiter notandum est, quòd licet facto, voluntas declaretur: vt. §. dictum est: † tamen actus facti qui se habet per modum agendi: est fortior & magis intentus ad demonstrandum voluntatem: quàm actus qui sola patientia consistat: vt not. Inno. tradit in. c. olim. el. iij. de resti. spolia. Anto. de butri. in. c. veniens. colum. ij. versi. restat videre. de fil. præbyt. cum simi. vt Moderni congerunt. in. c. gratum. de offic. deleg. & dixi ibi col. pen. Sic etiā testis facilius probat facere, quàm pati. vt no. Bal. in l. data opera. col. xj. versi. octauo modo dicitur. C. qui accu.

¶ Vltimò considerandū est, quòd regula ista videtur procedere quantum ad hæreditatem, de qua principaliter disponitur quòd in alium transferatur. Secus est in consequentia, quia transferendo in alium hæreditatem, videtur velle esse hæres per prius: quia aliter in alium translatio fieri non potuisset. l. si auia. vbi tex. C. de iure deli.

¶ In glo. vnica, quæ laborat ponendo exempla ad istum text. quæ non videtur conuenire. Nam in duobus primis exemplis, non potuisset pro se retinere ille qui in alium transfulerit hæreditatem: cuius contrarium videtur præsupponere text. hîc dum inquit, non vult hæres esse: quia non velle dicitur, qui potest & velle. l. eius. supra eod. & vltius in secundo exemplo, quando quis fuit grauatus restituere, ipse remanet hæres saltem nomine: & non fit totalis translatio: vt denotat verbum illud transferre. vt. §. dictum fuit in princ. Alia duo exempla posita in gloss. etiam non possunt bene adaptari: quia ibi hæreditas in alium transfertur propter expressam repudiationem & non ex eo simpliciter, quando quis hæreditatem in alium transfulerit: prout hic text. loquitur. & vltra gl. secundum Albe. hic exemplificari potest. tex. in casu. l. fuit quæstionis. §. de acqui. hære. & in l. Iulianus. in prin. §. si quis omis. cau. te. Sed etiam illa iura non videntur bene adaptari posse, ad istam regulam: quæ videtur loqui in casu licito, in quo quis possit licitè in alium hæreditatem transferre: vel illam habere apud se. sed in illis iuribus punitur transferendo hæreditatem in alium: ideo exemplificari potest. vt dixi. §. in princ. legis.

Philippus Decius Valentia.

NOTABILIA.

- 1 Testamentum actus est indiuiduus, ideo pro parte inualidum esse non potest.
- 2 Ius accrescendi, quare introductum fuerit?
- 3 Filius cui pater pupillariter substituit, quod non possit pro parte intestatus decedere.
- 4 Dispositio testatoris, hanc regulam immutare non potest.
- 5 Hæres, quod non possit hæreditatem pro parte recipere, & pro parte repudiare.
- 6 Fallit regula in milite, qui potest pro parte testatus & intestatus decedere.
- 7 Priuileg. cōcessum militi in testa. quando locum habeat?
- 8 Milites cōlestis militiæ, q̄ nō cōprehēdantur priuileg. prædic.
- 9 Qualitas adiūcta verbo, secundū tempus verbi debet intelligi.
- 10 Authoritate statuti induci pōt, vt q̄s p̄ parte intest. decedat,
- 11 Quando quis alicui non potest partem bonorum relinquere, quod pro illa parte intelligatur intestatus decedere.

R E G.

A ¶ Paganis. Adde quod paganus à pago dicitur vel villa quasi homo rusticus, vel villaticus vt per Zasium in tracta. substi. cap. v. & Pagani propriè militibus opponuntur, vt rogati sagatis cinctisq; Sunt autem propriè rustici, qui domi relinquebantur ad ruris culturam. Paganos autem ea ratione dictos ceter. A lciatus. lib. j. cap. xiiij. parerg. iuris. quia Christi non sunt milites, si quidem in iure illos vocat

REGVLA VII. POMPONIVS.

Ivs nostrum non patitur eundem in paganis^a & testato & intestato^b decessisse: earumq; rerum, naturaliter inter se magna est, ut testatus & intestatus quis sit.

ISTA REGVLA comprobatur, † quia testamentum est actus indiuiduus. Ideo pro parte valere non potest: vt not. Cyn. in l. furiosum. C. qui test. face. pos. & Bald. per illum tex. in l. si is qui legem. §. de testa. & facit tex. in l. fideicommissa. §. j. quod ibi Bart. de lega. iij. Et propter istam regulam † ius accrescendi introductum fuit: ne quis decedat pro parte testatus & pro parte intestatus. vt not. per glo. in l. si seruus cõmunis extero. ff. de acqui. hæred. & not. Bart. in l. j. §. his ita. vers. iij. habet. C. de cadu. tol. in l. re coniuncti. col. viij. ver. iij. quæro. de leg. iij. & probatur in. §. non autem. insti. de hæred. insti. vbi tex. istam rationem adducit. & in l. si duobus. §. de testa. mili. & de ista ratione videndum est, quod dixi in l. j. C. quando nõ pet. par. vbi defendo prædictam rationem ab impugnatione Moder.

¶ Ista regula ampliatur tripliciter. Et quatuor modis limitatur.

¶ † Primò enim ampliatur, vt etiam habeat locũ in pupilli substitutione, quam facit pater pro filio. vt no. Bal. in l. sed & si plures. §. ad substitutos. ff. de vulga. vbi per illum tex. dicit, quod sicut pater potest decedere pro parte testatus & pro parte intestatus: ita filius cui pater pupillariter substituit: quod dicitur esse notatu dignũ: & hoc refert & sequitur Cor. Peru. in cõs. xxxvii. in casu isto. lib. v.

¶ † Secundò ampliatur, vt ista regula intantum procedat quod dispositio testatoris in contrariũ nõ valet: quia nõ

paganos qui nõ militant, sed in pagis & vicis munera sua subeunt. testatum verò & intestatum decedere ideo fortè Põponius verat, ne p authoritatē statuētiũ, aut æquitatē iuris, ad similes imperfectos velle videnatur admittere: nisi ex priuilegio, vt hīc. Petr. Cor.

B ¶ Intestato. Circa istā regulam videas Soci. i tra. fal. vbi ponit viginti. duas. fallentias in regul. cccc. f. lix. et inquantũ dicit qd ad pias causas pōt quis decedere p parte & c. vide Ias. l. j. C. de sa. san. eccl. co. iij. vbi dicit qd cõmunis opi. est qd in testamentis ad pias cās nõ sint sublatę solēnitates iuris ciuili. Soci. tñ vbi suprà tenet cū Bart. Hic, Chā,

potest testator in institutione prohibere ius accrescendi ad istum effectum, ut pro parte decedat testatus & pro parte intestatus: ut no. Bar. in l. si duo. in prin. §. de hæred. insti. & in hoc doct. omnes conueniunt. arg. l. nemo potest. de lega. j. Sed inter doct. magna est discordia. An tali casu debeat testator in totum testatus vel in totum intestatus decedere: de quo videndum est in locis alleg. per Alex. in l. quoties. C. de hæred. insti. & in l. si quis priore. in fi. supra ad treb.

¶ Tertiò ampliatur, ut idem sit in hærede qui non potest hæreditatem pro parte accipere & pro parte recusare. a. l. j. & ij. ff. de acquir. hæred. Et intantum hoc procedit, quod etiam filius hæres institutus, non potest legitimam retinere: & residuum hereditatis repudiare: ut tenet Cy. in l. hæres insti. C. de impu. vbi Bal. & Pau. de cast. sequuntur. & Bar. in l. quia poterat. §. ad trebel. cum simi. ut tradit ibi Alexan. & idem Alex. in consil. vlt. lib. v. Pet. de ancha. in consil. cccxij. ex sola vulgari. Areti. in consil. clx. longa est ista consultatio. col. ij.

¶ Prædicta regula primò fallit, in milite qui potest decedere pro parte testatus & pro parte intestatus: ut colligitur ibi. in paganis: & est tex. in. §. non autem. insti. de test. mili. & in l. si miles vnum. in l. si duobus. supra de test. mili. Et non solum pro parte bonorum: sed etiam pro parte temporis, militi priuilegium conceditur: ut probatur in l. miles ita hæredem. supra de testa. mili. Et ratio specialitatis, in milite videtur: quia vice duarum personarum fungitur. l. ij. §. fina. supra ad macedo.

¶ Et regula ista de eadem persona loquitur. ibi eundem. unde non mirum si regula non habet locum in milite. licet vice plurium personarum fungitur. Et ita dicunt Bal. Sali. & Moder. in. ij. no. in l. j. C. de testa. mili. Et ista ratione inferri videtur, quod miles testari possit de bonis castrensis tantum: & in paganis remanebit intestatus vel econtrà: non autem videtur quod pro parte bonorum paganorum testari possit. ita inferri videtur ex ratione prealle.

¶ Sed tamē hoc non est verum: quia etiam de vna re, miles testari

A ¶ Recusare. Simile in legatariis, quibus cautum est ut non possint legatam partem accipere & aliam repudiare ut tenet Anto. Fur. mei Parisien. in titu. de coniunctio. vol. tract. xij. fol. 256. col. ij. nume. 2. pro quo alleg. tex. in l. legatarius. ff. de lega. j. Petr. Coruesi.

Testari potest & in omnibus alijs bonis intestatus decedere. l. si miles vnum ex fundo. §. de test. mil. l. cogi. §. sed & si miles. §. ad trebel. Et ratio superius alleg. nō videtur vera: quia miles pro vna persona cōsideratur, in tali priuilegio: vt colligitur in. d. §. nō aut. insti. de here. insti. vbi ponitur regula q̄ idē nō pōt decedere p̄ parte testatus & pro parte intestatus, nisi sit miles. ¶ Vt ergo exceptio facta de milite cōueniat miles p̄ vna persona reputatur. ex quo regula ibi facta est de eadē persona. ibi neq; idē & dixi latius in. d. l. j. de test. mi. Non obest. l. ij. j. ad mace. quā ibi dicitur, quōd miles filius fa. in castrē si pecu. reputatur sui iuris: quia aliās nō posset testari. l. seniū. C. qui test. fa. pos. l. qui in potestate. §. de test. vnde in alijs militibus qui sunt sui iuris, illa ratio cessat. Est ergo dicendū, quōd in militibus, speciali priuilegio hoc concedatur vt possint etiam pro parte testari: & † tale priuilegium habet locū, quando apparet de eorum voluntate, aliās in dubio præsūmitur quōd iure cōmuni vti velint. l. in testamento. C. de testa. mili. cum si. vt dixi ibi in vlt. not. Et ista limitatio de militibus, extenditur vt etiam habeat locum in pia causa: vt not. Barto. in l. j. C. de sac. san. eccle. & sequitur Alex. in consi. cv. in fi. lib. iij. Abb. in cōsi. xxxj. circa duo. col. ij. in. ij. lib. Et pari ratione idē videtur in testamento facto inter liberos. per ea quā notan. in l. hac consultissima. §. ex imperfecto. C. de test.

¶ † Restrigitur tamen ista limitatio, in militibus armata^a militia: prout iura. §. alle. loquuntur. Et non haberet locum in militibus cōlestis militia: vt no. dicit Io. an. in rub. de pecu. cleri. in addi. Spe. in ver. Est autem sciendū. & sequitur Are. in l. j. quam legit cū. l. ij. col. iij. vers. ad. de etiam. ff. de acq. hære. Hoc tamen pēdet ab his quā tradunt Alex. & Moder. in l. centurio. suprā de vulg. & pup. ¶ Secūdo, regula limitatur procedere, à principio: vt verba regulæ etiā indicant ibi decessisse. & in. d. §. nō autem. ibi nec enim ex parte intestatus decedere potest. Et sic verba referūtur ad tēpus mortis: quia † Qualitas adiuncta verbo, secundū tempus verbi intelligitur. l. titius. vbi Bar.

A ¶ Armatae pro hoc facie glo. in. §. sed hactenus. insti. de mili. testa. quæ vult quod nulla priuilegia cōpetant militibus nō existentibus in expeditione: nisi quod filius fa. & surdus & mutus milites, possint testari, quæ gl. cōiter approbat ibi, de quolacō doctio. in. l. cēturio. hic all. Hiero, Chuch,

A ¶ Pro parte
intestatus. De
hoc vide latissi-
me do. Pau. de
cast. in l. nā et si
§. filius. ff. inof-
ficio. test. & in
l. cum duobus.
C. de inoffi. test.

ff. de test. mil. l. in delictis. §. si extraneus. de noxa. Secus ve-
rò est ex postfacto: quia nō prohibetur quis ex postfacto
decedere pro parte testatus & pro parte intestatus^a vt pro-
batur in l. circa. §. de inoffi. test. vbi Bar. & doc. hoc dicūt.
& hoc sanè intelligitur, quādo per sententiā iudicis post-
aditam hæreditatē, mediāte quærela rūpitur testamen-
tum pro parte. d. l. circa. nā querela nō intētatur nisi post
aditā hæreditatē. l. filii. §. sed cū exhæredatio. §. de con-

trata. Et sentētia iudicis strictè intelligitur: quia ex verbis sententiæ nō
infertur, nisi quatenus verba sententiæ important de necessitate: vt no.
Bar. in l. iulianus. col. iiii. §. de cōdi. inde. vbi alleg. l. si iudex. ff. de his qui
sunt sui vel alie. iur. & l. j. C. de ordi. iudi. & not. Fulg. in consi. cxi. præ-
suppositis. meritò ergo sentētia iudicis restringitur, vt pro parte rūpa-
tur testamētū: secus verò si testamētū rūpatur pro parte ex dispositiōe
l. & ante aditā hæreditatē: quia tūc etiā ex postfacto in totū rūpitur: vt
no. Bart. per illū tex. in l. pe. ff. de iniust. rup. & Pau. de cast. ibi declarat.

¶ Tertiò, regula fallit si aliter disponatur à statuto: qā huic regulæ licet
à testatore derogari nō possit (vt. §. dictū est) tamē[†] auctoritate statuti,
induci potest quòd quis possit decedere pro parte testatus & pro parte
intestatus: vt not. Ang. & Imo. in l. moribus. in prin. per illum tex. ff. de
vulg. & pup. & Alexan. ibi sequitur in. ij. notabili.

¶ Quartò & vltimò regula fallit, [†] quādo quis alicui nō potest totū re-
linquere: sed tantū partē: quia in alia parte erit intestatus: vt no. Bar. per
illū tex. in l. j. C. de secū. nup. no. in l. si is qui. ff. de vul. & pup. vbi Alex.
post alios in. ij. not. & ibi reprehēdit gl. nostrā hīc, quæ tenet quòd totū
acquiratur: licet postmodū auferatur sibi illud quod erat prohibitū. &
Bar. in. d. l. j. de secū. nup. refert opi. gl. hīc & in. d. l. j. quæ idē tenet. Sed
ipse dicit esse speciale in illo casu, vt quis possit decedere pro parte testa-
tus, & pro parte intestatus: sicut est in milite: quasi velit Bart. q̄ propter
dispositionē leg. & statuti, hoc fieri possit: vt. §. dictum est. Et certè hoc
esset verū, in terminis. d. l. j. de secū. nup. Si cōstaret de mēte. l. sed in illo
casu nō constat q̄ imperator voluerit derogare huic regulæ. Nā simpli-
citer vbi dicitur q̄ nō potest vxor maritū instituire, nisi in tertia parte.
Et per hoc nō infertur q̄ in alijs partibus mulier intestata decedat: quia
intelligitur q̄ aliū instituat in alijs partibus. Et casu quo nō institueret,
in totū acquiritur iure accrescendi. Sed vltra tertiā partē restituere coge-
tur. arg. l. cog. §. is. q̄ solidū. §. ad treb. Et ita in effectū. gl. hic saluari pōt.

Natura

NOTABILIA.

- 1 Naturalia, immutabilia.
- 2 Pater cum teneatur filium alere, inualidum fit statutum contrarium disponens.
- 3 Non valet pactum, per quod liberatur pater ne filium alat.
- 4 Iura ciuilia pro voluntate statuentium, mutari posse.
- 5 Legitima quæ filiis debetur, quod per statutum non possit tolli.

REGULA VIII.

POMPONIVS.

IURA sanguinis a nullo iure ciuili dirimi possunt.

¶ Hæc regula de plano procedit, capiendò iura sanguinis pro ipsa coniunctione sanguinis: quæ tolli non potest etiam pacto. l. ius agnationis. suprâ de pactis. l. abdicatio. vbi gloss. C. de pa. po. † quia naturalia, immutabilia sunt. §. fin. instit. de iure naturali. bene facit text. in l. ij. §. de vsuf. ea. re. quæ vsu consu. vbi dicitur, quod ratio naturalis autoritate iuriconsulti, mutari non potest. & ideo ista naturalis coniunctio sanguinis, etiam cadit in seruum: vt not. Bart. in l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accusat. ius verò cognationis, quod à iure ciuili in ducitur, bene tolli potest: vt per gloss. in. §. quod autem. in ver. cognationis. instit. de cap. di. & no. Bald. in l. j. §. ius naturale. in fin. ff. de iusti. & iur. vbi inquit, quod ista agnatio vel cognatio non potest tolli: sed ius agnationis, id est ius proueniens ab agnatione tolli potest. Et in not. casu tradit Roma. in consi. lxxxij. quo ad id quod quæritur. vbi concludit coniunctum sanguine, posse haberi pro extraneo ex forma statuti quo ad commoda ciuitatis. † Et cum pater iure naturali teneatur filium alere l. j. §. ius naturale. §. de iustit. & iur. per istum text. infert Albe. de ros. in. j. parte statutorum. in. q. xl. in vers. item quæro. quod non valet statutum quod pater non teneatur filium educare, & ad hoc alleg. Iaco. de are. in l. si quis à liberis. ff. de lib. agno. & Galeotum in tract. de alim. in vers. pone quæstionem. & alleg. etiam Specu. in titu. qui fil. sint legiti. col. iij. vers. sed pone quidam emancipauit filium. † vbi tenet non valere pactum, quod pater non teneatur alere filium cui dedit

A ¶ Sanguis. Quæ ex vno & eodem semine natura sunt. velut ab vna radice multæ propagines & germina producuntur, vniuersa & eodẽ semper vegetant sese exhibent modo ita ius sanguinis cū eodẽ modo per naturam se habeat immutabile est & eadẽ vim ubique habet, sicut ignis, qui hic et apud Medos vrit. Ita Arist. Ethic. v. c. xj. Ius alterũ naturale est, alterum legitimũ. Naturale quod ubique eandẽ habet vim &c. hoc igitur, ius ciuilis ratio nõ corrumpit. vt in instit. de legit. ad gnat. in fin. et de capit. dimi. §. cum autem. Pet. Corue.

partem suam: si postmodum ad necessitatem peruenerit. & quòd non valeat pactum^a nec statutum: tenet idem Alb. in l. j. §. ius naturale. col. fin. vers. sed quæro. ff. sed tamen cōtrariū de iure videtur, saltē ex causa: quia licet educatio liberorum sit de iure naturali, quantum ad instinctum naturæ. d. l. j. §. ius naturale. & j. distin. in. c. ius naturale. tamen ille naturalis instinctus est reductus ad necessitatem à iure ciuili. l. si quis à liberis. in princip. ff. de lib. agno.

A ¶ Pactum. Vide Lud. bo log. i cōsi. xxj. in. ij. co. & vij. vbi an valeat argu. de pacto ad statutū. & adde quòd cōmunis opin. ca no. (à qua nullus discrepat) tenet qd nō valet cōsuetudo qd pater non teneatur alere filiū. ita Rochus Cu. in repet. c. quāto. de consue. co. xxxiiij. fo. xij. Hiero. Chuchalon,

¶ Vnde in pluribus casibus videmus, quòd alimēta filio denegari possunt. puta si filius à seipso viuere potest. d. l. si quis à liberis. §. sed si filius. de libe. agno. Et ex pluribus causis, filius potest exhæredari. §. aliud quoque capitulum. in authent. vt cum de ap. co. Et pariter ex illis causis, alimenta denegari possunt: vt not. Bart. in. d. l. si quis à liberis. §. si quis ex his. & in l. diuus. §. de pari. & in l. si patrē. C. de alen. libe. ergo pariter videtur, quòd ex causa filius à statuto poterit priuari iure alimentorum: quia tollitur solum illa necessitas à iure ciuili introducta: & remaneret ille instinctus naturalis: & tunc pater secundum illum naturalem instinctum qui tolli nō potest, poterit alimenta ministrare: quia solum in effectū, vt dictū est, tollitur illa forma: & illa necessitas inducta à iure ciuili. Et ad hoc facit tex. in auth. ex cōplexu. C. de incest. nup. vbi pater, filio non tenetur præstare alimēta. Ergo pariter ex causa, à statuto hoc induci pōt: imò etiam sine causa videtur qd fieri possit † quia iura ciuilia, pro voluntate statuētium mutari possunt. §. si. insti. de iure natur.

B ¶ Petere. Vi de Barba. in. c. que in ecclesia rum. de cōstit. col. v. post me. diū. Hier. Chu,

¶ Non obst. alleg. §. in contrarium, quia possunt habere locū, in pacto: prout loquitur Spec. in loco. §. alleg. secus videtur in statuto saltē causa subsistente per ea quæ. §. di xi. Et in pacto idē tenet Bal. qd filius qui cōsumpsit partē suā, quā habuit à patre: possit petere^b alimenta. Bal. idem tenet in. d. l. j. §. ius naturale, col. fi. in vers. quæro quid si filius. & in l. scimus. in prin. in ver. sextò quæro. §. de inof. test. arg. l. libertus qui operatur. §. de ope. lib. & idē Bald. in auth. si captiui. in fi. C. de epis. & cle. cum sim. vt tradit

Alex

A ¶ Contrarium tamen concludit & tenet. Vnum scire debes, q̄ vsq̄ ad hęc tēpō
ra nullus discrepauit in hac opi. videlicet q̄ legitima possit minui prāter Barba. in
c. Raynutius. de test. qui tenet q̄ nō pōt minui. in col. xli. & in cons. xxiiij. in. j. vol.
sed an possit in totū tolli. Dy. & Io. and. in reg. indultū. tenent q̄ sic. idem Io. and.
in addi. Spec. in tit. de succeſ. ab intest. hanc opi. tenet oēs hīc alle. per dñm Philip.

Alex. in l. si cum dotē. §. j. col. iij. ff. sol. matr. & dicit Bar.
in. d. l. j. §. parens. in fi. non valere pactum, quod filius ali
mentari non debeat. ff. de libe. agno.

¶ Et quod dictū est, videtur limitare Bal. in auth. quid si
rogat. col. ij. ver. & facit ad duas quæſtiones. C. ad treb.
nisi filius partē sibi datā à patre perdidisset dolo vel lata
eius culpa. & sequitur Alex. in. d. l. si cum dotem. §. j.

¶ Sed cōsiderandū est: quia aut dicim⁹ q̄ nō valet pactū:
quia fit cōtra ius naturale, vel cōtra officium paternū. Et
ista ratio pariter militare videtur, dato q̄ filius eius dolo
vel lata culpa, portionē sibi datā pdiderit. Aut dicim⁹ q̄
valet pactū: quia ex causa factū videtur, ex quo ei⁹ partē
recipit. Et indistinctē videtur pactū valere: quocunq; mo
do eius portionē pdiderit: quia nō priuatur legitima ex
quo illam habuit. Et hoc videtur de stricto iure: licet ex
quadā miserationē, deberet pater illi puidere: sed ad hoc
non cogitur: & sic tali casu, idē videtur in pacto, quod in
statuto. Et hoc qñ specialiter fit dictū de alimentis: aliās
secus videtur. Quia in generali remissione nō videtur re
mittere alimenta. d. l. libert⁹ qui operatur. & bene facit tex.
in l. libertus. §. Posthumus. & quod ibi Bart. ff. de alimē.
& ciba. leg. Et tali casu, quando non fuit expressum de
alimentis, saluari potest opinio Bald. & doctorum in lo
cis suprā allegatis.

¶ Similiter per istum tex. arguit Dyn. in regula indul
tum. de re. iur. in. vj. quod legitima quę filiis debetur, tol
li non possit à statuto: quia secundum naturam debetur,
§. cum itaque, in auth. de hære. & fal. ibi: secundum ipsam
naturam eis debeatur. facit text. in l. scripto. in fi. §. vnde
libe. in l. cum ratio. in principi. de bo. damna. Contrarium
tamen concludit & tenet a Dyn. in dicta regula indultū

in. l. titio. §. titio genero. de condi. & demon. Pau. in. l. planē. §. si duobus. de lega. j.

Fulg.d.l.papinia. §. vnde si quis. Ray. & Ioā. de bel. in auth. de hære. & fal. & ibi Bar. Sali. in auth. nouissima. vj. col. xj. q. vbi dicit q̄ cōmuniter tene opi. Dy. tamē cum modificatiōe videlicet ex causa. Pau. in cōsi. xvj. in. ij. col. in. ij. parie. Philip. Cor. in omnibus consi. hīc alleg. affirmat hanc communem Bar. in. l. de quibus. ff. de legib. in. iij. col. in prin. ¶ Contrariam tamen opi. videlicet q̄ nō in totum: tenēt doct. hīc alle. p

do. Phi. in ver. nonnulli tñ. & dñs de rota in deci. cccclxx. vj. sub ti de cō sue. fo. xcij. co. iij. in antiquis. inci. cōsue. vi.

quod de rigore iuris (qui in isto casu præualet æquitati) statutum possit tollere legitimam quæ introducta fuit à iure ciuili: quod quidem ius ciuile imposuit illam necessitatem relinquendi filijs. §. j. in authen. de trien. & semis. §. si quis autem. & in authen. de fal. Bene verum est, q̄ lex delictet &c. & magis latè in deci. xvij. in nouis. fo. v. col. iij. inci. fuit dubitatum. Ias. in. l. qm̄ in prioribus. col. ij. in fin. & in auth. nouissima. col. pen. C. de inoffi. testa. tenet hanc opi. & dicit hanc esse cōm opi. Barba. singulariter in cōsi. xxiiij. in. j. volu. & in. c. Raynutius. de testa. col. xij. & xij. vbi alleg. Bald. & Ancha. in quibusdam recollectis. in. l. hac edictali. C. de secun. nupt. Card. Alexā. in. c. ius naturale. j. dist. in. iij. col. vbi reprobat dictum Abb. in. d. c. Raynutius. Ange. in. d. c. Raynutius. in. v. col. in medio. Bal. in auth. nūc autē. C. de episc. & cle. in & tracta. statutorum in verbo legitima. ver. viij. & ix. & in sua margar. in verbo legitima. vers. iij. Bar. in consi. lxxij. col. ij. Card. in consi. ij. vbi dicit q̄ de iure cano. non valet tale statutum. & Bald. in. l. ij. §. ius naturale. de iusti. & in re. in finalibus verbis. Capra. in consi. lxxij. in. ij. col. Inno. in. c. quæ in ecclesiarij. de constitut. Feli. in. c. ecclesia sanctæ Mariæ. de cōstit. col. iij. Soci. consi. cl. in. j. parte. & in cōsi. cclxxv. incip. in causa fratris. in. ij. volu. & in consi. cclxxxviij. ij. parte. Alexan. in consi. cxvij. inc. viso tit. q. i. iij. col. vbi dicit hāc verā opi. et cōm cano. Alb. de rosa. in ij. parte statu. q. ciij. & ciij. & in. l. qm̄ in priorib⁹. pe. & si. col. Bal. tenet hanc opi. in pluribus locis. relatis vbi suprà in tract. statu. & sic vides q̄ vtrāq̄ opin. est cōs: tamen non recedas ab opin. cano. quia est magis æqua. quia vbi sunt duæ opin. cōmunes contrariæ scilicet cano. & legistarum est tenenda opinio cano. de quo vide Lanfran. in repeti. c. qm̄ contra. in verbo testium. col. xj. in fin. de probationibus. & vbi est decisio Rotæ. est maioris aucto. quā communis opi. docto ita Barba. in. c. olim. de lite contesta. col. xij. post princi. est bene verum. q̄ cum causa poterit in totum per statutum vel consuetudinem tolli legitima secundum magis communem opin. docto. quam refert Abb. in consi. lxxv. in fin. col. & Rochus curtijs in tracta. de consue. col. lxxxiiij. fo. xxij. & dato q̄ prima opin. legistarum esset vera. cōmuniter tenent omnes q̄ alimenta possent peti. de quo per Barba. vbi suprà. & Imo. in. §. titio genero. col. penul. & Abb. consi. lxxij. in. j. volu. & per do. Rochum de curte. vbi suprà. qui dicit. q̄ nullus discrepat: q̄ non valet consuetudo q̄ filij à parentibus non alantur: & sic per ista paret: an valeat statutum in clyte ciuitatis Valentie regni Hispanie disponens q̄ pater possit filium ex hæredare cum quinque solidis monetæ ipsius regni: qui faciunt summam quartæ partis vnus aurei. Item etiam an meliorationes seu maioricatus sint liciti. de quo vide Moder. Hispa. in repetitio. ca. per vestras. de dona. inter vrum & vxorem. fo. lxxxij. versic. restat nunc examinare. Hieronymus Chuchalon

ciuilis ita statuit, naturali ratione suadente. & hoc modo iura alleg. in contrarium intelliguntur. & idem finaliter tenet Cyn. in l. scimus. in fin. C. de nupt. Oldra. in consi. cxxxv. factum est tale. & Alexan. in consi. lxxv. visis. col. ij. lib. j. refert Dyn. quòd legitima debetur de iur. ciuili, naturali tamen ratione. Et quòd legitima absolute à statuto tolli possit: tenet Ang. in l. papinianus. §. quarta autem. col. fin. §. de inoffi testa. vbi dicit se pluries ita consuluisse. & patet in eius consi. xv. statuto cauetur. in consi. cccxlix. consultatio hæc. & idem Ange. in l. quod de bonis §. fi. §. ad legem falci. & ibi Imo. dicit, quòd ista est communis opinio. & Alex. ibi post multas alleg. dicit quòd communiter ita tenetur saltem ex causa. Et idem Domini. in. c. quamuis. col. pen. de pact. in. vj. Io. de ana. in consi. iij. visis. Lopus in alleg. cj. in ciuitate Florentiæ. col. j. Rota in. xvij. deci. fuit dubitatum. in nouis. & Abb. in consi. lxxv. primò est videndum. col. fi. lib. j. And. ficu. in consi. lxxvij. col. vj. lib. iij. Et istam esse communem opi. etiã attestatur Cor. Perusi. in consi. cl. hanc quæstionem. in fin. lib. j. & consi. ccx. in hac consultatione. col. j. penul. lib. & in consi. cvij. in hac consultatione. lib. ij. in principi. & in consi. cv. in hac cõsultatione. lib. iij. & in consi. cxxij. licet breue sit. eo. lib. iij. col. in fi. & in cõfi. j. col. iij. lib. iij. vbi pluribus medijs tollit æquiparationem, quæ fit de alimentis ad legitimam.

¶ Et ista conclusio præsertim habet locum in legitima a quæ debetur matri vel patri. vt not. Ange. in. d. consi. cv. Bal. in l. j. §. ius naturale. ff. de iusti. & iure. Roma. in consi. xxxij. visa. col. fin. Benedic. capra. in consi. xv. pro pleniori. & in consi. clj. subscripsi.

¶ Nonnulli tamen tenent contrarium: quòd non possit tolli in totum, sed minui. Et vltra antiquos quos refert Dyn. in dicta regula indultum. hoc tenet Bald. in consi. xlviij. in quæstione lib. j. & in consi. cxxxj. circa prædicta. libro. ij. Fulgo. in consi. .xcv. quidam. Raphael cumma. in consi. lxx. quidam Serpetius. colum. j. Andre. ficu. in consi. xxiiij. colum. iij. & fin. lib. j. Alexan. in consi. ly.

A ¶ Legitima Roma. consi. xxxij. inci. v. fa municipalis fin. col. vbi dicit quòd nullus tenet contrariū: et Abb. consi. lxxv. incipien. quidam decessit &c. Hiero. Chuch.

visio titulo.col.fin.lib.ij.& Maria.in consi. xxx. quamuis ex his.& Soci.in consi.cl.in prin. vera & magis cōmunis opinio est,quòd possit tolli etiam in totum saltem ex causa,per supradicta.

NOTABILIA.

- 1 Testator præsimitur minus gravare hæredem in legatis,quàm fieri possit.
- 2 Regula in obscuris,quòd locum habeat in vltimis voluntatibus & legatis.
- 3 In legatis ad pias causas,magis fauetur religioni.Secus si esset factum clericis vel personis ecclesiasticis.
- 4 In contractibus,in alternatiuis,electio est debitoris.
- 5 In delictis,in dubio minor pœna imponitur.
- 6 Quid vbi agitur de pœna corporali vel pecuniaria?
- 7 Quid de excommunicatione?
- 8 Dicere quòd excommunicatio non sit pœna,absurdum est.
- 9 Excommunicatio minor,quòd nō soleat ab homine proferri.
- 10 In iudicijs,in dubio,interpretationem fieri in fauorem aëtoris.
- 11 Obscurum,quando dicatur aliquid esse.

REGVLA IX. VLPPIANVS.

SEMPER in obscuris^a quod minimum est sequimur.

EADDEM REGVLA habetur eod.titu.in.vj.in.c.obscuris.& gl.ibi explicat in.c.ex parte.de censu.Sed nō bene,quia tex.ibi rationem specialem adducit.& in terminis illius.c.si legatum factum fuisset ecclesiæ deberet maius.l.titia.§.seia.& ibi Bart.ff.de aur.& arg.lega.vnde exemplificari potest.l.in nummis.de leg.ij. quam gl. hic adducit.& in l.apud iulia.§.seio.de leg.j.in l.qui concubinae nam.§.cum ita.de le.ij.cum si.vt tradit Dyn.in.d.regu.in obscuris.

¶ Et ista regula habet locum,in subsidium:quia prius inspicitur quod actum est.

¶ Secundò quod verisimilius est.

¶ Tertiò quod fieri solet.l.semper.j.eod.l.in obscuris.j.eo.& no.per gl.in.d.reg.in obscuris.Et huius regulæ rationem,adducit gl.in.d.reg.in obscuris.eo.tit.in.vj.quia in eo quod plus est,continetur minus. Sed ista ratio bene procederet in quantitatibus,nō autē in speciebus.l.inter

stipu

stipulantem. §. si stipulante. ff. de ver. oblib. vnde melior ratio videtur: + quia in legatis testamētis videtur minus grauare hæredem quàm fieri possit. l. vnum ex familia. §. si rem. de leg. ij. in contractibus verò, ratio videtur per reg. l. veteribus. ff. de pac. & in delictis ratio colligitur per l. si præses. ff. de pœnis.

¶ + Habet ergo locum regula: primò in legatis: & in vltimis voluntatibus. vt probatur in. d. l. nummis. de leg. iij. in. d. l. apud iulia. §. seio. in. l. si ita scriptum sit. in si. de lega. j. in l. si ita relictum fuerit. in prin. de leg. ij. in l. qui concubina. §. cum ita. de lega. iij.

¶ Et tali casu, regula procedit vbi est incertitudo in rebus. Secus est in personis: quia tūc electio datur hæredi. l. si quis seruum. §. si inter duos. de leg. ij. Et no. per Dyn. in reg. in obscuris. eo. ti. in. vj. vbi dicit quòd in personis, minimum apparere non potest.

¶ Secundò regula limitatur, nisi propria significatio vocabuli aliud importaret. vt no. Bar. per illum tex. in l. si is qui ducenta. in princip. supr à de reb. du.

¶ Tertiò regula intelligitur, quando illud minimum habet in se vtilitatem. aliàs secus: vt per gl. in l. legato generaliter. de leg. j. vbi Alex. in. iij. col. in ver. item dicit glo.

¶ Quartò regula intelligitur, quando non apparet quòd electio data fuerit legatario: aliàs secus. vt not. Bart. in. d. l. legato generaliter. circa si. in versi. prædicta omnia. de lega. iij.

¶ Quintò fallit, quando qualitas legati: vel legatarij aliud suaderet. l. si cui. de ali. & ciba. leg. l. stichus. de leg. iij. quia legatum obscurum, ex affectione cuiusq; capit interpretationē: vt dixit tex. in l. capienda. §. quod factum est. j. eo. facit tex. in l. aurelius. §. titius testamēto. & quod ibi Barto. supr à de libe. lega.

¶ + Sextò & vltimò fallit in legato relicto ad pias causas: quia nō de minori, sed maiori fauore religiōis intelligitur. l. titia. §. seia. ff. de au. & ar. lega. vbi Bar. ita limitat istā regulā & illū tex. pro singulari. alleg. Rom. in sing. ccccxv. quæro si lego ecclesiæ. & no. do. Abb. in. c. indicāte. de test. col. ij. versi. vnum tamen singu. Et tradit And. sicu. in consi. lix. illud in medium col. xj. lib. ij.

¶ Limitatur tamen ille tex. procedere, in legato ecclesiæ prout loquitur.

¶ Secus si esset legatum factum clericis vel personis ecclesiasticis, vt not. Abb. dicit per illum text. in. c. ex parte. de

A ¶ Causas. Idē soci. in tra. fallētiarum. in re. cccx. in. xlj. priuilegio pīe causę. Hie. chm.

te. de

te. de cenſi. per rationem quæ in text. ibi aſſignatur. Sed certè cum tex. ibi loquatur in voto, conſonat quòd votum factum fuerit de dando eccleſiæ: & clerici ibi videntur pro eccleſia recipere. vnde ille tex. indiſtinctè prout loquitur, videtur procedere ſecundū iſtam reg. quæ etiam videtur habere locum in relicto facto eccleſiæ.

¶ Non obſt. tex. in. d. l. titia. §. ſeia. quia non videtur probare illud, ad quod per Bart. & doct. omnes allegatur. Nam ibi erat factum legatum templo, in quo nō erant niſi dona aurea & argentea: meritò ſecundum qualitatem loci, legatū intelligitur. Et dum ibi dicitur: quòd de argento debeat legatum fieri: bene probatur regula quòd in dubio legatum ſit: quod minus eſt. Ex quo fit ibi de argento, non de auro. Et ideo Roma. in not. §. alle. cccc. xv. bene dicit quòd legatum factum eccleſiæ de calice, intelligitur de argēto vel auro: quia de alia materia calices eccleſiæ non conficiuntur. c. vt calix. de confec. diſtinc. j. Et ſic propter qualitatem loci, videtur fieri illa interpretatio.

¶ Aliàs ergo in legatū factum etiam eccleſiæ regula iſta haberet locū: vt probatur in. d. c. ex parte. Et hoc modo ſaluatur gl. in. d. reg. in obſcuro. eo. tit. in. vj. quæ exemplificat reg. per illum tex. in. d. c. ex parte. Et ad hoc facit, quod not. Roma. in ſing. lix. quidam Ro. vbi inquit quòd ſi quis legauit eccleſiæ vtilitatem palatij ſui, quòd videtur legare ſolum vſum & non proprietatem. alleg. text. cum gloſſ. in. l. ſi habitatio. §. j. ff. de vſu & habi.

¶ + Secundò regula etiam habet locum in contractibus. l. inter ſtipulantem. §. ſi ſtipulante. l. ſi ſtipulatus fuero decem. de verb. oblig. l. ſi fideiuffor. la ſecunda. §. manda. l. ſi quid venditor. in fin. §. de edil. edic. Et facit regula, quòd in contractibus in alternatiuis, electio eſt debitoris. l. plerunque. in fin. ff. de iure dot. Et ad propoſitum facit glo. notabi. in l. fin. §. de præto. ſtipul. quæ dicit, quòd iudices ſemper ſequuntur quod minus eſt. Et ideo in mandato obſcuro, attenditur illud quòd minus præiudicaret: vt no. Bal. in l. falſus. col. penul. C. de falſis. & in dubio nō videtur, quod transferatur dominium. vt not. Bar. in l. cum pater §. pater pluribus. de lega. ij. & no. Alex. poſt Bal. quem ibi refert in l. ſi paſcēda. C. de pact. Et talis regula in contractibus procedit: quando illud minimum non ſit inutile. Aliàs debetur mediocre. l. ſi quis argentum. §. ſimilique modo. C. de dona. declarando vt per Dyn. in regula. in obſcuro. eodem titu. in. vj.

¶ Secundò, regula fallit in dote: vt no. per glo. in princ. in. l. nuptura. ff. de iure

de iure do. quæ alle. l. in ambiguis. eo. ti. Nam illa regula. in ambiguis, quæ loquitur in dote: est magis specialis: & videtur derogare huic regulæ generali: vt regula generi per speciem de regu. iur. in. vj.

¶ Tertiò fallit, quando illud quod obscurum est, declarari debet arbitrio iudicis: quia tunc non recurritur ad minimum: vt not. Abb. in. c. j. de deci. vbi limita istam regulam: & ad hoc bene facit text. in l. cum post. §. gener. §. de iure dot. & quod suprâ dictum fuit in legatis. per l. is cui. de alimen. & ciba. lega.

¶ Quarta fallit in casu. l. veteribus. §. de pac. vt per glo. hic. & Dyn. in dicta reg. in obscuris. Et de intellectu dictæ. l. veteribus. videndum erit in locis. j. allegandis.

¶ Quintò fallit ratione subiectæ materiæ: quia in dubio videtur dominium transferri. l. j. in versi. si tamen. ff. pro dote. l. si ita distrahatur. §. j. de contrahen. empt. & not. Bart. in. l. dotis. ff. de iure dot. & in l. cum pater. §. pater pluribus. de lega. ij.

¶ Tertiò regula etiam procedit in delictis: vt not. per glo. hîc: quia in dubio minor pœna imponitur. l. si præses. & l. interpretatione. §. de pœn. & de pœnit. distin. j. in. c. pœnæ. in l. pactû. §. in pœnalibus. j. eo. facit rex. cum glo. in l. hæ enim causæ. §. de suspect. tuto. in l. absentem. ff. de pœn. Et not. Bal. in. l. diuortio. in princ. ij. versi. & facit ad quæstionem. ff. solu. matr. & in l. quoties. §. si quis ita. in versi. facit etiam hoc ad quæstionem. §. de hæred. instit. & tradit Alexan. in consi. cxvj. in causa inquisitionis. lib. iij. Et ad idem facit: quia condemnatus pœna capitali (cum sint plures causæ capitales) de minori intelligitur: vt not. Abb. post glo. & alios in. c. quanto. col. iij. versi. iij. quæro. de iure iur. cum fimi. vt tradit Alexan. in consi. cum statuto loquens. lib. j. Et condemnatus ad restitutionem rei furtiue in dubio videtur condemnatus conditione furtiua quæ non infamat. vt in not. q. trac. Io. de ana. in. c. qualiter & quando. §. ad corrigendos. col. iij. de accu. vbi dicit se ita confuluisse Venerijs. facit gloss. in. l. si quis id quod. in ver. quingentorum. quæ dicit quod aliâs in text. est quinquaginta. Et ita approbatur: quia est minor pœna secundum Cyn. Albe. Bal. & alios ibi, & Fulg. in consi. cxxxvij. hoc maximè.

¶ Et prædicta conclusio limitatur primò: nisi ex qualitate facti aliud colligatur: vt patet in l. j. C. ad legem corneliam de fîca. in. l. si non conuitij. C. de iniur. in. c. j. de præsumpt. & latius per Dyn. in dicta regula in obscuris.

Secundò

¶ Secundò fallit in casu. l. item mela. §. si plures. ff. ad legem aquil. de cuius intellectu vide Ioan. de ana. in. c. significasti. el. ij. de homi. in. iij. notabili. Et Pet. de ancha. in consi. ccxvj. nos Bartholomæus. cum simili. vt tradunt Modeni in dicto. c. significasti. Et adde Roma. in consi. ccccj. eo præsupposito. Alexan. in consi. xv. viso processu. lib. j. & in consi. quinquagesimo. visis. col. ij. eo. lib. j. & in consi. xlvj. copiosè. lib. iij.

¶ Tertiò prædicta conclusio limitatur, non habere locum: quatenus verborum proprietas videtur requirere: quia lata interpretatio fit, vt verborum proprietas feruetur etiam in pœnalibus. l. cum lege. §. de de test. vbi Aret. not. illum text. ad hoc. & facit quod not. Cald. in consi. j. de consang. & affini. vbi inquit q̃ materia dispensationis, quæ strictè debet interpretari. c. j. de fil. præby. tamè latè secundū proprietatē verborum interpretatur.

¶ Quartò & vltimò cōclusio supradicta procedit in delictis: vbi agitur de pœna corporali vel pecuniaria. † Secundus est in excōmunicatione, in qua in dubio fit interpretatio de maiori excōmunicatione. c. pe. de sent. excō. quia excōmunicatio non dicitur pœna, sed medicina ad correctionem. c. de sent. excō. in. vj. vt not. Abb. in. d. c. penul. & in. c. j. de postula. præla.

¶ Sed ista responsio non videtur vera: quia † absurdū est dicere q̃ excōmunicatio nō sit pœna. quia cōtrariū probatur in. c. quoniam frequenter. §. fin. vt lit. non conte. & nulla maior pœna est in ecclesia: vt dicit text. in. c. corripiantur. xxiiij. q. iij. Obstare tamen videtur tex. in d. c. penul. vbi contra naturam pœnæ, fit lata interpretatio. Et in hoc valde laborant docto. Imo. in. c. j. de loca. Ioan. de ana. in. c. j. de sagittarijs. Moderni in. c. penul. in. c. dilecte. de except.

¶ Sed non bene resoluunt. Vnde dicendum est, ^a quòd text. in. d. c. penul. loquitur in iudice: qui protulit sententiam excommunicationis. Nam de maiori intelligitur: † quia ab homine, minor excommunicatio proferri non solet: & verba intelliguntur secundū communem vsum loquen

A ¶ Dicendum est. Aliam tibi assigno rationem, quam dat Ancha. in. c. sta tuimus. de sen. excō. lib. vj. in ver. ij. not. nam excōmunicatio nō proferri nisi p̃ mortali. c. nemo. xj. q. iij. mortale de p̃ se operatur re motionē à sacramentis, vt minor excōmunicatio. c. sacerdos. j. q. j. ergo vt aliquid addat excōmunicatio debet intelligi de maiori. vt. l. j. in fi. ff. ad municipales. alias rationes ponit Fi. in. d. c. pen. de sent. excō. quem vide vbi sentit istam: licet non ita de claret. Hiero. Chucha.

loquendi cap. quanquàm .ij. q. vij. l. labeo. ff. de supel. leg. & in delictis quomodo regula procedit, dicendum est vt latius per Dyn. in. d. regu. in obscuris.

¶ Vltimò regula non habet locum in iudicijs: vt gloss. hñc dicit: quia in dubio fieri debet interpretatio in fauorem actoris. l. si quis intentione ambigua. suprà de iudi. l. inter stipulantem. §. si stichum. de verb. obligatio. & not. Barto. in l. rerum amotarum. in fi. ff. re. amo. Et not. Inno. in cap. licet causam. in fin. de probat. quem Bald. refert in l. ordinarij. C. de rei vendi. col. penulti. & idem Innocen. in. c. examinata. de iudi. in fi. Abb. in consil. lxxvij. in. q. in fi. lib. ij. Alexan. consil. lxxvij. viso thema te. col. penul. lib. ij. Et prædicta conclusio etiam habet locum, in iudicio criminali: vt Alexand. concludit reprobando Roma. in l. diuortio. in princip. col. iij. ff. solu. mat. & ita tenet Barto. in l. libellorum. col. fin. in prin. versi. quæro aliquis percussit. limitatur tamen tex. in. d. l. si quis intentione. vt Bald. ibi dicit in secúdo notabili. & tradit Alexan. in consil. lv. quoniam causa. col. fi. lib. v.

¶ Et ad declarationem regulæ: vt. l. veteribus. ff. de pactis. quãdo aliquid dicatur esse obscurum: tradit Alex. in consil. xj. viso col. fi. lib. ij. & ibi dicit quòd verba generalia, non dicuntur obscura. de quo not. in l. si fideiussor. la. ij. ff. mandati.

¶ Et an sit differentia inter verbum obscurum & ambiguum: dixi in. c. fi. de constitutio.

¶ Et de præallegata. l. veteribus. not. Imo. in consil. xxj. in casu præmiss. Ioan. de ana. in consil. xcviij. visis. in fi. Aret. in consil. liiij. in causa magistri Blasij. in fi. & in consil. lxxxiiij. diligenter. col. fi. Oldrad. in consil. xcv. ex forma. col. ij. Philippus Decius Valentia.

NOTABILIA.

1. Pactum de lucro in contractu societatis, quòd etiam de damno intelligatur.
2. Contrariorum, eandem disciplinam esse.
3. In oppositis si diminutio non minuit, ita nec augmentum augere debet.
4. Argumentum ab oppositis quòd non valeat quia non est par ratio.
5. Statuto disponente quòd fratri non succedat soror, non intelligitur e contra.
6. Quot testes requiruntur in confectione testamenti, totidẽ vult & eius reuocatio.

A ¶ Potest ex
 iequalitate sui
 contrarij huius
 edicti æquitas
 & ratio de faci
 li æstimari: vt
 quoties istud
 ipsum secun
 dum naturam
 erit, alterū præ
 ter naturam &
 iniquū: qd em̃
 esset in eo iusti,
 vt sola como
 da vnus ex cō
 muni negocio,
 aliū verò in
 cōmoda repor
 taret: confirma
 tur præterea &
 ex regula ca
 non, qui sentit
 onus eod. tit. in
 vj. Pet. Corue.

SECVNDVM NATVRAM est^a, commoda cuiusque
 rei, cum sequi quem sequuntur incommoda.

EADEM REGVLA habetur in. c. qui sentit. eo. tit. li.
 vj. & probatur in l. j. in prin. §. de insti. o. §. cum autem.
 insti. de emp. & vendi. l. j. §. pro secundo. C. de cadu. tol.
 cum simi. allegat in gl. alia exempla: & similia traduntur
 per glo. in. d. regula qui sentit. Et adde text. in l. is qui in
 potestate. in. §. si. ff. de leg. præstan. vbi dicitur absurdum
 esse, aliū habere commoda: & aliū onera sustinere. &
 vbi periculum est, ibi lucrū debet collocari. l. fin. §. pe. C.
 de fur. glo. per illum tex. in. l. si is qui. §. j. §. commod. Et
 ideo t̃ pactum factum de lucro in cōtractu societatis, etiā
 de damno intelligitur. §. illud. insti. de socie. Iniquissimū
 enim est genus societatis, in qua vnus damnum & non lu
 crum haberet. l. si non fuerint. §. si. ff. pro socio. Et ideo
 commodum ab onere regulatur: vt in no. quæstio. tradūt
 Bald. Ang. & docto. per glo. ibi in l. planē. §. si duobus. de
 leg. j. vbi Alex. refert col. j. facit tex. in l. seio. in principi. &
 quod ibi Bar. ff. de annu. lega. in l. nescennius. §. si. §. de ex
 cusa. tut. & in l. quoties. §. ad treb. Et ad prædicta facit,
 quod not. Bart. in l. qua poterat. in fin. §. ad treb. vbi po
 nit quæstionē de socio, qui suo periculo voluit ire Vene
 tias contra voluntatem socij: nam de lucro quod fecit ni
 hil debet habere socius: qui noluit periculum subire cū si.
 vt tradit ibi Alex. col. j. & sequitur Ang. are. in. §. illud. in
 sti. de socie. & Roma. confi. ccccclxxv. & per istam regu
 lam. & Bald. dicit in l. j. §. pro secundo. in fi. C. de cadu.
 tol. quod aut vasallus dimittat feudū, aut præstet seruitiū.
 ¶ Et prædicta regula procedit, data habilitate personæ.
 Sed quandoq; propter inhabilitatem personæ quis com
 modum consequitur: licet onus & incommodum non pa
 tiatur: vt patet in muliere & minore: qui ad hæreditatem
 agnatorum admittuntur: & tamen tutelam eorum subire
 non tenētur. l. j. §. interdum. ff. de leg. tut. in. §. si. insti. de
 legi. pat. tute.

¶ Secundo

¶ Secundò regula non habet locum, in dote in qua mulier quandoq; habet lucrum & onus non patitur: vt not. Bart. in l. si cōstante. in prin. col. penul. in. v. q. iij. q. princip.

¶ Tertiò ista regula habet locum, quando est eadē ratio: vt quis ad commodum & incōmodum admittatur: secus vbi esset diuersa ratio: vt no. Barto. hīc & patet in iuribus alle. in glo. videlicet in l. si negotia absentis. §. de neg. gest. in l. si quis. §. j. §. cōmuni diui. in l. sed & socius. §. si absenti. ff. pro socio. in quibus iuribus, propter culpā eius qui cogitur damnum subire & à lucro repellitur: vt not. Ange. per gloss. fi. ibi in l. fi. C. ad Tertul.

¶ Et secundum istam limitationem, duæ limitationes supradictæ videntur procedere: ita omnia supradicta in ista limitatione includi possunt. & ratio Bar. in. d. l. si constante. non fundatur in fauore dotis: sed quia eadem ratio videtur. Et ad hoc facit quod inferius dicam.

¶ Per istum tex. cū similibus. §. & in gl. alle. infert gl. hīc illud vulgatū, quòd contrariorum eadem est disciplina. & idem not. per glo. in rub. C. de acqui. pos. in. c. quanto. de censi. in gl. fi. & in l. sciendum. §. fi. §. qui satisfda. cog. in l. Pomponius. §. j. in ver. esse. ff. de procura.

¶ Prædicta regula exponitur & declaratur pluribus modis. Primò vt dicamus eadē disciplina, id est eadem cognitio: quia cognitio vno de cōtrarijs, alterū cognoscitur. & hoc p̄batur in l. j. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. in sti. eo. in prin. & ibi Ang. aret. & in sti. de tutel. in prin. & in l. qui accusa. in prin. ff. de accusa. & in l. j. §. stipulatio. §. de præto. stip. Et hoc modo arguit Dy. in reg. ij. in prin. de reg. iur. in. vj. Bart. in l. inter stipulantem. §. sacrā. col. iij. ff. de verbo. oblig. Abb. in. c. fraternitatis. de test. colum. antepenul.

¶ Et ideo sicut facta publicatione testium, testes non admittuntur super eisdē capitulis: ita non admittuntur super directo contrarijs: quia est idē timor subornationis in directo contrarijs: quia cognito vno contrario, alterum cognoscitur: vt dicit Ang. are. in sti. de his qui sunt sui vel alie. iur. col. j. in fi. alle. no. in. cle. ij. de test. & in. §. quia nō. in authē. de testi. no. in. c. fraternitatis. de testi.

¶ Secundò contrariorum eadem est disciplina. intelligitur quòd eadem sit decisio: quia dispositum in vno, habet locum in alio: vt glo. hīc dicit per istum tex. cum simi. Nam licet contraria sint cōtrariæ naturæ & effectus. c. hospitium. xxij. dist. in fi. vnde si vnum cōtrarium est bonum, alterum malum est: vt per gl. in. c. intellecto. de iure iurā. quia quod ope

ratur propositū in proposito. operatur oppositū in opposito. l. si & toto. in prin. l. q. in rerū. §. si quid pōt. de leg. j. l. si. §. si. de leg. iij. Et contraria non possunt simul stare: quia vno posito, alterū tollitur. xxij. q. ij. c. cū hūilitatis. & ibi gl. in l. si. vbi gl. de diuor. facit tex. in l. nō codicillū. C. de testa. & quod ibi gl. in l. Pōponius. §. j. ff. de procu. Tamen quādoq; de vtroq; contrario, idem disponitur & iudicatur: vbi est eadē ratio: vt hic: secus si diuersa ratio sit: vt cōcludit Barto. hic, & idem Bart. in l. in fundo. in j. col. ff. de rei vendi. Ang. in consi. lxxvj. visis in fi. & Dy. in d. reg. qui sentit. & Bar. in. d. §. sacrā. Pau. de cast. in l. qui proprio. §. procurator. ff. de procura. Ange. aret. in. d. §. illud. & insti. de his qui sunt sui & c. in prin. & in ista conclusionē, omnia iura resoluuntur. & ita etiam concludit Aret. in rub. ff. de acq. pos. vbi ad hoc inducit gl. no. in clemen. ff. de appel. in ver. repulso.

A ¶ Statuto. do. Soci. tenet contrarium per pulchra fundamenta in ru. ff. de acquir. pos. in si. verbis. Iam tamen ibi dicit communem opin. esse cōtra Soci. & ibi late per Doct. circa hanc materiam, Hier. Chu.

¶ Et secundū prædicta, procedit quod no. Bal. in l. penul. C. de solu. vbi dicit, quod oppositorū est eadem disciplina: quia si diminutio non minuit: sic nec augmentum augere debet. allegat pro concordantijs. l. & si contra. §. si. ff. de vulg. & pupil. & quod no. Bal. in l. non nudis. in fi. C. de proba. † quod non valet argumentum ab oppositis: quia non est eadem ratio. & quod not. gl. in clemen. j. in verbo obseruare. de senten. excom. quæ dicit: quod contrariorum non est eadem disciplina. vbi verba & mens resistent. & idem Bal. in l. si præses. C. quomodo & quando iudex. in prin. dicit quod contrariorum non est eadem disciplina: quando non est eadem ratio contrariorum.

¶ Ex supradictis infertur, ad quæstionē quam ponit Bal. in l. duodecim tabularū. in fi. C. de leg. hære. in vers. quæro statur. vbi dicit † quod si statuto^a cauetur quod soror non succedat fratri: non tamen in casu contrario videtur statutum disponere quod frater nō succedat sorori: quia non videtur eadem ratio contraria conseruandæ agnationis, & illud etiam sequitur Pau. de cast. in. d. l. lege. cum fimi. vt tradit Alex. in l. inter stipulantem. §. sacram. de verb. oblig. † Et quot testes requiruntur in confectione testa

testamenti, Tot etiam in eius reuocatione requiruntur: vt not. Bal. in l. fi. col. iij. ver. & scias. C. de fideicom. cum simi. vt tradit Alex. in rub. de acq. pos. & de hoc videbimus plura similia in reg. nihil tam naturale. j. eo. vbi melius similes quæstiones conueniunt.

NOTABILIA.

- 1 Voluntas nostra & animus, quòd sint facti.
- 2 Appellatione facti, non factum etiam contineri.
- 3 Princeps & Respub. an possint ex causa rem alicuius auferre?
- 4 Commune, an largo modo & per fictionem nō autem propriè, alicuius dici possit?
- 5 Appellatione rei simpliciter, quòd intelligatur de toto.
- 6 Quando res communis tanquam propria iudicatur, iura vtuntur verbis designantibus improprietatem.

REGVLA XI. POMPONIVS.

ID QVOD nostrum est, sine facto nostro, ad alium transferri non potest^a.

IBI in textu facto nostro. ¶ Hic factum nostrū pro voluntate simplici etiam accipitur. † Nam voluntas nostra & animus, facti esse dicitur. l. bonæ fidei. §. j. de acquir. domi. ibi: ad factum pertinet. not. Bartol. in l. pro hærede. in prin. ad fin. ff. de acquir. hæred.

¶ Secundò factum nostrum, hic etiam non factum includit. † Nam appellatione facti, etiam non factum continetur. insti. de nup. §. si qua vxor. in fi. vbi dicitur rectius illos facturos: si se abstinerint. & no. per glo. & doct. in l. iij. in princip. ff. de verb. oblig. Et hoc etiam habet locum in materia pœnali vt tradit Alexand. in l. vbi autem. §. qui id quod. ff. de ver. oblig. & in terminis regulæ hoc patet: quia id quod nostrum est, mediante negligentia: & sic mediante non facto, ad alium transfertur: vt contingit in præscriptione & vsucapione. l. j. suprà de vsuca. l. traditionibus. C. de pac. & glo. hîc dicit: dum inquit q̃ ille qui tacet & patitur contra se præscribi, dicitur aliquid facere. & fortior videtur ista translatio: quæ fit mediante

A ¶ Aut aliàs, sub ea appellatione qua non solum intelligitur, nō veniret. sed illius magis qui sine nostro facto transferret: quando cōmuni vsu receptū est, res tūc nostras dici, seu sub domino nostro esse, quando retinere & alienare illas ex solo animi nostri arbitrio dependet: cuiusmodi multa exempla & testimonia in hanc sententiam adduci possent, quæ tamen necessaria non videtur, in re tam manifesta. Petr. Coruesio.

præscriptione: quia prælatus qui nō potest alienare cum eius negligentia, ecclesia priuatur iure suo mediante præscriptione. c. veniens. de præscript.

A ¶ Princeps.
Vide latissimè
Ias. l. barbari.
de offic. præsi.
vj. col. ver. cir
ca duas vltias.
Cano. c. q̄ in
ecclesiariū. de
cōsti. Hie, chu.

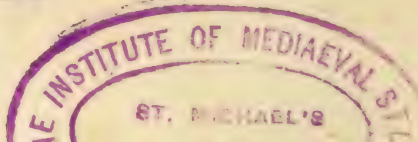
B ¶ Et nō p-
prie. Add. Bar.
l. si testamēto.
in principio. ff.
de condi. insti-
tu. & l. hoc le-
garū. de. lega.
iij. & docto. in
c. cum in illis
§. si. de præbē.
li. vj. vbi dicit
q̄ i materia fa-
uorabili meū
dicit quod est
cōsecus in o-
diofa de qua vi-
de Car. in cle.
j. de hom. in. ij.
col. in fin. adde
tū Bald. in. l. j.
C. de cōmu. re.
alie. qui dicit
q̄ cōe dicitur
meū tātū vsq̄
ad dispositionē
partis meæ &
non vltra. Hie
rouy, Chucha.

¶ Et ista regula sic declarata, limitatur non procedere ex causa: † quia princeps^a & respublica ex causa, possunt rem meā mihi auferre. l. item si verberatum. §. j. vbi Bar. ff. de rei vend. l. lucius. ff. d. euic. not. in. l. antiochenium. ff. de priui. credit. & ibi Bart. Imò, etiam officialis ex causa hoc potest. l. fin. §. titius. vbi Bart. ff. de pign. act. Et hoc sanè intelligitur: dummodo pretium soluat. l. serui. vbi Bald. C. pro qui. cau. li. accip. gl. in l. si locus. §. fin. ff. quemadmodum serui. amit. & not. Bart. in. d. l. fin. §. ti-
tius. Archi. ix. q. iij. c. per principalem. bonus text. in l. ven-
ditor. §. si constat. ff. commu. prædi.

¶ In hac l. est glo. not. quæ allegatur: † quod illud quod est commune, dicitur meum largo modo per fictionem, & non propriè: **b** & istam gloss. sequitur Barto. in l. serui electione. §. j. in fin. §. de leg. j. per tex. in l. illud. ff. de ritu nup. vbi videtur tex. dum ibi dicitur. Quia non propriè videtur eius liberta quæ etiam alterius sit.

¶ Nicolaus de neapo. in. d. §. j. & Albe. de rosa. quem ibi Alex. refert, dicunt quia text. in. d. l. illud videtur proba-
re contrarium: & illum contra Bar. inducit Areti. in. d. §. j. quia licet primò secundum sententiam Iaboleni text. dicat quod res communis propriè non sit mea: tamen vi-
detur recedere ab illa opinione, dum inquit: alijs contra visum est: quia libertam eius esse negari non potest: licet alterius quoque sit liberta: & Iureconsultus illam appro-
bat: & sic videtur recedere à prima opinione Iaboleni.

¶ Sed responderi potest, quod licet sententia Iaboleni re-
probetur in decisione illius casus. Ratio tamen allegata non reprobat. & ibi de liberta communi, iudicatur idem quod de propria. quia liberta nupta patrono, non potest illo inuito diuertere. l. fin. in princi. ff. de diuor. & hoc fuit statutum propter reuerentiam patroni: vt di-
citur in. l. in eo iure. §. fin. ff. de ritu nuptiar. Et talis re-
uerentia, in solidum patrono debetur. l. communis liber-
tus. ff.

tus. ff. de in ius vocan. l. fin. de iure patronatus. l. quædam mulier. ff. fami. erciscun. & ista ratione in. d. l. illud. de commu. liberta. idem iudicatur quod de propria: vt Socinus ibi declarat: & ibi est casus specialis fauore matrimonij: vt no. Ioan. and. in. c. fin. colum. ij. de verbo. signi. in. vj. Et difficultas secundum Aret. in hoc consistit: vtum ille qui dicit rem suam ita propriè loquendo intelligi possit de parte: sicut de toto: & ipse tenet quòd res propriè sua dicatur: si pro parte sua sit: quia materia pœnali quæ propriè & strictè intelligitur appellatione rei meæ, venit communis. d. l. libertus.

¶ Sed responsio colligitur ex supradictis.

¶ Ad idem Aret. inducit tex. in l. rectè dicimus. de verb. signifi. vbi res communis, non falsò dicitur mea.

¶ Sed dic verum esse: quòd non falsò. dicitur in ea, quia excusatur à falsitate ex quo mea est pro parte. Sed non sequitur quòd propriè dicatur mea. ad idem alleg. text. in l. pupillus. in fin. de verbo. signifi. vbi dicit quòd verbum suum ambiguum est: an de toto vel de parte intelligatur. & ideo qui iurat suum non esse, addere debet neque sibi commune esse.

¶ Sed dic, quia licet verbum suum ambiguum sit in dubio cum pro toto intelligitur, inferius dicam. Illa expressio quòd non sit communis: videtur facta ad maiorem declarationem, vt glo. ibi dicit: & not. Ioan. and. in. c. fin. de verbo. signifi. in. vj. col. j. vbi dicit quia verbum meum de vi verbi, debet intelligi quòd sit meum simpliciter, id est, omni sui parte. & dicit quòd text. in dicta l. pupillus. intelligitur ad tollendam dubitationem: vt ibi not. & sic videtur approbare gloss. ibi: & concludit quòd commune, non potest propriè dici meum: & idem sequuntur doctores ibi. col. ij.

¶ Vltimò. Aret. alleg. l. ij. in prin. ff. de condi. instit. vbi illa conditio sit talis seruus meus erit cum moriar. verificatur etiam si meus sit pro parte. & sic videtur quod propriè verificetur: quia cōditio est voluntaria, quæ formaliter debet impleri. l. meuius. & l. hæredi. de condi. & demonst.

¶ Sed potest responderi, quòd ibi illa conditio verificata videtur vt actus valeat, quia aliàs si in totum seruus proprius remansisset, institutio non valuisset: quia erat institutus seruus sine libertate quo casu institutio non valet. Sed in realiena in totum vel in parte valet. l. iij. ff. de hæred. institu. & ita illum text. declarat Soci. in dicto. §. labeo. in. l. serui. allegata. de leg. j. Licet idem Socinus referat dicta Aretini & se-

quatur in confi. ccxl. incipiente, circa præsentem consultationem. colum. v.

A ¶ Adde vt p
D. Pau. de ca.
ppriè loquēdo
nō dici meum,
nisi totum sit
meum. vt idem
in l. fr. testō. nu.
4. ff. de condi.
institū. & dicit
notan. ad statu
ta, quorū ver
ba sunt intelli
genda propriè
si facerēt men
tionē de re alte
rius, Pet. Cor.

¶ Et concludendo conclusio glo. hic verissima videtur, quod propriè illud quod est cōmune ^a nō dicitur meū: † quia appellatione rei simpliciter, de tota intelligitur, vt dicunt Io. mona. Io. and. & Domi. in. d. c. fi. de verb. sign. & si quandoq; contrariū reperitur: illud videtur procedere in casibus specialibus: qui habent particularē rationem. & hoc modo etiam procedit tex. in l. j. §. dñi appellatione. ff. ad Silla. ibi etiā appellatione domini, pro parte dominiū contineri dicendū est. quia in illa materia (vt occasio delinquēdi remoueatur) fit larga interpretatio: vnde ibi etiam filius viuente patre, dominus reputatur in l. j. §. domini appellatione. el. ij. Et q; secundum regulam, appellatiōe rei simpliciter de tota intelligatur: probatur in l. si quis cum totū. in prin. ff. de excep. rei iudi. vbi parificatur q; quis petat totū fundum: vel fundū simpliciter. ad idem tex. in l. si defensor. §. qui interrogatus. ff. de interro. act. in l. de pupillo. §. qui nuntiat. ff. de ope. no. nū. & ibi Bar. cū simi. vt tradit ibi Alex. & idem Alex. in cōfi. cxij. viso. in fin. lib. iij. Abb. in. c. ij. de libel. obla. col. iij. ver. secūdo dicit glo. & facit tex. in l. j. §. edere. ff. de edē. vbi dicitur q; edere dicitur ille, qui totum edit.

¶ † Et ideo quando res cōmunis tanquam propria iudicatur, iura vtuntur verbis designātibus improprietatē. l. extraneo. de quæst. versi. cum enim ibi: de communi seruo habendam quæstionem rescripsit, quod pro domino fortè videretur.

NOTABILIA.

- 1 Reipublice interest, q; testamenta locum habeant. *
- 2 Quando agitur de interesse publico, lata interpretatio fieri debet.
- 3 Statutum de non rumpendo testamentum, quod fauorabile dicatur.
- 4 In legatis, q; stricta interpretatio fieri debeat.
- 5 In testamētis, p'erior interpretatio sit, quā in legatis.
- 6 Relicta in testamentis, q; paratam habeant executionem.
- 7 In dubio de testamē, ad contrāctus, argumentū non valet.

A¶ *Plenius comparatiuum est, & idem quod integrius seu perfectius sonat: de qua- rum proprietate est, vt non dicantur talia, nisi per relationem ad alia, in quibus mi- nus plenè voluntates agentium interpretari sit recentū: cuiusmodi in cōtractibus, matrimonijs & cæteris similibus, Ratio verò quare ita fiat, posset reddi multiplex*

REGVLA XII.

PAVLVS.

IN TESTAMENTIS, *plenius^a voluntates testan-
tium interpretamur.^b*

IN testamentis plenius voluntates testantium inter-
pretamur. Et idem dicitur in. c. cum dilecti. de do. † nam
agitur de interesse publico: quòd testamēta habeant lo-
cum. l. vel negaret. ff. quemad. testa. aper. l. gallus. §. si is.
vbi Bald. ff. de libe. & posthu. † Et quando agitur de in-
teresse publico, lata interpretatio fieri debet. l. ij. §. exer-
citum. vbi Bart. ff. de his qui not. infam. l. quemadmodum.
vbi Bart. de agric. & censu. lib. xj. † & propter hoc statu-
tum de non rumpendo testamentum, dicitur esse fauora-
bile. vt no. Bald. in consi. ccccxxxij. incip. domina Ioan-
na. lib. iij. & ideo in fauorem testamenti iudicari debet.
l. siue pars. ff. de inoffi. testa. c. fin. de re iudic.

¶ Et ista regula non videtur habere locum † in legatis
quæ licet in testamento relicta sint: tamen strictè debent
interpretari. l. nūmis. de lega. iij. l. apud Iulianum. §. seio.
de leg. j. cum simi. vt dixi. §. in regu. in obscuris. Et ideo
gloss. quæ ponit exemplum in legatis, non bene dicit. &
Bart. in l. cum annus. de condi. & demon. videtur istam
legem intelligere respectu institutionis: quia institutio
est caput testamenti. §. ante hæredis. institu. de lega. Et
ideo fauorabilior interpretatio fit in testamentis, quàm
in legatis: vt notatur per glo. fin. in. l. si plures. ff. de con-
di. institu. & ad hoc facit tex. in. l. cum quidam. iuncta. l.
pen. §. illo. C. de neces. ser. hære. insti.

¶ Vide tamen text. in l. titiæ textores. de leg. j. vbi etiam
in legatis videtur fieri largā interpretatio: qua casus
mixtus sub simplicibus continetur. Sed potest respon-
deri, quòd ibi erat facta prouisio de vtroque simpli-

& varia, præci-
pua tamē mihi
videtur ex eo
qđ vltimis vo-
luntatibus est
magis propriū:
vt pote quia ef-
fectus eiusdem
volūtātis post
eorū mortem
differtur, vnde
quòd expressius
illorū mentem
assequi procur-
ramus, eo etiā
plenius per in-
terpretationē
ad idenitūmur.
Pet. Corue.

B ¶ Interpretamur. Quæ sit
interpretatio vi-
de Bal. in rub.
C. de ver. sign.
& quod duplex
sit, vide Bar. l.
oēs populi. in
vj. q. de iust. &
iure. & ibi Ale-
xan. & Bal. in
l. iij. C. de libe-
præte. & quan-
do sit facienda
latè & latissi.
vide hic Bar.
et in. l. ij. C. de
bo. vacā. lib. x.
Hiero. Chuc.

ci: quo casu licet materia odiosa sit: tamen prouisio facta in vtroque simplici, videtur habere locum in mixto: vt probatur in l. si ita. ff. de iniust. rupto & irri. facto testata. vbi hoc dicitur in exhæredatione quæ odiosa est. l. cum quidam. §. de libe. & posthu. Et de intellectu. l. titiæ textores. not. Barto. in l. seruis vrbani. §. fin. de lega. iij. Areti. in l. gallus. §. quid si tantum. colum. iij. versi. ter. tiò adde. de libe. & posthu.

¶ Item regula bene procedit, comparatiuè ad contractus † quia plenior sit interpretatio in testamētis, quàm in contractibus: ^a vt dicitur in. d. c. cum dilecti. de dona. Nam in testamentis appellatione filiorū, veniunt nepotes: secus in contractibus: vt not. Bar. in l. liberorum col. vj. ff. de verb. signi. † & relicta in testamentis, paratam habet executionem. vt not. Ang. per illum tex. in. §. illud quoq; in versi. item nota. in authē. de hære. & fal. & not. Bart. & doct. in l. fin. per illum tex. C. de edi. diui Adria. tollen. vbi Alexan. in. ij. nota.

¶ Secus est in alijs instrumentis, quæ non habent paratam executionem. l. minor viginti quinque annis. ff. de minori. & in dispositis in testamento, masculinum concipit fœmininum. Secus in contractibus secundum communē opin. vt. §. latè dixi in l. ij. eo. titu.

¶ Et ex his comprobatur quod dicit Alexan. in consil. lxxj. incip. super eo. col. iij. lib. j. † quòd in dubio non valet argumentum de testamento ad contractus: ^b secus tamen vbi cōstaret quòd esset eadem ratio: quia tunc valeret argumentū. vt ibi Alex. dicit, & hoc modo procedit in l. seruū filij. §. eū qui chirographū. de leg. j. in. l. pactū inter hæredem. §. de pac. in l. j. vbi Bal. C. de le. fusia cani. tol. cum multis simi. & per istam regulam arguit domi. Alex. in consil. cclx. col. iij. lib. iij. & in consil. lviij. libr. iij. col. fin. Abb. consil. xxxij. lib. ij. colum. ij.

A ¶ Cōtractibus. Quæ sit ratio differentie: vide l. aso. post Albe. in. l. bene ficiū. de const. prin. col. iij. §. in. iij. pte vbi satis latè tractat Albe. hanc materiā. & in tracta. in rubr. an statu. recipiant interpretationem. Hieron. Chucha.

B ¶ Ad cōtractus. Quando valeat argumentum de contractibus ad vltimas voluntates: & ecōtra. vide do. Pau. de ca. in. l. seruū filij. §. cum qui. ff. de le. j. & in. l. pactum inter. ff. de pact.

NOTABILIA.

- Deberi non dicitur quod exceptione perpetua defendi potest.

In negli

- 2 In negligentia esse non dicitur, qui non petijt debitum, à quo per exceptionem poterat excludi.
- 3 Actio intentata perimitur, exceptione opposita.
- 4 Vbi fundata est actoris intentio (nisi exceptio ex parte rei probetur) fertur sententia pro actore.
- 5 Differentia est, an quis liberetur ipso iure, an ope exceptionis,
- 6 Sola petitio an sufficiat, ad interrompendum præscriptionē,

REGVLA XIII.

VLPIANVS.

NON uidetur cepisse, qui per exceptionem remouetur à petitione. a

AD istam regulam alia conformatur in l. nihil interest. j. eod. vbi dicitur nihil interest ipso iure, quis actionem non habeat, an per exceptionem infirmetur. & facit alia regu. quæ habetur in l. si quis obligatione. §. non potest videri cœpisse. j. eod.

¶ Et per istam regu. confirmatur quod not. Bald. in l. quod si maritus. §. si quis autem. §. de constitu. pecu. vbi inquit, † quod non dicitur deberi illud quod perpetua exceptione defendi potest. facit text. in l. debitor. in l. creditor. §. de verb. sign. & ista ratione, valet legatum factū creditori: cui exceptio perpetua competeat. l. si creditori. in princi. de lega. j.

¶ Et per istam regulam, etiā infertur ad illud quod not. Pet. de ancha. in consi. v. pro parte. in vlti. dubio. dum ibi concludit † quod non dicitur esse in negligentia ille, qui non petijt debitum à quo debito excludi poterat exceptione: quia ille male agere dicitur, cui obstat exceptio. l. verum. §. de compensa.

¶ † Et ad declarationem regulæ considerandum est: quod opposita exceptione actio intetata perimitur. l. quęcunq; §. de compensat. & exceptio proposita, actionem excludit. l. ij. §. de except. & not. in l. si vnus. §. pactus ne peteret. §. de pac. vbi Bar. hoc declarat. col. iij. et in l. Iulianus. col. x. §. de cōdi. inde. Et ideo regula bene dicit, quod nō videtur cœpisse qui p exceptionē remouetur à petitione: quia intetio agētis excludit, exceptioē opposi. vt. §. dictū

A ¶ Petitione, quasi qd præcessit principium, per subsequētem actum contrariū, infectum fiat. nec refert licet varia sit lectio vt intelligatur cœpisse petere aliquid quē an cepisse rem quæ mox per exceptionē veniat restituenda: quādo pro eodē vtrūque est, ad exceptionis effectum. & de verbo capere qd ad effectū acquisitio, nis intelligat, vide per Alcia. i. l. aliud est capere. ff. de ver. sign. Pet. Cor.

est. Et tali casu intelligitur alia regula. §. alle. in. d. l. nihil interest. j. eod. Secus est, si exceptio non opponatur, quia actor obtineret. vt no. per gl. in. d. l. si vnus. §. pactus ne peteret. quem Barto. ibi sequitur col. antepe. dicens, quod si petij à te decem in quibus eras debitor meus: licet fecerim tibi pactum de non petendo: nisi tu opponas exceptionem, iudex te condemnauit. & Pau. de cast. ibi col. fi. & alij sequuntur. & hoc idem no. Bar. in l. eum qui ita. §. qui ita. §. de ver. oblig. & in l. exceptionem. C. de proba. & tradit Ange. aret. in. §. omnis. col. ij. insti. de verbo. obliga.

¶ Et ad hoc facit quia vbi est fundata intentio actoris: nisi exceptio ex parte rei probetur: fertur sententia pro actore. c. post electionem. c. cum super. de concess. præben. & tradit Alex. in consi. lvij. viso & perlecto. in prin. lib. v. Et ista conclusio procedit, nisi ex actis constaret exceptio nem cõpetere: quia tunc iudex supplere potest: in his quæ ex actis colliguntur: vt not. per glo. in l. j. C. qui & aduer. quos. Ant. de but. in. c. ex te nore. col. j. in ver. no. hoc dictum. de rescrip. Ange. in. d. l. si vnus. §. pactus ne peteret. col. fi. Ro. in consi. ccxxvij. spectabilis domine. in fi. cum fi. vt dixi latè in. c. ex insinuatione. circa fi. de app. & tradit Alexan. in l. j. C. vt quæ defunt aduo. col. ij. & in consi. xcv in causa & lite. col. pe. li. j. Cautus tamen sit aduocatus: vt apponat exceptionem: quia si iudex non vellet supplere, non facit litem suam. vt no. Ange. in. d. §. pactus ne peteret. col. fi. alle. dictum Spec. in tit. de offi. iudi. in. §. competit. de quo latè dixi in. c. ad hæc. el. iij. de app. vbi videndum est. Et superius dicta procedunt, vbi agitur de exceptione propria, quæ excludit actionem: secus si non excluderet actionem: quia nõ esset opus replicatione prout esset exceptio intentionis & facti: vt no. Pau. de cast. post Ang. in l. licet. col. fi. in ver. no. tu qui practicas. C. de iudi. & de illa exceptione intentionis & facti: dixi in rub. extra de excep. vbi videndum est.

¶ Et ex suprà dictis colligitur, quod magna sit differentia an quis sit liberatus ipso iure^a vel ope exceptionis. & declarat Ange. aret. in. §. omnis. alleg. §. n. ij. col. insti. de verb. oblig. & ideo ille qui obligatus ipso iure reperitur: licet exceptione se tueri possit, dicitur esse in damno. quia magis sibi expediret, quod ipso iure non esset obligatus. vt no. Ang. dicit in. l. metum. §. sed quod prætor. per glo. ibi. §. quod met. cau. & ad hoc facit quia melius est iura intacta seruari quàm post causam vulnera tam remedium querere. l. fi. C. ex quib. cau. in integ. resti. nõ est neces. l. j. C. quando lic. vnicuiq; sine iudi. se vindi.

A ¶ Ipso iure. Vide Bald. in sua marg. in ver. sic. liberatio. & las. in. §. in bonæ fidei. instit. de actio. col. j. Hiero. Chuchi,

Postre

¶ Postremò regula ista limitatur pcedere respectu principalis petitionis: prout loquitur: quia illa exceptione opposita perimitur: vt dictum est. Secus videtur: quo ad ea quæ extrinsecus veniunt: quia tunc petere videtur: licet per exceptionem repellatur gratia exempli. in l. amplius nō peti. ff. rem ra. habe. vbi prohibitus petere sub pœna^a si petat & litem contestetur incidit in pœnam: certè hoc etiam haberet locum licet post litem contestatam opposita exceptione excludatur. d. l. amplius nō peti. & etiam citra litis contestationem in l. si quis maior. C. de transac. committeretur pœna secundum dispositionem illius legis: quia petens licet repellatur exceptione, dicitur tamen petiisse & cōtrauenisse quantum ad pœnam illius legis.

¶ Similiter quo ad effectum interrumpendi præscriptionem: † quia sola petitio sufficit: vt no. Bart. in l. si. §. de eo per quem factum est. per. l. cum notissimi. C. de præscrip. triginta anno. cum simi. & hoc modo fallentiæ quæ ponuntur in glo. adaptari possunt.

¶ In gloss. ibi: non alij restituendum. Hoc non bene congruit verbis regulæ quæ etiam primam acquisitionem excludit: dum inquit remouetur à petitione. Et per hoc etiam non videtur conuenire quod gl. dicit de hærede grauato restituere qui grauatus adiuit. Similiter aliud exemplū quod gl. ponit pro veriori non satisfacit: quia ibi in l. nihil. §. si cum filius. ponitur casus specialis in quo filius deceptus fuit facto patris: & non consonat quòd regula in casu speciali restringatur. Similiter limitationes quæ ponuntur in glo. non conueuiunt verbis literæ quæ dicit remouetur à petitione. & in casibus quibus gloss. loquitur non remouetur à petitione: quia habuit hæreditatē vel hæres esse reputatur: & ideo limitationes gloss. debent adaptari, prout dixi in vltima declaratione ad textum.

¶ Et dum in textu dicitur, non videtur cepisse. melius quàm glossa dicat, exponi potest: cœpisse, id est inchoasse & petiisse: vt colligitur ibi: remouetur à petitione. Et pro ista expositione facit text. in l. prima. §. cœpisse. ff. de pollici. vndecima quæstione tertia. in capit. cœpisti. xxiiij. quæstione prima. in capit. fina. vel cœpisse, id est acquisiuisse per glo. in l. si quis obligatione. §. non potest videri cœpisse. infrà eo.

A ¶ Sub pena.
Et quod petitio etiam infructuosa sit punibilis quādo petenti pœna imponitur: ponit Bar. in l. j. in. ij. nota. C. de bo. pet. subla. li. x.

NOTABILIA.

- 1 Qualitas loci vel temporis posita in principali obligatione, repetita intelligitur in obligatione fideiussoris.
- 2 Si quis promittat Puellæ dotem, quando deberi intelligatur?
- 3 Promittens soluere pensionem domus, vel mercedem Magistris, quando tacitè deberi intelligatur?
- 4 Cui concessa sunt mutuo decem, quando pro solutione conueniri possit?
- 5 Precarium, quando possit reuocari?
- 6 Promissor an statim cogendus sit soluere, quod simpliciter promissit?
- 7 Diem apponere contractibus prædictis, dispositioni an executioni differt.
- 8 In dubio, cui videatur apposta conditio?
- 9 Obligatio an intelligatur nata, ante diem qui ratione loci tacitè intelligitur?
- 10 Dies expressa licet impediat natiuitatem actionis, non tamen impedit natiuitatem obligationis.
- 11 Quod præsentī die debetur, purè debetur.
- 12 Promissio facta de soluendo hodie, non impedit exactionem fieri in ipso die propter specificam expressionem temporis.

REGULA XIII. POMPONIVS.

In omnibus obligationibus in quibus dies non apponitur: præsentī die debetur. A

Idem habetur in l. eum qui calendas. §. quoties. de verb. oblig. cum si. alle. in gl. ad idem tex. in l. si dies. in princip. §. quando dies lega. cedat. in. §. omnis. institui. de verb. oblig.

¶ Ista regula procedit, nisi dies ratione loci, tacitè intelligatur. §. loca. insti. de verb. obli. d. l. eum qui. §. quoties. l. interdum. l. continuus. §. cum ita. ff. de verb. oblig. l. iij. §. si quis ita. el. ij. §. de eo quod certo loco.

¶ Et hoc etiam habet locum, respectu fideiussoris. l. si testamentorum. §. si. de fideiuss. ff. facit. l. si vt proponitur. ff. eo. tit. de fideiussor. per quem Bart. concludit in l. si ita stipulatus. §. Chrysogonus. in pe. col. de ver. obli. † quod illū tex. in l. titius. C. de ope. libe. Et dixi in consi. meo. ij.

¶ Secundò quod dictum est ratione loci, idē est ratione rei quæ

A Pro eo est, quod in omnibus obligationibus quæ diē non habent, in determinata sit executio: quorū solutio cum in pendentī sit & quotidie debeaturs vsquequo fuerit satis factum, ita & quotidie peripossit, q̄ idem quod in præsentī significat.

Petr. Coruesi,

quæ non sit in rerum natura sed speretur: quia dies & tacita conditio, intelligitur si nascatur. d. l. interdum. de ver. oblig. l. j. §. si. ff. de condi. & demonstra. no. per glo. hic. & in. §. omnis. insti. de verb. oblig. cum simi.

¶ Tertiò idem est, si ex voluntate disponentis tacitè aliquod tēpus determinatum intelligatur: vt de testatore no. per glossam. in l. si dies. in principio. in verbo: confestim. §. quando dies legati cedat. quæ allegat. l. epistolam. in. §. si. ff. ad trebel. & Bar. ibi declarat. ad idem facit tex. in l. fideicom. §. si filio. de legatis tertio. quem ad hoc Bar. adducit in l. si legatarius. §. si. de legatis. iij.

¶ Quartò hoc idem dicendum est, si ex qualitate contractus vel actus hoc intelligatur. & potest exēplificari hoc pluribus modis.

¶ Primò ex eo quod notabiliter dicit Christophorus porcius in dicto. §. omnis. de verb. oblig. insti. in glo. in verbo confestim. quòd si quis promittit puellæ dotem: tacitè intelligitur cūm erit nubilis ætatis. allega. l. qui filium. ff. vbi pupil. educa. debe. & ibi dicit quod eo ita respōdente, iudicatum fuit.

¶ Secundò aliud exemplum Porcius ibi ponit in eo qui promittit soluere mercedem magistri vel pensionem domus. nam tacitè intelligitur in die quo solutio fieri cōsuevit. l. nec semel. §. si in habitationē. ff. quando di. leg. ced.

¶ Tertiò aliud exemplum colligitur ex dictis Bar. in l. si pœnam. in fin. de verborum obligationibus. vers. inquit. quòd si mutuauit tibi decem, & promittas simpliciter restituere, non tamen videtur quod statim possis conueniri. quia ex tali mutuo nō haberes aliquam vtilitatem. allegat. glo. in l. penultima in fine. C. commodati. & sequitur. Imol.^a & Alex. in. d. l. si pœnam. quia non debet quis decipi beneficio, sed iuuari. l. incommutato. §. sicut. ff. commodati. facit. l. qui sic. ff. de solutionibus.

¶ Quartò hoc in simili voluit Abb. in. c. si. de precarijs. col. ij. vers. sic pōt dici in precario. dicēs quòd licet præcariū reuocari possit ad voluntatē cōcedentis: nō tamen videtur quòd statim reuocari possit. ex eo quod not.

Bar.

A ¶ Imo. Idem etiam tenet ibi Raph. sed Bal. in addi. in. d. l. si pœnā. & ibi Ange. tenent gl. d. l. si pœnā, licet Bar. eam reprobet & alleget gl. in l. pe. in fi. C. cōmoda. p sua opin. tamen illam gl. reprehendit Fran. tigr. & alle. tex. cōtra eam in l. seruus leg. §. si. de leg. j. & in l. fideicō. §. si hæres. de lega. iij. quæ iura meo videri probant clarè opi. Bart. maxime. §. si hæres. & §. si si iūgatur cum. §. si hæres. hāc opi. tenet Iaso. d. l. si pœnā, & l. eum qui calēdis. §. j. co. tit. Hier. Chucha.

Bar.in.d.l. si pœnã. hoc tñ dictũ Abb. de precario nō videtur procedere sine dubio: quia precariũ pendet ex sola volũtate cōcedentis. l. lucius. ff. de donatio. ergo videtur quòd statim reuocari possit. & ita Bald. dicit in l. ij. C. commodati. Confirmatur hoc: quia si pendet à voluntate concedentis dicta l. lucius. & in l. j. de precarijs. in. c. j. eo. titu. voluntas est libera. l. fideicommissa. §. quamquam. ff. de lega. iij. l. cùm quidam. de legatis. ij. ergo videtur, quòd semper pro voluntate reuocatio fieri possit. ¶ Et pro ista conclusione contra Abb. induco textum in l. quæsitum. §. eum quoque. ff. de precarijs. & quod per illum textum notat Barto. in l. quod natura. col. fina. vers. xij. quæro. ff. depositi. vbi concludit, quòd ex eo quod precarium reuocari potest ad nutũ concedentis: solũ de do. lo tenetur qui precarium recipit: quia cum in vno grauetur, in alio releuatur. Et ista ratio facit, & inferre videtur, quòd statim reuocari possit: nec propter hoc deceptus videtur, qui precarium recipit: quia ista est natura precarij de qua cogitare potuit à principio ille qui recipit.

¶ Quintò generaliter considerandum est, † quòd licet præsentī die debeat illud quod simpliciter promissum fuit: non tamen statim promissor cogitur soluere. vt glo. hñc dicit. & idem glo. in. d. §. omnis. insti. de ver. oblig. vbi tex. magis præcisè loquitur dum inquit quòd cōfestim peti potest. & tamen glo. ibi dicit hoc esse intelligendũ cū aliquo spatio: & idem gl. in. §. si impossibilis. in verbo statim. insti. de inuti. stipu. & ad hoc, facit quia licet interpellatio constituat debitorẽ in mora. l. si ex legati cau. de ver. oblig. no. in l. q. te. §. si cer. pe. hoc tamen intelligitur cū aliquo spatio. l. si quis filiũ. §. stip. de colla. bono. ff. & no. Bar. in l. si pœnam. §. quãdo di. leg. ced. cum si. vt tradit Alex. in l. j. §. itẽ si ita. col. ij. §. ad l. fal. Et stante ista conclusione, dictum Bar. in. d. l. si pœnã. videtur habere locũ non solũ in mutuo: put ipse loquitur, sed in quolibet alio debitorẽ, q. licet statim teneatur: nō tñ statim cogitur soluere: vt. §. dictũ est.

¶ Vtcrius in casibus supradictis aduertendũ est, † quia magna differentia est, an dies qui apponitur, apponatur dispositioni vel executioni. vt no. Bar. & distinguit in l. talis scriptura. in fi. de leg. j. Et eo modo in conditione quæ respicit executionẽ, non suspendit neque facit actum conditionalem. vt per Bart. in l. j. col. ij. ff. de condi. & demon. vbi declarando tex. in l. mutuo. §. sub cōditione. ff. de tute. dicit quòd illa cōditio apposta tutori si satisfecerit, non facit conditionẽ: vt ibi dicitur: quia non respicit dationẽ tutoris sed executionem & administrationem tutelæ: & idem Bart. cōcludit in l. itẽ quia. vers. huius rei. §. de pact. in l. ita demũ.

C. de arbi. & Bald. in l. iij. C. de arbi. cum simi. vt tradit Alexan. in d. l. item quia. & est bonus text. in l. si decem. cum petiero. de ver. obli. † Et in dubio, conditio videtur appositae dispositioni: quando cōcernit substantialia sine quibus obligatio consistere non potest: secus si respiciat accidentalia: quia tunc executioni appositae videtur: vt not. Bal. in c. fin. col. j. in fin. de præsumpt. Et applicando ista ad ea quæ superius dicta sunt, considerandum est: q̄ quando datur tempus debitori ad soluendum miserationis causa (vt. s̄. in quinto & vltimo casu dictū fuit) Illud tempus respicit executionem & nō impedit natiuitatem obligationis: & tali casu regula ista non limitatur. quia verū est dicere q̄ præsenti die debetur: licet exactio differatur, quia celsit & venit dies, cum obligatio pura sit. l. cedere diem. de ver. sig. & eodē modo in casu mutui. de quo Bart. loquitur in d. l. si pœnam. ille qui mutuum recipit statim tenetur illud restituere. vt not. per glo. si. in d. l. si pœnā. facit. l. j. ff. si cert. petat. licet aliqua dilatio ad soluendum tribuatur. arg. l. ratum. & l. quod dicimus. ff. de solu. secus est in tacita conditione, ratione rei quæ non fit in rerum natura. vt. s̄. in secundo casu dictum fuit: quia ista suspendit dispositionem, quia respicit substantiam obligationis. d. l. interdum. de verb. obli. & d. l. j. in fin. de condit. & demonstr. & idem dicendum est si testator hoc velit, vt. s̄. in tertio casu dictum fuit per glo. in l. si dies. ff. quando dies lega. ced. cum simi. s̄. alleg. & facit. l. in conditionibus. §. j. de condi. & demonstr. In istis enim casibus, regula nostra hīc limitatur: quia præsenti die non debetur.

¶ † Sed dubitatio est de die tacita, quæ ratione loci subintelligitur: de qua. s̄. in primo casu dictum fuit. An verò ante diem quæ tacitè intelligitur fit nata obligatio. Bar. in dicta. l. interdum. concludit quòd obligatio statim nata sit: sed non actio per illum tex. & opi. Bar. cōmuniter tenetur. vt Alex. ibi dicit. facit tex. in l. si ita stipulatus essem abs te. de verb. obli. ibi non antè agi posse. & in l. existimo. §. ex hac. eod. titu. de verb. obli. & in l. si tutor reip. §. fin. de tutel. & ratio. distrahen.

¶ Iason tamen nouissimè in d. l. interdum. dicit se tenere cōtra omnes: quòd dies tacita nedum impediatur natiuitatem actionis (vt communiter doct. dicunt) sed quòd etiam ita impediatur natiuitatem obligationis propter æquiparationem quam facit text. in d. l. interdum, de stipulatione quæ fit de partu nascituro vel de fructibus nascituris ad promissionem solutionis: quæ certo loco fieri debet. Et quia secundum eum si dies quæ tacitè ratione loci intelligitur, impedit natiuitatem actionis
vt doct

vt doctores communiter tenent. pariter videtur natiuitatem obligationis impedire: quia ratio diuersitatis (dicit ipse) reddi non potest. Audacter iste loquitur: & cum paruo fundamento. & ideo à communi opinione recedendum non videtur.

¶ Non obſt. æquiparatio quam facit text. in. d. l. interdum. quia loquitur reſpectu actionis, de qua text. expreſſe dicit: non autem de natiuitate obligationis. & certè quantum ad natiuitatem obligationis, alia ratio videtur in eo qui partum futurum vel fructus naſcituſos promittit: quia incerta eſt obligatio: non ſic videtur in eo qui certo loco ſoluere promittit.

¶ Non obſtat, quòd non videtur ratio diuerſitatis inter natiuitatem actionis & obligationis: quia hoc in die expreſſa reperitur, quæ licet impediatur natiuitatem actionis: nõ tamen impedit natiuitatem obligationis. l. cedere diem. de ver. ſigni. no. Bar. in. d. l. ita ſtipulatus. in. ij. principali. q. de ver. obli. Iaſon reſpondet in. d. l. interdum. & fatetur hoc in die expreſſa: ſecus dicit in tacita de qua agitur: ſed talis differentia non ſatisfacit quantum ad proſiſitum: quia ſi dies expreſſa non impedit natiuitatem obligationis: à fortiori nec tacita: quæ lex intelligitur ex coniecturata mente contrahentium.

¶ Adde tamen, quòd cõtra communem opinionẽ, videlicet quòd ante diem quæ tacitè intelligitur nõ ſit nata obligatio, videtur text. in l. continuus. §. cum ita. in fin. dum ibi dicitur quòd ſi ille qui certo loco dare promiſit, ad talem locũ peruenerit celerius quàm fieri ſolet: ſtatim cùm applicuit, ad locum obligatus eſt: ergo videtur quòd prius non ſit obligatus. & Areti. ibi not. illum text.

¶ Non obſt. quòd in die expreſſa, ſit nata obligatio ante diem: quia nõ ſic videtur in tacita in qua minor eſt certitudo: quàm in die expreſſa & determinata: quia dies tacita arbitrio iudicis declarari debet. dicto §. cum ita.

¶ Vltimò not. iſtum textum ¶ quòd illud quod præſenti die debeatur purè debetur. ad idem text. in l. liber homo. §. x. de verb. oblig. ubi ille qui hodie dare promittit, poteſt ſtatim conueniri, quia obligatio præſens dicitur & non in diem. & illum text. gloſſ. hic adducit. hoc verum eſt reſpectu dilationis: quia illa expreſſio præſentis diei, non facit dilationem: ſecus eſt quo ad alium effectum extrinſecum: quia diem habere dicitur: vt eſt text. not. in l. talis ſcriptura. de lega. j. ibi clauſula illa quæ loquitur de legatis in quibus dies non erat, non comprehendit legatã

gata quæ præfenti die relicta erant: quia illa dicuntur habere diem ad effectum: de quo text. ibi loquitur. † Et notandum est, quod promissio facta de soluendo hodie vel præfenti die, non impedit exactionem fieri in ipso die propter specificam expressionem temporis: licet secus sit in promissione facta simpliciter: vt no. Ang. are. in. §. omnis. instit. de verb. oblig. per glo. ibi in verbo nec ipso. & allegat etiam Bart. ad hoc in l. liber homo. §. decimo. de ver. oblig. & probatur per illum tex. & ad idem facit. l. iij. §. si quis ita. el. ij. §. de eo quod cer. loco. vbi si quis promittit hodie dare Romæ. x. nō valet stipulatio propter impossibilitatem. ergo datur intelligi, quod illa expressio de dando hodie sit præfisa: & dilationem non patiatur.

¶ In glo. ibi: idem si exprimatur. Albe. hīc dicit quod ista glo. à docto. reprobatur: sed saluari debet vt habeat locum, quo ad natiuitatem obligationis prout loquitur: secus quo ad transmissionem: vt Bart. concordando glo. contrarias concludit in l. ita stipulatus. in. ij. q. de verb. obli. Philippus Decius Papiæ.

NOTABILIA.

- 1 Idem de actione, quod de re ad quam competit iudicari.
- 2 Actio, secundum qualitatem rei quæ in ea deducitur quod mobilis vel immobilis iudicetur.
- 3 Verbum videtur, quod actionem significet.
- 4 Actiones personales & nomina debitorum, an in bonis sint?
- 5 Satutum imponendo poenam de vendente rem suam, non habere locum in eo qui venderet rem ad quam haberet actionem personalem.

REGVLA

XV.

PAVLVS.

QVI actionem habet ad rem recuperandam: ipsam rem habere uidetur. a

NOTA quod de actione, idem quod de re ad quam competit, iudicatur. † & ideo illud quod mihi debitum est, meum appellatur: vt not. per glo. in. l. si tibi pecuniam.

h

A ¶ Videtur. Contraria ratio ne seu ex opposito procedere videtur Paulus hic, eius quod Vlpianus cen. fuit supra i reg. 13. non videtur cepisse, quasi hic reputet iam dominus, quia ius legitimum vel tutum in re habet, illic vero quia fragile seu non iusto titulo, ex eo exclusus & remotus censeatur. vñ apparet vt hic et alibi metiri iureconsultos ius seu illius effectum, ex qualitatibus quæ eidem circumstant vel obueniunt aliis: velut ex eisdem varie de qualibet substantia in communi iudicari solet. Pe. Cor.

in verbo meum. ff. si cer. pet. & in. l. si me & titium. in verbo pecunia. in. l. eius qui in prouincia. in verbo defuncti. & ibi Bar. ff. si cert. pet. & in. l. si pecuniam. in verbo tuam. C. de negot. gest. in. l. j. ff. quod cum eo. in verbo suum.

¶ Et ista ratione, actio iudicatur mobilis vel immobilis secundum qualitatem rei, quæ in ea deducitur, ut per gl. in. l. j. C. si aduer. transac. & Bar. ibi hoc declarat. & idem Bar. in. l. potest. ff. de autho. tut. cum simi.

¶ Et quantum ad istam regulam, illud de plano explicari potest in actione reali: quia cum actio competat ad rem recuperandam, talis res dicitur esse in bonis. l. rem in bonis. ff. de acquir. re. domi. l. bonorum appel. supra titu. j.

¶ Nec obstat. quod habens dominium rei: & rei vendicationem, proprie dicatur rem habere: ut glo. hic dicit. Regula autem ista loquitur per modum fictionis dum dicitur videtur. & per istam rationem glo. reprobat istum intellectum. Quia responderi potest, quod ista ratio non tollit quin ista regula verificetur: & a fortiori habeat locum in actione reali: dato quod verè & proprie dicatur rem habere ille qui habet dominium: sed ratio præallegata videretur inferre quod in actione reali, regula non restringatur. Præterea & secundò respondetur, licet in actione reali quis verè habeat dominium, plus tamen est habere rem apud se, quàm habere actionem ad rem recuperandam propter commodum possessionis, quod non videtur esse parui momenti. §. commodum. in. stit. de interdi. l. is qui. §. de rei vendi. & ideo alia regula quæ habetur ff. eo. dicit minus est actionem habere quàm rem. & isto respectu iura vtuntur verbis denotantibus fictionem. quia verè non habet rem apud se: licet habeat dominium. & isto modo loquendi vtitur tex. in. d. l. rem in bonis. de acquir. re. domi. dum vtitur verbo intelligitur quod denotat fictionem. l. quoniam. vbi Bald. ff. de his qui not. in fa. l. heres quandoque. §. de acquir. heredit. quem textum ad hoc allegat Romanus consilio. cccv. præsuppositis terminis. colum. j. & in. c. ex studijs. de præsumpt. quem textum ad hoc allegat Abb. in consilio. xx. casus in effectu. colum. ij. lib. ij.

¶ Similiter text. in dicta. l. bonorum. §. fina. supra titu. j. vtitur verbo videntur. quod verbum etiam not. fictionem: ut per gloss. hic & in. l. si duo. in gloss. fin. supra de acquir. heredit. in. l. j. §. deieciisse. in verbo videor. ff. de vi & vi arma. cum similibus. ut per Barto. in. l. si quis pro emptore. de vsucap.

¶ Secundo, ista regula etiam videtur procedere in actione personali: vt tenet glo. hic: quæ rationē adducit. quia cū abesse dicatur debitori id in quo alij obligatus est. l. si mandato titij. ff. de neg. gest. ergo econtrā creditori cui debetur, videtur adesse: secundū gl. hic, & ad hoc facit † quia actiones personales & nomina debitorū, dicuntur esse in bonis. d. l. bonorū. §. si. tit. j. & ideo qui non potest rem acquirere, eodē modo actionem ad rem acquirere non potest. l. si ad resoluendā. C. de præd. mino. l. si vnus ex socijs. ff. de serui. rusti. prædi. vbi Pau. de cast. Et illud quod est in iure & in obligatione dicitur esse in patrimonio: vt no. Bald. in. l. facere. in princip. per illum tex. ff. solu. matrimo.

¶ Et ista conclusio vera est, largo modo et fictē: vt denotat verbū illud: secus est verē & propriē: quia vt. §. dictum est, minus est actionem habere, quā rem: vt. j. eo. l. minus. † & ideo statutum quod loquitur de vendente rem suam, imponendo pœnam non habet locum in eo qui venderet rem ad quam haberet actionem personalem. vt not. Bar. in. l. gallus. §. videndum. de libe. & posthu. quia ille nō dicitur propriē habere rem, ad quam habet actionē. vt post alios tradit Alex. in. d. §. videndū. & no. Bar. in. l. nemo. ff. de in integ. resti. & dicit Bar. in. l. forma. §. si cū ego. §. de censu. quod ille qui possidet, debet ponere rem in catastro: non ille qui habet actionem ad rem petēdam. & facit. l. sciendum. §. si fundus. §. qui satisfd. cog. ibi diuersa causa est eius qui fundi petitione personalem habet: sic etiam quod. §. in prin. dictum fuit qd meum quandoq; appellatur, quod est mihi debitum. illud est verū largo modo & impropriē per supradicta: & ad idem facit: quia licet ius patronatus sit de foro ecclesię. c. quanto. de iudic. non tamē actio personalis ad ius patronatus dicitur de foro ecclesię secundum Ant. de but. in. d. c. quāto. circa fi. & no. Are. in consi. vj. viso instrumento. in fin. de quo dixi in. d. c. quanto. in fin.

¶ Et quia vt dixi, propriē nō dicitur meū, quod est mihi debitū: vt no. per glo. instit. de actio. in princ. in verbo debetur. & per illam glo. dicit Roma. in consi. ccj. pro decisione, quod meum propriē nō dicitur mihi debitū: & etiam facit tex. in. l. aurelius §. meua. in. l. creditor. §. titia. de libe. leg. & quod no. Bal. in. l. cū necessitatē. C. de fideic. in prin. & aliud est quod beneficium sit suum, aliud quod sit sibi debitum: vt no. per gl. in cle. auditor. in verbo. debitū. de rescrip. largē ergo & impropriē mihi debitum, dicitur meum, vt dixi. & no. Rom. in consi. cxv. in casu præmissio: & quod no. Alex. in. consi. lxxij. & si celeberrimē. lo. iij. in princ.

Philippus Decius Papiæ.

- 1 Præcium, quod sit de substantia contractus venditionis.
- 2 Venditionem modico precio factam, donationem censerī potius quā venditionem.
- 3 Imaginaria & simulata venditio, nulla est.
- 4 Venditio facta in fraudem creditorum, quod reuocetur mediantibus actionibus reuocatorijs.
- 5 Venditio facta in fraudem legis, est nulla.
- 6 Species simulationis cum plures sint, alleganti contractū simulatum ideo conuenit vt speciem simulationis exprimat.

REGVLA XVI.

PAVLVS.

IMAGINARIA uenditio^a non est, precio accedente.

A Imaginaria venditionē describit Spieg. in suo dictionario iuris. eē illā quæ paruo tempore apud emptorē duratura est, p quo alle. l. is qui suis nūmis. §. si ab ignoto. ff. de manu. & p eo vsurpari imaginariā dicit, qd nec esse potest, sed duntaxat imaginatione potest cōprehēdi, ex quo intelligi datur, vbi pretium venditioni accedit, nihil reliquū tu peresse iam, qd nō verū & perfectū citra vllā imaginariōem sit. Pet. Corne.

NAM precium arguit contractum venditionis. l. fin. vbi Bar. C. de præd. curia. lib. x. no. glo. & Bald. in l. cum dotem. C. de iure dot. & glo. in verbo pretio. in l. apud Celsum. §. sed cum legitima. §. de except. do. † & pretium, dicitur esse de substantia contractus venditionis. l. pacta conuenta. §. de contrahē. emp. & ideo accedente pretio vt ibi dicitur, vera est venditio: & non imaginaria: sufficit etiam vt vera dicatur venditio, conuentio facta de pretio cum proposito soluendi pretium. Quia solo consensu venditio perficitur. §. j. institu. de empti. l. ij. ff. eo. vnde quod dicitur hīc pretio accedente, intelligitur etiam conuentu: nec resoluitur contractus venditionis, licet postea præter primum propositum, loco pretij aliud soluatur. l. pretij causa. C. de rescin. vendi. l. si spon. §. circa venditionem. ff. de dona. inter vir. & vxor. quē tex. hīc gl. adducit. & quod dictū est intelligitur quando à principio intentio erat, qd pretium solueretur: secus si pretium apponatur ex causa donationis, id est, ea intentione qd non soluatur: tunc enim non dicitur venditio. l. in venditione. §. de contrah. empt. esset enim imaginaria venditio, quæ in effectu facta est sine pretio, vt hīc à contrario sensu colligitur, & eo modo imaginaria vēditio dicitur si facta sit vno nummo, de re longē maioris pretij: vt no. per glo. in. §. præterea. insti. quib. mo. ius pa. pote. sol. in verbo imaginaria. & institu. de testam. in princ. in verbo

verbo libripende. Si autem venditio facta sit pro modico pretio, illa tamen est venditio vera: vt hîc dicit per text. quæ hoc bene probat. in. l. quis donationis. §. de cōtrahē. empt. secus est vt dixi in vēditione facta vno nūmo: quia tale pretium nullam habet proportionem, ad æstimationem rei. An autem † venditio facta modico pretio, dicatur potius donatio quàm venditio: Cyn. in. l. j. in fi. C. de pact. quem Bal. ibi refert, dicit quod potius dicitur donatio: & ad hoc est glo. in. l. apud Celsum. §. de authoris. in verbo causa. de excep. do. §. & ideo Bal. in. d. l. j. infert, quòd dispositio. l. si vnquam. C. de reuo. do. habeat locū in venditione facta modico pretio. & idem dicit Bald. in d. l. si vnquam. & facit quod not. Bar. in. l. non vsque. §. si quis à pa. fue. ma. & hoc intelligendum videtur, quando pro maiori parte esset donatio secundū doctrinam quā tradit Bar. in. l. Arist. circa fi. ff. de dona. & l. tenetur. §. j. §. de act. emp. no. in. c. ad quæstiōes. de re. permu. & trad. Abb. in confi. xv. quæritur. lib. v. Alexā. confi. cxvij. viso processu. col. pe. lib. v. † Et imaginaria vēditio & simulata de qua dictū est, nulla^a est. l. emptor. in prin. §. de aqua plu. arcen. facit. l. & qui sub imagine. C. de distra. pigno. & no. Bar. in. l. post contractū. col. iij. ff. de dona. † vbi secus dicit esse, in vēditione facta in fraudē creditorū: quia illa valet: & opus est q̄ reuocetur, mediātibus actionibus reuocaturijs: de quibus in tit. de his quæ in frau. credi. & Bar. in. l. filios. C. de reuo. his quæ in fraud. credit. & hoc bene procedit in alienatione facta in fraudem creditorum: † secus si facta sit in fraudē legis: quia illa est nulla: vt not. Bart. per illum text. in. l. si libertus. §. de iurepa. & Bal. in. l. j. in. j. oppo. de ope. lib. quia vbi agitur de annulatione actus, durius agitur cum lege, quàm cum homine vt per Bar. in. d. l. ij. libertus. & in. l. amplius non peti. ff. rem ratam haberi.

¶ Postremò ad declarationem istius legis dicit Bal. allegando istum tex. in. l. cñ precibus. C. de proba. q̄ hîc agitur de simulatione in qua nihil agitur. Et hoc exēplificari potest in eo qui nullo modo velit vendere: sed propter

A ¶ Nulla. Vi de Bal. & doc. in. l. j. C. plus vale. quod agi. vbi dicit q̄ simulatio vitiat iuramētū, trās. actionē, sententiā & laudū. & quotuplex sit, vide Bal. in. l. cñ precib⁹. C. de probat. latē Cepolā ī trac. de simu. cōtractū. & quare probetur: vide Bal. vbi suprà. Barto. l. pacta. C. de pact. & Bal. l. l. multū. j. co. C. si quis alte. Hie. Chu.

timorem tyranni vel criminis commissi, facit venditionem simulatam: vt dicit Pau. de cast. in consil. cxij. viso puncto suprascripto. col. ij. & ibi prosequitur plures species simulationis: de quibus no. Bald. in. d. cum precibus. Bart. in consil. lxx. Petrus nicola. col. ij. ver. circa primū. in l. j. C. plus v. l. 2. quod agitur. in l. lucius. la secunda. ff. deposi. & nouissimè Soci. scribit in consil. cclxviij. visis. col. iij. versū. circa secundam quæstionem.

¶ Et cum sint plures species simulationis, ille qui dicit contractum simulatum, debet exprimere & specificare speciem simulationis: vt not. Bart. in. d. consil. lxx. col. iij. Bald. in l. ab anastasio. in fi. C. manda. Pau. de cast. in l. iurisdictionum. §. dolo malo. §. de pac. Alex. in consil. cxj. viso superiore themate. col. j. lib. iij. in consil. xxxviij. In causa. col. iij. lib. v. Pet. de ancha. in consil. ccxxviij. Ad corroborationē. col. j. Et ista addenda sunt ad ea quæ tradit Bar. veron. in tra. simulationū. in. xxvj. præsumptione. col. fi.

NOTABILIA.

- 1 Tempus appositum ad soluendum, quod in dubio videatur appositum in fauorem debitoris.
- 2 Hæres grauatus post mortem eius distribuere bona inter pauperes, quod in vita hoc nō possit in pauperum præiudiciū.
- 3 Declaratio quæ potest variare in tempore, ante tempus fieri non potest.
- 4 Idem hoc loco dicendum de quolibet debitore, quod de hærede.
- 5 Dies incertus, pro conditione habetur.
- 6 Ante conditionem, non cogendum creditorem inuitum solutionem recipere.
- 7 Creditor quod non sit cogendus ante tempus recipere vinum vel granum, quæ cursu temporis deteriorari possint.
- 8 Emphyteuta quod pro pluribus annis futuris canonē soluere non possit, in domini præiudiciū.
- 9 Rescriptum Papæ non valet, quod emphyteuta non soluendo non priuetur iure suo.
- 10 Consuetudo valet, quod non soluendo emphyteuta iure suo non priuetur.
- 11 Pactum factum cum ecclesia, quod emphyteuta non soluendo non cadat, valet.
- 12 Vt debitoris & creditoris æqualis fiat conditio, quid facere vterque possit?

CVm tempus in testamento adijcitur, credendum est pro hærede adiectum: nisi alia mens fuerit testatoris: sicut in stipulationibus, promissoris gratia tempus adijcitur.

NOTA † quòd tempus appositum ad soluendum, in dubio appositum videtur in fauorem debitoris & hæredis.

¶ Et primò de hærede, vt hîc dicitur: & ideo hæres in dubio lucrari debet fructus qui pendente dilatione percipiuntur. l. si ita relictum. §. pegasus. de leg. ij. Et propter hoc hæres si velit ante tempus soluere, potest. l. eum qui. ff. de an. leg. & l. post mortem. C. de fideicom. & l. patrem ff. de his quæ in frau. credi.

¶ Et ex hoc infert Bart. in l. cum præfinitione. in fi. supra quando dies leg. ce.

¶ Quod si testator vnam corbem grani reliquit annuatim: vsq; ad quinquaginta annos. Hæres statim ante tempus soluere poterit: quia est vnum legatum. Et dilatio appositæ est, in fauorem hæredis.

¶ Et ista conclusio procedit, quando solum agitur de interesse hæredis: secus si tractatur de præiudicio tertij: quia tunc hæres ante tempus soluere non potest. l. vxorem. §. feia. de leg. ij. l. cum pater. §. à filia. de leg. ij. vbi Bart. infert † quòd hæres grauatus, post mortem eius distribuere bona inter pauperes: non potest hoc facere in vita sua in præiudicium pauperum qui erunt post mortem eius. Et idem dicunt Bar. Ang. & docto. in l. post mortem. C. de fideicom. Et est communis opinio, vt prosequitur Alex. in l. stipulatio ista. §. incertam. quem legit simul cum. §. si quis dolum. de verb. oblig.

¶ Et in simili not. Bar. in l. omnes populi. in. v. q. quæstionis principalis. ff. de iusti. & iur. vbi not. concludit quòd potestas qui habet arbitrium imponendi pœnam in casibus non determinatis à iure: non poterit in principio officij hoc declarare: quia talis † declaratio quæ potest varia-

A ¶ Tēpus cū mensura sit motus & quietis prout Arist. inquit Phis. iij. ca. iij. pro eodē etiam in iure sumitur vt solutiones, liberationes, conditiones & cetera huiusmodi & mensuret & terminet: ea ratione tamen quod ad mensuratum aliquod referatur, & ad eum cui mensuratur: unde si in testamento & stipulationibus tēpus per sua qualitate ad pecuniarias aliquos terminos non adijciat, aut perperam adijci fatendum est, aut ad cuius portionis proprios putata vt heredis in testamentis, & promissoris in stipulationibus, solutionem & conditionem vel qualitates ceteras terminet. Petr. Corucius.

re in tempore, ante tempus fieri non potest. d. l. cum pater. §. à filia. & sequitur Pet. de anch. in. c. j. in ver. quærit Barto. de consti.

¶ Et idem quod dictum est de pauperibus, sequitur Roma. in consil. cccclij. circa primum, & Bald. in consil. lxxvij. videtur quod electio. lib. iij.

¶ Aliter tamen reperio, quod in hoc voluit Pet. de anch. in consil. ccij. circa primum dubium in secundo dubio: ^a quia illa distributio quæ debet fieri inter pauperes post mortem hæredis, est principaliter facta pro salute animæ defuncti.

¶ Cui expedit quod celerius prouideatur: unde si hæres in vita voluit eligere pauperes debet commendari: nec est curandum de pauperibus qui assessoriè veniunt ut latius ipse ibi prosequitur. Et hoc idem videtur tenere Abb. in consil. xj. factum sic proponitur in primo dubio & secundo lib. & ista opi. de iure verior videtur.

¶ Secundò quod dictum est de hærede, t idem est de quo libet alio debitore: quia in dubio pro eo tempus appositum intelligitur. ut hîc dicitur. & l. eum qui calendis. §. fi. de verb. oblig. & tex. in. §. omnis. ver. quod in diem. insti. de verb. obliga.

¶ Et ideo ante tempus si velit soluere, potest. l. quod in diem. ff. de solu.

¶ Et eodem modo si debet solutio fieri in certo loco fauore debitoris, poterit alibi debitor soluere: ac si talis locus expressus non fuisset: ut not. Bar. in l. is qui. §. de eo quod certo loco. Et idem not. Bald. in l. acceptam. in. xij. q. in fi. ver. sed pone. C. de vsuris.

¶ Et quod dictum est de tempore, procedit in die certa: secus est in die incerta. ut expressè tex. distinguit in l. stipulatio ista. §. inter certam. de verb. oblig. † Nam dies incertus, pro conditione habetur ^b l. dies incertus. §. de conditione. & demon. † Et ante conditionem, non cogitur creditor inuitus solutionem recipere, quia deficiente conditione, tenetur restituere: ut not. Bart. in l. item liberatur. §. qui paratus. in fi. infra qui. mod. pig. vel hypothe. & no.

in. d.

A ¶ Dubio. Vbi clarissimè respondet moris Bar. & p ista opin. facit tex. l. vxorem. §. sceuola. de leg. iij. vbi hæc verba post mortem exponuntur id est quando vellet. Hic, chuchalon.

B ¶ Habetur. Adde vt p Pau. de cast. in l. stipulatio ista, §. inter incertam. ff. de verb. oblig. quod dies omnino incerta, scilicet an & quādo etiam in conditionibus conditionem faciat. quia non refert ut promittas si aliquid factum fuerit vel cum factum fuerit: pro quo al. l. quod cumq. §. pen in frā eo. Pet. cor.

in. d. §. inter certam.

¶ Secundo prædicta conclusio quòd ante tēpus solui potest, habet locum quando tempus solum apponitur fauore debitoris: secus si agatur de interesse creditoris: quia ante tempus solui non potest. l. qui Romæ. in prin. ibi gl. & Bart. de verb. oblig. facit quod. §. dictum est de hære. de qui ante tempus soluere non potest in præiudicium legatarij.

¶ Et à fortiori, hoc dicendum est si solum fauore creditoris tempus adiiciatur: quia similiter ante tempus solutio fieri non potest. l. si ita relictum. §. pegasus. de le. ij. vt no. in l. in fideicommissi. §. cum polidius. §. de vsuris.

7 ¶ Et ex his infertur, † quòd creditor non cogitur ante tempus recipere vinum nec granum: nec aliud quod cursu temporis deteriorari possit: vt no. Bal. post Guil. de cu. in l. plures apocas. C. de fide inst. & Flo. in. d. §. cum polidius. in fi. Alex. in. d. §. inter certam. & no. Cy. in. d. l. ij. in vlti. q. C. de iu. emphyt. Ang. in l. titius. in fi. in ver. vnū tamen. ff. quæ res pig. oblig. possunt.

8 ¶ Et hac ratione † emphyteuta non potest soluere canonem pro pluribus annis futuris: quia agitur de interesse ipsius domini creditoris: vt tenent Cy. Bald. Alb. & Do. in. d. l. supra. de iur. emphy. Spec. in tit. de locato. §. nunc aliqua. ver. xlij. Bar. in l. eum qui. supra. de an. leg. cum simi. vt tradit Alex. in. d. §. inter certam. vbi dicit istam esse communem opi. & idem Aret. dicit in d. l. qui Romæ. in prin. Et Moder. in. d. l. ij. q. xxij. Et adde † quòd non valet rescriptum^a Papæ quòd emphyteuta non soluendo, priuetur iure suo: vt not. Bald. in l. si à te. versic. & no. C. de pac. inter empto. & vendi.

¶ Videtur tamen quod valeret rescriptum, quòd emphyteuta possit soluere ante tempus pro pluribus annis futuris, propter malignitatem quorundam dominorum qui subterfugiunt & nolunt canonem recipere: ad illaqueandum emphyteutam, quia malitijs hominum obuiandum est. l. in fundo. §. de rei vendi.

¶ Et quia agitur de modico præiudicio: nã si potest con-

A Rescriptum.
Intellige pro-
prie: nam largo
modo compre-
hendit priui-
legium & bene
posset fieri: q̃a
quod potest per
cōsuetudinē in-
duci, pōt à for-
tiori per priui-
legium vt per
cap. super quib-
usdam. de ver-
bo. sign. & hoc
etiā sentit Bal.
in l. si à te. in
princip. legis.
Hier. Chucha.

cedi dilatio ad soluendum per rescriptum. l. quoties. C. de preci. impe. offeren. à fortiori videtur, quòd quis possit cogi ad recipiendum, quia hoc videtur minus præiudiciale.

¶ Et licet valeat rescriptum: vt dictum est: † valet tamen consuetudo 10 quòd non soluendo, emphyteuta iure suo non priuetur: vt not. Abb. tradit in consi. lxxij. circa primum. lib. j. vbi hoc dicit in ecclesia. & idem Ioan. de ana. in consil. lxxxiiij. videndum est. col. fi.

¶ † Et eodem modo valeret pactum factum cum ecclesia, quòd emphy 11 teuta non soluendo non cadat: vt not. dicit Barto. in l. fundi. C. de fundo patrimo. lib. vndecimo. & sequitur Pau. de cast. in consi. cxxxvij.

¶ † Et sicut debitor (in cuius fauore tempus appositum est) potest si ve- 12 lit ante tempus soluere: ita creditor in cuius fauorem tempus apponitur, poterit petere ante tempus vt sit æqualis conditio vtriusque contrahentis vt Roma. dicit in. d. §. inter certam. & sequitur Are. in. d. l. qui Romæ. in prin. arg. l. cū dies. §. si arbiter. in fi. ff. de arbi. facit tex. in l. fi. C. de fruc. & lit. expen.

¶ Soci. in. d. l. qui Romæ. in prin. reprobatur istam æquiparationem, & dicit manifestam esse rationem diuersitatis: quia in debitore soluente ante tempus, non agitur de interesse creditoris: secus videtur in creditore si velit sibi solui ante tempus: quia agitur de interesse debitoris: vt ante tempus non cogatur soluere. Et ipsi debitori videtur esse ius quæsitum beneficio creditoris: vnde illud sibi tolli non potest. arg. l. fi. ff. de pac. Et facit quod not. in l. petendæ. C. de temp. in integ. resti. & quod not. Bart. in l. si post mortem. §. fi. ff. de contrab.

¶ Sed verior videtur opin. Roma. quia si tempus apponitur fauore creditoris, prout loquitur Roma. etiam ipse debet posse renunciare fauori suo: nec tali casu potest debitor prætere aliud interesse: quia si solum est dilatio in fauorem creditoris, debet esse nociua debitori. & interesse debitoris non est in consideratione. Nam si interesse debitoris: deberet considerari in tali casu, tunc gratia vtriusque esset dilatio: quo casu etiam debitor in diem non potest prius soluere, quando tempus respicit fauorem vtriusque. vt not. in. d. l. qui Romæ in prin. vnde patet quòd rectè consideranti debitor & creditor à pari procedunt prout Romanus & Aretinus dicunt: & bene.

NOTABILIA.

1. Legata quæ purè vel in diem certum relicta sunt, ad hæredem transmittuntur.
2. Legata quæ ad hæredem non transmittuntur, non patri vel domino, sed ipsi filio vel seruo acquiruntur.
3. In stipulationibus, quòd commodum indistinctè patri vel domino quæretur.
4. Conditio quæ impleri debet in persona hæredis, non verificatur in persona domini vel patris.
5. Conditio dandi hæredi, quòd non verificetur in hærede hæredis.

REGULA XVIII. POMPONIVS.

QVAE LEGATA mortuis nobis ad hæreditatem nostram transeunt, eorum commodum per nos, ijs quorum in potestate sumus, eodem casu acquirimus. aliter atque cum stipulati sumus: Nam & sub conditione stipulantes omnino eis acquirimus: etiam si libertate nobis præstita à dominis conditio existat^a.

NAM † legata quæ purè vel in diem certum relicta sunt, ad hæredem transmittuntur. l. si post diem. in prin. l. si penum. in prin. ff. quando dies leg. ced. l. j. c. cum igitur. in fi. eo. titu. C. quando dies lega. ced.

¶ Eodem modo ista legata ex persona filij vel serui, patri vel domino acquiruntur: vt hîc dicitur. & in. d. l. si post diem. §. penul.

¶ Sic ecotrâ, † legata quæ ad hæredem non transmittuntur (vt sunt legata conditionalia. l. j. §. si nâut aliquid sub conditione. C. de cad. tol. & d. l. si post diem. §. sed & si sub conditione) patri vel dño non acquiruntur, sed ipsi filio vel seruo si tẽpore purificatæ cõditionis sui iuris reperiuntur: vt hic à contrariio sensu colligitur. & in l. si vfusfructus. §. si. §. quando dies leg. ced. & in l. si legatis. §. de pigno. & in l. j. §. si. §. vt leg. no. caue. in l. si vxor. C. de condi. infer. Et hoc benè procedit in legatis: † secus est in stipulationibus: quorũ commodũ indistinctè patri vel dño acquiritur: licet tẽpore purificatæ cõditionis sint sui iuris filius vel seruus, vt hîc dicitur. ad idem tex. in l. si filius. ff. de ver. obli. in l.

A ¶ Existat. Ita variè figurari hoc potest, vt ex stipulatione aliter, atque per successionem veniat cõmodum Dominis, ex his quos in potestate habent. Ex successiõe quidem quod intelligatur semper hæreditati seu Domino p personâ serui acquiri: i quo ius successionis stabile remanet etiam si liber fieret. in stipulatione verò conditionali, acquiratio radicatur & respicit principaliter personam domini, in quo fixum & permanens ius constituitur. qd quid de seruo eueniat, ita fit vt cõmodum vtroq; casu videatur idẽ, causa verò cõmodi differens & varia. Pet. cor.

in l. ij. §. id quod. §. de colla. bo.

¶ Et ratio diuersitatis videtur, quia in stipulatione conditionali illa spes quæ habetur de conditione futura, transit ad hæredem. §. ex cōditionali. insti. de verb. obli. ideo patri vel domino acquiritur per regulam quæ hīc. in prin. habetur. Sed spes legati conditionalis, non transmittitur in hæredem. l. j. §. si autem. C. de cadu. tollen. ideo patri vel dño non acquiritur secundū regulam quæ hīc ponitur.

¶ Et si vltcrius quærat de ratione, quare potius spes futuræ conditionis in contractu ad hæredes transmittitur quàm in legato. Dicendum est, quòd in contractu, actus fundatur ex consensu duorum, & factum stipulatoris interuenit qui sibi & hæredibus suis providere videtur: unde fortior acquisitio redditur. Non sic videtur in legato: vt per glo. in d. §. ex conditionalis. & per doc. in l. si filius. de quo tamen dicendum est: vt dixi in l. j. C. de pac.

¶ Vltimò ad æquiparationem quæ fit hīc de hærede ad patrem vel dominum: facit tex. in l. qui liberis. §. hæc verba. de vulg. & pupil. vbi substitutio facta de hærede, non habet locum in patre vel domino, & pariter nec in hærede hæredis. † Et conditio quæ debet impleri in persona hæredis non verificatur in persona domini vel patris. l. qui hæredi. in prin. §. de condi. & demonstra. & facit tex. uo. in l. ij. §. hoc autem. de lega. præstan.

¶ Et pariter videtur, quòd † conditio dandi hæredi, non verificetur in hærede hæredis^a. d. §. hæc verba. facit tex. in l. cum ita datur. §. de condi. & demon. vbi conditio dandi Titio, non potest impleri in hærede titij. Subtilis Decius Pifis.

NOTABILIA.

- 1 Qui cum alio contrahit, quòd certus esse debeat de conditione & qualitate contrahentis.
- 2 Ex duobus socijs per quinquennium, finito quinquennio quòd alius ex contractu alterius non teneatur.
- 3 Ignorans & dubitans licet æquiparentur, non tamen prædicta habent locum in contrahente.
- 4 In delictis non imputatur, si quis offensi conditionem non inuestigauit.

Occid

A ¶ Hæredis. Vide omnino Iaf. l. paterfam. de vulg. & pupil. & quomodo intelligatur regula quod hæres hæredis primi testamē, est hæres. vide Ancha. consil. cxxx. Hiero. Chuchalon.

4

5

A

- 5 Occidens bannitum quòd à pœna non excusetur.
- 6 Hæres quia ex quali contractu obligatur, ideo non habet in eum locum hæc regula.
- 7 Ex persona hæredū, qualitas obligationis in creditoribus mutari non debet.
- 8 Statutum loquens de contractu, quòd interdum ad quasi contractum porrigitur.
- 9 Esse, & esse debere, paria esse.
- 10 Sponte nō dicitur quis se obligare seu cōtrahere, qui ex quasi contractu per interpretationem iuris obligatur.

REGULA XIX. VLPIANVS.

QVI CVM alio contrahit, uel est uel debet esse non ignarus conditionis eius: hæredi autem hoc impu-
tari non potest, cum non sponte cum legatarijs con-
trahit. a

NOTA quòd † qui cum alio contrahit, debet esse cer-
tus de conditione & qualitate contrahentis. Et ideo qui
mutauit pecuniā filiofamiliās, non potest mutuum reci-
pere. obstante senatusconsulto Macedoniano: quia scire
potuit illum esse filiumfamiliās. l. penul. §. ad Macedoni.
¶ Et idem in minore: vt not. per glo. in l. si titius. in ver.
atatis. §. de fideius. vnde præsumitur ille qui contrahit,
habere notitiam eius, cum quo mercatur: vt not. Bal. per
illum tex. in l. in civile. C. de furtis.

¶ Et in hoc etiam forensis non excusatur: quia debet con-
ditionem eius cum quo contrahit, inuestigare. vt no. Cu-
ma. in consil. xxvj. Cum statutum Paduæ. col. j.

¶ Et ista ratione etiam iusta causa non excusat à pœna
cōventionali: quia debuit inuestigare: vt no. tradit Alex.
in consil. cxviij. titulus quæstionis. col. penul. lib. ij. Et be-
nè facit quod no. tradit Pau. de cast. in l. j. §. non autem.
in ver. item aliās consului. ff. de exerci. vbi dicit se con-
suluiffe.

¶ † Quòd cū duo mercatores fecissent societate p quin-
quenniū, & finito quinquenio, aliter nō tenetur ex cōtra-
ctibus

A ¶ Cōtrahit.
Sed ex facto al-
terius vt pote
testatoris cuius
scientiā et igno-
rantiā & con-
ditiones cæte-
ras actionū se-
quitur. ex quo
eidem legitimè
imputari nō de-
bet legatarij, de-
bitoris, credito-
ris & aliorū si-
miliū conditio,
sufficiens, legi-
tima an illegiti-
ma, recipienda
an reiicienda, in
initio contra-
ctus fuerit.
Pe. Corue sius.

tribus cū alio celebratis: licet contrahentes ignorarēt finitā esse societate: quia debuerūt perscrutari & se informare de qualitate societatis per istā regulam. & idē Paul. de cast. in l. j. §. cōditio. ff. de insti. & idē Pau. de cast. in cōfi. cccxxxv. viſis & ponderatis omnibus. in princip. & idem Pet. de ancha. in. cōfi. cccxxxiij. pro clariori decisione. vbi concludit quōd vnus socius pro alio non tenetur, nisi pro illa quantitate quam imposuit in corpore societatis. Et ideo ille qui contrahit, debet inuestigare qualitatem societatis per ipsam regulam. Et ad idem facit: quia licet aliās ignorans & dubitans æquiparentur. l. manifestissimī. §. si autem. vbi Bar. C. de fur. l. fin. C. de condij. indebi. hoc non habet locum in contrahente cum alio: quia si dubitat, debet eius conditionem inquirere. ita Bal. nota. dicit allegando istum text. in. c. j. §. persona verò. ver. sed quid indubitate. per quos fiat inuesti. de cuius dicti veritate dixi in. l. quandiu. C. qui admi.

¶ Et quod hīc dicitur de contrahente, idem est in eligente qui præsuntur habere notitiam electi. & ideo nō excusantur canonici qui eligunt indignum: vt not. Bart. in l. si patronus. de confir. tut. & ibi Bart. alleg. istum text. Et per istam legem qui cum alio arguit Alexan. in. l. si cum dotem. §. si mulier. ff. solu. matr. col. ij. ver. si. vnum addo, quōd imputatur creditori, qui acceptauit debitorem qui non erat soluendo: quia debuit eius conditionē perscrutari. & idem dicit Pau. de castr. post Ange. in. l. j. ff. si quis in ius voca.

¶ Et ista regula procedit, nisi ignorantia esset multum probabilis & iusta: quia tunc excusatur. l. si quis patrem. ff. ad Maced. & d. l. si titius. de fideiussō.

¶ Secūdo, regula habet locū in cōtrahente. prout loquitur, & secus est in delictis in quib⁹ quia à pœna excusatur, ex iusta causa, & non imputatur si conditionē b̄ offensi non inuestigauit: vt not. tradit Pau. de cast. in cōfi. xxxij. licet ista sit quæstio in fin. ver. si. ad quartū. vbi propter hoc concludit, & quōd occidens bannitum excusatur: nō obstante q̄ bannitus occisus haberet saluum conductū,

de quo

A ¶ **Æquiparentur.** An dubitans æquiparetur ignoranti vel erranti. vide Pau. de cast. in l. manifestissimī. §. sed quærebatur, C. de furtis,

B ¶ **Cōditio.** Hæc faciūt ad materiā. c. si verò. de sent. exc. vbi ponūt plura exempla per do. Fe. qñ quis delinquit ignorando cōditionem seu qualitatem persone. & ponitur ibi regula q̄ vbi factum est illicitum non excusatur allegans ignorantia, quia præsuntur scientia. de quo p̄ cano. in. c. a nobis eo. ti. Hier. Chuchalon,

de quo ille non inuestigauit.

¶ Sed tamen talis differentia non videtur vera: quia in tali casu, ex quo erat publicè bannitus & descriptus in libro bannitorum, ignorantia salui conductus erat multum probabilis: quo casu idem esset in contrahente, vt. s. dictum est: sed si ignorantia nō esset ita probabilis, idem esset in delinquente.

¶ Et si ille qui cum alio contrahit, debet inuestigare conditionem eius cum quo contrahit, vt hīc dicitur: multo magis qui alium offendit debet eius conditionem inquirere: ita Barto. dicit^a in. l. fin. ff. de adult. Et de quæstione Pau. de castr. latè scribit Alex. in. l. huiusmodi. §. si ita. de leg. j. & in consi. lxxvij. visis dubitationibus. lib. iij.

¶ Tertiò, regula habet locum in contrahente: secus est in hærede, vt hīc dicitur: † quia ipse ex quasi contractu obligatur. §. hæres. insti. de oblig. quæ ex quasi cōtractu. l. ex maleficijs. §. hæres. s. de actio. & oblig.

¶ Et hoc verum intelligitur, quo ad legatarios quibus hæres obligatur ex quasi contractu: secus est in creditoribus quibus hæres est obligatus ex contractibus quibus defunctus tenebatur: vt nota. Barto. dicit in. l. de eo. ff. de iudi. Et idem Raphael cumanus in consi. clxxvj. statuto Papiensi. col. ij.

¶ Et de legatarijs loquitur text. hic in. §. hæres. insti. de obliga. quæ ex quasi contrac. Et in. d. l. ex maleficij. §. hæres. & l. apud Iulianum. §. fin. vbi gloss. vers. contrahe. re. ex quib. cau. in poss. ea.

¶ Et ad hoc facit: quia † ex persona hæredum, qualitas obligationis in creditoribus mutari non debet. l. ij. §. ex his. de verbo. obliga.

¶ Quantum tamen ad istam regulam, idem videtur in creditoribus à quibus hæres conuenitur ex contractibus cum defuncto celebratis, de quibus hæredi nihil imputari potest, si conditionem creditoris non inuestigauit. Et sic militat ratio quæ hīc in tex. alleg.

¶ Et ex his colligitur, quòd illud quod dicitur contractu, non habet locum in quasi contractu ex eo quod hic dicitur

A ¶ Dicit. Vi
de Ias. qui plu-
ra circa hāc. q.
accumulauit
post Alex. in. l.
si se nō obtulit
§. condēnatū.
in. vj. co. vers.
vlt. Dy. & Al-
beri. & c. suprà
de re iudi. vbi
etiam ponit an
possit quis oc-
cidere bannitū
qñ nullitas bā-
ni est patēs: qd
qñ pēdet lis an
bannū sit nullū
vel ne an ptās
à statuto con-
cessa occidēdi
bannitum sit in-
terim suspensa.
Hier. Chucha.

dicitur de hærede qui ex quasi contractu obligatur. Et hoc in statuto not. Barto. in l. apud Iulianum. §. fin. in fin. ff. ex quib. cau. in pos. Bart. in l. j. per illum tex. §. de contrario iudi. tute. cum sim. vt tradit Alexan. in l. mutum. & in l. more. in secundo notabili. §. de acqui. hære. Et idem Ange. in consi. cccij. visis diligenter. Abb. in consi. lxx. quinque; dubia. col. viij. lib. j. & c. qua fronte. de appel. vbi dixi.

¶ Et idem Alexander in consi. lxxvj. visis dubitationibus. colum. iij. lib. quinto. Et ista conclusio procedit, inspecta vi & proprietate verborum: per viam verò extensionis + quandoque statutum quod loquitur de contractu, etiam ad quasi contractum porrigitur, quando omnimoda ratio militaret. Et ita procedit quod not. Bald. in rubrica. C. de pact. Barto. in l. more. de acquiren. hæredi. cum simi. Vt tradit Alexan. in l. siue apud acta. C. de transact. & idem Romanus in consi. xij. viso facto, colum. fin. in fine. & in consi. cccclxxx. præsupposito. in princip. & subtiliter scribit Cumanus in consilio. clxxvj. statuto Papiensi. §. alleg. facit quod not. Bart. in l. si vnus. §. pactus ne peteret. colum. iij. §. de pact. & in l. Meuia. §. primo. §. solu. matr.

¶ Vltimò ex verbis illius regulæ duo notanda sunt.

¶ Primò ibi est vel esse debet + quòd paria sunt esse vel esse debere. Sic etiam paria sunt scire vel scire debere. l. quod tex. §. si cer. peta. vbi dixi, vt not. per glo. hñc.

¶ Vnde sicut denuntiari potest illi qui scit se debitorem: ita illi qui scire debet: vt not. Bal. in authen. ad hæc colum. iij. C. de vsuris. sic etiam paria sunt scire, & scire posse. l. penult. suprà ad Macedon. not. Bald. per illum tex. in l. si duo. de acquiren. hæredi. facit tex. in l. qui contra. vbi Bart. C. de incest. nup. in c. ij. cum gloss. de tempo. ordi. in. vj. Sic etiam paria sunt habere & habere posse: vt in not. quæstione Ange. dicit in l. item veniunt. §. petitam. §. de peti. hære.

¶ Sic etiam paria sunt habere & habere debere: vt not. Bart. in pulchra quæstione in l. penul. §. cum ita. de aur. & argen. lega.

¶ Secundò no. + qd sponte nō dicitur quis contrahere & se obligare, qui ex quasi contractu per interpretationem iuris obligatur. Et sic sponte dicitur fieri illud, quod fit principaliter & immediate ex propria voluntate. adeò quòd no. dicit Pet. de ancha. in clemen. præfenti. in. v. no. de censi. quod non dicitur sponte factum illud, quod fit ad petitionem. sed videtur tex. in contrarium in l. ij. C. de pact. & ibi dixi.

Subtilis Decius Pisis.

NOT

NOTABILIA.

- 1 Exceptione doli generaliter repellitur, qui debitum petit quod exceptione elidi potest.
- 2 Si testator vltimum testamētum inciderit, vt primum habeas locum, præualet primum.

§. NON SOLET.

NON solet doli exceptio nocere his, quibus voluntas testatoris non refragatur.

VLTTRA glo. hic iste. §. exemplificari potest vt statim dicam in tex. ibi doli exceptio. Nam † exceptione doli generaliter repellitur, qui debitum petit quod exceptione elidi potest. l. ij. §. generaliter. §. de excep. doli. vnde petens consultò deleta exceptione repellitur. l. j. §. sed consultò. ff. de his quæ in testa. delen. sed si inconsultò deleta sint non repellitur. d. l. j. versic. inconsultò verò. quia voluntas testatoris nō refragatur: vt hic dicitur. Et aliud etiam exemplum colligitur in. l. penul. §. fin. §. de secundum tab. vbi † si testator vltimum testamentum incidet: vt primum habeat locum, præualet primum.

Philippus Decius Pisis.

NOTABILIA.

- 1 In dubio, quòd sit pro libertate iudicandum.
- 2 Causa libertatis, pia dicitur.
- 3 Causa libertatis q̄ sit fauorabilior, q̄ legitima liberorum.
- 4 Causa libertatis publica dicitur, non priuata.

REGVLA XX.

POMPONIVS.

QVOTIES dubia est interpretatio libertatis: secū dum libertatem respondendum erit.^a

NOTA quòd in dubio † pro libertate iudicandū est. faciunt iura allegata in glo. ad idem text. in. l. lege Iulia. §. de manumif. l. inter pares. §. de rei iudi. & in. l. in obscura. & in. l. libertas. §. in eadem. † Causa enim libertatis

Aq̄ Brit. Idem infra in reg. 13 § in obscura voluntate Vlpianus confirmat, quasi magis æquum videatur libertati, q̄ seruituti fauere & ita communis obseruatio ne recipitur. Pet. Corue.

dicitur pia. l. j. circa fin. C. de communi seruo manu. not. Bar. in. l. proximè. ff. de his quæ in testa. delentur. in. l. si vnus. C. de testa. Bal. in. l. ij. & pen. C. de fideicō. lib.

A ¶ **Licere.**
Sumptū vide-
ri potest, vt cū
natura funcio-
num seu poten-
tiarum quæ in
homine est cō-
ueniat: quæ cū
certis gradib⁹
suā vim expli-
cent: ad termi-
num aliquem
progrēssas, na-
turaliter nō in-
dicatur, si ad
intermedia in-
firmæ & impo-
tētes appareāt:
& econtrā vbi
eo peruētū est,
cēsentur ad mi-
nora proprijs
viribus suffice-
re, Pet. Corue.

¶ Et libertati magis quàm reo fauendum est. c. fin. de re iudi. d. l. inter pares. & d. l. Iulianus.

¶ Et fauorabilior est causa libertatis, quàm sit legitima liberorum: vt nota. dicit Pau. de cast. per illum text. in. l. Papinianus. §. quarta autem. de inoffi. testa. Et causa libertatis dicitur publica, † non priuata. l. si quis rogatus. §. de fideicommissa. lib. er. Philippus Decius Piliis.

NOTABILIA.

- 1 Si quis potest aliquem occidere, quod à fortiori verberare & contumelijs afficere poterit.
- 2 Argumentum à maiori, quod in statutis etiam locum habeat.
- 3 Mulier bannita si occidi potest, nunquid & violari poterit?
- 4 In materia correctoria, non valet argumentum à maioritatem rationis.
- 5 Regula hæc locum habet, quando plus & minus sunt eiusdem speciei, secus si diuersæ.
- 6 In materia dispensationis, quod non procedat extensio etiam ad casum habentem maiorem rationem.
- 7 Mandata (quorum fines obseruari diligenter oportet) non debent ad alios casus quàm expressos extendi.
- 8 Argumentum à maiori, quod procedat vbi est eadem ratio.

B ¶ **Occidere.**
Vide plura exē-
pla per Dy. in
d. reg. cui libet.
& eius addi. su-
per litera a.

REGVLA XXI. VLPIANVS.

NON DEBET cui quod plus est, licet: quod minus est non licere. ^a

cvm ista regula concordat regula cui licet. eo. tit. in vj. & istam regulam etiam colligit Alexā. per illum text. in. l. actionibus. §. j. ff. de in lit. iuran. Et ideo † si quis potest aliquem occidere ^b à fortiori illum poterit verberare, & contumelijs afficere. l. nec in ea. ff. de adul. vbi Bar. facit tex. in. l. in suis. in fin. §. de libe. & posthu. l. j. C. ne fideiuf. dentur. c. ex parte. de deci. c. per venerabilem. qui filij. sint legitimi.

¶ Et istud argumentum à maiori, etiam habet locum in statutis: vt not. Bal. in. l. quod verò. vers. sed pone. ff. de legi

C ¶ **Statutis.**
An hoc proce-
dat qñ statuta
sunt cōtra ius
cōe vel ne. vi-
de Lanfran. in
traçt. de inter-
preta. statu. in
vj. col. Hiero.
Chuchalon,

de legi. in. l. si verò. §. de viro. §. solu. matri. l. ij. C. de in ius uocan. & l. affinitatis. verfi. pone statutum. C. commu. de successi.

¶ Et ex his sumitur arg. à maiori affirmatiuè: quod valet auth. multò magis. C. de sac. sanc. ecc. c. cū in cūctis. in prin. de elec. cū si. vt dixi ibi.

¶ Et econtrà regula etiam negatiuè procedit: quia cui denegatur quod minus est, etiam quod plus est videtur prohiberi. l. relegatorū. §. potest. §. de interdict. & relega. l. qui indignus. §. de sena. l. cui pacto. §. de ser. expor. & in. c. cum illorum. de senten. excom.

¶ Et per istam reg. hīc arguit glo. in d. l. ij. C. de patri. qui filios distra. quòd si pater potest filium vendere, à fortiori potest illum pignorare. Et hoc tenet Azo ibi in summa.

¶ Et per istam regulam infert Nellus in tracta. bannitorum. in. ij. parte secundi temporis. q. xlvj. † quòd si mulier bannita potest occidi, à fortiori poterit adulterari, cum maius sit homicidium, quàm adulterium. xxxij. q. ij. c. si quid verius. ibi: si enim facturus est quòd non licet, prius faciat adulterium, quàm homicidium. aliter tamen in hoc expressè voluit Bal. in. l. fin. C. si contra ius vel vtili. publi. vbi inquit q. licet mulier occidi possit, non tamen poterit adulterari. de quo dicendum est vt scripsi in. c. quæ in ecclesiarum. col. vj. de consti.

¶ Nunc regu. ista limitatur non habere locum in casibus notatis in glo. hīc. Et vltèrius † primò fallit in materia correctoria, in qua non valet argumentum à maiortate rationis: secundum glo. quæ approbatur cōmuniter in auth. quas actiones. C. de sacrosan. eccle. & glo. fi. & ibi Bar. in. l. sancimus. C. de testa. & l. præcipimus. C. de appel.

¶ Et idem Bar. in. l. si constante. in principi. in. ix. q. j. partis principalis. §. sol. matr. & est bonus tex. in auth. de admini. sacri pala. col. iij.

¶ † Secundò regula habet locum, quando plus & minus sunt eiusdem speciei: secus est in diuersis speciebus: quia regula non procedit: vt per Dyn. in. d. regula cui licet. per tex. in. l. solemus. §. latrunculator. ff. de iudi. vbi latrunculator, hominem interficere potest. Et tamen de causa pecuniaria cognoscere non potest.

¶ Cōtra istā tñ limitationē facit tex. in. d. l. in suis. de lib. & posth. & d. l. nec in ea. & d. l. j. ne fideius. dot. dē. vbi arg. fit à maiori etiā in diuersis speciebus nō ob. tex. in. d. §. latrūculator. quia respōdetur vt statim dicā.

¶ Tertiò regula fallit, quando est facta diuisio potestatis secūdum plus & minus: quia tunc ille qui habet potestatem in eo quod plus est: nō potest quod minus est. cum alteri illud specialiter sit attributum: no. Bal.

in regula cui licet. vbi Peru. sequitur. Et hoc modo potest procedere text. in l. solemus. §. latrunculator.

¶ **Quartò** regula non procedit in materia dispensationis in qua non fit extensio ad casum etiam habentē maiorem rationem: vt est dictum Hosti. in c. postulasti. de rescrip. vbi ad hoc alleg. c. j. & ij. de fil. præsby. & sequitur Abb. in c. at si clerici. §. de adul. de iudi.

¶ Et hoc pro regula ponit Feli. in c. postulasti.

¶ Et cōprobat per tex. in c. si. de postu. præla. vbi dispēsatio facta cum aliquo, q̄ possit transire ad archiep̄atum, nō habet locū in ep̄iscopatu.

¶ Et quia licet sit dispensatum cum monacho, in curato beneficio: dispensatio non habet locum in simplici beneficio.

¶ Sed vt dixi in. d. §. in adulterijs. col. vj. Ista conclusio non probatur iure. nam in tex. d. c. j. & ij. de fil. præsby. simpliciter dicitur, quod materia dispēsatiōis odiosa est: ergo nō debet dispēsatio magis strictē interpretari quā alia materia odiosa. Sed in alia materia odiosa, habet locū argumentū à maiori. d. l. nec in ea. & d. l. in suis. & d. c. cum illorum. de senten. excōmu. cum simi. §. alle. ergo idem videtur in dispensatione: & in terminis est tex. in c. per venerabilem. qui filij sint legitimi.

¶ Non obstat quòd sit dispensatio gratiosa: imò est odiosa, quia contra ius commune.

¶ Non obst. c. si. de postula. prælat. quia ibi non trahitur ad id quod minus est: quia non est eadem ratio, cū facilius debeat dispensari in maiori beneficio, quā in minori, propter maiorem vtilitatem, vt ibi colligitur. Et ista ratione facilius dispensatur cum monacho in beneficio curato: quia in eo maior est vtilitas & necessitas, quā in simplici: vt latius dixi in dicto. §. de adul.

¶ **Quintò** fallit in mandato. vt tex. not. in c. ei cui. §. si. de præben. in vj. vbi si mandatur prouideri de præbenda certi valoris, de minori valore prouideri non potest. quia huiusmodi mandata (quorum fines obseruari diligenter oportet) non debent ad alios casus quā expressos extendi: vt ibi dicitur. & facit tex. in c. fin. de verb. signi.

¶ **Sextò** fallit in decreto: vt est text. in l. si pupillorum. §. si prætor. ff. de rebus eorum ibi: cum quis aliud facit, quā à prætore decretum sit, nihil agit. & not. per gloss. hīc. & sequitur Alex. in dicta. l. in actionibus. de in litem iuran.

¶ Vltimò fallit quando non est eadē ratio in eo quod minus est, prout colligitur ex. §. dictis: & faciunt iura alleg. in glo. hīc. Et eodem modo limitatur

limitatur reg.l.quæ de tota.ff.de rei vëd.vbi arguitur de toto ad partem.† Nam argumentū procedit vbi est eadē ratio,vt Abb. declarat in.c.pastoralis. §.item cū in totum.in fi.de offi.dele.& no.Aret.in confi.clxiiij. diligenter.col.iiij. versic.non obstat argumentum. & hoc idem Barto. dicit in.l.iurifgentium. §.adeò.ff. de pact.& adde quæ dixi in regu.in eo.in princi.j.eo.

Philippus Decius Pifis.

NOTABILIA.

1. Obligatio ciuilis quòd nec actiue nec passiue in seruum cadat.
2. In obligatione naturali,quòd seruus obligetur.
3. Seruus si ex causa fideiussoris promitteret, quòd nec etiam naturaliter obligari posset.

REGVLA XXII.

VLPIANVS.

IN PERSONAM *seruilem, nulla cadit obligatio.*

ISTA regula intelligitur de obligatione ciuili:† quæ actiue nec passiue cadit in seruum.l.ferui. §. de actio. & oblig.l.nec seruus. §. de pecu. vbi est tex.notabilis quem glo ff.hic adducit.

† Secus est in naturali obligatione, ad quam seruus obligatur.^a l.ferui.& l.hæres à debitore. §.feruo. §. de fide ius. ad idem tex. in.l.naturaliter. ff. de condi. indeb. & l. si id quod. eo. titu. ibi Bart. declarat quomodo naturalis obligatio cadat in seruo.

† Et hoc quod dictum est seruum obligari naturaliter,† verum est nisi ex causa fideiussoris promitteret: quia tūc etiam naturaliter seruus nō obligatur. l. sed & si ferui. in prin. §. de fideius. ibi: cū seruus fideiussionis nomine obligari nō possit. & glo. ibi: & in.l. in personam. §. qui pecunia. in ver. à Titio. §. de pac. & no. Bart. in.l. seruus in scio. de fideius. vbi rationem adducit: quia lex resistit. d. l. sed si ferui. & l. licet. §. sed si filius. §. de pecu. ergo nō oritur naturalis obligatio, ex quo lex resistit. l. cū lex. de fideiussor. & sequitur Pau. de cast. in. d. l. seruus in scio.

A ¶ Obligat. Idem quòd seruus promittendo vel contrahendo obligetur, naturaliter tenet domi. Iason in.l. naturaliter. ff. de condictione. indebitum. .^a Petr. Coruclius.

¶ Sed tamen considerandum est: quia imo seruus etiam fideiubendo, naturaliter obligari videtur, quia consensit. d. l. naturaliter. cū si. §. alle.

¶ Non obstat q̄ iura resisterent: quia illa prohibitio fit respectu domini, vt de peculio non teneatur: prout iura prædicta loquuntur, non autem quo ad ipsum seruum procedere videatur.

¶ Secundò quod dictum est seruum obligari naturaliter, actiue & passiuè, procedit quando ista naturalis obligatio prouenit ex promissione secundum quā, graue erat fidem fallere. l. j. §. de pac. l. j. in prin. §. de con. sti. pecu.

¶ Secus si ex contractu mutui vel alio contractu, qui fit de iure gētium, quo iure statutus seruus erat annihilatus: quia tunc etiam naturalis obligatio etiam seruo acquiri nō potest: vt no. Bar. in l. frater à fratre. in. j. q. extra glo. §. de condi. indeb.

¶ Secundò principaliter regula ista habet locum, in contractibus: secus est in delictis in quibus etiā serui obligantur: prout text. distinguit in. d. l. serui. de act. & oblig. & not. glo. hīc quæ dicit idem esse in quasi maleficio alleg. l. j. §. cum seruus. de his qui deiece. vel effude. facit tex. in l. si vnus. §. cum seruus. §. de iniur. & l. si minor. §. si seruus. §. de minor. & insti. de noxa. in prin. & generaliter vbi de pœna corporali agitur, seruus tenetur. l. hos accusare. §. omnibus. §. de accusa.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Quòd arbitrio Domini vel procuratoris confertur, quòd boni viri arbitrio intelligatur.
2. Arbitrium boni viri quomodo intelligatur?

§ GENERALITER.

GENERALITER probandum est, ubicunq; in bonæ fidei iudicijs, confertur in arbitrium domini uel procuratoris eius conditio: pro boni uiri arbitrio hoc habendum esse.

NOTO + quòd illud quod confertur in arbitrio domini vel procuratoris: de arbitrio boni viri intelligitur. facit text. in l. hæc venditio. in prin. §. de contrahen. emp. & l. si in lege. in prin. ff. loca. l. si cum ea. C. de dot. promiss. Et not. Bart. in trac. ad reprimen. in ver. videtur,

Ethoc

¶ Et hoc intelligitur, quando simpliciter dicitur de arbitrio: secus si de libero arbitrio dicatur: quia tunc de libera voluntate intelligitur: vt no. Bar. in l. si sic. de lega. j. in l. alio. col. iij. in vers. ex prædictis. de alimen. & cibarijs legatis. in l. fideicommissa. §. si sic. de legatis tertio. Bald. in l. j. suprâ. de testa. mili. & Roma. in l. filius fa. col. iij. in tertio casu principa li. suprâ de donationibus.

¶ Secundò regula ista limitatur, nisi arbitrium concedatur illi qui aliàs arbitrium boni viri habuisset: quia tunc vt verba aliquid operentur, de voluntate & libero arbitrio intelligitur: vt not. Imo. in d. l. si filius fami. liàs. de donationibus.

¶ Vltimò notandum est, † quòd arbitrium boni viri intelligitur illud, quod in rebus suis quis faceret, vel quod vellet sibi fieri: vt not. Bart. in l. j. ff. de solu. & Roma. in rubrica de arbi. col. iij.

Philippus Decius Pisis.

NOTABILIA.

- 1 Depositarius, quòd de dolo duntaxat teneatur.
- 2 Data paritate terminorum, inter cōmodatum & depositum non fit differentia.
- 3 In commodato, quòd regulariter veniat culpa leuissima.
- 4 Culpa quæ est in faciendo (etiam si leuissima sit) æquiparatur leui & etiam la-
tæ quæ est in non faciendo.
- 5 Depositum, quando terminos depositi egrediatur?
- 6 Recipiens rem precario, de dolo duntaxat teneri.
- 7 Precarium vt fiat, quid requiratur?
- 8 Precarium, quòd recipientis gratia fiat.
- 9 Precarium concedens quando illud reuocare possit?
- 10 Commodatarius quòd plus obligetur & minus iuris consequatur, quàm qui
precario accipit.
- 11 Precarium an transeat ad hæredem concedentis.
- 12 Inter precarium & constitutum, differentiam fieri.
- 13 Conditio purificata, quòd retrotrahatur.
- 14 Res vendita vel donata duobus diuersis temporibus, quis in ea præferatur?
- 15 Facta pace pro se & adherentibus sub pœna vno de adherentibus offenso an cō
mittatur pœna?
- 16 In donatione facta absenti (de re quæ ante ratificationem fuit alteri donata)
non fuit eidem ante ratificationem ius quæsitum.
- 17 Si notarius recipit pacem pro absente intra terminum, an post terminum ab-
sens ratificare poterit?
- 18 Ratificatio Domini de obligatione rei suæ per alium facta, an præiudicet illi
cui dominus ante ratificationem rem vendidit vel obligauit?
- 19 Sub nomine culpæ quando à lege profertur, quòd intelligatur de leui.
- 20 In testibus, quòd indefinita vniuersali non æquipolleat?

- 21 Culpa in contractibus, quomodo veniat?
- 22 Precarium & commodatum, quomodo differant?
- 23 Inter commodatum & depositum, differentiam non esse data paritate terminorum.
- 24 In dubio præsumi quod rogatu commodatarij, sit factum commodatum.
- 25 Commodatarius si utatur re commodata ad usum & deterior fiat, an teneatur?
- 26 Venditor, quod de dolo & culpa teneatur, idem & in contractu pignoris ut nullo modo. 27.
- 28 In contractu locationis & conductionis quod uterque ad inuicem teneatur de dolo lata & leui culpa?
- 29 Conductor in re conducta, de quibus non teneatur?
- 30 Emphiteuta quod de deterioratione teneatur si ex lata vel leui culpa proveniat.
- 31 In contractu dotis, quod maritus de dolo lata & leui teneatur.
- 32 In tutela, tutorem obligari de prædictis.
- 33 In actione negotiorum gestorum, quod dolus, lata & levis culpa veniat.
- 34 In societate, dolus & lata culpa præstat.
- 35 In communione rerum, eadem quæ in prædictis veniunt.
- 36 Conventio contra naturam contractus ut quis in plus vel minus teneatur quam obligatus sit, an valeat?
- 37 Dolus, quod per pactum remitti non possit.
- 38 Lata culpa, remitti potest.
- 39 Latam culpam & dolum, æquiparari.
- 40 Minor licet restituatur aduersus dolum præsumptum, quod locum non habeat in dolo præsumpto de futuro.
- 41 Dolus de futuro, quod etiam tacite remitti possit.
- 42 Debitor speciei quod ex natura contractus non teneatur de casu fortuito, limita, ut nume. 43.

REGULA XXIII. VLPIANVS.

CONTRACTVS quidam dolum malum duntaxat recipiunt. quidam & dolum & culpam. Dolum tantum, depositum, & precarium. Dolum & Culpam: mandatum, commodatum, uenditum, pignori acceptum, locatum, item dotis datio, tutela, negotia gesta, in ijs quidam & diligentiam Societas, & rerum communio, & dolum, & culpam recipit: sed hæc ita. nisi si quid nominatim conuenit, uel plus uel minus in singulis contractibus. Nam hoc seruabitur, quod initio cõuenit. Legem enim contractui dedit: excepto eo quod Celsus putat non ualere, si cõuenerit ne dolus præstetur. hoc enim bonæ fidei iudicio cõtrarium est, & ita utimur. Animalium uerò casus: mortesque quæ sine culpa accidunt, fuga seruorum qui custodiri non solent, rapina, tumultus, incendia, aquarum magnitudines, impetus prædonum à nullo præstatur.

Primò

PRIMO noto ibi: dolum tantum, depositum. quòd
 † Depositarius duntaxat de dolo tenetur. ad idem tex. in
 l. si vt certo. §. nunc videndū. ff. commo. ibi: solum dolum
 in deposito. & in. d. l. j. §. si vestimenta. & §. si. ff. eo. tit. &
 in. §. præterea. insti. quib. mod. re contrahi. obliga. Et
 nō solum de dolo: sed etiam de lata culpa tenetur. l. j. C.
 depofi. & per glo. in. d. §. præterea. in versi. dolo. & c. fi.
 in ver. de culpa. extra de depo. & tra. Bal. in confi. ccxviiij.
 præmittendum est. lib. v. Nam dictio illa tantum: nō ex-
 cludit latam culpā. l. j. §. j. §. si mens fal. modum dixit. no.
 per glo. hñc & in. d. l. iij. §. interdū. §. de neg. gest. vbi An-
 ge. tamen dicit hoc non habere locum in statuto, in quo
 duntaxat dicatur de dolo.

¶ Et cum tantum de dolo & lata culpa teneatur depofi-
 tarius: infertur quòd de leui & leuissima non tenetur. ex
 quo infert Ang. aret. in. d. §. præterea. in prin. quòd si leui
 culpa depositarij res deposita, furto subtracta sit, quòd
 non tenetur.

¶ Et ista conclusio procedit, quando depositum factum
 sit gratia deponentis^a prout regulariter & communiter
 fieri solet: quia nulla vtilitas eius versatur apud quem de-
 ponitur: ideo solus dolus præstat: dicit tex. in. d. l. si vt
 certò. §. nunc videndum.

¶ Secus ergo si factū sit depositū, gratia depositarij: quia
 tūc de culpa etiā leuissima tenetur. l. si quis nec causam. in
 prin. ff. si cer. pe. secundū cōem intellectū, de quo dixi ibi.

¶ † Et tali casu in deposito idē videtur, q̄ in cōmodato:
 quia data paritate terminorū, nō videtur differētia inter
 cōmodatū et depositū: vt declarat Bar. in l. quod Nerua.
 co. fi. ver. xij. quæro. §. depofi.

¶ Eodē modo si depositarius obtulit se, de leuissima cul-
 pa obligatur: secundū gl. hñc per. l. j. §. sæpe. §. depofi. fa-
 cit tex. in. c. ij. extra de depofi.

¶ Et ratio videtur, q̄a gratia eius qui rogauit, cōtractus
 videtur celebrari. l. si gratuita. in. §. margaritas. ff. de pre-
 scri. ver. Si verò depositū factum sit gratia vtriusq̄: depo-
 sitarius de dolo lata & leui culpa tenetur secundū di-

A ¶ Deponen-
 tis. Vide casus
 hos omnes ex-
 pressius p̄ Do-
 Petrum de vn-
 zola in sua pra-
 ctica artis nota-
 ria. volu. trac.
 xij. i art. de ob-
 li. quæ re cōtr.
 nu. 11. 12. & 13.
 vbi quando de
 dolo et leui cul-
 pa teneatur &
 in quibus casu-
 bus, Pet. Cor.

stinctionem quæ habetur in. d. l. si vt certo. §. nunc videndum. & latius ista tradit Bar. in. d. l. quod Nerua. col. antepenul. vers. viij. principaliter quæro. & Abb. post alios. in. d. c. ij. col. ij. de deposti.

¶ Et ad prædicta facit, quia si depositarius accipit pecuniam pro custodia rei depositæ de leui culpa tenetur: quia gratia vtriusque contractus fieri videtur vt conductor cõuenietur. l. j. §. si vestimenta. ff. depositi. & d. l. si vt certo. §. nunc videndum. Nam pecunia, pro deposito dari potest: vt notat Ange. in l. interesse. §. de acquirenda possessio. And. Siculus in consil. lxxj. lib. iij. facit quod not. Roma. in consil. ccccc. summaris quæstionis. col. j.

¶ Et quod dictum est depositarium qui obtulit se, de leuissima culpa teneri: hoc de plano procedit: si gratia ipsius depositarij depositum factum sit^a vel gratia vtriusque vt obligatio aliquid operetur: secus videtur si gratia depositantis depositum factum sit: quia satis obligatio operatur si de leui culpa obligetur. & ad hoc facit tex. in. d. c. ij. de deposito. vbi equiparantur isti duo casus: quod se offerat vel pecuniam accipiat depositarius. sed quando recipit mercedē, tantum de leui tenetur. vt. §. dictum fuit: ergo pariter videtur in alio casu quando se obtulit.

¶ Et certè ex quo nullam habet vtilitatem depositarius qui se obtulit. non videtur quod ex tali obligatione in tantum debeat obligari.

¶ Non ob. tex. in. d. l. j. §. sæpe. quia ibi de leuissima culpa nihil dicitur. Sed simpliciter dicitur, quod debet præstare culpā & custodiā: quæ verba videntur potius leuem culpam respicere.

¶ Non obstat si dicatur dū tex. ibi dicit, illum teneri de culpa & nō de casu fortuito: ergo videtur omnis culpa includi ex quo tantū casus fortuitus excluditur. quia respōdetur hoc non esse verum: nam non sequitur, de casu non tenetur, ergo de omni culpa obligatur. l. quæ fortuitis. C. de pigno. actio.

¶ Non obstat. quod gratia eius qui rogauit cōtractus videatur celebratus. quia hoc videtur verum quādo agitur de vti

A ¶ Factū sit. Vide Barba, c. bonafides. de deposti. vbi dicit hanc cōmunem opi. tamen ipse in contra. ponderat ibi tex. in equiparatione quā facit de eo qui se obtulit: & de eo qui pecuniam pro custodia recipit quem vide. ij. col. & vide eū: qui vult quod quando quis se obtulit videatur contractus celebratus gratia recipiētis. tū. Hiro. Chuc.

de vtilitate rogantis: prout loquitur tex. in. d. l. si gratui-
ta. §. si margaritas. Secus videtur vbi constat rogantem
nullam habere vtilitatem. esset enim absurdum quādo ibi
tantum agitur de vtilitate deponentis, quòd ex eo quòd
depositarius magis liberalem se exhibuit, debeat ita gra-
uari vt de culpa leuissima teneatur.

¶ Adde etiam alium casum in quo depositarius de leuissi-
ma culpa tenetur: videlicet quando fuit in culpa: quia por-
tauit rem depositam, per loca periculosa: vt no. per glo. in
dicto. §. prætereā. in ver. dolo. allega. l. in rebus. in prin.
& l. si vt certo. §. interdum. ff. commoda.

¶ Sed aduertendū est, quia illa iura loquūtur in cōmoda-
to † in quo venit regulariter leuissima culpa. Et nō vide-
tur benè inferri ad depositū in quo regulariter quis de
dolo & lata culpa tenetur.

¶ Sed responderi pōt, † quòd culpa quæ est in faciendo
(prout iura. s. allegata loquūtur) etiā si leuissima sit æqui-
paratur leui & etiā latæ culpæ in nō faciēdo: ^a vt no. Bar.
in l. quòd Nerua. col. antepe. ver. itē quæro: vtrū culpa. ff.
deposi. & gl. in l. si maritus. ff. so. ma. vbi Alex. Et alios ca-
sus in quibus tenetur depositarius de leuissima culpa &
de casu, tradit in glo. in. d. §. prætereā. in l. j. §. sæpe. versi.
euenit. §. deposi. & c. ij. de deposito. in verbo de culpa.

¶ Et notabilē casum nota, in quo depositarius de casu te-
netur ^b † quādo fit depositū in numerata pecunia: & actū
est q̄ tantundē reddatur: tūc enī egreditur terminos de-
positi vt dicitur in l. lucius. la. j. & l. die sponsaliorū. §. de-
posi. Et cū tali casu, depositarius tenetur ad tantundē in
gñe: eius est periculū. l. incendiū. C. si cer. pet. Nā de tali
deposito, idē q̄ de mutuo quantū ad hoc iudicatur: vt no.
Ro. in cōf. ccccc. Sūmarius qōnis. col. ij. & in cōf. cccccxx.
circa ppositā. in prin. Pau. de cast. in conf. ibi. in præsentī
causa. & idē tradit Bald. in conf. cccxv. præmittendum
est. lib. ij. & in conf. ccclxij. viso instrumento. eo. lib. ij.

¶ † Secūdò noto, quòd recipiēs rē precario, de dolo dūta-
xat tenetur & etiā de lata culpa vt est tex. in l. quæsitū. §.
eū quoq; §. de precario. † Et vt sit precariū, oportet q̄
adijcia

A ¶ Faciēdo.
Vide Iason. l. si
mora. iij. col. su-
prā solu. matri.

B ¶ De casu te-
net. Et in qui-
bus casibus de-
positari⁹ tenea-
tur de casu for-
tuito. vide Pau-
lū de cast. in l.
j. §. si euenierit.
ff. deposi.

adijciatur verbū precariū vel aliud idem importans: puta si dicatur: ꝑmitto tibi vt voluntate mea ædifices. Nā illud verbū idem importat quod precariū. l. lucius cū gl. ff. de dona. ita Ang. dicit in cōf. j. porrecta fuit. col. pe. Et differt precariū neutri gñis, à precaria in fœminino gñe: quia cōcessio precaria, nō pōt reuocari ad libitū cōcedentis sicut precarium: quia ad certum tempus conceditur: vt no. Abb. in. c. j. in. ij. not. & c. fi. in vlt. no. extra de prec. ¶ Et mirum videtur, quòd cū ꝑ precarium fiat gratia recipientis: quòd de culpa leui & leuissima non teneatur sicut est in commodato. l. si vt certo. §. nunc videndum. ff. comoda.

A ¶ Contra. Barb. c. fin. tenet cōtra Abb. alle. l. Lucius. de dona. supra.

¶ Ad hoc tex. respondet in d. l. quæsitum. §. eum quoq; ita statutum fuisse in precario: quia voluntate concedentis reuocari potest. & no. Bar. in l. quòd Nerua. col. fi. ver. viij. quæro. ff. depofi.

¶ Et ex hoc videtur dubitandum de eo quod Abb. voluit in. c. fi. in. ij. col. de preca. dicens ꝑ quòd si concedens velit reuocare precarium: statim in præiudiciū recipientis non videtur quòd possit: quia secūdum eum, iura quæ simpliciter dicunt precarium posse reuocari ad libitum concedentis intelliguntur dato aliquo interuallo. arg. l. quòd dicimus. §. de solu. Nam hoc videtur contra^a tex. in d. l. quæsitum. §. eum quoq; vbi videtur præcisè statim posse reuocari ex quo propter hoc solum de dolo & lata culpa tenetur: nec potest allegare se deceptū, ex quo ista est natura precarij de qua à principio cogitare potuit: vt dixi etiam in l. omnibus. §. eo.

B ¶ Limitatus. Ita finit Alcia. in l. mutuū damus. ff. de reb. credi. in ver. aut commodatum quòd toties cōmodatum sit, quoties aliqua res certi cōmodi causa, id est ob determinatum vsum datur: sic dictum quòd cum modo id est præscripto sine detur, & de differētia inter cōmodatum & precarium vide apud eum sem eodem loco. col. ij. Pet. Corue,

¶ Mirum etiam videtur, quòd commodatarius qui plus obligatur, minus iuris consequatur quàm ille qui precario rem accipit. Nam commodatarius non possidet, sed simplicem habet tenutam. l. officium. §. de rei vendi. l. rei commodatę. §. commo. Et per precarium possessio transfertur. l. & habet. §. eum qui. de præca.

¶ Sed ratio à quibusdam assignatur: quia in cōmodato, vsus est limitatus. ^b In precario verò, vsus est latior ad voluntatē concedentis: & hoc incertū est: quo casu dubium

perpe

perpetuum reputatur. l. sufficit. §. de condi. indeb. l. iuris. peritos. in prin. vbi Bart. ff. de excus. tut.

¶ Et licet precarium reuocari possit, ad voluntatem concedentis (vt. §. dictum est) non tamen per mortem concedentis reuocatum intelligitur: vt not. Abb. per illum tex. in c. fi. in. iij. not. de preca. † Transit enim precarium ad hæredem concedentis. ^a l. quæsitum. §. j. l. cum precario. §. fi. §. de preca. Et hoc verum est, quando precarium conceditur simpliciter: secus si concedatur ad beneplacitum concedentis: quia tunc per mortem, beneplacitum expirat c. si gratosè. de rescrip. & ita Abb. dicit in. d. c. fi. Et hoc de beneplacito in pulchra quæstione tradit Ang. in cons. ccxvij. in causa accusationis. col. ix.

¶ Et eodem modo videtur, si concedatur precarium ad voluntatem concedentis: videtur precarium extinguì mortuo concedente: quia per mortem cessat voluntas. l. iij. vbi tex. ff. loca.

¶ In contrarium tamen facit tex. in l. j. §. de preca. vbi precariū concessum videtur, quādiu patitur qui concessit. Et idem dicitur in. d. c. fi. de preca. Ergo ista patientia videtur cessare per mortem. d. l. iij. §. loca.

¶ Sed pōt responderi, quòd illa verba quādiu patitur qui cōcessit, sunt declarata. in l. iij. §. j. §. de preca. vt dicatur pati ille qui cōcessit donec reuocauerit & voluntatē mutauerit: vt colligitur ibi: vt possim reuocare cū mutauero voluntatem. & not. Bar. in l. centesimis. §. fi. de ver. obli. Meritò per mortē non extinguitur precarium: quia licet per mortē cesset volūtas, nō tamen dicitur facta reuocatio: vt not. declarat Bar. in l. & quia. col. fi. §. de iuris. om. iudi. & bonus tex. in. c. si delegatus. de offi. dele. in. vj. Et idem not. Bar. in l. centesimis. §. fi. de verb. obli. cum simi. vt Alex. ibi prosequitur.

¶ Et nota † differentiā esse, inter precariū & cōstitutum. Nam in precario transit naturalis possessio in ipsum rogantem: & ciuilis remanet apud concedentē. l. & habet. §. eum qui. suprā de preca. Sed in constituto si cōstituo me simpliciter nomine tuo possidere, omnis possessio transfertur

A ¶ Concedentis. Est bonus tex. in l. lucius. de dona. suprā vbi etiam probatur: quòd si cōcessum sit ad volūtatē quòd morte cōcedentis nō extinguitur. Hier. Chu.

fertur: quia ille possidet cuius nomine possidetur. l. quod meo. §. de acq. posses. & not. Barto. in. l. interdum. in princip. §. de acqui. posses. & in. l. creditores in. ij. q. vers. item quæro. C. de pigno. cum simi. vt tradit Alexan. in. d. l. interdum. Et hoc videtur procedere in dubio, aliàs etiam in precario agi posset quòd omnis possessio transferatur: vel quòd nulla transeat: vt per glo. in. d. l. & habet. §. cum qui. in verbo in possessione. & instit. de interdi. §. hodie tamen, vers. nec clam.

¶ Et notandum est, quòd per constitutum, vera possessio acquiritur, licet modus acquirendi sit fictus: vt no. Bart. in. l. ab emptione. circa fin. vers. vltimò aduertat. §. de pac. & probatur in. l. certè. §. j. ibi: propriè habere dicor. & Bar. ibi not. illium tex. §. de preca. Et idem tradit Bart. in. l. si is qui pro emptore. col. pen. ff. de vsucap. cum simi.

¶ Et hoc fallit, vbi corporalis traditio præcisè requiritur: quia tunc nõ sufficit constitutum. vt not. Bar. dicit in. l. titia. circa fin. vers. quid si do tibi fundum. §. de verbo. oblig.

¶ Secundò ista conclusio procedit, quando constitutum apponitur in contractu vero: secus si sit simulatus vel sit suspitio fraudis: quia tunc vera & corporalis traditio requiritur: vt not. Barto. in. l. post contractum. colum. iij. versicu. sed quid si venditor. suprà de dona. & in. l. emptor. suprà. de aqua plu. arcen.

¶ Item notandum est, quòd tale constitutum non potest conferri post mortem constituentis: vt not. Ange. dicit in. l. quamuis. §. j. vers. sed ex hoc dico. §. de acquir. posses. Nam tali casu dicit ipse, constitutio precarij nihil operatur: quia confertur in tempus quo possessio defuncti erat penitus interrupta. l. cum hæredes. in princi. de acquiren. posses. & sequitur Alexan. in. d. l. quamuis. §. j. vers. item. per istum text. & idem Alex. in consi. lxxxij. per spectis his. col. iij. lib. ij. secus tamen est, si conferatur in tempus mortis: vt in notabili casu tradit Oldra. in consi. cxxxix. ad habendam aliqualem notitiam. in. v. dubio. Et sequitur Alexan. in consilio. lxxxiiij. visa facti narratione. colum. iij. lib. ij. Et eodem modo, si conferatur post mortem accidentaliter: vt quia constitutum factum sit sub conditione quæ post mortem constituentis purificetur, valet constitutum: † quia conditio purificata, retrotrahitur: vt Oldra. tradit in consi. præalleg. cxxxix. in tertio dubio.

¶ Et supradicta habent locum, quando apparet de cōstituto in ipso instrumento: si non apparet, non potest illum notarius apponere virtute dictionis & cætera: vt notabiliter concludit Alexan. in consi. xxvij.

viso & præhabito.lib.ij.

¶ Et ex supradictis inferitur, ad quotidianam quæstionē ⁊ quòd si res sit vendita vel donata duobus successiuè diuersis temporibus: quo casu præfertur ille cui prius rei traditio facta sit.l.quoties. C. de rei vend. Nam sufficit quòd traditio facta sit per constitutum: vnde primus emptor vel donatarius cui factum fuit constitutum, præfertur secundo cui postea realis traditio facta sit: vt tenet Guil. de cug. in.d.l.quoties. quem refert & sequitur Ioan.Andr. in addi. ad Specu.in titu. de empt. & vendi. § sciendum.col.x. versì. quòd si res tradita non est in præsentia.in addi.incip.hic dubitatur.& idem sequitur Bal.in rubr.de contrahen.empt.in.xvj.q.Abb.in.c.ij.col.fin.de consuetu.& in consi.xcj.quo ad primum dubium.col.penul.lib.j.& idem Alexan.in consi.xiiij.circa primum dubium.in fin.lib.j.& in consilio.xxv. viso testamento.lib.iiij.& idem Bald.in consi.ccclxix.venditor constituit.lib.v. & Ange.in consilio.cvj. quædam mulier. Et ista conclusio est satis nota. sed pluribus modis vtiliter limitatur.

¶ Primò quādo possessio tempore constituti, erat penes constituentē: aliās secus.vt not.Ange.in.d.l.quamuis. §. si conductor. & Alexan. ibi in fin.sequitur.& post Ange.admonet aduocatū eius qui agit virtute constituti: vt debeat probare constituentem possidere, tempore constituti:& idem Ange.dicit in.l.ij.circa fin.C. de acquirē. posses. & in.l. quædā mulier.col.j.versì.attende tamē.de rei vendi. & Bal.in.l.j.col.j.C. quando li.ab emp. discedere.& idem Alex.confì.x. viso processu.lib.iiij.hoc fallit in antiquis:vt Soci. scribit in consi.clxxxviij. in controuersia.col.iiij.versì.tertiò probatur. Et non sufficit quòd constituens detineret:vt not.Bal.in rubri.de contrahen.empt.q.xvj.

¶ Secundò fallit, quando primus emptor non soluiſſet pretium, nec habita fuisset fides de pretio: quia tali casu vera traditio nō transfert dominū. §. venditæ.inſti. de rerū diui. A fortiori ergo, nec ista: quæ inducitur per constitutū:vt not.Bal.in.d.rub.de contrah.emp.in.xvj.q.

¶ Tertiò, conclusio prædicta intelligitur, quando res certa sit, quam quis constituat se possidere: secus si incerta sit: quia propter incertitudinem, constitutum nihil operatur:vt not.Bar.in.l.iiij. §.incertam.ſ. de acquiren.posses. & idem not.Ange.in.l. qui de tota. §. incertę. ff. de rei vend. versì.& ideo.vbi inquit quòd si venderem vel donarem quicquid habeo in tali fundo: & constituam me precario nomine possidere: non transfertur possessio propter incertitudinē. Et ad hoc bene facit, quod not.

not. Bar. in consi. xxiij. Petrus vendidit. vbi inquit quòd si venditio facta sit ad mensurā: quo casu ante mensurā non est perfecta venditio. l. quod sæpe. §. in his. §. de contrah. emp. vnde tali casu constitutum nihil operatur: & secundus emptor cui facta est venditio & traditio, debet primò præferri: vt concludit Bart. in consi. præalleg. & ista videtur quarta limitatio ad conclusionem suprā factam.

¶ Quintò limitatur conclusio suprādicta, quando constitutum fuit factum præsentī, secus verò si absenti factum sit: quia tunc possessio non transfertur antequam ille ratificet: vt notab. concludit Alex. in. l. quod meo. in princi. col. ij. versic. item istud quod hīc dicitur. §. de acquiren. posses. vbi limitando illum tex. dicit quòd intelligitur quando erat præsens ille cuius nomine fit constitutum. Nam tunc in illum, per constitutum possessio transfertur: secus si quis constituat se possidere pro absente: quia illi non acquiritur possessio antequam ratum habeat. l. si communis seruus. §. j. de acquir. posses. facit tex. in. l. si ergo. §. de nego. gest. Et ideo dicit Anto. de but. in. c. cum venissent. in fin. de resti. spo. quòd si ille pro quo absente fuit factum constitutum expellatur de possessione, antequam ratum habeat non competit sibi remedium recuperandæ possessionis: quia ante ratificationem, possessio acquisita non fuit. Et si nunc ratificaret post spoliationem, non admitteretur ratificatio: quia non esset facta congruo tempore, videlicet tempore quo constituens possideret: quia iam erat perditā possessio. arg. l. bonorū. §. rem ratam haberi. Et ad hoc alleg. Anto. de but. in. d. c. cum venissent. decisionem dominorum de Rota in decisione. cxlvj. incip. item licet amicus. & reperitur in nouis in decisione. cl. & sequitur Alexan. in. d. l. quod meo. col. ij. quia ratificatio debet fieri re integra: vt not. Bart. in. d. l. si vxor. §. si quis planè vxore. §. de adulte. vbi inquit, † quòd si ab aliquo fuit facta pax pro se & adherētibus suis, sub pœna: & vnus ex adherētibus offensus fuit, antequam ratū haberet: quod licet postea ratificet, pœna non cōmittitur. arg. d. l. bonorū. sic in proposito cōstitutū factū pro primo emptore vel donatario absente, nō pōt ratificari si ante ei⁹ ratificationē facta sit venditio & traditio secundo emptori vel donatario.

¶ Et ampliatur singulariter ista limitatio, etiam si notarius stipulatus sit pro illo absente pro quo factum fuit cōstitutū: vt singulariter tradit Pau. de cast. in consi. cxcvij. aliās. cxcv. visis his quæ narrantur. & plenè allegata sunt in secundo dubio. versic. secundo videndum est. vbi ponit

A ¶ Ratū. Vi-
de eundem in
regula semper
qui non prohi-
bet, infra eo.

quæstio

tionem † de donatione facta absenti: pro quo notarius illam recipit & stipulatus fuit: & ante ratificationem absentis fuit alteri facta donatio de eisdem bonis: concludit quòd ante ratificationem, non fuit ius quæsitum primo donatario: per reg. l. si ego. de neg gest. & alleg. §. generaliter. auth. quib. mod. natu. effic. sui. Et quia speciale est in mutuo, vt alteri per alterum etiam ignoranti actio acquiratur. l. certi conditio. §. si nummos. s. si cert. peta. Non obstat stipulatio notarij: quia dicit ibi Pau. de cast. quòd stipulatio notarij. non facit quòd absenti ius acquiritur nisi secuta ratificatione ^a Solum enim operatur, vt secuta ratificatione, vtilis actio sine cessione acquiratur quòd non esset in alio quàm notario: qui si stipuletur nomine absentis, etiam sequuta ratificatione actio illi non acquiritur sine cessione, vt latius prosequitur Pau. de ca. in. d. consi. Et ibi ad propositum concludit, quòd ratificatio non potest fieri in præiudicium secundi donatarij, cui medio tempore ius quæsitum fuit: quia illi fuit res donata & tradita. alleg. l. si ego. §. si res. ff. de iur. do. & no. in. l. si. indebitum. §. j. ff. rem rat. hab. Et hoc idem tradit Pau. de cast. in consi. clxxij. aliàs. clxxj. in casu præsentis visis omnibus: de quibus. s. in nouis. Et id quòd dictum est de notario, etiam tenet Bald. in. l. nec ei. §. satisfactio. circa fin. versic. vj. quæro. s. de adopt. vbi quærit, † si notarius recipit pacem pro absente infra terminum, nunquid post terminum ratificari possit. Et videtur primò quòd sic: in notario qui alteri acquirit. Contrarium concludit: quia non obstante stipulatione notarij. ratificatio requiritur ante terminum. & sic Bal. tenet q. nō obstat stipulatione notarij, ratificatio necessaria sit. secundū prædicta aliàs cōsului Lugdnni in quadam donatione facta per magistrum Ioannem de Albendo notarium, filiae suæ Margaritæ absenti.

¶ Sexto limitatur non habere locum in primo emptore vel donatario, qui factum sit constitutum sub conditione: quia licet purificata cōditione, cōditio retrahatur: vt no. Old. in constituto. in consi. cxxxix s. alleg. in. iij. du-

A ¶ Ratificatio. Simile ex Ciceronis verbis colligit Alciatus lib. 3. parer. cap. 3. vbi quæstionē format, an cū qs absenti donat qui deinde ante acceptationem moritur, num ius accipiendi heredi cōpetat? & pbat non cōpetere, pro quo alleg. Pau. de ca. consilio 198. decisio 126. vide apud eos. Pet. Cor.

bio. Tamen si ante euentum conditionis, res pro qua fuit factum constitutum alteri vendita sit & donata & tradita, illi ius quæsitum videtur quod tolli non potest: licet prima conditio cōstituti primi emptoris vel donatarij purificata sit: quia illa conditio non trahitur retro in præiudicium secundi emptoris vel donatarij: quia extremum à quo non est habile: iuxta no. p. Bar. in. l. si is qui pro emptore. col. iij. ver. idē si æstimabile extremum à quo. §. de vsuca. allega. l. bonorum. §. rem rat. hab. vbi si ille actus qui ratificatur non potest secundum veritatem fieri tempore ratificationis, illa ratificatio non trahitur retro: quia extremum à quo non est habile. Et idem probatur in. l. necessario. §. quod si pendente. §. de peri. & commo. rei vendi. vbi si conditio venditionis extitit, re perempta conditio non retrorahitur: quia extremum à quo non est habile. & ita in proposito videtur: quia tempore purificatæ conditionis, illa clausula constituti non potuisset possessionem transferre: quia non erat apud venditorē. & hoc idem no. Bar. in. l. quoties. in fi. §. de noua. & Alexan. in consi. xxv. viso testamento. col. ij. lib. iij. & quia ad hoc ut ratihabitio vel conditio trahatur retro, requiritur quod res sit in eodem statu: ut not. tradit Barto. in. l. si vxor. §. si quis vxorem. ver. sic. vel aliter. §. de adult. & Alexan. in. d. l. quod meo. in principi. col. ij. & in consilio. lxxvij. viso. col. penul. lib. v. & Corneus in consi. cx. in iudicio diuisorio. col. pen. lib. ij. & ad idem facit quod not. Bart. in. l. res aliena. in principi. §. de pign. act. vbi concludit, † quod ratificatio domini de obligatione rei suæ per alium facta, eius nomine non præiudicat illi cui dominus ante ratificationē rem vendidit vel obligauit. Et facit quod not. Abb. post Ant. de but. in. d. c. cū venissent. co. ij. de rest. spo. & quod no. Pau. de ca. in cōsi. cxcvij. cū si. in præsentī limitatiōe. §. alle. Et ita aliās consului in ciuitate Auinionensi pro magnifico Barono d'Ales. !

¶ Vltimò, conclusio supradicta limitatur procedere stante primo contractu venditionis valido: secus si nullus fuisset: quia constitutum in contractu nullo nihil operatur: ut no. Bal. in. l. ex testamento. C. de fideicō. dicens, quod si non valet principale, cōsequenter non valet precarium eius accessorium. Et idem not. Bal. in. c. ij. de feud. dato inui. legis commis. & sequitur Alexan. in. l. j. §. si vir. & l. quod meo. in principi. §. de acquiren. pos. & latius idem Alexā. in consi. lxxxj. lecto & discussio. col. iij. lib. iij. Et hoc bene procedit, in ista possessione quæ à iure per constitutum transfertur: quod pariter potest à iure annullari: secus est in possessione reali quæ in facto cōsistit: quia illa trāsferitur: licet cōtractus

principij

principalis sit nullus. l. j. §. si vir. §. de acq. pos. vbi Pau. de cast. ita dicit & declarat. Et hæc satis sint de constituto.

¶ Tertiò noto ibi dolum & culpã: q̃ in pluribus contractibus hîc enumeratis, venit non solũ dolus, sed etiã culpa. Et de leui intelligitur: quia sub nomine culpæ quãdo profertur à lege, de leui intelligitur, ^a vt no. Bal. in auth. quod locũ. in. ij. q. j. de colla. alleg. l. si cum venderet. §. si. §. de pig. acti. & no. per glo. in. l. in venditione. §. de tempore. in verbo ex culpa. & Bar. ibi in vltimo notabili. §. de bonis au. iud. pos. & facit gloss. in. §. præterea. in ver. culpæ. insti. quib. modis re contrahitur obli. & in. l. si filiusfamiliã. §. marito. in ver. culpa. ff. sol. matr. & no. Bal. in. l. acceptã. in. vj. q. C. de vsu. Et hoc intelligitur, nisi secundũ subiectã materiam esset aliud dicendum: quia tũc culpa intelligitur, secundũ subiectã materiã: vt no. Bal. in. l. quæ fortuitis. col. iij. ver. sed dubitatur. C. de pig. acti. cũ simi. vt per Alex. in. l. si mora. col. v. §. sol. matr.

A ¶ Intelligit. Vide Iaso. in. l. si mora. so. ma. ij. col.

¶ Hoc tamẽ non haberet locum in testibus: quia si deponunt de culpa in contractu gratia vtriusq; celebrato, non intelligitur de culpa leui secundum subiectam materiã: quia probatio non concludit, cũ possit intelligi de leuissima culpa: vt no. Corn. Perusinus in consi. cxviij. videtur prima facie. col. iij. lib. j. Et hoc ex eo videtur, quia probatio debet de necessitate concludere. c. in præsentia. de proba. l. nõ hoc. j. vnde legi. † Et ideo in testibus, indefinita nõ æquipollet vniuersali: vt no. Abb. post Inno. in. c. auditis. de præscr. Alex. in cõsi. cx. visis acutissimis. lib. j.

B ¶ In contractibus. Vide Ias. l. domus. ij. co. de lega. j.

¶ Et discurrendo breuiter, † quomodo veniat culpa in contractibus hîc enumeratis. Primò in mandato. Cõclusio sit q̃ regulariter in mādato mādatararius^c teneatur de dolo, lata & leui culpa. tex. hîc declarando vt dixi, facit tex. in. l. si procurator ē. §. si. §. manda. in. l. in re mādata. in fi. C. manda. Et ista conclusio videtur procedere in mādato, quod mediocrẽ diligentiam videtur requirere: vt emere aliquid vel negotia gerere. Secus est in mādato in quo maxima diligentia requiritur: vt in mādato ad lites: quia tunc procurator de culpa etiã leuissima tenetur. l. à pro-

C ¶ Mandatarius. Quando mādatararius teneatur de leuissima culpa: & q̃ dicatur leuissima: et qñ de dolo vel lata culpa. vide Paul. de cast. in. l. in rebus. ff. cõmodati. Item de qua culpa teneatur mādatararius. vide Bar. in. l. eũ qui. §. si culpa. ff. de fug

curatore. C. manda. & no. Dyn. in reg. contractus. cum simi. vt tractat Alex. in consi. xlj. viso puncto. col. ij. lib. j. Et ex hoc ibi infert, qd Capitaneus galearum de leuissima culpa teneatur qd tale negotium videtur exactissimā industriam requirere. Si verò in mandato continetur illud: quod modicā aut nullā requirit industriā, vt in mandato facto fideiussori qd soluat, vel alicui portet literas: tunc solū mandatarius de dolo & lata culpa tenetur. l. si fideiussor. in prin. & §. j. §. mandati. Et ita adaptando iura. §. all. cōcludit Bar. in. l. quod Nerua. col. pe. ver. nonò quero. §. manda. & in. l. eū qui. §. si. §. de fur. & sequitur. Bal. in. l. quæ fortuitis. in penul. col. ver. iuxta hoc reuoco in dubiū. C. de pig. act. Pau. de cast. in l. in rebus. in prin. §. cōmoda. & Ange. are. in. §. mādātū in fi. insti. manda. glo. tamen in. l. in re mādāta. C. manda. in ver. exactio. aliter distinguit. cōsiderando cuius gratia factum sit mandatū. Sed gl. insti. manda. in. §. mandatū. in versi. iusta causa. nō approbat dictā opi. dicens: qd contractus mandati, multū distat ab alijs contractibus. Et hoc patet ex eo quod. §. dictum est de procuratore ad iudicia, qui etiam de leuissima culpa tenetur: & tamen mandatū, factum videtur gratia mandantis. Et supradicta habent locum in actione mandati directā: secus est in contraria, in qua venit leuissima culpa. l. si feruus communis. §. quod verò. in principi. & ibi Bart. §. de fur. Et hoc limitatur & declaratur vt per Bald. in. l. quæ fortuitis. col. pe. C. de pig. act.

¶ + Secundo dicitur hīc, de commodato: nam commodatum differt à precario: quia precarium conceditur ad voluntatem concedentis. l. j. §. de precario. c. si. de preca. & §. dictum fuit. Sed commodatum fit ad certum vsum, & debet esse gratuitum. l. si rem tibi inspiciendam. §. de præscript. ver. Item debet fieri cum certo tempore expresso vel tacito: secus si concessio facta sit ad certum vsum indeterminatū, quia esset precarium: vt not. Bar. in. l. j. in princ. §. de preca. & in. l. in commodato. §. sicut. §. commodati. per. l. Lucius. ff. de dona. & idem no. Bal. in. l. aquilius. in. j. oppo. §. de dona. & idem no. Bal. in. l. ij. C. cōmo. & Ange. are. sequitur in. §. sequens. col. iij. insti. de actio.

¶ Et cōmodatū nō pōt reuocari, nisi vsu finito. d. l. in cōmodato. §. sicut. in. c. j. in. fi. eo. tit. §. cōmo. sufficit tamē qd tantū tēporis elapsū sit qd potuerit cōmodatarius perficere vsum ad quē res fuit cōmodata. Et si nō sit vsus etiā propter aliquod impedimentū: reuocatio nō impeditur: vt not. Barto. post gl. in. d. l. in cōmodato. §. sicut. Et in cōmodato, quia gratia cōmodatarij cōmuniter fieri solet: ideo de leuissima culpa

regulariter cōmodatarius tenetur. §. item is cui. insti. quib. mo. re cōtrahi. oblig. & l. j. §. is quoq; ff. de actio. & obli. l. in rebus in prin. l. si vt certo. §. nunc videndū. ff. cōmo. c. j. in. princ. de cōmod. Secus si gratia vtriusq; scilicet dātis & recipientis, factū sit cōmodatū: quia tunc solū de leui culpa obligatur. l. in rebus. §. hoc ita. §. cōmo. l. si cū venderet. §. si. & ibi glo. §. de pig. actio. si verò tantū gratia cōmodantis factū sit cōmodatū: cōmodatarius solum de dolo & lata culpa tenetur. d. l. si vt certo. §. interdum. §. cōmodati. & glo. ibi ita distinguit & latius tradit Bar. in d. l. quod Nerua. col. fin. in ver. xi. quæro. & Bal. in l. quæ fortuitis. col. pe. C. de pig. act. Abb. in. d. c. j. col. ij. Et ex prædictis infert Bart. in d. l. quod Nerua. in loco præalle. tñ esse differētiā inter cōmodatū & depositū, data paritate terminorū: sed differentia quā facit tex. hic & in d. l. si vt certo. §. nūc videndū. videtur pcedere cōsiderato eo quod plerunq; cōtingit. Quia cōmodatū gratia cōmodatarij, & depositū cōiter gratia deponētis fieri solet. Et propter hoc in dubio psumitur, tñ rogatu cōmodatarij, sit factū cōmodatū: vt not. Bart. in. d. l. si vt certo. §. interdū. & sequitur Ang. are. in. d. §. itē is cui. insti. quib. mo. re cōtrahi. obli. vbi dicitur: qd cautus sit ille qui agit cōtra cōmodatariū: vt dicat qd ipse cōmodatari⁹ rogauit & petijt. Ista tñ cautela nō videtur necessaria ex eo quod dictū est qd rogatu cōmodatarij psumitur factū cōmodatū. Et ad iudicandū cuius gratia cōtractus sit celebratus, debemus inspice-
re principale propositum: vt not. Bar. in. l. rogasti. §. si cer. peta.

¶ Et ex supradictis infertur, qd si commodatarius vtatur re commo-
data ad vsum pro quo fuit commodata, & res deteriorata sit: non tene-
tur. l. fin. ff. commoda. Et si res commodata remittatur per nuntium
idoneum communi opin. & à casu perdita sit non tenetur commoda-
tarius. l. argentū. §. cōmo. Qui tex. limitatur & declaratur vt dixi in. c.
significāte. de app. & tradunt Moder. in. l. j. ff. de eo per quē facta est.

¶ Tertiò dicitur hīc, de venditore† qui etiam ipse de dolo, & culpa te-
netur: vt hic dicitur. Et de culpa leui intelligitur cū gratia vt vtriusque
cōtractus celebretur: vt concludit gl. per illum tex. in. §. cum autē. insti.
de cōtrahē. empt. in ver. neq; culpa. & in. l. custodiā. ff. de peri. & cōmo-
do rei vend. & tex. in. d. l. si vt certo. §. nunc videndū. ver. sed vbi. Nam
licet in re vendita, periculū pertineat ad emptorē. d. §. cū autē. & in. l. j.
C. de peri. & cōmo. rei vendi. debet tamē venditor custodiam in re ven-
dita prestare, qualē bonus paterfamiliās in rebus suis adhiberet. l. quod
sape. §. si res vendita. §. de contrahen. empti.

¶ **¶** Quartò idem est in contractu pignoris: ut hîc dicitur. Gratia enim vtriusq; contractus pignoris celebratur: & ideo de dolo lata & leui culpa creditor tenetur. §. creditor quoq; insti. quib. mo. re contrahi. obli. & d. l. si vt certo. §. nunc videndum. ver. sed vbi. & l. sicut. ibi gl. Bal. ² C. de pigno. & l. si cû vederet. §. si. & ibi. gl. ff. de pig. actio. Et ista cõclusio procedit in pignore conuentionali prout tex. hîc dicit, & iura. s. allegata loquuntur. Secus est in pignore prætorio vel iudiciali, in quo creditor solum de lata culpa tenetur. l. prætor ait. §. est prætereà. s. de bonis auctor. iud. pos. vbi tex. expressè istam differentiam facit. Et not. Barto. in l. j. ff. de pig. act.

¶ **¶** Quintò dicitur hîc, de contractu locationis & conductionis in quo vterq; adinuicem tenetur de dolo lata & leui culpa: ut hîc quia gratia vtriusque celebratur. d. l. si vt certo. §. nunc videndum. ver. sed vbi. Ad idẽ tex. in l. in iudicio. C. loca. vbi gl. & §. qui pro vsu. vbi gl. insti. loca. ¶ Hoc fallit in rebus quæ leuiter franguntur in quibus venit etiam culpa leuissima. l. si merces. §. qui columnam. vbi glo. s. loca. & no. per glo. in dicto. §. qui pro vsu.

¶ **¶** Et ex prædictis infertur ad quæstionem quam ponit Bald. in consil. ccxix. incip. vannutius. li. j. quod t pro equo quem quis accipit ad vecturam. si in itinere infirmatus sit, & conductor apud hospitem dimisit: & mortuus sit, non tenetur quia de vitio naturali nec de casu fortuito: nec etiam de leuissima culpa conductor tenetur per supradicta.

¶ **¶** Et similiter infertur, ad gl. in authen. de non alienan. §. scire autem. ver. fecit. quæ dicit t quod emphyteuta qui rem deteriore facit, tenetur quando talis deterioratio proueniat ex lata vel leui culpa: quia contractus gratia vtriusque celebratur. Et no. Bal. in authen.

A ¶ Bal. Adde qui rem. de sac. san. eccle. C. in. j. col. vers. tertio requiritur. & tradit Alexan. in cons. cxvii. in casu de quo quæritur. col. penul. lib. v.

A ¶ Similiter infertur ad quæstionẽ quam ponit Corneus Perusi. in cons. cccxvii. pro dicto victurali. lib. iiii. ibi: de victurali qui perdidit sacculum, in quo erat argentum.

B ¶ Tenetur. ¶ Sextò dicitur hîc de dotis datione. Nam etiam contractus dotis, gratia vtriusq; celebratur: t ideo maritus de dolo lata & leui culpa tenetur **b**: ut hîc. & in. d. l. si vt certo. §. nunc videndum. ver. sed vbi. & not. per glo. in l. si constante. §. si maritus. in ver. culpanda. in fi. & in l. si

mora.

mora. in ver. culpa. §. solu. matri. Illo tamen casu, tenetur de leuissima culpa: videlicet quando in rebus suis esset diligentissimus: vt per gl. no. in l. in rebus. C. de iur. dot. in gl. j. in fi. & Alex. in l. etiam. §. licet. in prin. ff. solu. matri. & ibi post Nicolaum de Neapoli dicit hoc modo posse limitari omnia iura, dicentia quem teneri de dolo lata & leui culpa. Et ibi infert ad quæstionem de Boue, quam ponit Bal. in l. pignus. sed voluit al legare. l. quæ fortuitis. col. iij. ver. sed iuxta prædicta queritur. C. de pig. act. Eodem modo si esset leuissima culpa in faciendo, maritus tenetur: quia cum de leui teneatur: vt. §. dictum est, leuissima culpa in faciendo æquiparatur leui in non faciendo: vt per Bart. in l. quod Nerua. in. vij. q. prin. vers. item quæro vtrum. §. depositi. Et ad hoc est glo. not. in l. si mora. & Alexan. ibi. ff. solu. matri.

¶ Septimò etiam in tutela obligatur tutor de dolo lata & leui culpa: vt hîc. & est tex. in l. quicquid. C. arbi. tute. & in l. tutori. C. de neg. gest. in l. iij. §. tutores. vbi gl. in ver. inconsideranter. §. de suspe. tu. vt no. Bart. in l. quod Nerua. col. penul. in. x. q. Et ibi excipit duos casus, in quibus tantum de lata culpa tenetur. & tradit Bald. in l. quæ fortuitis. col. penul. C. de pigno. actio. Ange. aret. in. §. actionum. col. xxij. insti. de act. & vide tex. in l. ij. C. arbi. tut. in l. si tutor. §. de admi. tutor. & Fulg. in conf. xxv. Spectabilis miles. in fi. Et faciunt quæ dixi in confi. clxxvij. & in consil. cxcij. & in consil. cx. col. fin. Et licet tutor de leui culpa teneatur, hæredes tamen tutorum solum de lata culpa conueniri possunt. l. j. & per totum. C. de hæred. tuto.

¶ Successiue octauo dicitur de actione negotiorum gestorum: in qua etiam regulariter venit dolus lata & leuis culpa. l. tutori. C. de neg. gest. Et per illum tex. hanc regulam facit gl. in l. iij. §. interdum. §. de ne. gest. & §. sunt autem. insti. de obli. quæ ex quasi contra. Et licet iste qui alterius negotia gerit, videatur se ingerere, tamen regulariter de leuissima culpa non tenetur vt facilius homines inducantur ad gerendum negotia absentiū quæ perirét: vt no. Bar. in l. quod Nerua. col. fi. in. xj. col.

¶ Et considerandum est, quod ista actio negotiorum gestorum numeratur inter contractus. qua gratia vtriusq; celebrantur: quod ex eo fieri videtur: quia cum spòte quis veniat ad negotia alterius, illa oblatio facit. quod etiam eius gratia contractus videatur celebrari arg. l. j. §. sepe. suprà depositi. Meritò ergo tenetur de leui culpa: quia in contractibus bonæ fidei, qui gratia vtriusq; celebrantur quis tantum de leui tenetur. l.

A ¶ Actio. Vi de Bal. d. l. quæ fortuitis. penultima columna.

A ¶ Societate.
Adde Bal. d. l.
quæ fortuitis,
fi. col.

fi seruus. §. cūm quid. de lega. j. limitatur tamen ista conclusio vt per glo. in. d. l. iij. §. interdū. de neg. gest. & Bar. ibi sequitur. & in. d. l. qui Nerua. col. fi. Et Ang. aret. in. §. actionum co. xvij. ver. quæro. de quo tenetur gestor. in. situ. de actio.

¶ Nonò dicitur hîc, de societate. ^a + Nam in tali contractu, etiam dolus & culpa præstatur vt hîc dicitur: & de le-

ui culpa intelligitur: quia gratia vtriusq; celebratur. l. si vt certò. §. nūc videndum. ver. sed vbi. & ad idem tex. in. §. fi. insti. pro socio. & in l. socius socio. & in l. cum duobus. §. j. §. pro socio. Et tradit Alex. in consil. xlvij. circa primum. col. v. lib. j. Et prædicta conclusio procedit, nisi socius in suis rebus negligens esset: quia sufficit illam adhibere diligentiam quam in rebus proprijs præstare solet: vt dicitur in. d. l. socius socio. & d. §. fi. insti. pro socio. Et no. Alex. in consil. cij. super primò. col. v. lib. ij. Et hoc declaratur vt per glo. in. d. l. cum duobus. §. j. in versu. venit. quā pro notabili sequuntur, Ang. aret. in. §. fi. insti. pro soc.

¶ Et ex prædictis infertur, quòd cūm socius teneatur de leui culpa teneatur de furto. l. cum duobus. §. damna. ff. pro socio. not. Bal. in l. si creditor. C. de pigno. act. & Corneus peru. in consil. cccvij. pro dicto victurali. col. iij. lib. iij.

¶ + Decimò & vltimò dicitur hic, de rerū cōmunionē in qua etiam dolus lata & leuis culpa consideratur vt hîc: & in l. heredes. §. non tantum. in l. & puto. §. sed & si. §. fami. ercisc. Est tamen notandum, quòd leuis culpa in rebus communibus aliter consideratur quā in rebus alienis; quia in alienis illa diligentia requiritur, quam diligens paterfamilias præstare solet. l. si cūm venderet. §. fi. cum. l. seq. §. de pigno. act. & l. si procurator. ff. ad. l. aquil. sed in rebus communibus sufficit talē præstare diligentiam qualem in suis rebus adhibere solet. d. l. heredes. §. non tantum. & declarat Bar. in l. quod Nerua. col. ix. ver. ad primum. & ver. ad secundū. Et idem in l. j. ff. de sol. col. ij. vbi etiam limitat quòd dictum est de rebus alienis, nisi committatur res arbitrio recipientis: quia tunc illa verba important vt faciat illud quòd in rebus suis faceret: per illum tex. ibi cum glo. & not. Bal. in l. j. in. ij. oppo. C. de his. quæ pœnæ nomi. cum similibus. vt tradit Alex. in consil. cij. super. j. col. iij. lib. ij.

¶ + Quartò principaliter noto, valere conuentionem contra naturam contractus vt quis in plus vel minus teneatur quā de iure obligatus sit: quia contractus ex conuentione legem accipiunt vt hîc dicitur. & in regula

gula contractus. eo. tit. in. vj. l. j. §. si conuenerit. & §. fæpe. §. depositi. in l. pacisci. §. de pac.

¶ Et ista conclusio procedit, quando natura contractus solum alteratur: secus si mutetur illud quod esset de substantia contractus; quia tunc conuentio non valet. l. cum precario. §. de precario. facit tex. in l. ij. §. de vsufru. earū rerum quæ vsu cōsu. Et. l. per seruum. §. deniq;. §. de vsu & ha. & in l. pacta conuenta. ff. de contrahen. emp. in l. cū mansueta. eod. tit. Et hoc intelligitur nisi conuentio posset in aliam dispositionem transire: quia tunc illa conuentio quæ non valet prout agi videbatur, in aliam dispositionem transfertur quando verba conueniunt & hoc partiuntur. l. vbi ita donatur. §. de dona. cau. mor. vbi Bart. declarat,

¶ Quintò noto, quòd dolus per pactū remitti non potest. idem dicitur in l. j. §. si cōueniatur. ver. illud. §. depositi in l. si vnus. §. illud. §. de pac. l. in commodato. in prin. §. cōmo. & rationem. tex. hīc adducit: quia hoc bonæ fidei iudicio contrarium est. ista tamen ratio non videtur generalis. quia idem videtur in contractu stricti iuris. l. si quis cū aliter. de ver. obli. l. dolo. C. de inuti. stipu. Et ideo illa ratio esse videtur, ne detur occasio delinquendi ^a. l. conuenire. §. de pactis dotalibus. Et ista ratione: quia dolus remitti non potest: in generali remissione vel liberatione, facta alicui, non venit dolus ^b. l. non solum. la. ij. §. si. l. Aurelio Caius. §. de h. lega. & l. si seruus vetitus. de leg. j. l. quidam decedens. in prin. §. de admi. tu. vbi Bart. cum si. vt tradit Alexand. in consi. lxij. seuerissimus. lib. iij. & in consi. clxiiij. præsupposito primo lib. v. Et idem Ang. in consi. cxliij. reuocatur in dubiū. & in cōf. clxxiiij. filius Iugonis. & Bald. in consi. l. in causa præsentī. in prin. lib. j. secundum formam nouam. vbi inquit quòd in nulla latitudine potestatis. dolus includitur. l. creditor. §. luci⁹. suprā mādati. Et idem not. Fulg. in consi. ciij. Nobilis vir. Et de hoc latè dixi in consi. clxxviiij. vbi hoc limitatur & declaratur. & consi. excij. vbi videndum est.

¶ Et licet dolus remitti non possit, lata culpa tamen re

A ¶ Delinquē di. Vide Bald. in l. sic cum antea. C. de arbi. & in l. si. de cōhen. emp. Hier. Chuchalon.

B ¶ Dolus. Vi de glo. & doc. l. transactio. C. de transact. & in l. si vnus. §. illud. de pact. Bald. in l. aduersus. C. de exce. Bar. in l. Pompo. in. ix. col. de nego. gesto. Hiero. Chuch.

mitti potest. vt no. in. d. regula contractus. eod. tit. in. vj. facit tex. in l. si vt certo. §. interdum. ff. commodati. Et not. Alex. in l. si mora. col. j. §. so. ma. Et idem Fulg. dicit in consi. xxv. spectabilis miles. col. penul. alleg. illum tex. qui de dolo loquitur.

A ¶ Dolo. Vi
de istam regulā
per Soci. in suo
tracta. fallen. in
regula. xcvi.

¶ Possit tamen responderi, quòd idem sit in lata culpa quæ dolo^a æquiparatur † adeò quòd si dicatur de dolo tantum, lata culpa non excluditur. l. j. §. j. ff. si mens. fal. mo. dix. nisi dicamus quòd remissio doli est contra bonā fidē. vt dicitur in l. j. §. si cōueniatur. ff. depositi. Et ista ratio nō videtur habere locū in lata culpa, quæ ex simplicitate & quadam fatuitate procedit: vt not. Bar. in l. quod Nerua. in diffinitione latæ culpæ. Et per glo. §. pen. insti. quibus mod. re cōtra. obli. Et ad hoc facit, quia lata culpa videtur dolus præsumptus. l. quod Nerua. §. depositi. qui quidem dolus præsumptus remitti potest, vt tenet Ant. de but. in. c. fraternitatis. co. ij. vers. fallit quartò. de test. Et Feli. ibi sequitur. col. iij. Contrariū tamen voluit Pau. de cast. in. d. l. si vnus. §. illud. §. de pac. per tex. in l. quod Nerua. † Et ad hoc facit, quia licet minor restituatur aduersus dolum præsumptum vt per glo. in l. vbi exigitur. ff. de edendo. hoc non habet locum in dolo præsumpto de futuro. vt not. Bart. in. d. l. vbi per. l. auxilium. in prin. §. de mino. vbi Barto. & idem Barto. in l. j. §. nuntio. de oper. no. nun. cum simi. vt tra. ibi Alexand. Concordari possunt si dicamus, quod dolus præsumptus de futuro remitti possit^b quando in non faciendo consistit vt in tutore qui non fecit inuenarium vt dixi in consil. clxxvij. §. alleg. Et ita opin. Ant. de but. intelligitur: si verò dolus præsumptus in faciendo cōsistat remitti non possit. Et tali casu dictum Pau. de cast. procedat per rationes quæ habentur in consi præalleg.

B ¶ Possit. Vi
de Bal. in l. j. C.
de vsufu. Ale.
xan. in. §. illud
hic alleg. & vi
de Hippoly. de
marfi. in sing.
cclxxxix. inci.
dolos. Hiero.
Chuchalon.

C ¶ Potest. Vi
de Bal. in l. cū
necessitatē. C.
de fidei.

¶ Item quod dicitur hīc de dolo intelligitur de dolo futuro: secus est in dolo præterito qui remitti potest^c vt per gloss. & docto. in dicta. l. si vnus. §. illud. suprà de pac. Et not. Barto. in l. quidam decedens. in princip. suprà de admini. tuto.

Vltimò,

¶ Vltimò, conclusio. s. facta procedit si dolus expressè remittatur pro-
ut iura. s. alleg. loquuntur. † Tacitè verò etiam dolus de futuro remitti
potest: secundum gl. in d. l. si vnus. §. illud per illum text. in versi. quam
uis. Et idem gl. in l. iuriscientium. §. sed & si quis paciscatur. s. de pact.
Pau. de cast. & Moder. in d. §. illud. reprobant istum intellectum. Et di-
citur quòd nec etiam tacitè remitti potest: quia text. dicit nulla pactio-
ne & sic expressa nec tacita. Et quia subest eadem ratio ne detur materia
delinquendi. Ad. §. quamuis. respondetur quòd in dolo de præterito in-
telligitur.

¶ Sed certè opi. glo. videtur apertè probari in d. §. illud quamuis. vbi
tex. aduersatiuè loquitur ad illud quod. s. proximè dixit de dolo. vnde
in eodem casu intelligitur, & sic in dolo de futuro vt bene aduertetur.
Et non est nouum, quòd aliquid permittatur tacitè fieri, quod expressè
prohibeatur vt patet in iuramento calumniæ, quod tacitè remitti potest
quamuis expressè non possit. c. j. de iur. calum. in. vj. l. iij. §. sed quia ve-
remur. C. de iur. cal.

¶ Nò ob. tex. qui dicit nulla pactio: quia de pacto expresso intelligitur:
quia tacitū pactum, non est pactum propriè: vt not. Host. de pac. in prin.
in diffinitione. & dixi in rub. C. de pac.

¶ Vltimò noto regulam † quòd debitor speciei ex natura contractus, de
casu fortuito non tenetur. ad idem tex. in l. in rebus. in prin. s. commo.
in l. quæ fortuitis. C. de pig. act. in l. j. C. depositi. in l. ij. §. si eo tempore.
s. de admini. rerum ad ciui. perti. & l. si res pupillaris. s. de admini. tut.
vbi gl. limitauit hoc tripliciter. Et pro illa gl. est tex. in. c. ij. de deposito.

¶ † Primò enim limitatur, nisi debitor sit in mora: quia tunc periculū ca-
sus fortuiti ad eum pertinet. l. quod te. s. si cer. pe. l. si ex legati causa. de
ver. obli. cū simi. Et hoc etiā habet locū, in mora irregulari. l. meritò. la.
j. §. certissimè. s. de vi & vi arma. & no. Bal. in cōsi. lxxxij. sunt qdā. lib. j.

¶ Secūdò fallit, quando culpa præcedit casum: quia tunc etiā debitor de
casu tenetur. §. item is cui. in fi. insti. quib. mo. re cōtrahitur obli. ibi: si mo-
do nō ipsius culpa in casu interuenit. Et tex. in l. in rebus. s. cōmoda. cū
simi. vt tradit Roma. in cōsi. ix. q. pars codēnata. Et hoc procedit, quādo
culpa est ordinata ad casum: vt in iuribus præalle. secus si culpa non fuit
ordinata ad casum: quia tūc de casu, is nō tenetur; licet in culpa fuerit. l.
si is qui. s. de ac. & obli. l. fi. §. si ea conditione. s. ad le. rhod. de iac. & l. si
alius. §. etiam autem. s. quòd vi aut clam. & not. Bart. l. si vt certo. §. in-
terdum. vbi latius hoc declarat. s. commodati.

Tertiò

¶ Tertiò fallit, quando quis pro casu fortuito se obligauit. l. j. C. de positi. l. negotium. C. de neg. gest. & in. c. ij. de deposti. & not. Barto. in l. sed & si quis. §. quæsitum. col. fi. §. si quis cau. vbi post glo. ibi tenet, quòd sufficit si quis dicat in se suscipere periculum casus fortuiti: & tenetur de omni casu. l. quæ fortuitis. C. de pig. ac. & l. si quis fundū. in prin. ff. loca. & d. c. ij. de deposti. vbi Abb.

¶ Et idem Bar. per illum tex. in l. titius. in prin. §. de li. & posthu. cum simi. vt tradit ibi Alexan. qui dicit illam esse communem opinionem: ista tamen altiore postularent indaginem: ideo videndum est in. d. l. sed si quis. §. quæsitum. quia in singulis insistere, longum esset. Et ex his lex ista expedita sit.

Philippus Decius Pisis.

NOTABILIA.

- A** Triplex, Cōtra communem opinionem tenet Do. Anto. fumei Parisien. in tracta. suo de eo quòd interest cap. ij. num. 15. volu. tracta. v. quòd vnica tantum sit species interesse, idq; rationibus & authoritatibus probat vnde apud eum. Petrus Corue,
- 1 Interesse, quotuplex sit?
 - 2 Statutum vel consuetudo loci particularis, quòd sit facti & in facto consistat.
 - 3 Tutius peti factum fieri, & si factum non fuerit, interesse.
 - 4 Probatio interesse, quòd sit difficilis, remissiue.
 - 5 In probando interesse, testis debet rationem sui dicti allegare etiam non rogatus.
 - 6 Testis deponens aliquem fecisse ad sui defensionem, quòd probet.
 - 7 Probatio, quòd concludens esse debeat.

REGULA XXIIII. PAVLVS.

Q V A T E N V S cuiusque intersit, in facto non in iure consistit.

Q V A T E N V S id est quantū. l. si vnus. §. pacta. l. si quis crediderit. §. de pact. & in l. grege. §. pignori. §. de pig. & c. placet. §. de conuer. coniuga.

¶ Et cum interesse, secundum communem opi. sit triplex. ^a Commune, singulare, & conuentum. vt per glo. in l. j. §. de ac. emp. in ver. interesse & libertas. j. eo. in fi. & l. j. in glo. j. C. de sen. quæ pro eo quod interest profe.

¶ Dictum huius regulæ in qualibet specie, videtur procedere. Nam si agatur de interesse singulari, quòd consideratur

deratur ex eo quod fundus sit vicinus. l. si cui. in fi. de leg. ij. vel ex eo, q̃ res fuerit maiorum suorum. l. si in emptione. ff. de minor. in facto hoc consistit: vt hic dicitur. Eodem modo, si agatur de interesse communi quòd est communiter æstimatum, ita quòd vniciq; tantum valet. l. pretia rerum. §. ad le. fal. l. si seruum. §. ad leg. aquil. hoc etiam in facto consistit. similiter si agatur de interesse conuento, quia pendet à conuentione & contractu. l. si. §. de præto. stipu. etiam illud dicitur in facto consistere quia contractus facti sunt. l. consilio. in fi. §. de cura. fur.

¶ Sic ergo quantum sit alicuius interesse in facto, & nõ in iure consistit. Sic etiam quæstio facti est, si quærat quousq; videatur permiffum administrare peculium: vt dicitur in l. j. §. j. §. quæ res pigno. Et quæstio facti etiam dicitur in l. insulam. quæ res pig. obl. pos. Et quæstio facti est potius, quàm iuris quis prior natus sit. l. idem Meuius. in fin. §. de statu. homi. l. Herennius. infrà. de verb. signi.

¶ + Sic etiam statutum vel consuetudo loci particularis, dicitur esse facti & in facto consistit vt dicit tex. in. c. j. de constitu. in sextò. & etiam quæ pendent ab animo, in facto consistunt. l. bonæ fidei. suprà de acquiren. rer. domi. Et ista quæ in facto consistunt, debent probari: quia non præsumuntur. l. in bello. §. factæ. suprà de capti. c. cum in iure. de offi. delega. j. C. de proba. l. asseueratio. C. de non numerata pecu. Et hoc modo arguit Bald. in rub. C. de fide instrum. colum. tertia. & Abb. in consilio xxxvj. circa primum. colum. prima. lib. ij. & consil. lxxix. super eo. lib. ij. cum simi. vnde videndum est de duobus. Primò qualiter interesse petatur. Secundò qualiter probetur.

¶ + Circa primũ, tutior modus quòd petatur factum fieri. Et si factum non fuerit, petatur interesse successiuè: vt Barto. concludit. in l. stipulationes non diuiduntur. colum. penultim. ver. tertius modus est. & glo. quæ hoc dicit in l. secunda. §. item si facto. in glo. j. de verbo. obligatio. Et nota. Bald. in l. si pacto quo pœnam. in fin. ver. vltimo quæro. suprà de pac. vbi dicit apertissimè formari libellum, si dicatur peto quod principaliter promissisti. & si non solues, peto pœnam. & idem. Bald. in l. prima. colum. fina. C. de senten. quæ pro eo quod interest. & in consil. cxc. allegationes. in quarto lib. & idem gloss. in l. prima. suprà de act. empt. in gloss. magna. & Barto. ibi idem sequitur versicu. tertia practica est. Et idem tenet Cyn. in l. si traditio. ver. secundo quæritur. C. de actio. emp. & Bald. ibi in princip. ver. item potest. colum. prima. & sequitur Petr. de Ferra. in eius practica Papiensi in libello de actione reali. ver. pro flore-

nis decem pro omni damno & interesse.col.iiij.

¶ Circa secundum, de probatione interesse: dicit Bart. in.l.ij.circa finem.C.de rescind.vendi.quòd talis probatio interesse est difficilis: & in tali probatione interesse, debet iudex habere æquitatem ante oculos: & etiam ex coniecturis^a probari potest: vt dicit Bald.in.conf. clxx. ad euidenciam. col.ij. libr.j. Et in probatione interesse, non defertur iuramentum in defectum probationis. secundum Bald. in.l.j. in fin.de sentent. quæ pro eo quod interest. Et primò de interesse communi videndum est, quomodo probetur testibus.Secundò de singulari.Tertiò de conuento.

▲ ¶ Ex coniecturis. Quali-
ter hoc intelli-
gatur. vide
Baldum in.l.
si traditio. C.
de actio. empt.
& doct. l. vni-
ca. C. de sentē,
quæ pro eo.

¶ Circa primum interesse commune, referri videtur ad communem rei æstimationem & ad communem rei valorem: vt not. Bald. in. d. l. j. col. iiij. de senten. quæ pro eo quod interest. & facit tex. in. l. penul. ex quib. cau. in possessio. eatur. in. l. si vendidero. §. j. ff. de fur. in. l. j. ff. de his qui à non domino manu.

¶ Et testis in probando interesse, debet rationem dicti sui allegare etiam non interrogatus: vt no. Barto. in tract. de testi. col. ij. vers. testis dixit aliquem esse dominum. in fin. vbi inquit, quòd si testis dicat fundum valere decem, non probat, nisi rationem adducat: quamuis non sit interrogatus. Et no. Abb. post alios quos ibi refert in c. cum causa. col. ij. vers. sed dubitatur. de testi. & idem Bald. in. l. fin. C. de iure domi. impe. & l. j. col. viij. vers. septimò quæro. de sent. quæ pro eo quod interest profe. Alexan. post Pau. de cast. in. l. pretia rerum. col. fin. §. ad legem fal. Et idem Alex. in. l. j. in princi. ad fin. §. de ope. no. nuntia. facit quod no. Inno. in. c. cum causam. de testi. Bar. in. l. solam. C. de testa. cū simi. Et ista conclusio procedit in æstimatione domus vel fundi: quia talis æstimatio intellectu potius quàm sensu corporis colligitur. Secus in æstimatione frumēti & victualium, & in similibus rebus in quibus nō est opus magno discursu: ideo dictum testis bene probat, absque alia ratione si non fuit interrogatus: vt not. Barto. in dicto tracta. in loco suprā alle.

& idem

& idem Bald. dicit in. l. solam. colum. secunda. versicu. quæro num. quid. C. de testi. Et ad hoc facit quod not. Bald. in dicta l. solam. colum. fi. versicu. solum hic quæritur. vbi tenet † quod testis qui deponit aliquem fecisse ad sui defensionem, probat: licet rationem non adducat: quia modico discursu intellectus hoc percipi non potest per coarctationem loci & temporis. alleg. Barto. in consil. lviij. sed reperitur in consil. cvij. quidam mansiolus. vbi Barto. hoc dicit: & sequitur Alexand. in consil. cxix. visis. colum. fin. lib. primo. Et ratio in testibus deponentibus de valore rei, vt congruè sit & probet, debet ad communem æstimationem referri: videlicet quod communi æstimatione tantum valet: & quod tantum communiter venderetur. vt not. Bar. per illum tex. in. l. pretia rerum. §. ad legem falci. & in. l. filiusfamiliâs. §. si quid alicui. de legat. j. & l. fina. C. de prædi. naui. lib. xj. vnde non sufficit quod testis dicat quod ipse tantum daret: quia posset moueri aliqua particulari affectione. & ita tenet glo. in. l. ij. in glo. mag. C. de rescin. vendi. Et pari ratione non sufficit probare, quantum res vendita fuit. vt no. Bar. in. l. cum emptor. §. fina. §. de dam. infe. cum simi. vt tradit Alex. in consil. xxviij. in causa & lite. col. ij. lib. v. Et Marianus in consil. viij. visis. col. j. Ange. arêt. in. §. si quis agens. col. iij. insti. de acti.

¶ Non omitto tamen, quod contra glo. in. d. l. ij. de rescin. vendi. tenet Bal. in. d. l. ij. col. penul. vbi post Nico. de marsi. dicit, quod si non apparet de speciali affectione, non præsumitur quod testis qui dicit qd ipse tantum daret: moueatur particulari affectione, sed potius communi æstimatione: præsumitur quis facere illud quod fit communiter. l. si pactum. de proba. Imo. & Alex. in. d. l. pretia rerum. sequuntur opi. glo. & Bar. † quia probatio debet esse concludens. c. in præsentia. de probat. & iura alle. per Bal. non loquuntur in materia probationis.

¶ Sed replicari potest, quod imò etiam in materia probationis sufficit quod præsumptiuè probatio concludat: vt per glo. in. l. neque natales. C. de proba. cum simi. vt dixi in. d. c. in præsentia. Et hoc in proposito dicunt ipse Imo. & Alex. in. l. j. §. hæres percepto fundo. §. ad Treb. vbi dicunt per illum tex. quod res tantum valet quantum vendi potest: intelligitur scienti qualitatem rei. Et dicunt hoc non esse opus exprimere: quia sufficit quod ita præsumatur. Et ista probatio Bal. esset sustentabilis, & verior videtur de iure, & pleriq; illam tenent, quos refert Alex. in. d. l. pretia rerum. Et saltem videretur procedere, quando in capitulo super quo testes deponunt, dicitur quod res tantum valet communiter

niter vel cōmuni æstimatione: quia dictum testis videtur habere relationem ad capitulum: vt no. Bar. in l. Labeo. §. de supel. leg. Et hoc modo opiniones concordari possunt, & in probatione interesse aduertendum est, quia debet esse in potentia propinqua. & not. declarat Pau. de cast. in l. non vtique. §. nunc de officio ff. de eo quod cer. lo. Et de ista materia vltcrius non insisto hic, quia latè videbimus in l. j. C. de sententia quæ pro eo.

Philippus Decius.

N O T A B I L I A.

- 1 Actio in rem quod vtilior sit quàm in personam.
- 2 Qui tenetur dare si de iussorem, an liberetur dando pignora?
- 3 Aliud pro alio, inuito creditore an solui possit?
- 4 Licet quis liberetur à satisfatione quam præstare tenebatur, non tamen videtur liberari si tenetur dare pignora.

R E G V L A X X V . P O M P O N I V S .

P L V S cautionis in re est, quàm in persona.

IBI: cautionis, id est securitatis & cautelæ. vt glo. dicit. & facit text. in. §. neque autem. in authen. de manda. princi. & in l. sancimus. C. de ver. signi. Sic ergo plus securitatis est in rem, quàm in personam.

¶ Et hoc exemplificari potest in eo, quod dici solet quod melius est pignori incumbere quàm in personam agere. §. furti. instit. de oblig. quæ ex delic. nascun. & l. itaque. §. fin. §. de furt. Et hoc etiam patet in actionibus realibus, quæ firmiores sunt, quia dantur contra quemlibet possidentem. §. j. instit. de acti. secus est in personalibus: nam actio personalis contra singularem successorem, non dirigitur. l. j. §. si hæres percepto fundo. §. ad Trebel. l. si. §. fin. §. de contrahen. empti. l. cum fundus. vbi Bal. §. de ser. rusti. prædi. secus est in reali actione. l. si fundus. §. in venditione. ff. de pigno. facit tex. in l. pignoris. eo. titu.

¶ Et quod vtilior sit actio in re, quàm in personā: probatur in d. l. si fundus. in d. §. in venditione. in. fin. Et plenius prouidet dispositio realis, quàm personalis. l. si necessarias. §. de vendendo. §. de pign. acti. & l. iurispergentium. §. pactorum. §. de pactis. & no. in l. si pactum. §. de proba. Et personis data immunitas, cum personis extinguitur, & rebus nunquam extinguitur. l. iij. §. fin. l. forma. §. quanquam. §. de censu. Et ex supradictis dicunt. Guil. de. cogn. Ange. Pau. de cast. & Alexan. & Moderni in rub. §. si cert. peta. quod actiones reales, digniores sunt, de quo dicendum est vt dixi ibi.

¶ Et per istum tex. infert. Bar. hic, † quod ille qui tenetur dare fideiussorem

rem

rem, liberatur dando pignora : quia plus cautionis est in rem quàm in psonã. Et idẽ Bar. dicit in.l.prætoriae.la.ij. §. de præto. stipu. l.j. §. qui satisfd. cog. cum fimi. vt ibi tradunt Alexan. & Moder. idem Alexan. in.l.j. C. de procu. Et hoc verum videtur, nisi à lege aliud præcisè disponatur. d.l.prætoriae. Non obft. regula quam in contrarium adducit Alex. & Moder. in.d.l.j. qui satisfda. cog. † quòd aliud pro alio, inuito creditore, solui non potest. l. ij. §. j. §. si cert. peta. ideo non videtur quod pro fideiussore pignus dari possit: quia respondetur ^a quòd hĩc non agitur de solutione, sed de cautione: quo casu qui promisit dare vnum pignus, potest dare aliud æquẽ bonum: vt per glo. in.l. si titio. §. de pign. Et pro fideiussore dato, alius æquẽ idoneus præstari potest. l. Labeo ait. §. si. §. de arbit. & l. qui autẽ. §. sed & si quis certam. §. de consti. pecu. Et quia tenetur quis facere quod sibi non nocet, & alteri prodest. l. in creditore. & ibi glo. §. de euic. & l. ij. §. item varus. §. de aqua plu. arcen.

¶ Vltimò notandum est, † quòd licet quis liberetur à satisfdatione quam præstare tenebatur: si sit valde idoneus: vt no. Bar. in.l. quicunque. la. ij. C. de fun. patrimo. lib. xj. cum fimi. vt tradunt Alex. & moder. in.d.l.j. qui satisfd. cog. non tamen videtur liberari, si tenetur dare pignora: ita videtur dicendum per istum tex. quia plus cautionis est in re, quàm in persona.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Quòd ista regula procedat in materia correctoria & quare.
- 2 Quòd citari non debeat ille, quo inuito actus expediri potest.
- 3 Limitatio multiplex, ad hanc regulam.
- 4 Hæc regula non procedit in iudicialibus, cum iudicia reddantur etiam in inuitum.

REGVLA XXVI. VLPIANVS.

QVI potest inuitis alienare, multo magis & ignorantibus & absentibus potest.

AD hoc facit text. in.l. nec non ignorante & inuito. §. de tuto. & curat. da. ab his. & in.l. iij. §. j. §. de fideicom. libert. Et per istam regu. arguit glo. in.l.j. C. qui admit.

A ¶ Responde-
tur. Opin. Bar.
est magis com-
muniter appro-
bata, vt dicit
Iason in dicta
l.j. qui satisfda.
cogan. in prin.
ij. colum. ver.
ex secunda.

in versicu. ratam. quod filius agnosceret possessionem inuito à fortiori potest ignoranti.

¶ Et Alex. ibi in. d. l. j. ampliando istam reg. dicit ⁊ illam etiā procedere in materia correctoria: quia est interpretatio passiva: per not. in l. ij. de leg. ij. in. l. j. §. lex falcidia. ff. ad legem falc. Et hoc idem prius voluit Imo. in. l. si quis in bona. §. iussum. 3. de acqui. hære.

¶ Et per istam reg. infertur, ⁊ quod nunquam debet citari ille, quo inuito actus expediri potest. Et hoc modo arguit Oldra. in consi. xcv. in fi. ex forma istius statuti. & eodē modo arguit Pau. de cast. in cōsi. xxxiiij. super. j. dubio. col. pen. in nouis. aliās in consi. ccxxvij. vbi etiā alle. tex. in. d. l. iij. §. j. de fideicō. lib. & ita etiā arguit Rom. in consi. ccij. quo ad primū. & idem Rom. in consi. ccclix. circa primū. in. v. du. & idē Alex. in. l. si pacto quo pœnā, in vlt. no. C. de pact. & in cōsi. ij. visis codicillis. col. vj. lib. j. & idē Alex. in consi. cxxx. difficultas. in eo. lib. j. & in consi. vj. circa processum causæ vertentis. col. fin. lib. iij.

¶ ⁊ Ista regula limitatur pluribus modis: vt per gloss. hīc. & in. l. si in tres. ff. de arbi. & Bar. hīc resoluendo. considerat hīc plures casus: vt ex eius distinctione colligitur.

¶ Sed magis breuiter concludi potest, quod regula intelligatur & procedat vbi sit eadem ratio prout regulariter videtur: quia si possum facere aliquid te inuito & contradicente, pari ratione te absente & ignorante, quia non debet expectari præsencia & scientia, quæ nihil operatur. arg. l. aliquando. §. fin. §. ad velleia.

¶ Secus vbi sit diuersa ratio, prout est in casu. l. duo ex tribus arbitris vel iudicibus. suprā de re iudicata. & in. l. si in tres. ff. de arbit. ibi: duo ex tribus arbitris vel iudicibus iudicare possunt. tertio. contradicente & inuito: non autem eo absente vel ignorante. facit textus in dicta. l. si in tres. qui rationem adducit: quia tertius si esset præsens, posset alios in suam sententiam trahere. Barto. tamen hīc videtur istam rationem impugnare: quia talis ratio semper videretur habere locum. Et in omnibus casibus regulæ procederet: quod absens posset alios præsentes trahere in eius sententiam: sed cum ista sit ratio iurisconsulti, impugnari non potest. Et ideo dicendum est, quod illa ratio solū attendatur in arbitris vel iudicibus qui ratione officij, habent potestatem iudicandi, secus videtur in priuatis prout regula loquitur.

¶ Et eodem modo, regula non procedit in iudicialibus: ⁊ quia iudicia redduntur in inuitum. l. inter stipulantem. §. j. de verbo obliga. & tamen

men non procedit iudicium contra absentem: quia citatio requiritur. l. de vnoquoque. in prin. suprà de re iudi. Et similiter in electionibus praelatorum, & in actibus capituli vel collegij, in quibus attenditur quod sit à maiori parte. & contradictio minoris partis, non attenditur. l. quod maior. suprà ad municipi. c. cum omnes. de constit. Et tamen factum à maiori parte non valet, aliquibus absentibus, & ignorantibus: quia plus nocet vnius contemptus, quam contradictio multorum. c. per venerabilem. de electio. in predictis enim casibus regula non procedit: quia data est forma à iure quod absentes requiruntur.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Partium conuentione, iuri publico derogari non potest.
- 2 Vtilitatem publicam respicit, quod delicta impunita non sint.
- 3 Pactum per quod iudiciorum ordo tolleretur, non valet.
- 4 Per statutum, quod iuri publico derogari possit.
- 5 Multa per statutum fieri possunt, quae pacto sunt prohibita.
- 6 Facultas testandi potest per statutum tolli, secus autem per pactum. & nu. 8.
- 7 Statuto fieri potest, vt quis pro parte intestatus decedat.
- 8 Argumentum de pactis ad statutum, quod non valeat.
- 9 Affirmatiue valet argumentum de pactis ad statuta.
- 10 Princeps per pactum, quod etiam obligetur.

REGVLA XXVII.

POMPONIUS.

NEC ex praetorio, nec ex solenni iure, priuatorum conuentione quicquam immutandum est: quamuis obligationum causa pactione possint immutari & ipso iure & per pacti conuenti exceptionem: quia actionum modus, uel lege, uel per Praetorem introductus, priuatorum pactionibus non infirmatur: nisi tunc cum inchoatur, pacto inter eos conuenit.

NOTANDVM est quod partium^a conuentione, iuri publico^b derogari non potest. ad idem tex. in l. iuris gentium. §. paciscar. l. ius publicum. suprà de pact. in l. ij. §.

A ¶ Partium.
Sed an pacto publico populi vel alicuius villae vel aliter vniuersitatis possit derogari iuri publico. Bar. i. l. oēs populi. de iust. & iure. in. iij. co. tenet qd sic tu tñ vide Barba. d. c. si diligenti. v. col. ver. v. pōdero. vbi re probat hanc opinionē Bart. Hier. Chucha.

B ¶ Publico.
Et ideo pactū qd faciunt debitores suis creditorib⁹ de nō probāda solutione nō valet per Barb. in. d. c. si diligenti. ij. col. per Bal. in sua marga. in verb. pactum. Pau. in l. pactū inter hāeres. ff. de pact. Bar. in l. si. ff. de p̄to. stipu. Hier. Chuchalon.

ius reipublicæ. ff. de administ. rerum ad ciui. pertinen.
& in. c. si diligenti. de foro compe.

¶ Et ius publicum intelligitur, quando respicit formam
& solennitatem à iure publico introductam : cui etiam
testator derogare non potest. l. nemo potest. de lega. j. l.
testandi. C. de testi.

¶ Similiter + vtilitatem publicam respicit, quòd delicta
puniantur. l. ita vulneratus. suprà ad legem aquiliam. l.
si citatio. §. quod illicitè. §. de publica. c. vt fame. de sent.
excommunic. ideo non valet pactum, quòd non agatur
actione iniuriarum vel furti si committatur. l. si vnus. §.
pacta. suprà de pact.

¶ Et nõ valet pactum, + propter quod ordo iudiciorum
tollatur: vt per glo. in. c. de causis. de offic. delega. quod
declaratur vt dixi ibi. Et tradit Alexan. in. l. si conueni-
rit. col. vij. de re iudica.

¶ Et quod dictum est, bene procedit in pacto. + Secus
est in statuto, quod iuri publico derogare pòt: vt not. per
glo. hñc. & no. in. l. neque pignus. §. priuatorum. j. eo. vbi
glo. tenet qd etiã vniversitas potest statuere contra ius pu-
blicũ. & per illã gl. no. Abb. cõfi. ciij. videtur primò. col.
ij. lib. ij. & in. c. si diligenti. in. ij. not. de fo. compe.

¶ Et ideo dicit Bar. in. l. alia. §. eleganter. §. sol. matr. + qd
multa possunt fieri per statutum, quæ non possunt a per
pactum. allegat gloss. in locis præallega. & no. Domi. in
confi. cxxxix. in causa. col. ij. & idem Bar. in. l. Titio cen-
tum. §. Titio centum. el. ij. §. de condi. & demonst. + vnde
facultas testandi per statutum, auferri potest: licet pacto
tollì non possit: vt not. Ange. in confi. lxxvj. visis. col. fin.
Et licet pacto quis non possit se obligare ad pœnam mor-
tis^b vel mutilatione membri: quia non est dominus mem-
brorum suorum. l. liber homo. la. j. §. ad legem aquil. &
Bar. in. l. si quis reum. in prin. ff. de custo. reo. A statuto
tamen obligari potest: vt no. Bar. in. l. Titio centum. d. §.
titio centum. vers. tertia ratio est.

¶ Et solennitas testandi, à statuto potest tolli. l. si non
speciali. C. de testament. licet à priuatis derogari non
possit

A ¶ Possunt.
Adde dominũ
Philip. in rub.
de consti. ij. le-
ctu. iij. colum.
versicu. poten-
tius. & in. c. j.
eo. titu. in. ij. le-
ctu. iij. col. ver.
vltèrius.

B ¶ Mortis. In
criminalib⁹ ne
mo potest renũ-
tiare defensiõ-
i per pactum. de
quo vide Feli.
in. d. c. si dilige-
ti. in princ. &
eiusd. addit. su-
per litera b.

possit. d.l. nemo potest. † Et licet non possit quis decedere pro parte testatus & pro parte intestatus. l. ius nostrum. infra eodem. à statuto tamen hoc induci potest: vt not. Ange. & Imo. per illum textum in. l. ij. & ibi Alexan. in. ij. notab. de vulga. & pupil. Et dictum fuit in dicta. l. ius nostrum.

¶ Similiter licet non valeat pactum, per quod tollitur facultas testandi. l. pactum quod dotali. C. de pact. † valet tamen statutum, vt no. Bal. in. l. Archimedoram. col. fin. versi. sed nunquid. C. vt in pos. lega.

¶ Hoc tamen dictum Bal. reprobatur Alexan in. l. pactum. & in dicta. l. fin. §. de pact. quia tale pactum videtur contra bonos mores. ^a dicta. l. pactum. & l. stipulatio hoc modo concepta. de verbo. obliga. quo casu si non valet pactum: quia contra bonos mores, etiam tali casu non valet statutum: vt not. Bar. in. l. non impossibile. §. de pact. & infra statim dicam.

¶ Sed potest responderi, quod ratio Alexan. procedit inspecto iure communi. Sed ex quo à statuto in loco hoc permittitur: non videtur contra bonos mores: quia ad iudicandum aliquid esse contra bonos mores, Mores ciuitatis de qua agitur, debent considerari. l. item apud Labeonem. in princip. versicu. sed quod adijcitur. ff. de iniur. Et quod valeat statutum, tenet Ange. in consilio. lxxvj. supra alleg. Et quod supra dictum est de validitate statuti, à fortiori haberet locum si cum statuto pactum concurreret: quia plus potest fieri per statutum vallatum pacto, quam per statutum simpliciter: vt tradit Baldus in. c. venientes. colum. fina. versiculo sed nunquid. de iureiurando.

¶ Et ex praedictis inferitur, quod negatiue non valet argumentum de pacto ad statutum: vt dicamus si non potest fieri per pactum, ergo nec per statutum: vt no. Bar. & doct. in locis supra alleg. Et idem Socinus in consi. liij. super hac difficultate. in principi. nouis.

¶ Et hoc intelligitur & procedit, vbi agitur simpliciter de derogatione iuris publici per supradicta.

¶ Bonos mores. Adde quod pactum quod debitor bonis cedere non possit, est inualidum, quia contra bonos mores. Socii. i tract. fallē. in reg. cclxxix idem in pacto de here. perdē da. in regu. cc. lxxx. & quot modis dicatur pactum contra bonos mores, vide Bal. in. l. pactum. C. de col. & Bart. in. l. si quis pro eo. de fideius. Hiero. Chuchalon.

¶ Secus fit aliquid turpe, & contra bonos mores: quia tunc etiam negatiuè valet argumentum: quia si non valet pactum, non valet statutum: vt not. Barto. in d. l. non impossibile. §. de pac. l. omnes populi. in. iij. q. prin. §. de iusti. & iur. & in l. titio centū. §. titio centū. de cōdi. & demon.

¶ Et hoc modo intelligitur gl. in rubri. C. de decre. ab or. fac. lib. x. quæ dicit non valere statutum, si pactum non valet. † Affirmatiuè verò valet argumentum, si potest fieri per pactum: ergo per statutum. Et ita arguit tex. in l. fi. vbi Barto. C. de fideiussō. & idem Alex. in consi. l. in causa & lite. lib. v. Barto. in consi. clxxij. dubia occurrentia. in princip. Et ad hoc facit: quia dispositio legis contrahentium & testatoris, æquiparantur. l. fi. §. de re. ali. non alie. vbi Bald. Et ampliatur ista conclusio: quia si potest fieri per pactum iuramento firmatum, potest fieri per statutum: vt not. Bar. in l. fi. col. iij. ver. quod casu. §. de pac.

¶ Et ista conclusio affirmatiuè procedit, vbi sit eadem ratio: secus si diuersa: quia quandoq; aliquid potest fieri per pactum & non per statutū, † Nam per pactum Princeps obligatur. c. j. de proba. & tamen lege vel statuto nō obligatur. l. princeps. §. de legib⁹. l. digna vox. C. de legibus. Et per pactū pōt remitti iuramentū ab eo in cuius fauorē præstitū fuit. c. ij. de sponsa. Et tamen iuramentum, à statuto tolli non potest: vt per Alexand. in consi. lix. viso instrumento, col. iij. ver. non obstat tertio, lib. j. Et ex his expedita fit ista lex.

Philippus Decius.

N O T A B I L I A.

- 1 Qui ex causa donationis conueniuntur, in id quod facere possunt condemnandos.
- 2 Quod usufructuarius teneatur cautionem idoneam præstare arbitrio boni viri, quando locum habeat?
- 3 Donatio ob causam quod non sit propriè donatio & ob id insinuationem non requirere.
- 4 Donatio facta à patre in præmium emancipationis, simplex donatio est.
- 5 Regula hæc quando procedat?
- 6 Quod hæc regula locum habeat in eo, qui ex propria donatione conuenitur.
- 7 Item in actione personali: secus in reali.
- 8 Quod huic regulæ, renuntiari possit.
- 9 Donatario quod alimenta sint præstanda, secundum quantitatem fructuum.

R E G V L A XXVIII.

V L P I A N V S.

D I V V S Pius rescripsit, eos qui ex liberalitate sua conueniuntur: in id quod facere possunt condemnandos.

N O T O † quod illi ex causa donationis cōueniuntur in id quod facere possunt

possunt^a debent condemnari ad idem tex. in. §. sunt præ-
terea. ver. idem est si quis ex donatione. insti. de actio. l.
inter eos. §. hic quoq; . §. de re iudi. Et hoc habet locū, etiā
si ex alia actione donatarius cōueniatur quæ originē ha-
buerit ex donatione: vt not. per glo. hīc. & est text. in l. si
quis id quod. in prin. §. de dona. ad idem bene facit tex. in
l. ij. §. parui quoq; . §. de priui. cred.

¶ Et quod hīc dicitur, iusta ratiōe statutū fuit: ne quis ex
sua liberalitate periclitetur: vt tex. dicit. in l. ne liberalita-
te sua. §. de re iudi. Et ista ratione singulariter dicit Bar-
tholomeus Soci. in l. omnes. §. de excep. quōd licet + vsu-
fructuarius teneatur præstare cautionē idoneam de vten-
do, arbitrio boni viri. l. j. §. vsufu. quemadmo. ca. Hoc se-
cundū eum non habet locū in eo, qui donasset eius bona
retento vsufu: quia cū ex sua liberalitate cōueniatur,
cum eo mitius agendū est. arg. l. ad res donatas. §. de edil.
cdic. Et ideo satis erit, q̄ tali casu vsufu. tarius solū pro-
mittat cū hypotheca bonorū. & ad hoc inducit tex. no. in
l. filio. §. vt le. no. caueatur. Et latius hoc idem cōsulendo
deducit Cor. Peru. in confi. cclxvij. in hac consultatione.
col. iij. lib. iij. Et hoc idem prius voluit Io. de Platea. in. d.
§. sed præterea. ver. si quis. insti. de actio.

¶ Et ista regula p̄cedit in donatione simplici, quæ ex me-
ra liberalitate procedit. d. l. ne liberalitate sua. de re iudi.
secus est in donatione ob causam: vt not. Ang. in l. sed hoc
ita. §. de re iudi. & ibi Alexan. sequitur & inducit glo. ibi
in ver. matrimonio. Et idē Alex. in l. qui in id. col. ij. eo. ti.
§. de re iudi. & idem tenet Io. de platea. in. d. §. præterea.
versi. sed & si quis. + Et ratio manifesta videtur: quia do-
natio ob causam, non est propriē donatio: ideo non requi-
rit insinuationē: vt no. per glo. & ibi Bart. in l. aquilius re-
gulus. per illū tex. §. de dona. & facit tex. in l. si pater. §. j.
§. de dona. & not. Oldr. in confi. cxxxix. ad habendam. cū
fimi. vt tradit Alex. in confi. xij. viso instrumento. col. ij.
lib. j. Et donatio ob causam, quantū ad propositum dici-
tur quando causa respicit fauorem donātis, quæ excludit
liberalitatem: secus est in alia causa extrinseca quæ non

A ¶ Possunt.
Adde q̄ istud
beneficium cō-
petit illi q̄ do-
navit, si conue-
niatur ab illo
cui donauit vt
per Do. Petrū
de vnzola ī sua
practica artis
notari. in artī.
Beneficium ne
quis condem-
net nisi in quan-
tum facere po-
test. nu. 10. vol.
tracta. xij. pro
quo alleg. l. in-
ter eos. §. vi. ff.
de re iudi. vbi
q̄ etiam idē be-
neficiū illi com-
petit, qui bonis
cessit suis credi-
toribus. Petr.
Corueus.

impediret quominus dicatur donatio ex liberalitate procedere: vt not. Ang. in d. l. sed hoc ita. & Ioan. faber. & Ioan. de Platea. in d. §. præterea. ver. sed & si quis. & facit quod not. Pau. de cast. in l. vt liberis. col. pe. C. de colla. † vbi declarat, quomodo donatio facta à patre in præmium emancipationis dicitur donatio simplex: & non ob causam: quia illa causa non tollit liberalitatē. sic etiam concludit Pau. de cast. in l. j. §. de dona. vbi dicit quòd donatio facta sub conditione, si naus venerit ex Asia: dicitur tamen donatio simplex: quia à mera liberalitate procedit. & hoc etiam declarat Aret. in consi. xvij. consideratis. col. iij. Et si donatio excederet causam donationis, in illo excessu haberet priuilegiū per ea quæ not. Bal. in l. illud. col. iij. in. iij. q. C. de fac. san. eccle. cum simi. vt tradit Alex. in l. si donatione. col. ij. C. de colla. facit tex. in l. si sponsus. §. circa venditionem ibi: quatenus locupletior facta est. §. de dona. inter vir. & vxor. & in c. relatum. de testa. ibi: iuxta seruitij meritū. & not. Oldra. in consi. ccxxvj. quidam episcopus. col. pe. Alexā. in consi. lv. consideratis verbis. col. ij. lib. j. & in consi. cj. visis in frumētis. col. iij. eo. lib. j. & Aret. in consi. xvij. §. allegato.

¶ † Secundò regula procedit, quando illi qui donationē fecerunt, cōueniuntur: quia retinere possunt vt in solidū non exigantur. Sed si soluissent petendo nō haberent tale priuilegiū: vt not. Bald. dicit in c. j. in prin. ad finē in tit. de notis feudo. Et ad hoc bene facit in l. nam & maritus. ff. de condic. indeb. Et not. Alexan. in l. maritū. versi. xvj. fallit. §. solu. matri. Et ad idem facit: quia facilius retentio permittitur, quàm petitio. l. ij. vbi Bal. in. iij. notabili. C. de fidei cō. facit tex. in l. per retentione. C. de vsuris. in c. intelleximus. de iudi. iuncto c. cū inter. de excep. Et in notabili casu tradit Benedic. Capra in consi. xix. & si viso & considerato. Et in alia simili quæstione not. Alexand. post alios quos refert. in l. precibus. in glo. fi. de impube. & alijs substitu.

¶ † Tertiò regula habet locū in eo, qui ex propria donatione conuenitur. d. l. ne liberalitate. de re iudi. cum simi. §. allegatis. secus est in alio qui ex donatione alterius tenetur: cui non competeret tale priuilegium: quia est personale, & ad aliū qui nō donauit non porrigitur: vnde nō datur hæredi. l. sciendum est. §. de re iudi. nec fideiussori. l. & si fideiussor. in prin. eo. ti. §. de re iudi. & not. per glo. hīc & ad idem tex. in l. verū. in prin. ff. pro soc. Cautela tamen est, quòd si conueniatur fideiussor principalis, compareat & suscipiat iudiciū in se: & tunc ex persona sua habebit priuilegiū: vt docet Bart. in d. l. & si fideiussor. per. l. idēq; §. & generaliter.

liter. in fi. ff. manda. Et idem not. Bar. in. d. l. rerū. in prin. §. pro soc. cum simi. vt tradit Alex. in. d. l. sed hoc ita. §. q. autē. in fi. ff. de re iudi. & ibi dicit no. hoc procedere, quando fideiussor qui conuenitur, esset habiturus regressum contra principalem: quia tūc principalis compareret pro suo interesse: aliās secus: vt not. Barto. in l. Marcellus. in fin. §. de fideiussor.

¶ **Quartò** regula procedit, in actiōe personali: secus est in actione reali: vt probatur in l. Nescennius. §. fundum. §. de re iudi. & not. Bart. in l. maritum. & in l. si constante. colum. fin. §. solut. matri. & hoc intelligitur quando conuenitur actione reali prout loquitur text. in. d. §. fundū: videlicet quando res donata, tradita fuit donatario, & postea aliquo casu ad donantem perueniret, aliās secus: vt not. Bar. in l. si filiofamiliās. la. ij. §. sol. mat. cum fi. vt Alexan. trad. in. d. §. fundum.

¶ **Quintò** limitatur nisi tali priuilegio sit renuntiatum: quia cum habeat originem ex contractu, potest renuntiari: vt Alexand. concludit in l. alia. §. eleganter. col. penul. §. sol. mat. & videtur renūtiatum ab illo, qui integre promisit soluere quantitatem: vt not. Alexan. trad. in consi. cxxxij. super quæstis. in prin. lib. v.

¶ **Vltimò** ad declarationē huius beneficij, notandum est q. in tali beneficio donans deducit æs alienū. l. inter eos. ver. & quidem. §. de re iudi. Et vltius deducitur, ne donans egeat. b. d. l. inter eos. §. fi. & in l. in condemnatione. in prin. §. eo. Et illa verba inquantū facere pōt, intelliguntur cōmodè & honestè vt per glo. in dicta. l. in condemnatione. Et hoc debet considerari secundū qualitatem personæ: vt not. Bald. in l. ij. in prin. C. quod cum eo. cū simi. vt Alex. tradit in l. si maritus in id. in fi. §. sol. mat. nec tali casu videtur q. donans teneatur vendere proprietatē: si res aliqua sit magni valoris & parui redditus. arg. l. qui boni §. de cessione bonorum. Nam proprietas vendi nō debet. **†** Sed alimenta debent præstari secundum quantitatem fructuum: vt no. Bar. in l. pe. §. de alimen. & ciba. leg. per. l. imperator. §. ad trebel. vbi Bar. in l. si. cum simi. vt scribit ibi

A ¶ Quinto. Sexto crederē esse limitādum qū iste qui ex cā dona. cōuenit negaret donationē quia p mendaciū perdit priuilegium sicut dicim⁹ de marito negāte mri. qui habet sile priuilegiū: nā cōuenit in solidū. ita Bar. l. etiā. §. j. circa fi. supra. so. ma. & Alexā. in l. maritū. ij. col. eo. tit. rō est q. mendaciū circa id quod est fundamentū & cā priuilegij facit pdere priuilegiū. ita Bart. in l. si dubitē. §. ita demū per text. ibi. supra de fideiussor. Hiero. Cbu.

B ¶ Egeat. que personæ gaudeat hoc bñficiō & quā in telligatur vide Fabrū. & post eū mo. in. §. sūt præterea. ver. itē si de dote. in sti. de actionibus ibi latē per Iason. Hiero. Chuchalon.

Alexan. Bald. tamen in casu nostro, videtur velle contrarium: quòd imò debeat vendi proprietas, vt ipse tenet in d. l. ij. vers. iuxta prædicta. quæro cum simi. vt tradit Alex. in d. l. si maritus. Et idem Alexan. in l. maritum. in fin. s. sol. mat. concludit q. si alimenta debentur ex titulo lucratiuo, non debet vendi proprietas: secus si ex titulo oneroso. Et quòd non vendatur proprietas: tradit Alex. in consil. iij. super processu causæ. li. iij. & facit tex. no. & quod ibi Bald. in l. si. §. ipsum autē. in fi. C. de bo. quæ lib. vbi filius non dicitur posse alere se, si non habet tot redditus, quòd viuere possit: nec tenetur vendere proprietatem.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. **Acquisitio** quæ à principio fuit nulla, quia facta per forenses contra formam statuti, non reconualescit, licet postea ciuis efficiatur.
2. **Laudum** quod à principio fuit nullum, tractu temporis non reconualescit.
3. **Liberatio** facta à filio debitoribus paternis, si à principio sit nulla, an reconualescat demum.
4. **Confessio** in tormentis facta si inualida sit à principio, an confirmetur indicijs superuenientibus.
5. **Actus** à principio nullus eo quia persona erat illegitima, non confirmatur licet mox legitimitur.
6. **Electio** facta de bñito inhabili, nō confirmatur si rebñiatur.
7. **Testamentum** filij familiæ in quo non interuenit consensus patris à principio, non confirmatur mox ipso interueniente.
8. **Regula** hæc in prædictis locum habet, quando à principio fuit initium vitiosum & constat.
9. **Item** quando actus à principio fuit nullus, secus si validus fuisset. limitatur & alio modo, vt nu. 10.
10. **Alienatio** rei minoris facta sine decreto, quòd superueniente maiori ætate, confirmetur.
11. **Testamentum** vsurarij factum non præstita cautione, quòd reconualescat demum cautione præstita.
12. **Actus** quando confirmatur per ratificationem, consensus retrahitur.

REGULA XXIX. VLPIANVS.

QUOD INITIO vitiosum est: non potest tractu temporis conualescere.

ISTA regula etiā habetur, in regula pe. j. eo. & in regula nō firmatur. eo. tit. in. vj. plura exempla^a in glo. hñc ponuntur

¶ **Exempla.** vide Dynū in d. re. nō firmatur. vbi etiam ponit plura exempla tam in testamento, quā in legatis quā etiā in contractibus & mñimonijs glo. & Ioan. imò. in l. si. §. si. de ver. obliga. & doc. in regula. j. de reg. iur. lib. vj. Hiero. Chuch.

A ¶ Roma. Idem etiam in sing. cxxxj. fol. v. Feli. in. c. ad nostram. de proba. j. col. vbi satis remissiue. & quid in minore qui confessus est in tormentis sine autoritate tutorum. & postea ratificauit: vide Abb. c. si. de confes. iij. col. & quod confessio in tormentis non precedentibus indicijs sit nulla, etiam si perseueret. Vide Iaso. vbi plura de confessione in materia delictorum. in l. qui aliena. §. celsus. de acqui. hære.

ponuntur ad idē tex. in. §. j. insti. de exhe. liberorū. in. c. j. de despon. impu. in. vj. & in. c. j. §. j. de prohi. feu. alie.

¶ Et per istam regulam infertur ad. q. quam tradit Rom. in consi. cccccix. circa propositam consultationē in quinto dubio col. pen. vbi plura iura inducit, ad probandum quod † acquisitio quæ à principio fuit nulla: quia facta per forensem, contra formam statuti non reconualescit, licet post acquisitionē nulliter factam, ciuis efficiatur. de quo tamen aliter loquitur And. sicu. in consi. lxx. col. ij. li. iij. ¶ † Similiter laudū, quod à principio fuit nullum, ratificari non potest: vt not. Bald. in tit. de pace constan. in ver. sententiæ quoq; Roma. in consi. clx. præmissum laudum. & idem Ang. in consi. ccxviij. visa narratione. col. pe. De quo videntū est, quod tradit Pet. de anch. in consi. cxxij. vnus ex procuratoribus.

¶ † Similiter liberatio facta à filio debitoribus paternis, viuente patre: quia à principio fuit nulla, non reconualescit si postea filius patri succedat. ita arguit Bal. in l. filius familiās. la. ij. §. de solu. de quo dixi post Moder. in l. filius. C. de pac.

¶ † Et confessio facta in tormētis, nō præcedentibus indicijs, quia non valet à principio, non confirmatur postea superuenientibus indicijs: vt not. Bar. in l. maritus. col. j. §. de quæstioni. cū simi. vt tradit Alexā. in consi. clxxix. in causa Angelorum. col. penul. ver. quinimo. lib. ij. Roma. ^a in consi. clxxviij. Antonius. col. ij.

¶ † Et actus qui à principio fuit nullus, quia persona non erat legitima, non confirmatur: licet postea persona legitimetur: vt tradit Alexand. in consil. clxxj. viso processu causæ. lib. ij. & facit quod not. per glo. in. c. dilectus. el. ij. de præben. de impetratione iudicis excommunicati quæ fuit nulla à principio & non confirmatur licet postea ab-

solutus

Hippolytus de Marfi. in titu. de quæst. in l. j. vj. col. versu. j. enim. & in l. penul. eo. tit. col. ij. versu. modo redeundo & c. Lanfran. in. c. quoniā contra de pba. in ver. cōfessiones. & per Mathefila. sing. lv. fol. iij. & Rapha. in cōsi. cxxxviij. col. j. in prin. & Bal. in sua margar. in ver. confesio. col. iij. in prin. & Alexā. consil. v. incip. in causa inquisitionis. in. j. volu. & in cōsil. j. incip. viso processu. in. iij. volu. & in consil. liij. incip. viso thema. volumi. iij. Hier. Chuc.

solutus sit. Et in simili no. per glo. in c. statutum. in prin. in ver. canonicus. in fi. de rescrip. in. vj. cum simi. vt dixi in c. post cessionem. in vltima charta. versi. prima conclusio est. de probationibus.

¶ Et electio facta de bannito, qui non potest esse de prioribus statuto ita disponente, quia est nulla, non confirmatur licet postea rebannitus sit: vt not. Bald. in rubr. C. de condi. ob tur. cau. circa fi. facit tex. in c. si eo tempore. de rescrip. in. vj. & not. Barto. in l. vsusfructus. in fi. §. de stipul. seruo. † Et si in testamento quod potest facere filius familiars de consensu patris, ex forma statuti à principio non interuenit consensus patris, non valet testamentum: nec postea confirmatur: vt not. Bald. in l. si vxore. col. ij. C. de condi. infer. Et in simili quæstione de consensu propinquorum, not. Bald. in l. j. col. penul. versi. extra quæritur. C. qui admit.

¶ Et ista regula videtur procedere, maximè vbi consideratur principium. vt glo. dicit in. d. reg. non sumatur. in fin. facit text. in. d. c. si eo tempore. de rescri. in. vj. cum simi. suprà alleg.

¶ Secundò regula ampliatur procedere, etiam si esset causa propter quam actus fuit nullus: quia per hoc actus non confirmatur: vt not. per Dyn. in. d. regu. non firmatur. co. ij. Et approbatur in. §. præterea. insti. qui. non est permis. face. testa. §. j. insti. de inuti. stipu. l. eius qui. §. de testa. & in. d. c. j. de despon. impu.

¶ Et prædicta regu. habet locum, quando à principio fuit initium vitiosum & constet: secus si non constaret: vt patet in eo quod memoriam hominum excedit: quia illud valet & habet vim priuilegij. l. hoc iure. §. ductus aque. §. de aqua quotid. & esti. & c. super quibusdā. §. præterea. de verbo. signifi. cum simi. vt tradit Alexan. in consil. vj. viso themate. in princip. lib. j. vel dici potest, quòd illa verba tractu temporis, non vidètur excludere tempus cuius initij memoria non sit in contrariū: facit quod not. Ange. per glo. ibi in authen. vt de cætero commu. eccl. si arum. col. v. cum simi. vt tradunt Moderni in rubri.

de præ

A Excedit. Ita declarāt hāc regulā Io. and. & doc. in. d. r. l. nō firmat. in prin. & adde quòd si pos. esset violenta à prin. nō posset talis rescripto principis confirmari. ita Ias. in l. iuste possidet. j. col. versi. ij. limita. de acq. pos. & quando cōfir. firmatio superioris firmet actum nullū. Vi de laris. Fel. in c. iter dilectos. de fid. instru. in v. co. post prin. & ca. qualiter quando. de accu. xij. co. Ale. in consil. viij. incip. abūde. ij. col. Hier. Chur.

de præscript. in fin.

¶ **†** Secundò regula limitatur procedere, prout loquitur quando ab initio actus fuit nullus: secus si validus sit, licet annullari possit: quia tunc cõ firmatur. c. quod sicut. in fi. ff. de elec. & no. per gl. in d. reg. nõ firmatur. & idem no. Abb. in. c. iij. col. ij. de his quæ fiunt à prælatis. Et hæc ampliatur etiam, si aliquo respectu actus valet: vt not. Innoc. in cap. cum consuetudinis. de consue. per. l. per fundum. suprà. de serui. rusti. prædi. vbi Pau. de cast. refert Innoc. & dicit quòd ideo in dicta. l. per fundum. confirmatur illa concessio seruitutis, quia non erat ex toto nulla: quia ille qui prius consensit, non poterat contrauenire. Et hoc idem tradit Pet. de anch. in consi. cxxij. ex narratis. in fi.

¶ **†** Tertiò regula limitatur nõ procedere si causa confirmans superueniat: quia tunc confirmatur quod ab initio fuit nullum. Et Dyn. concludit in. d. regula non firmatur. per. d. l. fundum. vbi Bart. approbat quod Dyn. dicit. Et idem sequitur ibi Bald. & Ang. & Domi. in consil. xxxij. pro examinatione. col. fi. & idem glo. hîc in effectu dicit. & idem glo. in d. regula non firmatur. Et hoc facit, quia iudicium quod à principio erat nullum, ex iure superuenienti confirmatur. l. si rem alienam. §. fin. suprà de pigno. act. not. Alexand. in consi. xxvij. viso libello. col. ij. lib. j. & in consil. lxxvij. in causa & lite. in fin. eo. lib. j. & in consil. cxxvij. viso instrumento. col. ij. lib. v.

¶ Et similiter in casu. l. fina. C. si maior. fact. aliena. ra. ha. † vbi alienatio rei minoris facta sine decreto, quæ non valet confirmatur superueniente maior ætate prout ibi distinguitur. de cuius intellectu not. Alexand. in consilio. cxvij. viso processu. lib. v. Bald. in consilio. xlv. incip. quandoque contractus. & consilio. clxxxiiij. ad intelligentiam. libr. ij. & Corneus Perusi. in consilio. xxxvj. in hac consultatione. lib. ij. & in consilio. ccvij. videtur prima facie. lib. iij. Et quando actus à principio nullus, ex consensu vel ratificatione superuenienti confirmetur. Roma. tradit in consilio quinquagesimo secundo. visis circa id de quo quaeritur. & And. sicu. plenè in consilio septuagesimo. lib. iij. Et ad prædicta facit text. in l. prima. in fin. C. si quacunque præditus potestate. l. si quis in senatorio. suprà de ritu nuptia. & quod notat Barol. in. l. filio præterito. colum. fina. suprà. de iniusto rupt. testa. † vbi ponit quaestionem de vsurario, qui fecit testamentum non præstita cautione iuxta cap. quanquam. de vsuris. in. vj. Nam eius testamentum, reconualescit demum præstita cautione secundum Bartol. in dicta. l. filio præterito. cum

cum simi. vt Alexand. scribit in. l. posthu. colum. antepē
nulti. C. de contratab. & est communis opinio vt Felin.
dicit in capit. cum dilectus. de accu. colum. ij. Et circa præ
dicta considerandum est, quòd regula videtur genera
liter procedere, prout loquitur: quia tractu temporis
non firmatur. Sed aliud vltra tempus requiritur: & talis
confirmatio facit quòd actus valeat prout nunc, & non
prout tunc: vt notat Abb. per illum text. in dicto capit.
ij. de his quæ fiunt à prælatis. & bene facit tex. in. l. obser
uare. in fin. §. de officio proconsulis. Et ideo si matrimo
nium fuit nullum, ^a filij nō legitimantur per dispensatio
nem postea factam: quia dispensatio videtur conualida
re matrimonium vt nunc: vt not. Bartol. in. l. Paulus. su
prà de statu homi.

¶ Et quod dictum est, limitatur nisi actus confirmetur
per ratificationem: quia trahitur retro: & perinde habe
tur ac si ab initio consensisset. l. fin. C. ad Macedo. vbi

A ¶ Nullum.
An si dolus det
causam matri
monio sit nul
lum. Vide Ia
sonem in. §.
actionum. in
stitu. de actio.
col. vij in fin.
Hieronymus
Chuchalon.

Bar. cum simi. vt tradit Alex. in consi. cxvij. viso processu.
col. ij. lib. v. Et hoc intelligitur, quando actus qui ratifi
catur, fuit aliquo respectu validus: secus si omnino fuit
nullus: quia tunc ratificatio retro non trahitur: vt not.
Bar. in. d. l. obseruare. §. de officio proconsulis. Alexā. in
consi. lxxviii. viso & diligenter ponderato. col. vj. versi.
quartò respondeo. lib. v. Et Aret. in consi. cxxvij. eximie
domine. col. ij. & de ista ratificatione videbimus in regu
la semper qui non prohibet. infra eo.

Phillippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Matrimonium consensu, & non concubitu fieri.
- 2 Ex consuetudine quæ cum muliere habetur, quòd matrimo
nium præsumatur.
- 3 Respectu filiorum vt legitimi sint, matrimonium præsumi.
- 4 Matrimonium quòd perficiatur consensu.
- 5 Legatum factum alicui cum conditione si nuptias cōtrahat,
quòd solo consensu videatur conditio impleta,
- 6 Vxor nondum cognita quòd religionem ingredi non prohi
beatur.

Filius

- 7 Filiusfamiliās, vtrum absque patris consensu contrahere matrimonium possit.
- 8 Statutum quòd filiusfamiliās non possit cōtrahere matrimonium sine patris consensu, non valet,
- 9 Pater quòd possit ad tempus filio matrimonium prohibere etiā sub pœna.
- 10 Filius an exhæredari possit, eo quia sine consensu patris matrimonium contraxit?
- 11 Statutum per quod libera contrahendi matrimonium facultas tollitur, quòd non valeat.
- 12 Pœna exhæredationis à inre ciuili filio imposita si matrimonium contrahat absque patris consensu, non valet.
- 13 Fœmina si cum turpi persona contrahat & sine consensu parentum, an exhæredari poterit?
- 14 Exhæredatio & priuatio alimentorum, quòd à pari procedant,

R E G V L A X X X . V L P I A N V S .

N V P T I A S *non concubitus, sed consensus facit.*

NOTA quòd † consensus facit matrimonium, & non concubitus. ad idem text. in. §. nuptias itaque. authent. de nup. col. iiii. & in. §. illud. in auth. quib. mod. na. effi. legi. & in. l. fin. in principi. C. de repud. nam solo consensu matrimonium contrahitur. c. cum locum. de despon. in. c. sufficit. & c. matrimonium. xxvij. q. ij. sic etiam nudo consensu, sponsalia contrahuntur. l. ij. ff. de spon. in. c. tuæ de sponsa.

¶ Et matrimonium per verba de præsentì contractū, præfertur secundo matrimonio postea contracto: etiam sequuta copula. c. fi. de sponsa duorum. Et ex isto tex. duæ conclusiones colliguntur.

¶ Prima est, quòd concubitus non facit matrimonium. Et idem dicitur in. c. matrimonium. §. alleg. xxvij. q. ij. & hoc videtur intelligendum, vno coitu. † Secus videtur si quis haberet consuetudinem cum muliere, quia ex tali consuetudine, matrimonium præsumitur. l. in liberæ. ff. de ritu nupti.

¶ Et hoc procedit de iure ciuili: secus est de iure canonico: quia fornicatio præsumitur vt no. per gl. in. c. illud. in vers. vxorem. de præsum. & ibi Abb. in fin. Et hoc verum intelligitur, respectu ipsorum cohabitantium: † sed respectu filiorum vt legitimi sint, matrimonium præsumitur. vt no. Abb. in. c. lator. qui si sint legi. cum simi. vt dixi in. c. ecclesia sanctæ Mariæ. de consti. col. xvj. vers. in septimo casu.

¶ Secundo limitatur ista conclusio, nisi præcedant sponsalia de futuro: quia tunc copula quæ sequitur, matrimonium inducit. c. veniens. el. ij. de sponsa. c. is qui. & nota. in. c. si. eo. titu.

Secunda

¶ Secunda conclusio est, quòd consensus facit matrimonium. gloss. hìc intelligitur quòd consensus perficiat matrimonium: sed resoluitur negatiuè, quòd sine consensu non possit esse matrimonium: & ista conclusio gloss. negatiua indubitata est, adeò quòd etiam si quis expressè consentiret per verba de præsenti, si tamen animo non consentiret non esset matrimonium saltem in foro conscientiae: vt est textus in capitu. tuanos. de sponsalibus. de quo latè Marianus scribit in consilio. xxviij.

¶ Sed dubitatio est, in conclusione affirmatiua. Et affirmatiua etiam non videtur probari concludenter, per istum textum, quia dum dicitur quòd concubitus non facit matrimonium, sed consensus: pòtest intelligi quòd concubitus solus, non facit matrimonium, sed consensus requiritur. Et per hoc inferri non potest, quòd solus consensus faciat matrimonium. & istum sensum fortè habuit gloss. dum inquit, quòd consensus perficiat matrimonium. Et licet iste textus cauillari possit: tamen contra glossam sunt plura iura, in quibus dicitur expressè quòd solus consensus facit matrimonium. in. c. cum locum. de sponsalibus. & in. c. sufficiat. & in. c. matrimonium. xxvij. quæstione. ij. cum similibus suprà allegatis. Et per solum consensum quo ad essentiam eius, dicitur matrimonium. vt nota. per glossam finalem in. c. ex publico. de conuer. coniugat. Et tale matrimonium impedit secundum matrimonium postea contractum, etiam copula sequuta. c. fina. extra de sponsa. duorum. Et ideo † legatum factum alicui, si nuptias contrahat statim contracto matrimonio, solo consensu conditio impleta videtur absque copula carnali, quia nuptias non cõcubitus, sed consensus facit. l. cui fue rit. suprà de conditi. & demonstra. Et quia talia sponsalia, de præsenti non possunt dissolui à partibus. c. si inter. de sponsalibus. Et isto respectu, quia contrahitur vinculum indissolubile, dicitur matrimonium contrahi solo consensu absolutè: tamen non videtur perfectum matrimonium solo consensu: vt probatur in capitu. debitum. de bigamis. in principio. vbi dicitur quòd duo sunt in coniugio: videlicet consensus animorum, & commixtio corporum: ergo non videtur quòd alterum faciat perfectum matrimonium. Et ideo absque corporum cõmixtione, non contrahitur bigamia. dicto. c. debitum. & facit textus in. c. ex publico. de conuer. coniuga. vbi textus interpretatur legem diuinam: quòd non licet viro vxorem dimittere, vt intelligatur de matrimonio, copula carnali consumpto. † Et ideo non prohibetur vxor nondum cognita

gnita, intrare^a religionem. c. verum. c. ex publico. de conuer. coniuga. & facit tex. in. c. quod autem. xxij. q. ij. apparet illos coniuges non fuisse. ergo patet quòd copula, ad perfectionem matrimonij requiritur. Et dicit text. eadē causa & q. in. c. si quis desponsata. quòd ritē coniugium vocatur, quando mulier est tradita viro: ita quòd ea vatur. Et hoc modo saluant glo. hic quæ dicit quòd consensus non perficiat matrimonium.

¶ Et cum solo consensu inducatur matrimonium (vt supra dictum est) infertur ad quæstionem de qua superioribus diebus quærebatur, † vtrum filius familiæ absque patris consensu, matrimonium contrahere possit. Et si hoc facit, an propter hoc exheredari possit. Circa primum, breuiter considerandum est: quòd licet de iure ciuili consensus patris necessarius sit. instit. de nupt. in princ. l. Pau. §. de sta. homi. l. si vt proponis. la. ij. C. de nupt. Et maxime si filius duceret vxorem turpem & indignam, quo casu etiam propter hoc, exheredari potest. l. iij. §. si emancipatus. el. j. §. de contra tabul. l. libertus. vbi Barto. C. de nup. Secus tamen est de iure canonico, quod in isto casu attenditur vbi agitur de matrimonio. c. fin. de secū. nup. & in. ij. q. iij. §. hunc igitur. ibi: leges seculi, præcipue in matrimonijs, sacros canones sequi non dedignantur. & dominus Federi. in consi. xxxvj. casus talis est. Ange. in consilio. xxix. ex themate. in. j. dubio. & in consi. cxcij. super primo quæsito. in quinto dubio. Anto. de butr. in consi. xxxv. visa forma. in princ. Abb. in. c. j. col. ij. de desponsa. & in. c. j. col. j. de desponsa. impuberum. & in cōsi. lxxv. ad decisionē. col. j. lib. ij. Et ideo in terminis in casu nostro, infertur quòd iura. §. alle. de iure canonico correctā sint: quia secundum canones, filius fa. absque consensu patris matrimonium contrahere potest: vt no. per glo. in. c. fin. xxxij. q. ij. quæ expressè hoc dicit. idem glo. penul. in. c. j. de desponsa. impub. vbi Abb. & idem concludit glo. in. l. Paulus. de statu homi. De honestate, bene requiritur consensus patris, vt nota. per glo. in. c. cum virum. de reg. in verbo paterna. & in. c. sufficiat in verbo solus. xxvij. q. j.

A ¶ Intrare. Vnde de textū & ibi doct. in. c. commissum. de spō. & Abb. i. d. c. ex publico. vbi ponit an ad essentiā matrimonij requirē copula. & ponit quæstionē: si statutū sit qd maritus lucretē dotem muliere decedente sine liberis, an si de cedat ante copulam si lucrabitur dotē. Et adde qd si vxor vel spōsa sit cognita per vim à spōso: nihilominus potest contra voluntatem spōsi religionē intrare: ita Ange. in. l. j. §. monet. ff. de positi. quem sequitur Hippo. de mar. si. in. l. j. §. præterea. in. ij. col. supra de quæstionibus. Hie. Chuchalon.

A ¶ Communem opin. Hanc etiam dicit cōem Feli. in. d. c. ecclesia sanctæ Mariæ. col. xix. ver. sed contra. & in. c. j. de spon. vj. & vij. col. vbi Alex. dicit eam magis cōmunem & idem dicit Fran. cur in consi. hic alleg. de quo etiā per Moder. Hisp. in repe. c. per vestras. de dona. inter vi. & vxor. fo. lxxv. ver. sunt tamē qui has. col. iiii. vbi refert quasi omnes tenentes hanc opin. de qua etiam vide las. in. l. j. §. si. su. præ de iusti. &

iur. & sic patet hāc esse magis cōem à qua nō est recedendū, vt per glo. in. l. oīs diffinitio. ista eo. & Bal. in. l. pēibus. C. de impube. & alijs dicētes ad heredes Carro cio. & Abb. c. ij. de cog. spiri. tua & in. c. tua nos. de vsur. vñ patet clarē an valeāt leges regi Castellæ di sponētes qd si filia contraxerit matrimoniū sine patris & matris cōsensu qd nihil ex bonis parentū possit habere. de qb⁹ & alijs simile dūponētib⁹. vñ de moder. hisp. vbi suprā. fol. lxxiiij. & fol. lxxv. vbi multa adducit ad earū corroboratōē: dicen. do eas iurissimās & rationa

sed (vt dixi) non est necessarius cōsensus patris: nec impe dit validitatem matrimonij. Et secundum istam conclu sionē, consuluit Abb. in consi. lxxv. in prin. in. ij. lib. 5. alle. & idē Abb. in consi. xij. vt clarē materia in primo dubio. lib. j. & idē Pet. de anch. in cōsi. xxj. pro solutione dubio rum. in secundo dubio. Et Ang. in consi. xxix. & themate. in princ. 5. alleg. Et ad confirmationem huius conclusio nis, facit. † quia nō valet statutum qd filius non possit con trahere matrimonium sine consensu patris: vt concludit Ioā. and. in. c. statutum. el. j. in verfi. & facit decretalis ad quæstionem. in fin. de hære. in. vj. dicens quod correctæ sunt leges quæ requirunt consensum patris & matris fi liorum: vnde à fortiori non debet valere statutum. & se quitur Domi. ibi & Alex. Abb. in. c. ecclesia sanctæ Mariæ. col. viij. in ver. ad prædicta adde. de cōsti. & in. c. j. de spō sa. & in consi. xij. lib. j. 5. alle. cum simi. vt tradit Alex. in cōsi. j. col. vij. lib. iij. & in rub. 5. so. ma. col. fi. & in. l. Seias & Augerius. col. j. 5. ad leg. fal. vbi refert se ita cōsuluissē: & ita consuluit in cōsi. xcviij. principalis dubitatio. lib. j. Et licet statutum videatur esse rationabile: vt no. Bal. in rub. de consti. col. fi. & in. c. clerici. col. j. de iudicijs. in. c. tenor. in fi. de re iudi. & in. l. oēm matri suæ. C. ad tertu. in. l. j. §. ius naturale. 5. de iusti. & iure. And. sicu. in consi. vlti. in. iij. lib. Tamē non sufficit rationē subesse, ex quo deficit potestas: quia in quolibet actu, voluntas & pote stas requiritur. c. cum super. de offi. dele. l. cum in te. vbi Bal. C. de dona. ante nuptias. & in. l. nolle. vbi Bal. 5. de acqui. hære. cum simi. & cōmunem opinionem a ipse Bal.

biles: qd admitto. tñ qd. d. ll. nō tollant libertatē cōtrahen. matrimo. & qd causa ma trimonij nō spectet ad ecclesiā hoc nō est admittendū per ea qd oēs doc. suprā. alleg. dicūt. de quo adde eundē do. Philip. in. d. c. ecclesia sanctæ Mariæ. col. xvj. idē etiā est dicendū de prius in. d. ll. depositis, vt subtiliter more suo concludit do. Philip. infrā in ver. venio ad secundum, & Fran. curtijs in. d. consi. xxviij. Hic, Chuch.

sequitur

sequitur in. l. nemini. C. de iudi. in. c. pe. in fi. de consti. cum simi. vt no-
uissimè latè describit Fran. de curte in cōsi. xxvij. magnificus vir. in pri-
mo dubio. Et ita ex omnibus supradictis cōcludendū est, indubitanter
valere matrmoniū quod absq; consensu patris contractū fuit: t̄ illud ta-
men nota, quòd pater potest ad tempus sub pœna filio matrimoniū pro-
hibere. l. sed si hoc specialiter. §. fin. de condi. & demon. vbi Bar. & Imo.
& Areti. in consi. lxvij. diligenter & maturè. col. ij.

¶ Venio ad secundum, an filius exhæredari possit, ex eo q̄ sine cōsen-
su patris matrimoniū contraxit: Et prima facie videbatur dicendum q̄
sic: quia ita decidit Pau. de cast. in. l. si filiā. C. de inoffi. testa. vbi per illū
tex. dicit q̄ filia quæ nubit sine consensu patris, exhæredari potest. Ita
à contrario sensu ibi colligitur. Et idem dicit Pau. de castr. ibi etiam in
filio. argu. l. iij. si emācipatus. el. j. §. de contratabu. quia licet valeat ma-
trimonium contractum sine cōsensu patris, prout canones dicunt: vt. §.
proximè dictum est ius canonicū solum disponit de fœdere matrimo-
nij & nō de iniuria quæ patri illata videtur. Et ad hoc quod no. Bar. in. l.
adijcinus. C. de murileg. lib. xj. in fi. vbi inquit quòd licet statutum nō
possit prohibere matrimonium, quia est res spiritualis & de iurisditio-
ne ecclesiæ. Tamen valet statutum quo ad hoc vt contra facientes pu-
niantur. Et ita videtur esse in casu nostro: quia honestas maximè suadet,
quòd consensu patris matrimonium contrahatur: vt not. per glos. in. c.
cum virum. de rēgu. cum simi. §. allega. Et facit quod not. Bald. in rub.
extrà de consue. col. pe. dicens q̄ consuetudo potest pœnam imponere
rei licitæ: puta matrimonio si ex eo sequatur illicitum. Et idem tradit
Bal. in. l. omnes. C. ad Tertu. vbi tenet valere statutū quod pœnam im-
ponit filijs contrahentibus matrimonium sine consensu patris: quia non
vetat substantiam matrimonij, sed punit malos mores.

¶ Sed prædictis & similibus quæ adduci possunt nō obstantibus, cōtra-
rium de iure videtur: quod propter tale matrimoniū filius nullo modo
exhæredari possit: quia cū matrimoniū permissum sit de iure canonico,
vt. §. conclusum fuit. Quod fit lege permittente, pœnā non meretur. l.
Gracchus. C. de adult. xxiiij. q. iiij. in. c. qui peccat. & in terminis Abb.
cōsultuit in cōsi. xij. vt latè materia. col. ij. versi. sed dubiū imminet. li. j.
vbi dicit, istam nō esse iustam causam exhæredationis: quia cum de iure
canonico matrimonium debeat esse liberum, non debet per istam pœ-
nam exhæredationis restringi: & inducit decisionem Ioan. and. in. d. c.
statuto. de hæred. in. vj. & idem Abb. in c. j. de sponsa. col. ij. sicut enim

pœna conventionalis in matrimonio reprobatur, ne libertas matrimonij impediatur. l. titia. in principi. §. de verbo. obliga. Et cum à iure canonico permittatur matrimonium absque consensu patris, quia vult matrimonium gaudere omnimoda libertate. c. cum locum. c. gemma. de sponsa. & eadem ratione pœna exhæredationis remota videtur: quia cessante prohibitione matrimonij, cessat effectus: & tollitur pœna quæ in casu prohibitionis erat statuta: vt dicit textus in. c. non debet. de consanguin. & affinit. Et vbi non est delictum, pœna cessare debet. l. sanctimus. C. de pœnis.

¶ Et ideo filia quæ contraxit matrimonium absque consensu patris (prout canones permittunt) non prohibetur dotem petere: vt not. per glo. in. c. fin. xxxij. q. ij. in glo. prima. versi. sed nunquid. & xxxvj. q. j. in c. de raptoribus. in glo. in verbo excusata: & pari ratione videtur, quòd filius nullo modo exhæredari possit: vt supra dictum est secundum Abb. in consi. xij. lib. j. supra allegato. Et hoc idem in terminis tradit Pet. de ancha. in consi. xxj. pro solutione dubiorum in secundo dubio. dum inquit quòd pœna quam canones concedunt filiis & filiabus liberam facultatem contrahendi matrimonium absque consensu patris, non videtur quòd talis facultas metu pœnæ per leges coarctari possit. Et propter hoc concludit, quòd filij tali casu non debent priuari hæreditate patris, naturali iure illis debita, vt latius ipse ibi prosequitur. Et decisionem Pet. de ancha. latè comprobat Alexan. qui in simili casu consuluit in consi. xcviij. principalis dubitatio. lib. j. vbi concludit † non valere statutum, quod imponit pœnam filiis contrahentibus matrimonium sine consensu patris: quia à tali statuto aufertur libera facultas contrahendi matrimonium. l. cum tale. §. rescriptum est. §. de condi. & demonstra. vnde sicut nō valet statutum, quod tali casu prohiberet matrimonium: pariter non debet valere statutum quod pœnam imponit contrahentibus matrimonium: quia vbi non potest aliquid directò & principaliter prohiberi, non potest etiam conditionaliter & per indirectum prohiberi: vt no. Bar. per illum tex. in. l. Seius & Augerius. §. ad legem falc. & per illum tex. dicit Bal. in. l. j. C. de indi. vidui. tol. quòd si non valet statutum prohibitorium, ergo nec pœnale, quia pœna legis nunquam potest incipere à permisis. argu. l. ab administratione. C. de leg. Et no. etiam Bal. in. l. omnes populi. col. vj. versi. sed nunquid statutum inualidum. §. de iusti. & iure. Dicens quòd qui non potest disponere simpliciter, non potest disponere pœnaliter. Et quòd in adiectione pœnæ maior potestas re

stas requiritur, quàm in dispositione principali. Et in proposito benefacit gloss. not. in. c. de tutel. xxxvj. q. ij. in glo. si. quæ voluit, quòd sicut non valet prohibitio legis ciuilis, quæ prohibet mulierem raptam matrimonium cōtrahere cum raptoribus. c. pen. de raptoribus. ita pariter non valet dispositio iuris ciuilis quæ pœnam imponit mulieri contrahenti matrimonium cum raptore: quia cum prohibitio cessat, etiam pœna cessare debet, vt glo. ibi dicit. Et ista ratio pariter in casu nostro concludit.

¶ Vnde concludendum est, quòd pœna exhæredationis imposita à iure ciuili non habeat locum.

¶ Non obstat allegata. s. in contrarium: quia responsio ex supradictis colligitur. Nam dictū Pau. de cast. in. d. l. si filia. non est verum. & contrarium tenent Pet. de ancha. & Abb. in consi. s. alle. Et rationes contra Paulum, sunt efficaces, vt patet ex prædictis.

¶ Non obstat texus in. l. iij. §. si emancipatus. de contrahu. quia vt dicit Barto. ibi ille textus hodie non habet locum & no. Imo. in. c. accedens. col. si. ver. & per prædicta. de procurato. Alexander in. l. j. colum. x. s. sol. mat.

¶ Et quamuis plerique dicant, q. filia etiam hodie sine possit exhæredari duobus^a concurrentibus. videlicet q. sine cōsensu patris contrahat matrimonium: & cū turpi persona: vt gloss. sentit in. c. de raptoribus. xxxvj. q. j. ver sicu. excusata in fin. & vt not Bald. in. l. nec filium. C. de nupt. & in. l. si pater. C. de sponsa. Anto. de butr. in dicto c. accedens. de procur. Et Pe. de anch. in consi. xxj. s. alle. col. ij. hoc haberet locum secundum iura antiqua: & ita doct. loquuntur in locis præalle. qui allegāt tex. in. d. l. iij. §. si emancipatus. sed hodie ille. §. est correctus: vt. s. dictum est. Et quia secundum iura canonica, quæ attenduntur, hoc non videtur verum. quia matrimonium à iure ciuili prohiberi non potest, nec pœna imponi per ea quæ suprā dicta sunt: quæ omnia habent locum etiam si cum turpi persona contractum sit matrimonium: quia est defectus potestatis: vt suprā dictum est. Et ista etiam ratio militat concurrentibus his duobus, cū iura ciuilia

A ¶ Duobus. hanc sequebat Soci. in tracta. fallē. in reg. cc. lxxxj. de quo vide las. in authē. sed si post. C. de inofficio. testament. vbi refert omnes tenentes hanc opinionem. finz liter tamen tenet cum domi. Philip. hic. Hierony. chuch.

in tali materia non habeant potestatem.

¶ Non obſt. dictum Bar. in. d. l. adijcimus. de murilegu. lib. xj. quia non est verum per supradicta. & contra Bar. tenet Io. de pla. in. d. l. adijcimus vbi allegat Io. and. in. d. c. statutum. de hæreti. in. vj. cuius opi. communiter tenetur, vt Alex. concludit in. d. consi. xcviij. lib. j. vbi alios plenè refert in. iij. col. & latius scribit Fran. de curte in consi. xxviij. in. j. dubio 3. allega. Et hoc modo etiam respondetur ad alia. 3. alleg. in contrariu.

¶ Et si ex omnibus supradictis, cõclusio est, quòd filius qui accepit vxorem sine consensu patris, propter hoc non potest exhæredari. Et pari ratione non potest priuari alimentis, quia rationes superius alle. etiam militant in alimētis: † & quia à pari procedunt exhæredatio & priuatio alimentorum: vt not. Bar. in l. si quis ex liberis. §. si quis ex his. versi. idē iudex. in ver. detuleras. 3. de liberis agno. Et idem Bart. in l. diuus. 3. de parici. & in l. si. C. de alen. lib. in prin. & per glo. in. §. siue igitur. in vers. habere. in authen. vt cū de appel. cog. & idē Bar. in tractatu. de alimen. col. ij. ver. quæro an ex causis. & Abb. in. c. cum haberet. col. fi. de eo qui duxit in matrimo. quam polluit per adul. Et ex his expedita sit ista lex.

¶ Subtilis Decius.

NOTABILIA.

1. Factum, non esse factum, est impossibile.
2. Mulier corrupta & violata, restitui non potest.
3. Per viam fictionis, quòd facta pro infectis haberi possint.
4. Fingi quandoq; eum qui mortuus est viuere.

REGVLA XXXI.

VLPIANVS.

VERVM EST neq; pacta, neq; stipulationes factum posse tollere: Quod enim impossibile est, neq; pacto, neq; stipulatione potest comprehendi: ut utilem actionem, aut pactum efficere possit.

NOTA † quòd impossibile est factum non esse factum. ad idem tex. in. l. in bello. §. facto. in prin. 3. de cap. in l. si ita quis. 3. de euic. & in l. j. §. si vir. 3. de acqui. pos. & in authen. de æquali. dot. §. j. ver. quæ igitur. vbi dicitur quod enim factū est, infectū manere impossibile est: adeò quod nec Deus ipse facere potest, quod illud quod sit factum non sit factum: vt not. Bar. in l. non dubium. col. iij. C. de legi. vbi alleg. tex. nostrum hic. & idē not. Bald. in l. si. circa. ver. his autem factis. C. de leg. & in l. ex his. in fi. C. de testa. mili. latè tradit Soci. inferendo ad pulchram quæ sitionem. in consi. cij. in præsentì consultatione. Et facit quod not. Bald. in. l. eā quā. col. x. ver. circa quintum. C. de fideicom. Et ideo dicit tex. in l. j.

in l. j. in prin. C. de rap. virgi. † quod mulier corrupta & violata, restitui non potest. Et gl. ibi in ver. non potest: dicit, quod etiam Deus facere nō potest quod illa quæ fuit corrupta, non sit corrupta: licet enim omnia Deus possit: suscitare tamen virginem non potest post ruinam: vt dicitur in. c. si Paulus. xxxij. q. v.

¶ Et istud verum est, veritate inspecta: sed per viam fictionis facta pro infectis haberi possunt: quantum ad effectum iuris: vt not. Bart. in l. non dubium. col. iij. & est glo. notabilis. in clem. j. de immuni. eccle. in ver. pro infectis. cum simili. vt dixi. in. c. si. col. ij. in fi. de constitu. Et ad idem tex. in l. nō dubiū. C. de legi. vbi pacta cōtra leges, pro infectis habentur.

¶ Nec obstat quod est impossibile, quod factum, non sit factum: vt hīc dicitur, ibi: impossibile est. cum simi. s. alleg. non videtur quod per fictionem contrarium induci possit: quia fictio non habet locū super impossibili. l. qui ad certum. vbi Bar. s. loca. l. certē. in prin. s. de preca.

¶ Quia respondetur vt declarat Bart. in l. sub conditione. s. de sol. col. j. quod lex non potest fingere illud, quod est impossibile in suo genere: vt quod filius sit maior patre vel quod furiosus consentiat. sed bene fictio habet locum in eo, quod est impossibile in aliquo casu particulari. Et satis est, quod possibile sit in suo genere.

¶ Vnde fingitur quandoq; quod ille qui mortuus est viuat. l. si. s. de v. mune. in prin. l. bello admissi. s. de excu. tuto. Et licet impossibile sit qd mortuus viuat, † satis est qd possibile sit in genere qd homo similis viueret: vt latius declarat Bar. in l. si is qui pro emp. col. xv. ver. iij. principali ter quæro. s. de vsuca. Et Alexan. refert in. d. l. j. §. si vir. de acqui. posses.

¶ Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Seruus, tabellio esse non potest.

2. Argentarij officium, quod publicam causam habeat.

REGVLA XXXII. VLP IANVS.

QVOD attinet ad ius ciuile, serui pro nullis habentur: non tamen & iure naturali: quia quod ad ius naturale attinet, omnes homines æquales sunt.

DE ISTA regula dictum fuit in l. in personam. s. eo. solum adde qd seruus † non potest esse tabellio. l. generalia. C. de tabula. lib. x. obstat tamen videtur: quia seruus potest esse argentarius. l. prætor ait. §. sed & si seruus. s. de eden. Et † tamen officium argentarij, publicam habet

A ¶ Generali. Vbi latissimē Io. de platea & qua pœna puniatur dñs qui permittit seruū sumere: tabellionis officium ibi: in prin. l.

causam: vt dicitur in l. argentarius. in prin. §. de eden. po-
test dici quòd tex in. d. l. generali. procedat ex noua pro-
uisione illius legis. quia tex. dicit deinceps: & sic de cæte-
ro: vnde videtur præsupponere q̃ secundum iura digesto-
rum potuisset seruius esse tabellio. & ad istam regulam vi-
de aliã regulã quã habetur. j. eo. in l. in omnibus officijs.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Causa lucratiua dicitur quando agitur de hæreditate & do-
natione causa mortis.
2. Quod titulus hæreditatis lucratiuus dicatur, in quibus locum
habeat?
3. Quando hæreditas est soluendo, tunc habere dicitur causam lu-
cratiuam. limita vt nu. 4.
5. Lucratiua causa, quando dicatur?
6. Lucrum dotis, an dicatur causa lucratiua?
7. Donatio quando sit prohibita, inter virum & vxorem.
8. Causa lucratiua vel onerosa, quòd ab origine debeat iudicari.

REGVLA XXXIII. POMPONIVS.

IN EO quod uel is qui petit, uel is à quo petitur lucri
petiturus est, durior causa est petitoris.

DE ISTA regula videbimus. j. eo d. in reg. l. in pari.
vbi melius cadit.

¶ Sed quantum ad causam lucratiuam, de qua loquitur
iste text.

**Lucri & dam-
ni, interdum ra-
tio diuersa,**

¶ Sciendũ est q̃ sæpenumero alia ratio damni, & alia ra-
tio lucri habetur in l. proculus. in fi. §. de dam. infec. l. si is
cui. §. fi. §. de fur. l. fi. §. licentia. C. de iu. delibe. l. fi. C. de
codi. l. qui autem. in prin. §. de his quæ in frau. cred. l. cum
hic status. §. si maritus. §. de do. inter virum.

A ¶ Lucrati-
uas causas enũ-
rat Spieg. i suo
Dictionario es-
se, hæreditas, le-
gatum, fideicõ-
missum, mortis
causa donatio,
& alia quæ re-
linquuntur in vl-
tima voluntate.
Petrus Corue,

¶ Et hoc intelligitur, nisi lucrũ radicatũ sit: quia de tali
lucro idẽ qđ de dāno iudicatur: vt per gl. in l. j. §. si qs pro
pter. in ver. in integ. restitu. §. de itine. actũq; priua. & no.
Bal. post Cy. in l. cū te. C. de dona. ante nup. Bald. Ang. &
Imol. in l. nō amplius. §. j. §. de leg. j. cū fimi. vt tradit ibi
Alex. & in l. iij. §. de dam. infec. in prin. in l. ij. §. fi. §. qui sa-
tisda. cog. & in l. cū emptor. §. ad. l. fal. & in consi. lxxxix.
viso puncto. col. penul. lib. ij.

¶ Et de lucro agitur, & causa lucratiua dicitur^a, qđ agi-
tur de

tur de hæreditate & donatione causa mortis vel inter viuos vel de reli-
ctis in vltima volûtate. l. j. §. lucratiuas verò. C. de imponen. lucra. de-
scrip. lib. x. facit tex. in l. si hæreditatem. §. manda.

¶ Et quod titulus hæreditatis dicatur lucratiuus: probatur in l. inter sti-
pulantem. §. si rem. de verbo. oblig. in l. si. §. penul. C. de codicil. in. §. si
verò expectet. vbi Ang. in authen. de nup. & not. Alex. in cons. cij. super
eo de quo quæritur. col. penul. lib. iij.

¶ Et hoc habet locum, non solum in hæreditate extranei, sed etiam in
hæreditate ascendētis. tex. cum gl. in l. si emancipata. C. de iu. & fa. igno.
Et ita hoc ampliando Alex. dicit in. d. l. inter stipulantem. §. si rem.

¶ Et de hæreditate intelligitur, + qñ hæreditas est soluendo tñc habet
causam lucratiuā: aliās secus: vt no. Alex. post Dyn. & Ang. in. d. l. inter
stipulantem. §. si rem. per. l. si seruus legatus. §. item si domino. de leg. j.

¶ Et hoc videtur verum, + quando à principio constat hæreditatē non
esse soluendo prout loquitur tex. in. d. §. item si domino. aliās secus vi-
detur: + quia quando causa trahit originem^a à lucro, licet quandoque
damnum afferat, lucratiua dicitur. gl. no. vbi Imo. in l. si duo. de acqui.
hæredi. in glo. penul.

¶ Similiter quod acquiritur ex causa pœnæ acquisitum dicitur ex causa
lucratiua: vt not. Bart. in l. meuius. §. duobus. col. penul. de leg. ij. Idem
Bald. in l. nec damnosam. in. ij. oppo. C. de preci. impe. offe. facit tex. in l.
seruus ea lege. in fi. §. de ser. expor. & quod not. Bal. per illum tex. in l. mi-
lites. in fi. C. de testa. mili.

¶ Similiter acquisitū in ludo, dicitur ex causa lucratiua acquisitū: vt no.
Bal. in l. j. circa fi. in versi. extra quæro. C. si quid in frau. patro.

¶ Et acquisitū modico pretio, dicitur acquisitum ex causa quasi lucrati-
ua. gl. not. in l. apud celsum. §. de auctoris. in ver. causa. §. de excep. doli.

¶ An autem lucrum dotis, quod facit maritus ex forma statuti dicatur
ex causa lucratiua: glo. not. in l. si donatarius. §. j. in ver. duntaxat. §. de
condi. ob cau. tenet q non. Sed ex causa onerosa acquisitum dicitur: quia
propter onera matrimonij acquiritur. & Bald. ibi & doct. alij communi-
niter sequuntur vt Alexand. ibi dicit.

¶ Et idem Bald. in l. cum multa. C. de dona. ante nup. col. ij. in authen.
præterea. col. penul. ver. præterea non est verum. C. vnde vir & vxor. &
in l. hac edictali. col. iij. C. de secund. nup. & idem Bal. in
cons. lxxiij. duo sunt. lib. iij. in fi. & est bonus tex. in l. j. §. A ¶ Originē:
lucratiuas. ver. si verò. de impto. lucra. descrip. lib. x. vide ifrà. nu. 8.

¶ Sed tamen aduertendū est, quòd prædicta videntur procedere, in spe-
 cta causa remota. Sed causa proxima & immediata huius lucri, est vir ipse:
 & matrimonium: vt not. Bald. in authen. ex testamento. col. x. vers. xij.
 capitulū. in fi. C. de colla. Et pro dicto Bald. est tex. in l. cum quis. §. de
 dote præalleg. in. §. j. vbi dicitur q̃ matrimonij causa id lucratus est. &
 per illum tex hoc tradit Bald. nouellus in trac. de dote. in vj. parte. in
 xxxvij. priuilegio. col. iij. Et ista causa proxima attenditur: vt no. Bal. in
 d. authen. ex testamento. in loco præal. alle. l. sed & si plures. §. in arro-
 gato. §. de vulg.

¶ Et ista ratione: quia causa immediata attenditur. tale lucrū dotis, ad-
 uentitium dicitur: vt not. Bart. in l. si cum dotem. §. transgrediamur. in
 fi. §. sol. mat. per tex. in l. j. vbi Bal. in fi. C. de bo. quæ lib. Idem Bal. in l. si
 donatarius. §. j. in prin. ff. de condi. ob. cau.

¶ Et certè cū tale lucrū marito acquiratur immediatè absq; aliquo one-
 re, ex causa lucratiua acquisitū videtur: quia causa onerosa dicitur, quan-
 do onus est causa acquisitionis: vt in emptione cōtingit. l. apud Celsum.
 §. de autoris. ver. si quis autem. ff. de excep. doli. Et ideo in dote dicitur
 causa onerosa. l. ex promissione. §. de act. & obli. quia dos datur pro one-
 ribus. C. de iu. do. l. dotis fructus. §. de iu. do. l. dotem. §. de cast. pecu.

¶ Non sic videtur in tali lucro statuti, quod marito defertur: quia ipse
 etiam absq; tali lucro cogebatur onera matrimonij subire: & videmus q̃
 tale lucrum acquiritur etiam marito qui onera matrimonij non susti-
 nuit: vt not. Bar. in l. nihil ff. re. amor. Bal. in Deo nobis. per illum text.
 C. de episc. & cle. in l. non sine. C. de bonis quæ lib. cum simi.

¶ Et q̃ tale lucrum ex causa lucratiua dicatur procedere: expressè tenet
 Ange. in auth. de nup. §. ascriptio. Et ad hoc facit, † quia donatio est pro-
 hibita inter virum & vxorem, quando donans pauperior efficitur: non
 autem si lucrū remittitur. l. sed & si vir. §. quod legaturus. l. cū hīc status
 §. si maritus. el. ij. vers. si miles. §. de dona. inter virum.

¶ Et ideo tale lucrum, remitti potest vxori per maritum: quia causam
 habet lucratiuam: vt not. concludit And. sic. in confi. lix. illud in me-
 dio. col. ix. lib. ij. idem dicit Alexan. in l. si focer. §. lucius. §. soluto matri-
 mo. & idem concludit Soci. in confi. cxiiij. viso testamento. col. ij. vers.
 ad secundam rationem.

¶ Et ex decisione istorum, concludendū est tale lucrū statuti procede-
 re ex causa lucratiua: attenta causa proxima quæ inspicitur: vt dixi. Et al-
 leg. §. in contrariū, possunt habere locum considerando causam remotā
 quæ non

quæ non attenditur. l. socium qui in eo. §. pro socio.

¶ Non obſt. quòd cauſa lucratiua vel oneroſa, debet iudicari ab origi-
ne: ſecundum glo. in dicta. l. ſi duo. §. de acqui. hæred.

¶ Quia illud procedit quando cauſa de ſui origine & natura, habeat
cauſam lucratiuam. Nam licet accidentaliter damnum occurrat, non at-
tenditur prout eſt in hæreditate: de qua illa glo. loquitur: non ſic vide-
tur in lucro ſtatuti: quod de ſui natura cauſam habet lucratiuã per ſupra
dicta. Et ideo ſecundum principalem eius naturam, iudicari debet. arg.
l. ſi quis nec cauſam. ſuprà ſi cer. peta.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 In contractibus primò attendi, quòd à partibus actum eſt.
- 2 Iuſtum eſt magis voluntates contrahentium inſpicere, quàm verborum con-
ceptionem.
- 3 Propoſitum in mente retentum, quòd nihil operetur.
- 4 Quòd à verbis recedatur, quando aliter conſtat de mente diſponentis.
- 5 Ex loquella hominis, eius animum indicari.
- 6 Actum etiam illud videtur, quod tacitè intelligitur.
- 7 Actum videtur illud, quod ex qualitate rei colligitur.
- 8 In contractibus ſi non apparet quod actum ſit, ad conſuetudinem recurri.
- 9 In conſuetudinibus, vltimam attendi.
- 10 Doctor conſuetus, quòd videatur conſuetus ſecundum conſuetudinem ſtudiij.
- 11 Notarius quòd rogatus videatur, vt clauſulas conſueſas apponat.
- 12 Quòd quælibet diſpoſitio, à conſuetudine diſpoſitionem recipiat.
- 13 Clauſula codicillaris, quòd appoſita videatur de voluntate teſtatoris.
- 14 Notarius poteſt in inſtrumento dotis apponere hypotheſam, de qua contra-
hentes nihil dixerint.
- 15 Pœna quòd apponi poſſit in contractu, quia conſuetum eſt pro obſervatione
contractus, pœnam apponi.
- 16 Iuramentum, quod ratione conſuetudinis in contractu apponi poſſit.
- 17 Facultas extendendi contractum ſecundum conſuetudinem loci, habet locum
in notario qui rogatus fuit.

REGULA XXXIIII. VLPIANVS.

SEMPER in ſtipulationibus & in cæteris contractibus, id ſequi
mur quod actum eſt: unde ſi non appareat quid actum erit, conſe-
quens eſt ut id ſequamur quod in regione in qua id actum eſt, frequen-
tatur. Quid ergo ſi neque regionis mos appareat, quia varius fuit, ad
id quod minimum eſt, redigenda ſumma eſt.

NOTA † quod in contractibus, primò attenditur quod actum eſt,
à partibus. ad idem text. in l. ſed. Celfus. §. ſi fundus. de contrahen. emp.

vbi

A ¶ **D**ictum est. Quid in matrimonio. vide tex. & ibi not. in c. tua nos, de sponsali.

vbi dicitur quòd in contractu, potius id quod actum est quàm id quod dictum est^a sequi debet. Et in contractibus veritas rei potius, quàm scriptura perspicui debet, vt dicitur in l. j. C. plus vale. quod agi. & in l. iij. eod. tit. vbi dicitur nò quod scriptum est: sed quod gestum est inspicitur.

¶ **I**ustum est enim voluntates contrahentium magis, quàm verborum conceptionem inspiciere: vt dicitur in l. fina. in prin. C. quæ res pig. obli. pos. ad idem tex. in l. in

conventionibus. §. de verb. sig. in l. promittendo. in prin. §. de iure dot.

¶ **E**t prædicta procedunt, quando constet de voluntate & apparet quod actum est vt hîc dicitur. Secus si non apparet: quia tunc plus valet scriptura, quàm quod actum est. l. si alij. in fi. §. de vsuf. lega. qui tex. ita intelligitur: vt declarat Barto. post gloss. in l. in ambiguos. suprâ de rebus dubijs.

¶ **E**t ratio est, quia propositum in mente retentum, nihil operatur. l. si repetendi. C. de condi. ob cau. Et non sufficit testatorem ita voluisse, nisi disponat. l. quidam cum filium. vbi Bald. & Imol. §. de hæred. insti.

¶ **E**t est communis doctrina, quòd receditur à verbis quando aliter constat de mente disponentis vt not. in l. non aliter. in prin. de leg. iij. & latè tradit Barto. in l. non dubium. colum. ij. ver. secundum dubium est. C. de legi. Bald. in l. iuris gentium. §. pactorum. §. de pac. Ang. in consil. ij. præmitto primo. col. ij. Areti. in consil. lxxvj. viso puncto. col. j. in singu. Alexand. in cõsil. cxvj. animaduersis statutis. col. iij. lib. ij. sic ergo si non apparet quod actum est: non est recedendum à verbis: & actum videtur quod ex verbis colligitur: quia videtur quis habere voluntatem, prout verba sonant. l. Labeo. §. idem Tubero. de supelle. lega. & in l. nepos proculo. de verb. signifi. & id loquitur quòd ex his quæ significatur sensit. & ideo à verbis contractus non est recedendum. l. si quis stipulatus sit stichum. de verb. obli. l. fideiussores magistratu. §. de fideiuss. quæ iura ad hoc alleg. Pau. de cast. in consil. ccxxvij. super primo. & in consil. clxj. in præfenti causa. ad idem. tex. in l. fi. C. communia vtriusq; iudi. vbi tenor stipulationis inspicitur. Et in stipulationibus, verba ex quibus obligatio oritur inspicienda sunt. l. si ita stipulatus. §. grifogonus. in fi. ff. de ver. obli.

¶ **E**t ex loquela hominis, eius animus iudicatur: vt not. Bald. in l. fed & reprobari. in prin. §. de excu. tuto.

¶ **E**t verba contractus, sunt forma contractus: quæ forma dat esse rei: vt no. Bal. in l. quoties. col. ij. C. de suis & legit. & nullum est magis nostræ mentis

mentis testimoniū, quā qualitas inspecta verborum: vt Bal. dicit in. c. j. de testi. cū simi. vt tradit And. sicu. in cōsi. lvi. lib. ij. in cōsi. ix. col. penul. lib. iij. in cōsi. xx. col. pe. eo. lib. iij. & in cōsi. xlij. col. iij. in eo. lib.

¶ Similiter actum videtur etiā illud, quod tacitè intelligitur: vt not. Bar. hīc. per. l. cū quid. ff. si cer. per. vbi hoc probatur in his quæ sunt de natura cōtractus: illud tamen nō videtur propriè ex conuentione contrahentiū. Sed potius ex prouisione legis: quia tex. dicit agi intelligitur & pro cauto habetur. & declarat illū tex. Aret. in l. iij. §. Catho. col. xiiij. de ver. obli. facit quod not. Bar. in l. cum stipulatus. de verb. obli. vbi concludit, quòd oblig. ad interesse quæ tacitè in obligatione facti intelligitur, non dicitur ex dispositione hominis sed legis.

¶ Item actū videtur illud, quod ex qualitate rei colligitur: vt no. Bar. hīc post gl. no. & ad idē gl. & ibi Bar. in l. j. §. qui superficiē. ff. de superficiebus in verbo agēdo: quæ dicit q̄ ex qualitate pretij, colligitur an fuerit veditio vel locatio. & no. Bar. in l. patronus. §. j. col. ij. de leg. iij. Pet. de anc. in cōsi. cccij. pluribus rōnibus. co. ij. Alex. in cōsi. xxvj. consideratis verbis. lib. iij. & Aret. in cōsi. vj. viso in frumēto visionis. col. pe. Et quādo in fine instrumenti dicitur, actum in tali loco: verhū illud actum, rem perfectā significat. Pau. de cast. in cōsi. ccij. ad primū quæsitum. Bald. in l. quod sine. C. de testa.

¶ Secūdo colligitur hīc, quòd in cōtractibus si nō apparet quod actū sit (secundū supradicta) recurritur ad consuetudinē: videtur tamen q̄ in primis cōsuetudo ipsius contrahentis inspiciatur. l. vel vniuersorū. §. de pig. act. l. qui semisses. §. de vsuris. & in l. hæredes palam. §. si quid post. in fi. ibi: ex consuetudine patrisfamiliās vel regionis. §. de test. & in l. si seruus plurium. §. fi. de leg. j. ibi: ante omnia ipsius patrisfamiliās consuetudo: deinde regionis.

¶ Vnde concessio facta ab ecclesia, videtur facta secundū consuetudinem ecclesiæ cōcedentis: vt no. Alex. in cōsi. cxxiiij. consideratis his. col. ij. lib. v.

¶ Et consuetudo vltima, attenditur. l. Mella. §. quid ergo

A ¶ Consuetudinem. Quid si sit talis consuetudo, quæ sit cōtraria legi derogatoriæ ipsius consuetudinis, an eo casu ad cōsuetudinē recurrendum sit? vt hīc, & distingue vt per. d. Bal. nouellum in tracta. suo de dote vbi multa tradit in tracta. diuer. doct. vo. lu. v. artic. xiiij. & vlt. nu. 18. & 19. Pet. Corue.

ergo. de alimen. & ciba. leg. & tradit Alex. in consi. v. si vera sunt. col. fin. lib. v.

¶ Sed cessante consuetudine contrahentis, secundum consuetudinem loci contractus interpretatur: ut hic dicitur. ad idem tex. in. l. quod si nolit. §. qui assidua. §. de ædil. edict. & in. l. si fundus. §. de euic. in. l. si prius. §. placuit. §. de aqua plu. arcen. & in. c. cæterum. de dona. & no. Bart. in. l. si. in prin. §. de his quæ in frau. cred. & in. l. si procurator. in prin. §. de iur. fisc.

¶ Et ideo doctor conductus, videtur conductus secundum consuetudinem studij: ut no. Bar. in. l. nemo est qui nesciat. §. de duobus reis. Et magistratus, etiam videntur creati secundum consuetudinem: ut not. Bart. in. l. magistratus. in princi. §. ad muni.

¶ Et notarius rogatus videtur, ut apponat clausulas consuetas ut no. Bal. per illud tex. in. l. fin. C. de fideiussor.

A ¶ Consuetas. Vide Paul. de cast. i. l. j. ff. de iuris. om. iudi. et latissimè per Alexan. in. l. si finita. de dam. infec. Barb. in. consi. ix. col. v. pen. in. iij. vol. & Ias. in. l. galus. §. idem credendū. de libe. et posth. et do. Philip. in. c. cū M. hic alle. co. ij. i. v. not. Hie. C. hucha.

¶ Et generaliter quælibet dispositio, recipit dispositionem à consuetudine, ut est dictum Inno. in. c. olim. de ver. sig. & sequitur Abb. in. c. certificari. de sepul. cū si. ut latè congerit Feli. in. c. cū. M. col. iij. & iij. de consti.

¶ Et prius Alexan. in. l. huiusmodi. in prin. de leg. j. & in consi. xxvij. in causa & lite. lib. ij. & in consi. cvij. pro investigatione. col. pen. eo. lib. ij. & in consi. xxxvij. vito dicto instrumento. col. ij. lib. j. C. & And. sicu. in. c. quo ad translationem. char. iij. de offi. leg. & in consi. v. col. pen. lib. j. & in consi. vij. col. ix. & in consi. xiiij. co. pe. in consi. xxxvij. col. v. in consi. lj. col. iij. in. ij. lib. Et ad de tex. in. l. item eorum. §. decuriones. ibi: secundum consuetudinem locorum. & idem no. tradit Bar. in. l. Paulus. la. j. in prin. §. de solu. & no. Ange. in consi. lxxxv. ex themate. Bal. in. l. ita demum. §. si. §. de arbi. in. l. si certis annis. colum. iij. versi. credo autem. colum. fin. C. de pact. Rom. in consi. xciiij. visis his. col. fin. & Ange. in consi. clxxxiiij. ex forma & ferie. col. j. in fin. vbi allegat text. nostrum hic. & Bal. in consi. cxxxj. tres sententiæ. lib. j. Cuma. in consi. ij. proponitur. colum. ij. & Socinus in consi. xciiij. præstantissimi. colum. iij.

¶ Et ex prædictis infertur, q̄ t̄ clausula codicillaris videatur appposita de voluntate testatoris: ex quo consuetum est quod apponatur contra Bar.in.l.j.in.vj.q.ſ. de iure condi. Ita And.ficu. concludit in.d.c. quo ad translationem.de offic. deleg. & Alexan.in confi.j.col.ix.in princi.lib.v.& facit quod no.Bal.in.l.j.col.fi.ſ.fol.matr.in.ver. Sed ponamus contrahentes.vbi dicit quòd t̄ notarius potest in instrumento dotis, apponere hypothecam.de qua contrahentes nihil dixerunt: quia videtur rogatus vt apponat clausulas, quæ sunt de natura contractus.

¶ Et pari ratione videtur, q̄ t̄ pœna apponi possit in cōtractu: quia cōsuetum est, q̄ pro obseruatione contratus pœna apponatur.

¶ Contrarium tamen decidit Bal.in.l. si duo patroni.ſ. si quis iurauerit.de iureiur.in princi.in versī.non tamen præsumam pœnam.vbi dicit quòd pœna non præsumitur etiam sub dictione & cætera: quia non est vniformis. & Soci.sequitur in.l.gallus.ſ. item credendum.col.ij.de libe.& posthu. Adde quòd contrarium Ange. dicit in.l.ij.ſ. de iurisdī. omn.iud.in princi.versī. potest & aliter exemplificari.vbi inquit, quòd ille qui habet potestatem vèdendi bona fiscalia, potest apponere omnia pacta pœnalia secundum mores regionis. & idem Abb. dicit in.c.ij.de preca.vbi loquitur in mādato ad pacem faciendam.Et hoc potest procedere, quando esset consuetudo vniformis circa pœnam.

¶ Et pari ratione, t̄ iuramentum videtur, quòd ratione consuetudinis apponi possit in contractu.

¶ Sed nō est verum: quia iuramentū requirit formalitatem verborum: & specificam expreſsionem: vt no.Abb.post Anto.de but.in.c.penul.de iureiur.& prosequitur Soci.in.d.ſ.idem credendum.

¶ Et pari ratione idem videtur, quòd ratione consuetudinis in contractu vèditionis apponi possit constitutum. Sed contrarium in hoc Alex. concludit in confi.xxvii.viso & præhabito.li.ij.

¶ Et in effectu videtur, quòd supradicta intelligātur in his quæ sunt de natura contractus:secus videtur in alijs: vt no.Alex.in confi.præalleg.vnde in substantialibus non fit supplementum à consuetudine: vt not. Ioan.and. in titu.de instru.edi.ſ.instrumentum.col.iiij. versī. quòd si à contractibus.& Ang.in.l.licet.C.locati.

¶ Et vltèrius notandum est, t̄ quòd illa quæ facultas extendendi contractum secundum consuetudinem loci, habet locum in notario qui rogatus fuit. Secus est in eo cui alterius rogatus committuntur: quia ille nihil potest exprimere nec declarare: cum officium eius sit tantum transcri

A Fieri possit. Vide latissimè p do. Bar. i cō. ix. in pe. col. in iij. vol. & Ias. i. l. gall. §. idē credēdū, de libe. & posthur. Hier. Chuc. B ¶ Est. Imò ni hil cōmunius i natura, adeò vt ferè cōtinuū videat in gnatōe & corruptiōe rerū qualibet. et corruptione appellat Arist. dissolutionem substantiæ: & corrūpere, substantiā dissoluere. Topico. 7. qd nec alr fieri experientia docet, q̄ cōtrario modo quo sunt cōposita & genita singula deficere: ita vt Vlpiano (velut de natura optimè sentienti) cōis obseruatio apertū et euidentē testimoniū ferat. P. C. C ¶ Res. Vide Ias in. l. quēadmodū. de acq. poss. in. ij. no. et Bar. in. l. actor. suprā rē ra. ha. pe. col. & Ias. l. j. C. qū non pe. ptes. co. v. ver. quinto nota & c. Hie. Ch.

transcribere, & non addere nec interpretari: vt no. Bal. dicit in rubrica. C. de fide instru. in col. vj. in versi. quātō quæritur. Quod tamen nō videtur procedere sine dubio: quia ista interpretatio quæ fundatur in consuetudine, non adhæret personæ notarij qui rogatus fuit: & ideo videtur quod etiam per alium notarium fieri possit^a ex eo quod no. Bar. in. l. argentarius. in principi. §. de eden. & Alex. ibi specialiter hoc dicit.

¶ Vltimò notandum est ad supradicta, quod ista consuetudo interpretatiuè nō requiritur quod scripta sit: vt no. Areti. in consi. vndecimò procedendum. & in. d. c. cum M. vbi allegat Anto. de but. qui hoc dicit in. c. fi. de consuet. in. v. charta. in versi. ex his dicit Nicolaus de mata. Et dem Alexan. in consi. cvij. pro inuestigatione, colum. penul. l. ij. finis. Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Cuius consensus in cōtrahendo requiritur, eiusdem etiam in dissoluendo interuenire debet.
- 2 Quot testes in probando testamentum requiruntur, totidem & in eius reuocatione sunt necessarij.
- 3 Solutio debiti si probari non potest nisi per instrumentum ex forma statuti, idem erit & in eius contrario.
- 4 Donatio q̄ fieri possit hodie, nudo pacto.
- 5 Prædicta quando locum habeant.
- 6 Testamentum primum ad pias causas factum cum septem testibus, an tolli possit per secundum factum cum duobus tantum.
- 7 Spiritualia, facilius construui, quàm destrui.

REGVLA XXXV. VLPIANVS.

Nihil tam naturale est, b quàm eodē genere quodq; dissoluere, quo colligatum est. Ideoq; uerborum obligatio uerbis tollitur: nudi consensus obligatio, contrario consensu dissoluitur.

ISTA regula etiam habetur in. c. j. extrà eo. tit. vbi dicitur, quod omnis res^c per quasunque causas nascitur, per easdem dissoluitur. facit tex. in. §. fin. insti. quib. mo. tol. obli. & in. l. j. C. quando liceat ab emptione discedere. & in. l. prout quisque. §. de solu.

¶ Et ideo t cuius consensus in contrahendo requiritur, eiusdem

eiusdem etiam in dissoluendo interuenire debet. authen. contra si filij. C. de repu. in fin. & ibi Bar.

¶ Et quot testes requiruntur in probando testamentū, pariter tot requiruntur in reuocatione testamenti: vt no. per glo. in l. cum proponeretur. de leg. ij. vnde si ex forma statuti legatum potest probari duobus testibus, eodē modo reuocatio legati poterit duobus testibus probari: vt no. Bal. in l. si. col. si. ver si. ex hoc infero. C. de fideicō. & sicut collatio beneficij potest probari testibus: pariter renuntiatio beneficij, testibus probari poterit: vt no. Bal. in l. ij. in fin. de restitu. spoliā.

¶ Et si solutio debiti non potest probari nisi per instrumentum ex forma statuti, pariter idem erit in contrario videlicet in debito quod non poterit testibus probari: secundum Pet. de anch. in consi. ccclj. in questione.

¶ Et si contractus est bonæ fidei, pariter & distractus erit bonæ fidei. l. ab emptione. vbi Bar. §. de pact. Et sicut t̄ hodie pacto nudo donatio fieri potest. l. si quis argentum. C. de dona. sic etiam nudo pacto resolui potest: vt nota. per glo. & doct. in d. l. ab emptione.

¶ Et sicut pignus solo consensu contrahitur. l. j. supra de pign. actio. ita etiam solo consensu resoluitur. l. penulti. C. de pign. nota. per gloss. in l. si tibi. §. de pignore. supra de pactis.

¶ Et si tenuta data fuit de facto parte non citata, pariter non citata parte potest reuocari: vt not. Barto. in l. si pacto quo pœnam. C. de pactis. facit quod nota. per gloss. in l. minor. in versicu. Seius. supra de euct. cum similibus. vt tradit Alexander in dicta. l. si pacto quo pœnam. in vltimo notabi.

¶ Et omnia supradicta procedunt, quando in conficiendo actum de necessitate aliquid requiritur. ^a nam tunc etiam in reuocatione, illud adhiberi debet. Secus si vltra necessitatem ex abundanti, aliqua solennitas adhibita sit: quia tunc illa solennitas non est necessaria in reuocatione: vt notab. declarat Barto. in l. hæredes palam. §. si quis post. §. de testa. vbi inquit, quod dum ibi dicitur,

A ¶ Requirit.
Vide Ias. post
Bal. & moder.
in l. siue apud
acta. C. de trās-
actionibus. co.
ij. & eūdē post
Bar. in l. si vn⁹.
§. pactus. viij.
col. de pac. & i
l. more. de acq.
hære. & in l. q̄
iussit. colū. iij.
vers. secundo
principalr no-
ta. de re iudic.
Hier. Chuchaz

quòd in mutatione testamenti omnia ex integro facienda sunt, intelligitur omnia quæ de necessitate fieri debuerint. Quid enim si in primo testamento fuerunt decem testes: nam satis erit reuocare testamentum coram septem. Et ideo consuluit Paulus de castr. in consi. cclxij. dubium facit in suprascripto puncto quòd + primum testamentum ad pias causas factum coram septem testibus, tollatur per secundum, factum coram duobus testibus. Et sequitur Alexander in. l. hac consultißima. §. si quis autem. colum. fina. per. l. ij. §. de iniust. rup. testam. Et idem Alexan. concludit in consi. cxlvj. viso themate. colum. fin. lib. ij. quia non sunt in consideratione, quæ abundant. l. iij. C. de testa. & idem Alexan. in consi. cvj. viso & diligenter considerato themate. colum. ij. versicu. quintò adduco quòd dicit dominus Anto. in. iij. lib. & idem And. ficu. in consi. xliij. col. iij. lib. iij.

¶ + Item ista regula non habet locum in spiritualibus, quæ facilius construuntur, quàm destruantur. & dicit tex. in. c. inter corporalia. in prin. de transla. præla. vnde (vt ibi dicitur) solus episcopus honorem dare potest: solus auferre non potest.

¶ Et ideo matrimonium facilius contrahitur, quàm dissoluatur: vt dicit textus in. l. consensu in prin. C. de repud. nam solo consensu contrahitur. c. cum locum. de sponsa. c. sufficit. xxvij. q. ij. cum similibus. vt suprà dictum fuit in regula nuptias. §. eod. & tamen solo consensu dissolui non potest, imò nullo modo: quia quos Deus coniunxit homo nō separet. c. ij. de translat. prælat. c. an quod. xxiiij. q. ij. & in. c. ex parte. de couersio. coniuga.

¶ Et idem est in baptismo, & in ordine, vt not. per gloss. in. c. j. de regu. iuris. quia in istis in quibus imprimitur character spiritualis, contrarius actus propriè interuenire non potest: vt Abb. dicit in. d. c. j. sicut in virginitate, quæ semel amissa recuperari non potest: vt dictum est suprà in regula verum. suprà eodem.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Assessor asserens se peritum, quòd de imperitia teneatur.
2. Abstinere debet quilibet ab officio, cuius se idoneum non esse cognoscit.
3. Vnus officialis, non debet se de alterius officio impedire.
4. Verbum pertinere, quòd latam habeat interpretationem.

CVLPA REGVLÆ XXXVI. POMPONIVS.
est, immiscere se rei ad se non pertinenti.

Similis

SIMILIS regula habetur eo.titu.in.vj. in regula nō est culpa.^a Et exemplificari potest, in Assessore qui videtur asserere se peritum: ideo propter imperitiam tenetur l.ij. §. quod quisque iuris.

¶ Et pari ratione, Medico imperitia imputatur. l. illi-
citas. §. sicuti. ff. de offic. Præsidis. Deliquit enim quis,
officium alterius vsurpando. c. tua nos. de homicidio. †
Ideo debet quis abstinere ab officio, cuius se idoneum
non esse cognoscit. c. non punienda. §. fin. j. q. j. & facit
tex. in. l. doli mali. §. si. §. de noua. vbi quis non debet esse
curiosus de rebus alienis.

¶ Et vnus officialis, non debet se de officio alterius in-
tromittere. vt no. Bar. per illum tex. in. l. in prouincijs. C.
de numer. actua. & cartul. lib. xij. & no. Bald. in. l. repeti-
ta. C. de episco. & cleri. cum similibus. vt tradit Andr.
ficu. in consi. xlv. col. iij. lib. iij.

¶ Et verbum illud ad se non pertinenti, tollit contra-
ria de quibus glo. opponit: quia verbum pertinere, latam
habet significationē. l. verbū pertinere. de verb. signifi.

¶ Vnde illud quod quis facit tanquam negotiorum ge-
stor, vel procurator, vel intuitu pietatis, dicitur ad eum
pertinere: quia facultas sibi datur à iure: ideo pertinet ra-
tione officij, vt in tutore & procuratore: & ratione ami-
citæ, vt in eum qui alterius negotia gerit: vel ratione hu-
manitatis. l. nō tantum. ff. de appel. Nam hominem affici
beneficio hominis, interest. l. iterius ea lege. §. de ser. ex-
por. & not. per Dynum in. d. regu. non est sine culpa. &
ibi prosequitur an quis teneatur alium defendere. de quo
dixi in. c. j. de offic. deleg. finis.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Qui non potest condemnare, absolvere non potest.
2. Quod hæc regula procedat, quando quis non potest conde-
mnare ex defectu iurisdictionis.
3. In materia correctoria ablata potestate condemnandi, non
adimitur absoluendi potestas.
4. Habens potestatem absoluendi ex priuilegio, non habet po-
testatem condemnandi.

A ¶ Culpa. vbi
videas plura
exempla per
Dynum, & la-
tissimè per eius
additio. & per
Ioan. andre. in
mer. vbi ponit
questionē an
testis qui non
iuratus se im-
miscuit feren-
do testimoniū,
& falsum di-
xit, si teneatur
poena falsi. quā
etiā refert hic
Albericus.

REGULA XXXVII. VIPIANVS.
Nemo qui cōdemnare nō potest, absoluerē potest.

NOTO regulam negatiuam, † quòd Qui non potest condemnare, non potest absolvere: & isto modo arguit iurifconsultus in. l. solent. in princip. suprā. de offic. pro- consul. & lega. Et ibi Bald. in. ij. notabili dicit quòd qui non potest condemnare condemnando, non potest absolvere absoluen- do. Et à contrario sensu, qui potest condemnare potest absolvere, vt dicitur in. l. qui condemna- re. suprā de re iudi.

¶ Et regula nostra hīc bene procedit, quando quis non potest condemnare ex defectu iurisdictionis. Secus si nō possit condemnare ex priuilegio personæ: quia tunc absolvere potest. l. quoties. C. vbi senato. vel clarissi. & Bal. ibi rationem adducit: quia priuilegium non debet nocere priuilegiato.

¶ Secundo † fallit in materia correctoria, ^a quia si tollitur potestas condemnandi, nō videtur adempta potestas absoluendi. gloss. no. in cle. j. in ver. contra eos. de hære. quam ibi Car. Imo. & Abb. sequuntur. licet Soci. & Aret. in rub. de acq. poss. videātur illam impugnare.

¶ Sed pro illa facit, quia absolutio fauorabilior est. l. fauorabiliores. infrā eodem. l. cum Arrianus. suprā de actio. & obliga.

¶ Vnde licet tollatur potestas condemnandi, non videtur eadem ratio q̄ tollatur potestas absoluendi. Et ad hoc facit, quia licet absens non possit condemnari. l. absentem. ff. de pœnis. l. absentem. C. de accu. Si tamen de innocentia constet, absens absolui potest: quia officium iudicis magis exuberat in absoluendo: vt no. Ant. de but. post Ioan. and. in. c. veniens. de accusa. & Bart. Veron. in consi. xlj. incip. licet inuitus. col. fi.

¶ Et pari ratione videmus, † q̄ ille qui habet potestatem absoluendi ex priuilegio, non habet potestatem condemnandi: vt no. Ioan. and. in. c. canonica. de senten. excōi. Domin. in. d. c. cum inferior. xxj. distinct. Feli. ^b in. c. non potest.

A ¶ Correctoria. Vide latissimè Iaso. in. l. qui condemna- re. de re iud. in prin. ij. col. ver sic. vltra scribentes & c. & in prin. l. vbi ponit plura ex empla ad regulam nostram.

B ¶ Feli. Quē vide vbi ponit tres fallentias ad regulam nostram.

potest. in princi. de re iudica.

¶ Et secundum superius dicta, regula hîc declaratur: quia dum hîc dicitur, quòd qui non potest condemnare non potest absolvere: procedit vbi sit eadem ratio: prout est quando est defectus iurisdictionis: quia tunc qua ratione nō potest quis condemnare ex defectu iurisdictionis: pari ratione non potest absolvere: quia absolvere & condemnare, sunt in eadem specie iurisdictionis: vt no. Bal. in. l. imperium. col. iij. vers. circa tertium punctum. §. de iurisd. omn. iudi. alle. tex. in. l. solent. Et ideo præscripta potestate absoluendi, est præscripta potestas condemnandi secundum Inno. in. c. dilecto. de offic. archi. sequitur Bal. in. l. imperiū. col. iij. ver. circa vltimū. quia sunt eiusdem speciei: vt dictum est.

¶ Secus vbi potestas condemnandi tollitur in priuilegium: & potestas absoluendi datur in priuilegium: quia tunc non est eadem ratio, quòd sicut potest absolvere, quòd possit condemnare: vel si non potest condemnare, non potest absolvere: quia priuilegium noceret priuilegio: vt dicit Bal. in dicta. l. quoties. Et quia inducta in fauorem resulerent in odium: contra. l. quod fauore. C. de legi,

¶ Et ideo in casu glo. in. d. cle. j. de hæret. considerandū est, quòd dum ibi dicitur in tex. quòd tollitur potestas condemnandi. glo. dicit quòd remanet potestas absoluendi: quia non mutatur ibi episcopus qui habebat potestatem condemnandi, id est soluendi,

¶ Si ergo tollitur potestas condemnandi, remanet potestas absoluendi: quia illa potestas condemnandi quæ tollitur, respicit fauorem rei, vt condemnari non possit: vnde non extenditur vt absolui nō possit: quia non est eadem ratio. Et tali casu glo. bene dicit.

¶ Si verò ibi sublata esset potestas absoluendi, an remaneret potestas condemnandi: glo. ibi sentit quòd sic attenda ratione sua, quia mutatio fuit limitata.

¶ Et hoc non videtur verum, quia si tollitur potestas absoluendi: videtur tolli potestas condemnandi: quia eadem ratio videtur in vtroq; per supradicta.

¶ Et isto casu potest saluari opinio Pet. de anch. qui tenet contra illam glo. in. d. cle. j. & Areti. & Soci. in rub. de acquir. posses.

Philippus Decius Pisis.

NOTABILIA.

- Sicut heres ex delicto defuncti non obligatur, ita nec lucrum consequi debet.
- Pupillus cum non obligetur absque autoritate tutoris, non lucratur etiam ab eo, sed tenetur si aliquid ad eum peruenit.

3 Ecclesia quòd teneatur de eo, de quo locupletior facta est.

4 Bonæfidei possessor, quòd non teneatur ad æstimationem damni, sed de quo locupletior est factus.

REGULA XXXVIII. POMPONIVS.

SICUTI pœna ex delicto defuncti, hæres teneri non debet, ita nec lucrum facere, si quid ex ea re ad eum peruenisset.

NOTA quòd sicut hæres non obligatur ad pœnam ex delicto defuncti, ita pariter ex delicto defuncti lucrari non debet: & ideo tenetur de eo, quod ad eum peruenit vt hîc & in l. in hæredem. §. de calum. & in l. hæredem. §. de dolo. cû simi. allegatis in gl. hîc. & ad idem tex. in l. quod diximus. §. si. in l. quod autem. §. quod met. causa. in l. j. §. si. §. de vi & vi arma. in l. vi pulsos. C. vnde vi. l. iij. §. ex re furtiua. ff. de pec. in l. si cû ex. reptione. §. Pedius. cum similibus. ibi in glo. alleg. ff. quod met. cau.

¶ Similiter est in pupillo, † qui sicut nō obligatus absq; autoritate tutoris, ita pariter lucrari non debet. vnde tenetur de eo quod ad eum peruenit. l. iij. §. si seruus. ff. de tributo. l. j. §. j. §. de auto. tu. l. si. C. de vsuca. pro emptore. & in. §. si autem. insti. quibus alienare licet.

¶ Idem est † in ecclesia, quæ tenetur in eo in quo fit locupletior, vt not. per glo. & Bar. in authen. qui res. C. de sac. san. eccle. Bal. in l. iubemus. §. sanè. in prin. de sac. san. eccle. in l. si prædiū. in prin. C. de prædijs mino. Abb. in. c. si quis presbyterorū. in fi. de rebus eccle. nō alie. Alex. in cōsi. iij. viso processu. col. j. in fi. lib. iij. And. sicu. in cōsi. xl. col. x. lib. j.

¶ Idem est in bonæfidei possessore, † qui non tenetur ad æstimationem damni: sed duntaxat in eo quo fit locupletior. l. item veniunt. §. eos aut. l. sed & si lege. §. consuluit. §. de peti. hære. & facit tex. in l. idemq; §. si mādauero. §. mādati. vbi quis nō debet lucrari ex actu, pro quo ad damnum noluit obligari. Et in notabili quæstione tradit Bart. in l. quia poterat. §. ad treb. vbi in fine concludit, quòd socius non debet aliquid lucrari ex negotio pro quo noluit ad periculū teneri: cū simi. vt tradit Alexā. in vlti. not. Et Ange. aret. in. §. illud. in fi. insti. pro socio. Adde tamen q̃ quandoq; quis lucratur ex actu, pro quo de dāno non tenetur. vt est tex. in l. si negotia. ff. de nego. gest. & illud contingit propter culpam eius, qui negotia insolita aggreditur vt ibi habetur. Et ad supradicta faciunt, quæ dicta sunt in l. secundum naturam §. eo. titu.

NOTABILIA.

- 1 Pro facto haberi, quod factum non fuit propter metum.
- 2 Merus, quòd iustus esse debeat.
- 3 Minor metus consideratur in muliere, quàm in masculo.

4. Præceptum legis iustam causam timoris præbere.
5. Præceptum comminatorium iustum metum inducere.
6. Excommunicationis timor, iustum metum facit.
7. Metus, qualiter probetur?
8. Quòd plus credatur duobus testibus deponentibus de metu, quàm centum deponentibus de libera voluntate.
9. Plus creditur duobus testibus affirmantibus, quàm pluribus negantibus.
10. Protestatio in probatione metus an requiratur?
11. Protestatio si clandestinè facta sit, quòd prosit.
12. Metus qualiter purgetur?
13. Mulier, quando metu mariti consentire dicatur?

REGVLA XXXIX. POMPONIVS.

IN OMNIBVS causis pro facto accipitur id, in quo quis alium perhorrescit, quòminus fiat.

NOTA quòd† pro facto habetur illud, quod factum non fuit propter metum. ad idem tex. in l. ppter met. iu. non appel. Et notatur per glo. hñc adde tex. in. c. fi. de appel. Et ad declarationem istius regulæ, primò videndum est, qualis metus requiratur.

¶ Secundò qualiter metus probetur.

¶ Tertiò an, ptestatio necessaria sit, & q̃liter fieri debeat.

¶ Quartò quando metus purgari videatur.

¶ † Circa primũ, metus debet esse iustus vt dicitur in. c. fi. de appel. Et non intelligitur iustus, ita quòd iustè inferatur: quia pro tali metu iustè illato quis conqueri non potest. l. si mulier. in prin. vbi Bar. s̃. quod met. causa. not. per gl. in l. qui aliena. §. fi. in ver. non fieri. in fi. C. de acq. hære. cum simili. vt tradit Alex. post Pau. de cast. in l. cum aliquis. C. de iure delibe. & dixi in. d. c. fi. de appel. Sed iustus^a metus intelligitur, quòd sit probabilis & non vanus: vt Abb. dicit post Io. and. in. d. c. fi. Quia vani timoris nulla est excusatio. vt in reg. vani timoris. j. eo. & in l. metum autè. s̃. quod me. causa. Et ideo requiritur metus, vel cruciatus corporis. l. continet. s̃. quod met. causa. l. interpositas. C. de transactio.

¶ Et generaliter debet esse talis metus, qui cadat in constantem virum. c. cum dilectus. quòd met causa. in. c. veniens, & in. c. cõsultationi. de sponsa. Et licet tex. in l. me.

A ¶ Iustus. Ad de q̃ iustus metus dicitur què ex factis & nō ex verbis inferitur. Bal. in l. me tũ p̃ illũ tex. q̃ met^a causa. sed tur vi de Barr. & Ang. in l. ad inuidiam. C. q̃ met. causa vbi dicunt q̃ etiam ex verbis inferitur iustus metus. & per cañ. i. c. causam matrimonij. de ofi. fi. de leg. Hiero. Church.

A ¶ Muliere.
Adde Rom. in
sing. cccxvj. in
cipi. tu scis. &
Ias. l. interposi-
tas. de transac.

B ¶ Timoris.
Adde quod iu-
stus metus dici-
tur ex iniuria il-
lata meo dome-
stico. ita Car. in
cle. j. de excels.
præla. & metus
mortis dicitur
iustus. l. si quis.
§. penul. ad leg.
aquil. metus iu-
stus inferi etiā
ex vultu supe-
rioris. Alex. in
l. j. quod met.
causa. & not.
q. iustus metus
excusat, siue se-
quatur eius esse-
ctus, siue non.
Alex. cōsi. xlv.
in. iij. vol. vbi
etiā dicit quod
metus violētiae
est iustus metus.
ē etiā metus iustus
vbi est iusta su-
spicio. Bal. in l.
fina. in j. col. de
iur. delib. Item
etiā quādo pro-
pter se male tra-
ctantur consan-
guinei. Feli. c.
ecclesia sanctæ
mariae. de cōsi.
ver. xij. quæro.
& c. Hier. Chu.

tum autem. dicat de homine constantissimo: illud super-
latiuum propositiuo ponitur: vt not. Abb. cum dilectus.
in secundo not.

¶ Et aduertendum est, in iuribus præallegatis quasi esset
homo qui etiam ex leui metu terreretur licet nō caderet
in cōstantem virū: videtur tamen quod inspecta qualita-
te personæ deberet excusari. ar. l. plenum. §. equitij. §. de
vsu. & habi. Et ad hoc facit glo. no. in. c. quod locum. de
sponsa. quæ dicit, quod t minor metus cōsideratur in mu-
liere^a quā in masculo. Et sic videtur quod metus debeat
considerari, secundum conditionem personæ. Et no. hoc
Inno. in. d. c. cum dilectus. col. pen. ver. aduerte tamen. &
facit quod not. per glo. in l. j. C. vnde vi.

¶ Non obstant iura. §. allegata. In quibus consideratur
metus, qui cadat in cōstantem virum: quia locum ha-
bent quantum ad probationem & ad fundandū intentio-
nem eius qui allegauit metum: quia ex leui metu quis ex-
cusari non videtur, nec coactus præsumitur. l. non est ve-
rissimile in prin. §. quod met. causa. Sed tamen quando con-
staret aliquem fecisse vel non fecisse aliquid propter me-
tum, etiā leuem idem esset dicendū propter qualitatem
personæ: quia eadē ratio videtur: vt. §. dictum est de mu-
liere & dixi in. d. c. si. quod metus causa.

¶ Et ex prædictis inferitur, quod præceptum t Regis sit
iusta causa timoris^b vt not. per glo. in. c. conuenior. in ver-
bo morere. xxij. q. viij.

¶ Contrarium tenet glo. per illū tex. in. c. si. in verbo me-
tu regio, qui cleri. vel vouentes. Et conclusio breuiter est,
quod si præceptū comminatoriū sit iniustum, metum in-
ducatur: saltē quando est solitus sequi contra inobediētes:
vt not. Abb. post Ioan. and. in. d. c. si. qui cleri. vel vouen-
tes cum simi. vt tradit Alex. in cōsi. xvj. ponderatis nar-
ratis in themate. col. penul. lib. iij. & Pet. de ancha. in cōsi.
ccxc. aliās. ccc. visa supradicta facti narratione. vbi loqui-
tur de præcepto domini Ottonis qui erat dominus Par-
mæ. Et Ang. in cōsi. ccxv. thema tale propositū est. col. fi.
Et Domi. in cōsi. xv. super primo dubio in secūdo dubio.

Sic

A ¶ Officiali. Vide Bald. in sua margarita. in ver. ao. in ver. xlvj.

B ¶ Et præsumptionibus. Adde Bald. in l. interpositas. C. de transac. Ang. in l. j. §. quæ onerande. ff. qua. re. act. non. probatur etiam probando potentiam & malâ consuetudinem alicuius. Bar. in l. j. §. quod vi aut clam. Abb. c. si. de ap. metus probatur per duos testes. ita Bald. in l. nostram. C. de testi. & vide Iaso. in l. interpositas. C. de transac. ubi ponit requisita ad probationem metus. Hie. Chuc.

¶ Sic etiam † in officiali, a præceptum cōminatorium iustum metum inducit: saltem quando consuevit facere illud quod dicit: vt not. Barto. in l. metū. C. quod met. cau. in l. de pupillo. §. si quis ipse prætori. col. ij. ver. v. quæro. §. de oper. noui nuntia. in l. iij. §. ex quib. cau. maio. Abb. post alios in. d. c. si. de app. Eodē modo præceptū pœnale ciuitatis, iustum metū facit: vt not. Bar. in l. creditor. in fi. §. de solu. Bal. in l. falsus. in fi. C. de furtis. in l. omnem. in fi. C. ad tertul. Abb. in consi. lx. quoniam satis. col. ij. lib. j. And. sicu. in consi. xlij. col. iij. lib. j.

¶ Et ad supradicta notandū est, † quod timor excōmuni- cationis, iustum metū facit: vt not. per glo. in. c. cū olim. el. iij. in gl. fi. de resti. spolia. & latē tradit And. sicu. in consi. xxx. benē enim cuncta geruntur. lib. iij.

¶ † Venio ad secundū, qualiter metus probetur. Et ex supradictis aliququaliter colligitur. Et generaliter concludendum est, quod probatur ex indicatijs & præsumptionibus b. Et ideo totum hoc arbitrio iudicis relinquitur: vt notat Bal. in l. si quis nec genus. C. de epis. & cle. ver. adde tamē vnum. & idē Bal. in consi. xxvj. pūctus. lib. iij. Pet. de anc. in cōsi. ccxc. §. alleg. Bar. in l. de pupillo. §. si quis ipse prætori. in. viij. q. §. de ope. noui nun. Alex. in cōsi. xlvij. quoniam per excellentissimum. lib. iij. Et q̄ sit verum, q̄ sit in arbitrio Iudicis probatur. in l. iij. §. ex quib. cau. mai. ibi: huius rei inquisitio iudicis est no. per glo. Inn. & doc. in. c. cum dilectus. in verbo mortis quod met. causa. & Bal. post gl. in l. interpositas. in ver. ciuitatum. C. de transac. & idē Bald. c. in l. ij. C. de his qui propter metum iud. non appel. & in consi. ccclxiiij. quia quæstio. lib. iij.

¶ Et in ista probatione metus, notādum est † quod plus creditur duobus testibus d deponentibus de metu & violentia, quàm centum deponentibus de libera voluntate:

C ¶ Bald. Et idem Bal. in. c. itē sacramenta. de pace. iu. fir.

D ¶ Testibus. Adde Iaso. in l. interpositas. de transac. in ver. item nota. ubi limitat hanc doctrinam prout hic. d. Phi. De. pro quo alleg. Inn. in. c. super hoc. de renū. & Bald. in tracta. scisma. in. x. co. Angel. in l. j. & in l. si. i. prin. ff. quod met. cau. & in l. si qs ad se fundum. C. ad leg. iul. de vi publica. ubi infert in specie, quod si instructum dicatur factum sponte, reprobabit tamen p duos testes tātū qui deponāt de metu: vide apud eum.

vt not. dicit Inno. in c. super hoc. col. j. de renun. sequitur Bald. in consilio schismatis. colum. vij. in l. obseruare. §. proficisci. in. xij. q. suprà de offi. procon. & lega. Ang. in l. j. in fin. suprà quod metus causa. in l. si quis ad se fundum. C. vnde vi. & Abb. in c. j. quod metus causa. vbi rationem adducit: quia deponentes de metu, attestantur de minis vel tormentis & similibus quæ sensu corporis percipiuntur. Sed alij deponunt simpliciter de voluntate secreta. Et fuit ista ratio Inno. in dicto cap. super hoc. & idem tradit Alexand. in consilio. clvj. viso processu. in princip. lib. v. & And. sicu. in consi. lv. col. j. li. j. & in consi. lxj. col. v. eo. lib. j. & in consilio. lxx. col. vj. lib. ij. & ista cōclusio procedit nisi alia præsumptio sit in contrarium: vt not. Ange. in l. fina. supra quod metus causa. Et hoc potest exemplificari, quando actus esset factus in præsentia iudicis: quo casu metus non præsuntitur: vt not. Barto. & docto. in l. transactiones. C. de transactio. Idem Bartol. in l. j. de prædijs curia. lib. x. Et ex hac ratione inferendum videtur, quòd data paritate terminorum, non sit differentia: quia pariter videtur credendum testibus deponentibus de libera voluntate, sicut de metu: cum enim vtroque casu agatur de probando voluntatem alterius quæ nobis occulta est. De illa precisè non possunt testes deponere. Sed in probando metum, arguitur ex medijs extrinsecis. puta ex cruciatu vel minis, quæ benè cadunt in sensum testium. Et idem videtur dicendum in probando media, ex quibus libera voluntas arguitur. puta quòd factum sit in præsentia iudicis. Nam pari modo testes de hoc deponere possunt. ideo cæteris paribus non videtur differentia. & hoc tenet do. Signorolus de homodeis de Mediolano in cōf. lxxiiij. in. q. vertente. in fi. & in simili facit: † quia plus creditur duobus testibus affirmantibus, quàm pluribus negantibus: vt per glo. in l. diem proferre. §. si

A Iuramentū. Quid si iuramentū etiā metu extortū fuerit, an actus valeat? & aliquorum opinio est, nō valere: vt per dom. Marc. Antoni. Bauerij de virtute iuramenti. j. volu. trac. car. excj. nit. 03. Petrus Coruesi.

plures. §. de arbi. Nam hoc intelligitur, quando deponūt super negatiuā simpliciter quæ improbabilis est. c. quoniā contra. de proba. c. bonę. de elect. Secus si negatiua coartata sit loco & tempore: quia tunc ita negātibus sicut affirmantibus: vt declarat Bart. in l. actor. col. antepe. ver. itē ex delictis. C. de proba.

¶ Ultimò notandum est, quod metus in vno casu, per solum iuramentum^a probari potest: vt habetur in c. statutum. §. cum verò. de rescrip. in. vj.

¶ † Tertio queritur, an requiratur protestatio. gl. hīc concludit aī quòd sic. idem gl. in. c. fi. de de appel. l. ij. C. de his

his qui propter met. iudic. non app. & per illū tex. in. d. c. fi. vt enim appareat stetit per iudicem & non per partē, protestatio utilis est, & necessaria: vt Bal. dicit in l. properandum. §. si autē. ver. quærit hīc glo. C. de iud. & no. gl. in. c. cupientes. §. quod si per viginti. in ver. propositæ de elec. in. vj. quā no. ibi Domi. dicens q̄ impeditus facere actum, in termino statuto nō excusatur, nisi protestetur. Et per hoc dicit ibi Ioan. de Imo. prout Domi. refert se obtinuisse in quadam causa appellationis: in qua non poterat haberi copia iudicis. Et pars quæ permittit labi tempus absq; protestatione, pro illa negligentia in non protestando, succubuit. & sequitur Alex. in. d. §. si autem vtraq; & in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. col. iij. ff. de ope. noui nun. & in cōf. clxij. aliās clxiiij. viso processu causarum. colum. fi. lib. ij.

¶ Sed tamen vt dixi in. d. c. fi. de ap. aduertendū est: quia gñaliter videtur, quod tali casu protestatio nō sit præcisē necessaria: quia sicut in alijs casibus sufficit pbare metū simpliciter, ita in casu isto videtur, quod excusatus sit iste qui nō appellauit dūmodo metus probetur. Benē verū est q̄ probatio metus, ex tali protestatione coadiuuatur: vt dicit Io. and. in. d. c. fi. de ap. per. c. j. quod met. cau. Nā non præsumitur stare per iudicē, nisi probetur. vt no. Bar. in l. dāni infecti. §. sabini. in fi. §. de dāno infec. Et quod protestatio nō sit necessaria, expressē sentit Bar. in l. ij. §. quod diximus. §. si quis cau. dū inquit hoc esse de cōsuetudine. & ibi expressē hoc dicit Alex. & idē Pau. de ca. in cōf. xxj. in causa desertionis. col. añ. pe. ver. nec obstare videtur. Et idē Are. in cōf. clxij. verū est quod Comicus. col. iij. Abb. post Inn. in. c. ex transmissa. de præscrip. & in. c. j. quod met. cau. in gl. & idem Alex. in l. qui aliena. §. fi. col. iij. de acqui. hæred. & est glo. j. quod metus causa. & in. c. notarius. xxxj. q. ij. & ista allegauī in dicto. c. fi. quod metus causa. quæ postea Ias. peculiari mo-

re suo vsurpauit in. d. l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. Iasonem notat: ubi ipse in vltima eius ætate scripsit, & prius stabant scri- qui aliena pro pta mea de appel. Nō obstant iura quæ vidētur protesta- suis publicet. tionē requirere. d. l. ij. C. de his qui propter metū. & in. d. c. fi. de ap. & in simili in l. ij. §. de nau. feno. in l. fi. de lege cōmis. quia in illis casibus videtur, q̄ sola protestatione metus probetur: quia illa iura nihil aliud videntur requirere: & si non esset facta protestatio non negant illa iura, quin probato metu absq; protestatione quis excusetur.

¶ Et notādū est, † quod talis ptestatio si clādestinē facta sit, prodest: vt est text. in. c. j. quod met. causa. Ei hoc procedit respectu eius qui infert metum,

metum, corā quo quis nō audet protestari: vt no. Abb. ibi in gl. in. d. c. j. & in. c. cum. M. col. v. de cōsti. Bar. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætore. in. xj. q. de noui oper. nū. tia. Bal. in l. si repetēdi. in fi. C. de cōdi. ob cau. Secus est in prēiudiciū tertij. quia protestatio clādestina, & illi tertio nō prēiudicat: vt no. Bar. in l. qui aliena. §. Celsus. in fi. §. de acqui. hære. & Bal. in l. clari. in fi. C. de fideicō. & in notabili quæstione tradit Alexā. in consi. xvj. ponderatis narratis. col. pe. lib. iij. vbi cōcludit quōd protesta- tio clādestina facta à patrono de nō præsentiando aliū: & quod sibi præsenteret q̄ faceret per metū, talis protestatio nō nocet neq; prēiudicat illi qui postea præsentiatus fuit, vt latius ipse ibi prosequitur.

¶ In quarto dubio, breuiter considerandū est, quōd metus purgetur ex libera volūtate quæ postea expresse vel ex aliquo actu deprehēdatur vt metus qui in promittendo interuenit tollitur & purgatur ex solutione, quæ postea sponte facta sit. l. ij. quod met. cau. & not. Bald. in consil. ccxl. donatio: facta lib. j. Alex. in consi. cxxvij. viso instrumēto. co. j. in fi. lib. v. & Dom. in consi. xxij. quia diffusē. col. j. Et hoc præsertim videtur procedere, accedēte interuallo tēporis propter quod metus purgari præsūmitur: vt no. Bal. in. d. l. ij. cum fi. vt tradit ibi Alex. Et ista conclusio sanē intelligitur: & benē procedit cessante causa metus. Sed eadem causa metus durante & subsistente: nunquā etiam cū interuallo metus purgari videtur: vt no. Bal. in. d. l. ij. ver. sed quæro. quē refert & sequitur Alex. in consi. lxxvij. lib. iij. §. alle. & And. sicu. in consi. liij. co. xij. lib. j. & hoc etiam probatur ex eo quod no. Cy. in. d. l. ij. col. fi. per istam glo. vidi semel. vbi dicit, quōd debitor qui fuit carceratus & coactus præsistere cautionem de soluendo cōmunitati illud, quod debebat creditori suo: licet postea liberatus fuit & cū interuallo solutionem facit: excusatur tamen propter metū: quia nisi soluisset, iterum capi potuisset à cōmunitate, & seuerius tractari. Et sic durante causa metus, non videtur purgari. & hoc idem tradit Ang. in l. qui aliena. §. Celsus. de acqui. hære. vbi concludit quōd si sit contractus venditionis celebratus per metū: si postea traditio rei venditæ facta sit ex interuallo, durante eadē causa metus, illa traditio videtur facta per metum. & sequitur Alex. ibi: inferendo post Ang. ad cōfessionē factam ex interuallo post torturā. Et idem comprobatur ex decisione quā ponit Bar. in l. ob turpem. co. fi. ver. & aded in quæstione de facto. §. de condi. ob turp. cau. de marito† qui verberauit uxorem, quæ nolebat consentire cuidam instrumento si postea ex interuallo mulier consentit: certē dicit Bar. quōd videtur cōsensisse metu mariti: quia donec

donec durat matrimonium, durare dicitur metus. Et idem not. Abb. in cap. accedens. in. iij. notabili de procur. vbi inquit ille qui tenetur alicui libertatem restituere, non liberatur illum relaxando simpliciter in eius territorium: quia non dicit esse in libertate cum de facili retineri possit. Et not. Barto. in l. qui in carcere. §. quod met. causa. Et idem in simili casu tradit Petrus de ancha. in consil. ccix. §. allegato. col. fi. & in alio simili casu de Rege Cypri scribit Cardi. in consilio. cxxxvij. redemptoris omnium qui est rex regum: & Cald. in consilio. j. in titu. quod met. causa. Et Abb. per illum tex. in. c. accedeus. circa fi. de conuer. coniug. Aret. in consilio. xiiij. viso & diligenter considerato. col. x. quod restat nunc videre de quarto dubio. Alexand. in consilio. j. viso processu. colum. iij. lib. iij. & Andre. sicu. in consilio. liij. colum. xiiij. & sequenti. lib. j. & in consilio vlti. colum. xj. lib. ij. Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Prodigus, quis dicatur?
- 2 Prodigus quod ex factis & non sermone cognoscatur.
- 3 Ad probandum quem esse prodigum, debent testes assignare rationem.
- 4 Prodigus etiam non petenti, curator dari debet.
- 5 Prodigus quod pupillo æquiparetur respectu acquisitionis.
- 6 Prodigus quod in delictis puniatur, sicut quilibet alius.
- 7 Prodigus in datione curatoris, quod citari debeat.
- 8 Prodigus quod impedire non possit interdictionem administrationis, nec dationem curatoris.

REGVLA XL.

POMPONIVS.

FVRIOSI *vel eius cui bonis interdicitur, nulla uoluntas^a est.*

DE FVRIOSO dictum est in regula in negotijs. §. eo. Hic dicendum est de prodigo. Et de æquiparatione quæ hîc facta videtur.

¶ Nam Prodigus dicitur † qui nec tempus nec finem habet expensarum. Sed bona sua dilacerando & dissipando profudit. l. j. §. j. §. de cur. furio.

¶ Et prodigus cognoscitur † ex factis, non ex sermonibus: vt notat Barto. in l. is qui. §. diuus. §. de tuto. & curat. da. ab his.

¶ Et prodigus dicitur, qui expendit vltra substantiã suam citra necessitatem: vt not. Ange. post glo. in. §. cum verò. in authen. vt deter. sit nume. cleri. col. j. Et not. Ange. are. in. §. furiosi. in fi. instit. de cura.

A ¶ Voluntas. Furiosus tamē obligat ex contrahibus in quibus obligatio contrahitur re ipsa sine cōsensu per text. in l. furiosus. suprâ de actio. & obligatio.

Et ad

¶ Et ad probandum quem esse prodigum, debent testes assignare rationem. quia vident quotidie illum dilapidare & exponere valde, vltra facultates eius. ita Bald. dicit in. l. vbi adhuc. col. antepe. C. de iure dot.

A ¶ **Furiosus.**
In eo tñ differunt, q̄ furiosis simul atque inceperint fure re, mox ipso iure agnati sunt curatores: Prodigis autē non sunt prius curatores, q̄ ipsi a iudice bonis fuerit interdictū, ita Spieg. i suo diction. ex sententia Barou. a Tautemb. & furoris duas species ponit Plauto in Phædro, alterā ex alienatione diuina qua extra consuetā vitæ institutionē, quis rapitur: alterā ab humanis morbis, de qua sentit Iurisconsultus hīc & vbi q̄ in iure accipitur. Pe. Cor.

¶ Et probatur quis furiosus vel prodigus, si coniuncti habent illum pro furioso vel prodigo, vt no. Bal. in. §. itē furiosi. in sti. quibus non est per. face. testa. Alex. refert & sequitur in consi. liiij. ad quæsitum lib. j.

¶ Et per dationē curatoris, probatur quod quis sit prodigus vel furiosus: a quia pro decreto præsumitur: vt not. Bald. Ange. & Sali. in. l. cum te. C. de proba. cum simi. vt Alex. tradit in consi. lxxxij. viso & opportunē discusso. col. iij. lib. j. & Corneus Perusi. in consi. xxj. visa dicta repudiatione. libro. ij.

¶ Et ille qui est datus curator, non potest dicere, nec auditur si dicat illum non esse furiosum vel prodigum, cui datus fuit curator: vt tradit Rota in. v. decisio. in titu. de testa. in antiquis. cum similibus. vt prosequitur Feli. in. c. lator. colum. ij. de re iudi.

¶ Et talis prodigus, æquiparatur furioso: vt hīc dicitur. Ad idem tex. in. l. Fulcinius. §. adeo. in versi. Idemque. & in prodigo. §. ex quib. cau. in posses. eatur. in. l. is cui bonis. de verb. oblig. in. l. si prædia. §. de rebus eorum. in. l. j. C. de curato. furio. & in. §. & hæc dicimus. in authen. vt ij qui obli. se habere peri. res mi.

¶ Et propter istam æquiparationē dicit Bal. in. l. qui habet. in princi. versi. quid in prodigo. §. de tute. ¶ quod prodigo etiam non petenti, b dari potest curator: quia furioso æquiparatur. vt no. Bar. in. l. hæc autem. in princip. §. ex quib. cau. in pos. eatur.

B ¶ **Nō petēti**
Vide Iac. in. l. si is cui bonis. de ver. obli. in. iij. col. in. vj. not. vbi etiā ponit qñ æquiparet furioso, & qñ pupillo.

¶ Et pari ratione concludit Bar. post antiquos in. l. ex facto. col. vj. versi. quæro vtrum. de vulga. & pupil. quod sicut furioso substitui potest, ita etiam prodigo cum similibus: vt ibi tradit Alexan.

¶ Et an talis æquiparatio de furioso ad prodigum procedat vbi sit eadem ratio, videlicet quantum ad hoc, ne prodigus faciat deterio rem eius conditionem: quia illis bonorum

bonorum diminutio interdicta est. l. Iulianus. in prin. suprà de curato. furio. l. si his qui. §. fina. suprà de tutor. & curato. da. ab his. & ita regula ista loquitur.

¶ Secus ergo videtur, quo ad acquirendum sibi: quia non prohibetur sibi acquirere ille, cui bonis est interdictum. l. is cui. in princip. de verbo. obliga. l. certi conditio. §. quoniam. versicu. item quæri potest. §. si certum petat. & not. Bart. hîc.

¶ Et respectu acquisitionis, † prodigus pupillo æquiparatur: quia non potest se obligare sine tutoris auctoritate: & tamen sibi acquirit. §. j. instit. de autho. tut. l. pupillus. §. de acquiren. rerum domi. & not. Alex. dicta. l. is cui. in principi. de verbo. oblig. Nam prodigis in eius fauorem, bonis interdicatur. & ideo non dicitur propter hoc capite diminutus, nec dicitur condemnatus, licet declaratus sit prodigus: vt notat Bald. in. l. finali. colum. penulti. versicu. hîc dubitatur. quid de prodigo. C. vnde legi. reputatur tamen prodigus vilis persona. l. non debet. suprà de dolo.

¶ † Et supradicta habent locum in contractibus: secus videtur in delictis in quibus punitur sicut quilibet alius: vt no. Ange. in. l. Fulcinus. §. adeo. in. fin. §. ex quibus cau. in posses. eat. adeo quòd etiam ad mortem condemnari potest: quia vitium coniunctum vitio non excusat maleficio. vt Bald. dicit in. l. furiosum. in fi. C. qui testamen. face. possunt. & idem Pau. de castr. in dicta. l. is cui bonis. cum similibus. vt tradit ibi Alexan.^a colum. iij. Nam quando alienatio prohibita est fauore alienantis, vt est in prodigo: tunc alienatio quæ fit delinquendo, non est prohibita, quia propter delictum perdit fauorem: vt not. Barto. in. l. si quis in tantum. colum. iij. versic. quæro an dominus. C. vnde vi. Et sequitur Alexan. in consi. xxij. opportunè consideratis. colum. ij. libr. j. idem consilium est repetitum in consi. lxxxix. lib. iij. Areti. in consi. xiiij. viso & diligenter considerato. colum. v.

¶ Vltimò notandum est, quòd licet suprà dictum sit, † quòd prodigo etiam non petenti, curator dari possit: tamen ipse qui prodigus dicitur, debet in ipsa datione curatoris, citari: vt not. voluit Ange. in. d. l. is cui bonis. in versu. an autem. quia agitur de eius præiudicio: cum administratio sibi auferatur. Et sequitur Alexan. in dicta. l. is qui. circa fin. post alios. & Socinus in consi. cclxxix. visa dona. colum. ij. versu. præterea.

¶ Alex.^a. Et Iason ibi. i. ix. colum. versic. secundò quærit Bar. & c.

Ad Administrationem. Adde tamen glo. d. l. is cui bonis. & ibi Iason in. iij. colum. in fi. vbi dicit, quod furiosus potest contrahere, obligari, alienare, antequam interdictum sit bonis. & communiter tenetur illa glo. prout ibi Iason. in versi. pro clara intelligentia. & pro opin. domi. Philip. facit vnum dictum Bart. in. l. qui habet. §. si pupillus. de tute. ff. vbi dicit, quod furiosus & prodigus accipiunt curatores ignorantet. per

l. Fulcinius. §. adeo hic alleg. ergo si ignorat. patet sine citatione: vt dictum fuit in. d. reg. qui potest. Iason tamen in repe. l. gall. §. & quid si tantum. col. xix. vult reprobare dictum Pau. de cast. respondendo ad reg. qui potest. tamen nihil facit. Item facit pro ista opin. id quod tenet Barba. in consili. lxx. in. iij. vol. v. colum. in principi. quod vbi est notoriū parti absenti nullam competere defensionem: tunc non requiritur citatio: quod not. Hieronymus Chuchalon.

¶ Sed tamen istud dictū videtur dubitabile, quia prodigus æquiparatur furioso: quantum ad administrationem^a & dationem curatoris: vt. §. dictum est. Ergo non videtur citatio necessaria, sicut in furioso: & quia etiam prodigo datur curator non petenti, vt dictum est. Et non potest prodigus impedire interdictionem administrationis nec dationem curatoris: ergo citatio non videtur necessaria. l. iij. §. j. §. de fideicom. liber. Et per illum tex. ita arguit Pau. de cast. in consili. xxxiiij. super primo dubio. secundum formam nouam in nouis. in. ij. volum. Oldr. in consili. xcv. ex forma ipsius statuti. in fin. & Romanus in consili. ccxij. quo ad primum. cum simi. vt dixi in regu. qui potest. §. eodem.

Philippus Decius Pisis.

NOTABILIA.

1. Reo sicut non licet post litem contestatam reuocare procuratorem, ita nec actori.
2. Actor si impetrauit quod causa terminetur appellatione remota, idem & in reconuentione contra eum fiet.
3. Regula ista, quando locum habeat.

NON debet actori licere, quod reo nō permittitur.

EADDEM regula habetur in reg. non licet actori. eod. titu. in. vj. Et ibi secundum Dyn. exemplificat + quod sicut non potest reus post litem cōtestatam reuocare procuratorem. l. post litem. §. de procura. pariter nec actori licet. l. quæ omnia. §. eodem titu.

¶ Et ad hoc facit gloss. in clem. sape. de verb. signifi. in ver. voluerit. quæ dicit quod illud quod non permittitur reo in conuentione, non debet concedi actori in reconuentione.

¶ Et ideo si actor impetrauit, + quod causa terminetur appellatione remota: idem erit in causa reconuentionis contra

contra actorem: vt not. gloss. per illum text. in. c. ij. de mut. peti. & Bal. in. c. j. §. in quibusdam. in versi. simile habemus. de consuetu. recti feud. & si actor impetrauit in causa ciuili, quod reus debeat personaliter comparere: etiam actor cogitur personaliter comparere: vt not. Do. in ca. j. col. ij. in versi. quid si actor. de dolo & cōtu. in. vj. & facit ista regula. Non debet licere actori, quod reo non permittitur.

¶ Vnde si agens pro liquidatione instrumenti, quod ex forma statuti paratam habet executionem, habuit dilationem ad liquidandum pariter in tali dilatione poterit reus articulum facere: & probatur contra liquidationem: vt not. tradit Bal. in. l. si causam. col. fin. versi apponitur pœna. C. de excep. rei iudicatæ.

¶ Et in effectu regula ista videtur vera, quod actor non debet esse melioris conditionis quàm sit reus: non autem dicit quod à pari procedant actor & reus, vt dixi in. c. j. de probati. colum. xxv. Nam causa rei fauorabilior est: vt in regula fauorabiliores. infra eo. c. ibi: videbimus quando à pari procedant actor & reus. & in quibus melioris conditionis sit actor, quàm reus.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 2 In pari casu quod melior sit conditio possidentis.
- 3 Priuilegiatus, quando vtatur priuilegio contra priuilegiatum.

§. IN RE OBSCURA.

IN RE OBSCURA, melius est fauere repetitioni, quàm aduentitio lucro.

REGULA ista intelligitur, quando tractatur de damno vitando: vt glo. hic dicit: † aliàs esset melior conditio possidentis, in pari casu: vt in regula. in pari causa. infrà eodem. l. seruum. §. fin. infrà de mino. in. l. si seruum. §. sequitur. in fin. de verbo. obliga. Sed quando alter tractat de damno, eius causa fauorabilior est contra illum qui tractat de lucro: vt hic dicitur. Et ideo † tali casu priuilegiatus, qui tractat de damno vitando vtitur priuilegio contra priuilegiatum: qui tractat de lucro. l. si. §. ex quib. cau. ma. & in. c. auditis. de restit. in integ. & no. Bal. in authen. perpetua. C. de sacr. sanc. eccle. Pet. de anchia. in consi. xxxvj. contra Ioan. & Marianum. Pau. de castr. in consi. cccxiiij. aliàs. cccxvij. vt bene attingatur. in fin. Roma. in consi. clxxix. ampliissime doctor. col. penul. & Ange. areti. in. §. rursus. col. ij. instit. de acti. Et dixi in. c. in præsentia. de proba. in. vj. charta. in glo. fin. Nam alia ratio damni, alia

ratio lucri habetur. vt dictum est. §. eod. in regula in eo.
in princip. vbi videndum est.

Philippus Decius,

NOTABILIA.

A Ignoratiō.
Ratio huius di
cū sumi pōt ex
Arist. lib. 3. c. 7.
de anima. vbi
sic ait: In anīa
sensibili veniūt
imaginationes
secūdū modos
sensuū. Propter
qđ nequaquā
sine phantasma
te itelligit ani
ma. Vñ sūt cū
in hærede & si
deiussores de fa
ctis testatoris et
debitoris ima
ginationē per
modos sensuū
præcessisse nō
appareat, in ea
qua sunt igno
rantia per con
sequens, secun
dum æquitatē
se tueri possūt,
nisi per eos qui
petūt efficaci
veritas ipsa vel
debitū demon
stretur. Agenti
bus verō præ
dictis, secus est
cum verisimile
sit causam ad
id præcedere,
propter quam
ad similitē actū
deducantur: p
quo multa ad
dici possent q
volens omīto.
Pet. Corue,

- 1 Hæres quod iustam & probabilem ignorantiā habeat, in re
bus defuncti.
- 2 Hæres emphiteutæ si ignoranter fundum vendidit emphiteu
ticum, non cadit propterea à iure suo.
- 3 De his quæ in testamento continentur, hæres notitiā habe
re præsumitur.
- 4 Vbi agitur de damno vitando, hæredis ignorantia excusatur.
- 5 Hæres ex probabili ignorantia, excusari non debet.
- 6 Creditor quando debeat facere fidem de instrumento, ad hoc
vt hæres non sit in mora.
- 7 Reus qui succubuit, quod excusetur ab expensis.
- 8 Debitor si debitum confiteatur absque interpellatione, quod
in expensis non debeat condemnari.
- 9 Reus quando in expensis, ob malitiam & dilationem veniat
condemnandus.
- 10 In ratione expensarum, quod diuersum sit, & aliter in actore
quàm in reo.

REGULA XLII.

CAIVS.

QVI in alterius locum succedunt, iustam habent
causam ignorantie^a an id quod peteretur, debe
retur. Fideiussores quoque non minus quàm heredes
iustam ignorantiam possunt allegare. Hæc ita de hære
de dicta sunt, si cum eo agetur: non etiam si agat. nam
planè qui agit, certus esse debet cum sit in potestate
eius quomodo velit experiri: & ante debet rem diligen
ter explorare: & tunc ad agendum procedere.

E A D E M regula habetur in regula cum quis. eodem
titulo. in. vj.

¶ Not. quod hæres habet iustam & probabilem igno
rantiam in rebus defuncti. Quia in facto alieno, igno
rantia probabilis est. l. fina. suprà pro suo. l. si mulier.
suprà

suprà ad Velleianum. Et ideo ex tali ignorantia, hæredi datur restitutio: vt no. Barto. in. l. ad diem. in. l. cum filius. §. in hac. de verb. obliga. Dyn. in reg. cum quis. eo. tit. in. vj.

¶ Et de hærede emphyteutæ no. per glo. fin. in. l. ij. C. de iure emphy. cum similibus. vt latè tradit Alexan. in. d. §. in hac. col. ij. Et Cardin. in consi. xciiij. respondeo quod.

¶ Et per istum textum dicit Bartolus in. l. non ab re. in fin. C. vnde vi. quod hæres si ignorauit rem conductam à defuncto, non tenetur pœna illius legis.

¶ Similiter † si hæres emphyteutæ ignoranter vendidit fundum emphyteuticum non cadit à iure suo. Et dominus volens reuocare, debet probare sententiam: quod est nota. dignum. ita Baldus in. c. j. §. si vafal. feud. in fine. in titulo si de feudo fuerit controuersia inter dominum & agnatum.

¶ Et quando hæres ex facto suo & propria culpa conuenitur, omnino propter iustam ignorantiam excusatur: vt not. Pau. de castro in consi. xx. vltra ea quæ superius allegata sunt. Et in simili casu tradit Corneus Peru. in con. cx. videtur in hac consultatione. col. fin. lib. j. vbi inquit q̃ tex. in. l. j. C. de dona. quæ sub mo. non habet locum in hærede qui ignorauit obligationem de alimentando.

¶ † Et prædicta conclusio procedit, nisi agatur de his quæ in testamento continentur de quibus hæres præsumitur habere notitiam. l. non est ferendum. suprà de transactio. Nam post aditam hæreditatem hæres præsumitur habere notitiam de testamento: vt notat Baldus in. l. cætera. §. fina. in ver. secundò noto. de lega. j. & in. l. si tutor petitus. in versic. sextò fallit. C. de peri. tuto. & dicit Baldus in. l. eius qui. colum. penulti. suprà si certum petatur. quod veritas est, quod quilibet hæres etiam suus post immiſsionem factam, præsumitur scire & vidisse testamentum. & idem Paulus de castro in consilio. x. clarum est in iure. cum similibus. vt tradit Alexā. in. l. qui Romæ. §. duo fratres. charta antepe. de verb. oblig. & secundum istam conclusionem consuluit Alex. in cōsi. iiij. videretur inspectis his. col. pen. lib. ij. & no. Abb. in consi. xix. facti contingentia. lib. ij. & in consi. liiij. videtur primò. circa si. eo. lib. ij.

¶ Secundò † ista regula intelligitur, vbi agitur de damno vitando: quia hæres excusatur propter ignorantiam: vt hîc dicitur, cum simi. Ad idem tex. in. l. in summa. §. si seruum. §. de condi. in debi.

¶ Secus si agatur de causa lucratiua, quia hæres ex iusta causa ignoran-

riæ, non excusatur: vt nota. per gloss. in dicto. §. si seruum. per text. in §. res legata. versicu. si verò. institu. de leg. vbi hæres tenetur ad æstimationem serui legati, quem ignoranter manumisit: & non excusatur hæres quominus ad æstimationem serui manumissi teneatur. licet legatum serui relictum fuisset in codicillis: vt est textus in. l. si seruum. §. de illo quæritur. de verb. obliga. & ad idem tex. in. l. quidam ita. §. qui filium. in fin. §. ad Trebel. vt colligitur ibi. Hoc amplius & si ignorasset filius codicillos à patre factos nihilominus hæredes eius, seruum præstare debebunt ne factum eius alteri damnum afferat. ad idem textus in. l. si quis inquilinos. §. j. de legatis primò. & facit text. in. l. fin. de lega. ij. Et ratio in iuribus præalleg. videtur quia hæres prætendit causam lucratiuam. vt glo. dicit in dicto. §. si seruum. vbi Barto. sequitur. & in dicta. l. si seruum. §. de illo quæritur. & ibi Alex. post alios. & idem Ange. aret. in. dicto. §. si res legata. in fin. post alios, quos ibi refert. & in dictis legibus duo cōcurrunt, videlicet causa lucratiua hæredis, & regula quæ dicit, quòd factum vnus alteri nocere non debet. vt dicitur in. d. §. si quis filium. in regu. non debet. infrà eodem.

¶ Tertiò ⁊ regula habet locum in hærede qui conuenitur: secus si agat: quia ex ignorãtia probabili non excusatur: quia debet inuestigare cum in potestate sua sit, quando agere velit: vt in text. hîc dicitur: & facit textus in. l. si quando. C. de dilatio. cum similibus. alleg. in gloss. & inter alia. præalleg. l. purè. §. fina. suprà. de doli exceptio. De cuius intellectu dixi in. c. si autem. de rescrip.

¶ Et istam. l. in ista parte limitat Cardina. dupliciter in consilio. xciiij. alleg. vbi primò dicit, quòd dicitur hîc de actore: licet non debeat excusari sicut reus per hoc non tollitur, quinetiam ipse actor ex aliqua causa probabili possit excusari. alleg. not. per gloss. in. c. ij. in versic. non fecissent. de oper. no. nuntia. & .xij. q. j. in. c. expedit. in gloss. fina. & de hoc inferius dicam.

¶ Secundò limitatur procedere, quando probatio est facienda ab ipso actore: secus si probatio fieri debet per libros qui non sunt in potestate actoris, sed alterius. & sic pendet ex facto alieno in quo probabilis est ignorantia. l. fina. suprà pro suo. & nota. in. c. ab excommunicato. de rescriptis. Ista tamen secunda limitatio, satis videtur includi sub prima.

¶ Circa ea quæ dicit Bart. hîc, primò notandum est, quòd de protestatione dicit & idem Bar. in. l. si quis inficiatus. §. de positi. vbi inquit ⁊ quòd
si tu

ſi tu proteſteris mihi quòd tibi ſoluam, quia ſis procura-
tor vel hæres, debes facere fidem per inſtrumētum: aliàs
ego non ſum in mora. & idem in. l. græcè. §. cū pignori.
in ver. aduerte q̃ ſi denuntiatio. §. de pigno. cum ſimi. vt
tradit Alex. in. l. de pupillo. §. qui procuratorio. in princ.
§. de noui ope. nuntia. & in confi. xcv. viſis proceſſibus.
col. pe. lib. ij. & in confi. clxxij. viſis & opportunè diſcuſ-
ſis. col. j. in. fi. eo. lib. ij.

¶ Secundò nota, t̃ q̃ reus qui ſuccubuit, excuſatur ab ex-
penſis ^a ſi habuit iuſtam cauſam litigandi. & idem not.
Bar. in. l. qui ſolidum. §. etiam. in. j. no. de lega. ij. in. l. pro
perandum. §. ſinautem alterutra. in princ. C. de iudi. & in
l. iij. poſt glo. ibi. §. ſi rem. de leg. iij.

¶ Et iuſta cauſa exemplificatur per Bar. hîc, quãdo reus
deſtitit à lite poſt productionem inſtrumenti in quo ap-
paret de iure actoris: vel poſt publicationem teſtium. ex
quibus apparet de meritis cauſæ in fauorem actoris: nam
excufatur ab expenſis, ſi à lite deſiſtat. Si verò proſequa-
tur litem poſt productionem inſtrumenti, vel poſt pu-
blicationem teſtium, debet cõdemnari in expenſis poſt-
ea factis: ſed excuſatur ab expenſis quas actor prius fecit:
vt Bartolus hîc concludit. & clarius idem tradit. in. l. ſi
quis inſiciatus. ſuprà depoſi. & in dicta. l. properan-
dum. §. ſinautem alterutra. C. de iudi. cum ſimilibus. vt
Alexan. ^b ibi ſcribit. colum. iij. verſi. iuxta hoc. & idem
Pet. de ancha. in confi. cccxxvj. ſuper primo dubio ſubti-
liter. & idem Ange. in. l. deſtitiffe. §. de iudi. Abb. in c. ij.
in fin. de ſecundis nupt.

¶ Sed tamen aduertendum eſt, in iſta concluſione in-
ſtrumenti, quam communiter omnes ſequuntur. nam
quando poſt productionem inſtrumenti vel publicatio-
nem proceſſus, reus à lite deſiſtit, clarum eſt quòd nõ de-
bet condemnari in expenſis, propter iuſtam cauſam
quam habuiſſe videtur. & in hoc communis concluſio
placet. Sed ſi reus non obſtante productione inſtru-
menti vel publicatione proceſſus, fuit litem proſe-
tus & ſuccubuit, videtur quòd debeat in expenſis totius

A ¶ **Expenſis.**
In hac materia
expēſarum qñ
excufetur quis
vide latè apoſt.
Dyn. in reg. cū
qs. de regu. iur.
lib. vj. ī nouis
imprefſionib?
ſuper litera b.
& Lanfran de
oria, in repe. c.
qm̃ contra. de
proba. in ver.
expenſe. latifs.
per Moder. in
l. properandū.
§. ſinautem. de
iud. & Soci. in
tract. fallen. in
regu. cxxxix.
Hier. Chuch.

B ¶ **Vt Alex.**
Idē ibi Iaſon.
in. v. col. verſi.
ſecūdò quæro.

A ¶ Roma. Adde Feli. in. c. nouit. de iudiciis. fin. col. ver. monitio. vbi refert omnes tenentes hanc opi. Guil. de cu. & Barb. in a ddi. ad Abb. c. ij. hic alle. & Pau. de cast. in l. quidam iberus. de serui. vrba. prædio. Et Feli. in. c. quoniam cōtra. de proba. in ix. col. in ver. hanc limitationem. vbi vult q̄ etiam si confitear coram iudice præcedente interpellatione q̄ nihilominus cōdemnetur in expensis citationis. & idem colligit ex mē-

te Roma. in. d. fin. sed aduerte ad vnum quod Rom. in sermo ne sequenti fin. nu. cccxv. et Feli. vbi supra volūt quod in dubio præsumatur præcessisse extra iud. monitio per arg. à cōiter accidētibus vt ibi per eos. ex quo sequitur q̄ reus quo confessus est coram iudice venit condemnandus in expensis libelli & citā. quia præsumitur præcessisse dic. monitio extra iudi. cuius cōtrariū volunt rationes naturales. de q̄bus per eum in d. singulari. cccxv. vbi dicit q̄ qui cōfessus est coram iudice debitū q̄ ita

litis condemnari non solum in expensis factis post instrumenti productionē vel publicationē processus. vt omnes tenent. Sed etiam in expensis factis prius à quibus non videtur excusari ex eo quod malam litem prosequutus fuit: etiam post productionem vel publicationem. Quo casu. verisimiliter videtur. quod etiam si à principio notitiam habuisset de instrumento postea producto. quod tamen non cessasset à lite: ideo expensis totius litis debet cōdemnari. Et hoc in simili casu tradit Ro. m. a in singu. cccxvj. alio sero do. Manuel. vbi inquit q̄ si debitor citatus absque interpellatione debitum confitetur. non debet condemnari in expensis quia sicut citatus coram iudice. debitum confitetur. Ita videtur q̄ appellatus de his similiter confessus fuisset. Secus dicit Ro. m. si debitor conuentus debitum negauit. Quia tunc debet in expensis cōdemnari. licet extraiudicialiter interpellatus non fuerit: quia verisimiliter sicut debitum in iudicio negauit: ita etiam interpellatus negasset. & ita Ro. consuluit in loco. s. alleg. Et fuit distinctio Guil. de cun. in l. edita. C. de eden. vt Ange. refert in l. debitores. C. de pig. & Abb. in. ca. ij. de accusat.

¶ Et similiter in casu nostro videtur dicendū. Nam quādo producto instrumēto vel publicato processu. reus cessat à lite. excusatur ab expensis. Quia verisimiliter si talē notitiam à principio habuisset. non litigasset ex quo nūc

interpellatus de his similiter cōfessus fuisset. & sic q̄ non est condemnandus in expensis. cogita si potest dici q̄ ista præsumpta interpellatio. quæ causatur à cōmuniter accidentibus tollatur per confessionem factā coram iudice: & per consequens hoc casu non veniat condemnandus in dictis expensis: & in quantum dixi de arg. à cōmuniter accidentibus an sit validum in iure tam in criminalibus quā in civilibus vide latissimē Hippo. de marsi. in sing. primo incip. arg. à cōmuniter & c. & per do. Philip. in consi. clxxxiiiij. incip. & pro tenui faculta. in. iij. col. ver. & communiter fieri & c. Hierony. Chuchalon.

desistit.

desistit. Secus videtur quando totam litem prosequitur, non obstante productione instrumenti vel publicatione processus: quia tunc verisimiliter si à principio litis talē notitiam habuisset voluisset litigare, & cessat ratio quæ consideratur quando desistit: & ideo semper videtur malam litem prosequutus: meritò succumbens, in expensis totius litis debet condemnari.

¶ Et ista declaratio optimè applicari potest ad illud, quod dicitur in. c. exceptionem. de exce. † quòd reus qui malitiosè se distulit opponere exceptionem excommunicationis vt actor vexaretur litibus & expensis, debet condemnari in expensis factis per actorem. & idem dicit Bald. in d. c. exceptionem de illo qui calumniosè distulit producere instrumentum, ^a vt non audiat postea nisi resectis expensis. Nam hoc videtur intelligendum, quando aduersarius (cui expensæ solui debent) à lite desistit. Secus videtur si postea etiam litem iniustam prosequatur. Quia verisimiliter etiam à principio opposita exceptione excommunicationis, vel producto instrumento non desistisset à lite. vnde tali casu patet qd malitia rei in non opponendo exceptionem vel non producendo instrumentum, non fecit actori præiudicium. & sic videtur cessare ratio. d. c. exceptionem. ideo debet cessare eius dispositio. c. cum cessante. de appel. l. adigere. §. quāuis. §. de iure patro. Nam licet reus qui distulit opponere exceptionem vel producere instrumentum, videatur esse in culpa vel dolo. Pariter etiam aduersarius qui post ea etiam litem iniustam prosequitur, videtur esse in dolo. & ideo dolus cum dolo debet compensari. l. si duo. §. de dolo. l. si ambo. §. de cōpensa. Et in simili no. Abb. in. d. c. exceptione. col. antepenul. post alios, quos ibi refert. Et fit ista compensatio vt reus qui distulit opponere exceptionem vel producere instrumentū, non teneatur in expensis. Actor tamen qui fuit prosecutus litem iniquam, post exceptionem oppositam vel productionem instrumenti, si succubuit debet condemnari in expensis secundum regulam. l. properandum. §. si autem alterutra. C. de iudi.

A ¶ Instrumē
tum. Adde las.
d. l. properandū
§. siue aut col.
v. de iudi.

¶ Tertiò & vltimò. † qd licet reus iustus ab expensis ex iusta causa excusetur. vt. §. dictum est. Secus videtur in actore. vt Barto. dicit per istū tex. non tamen precisè intelligatis, quòd actor non possit excusari. Sed in actore requiritur causa magis iusta, quàm in reo. idem Barto. dicit in l. eum quem temere. §. de iud. in ver. ad vnum tamen aduerte. alleg. istam l. & fatetur Bar. hîc qd etiam ex parte actoris, potest esse iusta causa: vide.

licet quando actor destitit, cognito quòd debebat desistere & tunc releuatur ab expensis. l. destituisse. §. de iud. Et hoc intelligendum videtur, quando à principio habebat euidenter iustam causam litigandi: & contrariū ab eo per scrutari nō potuit: & sic cessat ratio quæ in tex. allegatur. & de iusta causa in persona actoris nota. Cardi. in consilio. xciiij. suprà alleg.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Cautela pro eo qui de homicidio accusatur.
2. Libellus in quo reus dicit sententiam nullam & si qua sit appellat, quòd procedat.
3. Libellus in quo sententiam nullam quis dicit vel petit restitutio. in integ. an admittatur?
4. Reus an tueri se possit priuilegijs præscriptionis, disiunctiuè?
5. Quòd regula hæc procedat in pluribus exceptionibus, quæ per reum probari debent.
6. Negans regulariter non punitur nisi in quibusdam casibus specialiter in iure expressis.
7. Regula hæc fallit in omnibus casibus quibus mendacium in iure punitur.
8. Negans, quòd defensione uti dicatur.
9. Exceptio licet per statutum tollatur, non tollitur tamen defensio.

REGULA XLIII. ULPIANVS.

NEMO ex ijs qui negant se debere: prohibetur etiam alia defensione^a uti, nisi lex impediat.

A ¶ Defensio ne. vide late addit. Dyn. in. d. regu. nullus super litera. a. in nouis impressionibus.

B ¶ Adde late addit. Dyn. in d. reg nullus. in addit. super litera. a. la. ije

E ADEM regula habetur, in regula nullus pluribus eo. tit. in vj. & idē dicitur in l. nemo prohibetur. §. de excep. vbi glo. dixit hoc etiam procedere in exceptionibus contrarijs. **b** & hoc clarum est, si cōditionaliter proponatur: vt not. per glo. in l. si quidem. C. de excep. & tradit Dyn. in. d. reg. nullus. col. ij. ver. vnde videtur mihi. vbi exēplū ponit in eo qui negat debitū. & si cōtingat probari, opponit exceptionem pacti de non petendo vel solutionis. Et ista cautela vtuntur aduocati. Quia primò negant, deinde sub conditione exceptiones opponunt: vt dicunt Bal. Ang. & Sali. in. d. l. si quidem. & idem Bald. in l. j. col. v. ver. circa secundum. C. de furtis.

Et ideo

¶ Et ideo t̄ accusatus de homicidio,^a potest opponere negando se cōmisisse homicidiū: & si probetur potest dicere se illud fecisse ad defensionem: vt not. Bar. in l. cum de indebito. s̄. de proba. in authen. contra qui propriam. C. de non nume. pec. vt etiam Bald. col. pe. ver. iuxta prædicta quæro. Abb. in. c. is qui. in prin. per illum text. de solu. & de hoc not. Pau. de cast. in consi. xxxvj. in præsentī casu. Et istam cōmunem opi. dicit Soci. in. d. l. nemo. in fin.

¶ Et in simili t̄ procedit libellus, in quo reus condemnatus dicit sententiam nullam & si qua sit, appellat: vt not. Bart. in l. si expressum. in. iij. q. s̄. de ap. gl. & Bar. in l. j. C. quādo prouo. & Bal. ibi in ver. v. quæro. idē Bal. in l. tale pactū. §. qui prouocauit in. xvij. quæst. s̄. de pac. Spec. in ritu. de senten. §. iusta. ver. sed nunquid. & Cuma. in consi. xxxvj. proponitur. Abb. post Hosti. & alios in. c. dilecto. de appel. & dixi ibi post Perusinum.

¶ Sic etiam t̄ admittitur libellus, in quo quis dicit sententiam nullam: vel petat restitutionem in integrum. c. cōstitutus. vbi Abb. de resti. in integ. per illum tex. & idē Abb. in. c. cum olim. col. ij. de priuile. Et non solū conditionali ter: vt. s̄. dictum est: sed etiam simpliciter exceptiones cōtrariæ opponi possunt. Quia in dubio oppositæ videntur disiunctiæ: vt no. Inno. in. c. auditis. de prescri. vbi Abb. col. vij. ver. iij. opponitur. Et ideo pōt reus excipere quod soluit: & quod in testamento liberatus sit: vt not. Bar. in l. j. C. de fal. causa adiec. leg. in. ij. opposi.

¶ Similiter t̄ reus potest se tueri ratione præscriptionis & priuilegij disiunctiue: quia de vna exceptione transit ad aliam: vt not. per glo. in. d. c. auditis. in ver. præscripsisse. de præscri. & benè facit tex. in. c. cum personæ. §. q̄ si tales. de priuile. in. vj. & Abb. declarat in. c. abbate. co. ij. de ver. sig. Et prædicta procedūt in pluribus actionibus contrarijs: secus esset in vna exceptione cōtraria, in qua reus nō auditur si cōtrarietate cōtineat. l. ij. ver. sed si alius. & ibi Ang. s̄. quando appel. sit. & no. Bar. in. d. l. nemo. facit tex. in. c. sollicitudinem. de appel. in l. j. C. de fur. & in regula vbi repugnantia. j. eo. cū simi. declarādo: vt ibi dicā.

A ¶ Homicidio. Adde latif. lat. in l. j. C. de furtis. fin. col. ver. quid in criminalib⁹. et eūdem in l. vi vim supra de iusti. & iur. & qualiter hoc probabitur. dic quod potest probari per testes deponētes de credulitate. ita Hip. de mar. in ling. xix. incipē. tu scis. vbi alleg. quāplures. item potest etiā probari per coniecturas vt in eodem ling. in fi. Hier. Chucha.

¶ Secundo ⁊ regula procedit, in pluribus exceptionibus quæ per reum probari debent: & actor non grauatur onere probandi: vt in exceptione præscriptionis & priuilegij: & pacti de non petendo. Secus si actor grauatus sit onere probandi: vt quia reus negat numeratam esse pecuniam: & etiam se soluisse dicit. Nam istę exceptiones, simul opponi nõ possunt: vt not. Bar. in. d. l. nemo.

¶ Sed talis differentia non videtur procedere: quia vt. §. dictum est, exceptiones contrariæ in dubio disiunctiue oppositæ videntur: vt no. Inn. in. d. c. auditis. ergo nihil ob stare videtur quominus simul proponi possint: & quia videtur subesse ratio diuersitatis. Nam quando reus opponit exceptionem priuilegij & præscriptionis: vt in. d. c. auditis. ipse reus probat vtranq; exceptionem: quia habet actor fundatam intentionem de iure cõmuni. & ita hoc procedit secundum regulas iuris cõmunis. Et eodẽ modo videtur, quãdo reus negat quod petitur: & etiam dicit se soluisse secundum regulam iuris, non tenetur probare negatinam. l. actor. C. de probatio. ideo actori, onus probandi incumbit secundum ordinem iuris. Et propter hoc non debet magis in isto casu quàm in alio reus repelli: ⁊ quia negans regulariter non punitur, nisi in quibusdam casibus specialiter in iure expressis. l. si. §. de rei ven. in authen. contra qui propriam. C. de non nu. pecu. cum simili. ideo quod sit lege permittente, pœnam non meretur. l. gracchus. C. de adul. vnde sicut in casu præcedenti contraria proponi possunt. Ita videtur in casu isto: quia in vtroq; casu, videtur eadem contrarietas quę excipiendõ admittitur: vt latius dixi in cap. pastoralis. col. vj. de excep.

¶ ⁊ Tertiõ regula fallit, si lex impediat: vt hîc dicitur: & exempla sunt in glo. In omnibus casibus in quibus mendacium ponitur. nam non licet vti pluribus exceptionibus absque pœna mendacij imposita à iure: vt not. Barto. in dicta. l. nemo. & Ange. in. §. illud. el. ij. in authen. de trien. & semis. Et per istam regulam videtur dubitabilis decisio: quam tradit Ang. aret. in. §. fina. colum. iij. ver. quæro quid si à princip. instit. de act. vbi concludit quòd debitor qui negauit debitum si postea conuictus confiteatur, perdit beneficium cessionis propter mendacium. & ibi reprobat Sali. qui tenet cõtrarium. in l. j. C. qui bo. ce. pos. nam pro opinione Sali. facit ista regula.

¶ Non obstat quod dicitur de mendacio quod ponitur: quia illud habet locum solum in casibus iu iure expressis: quia iure suo quis priuari non debet, nisi expressum sit. vt not. Bald. in authen. ex testamento. col. penul.

penul.. C. de colla. per tex. in §. cum igitur. in authen. de non elig. ij. nub. & no. per glo. in c. fi. de iure patro. Et ita arguit Alex. in confi. ciij. videtur prima consideratione. col. pe. lib. j. Et de ista quæstione not. Bald. in d. l. j. C. qui bo. ced. pos. col. j. vbi distinguit.

¶ Similiter ista regula facit pro eo, quod Alexan. tenet in l. vinum. col. ij. §. si cer. pet. vbi tenet contra. Ro. cōcludit qd difficultas excusat à mora, etiam post negationem factam: & ad hoc benè facit iste tex.

3 ¶ Vltimò not. istum text. ibi. alia defensione vti. † quòd negans dicitur vti defensione: vt colligitur ex illa dictione alia: quæ denotat similitudinem: vt not. in l. si fugitiui. C. de ser. fugi. & in l. fina. vbi Bald. C. de his qui à non domino. Et licet negatio dicatur defensio, non tamen propriè dicitur exceptio: vt not. Bald. in rub. extrà de excep. & idem Bald. in l. j. col. xv. ver. restat. C. qui accu. & in l. peremptorias. co. v. ver. quæro. dicit statutum. C. senten. rescin. non pos. declarando. vt dixi. in d. rubri. extrà de excep. † Et ideo licet per statutum tollatur exceptio, non tollitur defensio, ^a vt not. Domi. in c. j. in gloss. ij. de lit. contesta. in. vj. cum simi. vt dixi in c. ex parte. col. penul. de offi. delega.

Philippus Decius.

N O T A B I L I A.

- 1 Ex pluribus actionibus ad idem concurrentibus, vna tantum eligitur.
- 2 Quòd pluries quis se legitimari possit, & ex omnibus. sequi- uare.

§. Q V O T I E S.

Q V O T I E S concurrūt plures actiones eiusdem rei nomine: unā tantum quis experiri debet.

N O T A † ex pluribus actionibus ad idem competen- tibus, vna tantum eligi debet. ad idem tex. in l. quod in hæ rede. §. eligere. §. de trib. in l. cum filius. §. varijs. de lega. ij. cum simi. & facit tex. in c. & qui duas. ^b de elec. in. vj. Et ista regula benè procedit in actore prout loquitur: secus est in reo qui potest se defendere pluribus exceptioni-

bus:

A ¶ **Defensio.**
Cum sit de iure naturali quæ à nemine tolli potest, vt per do. Tyndar. de compensa. vol. tracta. j. art. vij. nume. xxxj. & ideo facultas defensionis nemini deneganda est ante pœnæ impositionē. pro- ut notabiliter vult do. Guido à su- saria de indicijs & tortu. tract. vol. iij. nu. 67. pro quo alleg. l. vnus. §. si. in ver. quocūque tempore postur- lante. de quæst. et l. facultas. C. de iur. sis. lib. x. & l. si. in ver. data copia. de bon. vacan. sub dēs, quòd etiā sponte cōfesso, non est deneganda defensio ad probandum de iure suo & innocentia sua. p. quo adducit mlt̃a iura & opin. doct. vide apud eum, Pet. Cor.

B ¶ **Duas.** vbi vide Anch. qui singulariter lo- quitur.

bus: vt. §. eadem. l. in prin. & not. per glo. in dicto. §. elige-
re. Et similiter tex. in dicto. c. & quæ duas. pcedit in acto-
re, secus est in reo qui potest se tueri ex pluribus collatio-
nibus^a vel electionibus: vt not. Cardi. in c. post electio-
nem per illum tex. de concess. præben. & Abb. ibi in tertio
notabili. & idem Abb. in c. cum olim. el secundo. circa fi-
nem. de priuilegijs. Lopus in allegatione. clij. & est vltima
in ver. ad secundam quæstionem Calderi. in consilio. vij.
de electione. Roma. in consi. cccxxxij. quo ad primū in
secundo dubio. Domi. in dicto. c. & qui duas. Et hoc de-
claratur per Romanum in cōsilio. cccl. in casu propositæ
consultationis. in secundo dubio. & per Abbatem in c.
cum olim. in gl. in verbo elusionem. de re iud. † Et ad præ-
dicta facit: quia pluries quis se legitimari pōt: & ex vtra-
que legitimatione, poterit se tueri: vt tradit Pau. de cast.
in consil. ccxxvij. viso testamento. circa finem.

¶ Item regula (vt dixi) procedit, in actore qui à seipso
certificari debet. Secus si factō aduersarij impediatur:
quia tunc libellus incertus admittitur: vt dicit Barto. hīc
per illum tex. alleg. in gl. in l. j. §. qui autem. §. quorū leg.
vbi Bar. idem dicit cum simi. vt tradit Alex. in l. vbi autē.
§. qui illud. de ver. obli. & in consi. clxxxij. lectis & pon-
deratis lib. ij. & dixit in l. edicta. in secundo genere cumu-
lationis. C. de eden. & etiam dixi ibi de intellectu. §. sed
neq; in authen. de fideius. alleg. in glo hīc.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- ^a Hæres qui ex proprio dolo conuenitur, tenetur in solidum.
- ^a Hæredem quandoque teneri ex dolo defuncti de eo quod ad eum peruenit.

REGVLA XLIIII. VLP IANVS.

TOTIES in hæredem damus actionē de eo quod ad
eum peruenit, quoties ex dolo defuncti cōuenitur,
non quoties ex suo.

NOTA quòd † hæres qui ex proprio dolo cōuenitur,
tenetur in solidū. Sed quando ex dolo defuncti, tunc tene-
tur solum de eo quod ad eum peruenit. ad idem tex. quā
glo.

A ¶ Collatio-
nibus. Adde Fe-
lin. capitu. cum
olim. de re iud.
& latif. in repe-
ca. in nostra. de
rescrip. in. ij. co-
lum. in ver. titu-
lus multiplica-
tur &c.
Hiero. Chuch.

glo. hîc adducit in l. quod in hæredem. §. si seruum. ver. toties. §. de ser. corrup. vbi glo. Et ratio manifesta videtur, quia primo casu, quando ex proprio delicto cōuenitur, ipse est auctor principalis delicti: ideo etiam pro eo quod non habuit tenetur. l. in hoc iudicio. §. de ser. corru. & facit tex. in l. j. §. rectissimè. §. de vi & vi arma. in l. j. §. interdum. §. si quadru. pauper. fe. dicatur. & quia pœna sequitur suos autores. l. sancimus. C. de pœnis. Sed pro dolo defuncti, hæres non tenetur nisi pro eo, quod ad eū peruenit. & facit text. in regula sicuti. suprâ eod. c. cum si. ibi alleg.

¶ Et quandoq; etiam hæres tenetur ex dolo defuncti pro eo quod ad eum non peruenit, videlicet in conditione furtiua: vt not. Barto. in l. si pro fure. per illum textum. §. fina. §. de conditio. furti. Et hoc est speciale, propter frequentiam furtorum: vt not. Barto. in l. j. §. de priua. delictis. col. j. cum simi. vt tradit Corne. Perusi. in consilio. cccxiiij. licet hac consultatione col. ij. lib. j. Et quandoq; etiam hæres non tenetur de eo quod ad eum peruenit. l. ij. §. fina. §. vi bon. rapt. declarando: vt no. Bar. in l. j. §. de priua. delictis. & per gl. & doc. in l. j. C. ne ex delicto defuncti. Et de bis, latius videbimus in regula pœnalia. infrâ eo.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1. Res propria, quòd pignorari non potest.
- 2. Regula ista quando procedat.
- 3. Res mea quando mihi acquiri possit.
- 4. Depositum & precarium, in re propria non fit.
- 5. Emptio rei propriæ, non valet.
- 6. Quòd quis per alium possit, quòd per seipsum non potest.

REGVLA XLV.

VLPIANVS.

NEQVE PIGNVS, neque depositum, neque precarium, neq; emptio, neq; locatio, rei suæ consistere potest.

PRIMO Noto, † quòd res propria pignorari non potest. ad idem text. in l. si rem alienam. la. ij. ff. de pign. actio. Sic etiam in re propria non constituitur vsusfructus. l. vti frui. in princi. ff. si vsusfru. pet.

¶ Nec res propia, alicui seruit. l. in re communi. §. de serui. vrb. prædi. l. cum in fundo. in prin. ff. de iure do. l. si quis cedes. §. de serui. vrb. prædi. l. quicquid. §. cōia prædio. Nam sicut res mea nō potest vlterius mea fieri. l. sequitur. §. lana. §. de vsucap. §. item nemo rem suā. inst. de inutili. stipu.

Ita

A ¶ Possit. Vi
de latissi. Iaso.
in. §. sic itaque
col. iij. versic.
gloss. in verbo
magis & c. quē
de verbo ad
verbum refert
Benedictus de
vadi. in addit.
ad Socinum in
tracta. fallent.
in regula cente
sima. & latē e-
tiam per Feli-
num in c. inter
dilectos. de fid.
instru. Hieron.
Chuchalon.

Ita videtur quòd aliquod ius habēti, plenum dominium
acquiri non possit.^a Et ideo ius pignoris vel seruitutis,
non acquiritur, & hoc intelligitur quando res perfectè &
irreuocabiliter acquisita sit. Secus si reuocabiliter: quia
tunc res propria iure pignoris retineri potest: vt not. Bal.
in. l. ex sextante. §. latinus. de except. rei iudic. vbi etiam
allegat text. in. l. in rebus. vbi Bal. col. penul. C. de iu. do.
& in. l. debitor. ff. ad Treb. vbi Barto. idem dicit. & facit
tex. in. l. non quocunque. in princi. de lega. j. & idem no.
Bar. in. l. in bello. §. si quis seruum. per illum tex. s. de ca-
pti. & postlimi. reuer. & Ange. hoc idem scribit in con-
silio. cvij. viso dicto puncto. ad finem.

¶ Item † regula procedit, quando quis habet dominium
de iure communi: secus si de iure speciali; vt no. Bar. in. l.
fina. col. ij. C. de sacrosanct. eccle. & in. l. j. C. commu. de
lega. & in. l. idem que. in princi. ad fin. s. qui potio. in pi-
gno. habean. cum simili. vt Alexan. tradit in. l. j. colum.
fina. de lega. j. Aret. in consi. clx. longa est. colum. ix. & in
l. existimo. de verbo. oblig. colum. ij.

¶ Et ad prædicta facit, † quia res mea potest mihi acqui-
ri ex noua acquisitione; quando prima causa acquisitionis
est dubia, vel quando per secundam pinguior acquisitio
fit: vt not. Domini. post Ioan. mo. & Ioan. and. in. c. cum
personæ. §. quod talis. de priuile. in. vj.

¶ Secundò noto † quòd depositum nec precarium, in re
propria fieri potest: & idem in commodato l. qui rem. s.
depositi. & idem in locatione: vt hinc dicitur. & in. l. qui
rem. C. loca. Et ista conclusio intelligitur & procedit, si
agatur actione depositi, commodati vel locati. nam re-
pellitur actor, quia contractus non valet. Secus si agatur
condictione legis. l. si quis conductionis. C. loca. quia tali
casu actor non repellitur exceptione proprietatis: vt no.
Alexan. dicit in. l. si aliquam rem. col. penult. s. de acqui-
renda posses. & idem prius voluit Pau. de castr. in dicta
l. qui rem. s. depositi.

¶ Sed ista limitatio videtur dubitabilis: quia ex quo con-
tractus non valet, non videtur habere locum quod dici-

tur in dicta. l. si quis conductionis. vel saltem dictum Alexan. & Pau. de castr. videretur intelligendum quando scienter ab ipso domino facta conductionis fuisset: secus si ignorater: vt declarat Franc. de cur. in consi. lxx. super controuersia. col. vj. versi. similiter non obstant.

¶ Item regula procedit, quādo fuit factus contractus respectu proprietatis: secus si respectu possessionis, quam non habebam: quia tunc tenet locatio & commodatum. l. si quis aliquam rem. de acqui. posses. & ita Pau. de cast. dicit in. d. l. qui rem. in fine.

¶ Tertiò & vltimò noto, quòd emptio rei propriæ nõ valeat. ad idem text. in. l. cum res. C. de contrahen. empt. & in. l. suæ rei. §. de contrah. empt. vbi dicitur hoc procedere, siue sciens, siue ignorans quis hoc facit. & in. l. si seruum. §. de condi. inde. l. debitor. §. de pigno. acti. Et ratio videtur, quia emptor emit ad istum finem, vt dominium acquirat. l. cum manufacta. §. fin. §. de contrahen. empt.

¶ Sed cum sit dominus, vltèrius effici non potest. l. sequitur. §. lana. de vsucap. Et ista conclusio intelligitur, quando quis ratione proprietatis emit rem suam: secus si ratione possessionis quæ apud venditorem reperitur: quia emptio valeret. l. si in emptione. §. rei suæ. §. de contrahen. empt. Et tali casu, pretium possessionis erit minus, quàm pretium rei. l. si mulier. §. qui possessionem. §. quod metus cau. l. si duo. in fin. §. vti posside. Et quod dictum est ratione possessionis idem est ratione alterius iuris deficientis: vt no. per glo. & Bal. in. d. l. cum res. ista tamẽ non sunt propriè fallentiæ: quia emptio fit de iure, cùm non est apud emptorem. & regula loquitur de re propria emptoris.

¶ Vltimò regula habet locum in emptore, qui rem suam emeret: secus si alteri mandaret emẽdam: quia potest per alium quod per seipsum nõ potest. l. si tibi mandauero. §. si hi quorum. ff. manda. vbi Pau. de cast. docet, quòd intelligitur ibi quòd facit mandatum illi qui emit nomine sui non nomine mandantis. Sed text. ibi facit in contrariũ, dum dicit, quòd rei propriæ non valet emptio: ergo videtur quòd emptio ibi esset facta nomine domini. Sed toleratur ex æquitate duobus cõcurrentibus. Primò, quia res erat venalis. Secundò, ne priuetur dominio rei suæ: & etiam dici potest quod ibi esset sua reuocabiliter secundũ resolutionẽ sibi factã.

¶ Et ad illum tex. de re venali, notandum est singulariter, quòd si post certum tempus ex conuentione res vendi potest, & elapso illo tempore res non sit vendita, quòd venditio impediri potest, si debitor debitum offerat. vt notabiliter tradit Cardina. in clementina prima. §. nos

itaque

itaque.in.vij.q.de iureiur.

Philippus Decius Mediolanensis.

§. PRIVATORVM.

PRIVATORVM conuentio iuri publico non derogat.

DE quo dictum fuit in.l.nec ex prætorio.suprà eodem.

NOTABILIA.

- 1 Solutum nomine pœnæ,an possit repeti?
- 2 In foro conscientiæ pœna retineri non potest.
- 3 Pœna,quòd debeat delicto commensurari.
- 4 Obligatio ad pœnam delicti,est de iure naturali.

REGVLA XLVI. CAIVS.

QUOD à quoquam pœnæ nomine exactum est,id eidem restituere nemo cogitur.

NOTA quòd † solutum nomine pœne, repeti non potest. ad idem tex.in.l.id quod. §. de solu. cum simi.allegatis in glo. ad idem tex.in.l.pœnæ. §. de condi.inde.

¶ † Et ista regula procedit, in foro contentioso. Sed in foro conscientiæ pœna retineri non potest: quia non debetur in foro conscientiæ, vt tenet glo.xij.q.ij.fraternitas.in glo fin.& no.Bal.in.l. post decisionem. in fi. C.de fur.in.l.iubemus. §. sanè.col.j. versì. sed nunquid in foro conscientiæ. C.de sac.sanc.eccle.& in auth.ad hæc.col.v.ver.sed dubitatur. C.de vsuris.cum simi. vt latè prosequitur Feli.in. c.j.char. antepen.de consti.& Alexan.in consi.ix.viso processu.col.iiij.lib.v.

¶ † Sed ad declarationem dictæ gloss. quæ communiter approbatur. Considerandum est vt dixi in dicto.c.j.col. antepenul. Quia si pœna sit commensurata ad delictum, non videtur quòd gloss. bene dicat: debet enim pœna, delicto commensurari.c. quæ fuit. de his quæ fiunt à maio. par.ca.c.felicis. §. illud.in fin. de pœnis.in. vj.xxiiij.q.j.c.non afferamus stateras.& tali casu lex videtur iusta, quæ fundata est in vtilitate publica: quæ est vt delicta puniantur.l.ita vulneratur.ff.ad legem Aquiliam. c. vt famæ. de senten.excom.

¶ Et cum lex iusta sit, etiam obligat in foro conscientiæ: vt nota. per gloss.in.c. quæ in ecclesiarum. vbi Bald. de constitut.& not. Abb.in. c.j. de constitut. & in proæ. decret. Rex pacificus.in. ij.q. Pet. de anchar. in consi.xiiij. videretur prima facie. Bald. in authent. ingressi. col. viij. C. de sacrosanc.eccle. Alexan. in consi.xxix. statutis. colum.iiij.lib.ij. cum simi, vt dixi in dicto.c.j.col.vij.

Et ideo

¶ Et ideo iuste captus, peccat si aufugit: vt not. per glo. j. distin. in. c. ius gentium. in versi. seruitutes. & in clemen. pastoralis. in versi. per violentiam. de re iud. Et quod dixi comprobatur, † quia obligatio ad pœnam delicti, est de iure naturali: vt not. Bar. in. l. ex hoc iure. col. fi. §. de iusti. & iure. glo. in. l. seruus. §. de his qui not. infra. facit tex. in. l. fin. vbi Ange. C. de colla. fundi patri. lib. xj. in. l. eius qui delator ē. §. de iure fisci. ergo pariter in foro conscientie videtur obligari: quia cōscientia, secundum ius naturale iudicatur. Nam cōscientia non ligat, quos natura non obligat: vt dicit Bal. in. l. j. in fi. C. de vecti. & cōmu. no. Abb. in. c. j. in fin. de resti. in integ. gl. in. d. c. fraternitas. pōt saluari quādo pœna delicti esset excessiua. Et tali casu lex esset iniusta, quæ in foro conscientie non obligat: vt no. Abb. in. d. c. j. de consti. cū sim. vt dixi ibi. Ex quo infert, q̄ lex quæ pœnā imponit ratione pœnæ, nō plus vel minus conscientiā astringit. Sed vis tota in hoc consistit: an lex iusta sit vel iniusta: & secundum hoc regula hīc procedit etiam in foro conscientie quando pœna iuste imponitur. Secus si iniuste imposita est. & de hoc latius dixi in. d. c. j. de constitu. vbi videndum est. Philippus Decius Pisis.

NOTABILIA.

- 1 Ex consilio, neminem obligari.
- 2 Assessorem, de malo consilio teneri.
- 3 Doctor consulens per imperitiam, tenetur illi contra quem iudicatum fuit.
- 4 Hæc regula non habet locum in delictis simpliciter.
- 5 In atrocioribus, consulens pari pœna puniatur.
- 6 Specialis pœna quando consulenti imponatur.
- 7 In interdictio vnde vi, non teneri aliquem ex consilio.
- 8 Consulens, quando indistincte teneatur.
- 9 In dubio præsumi quod principalis motus sit ex consilio esse.
- 10 Delictum sequi esse necesse, ad hoc vt quis ex consilio teneatur.
- 11 Quid requiratur ad hoc, vt quis obligetur ex consilio.
- 12 Consilium necesse sit esse malum, ad hoc vt quis teneatur.
- 13 Consulens non condemnatur, si principalis absoluitur.
- 14 Consulens non tenetur, si consilium reuocauit.
- 15 Statutum imponens pœnam facienti, non habet locum in consulente.
- 16 Consulens, quando minori pœna teneatur.
- 17 Consilium quando præstare quis dicatur.

REGULA XLVII. VIPIANVS.

CONSILII non fraudulenti, nulla obligatio est: Caterum si dolo & calliditas intercesserit: de dolo actio competit.

EX ISTA regula sumitur illa quæ habetur eo. titu. in. vj. quæ idem dicit, † quod nullus ex consilio (dummodo fraudulentum non fuerit)

A ¶ Perusi. Vbi dicit quod in contractibus vel quasi quis non tenetur de consilio siue ille cui præstatur consilium fuisset illud aliàs facturus siue non: licet Dynus ibi contra, & per Iaso. vbi contra morem suum tantum remissionibus fuit contentus. in. §. omnes. instit. de actio. ij. col. vers. vltimò not. & do. Philip. Decium in. c. si. de offic. dele. col. vij. ver. xij. & vlti. & c. & Roma, singu. ccccclxij. Hier. Chuch.

B ¶ Assessore.

Vide Ias. in. d. §. oēs. de acti. instit. ij. col. & in. l. j. C. de ser. fug. iij. col. & Iatiff. eundē do. Philip. in cōsi. viij. incip. viso puncto & diligēter examina- tis. & c. Hiero. Chucha.

obligatur. Et huius conclusionis glo. ibi rationē adducit: quia cōsiliū nō necessitatur. xiiij. q. j. in. c. quod præci- pitur. & in. c. cū olim. de arbi. Et explorare quis apud se- ipsum debet, an cōsiliū sibi expediat. l. ij. §. si. s. manda. Exhortatur enim ille qui dat consiliū, & exhortatio libe- rari voluntatem excitat: vt dicitur. iij. distin. in fi.

¶ Et ex ista ratione inferri videtur, quòd regula habeat locum, dato q̄ ille cui datur consilium nō fuisset aliàs fa- cturus: quia militat eadem ratio q̄ consilium non impo- nit necessitatē, & cōfirmatur opi. glo. hāc, quæ ita tenet. & idem cōcludit Perusi. ^a post Ioā. and. in. d. reg. nullus.

¶ Secundò ex ratione prædicta, inferri videtur, quòd si consilium necessitaret quòd ex tali consilio consulens obligetur: quod tamen non videtur verum: quia si bo- na fide dedit consilium, non debet obligari.

¶ Et hoc in contractibus prout regula loquitur & intelli- gitur. † Secus est in consilio, quod præstatur ratione offi- cij, puta in assessore: ^b quia ipse de malo consilio tene- tur. l. ij. §. quod quisque iuris. de quo dixi in consi. viij. col. ij. Et idem est in aduocato, saltem quando consilium dedit ei qui aliàs facturus nō fuisset. vt concludit Perusi. in. d. regula nullus.

¶ Et notandum est, † q̄ ille doctor qui cōsultuit per im- peritiam, si lata sit sententia, tenetur satisfacere illi con- tra quē lata fuit sententia. vt not. Abb. in. c. tua nos. de ho- mi. in principio. post Anto. de butr. ibi. & Ioan. de ana. ibi dicit illud esse verum, quando iudex ^c qui iudicauit, tene- batur sequi consilium; aliàs secus.

¶ Sed tamē idem videtur in cōsilio quod nō sit sequēdū, dūmodo ille qui iudicauit motus sit ex consilio: aliàs nō facturus vt not. Perusi. in. d. reg. nullus.

¶ Et de consiliarijs dominorū, quomodo teneantur no.

Abb.

C ¶ Iudex. Vi-
de Ro. in cōsi.
ccxxvij. vbi
dicit q̄ iudex
nō tenet sequi
cōsiliū sapiētis
electi de cōsen-
su partiū si vi-
deat illud esse
iniustū. & per
Abb. c. cum ve-
teri. de electio.
vii. colū. & au-
talis sententia
data secūdm
prædictū trās-
eat in rem iud.
vide Abba. c.
causamq; . ij.
col. de re iudi.
Hier. Chuch.

A ¶ Delictis. Vide eundē. c. j. de offi. dele. co. v. i. si. v. in secūdo mēbro. & c. & Fel. c. sicut dignū. de homi. in. iij. col. ver. nota ibi animū. vbi etiam dicit hanc commu. nem: & in. d. c. j. col. iij. versi. secundum membrum. Hiero. Chuchalon.

B ¶ Mitius. Vnum teneas perpetuò mētī: q̄ vbi pœna delicti ex aliqua causa venit alleuianda: quæ tñ erat mortis, quod tali pœna non pōt puniri delinquens: sed alia

Abb. in. c. sicut dignum. col. fin. de homi.

¶ Secundò ista regula non habet locum in consilio do. lofo, vt expressè hīc dicitur. Et tali casu quis ex dolo obli. gatur: licet dolus sit causa impulsua: vt Bald. dicit in. d. regula nullus. & sequitur ibi Perusi. in princi. & de con. silio dolofo, exemplum habetur in. l. q̄ si cum scires. & in. l. si quis affirmauerit. s. de dolo.

¶ Tertiò ⁊ regula non habet locum in delictis ^a simpli. citer. Sed secundum communem opinionem, distingui. tur quòd si is cui consulitur non erat aliàs facturū: con. sulens pari pœna tenetur. Sed si erat facturū absque con. silio, mitius ^b punitur. vt probatur in. c. sicut dignum. §. qui verò. de homi. in. l. non solum. §. si mandato. in ver. & attilicinus. infrà de iniur. & ita tenet gloss. in. §. ope. in verbo certè. institu. de obligatio. quæ ex delicto. & in. l. j. §. persuadere. in ver. facturū. s. de ser. corrup. & in. l. sæpe. in ver. etiam. vbi Bar. de ver. signi.

¶ Et dicit Alber. in. l. ob hæc verba. s. de his qui no. infa. quòd doctores communiter ita tenent. & Bald. ibi idem sequitur. col. ij. & in. l. data opera. col. xvij. C. qui accu. in l. j. col. ij. C. de ser. fugi. Sali. in. l. j. col. viij. C. de rap. virg. Abb. in. c. j. de offi. dele. Imo. in. c. querelam. in fi. de ele. & Matthesianus in notabili. xcviij. nota q̄ is cuius confi. lio. vbi propter hoc reprehendit Bart. in. l. non solum. §. si mandato. col. iij. suprà de iniurijs. vbi indistinctè te. net, quòd consulens teneatur sicut principalis: & dictum Bar. sequitur Imo. in clemen. j. col. v. de pœnis. Ang. are. in tractatu maleficiorum. in versicu. mandatore. col. fin. in versi. xxij. quæritur.

¶ Sed dictum Bar. saluari & concordari potest, vt intelli. gatur, secundum distinctionē suprà dictā: quæ cōmuniter approbatur. facit quod not. Ang. in. l. is qui opem. col. j.

mitiori quæ nō sit pœna mor. tis. ita Roc. de curte in rep. c. fin. de consue. col. ij. ver. con. tra tñ. vbi di. cit hoc singu. lare pro liberā de amico à pœ. na mortis. ex quo inferē q̄ tunc iudex nō poterit arbitri. um suū exten. dere vsque ad mortē: & sic li. mitabitur glo. in. §. in sum. in stit. de iniur. de qua vide latif. do. philip. prin. cipē subtilita. tis in. c. ex lite. ris. de constit. vbi ponit plu. res limitatiōes ad dictam glo. inter quas sen. tit istam i. iij. limita. penult. & fina. colum. Hieronymus Chuchalon.

§. de fur. dum alleg. Io. an. in. c. felicis. de pœnis. in. vj. & idem Ang. in. l. furti. §. ope. eo. ti. de furt. Bartholomæus Veronēsis in consi. xxvij. requisitus. col. pe. Et secundum prædictam distinc. intelligitur tex. in. §. ope. dum absolute dicit quod furti non tenetur. Nam intelligitur eadem pœna, minori tamen pœna puniri potest arbitrio iudicis: vt not. Ange. in locis suprâ proximè allega. & ita etiam declaratur, quod not. Barto. in consilio. clxv. in quæstione quæ vertitur.

A Habet. Ad. de eundē do. Phil. in. d. c. j. col. vj. ver. prædicta distinctio &c. & idē qd tenet Felin. in dicto. c. j. tenet in dicto. c. sicut dignum.

¶ Prædicta distinctio non habet^a locum, in atrocioribus: in quibus consulens indistinctè pari pœna punitur. dicto. c. felicis de pœnis. & in clemen. j. eodem titu. Dicit tamen Felinus in. c. j. de offic. deleg. quod fortè dicta iura debent restringi, secundum distinctionem. suprâ factam per text. in. d. c. sicut dignum. vbi ita distinguitur in homicidio, quod videtur esse de grauiorib⁹. & ad hoc videtur text. in dicto. c. felicis. iuncto. §. illud. vbi nudo consilio pœna mitigatur. Sed tamen limitatio prædicta defendi potest, per dicta iura quæ loquuntur in homicidio qualificato cardinalis vel archiepiscopi. & facit text. in. l. vtrum. suprâ de parici. in. l. quisquis. C. ad legem Iuliam. Et hoc videtur velle Bal. in. l. j. col. ij. C. de ser. fug. vbi inquit quod in atrocissimis consulens, punitur: licet principalis fuisset aliâs facturus.

¶ Non obstat text. in. c. sicut dignum. quia loquitur in homicidio simplici. Non ob. §. illud. quia loquitur de cōsilio nudo quod nihil addit. & glo. ibi dicit. Secus videtur in consilio quod augeret malitiam: licet aliâs esset facturus. & de duplici consilio not. per glo. in clem. in ver. consiliarios. de foro competenti.

B ¶ Specialis. Idem tenet in c. j. in. vij. fal. Ien. & ibi Felin. in. ij. limita.

¶ Secundò prædicta distinctio^t non habet locum, quando specialis^b pœna consulenti imponitur: quia tunc dispositio legis de qua constat, attenditur. l. j. C. de rapt. virg. vbi Salic. in. viij. col. vers. secundò quæro. & not. Bart. in l. is qui opem. §. de fur. vbi alleg. tex. in. l. j. C. de nili aggeri. non rumpen. & hoc modo procedit textus in. l. j. §. persuadere. suprâ. de ser. corrup. secundum Salicetum in l. j. col.

l.j.col.ix.de raptu virginum.

¶ Tertiò prædicta distinctio nõ procedit, † in interd-
cto, vnde vi.^a in quo ex consilio quis non tenetur: vt no.
Inn.in.c.querelam. de elec.per.c. cū ad sedem.de restit.
spo.sequitur Ang. in.d.l.is qui opē. circa fi.ſ. de fur. Bal.
in.l.ij.col.x.ver.sexto queritur.C.de ferui.& aqua.Abb.
c.sicut dignum.col.fi.de homi.vide tamen Roma.in fin-
gulari.dcclxij.in contractibus.vbi dicit contra.Innocen.
fuisse determinatum per dominos de Rota. per. c. sicut
dignum.de homici.

¶ Quartò non procedit, † quando ille cui fuit datum cõ-
siliu, nomine b cõsulentis deliquit: quia tunc consulens,
in distincte tenetur: vt not. Bald.in.l.metum. in fine. C.
quod metus causa.allegat.c. cum quis.de restitu.spolia.
Et licet ipse loquatur in mādante, idem videtur in con-
sulente: quia apparet quòd sit motus ex consilio.

¶ Et ad prædicta notandum est, † quòd in dubio c præ-
sumitur quòd principalis motus sit ex consilio: & quòd
non fuisset aliàs facturus: quia in dubio non præsumitur
delictum. l. meritò. suprà pro socio.c.j. de scrutinio. ita
Felinus dicit in.c.j.colum.v.versi.vtrum autem. de offi.
dele. Sed ratio præalleg. videtur facere in contrarium:
quia hoc modo consulens, plus punitur. & principalis
non propter hoc magis excusatur. Idem tamen quod
dicit Feli.tenet Bal.in.l.data opera.colum.xvij. C. qui ac-
cusa. vbi alleg.l.j. C. de rapt. virgi. & idem expresse di-
cit Ange.in.l.j.in princi.in. versi.vltimò est videre.ſ. de
eo per quem factum erit.& Ioan.de ana.post Cardi.in.c.
ad audientiam.in.v.colum.in fin. de homi. & dicit Bald.
in.l.j.colum.ij. C. de feruis fugitiuis. quòd an esset aliàs
quis facturus in probatione facti consistit. Ex coniectu-
ris tamen potest probari: vt not.Bald.in dicta.l.j.colum.
iiij. facit quod not. Barto.in.l. si ventri.ſ. fina.suprà de
priuile. credito. Bald. in .c. iniuria. colum.viiij.versicu.
quæro si titius. de pace iuramen. firman. & in.l.multum
interest. colum.iiij. C. si quis alte. vel si. cum simi. Sed
cessantibus coniecturis præsumendum est in dubio

A ¶ Vñ vi. Idē
vbi suprà in.v.
fallē. & ibi Fe-
li. versi. limita-
quartò. & las.
remissiue in.ſ.
oēs.isti. de act.
ij.col.& l.j.C.
de fer. fug. iij.
col.Hier.Chu.

B ¶ Nomine.
Idem tenet vbi
suprà i.vj.fall.

C ¶ In dubio.
Vide eundē vbi
suprà col. vij.
ver.& est notā
dū. & Felin.c.
sicut dignum.
iiij.col. ver.ter-
tia conclusio.
& vide Bal. in
sua margar. in
ver.consiliu.
vbi dicit quòd
qñ quis locut⁹
est alicui et iuit
& cõmisit de-
lictum in breui
spacio q̃ præ-
sumitur fecisse
de cõsilio illi⁹
quod no. Hie,
Chuchalon.

quòd non fuisset aliàs facturus: vt. s̄. dictum est.

A ¶ Sequitur
fit. Idem in. d. c.
j. col. vj. versic.
iiij. ad hoc &c.

¶ Et ulterius ad declarationem supradictorum, notandum est. Primò ⁊ quòd ad hoc vt ex cōsilio quis teneatur, requiritur q̄ delictū sequutū sit: ^a vt no. Card. in cle. j. in prin. in. q. xij. de pœnis. Et in ipso actu debet consiliū præstari: vt tradit Signorolus in consil. cxxxv. in quæstione circa fi. Et hoc quod dictum est, intelligitur nisi cōsiliū per se consideretur: quia etiam per se est titulus criminis & indistinctè punitur: vt no. Bal. in l. data opera. col. xvij. in prin. C. qui accusa. vbi alleg. l. j. §. persuadere. s̄. de fer. corru. & idem dicit Bar. in l. non solum. §. si mandato. s̄. de iniur. & sequitur Ang. aret. in d. versic. mandatore. in fi. & tali casu punitur, etiam facto non secuto. vt not. Sali. in l. j. col. iiij. in. j. q. C. de raptu virginum.

B ¶ Delictum.
Idē vbi supra.
col. vj. versic. iiij.
limitat. & Ias.
in. d. l. j. in. v. co.
lum. versic. ij. di.
ligēter no. &c.

¶ Secundò notandum est, ⁊ quòd ad hoc vt quis ex consilio obligetur, probandum videtur quòd consilium precesserit delictum. ^b vt no. Bald. in l. j. col. iiij. C. de fer. fugiti. & in l. ob hæc verba. co. ij. s̄. de his qui notā. in fa. vbi allegat glo. in l. si verò non remunerandi. §. si verò post creditum. s̄. manda. sequitur Alexand. in consil. cxcvj. circa col. j. lib. ij.

C ¶ Malū. Idē
tenet vbi supra
ver. ij. conclus.
in. vj. col. & Ias.
fon. in. d. l. j. co.
v. versic. iiij. mul.
tum not. &c.

¶ Tertiò requiritur, ⁊ quòd consilium sit ad malum ^c & q̄ constet de malo consil. aliàs in dubio, debet interpretari q̄ bonum sit consilium vt consulens non teneatur: vt not. Bald. in l. j. col. iiij. ver. & not. quod consilium. C. de fer. fugi. & sequitur Alexand. in consil. cxxviiij. quoniam abundè lib. ii j. facit text. in l. meritò. supra pro socio. facit quod no. in l. j. C. de his quibus vt indig. de ver. vindi. cta. & ibi Pau. de cast. & Alexand. Et de verbo auferri. no. Ang. in l. postquā. circa fi. de peti. hæredi. cum simi. vt dixi in. c. in præsentia. de proba.

D ¶ Nō potest
Idē tenet in. d.
c. j. col. vij. ver.
ix. consulens.

¶ ⁊ Quartò consulens non potest ^d condemnari, si principalis fuit absolutus: vt no. Inno. c. sicut dignum. de homici. vbi Abb. & Ioan. de ana. sequuntur. & Pet. de ancha. in regula accessorium. in. xj. char. co. j. ver. iuxta prædicta quæro. de reg. iur. in. vj. & dixi in consil. viij. col. iiij. in fi.

¶ Quintò consulens non tenetur, si consilium reuocauit

uit^a vt not. Inno.in.c.ad audientiam.de homi.cum fimi.
vt tradit ibi Ioan.de ana.col.iiij. Et declarat vt per Ang.
aret.in.d.verbo mandatore in fi. Et dictum Inno.sequi
tur Bald.in.d.l.non solum. §. si mandato. col.iiij. de iniu-
rijs.cum fimi.vt tradit Alex.in coufi.lxv. vifa. col.iiij.lib.
iiij. Feli.in.d.c.ad audientiam.in fi.

A ¶ *Reuoca-
uit. Vide Feli.
in.d.c.j. verfi. li
mita quintò. et
ibi do. Philipo
in x. fallē. vij.*

¶ Sextò statutum quod imponeret pœnam facienti, nō
haberetur^b locum in consulente. Et hoc in simili in mandan-
te tradit Bald.in l. non ideo minus. col. vj. ver. ego reuer-
tor. C. de accu. & latē Alexan.in.d.confil.lxv. lib. iiij. §. al-
legato. facit quod no. Barto.in l. j. §. de fica. Abb. in.c. in-
ter sollicitudinem. de purga. vul. not. in.c. mulieres. de
fenten.excom.

B ¶ *Haberet.
Idē tenet Feli.
d.c.j. in fin. iiij.
colum.*

¶ Septimò propter diuersam qualitatem facientis, con-
sulens quandoq; in minori pœna^c punitur l. qui seruo. §.
idem placuit. & quod ibi Barto. §. de furt. §. hi qui. ver. si
verò ope. insti. de obli. quæ ex delicto. Sal. in. d. l. j. col.
viij. in. ij. q. C. de rap. virgi. facit tex. cum glo. fi. in.c. tan-
ta. lxxxvj. dist. & not. Ioan. de ana. in.d.c. sicut dignum.
§. ille etiam. de homi. & facit quod not. Bart. per illū tex.
in l. huius actionis. §. quod falso tutore.

C ¶ *Pœna. Idē
tenet vbi supra
in. vij. col. ver.
viij. fallit.*

¶ Vltimò est videndum, † quando quis dicatur^d consiliū
præstare. de quo no. Bal. in l. j. in. iiij. opp. C. de ser. fugit.
Bart. in.d.l. non solum. §. mandato. in fi. Ange. aret. in.d.
ver. mandatore in fi. & in not. q. tradit Ange. in consil.
xxij. pro decisione quæstionis Bald. in consil. cxx. in quæ-
stione. lib. iiij. Bartholomæus verò nō. in consil. xxvij. col. j.
Et plura de materia consilij scribit Lucas de penna in ru-
brica. C. de silentiarijs. lib. xij.

D ¶ *Dicatur.
Vide eundē in
d.c.j. col. vij. in
in fi. ver. postre-
mo &c.*

Philippus Decius Pisis.

N O T A B I L I A.

- 1 Vasallus vasalli mei, non dicitur meus vasallus.
- 2 Homines alicuius Baronis regis, non dicuntur homines re-
gis.
- 3 Amicus inimici mei, non dicitur meus inimicus.
- 4 Inimicus non reputatur quis propter amicitiam priorem, vel
simpliciter contractam.

S O C I I mei socius, meus socius non est.

ET G L O. hîc dicit. Regula ista colligitur in l. qui ad-
mittitur. ff. pro socio. cû. l. seq. vbi ista duo verba, ad lite-
rã habetur. & facit tex. in l. Modestinus. §. de ver. sig. vbi di-
citur, quod libertus liberti mei, nõ est libertus meus. glo.
ibi per ista iura arguit, quod ð vasallus vasalli mei, nõ dici-
tur vasallus meus. & idẽ no. per gl. in l. de accessiõibus. in
gl. mag. §. de diuer. & tẽp. præscrip. & gl. per illũ tex. in. c.
legitur. lxxxj. dist. & rationem adducit Bald. in. c. j. §. rur-
sus in fi. de controuer. inuest.

¶ Et de hoc vasallo, intelligitur quãdo est vasallus vasal-
li mei ratione alterius rei. Secus si pro eadẽ re: vt no. in. c.
j. §. illud. in tit. de prohi. alie. feud. per Federi. Et ita Bart.
cõcludit in. d. l. de accessiõibus. in prin. & in l. Claudius.
col. fi. §. qui pot. in pi. habe. & idem Bal. in l. j. col. ij. ver.
quæro testator. C. cõmunia. de leg. vbi inquit, quod vasal-
lus vasalli mei, non est vasallus meus inspecta obligatione
conventionis: sicut & colonus coloni mei, nõ est colonus

A ¶ Inimico.

Adde Fel. in. c.

accedens. lo. ij.

in prin. & Phi.

in. c. postremo.

ij. co. de ap. vbi

latẽ ponit ex q.

b⁹ præsumit qd

inimic⁹. et Abb.

in. c. ad hæc lo.

j. de app. & Fe-

li. c. cum super.

de offi. dele. vbi

dicunt qd ille q

nõ salutat me⁹

præsumitur ini-

micus: qualiter

intelligatur. vi

de p. eos. & do.

Aret. in. c. repel-

lantur. de accu.

in. j. col.

Hiero. c. huch,

meus. Sed inspecta re mea quæ ad ipsum pertinet, vasal-
lus meus dici potest.

¶ Et ex prædictis infert. Spec. in ti. de feudo. §. j. col. xij.

in vers. xij. quæritur, quod homo hominis mei, nõ est ho-

mo meus. ex quo patet secundum eum, ð quod homines

alicuius Baronis regis, non dicuntur homines regis. & di-

ctũ Spec. sequitur gl. in cle. j. in verb. existere. de iureiur.

facit quod no. Bal. in l. j. in fi. C. vnde legitimi. cum simi.

vt dixi ibi.

¶ Infertur etiã secundũ And. de Pis. in l. qui admittitur

prout Fulg. ibi refert, quod ð amicus inimici mei, non est

meus inimicus: licet de fide detrahatur. Bar. tñ in l. scien-

dum. §. si accusatio. §. de lega. dicit quod non solũ inimi-

cus: sed etiam amicus: vel domesticus inimici mei, est mihi

suspectus. Et de hoc est gl. in. c. si inimicus in verbo noli-

te. xcij. dist. facit tex. in l. liberi. C. de inof. testa. & in. c. re-

pellantur. de accu. Et concludendũ est, quod si sit copula

ta amicitia cũ inimico meo^a in perniciẽ meã, dicitur ini-

micus

micus: adeò quòd feudo priuari potest: vt per glo. in l. j. §. cum patronus. in ver. cum inimicis. §. de offi. præfec. vt in d. l. liberi. in verbo amicitias. & in. c. j. §. porrò. in verbo assaliuerit: dum loquitur de conspiratione facta cōtra do-
minum. & in. c. j. §. j. in ver. concubuerit. quib. mod. feud. amit. † Aliàs verò propter amicitiam priorem vel postea simpliciter contractam, non reputatur inimicus: ita q̄ repellatur à testimonio: sed bene detrahitur de fide: vt concludit Cy. in l. si quis testibus. col. fi. vers. octauò quæritur. de testibus. & Bal. ibi sequitur. co. fi. ver. quærit Cyn.

Pilippus Decius.

NOTABILI A.

1. Ista regula quòd locum habet in contractibus.
2. Item in voto. limita vt nume. 3.
4. Iuramentū præstitum calore iracundiæ nō obligat deierantē.
5. Confessio facta calore iracundiæ, reuocari potest.
6. Sententia excommunicationis lata per iracundiam, valet.
7. In delictis calore iracundiæ quis non excusatur.
8. Prouocatus ad iracundiam si deliquit, mitius punitur.
9. Qui per iracundiam dicit vel fecit iniuriam alicui, intra quantum tempus excusare se possit.

REGVLA XLVIII. PAVLVS.

QVICQVID CALORE iracundiæ^a uel fit uel dicitur, non prius ratum est, quàm si perseuerantia apparuerit indicium animi fuisse: ideoq̄ breui reuersa uxor, nec diuertisse uidetur.

REGVLA ISTA colligitur in l. diuortium. §. de diuor. quam glo. hñc adducit, & ibi verba regulæ formaliter leguntur. ad idem tex. ij. q. ij. in. c. si quis iratus.

¶ Et ista regula habet locum † primò in cōtractibus, pro-
ut loqui uidetur & tenet Bart. hñc. & glo. in. d. c. si quis iratus. per tex. in l. licitatione. in prin. §. de polli. Et limita-
tur non habere locum, in contractu facto cum ecclesia vel ad pias causas: quia valet & retractari non debet. xvij. q. iij. c. sunt qui opes. quem tex. ad hoc alleg. Roma. in sing. cccccvii. incip. volo cōmentare. sed ille tex. intelligitur in eo qui fuisset aliquo modo concitatus: secus si alienatus à mente fuisset propter iracundiam: quia talis contractus

A ¶ Iracundiæ. Ob id fortè q̄ Arist. ait Ethic. co. vij. c. viij. vii. delictet iram rationē audire alii qua ex parte, imperfectè tamē. Idem. c. ix. quod iræ incōtinens à ratione vincitur. unde fit vt in eo excessu velut irrationabiles, non recipiendos cēseat Paulus & eo maximè cū semel mota, tēpore idigeat vt digeratur: vt idē Arist. vult Ethic. iij. c. xij. cōfirmat et Scg uola hoc per. l. imperatores. ff. de probatio. Petrus Corue.

non deberet seruari: vt not. Ioan. and. & Ant. de but. in. c. dubium. de conuer. coniug. cum fi. vt Feli. ^a tradit in. c. si- cut ex literis: de iureiur. Et hoc idem dicendum videtur in alijs contractibus.

A ¶ Vt Felin.
Idē etiā Feli. c.
Matthæus. de si
mo. vbi ponit
istas conclusio
nes. & remissi-
uē i. c. dilecti fi-
lij. de excep. pe
nul. colum.

¶ Aduertendum tamen est, quia tex. in. d. c. sunt qui opes. ita legi & punctuari potest, quod nihil facit, vt dicamus: si illa verba tumultuariò mentis impulsu, referantur ad reuocationem donationis, non autem ad donationem prius factam. & ita dicit Ioā. and. in. d. c. dudum. circa fi. in ver. item sciendum. Sed iste intellectus est contra illum tex. dum dicit q̄ prima donatio non habuit iudiciū ibi; nec prima iudiciū habuit. & ideo tenendū est quòd d. s. dixi.

¶ Secundò etiam regula habet locum in voto: vt voluit glo. no. in. d. c. dudum. in ver. calore iracundiæ. in fi. Et hoc intelligitur quando est talis iracundia quæ alienationem mentis inducit: aliàs secus vt doc. ibi dicunt: vt. s. re- tuli. & idem Abb. ibi concludit, quia Deus vult voluntarium militem. xv. q. j. c. non est. & facit tex. in. c. sicut. de regu. Et t̄ quia inter alia, in voto præcipuè deliberatio requiritur: vt not. Ioan. and. post sanctum Thomam quē ibi refert in. c. literaturam. de voto. vbi Abb. & idem Abb. in c. sicut ex literis. de iureiur. Rom. in loco præalleg.

¶ Tertiò et idem dicendum est in iuramēto, quod si præstitum fuit calore iracundiæ, nō obligat: vt tenet Ro. in no. s. ad leg. per. l. ij. C. ad leg. iuliam maiesta. & per text. in d. c. sicut ex literis. de iureiur. vbi Io. and. idem tenet. & hoc intelligitur: vt. s. dictum est de voto: quia in hoc votum & iuramentum à pari procedunt. vt Abb. concludit in. d. c. sicut.

¶ Quartò et idem est in confessione, quæ si facta sit calore iracundiæ potest reuocari. gl. no. in. c. ex literis. in ver. admonita. de diuor. vbi Abb. & not. in. c. cum venerabilis. in gl. ij. de excep. cum simili. vt Feli. scribit in. d. c. sicut ex literis. de iureiur. Et de acceptatione secundi beneficij facta per iracundiam quòd non noceat. not. Abb. post alios quos refert in. c. de multa. colū. v. ver. extra casum gloss. de præben.

B ¶ Calore.
Adde Ias. in l. si
filiā. ij. co. C. de
inoffi. test. vbi
ponit, quid in
exheredatione
& in voto & in
iuramēto, con-
fessione, acce-
ptatiōe bñficij:
in accusatione,
& in dicto vel
facto calore ira-
cundiæ: & in o-
mnibus conclu-
dit nō valere,
nisi postea per-
seueraret in ea-
dem voluntate,
& in donatiōe
facta ecclīæ te-
net idem quod
do. Phil. et idē
etiā in delictis
& in blasphem-
ia. Hie, Chu.

- 6 ¶ Nota tamen † quòd sententia excommunicationis lata per iracūdiam valet. c. si episcopus fortè iracundus. xj. q. iij.
- 7 ¶ † Prædicta regula non habet locum in delictis in quibus quis calore iracundiæ non excusatur. l. si non conuitij. C. de iniu. & Bald. ibi declarando istam materiam dicit, quòd sunt quædam quæ iuris effectum sortiuntur: vt repudium, & votum, & alia de quibus. §. dictum est. Et in istis non valet quod factum est calore iracundiæ per supradicta. Quædam sunt quæ non sortiuntur iuris effectum: prout sunt maleficia. & in illis non excusatur delinquens propter calorem iracundiæ quominus puniatur. d. l. si non conuitij. Aliàs rarò propter homicidium esset quis puniendus: quia plerunque cum iracundia committitur. Et vt ista differentia inter dicta & alia, de quibus suprà dictum est, habeat locum: dicendum est q̄ in delictis non excusatur delinquens ex calore iracundiæ dato quòd maxima sit iracundia propter quā alienatus sit à mente per ea quæ. §. dicta sunt: & quāuis ex toto non excusetur ille qui delinquit: pœna tamen mitigari debet in delicto cōmisso cum iracundia: vt Ro. concludit in notabili. §. alleg. facit tex. in l. j. C. si quis impera. maledixit. in l. famosi. §. ad leg. iul. maie. & idem Abb. concludit in. c. j. de iniu. colum. j. ver. puto tamen. vbi concludit † quòd ille qui prouocatus ad iracundiam delinquit, mitius debet puniri. arg. l. si adulterium cum incestu. §. imperatores. §. de adul. vbi dicitur, difficillimum est iustum dolorem temperare. & idem Abb. dicit in. c. dilecti. col. fi. ver. credo tamē de excep. cum si. vt ibi Feli. tradit. & quantum ad istam mitigationem pœnæ quæ debet fieri ratione iracundiæ de qua agitur debet probari q̄ talis fuerit iracundia quæ ipsum delinquentem à mente alienauerit: quia aliàs nullā haberet excusationē, sed ordinaria pœna est puniendus. d. l. si nō cōuitij. & idē no. Abb. in. c. j. in. ij. not. de his qui si. occid. Et difficile est probare talem iracundiā. vt Abb. dicit in. d. c. dudū. de cōuer. cōiu.
- 9 ¶ † Et infra quantum tempus ille qui dicit alicui vel fecit iniuriam, possit se excusare allegando illud dictum vel factum fuisse per iracundiam. not. Luc. de pēna in. l. omnes omnino curiales. de decur. lib. x. col. ij. ver. sed pone Titius. vbi varias refert opi. & videtur residere quod infra triginta dies hoc allegari possit. & alleg. bonum tex. xj. q. iij. in. c. cū apud. & in. l. si vendicari. C. de pecu. Philippus Decius.

NOTABILIA.

- Ex maleficio serui, non acquiri domino actionem.
- Cui actio acquiri debet, consensire non videtur in illicitis.

A LTERIVS circumuentio, alij non præbet actionem.

VLTRA gloss. exemplificari potest in l. quod seruus. §. de acqui. pos. in fi. † vbi ex maleficio serui, domino actio non acquiritur. Et ratio regulæ videtur: † quia ille cui actio acquiri debet, non videtur consentire in illicitis. arg. l. procurator. vers. quod si indebitum. §. de condi. inde. l. iij. §. si procurator. §. quod quisq; iur. in l. si pater. de his quæ in frau. cre di. & idem videtur in acquisitione quæ fit ex dispositione legis, per prædicta iura.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Seruus excusatur, si domino opem ferre non potuit.
- 2 Communitas quando teneatur ex delicto ciuium, quos potuit prohibere.
- 3 Qui non impedit maleficiu, quando prohibitio ad eum spectat: ipsum perpe- trare videtur.
- 4 Procurator incidere facit dominum in poenam, si dominus scit & patitur, & nõ prohibet.
- 5 De iure ciuili an quis teneatur delicto obuiare, & alium defendere si potest.
- 6 Lex metum. §. sed licet. de quo metu loquatur?
- 7 Quod quis non teneatur se periculo subijcere.
- 8 Alteri bene facere, nemo compellitur.
- 9 Si quis potest offensum iuuare clamando & non facit, non tenetur.
- 10 Prædicta locum non habent, in parricidio.
- 11 In crimine læsæ maiestatis punitur sciens qui non reuelauit.
- 12 De iure canonico quod teneatur quis delicto obuiare.
- 13 Ius canonicum quando aliter in foro conscientie quàm in contentioso dispo- nit id exprimit. idem de iure ciuili. nu. 15.
- 14 In foro conscientie, sola veritas inspicere debet.

C VLPA caret qui scit, sed prohibere non potest.

FACIT alia regula quæ habetur in l. nullum crimen. infrà. eo. vltRA glo. exemplificari potest in l. j. §. occisorum. vers. hoc ideo. suprà ad syllani. vbi † excusatur seruus, qui domino opem ferre non potuit & ad idem text. in l. si quis in graui. in princip. eod. titu. & in l. item quæ ritur. §. exercitium. vers. Labeo ait. in l. qui fundum. §. fina. suprà. lo- ca. ibi: ad te aut ab eo prohibetur, quem tu prohibere ne id fiat possis. & ad idem bonus textus in l. adigere. in princip. suprà de iurepat. ibi: etiam is qui libertum iurare patiatur. & quod not. Barto. in. d. §. occisorum. & plurà

A ¶ Tenet. Vide eundem in. c. j. de offi. dele. in. iij. col. ver. in glo. ij. & c. vbi de verbo ad verbum dicit omnia quæ hic. & ibi Feli. ij. col. ver. conclude ergo & c. & Abb. ij. col. ver. aduerte. & Barb. viij. col. ver. capio. & idem Ias. in l. vt vim. penul. col. in princip. ff. de iusti. & iur. & Anch. c. dilecto. de senten. excom. lib. vj. ij. col. ver. si quis tamen. idem Aret. §. iuris præce. in fi. de iusti. & iure. in fi. & Feli. in. c.

plura similia ad hoc tradit Roma. in consilio. vij. visis necessarijs. colum. fina. cum simi. vt dixi in consilio. lxiiij. colum. iij.

¶ Et de communitate quando teneatur ex delicto ciuium, quos prohibere potuit. not. Pau. de cast. in consilio cccxxij. quia scio. colum. ij. in antiquis secundum nouam formam. & adde quod no. Bald. in l. ij. quæ incip. qui seruus. supra de noxa. vbi inquit ¶ quod ille qui non impedit maleficium quando ad eum spectat, prohibere videtur ipsum perpetrare. Et ideo infert, ¶ quod procurator facit incidere dominum in pœnam, licet non habeat speciale mandatum si dominus scit & patitur. alleg. l. semper qui non prohibet. infra eod. Et non caret scrupulo societatis occultæ qui cum possit manifesto facinori, desinit obuiare. xxij. quæstio. iij. in cap. non inferenda. & cap. qui potest. & in cap. quantæ. in fi. de sen. excom.

¶ Et ad declarationem huius regulæ videndum est de duobus, quæ in glo. habentur.

¶ Primò ¶ an de iure ciuili, quis teneatur delicto obuiare & alium defendere si potest.

¶ Secundò, quid de iure canonico:

¶ Circa primum glo. concludit quod non. & hoc tenet Barto. in l. j. §. sed in eo. supra ad syllani. & in l. metum. §. sed licet. supra quod met. causa. per illum textum. vbi quis licitè potest pecuniam accipere, vt alium defendat. ergo datur intelligi quod non tenetur: quia turpiter acciperet. l. penul. supra de condi. ob tur. cau. & ita per istam rationem tenet glo. in. c. quantæ. de sen. excom. Et isto fundamento vtitur Iac. butr. quem Barto. refert in. l. vt vim. col. j. §. de iusti. & iur. Sal. in l. quisquis. §. id quod. C. ad leg. iul. maie. & Roma. in consilio. cxvij. ex præmissa. Et prædictam rationem omnes Mod. vbi que sequuntur.

Sed

qui alios. de here. & sic patet hanc esse cōmunem opi. quod de iure ciuili q̄s nō tenetur aliū defendere nisi in casibus traditis per Bart. & alios in. d. l. vt vim. & per Ancha. vbi. supra tamen vbi cūque quis defenderet extraneū & eum defendendo aliū occideret non veniret puniendus. ita Ias. vbi supra. col. ante penul. ver. sed pulchrum dubium vbi dicit hanc esse cōmunem opi. & vide dōminū Philī. vbi supra. in. v. col. in ver. & subiicit isto primo membro & c. Hier. Chucha.

¶ Sed tamen rationi prædictæ dupliciter responderi potest. Primò q̄ tex. in. d. l. metū. §. sed licet. loquitur t̄ quando quis suscipit defensionem alterius generaliter, vt libetur à vi hostium, vel latronū: tunc enim licitè accipit pecuniā: quia videtur locare operas suas: vt colligitur ibi, mercedē accepisse videtur. Et tali casu, res tractū habet successuum: secus videtur quando agitur de aliquo casu particulari, & momentaneo occurrēti prout doc. loquuntur: quia videtur q̄ alium quis teneatur iuare si potest: hīc in regula à contrario sensu probatur.

¶ Secundò respondetur q̄ tex. in. d. §. sed licet. loquitur quando quis non poterat aliū iuare & defendere sine periculo eius, quia agebatur q̄ illū defenderet à vi hostiū & latronū: & hoc gratis facere non debet t̄ quia quis non tenetur subijcere se periculo. c. ex parte. l. ij. de app. secus videtur, quando absque periculo hoc fieri possit: prout doct. loquuntur. & ita Albe. in. d. §. sed licet. & no. Bald. in. l. j. col. iij. C. de seruis fugi. vbi istam regulam intelligit, quando quis commodè potest alium defendere. Pro communi tamen opinione facit, t̄ quia non compellitur quis alteri bene facere: vt per glo. in. c. ad reprimendam. de offic. ordina. Sed responderi potest hoc non habere locum, in delictis in quibus quis obuiare debet si potest. vt in reg. hīc à contrario sensu.

A ¶ Occidere. Iason sequitur ibi Bald. in vij. colum. versu. & ex hoc ultimo & c. dicendo quòdest speciale in crimine læsæ maiestatis quòd quis teneatur reuelare, & sic q̄ in alijs quis non teneatur,

¶ Et retenta communi opinione Bald. in dicta. l. vt vim in. viij. quæstione. suprā de iustitia & iure infert, t̄ quòd si potui offensum iuare clamando, & non feci, non teneor: & si scio quòd Titius velit occidere^a Seium si taciui, non teneor: licet esset honestum reuelare. & idem Pau. de castro in. l. j. C. de his quib. vt indig. & facit quod not. Bar. in. l. vtrum. in fine. de parici. & in. l. j. §. occisorum. suprā ad Syllania.

¶ Et ad prædicta communis opinio limitatur, secundum Baldum in. c. j. de offic. delega. non t̄ habere locum in delicto paricidij: per dictam. l. vtrum. & idem Barto. in. d. l. j. §. occisorum. de quo dicendum est, vt dixi in dicto. c. j. col. iij. de offic. deleg.

Similiter

Alæfæ. Idem tenent oēs quos allegauit in. j. apostil. super litera a. & vide Feli. in c. quantæ. de sent. excōi. vbi refert oēs tenentes contra dictū Bar. & in. c. qui alios. vbi dicit quod nō seruatur in practica: licet in. c. j. de offi. dele. dicat q̄ sic. & idem Ang. i trac. maleficiorum: hīc alleg. & dictum cōs. nunq̄ potui reperire. & adde q̄ coniunctio sanguinis excusaret aliquāliter non reuelantem, de quo & de alijs di-

ciis hīc vide la
lissi. Hippoly.
de Marilijs in
sing. clxiiij. in-
cipiente, nemo
debet se sub-
mittere. & per
Bertach. in suo
reperito. in ver.
scire. in ver. de
cimo quarto.
vbi dicit se fe-
cisse decapitari
quosdam ex so-
la sentētia tra-
ctatus nō reue-
lati contra pa-
pam. vbi refert
plures qui secu-
ti sunt dictum
Bar. in dicta. l.
vtrū. hīc alleg.
Hīer. Chucha.

¶ Similiter in crimine læfæ^a maiestatis, punitur sciens qui non reuelauit. l. quisquis. §. id quod. C. ad legem Iul. maie. & not. Bart. in. d. l. j. §. occisorum. in. d. l. vtrum. in fine. vbi ex hoc infert, quod subditus qui sciens non reuelauit tractatum contra principem vel contra suam rem publicam, quod puniatur. & sequitur Abb. in dicto. c. j. de offi. deleg. & in. c. j. de restit. spolia.

¶ Et hoc sanè intelligitur, quando sciens tale delictum committendum illud probare potest: aliās secus. vnde vt no. voluit Bal. in consi. incip. quanquam. quem Ang. are. refert in tracta. maleficiorum. che hai tradito la tua patria. col. iij. ver. quod crimen læfæ & c. Et pro dicto Bal. facit in. l. nostris. in fin. C. de calum. & ij. q. vij. in. c. quapropter. & not. Ioan. de ana. in rub. de his qui fil. occid. cum simi. vt tradit Feli. in. c. quantæ. de sententia excommu. & in. c. decetero. col. fin. de re iudic. & nouissi. scribit Soci. in consi. cclxxv. in causa fratris.

¶ Venio ad secundum, in quo glo. hīc concludit: quod de iure canonico teneatur quis obuiare delicto. & ad hoc facit tex. in. c. quantæ. in fine. de senten. excommunica. ibi: eos delinquentibus fauere interpretans qui cum pos. sint manifesto facinori, desinunt obuiare. Ad idem text. in. c. sicut dignum. §. illi etiam. de homici. in. c. dilecto. de sentent. excommuni. in. vj. cum similibus suprā allega. And. sicu. in. c. j. extra de offic. deleg. tenet quod glo. ista non sit vera, quia etiam de iure canonico quis non teneatur aliū iuuare, b & hoc in foro cōtentioso: & secus in foro conscientie esse dicit. Et hoc modo iura præalleg. secundum eum intelliguntur: & ista non est noua eius opi. Nam ita etiam expressè dicit Auto. de butri. in dicto. c. quantæ. quod ista glo. intelligitur in foro conscientie. & idem Abb. in. c. j. col. fin. ver. ad tertium. in fin. suprā de rest.

B Iuuare. Hanc
opin. dicit esse
cōmunē Mo-
der. do. Phil. in
c. j. de offi. de-
leg. in. v. colū.
ver. et licet ista
videatur com-
munis & c. hīc
etiā dicit Iason
cōmunem in. l.
vt vim. col. pe-
verli. tene con-
trarium prout
tenet & c.

de restit. spoliat. Salic. in l. quisquis. vers. ad id quod. C. ad legem Iul. maiest. Bal. in l. j. col. iiij. C. de fer. fugit. Ioan. de ana. in c. ij. de hæreti. & Moderni sequuntur in dicto. c. quantæ. & in l. vt vim. de iusti. & iure. Sed tamen diligenter considerandum est, pro defensione glo. hîc: quia non consonat quod iura præallegata restringantur in foro conscientiæ, quia simpliciter loquuntur: ergo intelliguntur simpliciter de iure canonico in foro contentioso, prout cõmuniter iura canonica loquuntur. † & quia quando iura canonica, aliter in foro conscientiæ volunt disponere quàm in foro contentioso: solent hoc exprimere. c. quicumque. xvij. q. iiij. c. inquisitioni. de senten. excommuni. c. tua nos. de sponsa. & quia si in foro conscientiæ quis tenetur alium iuuare, idem videtur esse de iure canonico: quia etiam de iure canonico, bonum animæ consideratur: vt per glo. in c. cum contingat. de iureiurando. & facit tex. in dicto c. quantæ. dum dicit quòd catholica autoritas condemnat facientes & cõsentientes: & certè hoc primum dictum videtur habere locum, de iure canonico in foro contentioso: vt etiam probatur in c. j. de offi delega. Deinde in dicto. c. j. primum dictum de consentientibus, Papa interpretatur & dicit eos fauere delinquentibus: qui cum possint, definunt manifesto facinori obuiare. Vnde sicut primum dictum in foro contentioso intelligitur, & ita etiam in secundo dicto dicendum videtur. Quia lex interpretans, secundum legem interpretatam intelligitur. §. j. in authent. de fil. ante dot. instrumenta nat. Comprobatur hoc: quia tex. in dicto. c. quantæ. loquitur de manifesto facinore: ergo videtur loqui in foro contentioso: quia in foro conscientiæ idem esset in facinore non manifesto: de quo quis haberet notitiam. Quia † in foro conscientiæ sola veritas inspicitur: vt per Innocen. in c. quia plerique. de immuni. eccle. & eodem modo loquitur tex. in dicto. c. sicut dignum. & ij. q. vij. in c. negligere. & facit etiam tex. in dicto. c. dilecto. vers. & quidem. vbi primò dicitur, quod quis potest vicinum vel proximum defendere: & hoc clarum est etiam in foro contentioso: vt not. in l. vt vim. de iusti. & iure. Deinde ampliando in eodem casu tex. dicit imò si potest, & negligat, videtur iniuriã fouere: ergo hoc secundum dictum, pariter in foro contentioso intelligitur. & ita glo. hîc defenditur.

¶ † Et retenta conclusione glo. inferri potest, idem esse de iure ciuili: ex quo contrarium non est cautum de iure ciuili iuxta not. in c. j. de no. oper. nunt. imò idem probatur de iure ciuili à contrario sensu hîc. Et hoc quando potest absque eius periculo: aliàs secus. vt. §. dictum est.

Et ideo

Et ideo quod dicit Bal.in.d.l. vt vim, nō videtur verum:
quia clamādo & reuelando bono modo, alium iuuare po-
test & debet si commodè fieri possit.

Philippus Decius Pisis.

NOTABILIA.

1. Incapax qui pro se retinere non potest, accipere potest vt alij restituat.
2. Restituere in hac regula, quomodo intelligatur.
3. Capere verbum cum effectu intelligi.
4. Verbum accipere, etiam sine effectu intelligitur.
5. Accipere quod non intelligatur propria autoritate, sed de manu alterius.
6. Verbum accipiat, quod sit directum.

REGVLA LI.

CAIVS.

NON videtur quisquam id capere, quod ei necesse
est alij restituere.³

VLTRA glo. exemplum habetur in. l. cogi. §. hi qui
solidum. §. ad Treb. † vbi incapax ^b qui pro se retinere nō
potest, accipere potest vt alij restituat; quia capere non
videtur: vt hīc dicitur. ad idem tex. in. l. sed si mortis. §.
item si quis. ver. sed si opponas. §. de leg. præstan. & in. l.
Sulpitius. §. de dona. inter vir. & vxor. & in. l. fin. §. fin. C.
de bo. quæ lib. & facit tex. in. l. si quis mādato. & quod ibi
Bar. §. de nego. gest. vbi abesse dicitur illud, in quo quis
alteri obligatus est: & abesse dicitur ille, qui pro modico
tempore præsens sit. vt in notab. q. tradit Pau. de cast. in
l. sed & si pupillus. §. conditio. §. de institu. & dixi in. c.
quoniam abbas in glo. j. de offi. deleg.

¶ Et regula ista intelligitur, quando quis statim & in
continēti tenetur alij restituere. secus videtur, si cum in-
teruallo. Ita quod in medio tempore haberet vtilitatē.
Quia istud interusurium medij téporis consideratur: vt
probat in. d. l. Sulpitius. ibi: si id egit vxor vt aliquid de
ea re interim commodi sentiret maritus. & ad idem tex.
in. l. lege falcidia. non habetur. ibi: medij téporis enim cō-
modum computatur. & in. l. quantitate. §. magna dubita-
tio. ver. in diem. §. ad legem falcid. & in. l. mulier. §. si hæ-
res. ver. alia causa est. §. ad Trebel.

A ¶ Restituere
Simile videtur
quod supra di-
ctū est i reg. 13.
non videtur ce-
pisse, cū vtroq;
modo princi-
pium factū in-
coactū ad suū
effectū nō per-
uenit: ex quo
vt imperfecta
in ipsa opera-
tione desinunt
quo minus inte-
gra sint, nec ce-
pisse alterū di-
ci possit cum
mox sit remo-
uendus. nec ca-
pere hīc, cū re-
stituere captū
oporteat. Pet.
Coruehius,

B ¶ Incapax.
Quot modis di-
cat. vide Bal.
in. l. eam quā.
vij. col. C. de si
de instr. vbi &
ponit si sit hæ-
res institut⁹ &
grauatus fidei.
an possit cogi
adire & resti-
tuere. & inca-
pacitas probat^r
per duos testes.
ita Bal. in. l. et
rore. C. de test.

¶ Et nota quod in regula dicitur † capere, quia tale verbum cum effectu intelligitur vt habeat & retineat ad vtilitatem eius. l. aliud est capere. §. de verb. signific. l. ex facto. §. Iulianus. in princ. §. de vulga. & pup. facit tex. in. l. ciuitatibus. §. fin. de leg. j. vbi non videtur capere qui tantum erogat, quantum accipit.

¶ Sed verbum accipere etiam sine effectu intelligitur. d. l. aliud est. & ideo de necessitate verbū accipere, nō importat dominij translationē: vt no. Bar. in. l. naturalis. §. j. in princ. in versū. & sic apud. §. de præscrip. ver. in. l. fi. in prin. §. de cōdi. ob causam. & in. l. cū mota. C. de transac. † Et notādū est, qd accipere nō est propria autoritate. Sed de manu alterius. vt tradit Lucas de penna in. l. domini. in princ. C. de agric. & censi. lib. xj. vbi ad hoc plura iura inducit. Et præfertim tex. in. c. lector. xxiiij.

distin. ibi. accipe & esto relator verbi Dei. Sed tamen ille

A ¶ Centurio.
Et ibi per Lā
celotum in sua
repe, fo, xvij.

tex. & alia iura quæ adducit, nō negāt quin etiā accipere, intelligi possit à seipso. & Bar. in. l. centurio. ^a in. iij. col. in ver. iij. quarto. † concludit quod verbum accipiat sit directum. §. de vulga. & pupil. & idem Bal. in. c. si pater. de testa. in. vj. prout refert ibi & sequitur Perusinus. in ver.

xviij. & facit tex. in. l. titia cū testamēto. §. j. ibi: à seipsa acciperet vllam. de lega. ij. nisi dicatur quod ibi ita expressum sit à testatore.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Duobus modis dicitur quis, non defendere.
- 2 Latitare non dicitur, qui ex iusta causa abest.
- 3 Defendere non dicitur, qui defensionem suscipere recusat.
- 4 Defendere non dicitur etiam qui in defensione non perseverat.
- 5 Verbum defendere generale est, & intelligitur de defensione iuris & facti.
- 6 Qui aliquem defendere promittit, intelligitur de facto & de iure.
- 7 In defensione, differt dominus & princeps à priuato.

REGULA LII. VLPIANVS.

Non uidetur defendere non tantum qui latitat: sed et is qui præsens negat se defendere: aut non vult suscipere actiones.

EXEMPLVM secundum glo. ad istam regulam habetur, in. l. ij. in princ. in. l. hæc autem. §. rectè defendi. §. ex quibus causis in possessionem. & in. l. rectè. §. de iudi. & ad idem tex. in. l. item ait prætor. §. defendi autem. ff. ex quib. cau. ma. & sic colligitur hic, † quod duobus modis quis dicitur non defendere.

¶ Primò si latitat, Et latitatio, est turpis occultatio sui. l. Fulcinus. §. quid sit

quid sit latitare. ff. ex quibus causis in possessi. eatur. nota. per glo. in. l. satis. suprâ de in ius vocan. Et in effectu latitare, est sui copiam non facere, siue occultet se post columnas, vt creditorem euitet: siue subterfugiat ne secum aliqua actio moueatur. Et qui ab vrbe aufugit causa fraudandi: vt textus declarat in. l. eum qui. de priuileg. credito.

¶ Et non dicitur † latitare, qui ex causa iusta abest. l. j. l. si pater. §. si studio. suprâ de fideicō. lib. Nec dicitur latitare, qui præsens iudicium suscipere non cogitur. l. non videtur. la. j. de iudic.

¶ Secundo modo dicitur † non defendere, etiam qui recusat defensionem suscipere. vt hic dicitur. & ad hoc facit text. in. l. de ætate. §. qui tacuit. §. de interroga. actio. vbi qui est præsens, & non respondet, dicitur Prætorem cōtemnere: & in. c. certum. xj. q. iij. vbi etiam contumax ille dicitur, qui est præsens & parere nolit: & propter hoc excommunicari potest.

¶ † Tertiò etiam dicitur non defendere, ille qui suscipit defensionem & non perseuerat. l. ij. §. fina. §. ex quibus cau. in possessi. eatur. & in dicto. c. certum est. x. q. iij. in dicta. l. rectè. in fin. de iudi. Verbum enim defendere, generale est. ^a † vnde qui tenetur defendere, ^b intelligitur de defensione iuris & facti: quia defensio, vtranque defensionem complectitur. De defensione iuris, probatur in. l. sed & si damnum. §. sed & creditor. suprâ de peculio ibi: ad defensionem sententiæ suæ. & in. l. cum hic status. §. si ambo. suprâ de dona. inter virum & vxor. ibi: ex verbis orationis defendimus. Et de vtraque defensione, colligitur in. l. j. C. de iur. & fact. ignoran. in. l. consentaneum. C. quomodo & quando iudex. in. l. si quidem. & l. defensiones. in. l. cum modum. C. de exce. in. l. seruum quoque. §. publicè. in. l. sed & hæ. §. defendere. suprâ de procura. & in. l. ij. & per totum. §. ex quib. cau. in possessi. eatur. & not. Lucas de penna in. l. apud eum. col. j. C. de agrico. & censi. lib. xj. & idem Alexand. tradit in consi. clxij. aliàs consultus. lib. v.

A ¶ Generale est. Et sumitur qñq̃ largissimè p̃ omni eo qui causam suā agit, agēdo vel excipiēdo, vel accusādo. Quādoq̃ largè, & qñq̃ stricte p̃ eo qui procat̃ur ad iudiciū, vt per Bart. in l. de pupillo. §. si procurator ante. nu. 3. ff. de ope. no. nūtia. & per Pau. de cast. ea. l. & §. nu. 3. Pet. Cor.

B ¶ Vide doc. in. l. stipulatio ista. de verbo. obligat. & ibi Ias. si. colū. in princi. & Felic. causamq̃. de offi. deleg. ver. non obstante. & in. c. ego. de iurciuran.

¶ Et ideo qui promittit aliquem defendere, † intelligitur de facto & de iure: & de facto intelligitur vt faciat in iudicio ea quæ sunt facti. videlicet assistere apud tribunal: testes producere: soluere expensas, & alia quæ in facto consistunt: non autem intelligitur quòd armata manu defendat. Quia etiam si quis expressè promittat aliū de iure & de facto defendere, intelligitur in iudicio & non armata manu: vt not. Barto. in l. stipulatio ista. in princi. circa finem. de verbo. obliga. Quia verba intelliguntur, secundum naturam contractus. l. fin. C. de actio. empti. Vbi Bal. hoc idem dicit in versic. quærun doct.

A ¶ Principe. Aliter distinguit Ias. in d. l. stipulatio. col. fin. vers. istam conclusionē. limitat &c.

B ¶ Repetitio est. Huius verbi multiplex est acceptio, aliās em iterare Modestino significat: vt in l. repeti. ff. de quæstionib. Repeti (ait) quæstionē diu fratres rescripserunt. al's recordari: vt per Sequolam in l. quidā referūt. ff. de iure codi. in prin. Proprie verò repetere restituendū petere significat. vt per Pau. hic & Alciat. in l. verbum. ff. de verb. signific. Pet. Corue.

cum simi. vt tradit Alexan. in dicta. l. stipulatio ista. in princi. & in consi. cxxvij. viso instrumento. colum. ij. lib. v. † Et hoc intelligitur in priuato: secus est in domino & in principe, ^a qui acciperet aliquē sub eius protectione & defensione: quia intelligitur quòd de facto armata manu illum defendat: vt tradit Pet. de ancha. in consilio lxxxvij. omisso primo dubio. Et ad prædicta facit quæstio quam ponit Bart. in l. quidam cum filium. col. ij. de verbo. obliga. de illo qui mihi promisit castrum defendere. Nam intelligitur quando bellum iniuste inferatur. cum simili. Vt Alexand. scribit in consi. cxv. super eo de quo quæritur. lib. iij.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Scienter vsuras indebitas soluens, illas repetere potest: quia ex necessitate soluere cogitur.
2. Donationes in dubio non præsumi.
3. Qui scienter soluit indebitum principale, quòd videatur donare.

REGVLA LIII. PAVLVS.

CVIVS per errorem dati repetitio ^b est: eius consuetudo dati donatio est.

AD idem tex. in l. j. in fi. §. de condi. indebi. in l. indebitum. C. eo. titu. Et ideo talis donatio requirit insinuationem: vt not. Bart. in l. j. ff. de don. Et quod dicitur de donatione, hinc intelligitur quādo recipiens scienter recipit indebitum: quia tunc concurrat consensus vtriusque: & est

& est donatio. Sicut si recipiens ignoraret: quia tunc non esset donatio. vt Bar. dicit in. d. l. j. per. l. j. per. l. absenti. §. de dona. cum simi. vt tradit Alex. in. l. si ergo. si cer. pet. col. fi. & licet non sit donatio, tamen repeti non potest quod datum est: quia reconciliatur donatio: vt not. per glo. in. d. l. si ego. in ver. consumpserit. vbi Pau. de cast. reprehendit Ang. qui aliter videtur voluisse: vt Alexan. ibi refert.

¶ Secundò regula ista intelligitur, in eo qui sponte dedit: secus si ex necessitate: vt probatur in. c. debitores. de iureiuran. † vbi ille qui soluit scienter vsuras indebitas: pōt illas repetere: quia ex necessitate cogitur soluere, propter vinculum iuramenti.

¶ Tertiò regula habet locum, quando alia coniectura capi non potest. Secus vbi alia coniectura haberi potest. Exemplum in. l. si cum aurum. suprà de soluti. & ibi Bar. † In dubio enim donatio non præsumitur. l. campanus. suprà de ope. liber. l. cum de indebito. suprà de prohat. c. super hoc. de renuntia. Et vbi cadit alia coniectura, etiam levis donatio non præsumitur: vt no. Bal. in. l. j. C. ad Trebel. alleg. l. dispensatorem. suprà de solut. & potius præsumitur error, quàm donatio. vt not. per gloss. in. l. generaliter. in verbo causa. C. de non nume. pecu. vbi Bald. in iij. opposi. & Ange. ibi in. ij. colum. dicit se ita consuluisse. not. Imo. in l. à Titio. colum. ij. de verbo. obliga. cum simi. vt Alexan. tradit in consilio. xij. ex his quæ in themate. col. ij. libr. j. & in consi. xix. in his quæ in themate. colum. ij. lib. iij. Et ideo vbi potest cadere alia præsumptio quàm renuntiationis: nunquam videtur quis priuilegio renuntiare. vt not. Ioan. andr. & Anto. de butri. in. c. accedentibus. de priuileg. Alexā. in. consi. xxxij. ponderatis his. col. ij. lib. v. & idem Alex. in consi. xxvij. attentis narratis. libr. iij.

¶ Quartò regula procedit, † in eo qui soluit scienter indebitum principale, tunc enim videtur douare. quia alia coniectura non cadit: secus est in eo qui soluit vsuras, quæ accessorix sunt ad debitum. Quia licet ipsæ indebitæ sint & scienter solutæ non inducitur donatio. vt not. Barto. per illum tex. in. l. si non sortem. §. si quis falso. §. de condi. indebi. Quia videtur soluisse, ne molestetur super debito principali: ad quod putabat se teneri: & sic potest capi alia coniectura quàm donationis: ideo donatio non præsumitur: vt suprà proximè dictum fuit. Et sic ista limitatio satis concluditur in prædictis.

¶ Et hoc idem tradit Alex. in consi. lxxx. circa primum dubium. col. fi. lib. iij. & limito vt per Bar. in. l. si certis annis. C. de pac. Et quia materia

ista altiore postulari et indaginem, & satis nota est, ut la-
tius habetur in .d. l. j. de condic. indeb.

Philippus Decius Pifis.

NOTABILIA.

- 1 Pro non dato habetur, quod datur ab eo qui donare non pōt.
- 2 Nemo dat, quod non habet.
- 3 Creditor, rem debitoris alienare potest.
- 4 Iudex adiudicando rem alicui, illius dominium transferre vi-
detur.
- 5 Dare, quod dupliciter sumatur.
- 6 Quod quis non habet in actu vel potentia, transferri non pōt.

REGULA LIIII. VIPIANVS.

NEMO plus iuris ad alium transferre potest, quam
ipse habet.

EADDEM regula ponitur in regula nemo. de reg. iur.
in. vj. Ad idem tex. in l. traditio. §. de acqui. re. domi in. c.
nuper. de dona. inter vir. & vxor. † Et pro non dato habe-
tur, quod datur ab eo qui donare non potest. c. quod au-
tem. in fi. de iure patro. & qui nihil habet, nihil dare po-
test. j. q. vij. in. c. Diabertum. & † nemo dat, quod non ha-
bet: ut dicitur de consecra. dist. iij. in. c. quomodo. & in l.
fi filius. C. de dona. facit text. in l. ij. C. de pœnis in l. j. C.
qui pro sua iurisd. & lxij. dist. in. c. nulla ratio. & in l. ob-
seruare. §. de offi. procon. circa finem: & ibi Bart. & in l. si
vniuersæ. vbi Bald. C. de leg. secundum istam reg. arguit
Fulgo. in confi. lxij. Classius. col. iij.

A ¶ Limita-
tur. Vide Mo-
der. in .§. j. in
fi. quibus alie,
licet.

¶ Et limitatur^a regula non habere locum, in pluribus ca-
sibus: ut not. per gl. h̄c & in dicta regula nemo. & in l. tra-
ditio. & in. c. j. de supplen. negli. prela. Nam † primò in cre-
ditore non habet locum, qui potest alienare rem debito-
ris. insti. quib. alie. licet. in prin. & in l. non est nouū. §. de
acq. rer. do. vbi dicitur nō est nouū, quod qui dñiū nō ha-
bet aliqd n̄ium præbeat. & exemplū ponit in creditore: &
idem in tutore & curatore: qui ex causa potest bona pu-
pilli vel adulti alienare. l. lex tutores. l. fi. C. de admin. tu.
idem in procuratore. §. nihil autem. insti. de rerum diui-
sione. † idem in iudice, qui adiudicando rem alicui domi-
nium transfert, quod ipse non habet. §. fi. insti. de offi. iud.
cum

eum simi. vt per glo. hîc & in locis præallega. & in. d. regu. nemo. vbi Dy. ad quem Bar. hîc se remittit. Bal. verò in l. manumissiones. circa fi. in ver. item gl. 3. de iusti. & iur. declarando istā regulam dicit, quòd † dare^a sumitur dupliciter. Primò pro cōferre: secūdò, pro transferre. Primo modo, regula non procedit: quia episcopus confert beneficia in quibus non habet dominium neq; possessionē, sed sufficit q̄ habeat ius conferendi. Secundo modo, habet locum regula, quia quis transferre non potest quod non habet: & sequitur Ang. aret. insti. de libertis. in prin. col. ij. Sed tamen concludi potest, quòd regula indistinctè procedat: quia creditor qui habuit potestatem alienandi illud, facit nomine domini & de eius voluntate ex quo ita semel voluit & se obligauit, vt p̄batur in. §. j. insti. quibus alie. licet. ibi voluntatem debitoris intelligitur pignus alienare. Et idē in p̄curatore, tutore, & cutatore q̄ nomine dñi faciūt. Et sic à domino videtur dominium transferri. In episcopo & iudice qui concedunt quod non habent, illud est ratione officij & quò ad interpretationem iuris habere videntur. Et sic dicimus, quòd quis non potest dare quod non habet verè vel interpretatiuè secundum iuris dispositionem. Et Abb. in. c. cura. in fi. de iure patro. † dicit quod illud quod quis non habet in actu nec potentia, transferri non potest. Sed illud quod quis habet in potentia licet nō in actu, potest in alium trāsferri, vt patet in canonicis qui eligunt episcopum: & in cardinalibus qui eligunt summum pontificem.

Philippus Decius.

N O T A B I L I A.

- 1 In suo ædificare quis potest & tollere ædificia vsq; ad cœlum,
- 2 Facere tenetur quis, quod sibi non nocet & alij prodest.

N V L L V S videtur dolo facere, qui suo iure utitur.

V L T R A iura allegata in gl. est tex. qui ita dicit in l. iij. §. his tamen. §. de libe. homi. exhi. in l. iniuriarum. §. j. de iniur. in l. si donaturus. §. si quis indebitam. §. de condi. ob causam.

A ¶ Dare. Ad de quòd dare propriè, de eo intelligatur qui per traditionē dominiū transfert: licet interpretatiōe legis, qui cōfert, permutat, vel compensat dare dicatur. Nam & qui remittit seu accepto fert, dare dicif, vt per Alciatū in l. de disse. ff. de verbo. sig. Item & in rubri. ff. de pact. Pet. Cor.

A ¶ *Aedificare. Vide Ias. post doc. in l. ex hoc iure. co. ij. ff. de iusti. & iur. & per do. Philip. infra in regula domum suam. in si. verbis. Hipp. de Mas. in suo singul. cliij. incip. cuilibet licitum &c. & per Soci. qui ponit regulam cum fallen. in trac. fallen. in regula. cj. fo. xvj. & magis late per Ias. in repe. l. quominus. supra de fluminibus in v. col. ver. secundo ad idem adde illud &c.*

B De dā. infe.

Per ista iura videtur affirmatiue dicendum vni cuiq. licere in domo. propria cōtigua domui vicini facere fornellum auricalchi: causa conueniendi: ex quo magnum dam-

¶ Et ista ratio est quis potest in suo aedificare^a & altius tollere aedificium vsq. ad cœlum etiam dato quod lumina vicini obscureretur. l. altius. l. in aedibus. C. de ser. & aqua. l. cū eo. l. imperatores. §. de ser. vrb. prædio. cū simi. vt per gl. in. d. l. altius. ad idem tex. in l. proculus. §. de dam. infec. **b** Et hoc intelligitur & procedit, quando quis hoc facit ad eius vtilitatem, vt sibi proficiat. Secus autem esset si hoc

num speratur inferri vicino ex fumo prouenturo ex dicto fornello in domum vicini contiguā. quam partē etiam affirmare videtur Bar. Veron. in suo eleganti trac. de serui. in tit. de ser. vrb. prædio. in. c. de fornace. finalibus verbis. vbi dicit, quod ea quæ supra dixerat de fornace: videlicet quod quis possit in muro proprio iuxta murum vicini facere fornacē habeant locum in fornello. dum in terminis quæstio inter quendam nobilem mercatorem & eius vicinū verteretur de facto medio. & adhuc pendet. interrogatus fui à dicto mercatore quid sentirem? Respondeo partem negatiuam esse veriore, quam ita firmaui. respondeo supra dictis iuribus per aduersam partem adductis & primo per tex. in l. sicut. §. aristo. supra si ser. vend. in ver. in suo em. alij. qui vult. q. ita liceat cuiq. in suo facere quatenus nihil in alienū inicijat. & sic supradicta iura disponentia quæ posse in suo aedificare dato q. vicino noceat, debent limitari nisi in alienū facto hominis aliquid immitatur, vel ex opere facto seu fiendo in suo: veniat in necessariam consequentiā in alienū naturaliter immittendū propter quod magnum damnum inferatur vicino: quia tunc dico vicinū habere ius prohibendi contra vicinū aedificare volentē. & ita intelligendo. d. §. arist. limitabā prædicta iura. Ex cuius. §. ratione secundo dicebam non procedere quando magnum damnum passurus esset vicinus: quia tunc bene posset prohibere aedificantem ex cuius aedificio speratur dictum damnum: pro quo etiam est tex. in l. cuius aedificiū. supra si ser. vendi. iij. & finaliter limitabam quando legitimū spatium non esset intermissum inter domū vicini & aedificantis: vt. l. imperatores. supra de ser. vrb. prædio. q. spatium ad hoc vtdicatur legitimum dico esse debere tantum q. verisimile sit vicinum nullum, aut non graue damnum esse passurum. ita declarat Cep. quæstionem istam. in. d. c. de fornace. in. iij. q. & in. c. de balneo. & stufa in prin. & in. c. de fumo. in prin. qui refert ita tenere Ang. in l. quidam iberus. de ser. vrb. prædio. pro qua videtur mihi q. sit tex. in. d. l. imperatores. in ver. legitimo. & ita intelligendo non obstat tex. in l. si. supra fini. reg. per quem videbatur dicendum q. intermissio duorum pedum esset legitimū spatium iudicando de fornello, prout de domino: quia. d. l. intelligitur habito respectu ad ipsum aedificium: quia ex eius qualitate apparet q. spatium duorum pedū sit legitimum spatium ne vicini aedificio noceat: sed habito respectu ad ignem vel fundum ex altero quorum dānificabitur vicinus dictum spatium nō dicetur legitimum, quia qualitas aedificij propter ignem vel fu-

faceret

num grandem exposcit vt tantum spatium intermittatur quod verisimile scit nul-
lum aut modicum damnum vicinum esse passurum. ad cuius confirmationē confi-
derabam quare tex. in d. l. fi. & iura ibi. alleg. in gl. disposuerunt tantam diuersita-
tem circa intermissione spatij in casibus ibi positis: nisi quia ex qualitate vniuscuiusque
iulq; ædificij spatium statutū in vnoquoque casu est sufficiens eo intermisso ne dam-
num patiatur vi-
cinus ædifican-
tis: ergo idē vi-
detur dicendum
in casu nostro
cū qualitas ædi-
ficij hoc expo-
stulet vt tantū
spatium inter-
mittatur q̄ ve-
risimile sit q̄ dā-
num nullū vel
ad minus modicu-
m inferretur
vicino. per. d. l.
quidāiberus. &
l. imperatores.
quod etiā ratio
naturalis hoc
exposcit: quē si
lex deficeret ef-
fet seruanda: vt
in. c. secundo re-
quiris. de ap. in
fin. not. Abb. in
c. ecclesia sanctæ
marie. de cōst.
in. v. col. in me-
dio. & sic per
istā cōclūdo vi-

faceret, vt alteri potius noceret: quia tunc non licet. 2. ar.
l. j. §. deniq; . §. de aqua plu. arc. & ita illam. l. latius limitat
& declarat Pau. de cast. in l. cū eo. §. alleg. de fer. vrb. præ-
di. & hoc sequitur Alex. in consi. clxiiij. opportunē confi-
deratis. in. ij. lib. & idem tradit Bar. Veron. in trac. de set.
urb. prædio. in tit. de solo seu area. col. ij. ver. v. fallit. & fa-
cit text. in l. opus. §. de operi. pub. in l. in fundo. §. de rei
vend. † Nam quis tenetur facere, quod sibi non nocet &
alij prodest. l. ij. in princip. §. soluto matri. declarando: vt
Bart. ibi tradit. Subtilis Decius.

NOTABILIA.

1. In re dubia, benigniorem interpretationem sequi non minus tutum est, quā iustum.
2. Proprietas verborum in re dubia, in primis attendi solet.

REGVLA LVI. CAIVS.

SEMPER in dubijs, benigniora præferenda sunt.

VLTRA allegata^b in glo. ad idem text. in l. proxi. in
ver. sed in re dubia. §. de his quæ in test. delen. † ibi: in re
dubia benigniorem interpretationem sequi non minus iu-
stius, quā tutius. facit tex. in l. benignius. §. de leg. in l. si
fuerit. in fi. de leg. iij. ibi: hoc valere benignū est. & in l. cū
in testamēto. de reb⁹ dub. cū simi. vt tradit Ro. in cōf. lxij.

cinū posse prohibere, vicinū ædificare volentē, vel q̄ ita longe ædificet q̄ damnum
non patiatur, siue ex igne, siue ex fumo, dato q̄ fumus non sit morbosus dumtamen
sit grandis ex quo magnum dānum inferatur vicino: vt in d. §. arist. quia si fetosus
esset fumus, tunc multo magis posset prohiberi: vt in l. ij. §. idem ait si odore. & ibi
glos. suprā nequid in lo. pub. pro quo facit quod not. Cepo. in. c. de sterquilinio: &
in. c. de necessarijs. vbi vult q̄ in suo non est licitum aliquid facere per quod assi-
due fœtor veniat in domum vicini. Hic. C.

A ¶ Licet. Adde Lud. Ro. consiliū. l. ij. incip. in. q. magnificorum.

B ¶ Allegata. Vide latif. Fel. in. c. auditis. de præscrip. in. xix. col. vbi in. xx. col. in
ver. ij. limita dicit regulam nostram non habere locum favore animi. de quo vltra
eum qui plura refert, vide Hipp. de mar. in singu. clj. incip. semper in dubijs: & in
singula. ccx viij. incip. regula.

fiorentina constitutio. col. ij. facit etiam tex. in l. inter pares. §. de re iud. in l. lege Iulia. §. de manumiss. in. c. fi. de re iud. Et ista benignitas etiam in correctione subditorum attenditur. Sed non debet esse nimia: ne subditos resoluat in malum: vt dicitur. xlv. dist. in. c. disciplinam. Et t̄ reg. ista intelligitur, seruata prius verborum proprietate quæ in re dubia in primis attenditur: vt not. per glo. in l. non possunt. §. de legibus. & colligitur ex doc. Abb. in. c. j. de consti. & dixi ibi in col. pe. ver. tertia conclusio.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Plures rei debendi licet obligati sint in solidum, vno solvente cæteri liberantur,
- 2 Executio sententiæ semper per exceptionem solutionis impeditur,
- 3 Natura non patitur, quod semel solutum est, iterum exigatur,
- 4 In maleficijs, sepius de eiusdem hominis factio non queritur,
- 5 Accusatus si absolutus fuerit, accusatio non replicatur.
- 6 Peccata semel remissa, iteratam ultionem non habent. & quomodo procedat nume. 7.
- 7 Absolutio facta per viam dispensationis, secundam cognitionem non recipit,
- 9 Delictum secundum, quod aggravat primum.
- 10 Duo statuta de vno & pluribus delictis, quomodo exequenda?
- 11 Delictum primum aggravat secundum: licet cognitio diuersos habeat iudices;

R E G V L A

L V I I.

C A I V S.

BONA FIDES non patitur, ut bis idem exigatur.

ET ISTA ratione, t̄ licet plures rei debendi obligati sint in solidum vno tamen solvente, omnes liberantur. §. ex huiusmodi. insti. de duobus reis. & in l. iij. §. fi. §. eo. tit. Quia solutione eius quod debetur, omnis tollitur obligatio. insti. quib. mod. tol. obligatio. in prin.

¶ Et ex ista ratione, t̄ executio sententiæ semper per exceptionē solutionis impeditur: vt not. Io. and. in addit. Spec. in tit. de execu. sententiæ. §. fi. qui incipit postremo. super ver. xvj. in fi. addi. post Guido. de suza. quē ibi refert: quia solutiōe eius quod debetur omnis tollitur obligatio. vt dictum est.

¶ Et pari ratione dicit Ang. in l. & non tantum. §. quod si pro emptore. §. de peti. hæred. q̄ licet precisē velit statutum quod contra instrumentū nulla exceptio opponatur t̄ non tamen excluditur exceptio solutionis: quia natura non patitur vt quod semel exactum est, iterum exigatur. & sequitur Alex. in consi. cxij. col. ij. viso. lib. v.

¶ Et cum prædictis concordat Pet. de ancha. in consi. cclx. aliās. cclix. ex verbis. circa fi. dicens, quod contra executionem sententiæ semper poni potest exceptio solutionis per istum tex. quia bona fides non pati-

tur vt

tur vt bis idem exigatur. & allegat Cyn. in l. j. C. de con-
dictio. indeb. & dicit quod ita feruatur Venetijs. & in fi-
mili casu istum tex. allegat Roma. in consilio. xxvii. in-
cip. visa. in. ij. dubio.

¶ Et ista regula [†] etiam locum habet, in obli. ex malefi.
vel quasi, vt dicit glo. ij. in sti. quib. mod. tol. obli. in prin-
cip. quia sepius de eiusdem hominis facto non quæritur:
vt dicitur in l. licet. §. fina. ff. nau. cau. stab. & in l. si cui. §.

ijisdem, de accus. [†] Et si accusatus fuit absolutus, ^a nō po-
test accusatio replicari. c. de his. de accusa. [†] Et diuina cle

mentia dimissa peccata, in ultione ulterius redire non pa-
titur, vt inquit text. in cap. fina. in princip. de pœnitentia
distinctione. iij. & xxiiij. quæstio. iij. in cap. si illis. [†] Et

hoc procedit ^b, siue per viam accusationis, siue per viam
inquisitionis semel cognitum fuerit & not. Barto. in di-
cta. l. si cui. §. ijisdem. & Ioan. de ana. in consilio. xvij. visa
relatione. colum. iij.

¶ Et idem [†] si absolutio facta sit per viam dispensatio-
nis. vt not. per glo. in. d. c. de his. & in. c. ex tua. per illum
tex. de filiis presby. & in. c. fi. in glo. penul. de temp. ordi.
& in. c. ij. in gl. j. de schisma. cum simi.

¶ Bene verum est, [†] quod delicta pro quibus facta fuit ab-
solutio, aggrauant aliud delictum postea commissum: vt
not. Bald. per illum tex. in authen. qui semel. col. penulti.
ver. ex ista authen. in fi. sumitur arg. C. quomodo & quan-
do iud. [†] vbi decidit, quod stante statuto quod homicida

puniat in centum. & alio statuto caueatur, quod si quis
cōmiserit duo homicidia decapitetur. Nam si quis cōmi-
sit duo homicidia: licet pro primo soluerit ^c pecuniam ta-
men debet decapitari. Quia primum pro quo fuit soluta
pecunia, debet computari, vt dicatur duo homicidia com-
misisse per illum tex. vbi cōtumacia propter quam solutæ
fuerunt expensæ aggrauat aliam contumaciā postea com-
missam. & sequitur Pet. de anch. in. c. j. de consti. in ver. fir-
mat alibi idem Bal. Et facit quod not. Barto. in l. si cui. §.
fi. circa fi. in versi. omisi hīc vnam quæstionem. §. de accu.

vbi concludit, [†] quod delicta alibi cōmissa de quibus iu-
dex

A ¶ Absolutus.
Vide Fel. in. c.
de his. hīc alle-
vbi ponit reg.
cum suis fallē.

B ¶ Procedit.
Hoc tamen nō
habet locum de
iure canonico,
ita Fel. in. d. c.
de his. iij. col. li-
mita: ratio est,
quia de iure ca-
nonico regula-
riter non poni-
tur eadē pœna
per viā inquisi-
tionis, quæ per
accusatiōis: vt
ibi per eum.

C ¶ Soluerit.
Dñs Francis. de
aret. tenet con-
tra dictū Bald.
in. d. authē, qui
semel in. c. sicut
de testi. co. ij. in
fi. ver. in gl. po-
sita & c. per il-
lam glo. sed vi-
de ibi Feli. qui
tenet cōtra: qā
in veritate glo.
hoc nō bene p-
bat, & vbi fa-
tis remissiue in
ij. colum.

A ¶ Cognoscere. De quibus vide Soci. in trac. fallen. in reg. lxxxvij. fol. x. vide Iongam apostillam ad Bar. in. d. §. si. super litera. b.

B ¶ Aggravant. Quia ex perseverantia ponitur maior poena. tex. si. in l. vnica. C. de superexac. lib. xj. & tex. in l. iij. si. verbis. C. de epis. audi. vbi Bal. per illū tex. dicit q̄ ille qui geminat delictum nō debet sperare veniam. & sic si aliquis impetrauerit ve-

niā à principe

de secūdo deli-

cto nō facta mē-

zione de primò

talīs gratia est

surreptitia. de

quo dicto vide

Barb. c. sup lite

ris. de resti. col.

xxiiij. & vide

Ang. in. d. l. iij.

vbi dicit q̄ di-

ctū Bar. in. §. si.

hic alleg. & ita

seruat de cōsue-

tudie. de quovi

de Barb. i. c. si.

de fo. compet.

xvij. col. & in

c. postulasti eo-

tit. col. xxxix.

per Fel. in. c. si.

cut. & de test.

col. ij. per dom.

Fran. de aret. in

c. cū nō ab ho-

mine. de iud.

C ¶ Locū. vi.

de Anc. in reg.

peccati. co. iij.

ver. & ista fa-

ciunt isto titu.

lib. vj. qui in o-

mnibus cōcor-

dat cū do. Phi-

lip. Hic. Chuc.

dex cognoscere^a non potest: aggravant^b delictum postea cōmissum de quo iudex cognoscit. & idem Bal. in authen. sed nouo iure. col. ij. ver. sed dubitatur. C. de ser. fugi. & sequitur Abb. in. c. j. per gl. j. de cleri. percus. & in. c. j. in fi. de pœnis. & Bartho. Veron. in consi. lxxvij. visa. co. j.

¶ Et ista conclusio procedit, quando cōstat de delicto ali bi cōmisso: sed non potest pro illo puniri: quia soluit condemnationem: vel præsriptum fuit, vel in alio territorio commissum est. Secus si à tali delicto fuisset absolutus, vt notabiliter tradit Roma. in consilio. ccxxxvj. vt præmis- sa consultatio.

¶ Secundò dictum Bald. in. d. authen. qui semel. & alio- rum in locis. §. alleg. habet locum^c in homicidio vel alio delicto punibili.

¶ Secus si homicidium esset permissum: vt quia occisus sit bānitus: quia statuto poterat impunè occidi: quia tale ho micidium cū factum fuerit statuto permittente, pœnam non meretur. l. Gracchus. C. de adul. vbi Bald. per illum text. ita dicit.

¶ Et hoc dictum sanè intelligitur quòd non possit puni- ri qui bannitum interfecerit. Sed tamen non erit habilis ad dignitatem. Quia stante statuto quòd homicida non possit esse de prioribus, etiam talis qui bannitū interfece- rit non poterit esse de prioribus: quia tale homicidium li cet tolerabile sit, non est laudabile. ita Bald. dicit in l. de- curiones, circa fi. C. ex quib. cau. inf. irro. vbi tamen in fi ne limitat hoc, nisi statutum dicat quòd bannitus impunè & licitè offendi & occidi possit. Quia tunc per illud ver- bum licitè nullo modo est maleficium: de quo dixi in. c. episcopus. de præbeu. vbi videndum.

NOTABILIA.

- ^a Actio de peculio non datur in patrem: nisi quatenus locuple- tior sit factus, & nume. 4.

Pater

- 1 Pater quòd regulariter teneat p filio, quatenus in peculio est.
- 2 In generali administratione peculij data filio, sicut non venit donatio, ita nec à iure prohibitum.
- 3 Pater, quando de peculio dicatur factus locupletior.
- 4 Alium factum esse locupletiore, quis probare debeat.
- 5 In obligatione ex quali maleficio, patrem non obligari.
- 6 Pater ratione publici officij magis quàm in alijs, pro filio obligatur.

REGVLA LVIII. VLP IANVS.

EX poenalibus causis, nō solet in patrem de peculio actio dari.

- I**STA regula intelligitur, † nisi quatenus pater esset factus locupletior, vt dicitur in l. iij. §. ex furtiua. §. de pecul. & not. p gl. hñc. Et sic regula habetur cū limitatione glo.
- A** ¶ Primò circa regulã considerandũ est, † quòd pater pro filio regulariter tenetur quatenus est in peculio ^a. Quia concedèdo illi peculiũ, ex p̃sumpta eius volũtate videtur pater obligari, quatenus est in peculio: vt declarat Bar. in l. j. col. ij. in ver. itẽ ista æquitas. §. de peculio. † Et sicut in ista gñali administratione peculij data filio nō venit donatio. l. filiusfamiliãs. in prin. §. de dona. l. cõtra iuris, §. fi. §. de pactis. ita etiã nō venit illicitũ & à iure prohibitũ. l. si pcurator. §. de cõdi. inde. ideo si filius ex delicto cõueniatur, pater de peculio nō tenetur: vt. tex. hñc dicit: q̃a administratio filij limitata fuit in cõtractu & nō habet locũ in delictis ^b. l. j. §. si filiusfa. §. de his q̃ deiec. vel effude. ibi: in patrẽ nō datur actio: quia ex cõtractu nō venit. vnde publicatis bonis filij ppter eius delictũ, nō intelligitur publicatũ eius peculiũ. l. iij. vbi Bal. C. de bonis p̃scrip. dicit tñ Bal. ibi qđ speciali priuilegio reseruatur patri peculiũ, in solatiũ amissi filij: sicut ecõtrã publicatis bonis patris peculiũ filij nō publicatur. no. Bar. p illũ tex. in l. iij. §. sed vtrũ. circa fi. in ver. vlt. noto. §. de mino. Et ista regula limitatur vt dictũ est, † nisi pater ex tali delicto factus sit locupletior: vt est tex. in. d. l. j. §. ex furtiua. de pecu. & no. per gl. in l. cū ancilla. C. q̃ cū eo. in verbo locupletior. vbi enũerat alios plures casus in quibus solũ obligatur pater vel dñs de peculio quatenus factus sit locupletior.

A In peculio. Adde Moder. in l. cum filius. ff. de ver. oblig. & las. post Io. Fabrum in. §. actiones autẽ. insti. de actioni.

B Delictis. vi. de Bar. in l. quoties. la. ij. suprã de noxa. et Bal. in l. neque eius. aliãs est in. C. ne filius pro patre.

Et lo

¶ Et locupletior dicitur factus, quando pater esset in lucro cum alterius iactura: ut probatur in l. si quis mancipijs. §. fin. ff. de instit. in. §. pe. qui incipit: si autem institu. quibus alie. licet, vel non. & in l. verum. §. sciendum. supra de mino. & dicit Bal. in l. fin. C. de vsuca. pro empto. quod dicitur factus locupletior, quando constat de utilitate quæ in actu permanet vel promissum fuit necessitati. allegat. l. sed an ultro. §. fin. supra de nego. gestis.

¶ Et dicit Ange. in l. verum. in glo. j. supra de peti. hæred. quod ille videtur locupletior ad quem probatur fructus peruenisse: nisi ille probeat se consumpsisse inutiliter.

¶ Dicit tamen Ange. in consi. clx. pro decisione. in fin. quod non sufficit probare quod quis fructus in eius utilitatem conuertisset: quia ex hoc non sequitur quod factus sit locupletior: quia potuit conuertisse in usus suos & familiæ splendidius viuendo: & sic non remaneret locupletior.

¶ Sed certè satis esse videtur si probeatur fructus vel res ad aliquem peruenisse. Ex hoc enim videtur fundata intentio eius qui dicit, illum factum esse locupletiozem, nisi ipse postea probeat de mala consumptione per supradicta.

¶ Ex quibus videtur, quod non rectè dicat glo. insti. qui. alie. non licet. §. penul. in verbo locupletior. dum inquit, quod dicitur quis factus locupletior si non sit pauperior. alle. tex. qui hoc dicit in l. in pupillo. §. de solu. ibi: nam hoc ipso quod non est pauperior factus, locupletior est.

¶ Sed ad illum tex. respondetur, quod intelligitur quod non sit pauperior soluendo & faciendo quod ab eo petitur: quia si non remanet in damno facta solutione: ergo illud quod habebat, erat sibi in lucro: & ita illud tex. declarat Bar. in l. j. §. impuberes. §. commo.

¶ Et quis debeat probare alium esse factum locupletiozem. not. Bal. in l. j. C. si aduersus credito. & in l. prædiorum. C. de prædijs mino. Et ad supradicta videndum est quod scribit Francis. de curte in consilio lxxij. princeps defunctus. in. iij. colum.

¶ Postremò cōtra istam regulam videtur tex. in l. iij. §. fin. qui incipit: si filius familiars. §. de pecul. ubi si filius familiars fuit in magistratu & fecit litem suam quo casu obligatur ex quasi malef. institu. de obliga. quæ ex malef. §. si filius familiars. Et tamen ex tali quasi maleficio, datur actio de peculio contra patrem. d. l. iij. §. fin. contra tex. hinc Fulgo. in dicta. l. iij. §. ex furtiua. miratur de illo tex. & respondet esse speciale in tali casu: quia secundum eum, talis obligatio est redacta ad similitudinem obligatio

gationis ex contractu: quia transit in hæredem. l. magistratus. suprà de magist. conuen. Et in alia obligatione ex quasi maleficio pater non obligatur etiam de peculio: vt probatur in dicto. §. si filiusfamiliâs. & dicta l. j. §. si filiusfamiliâs. † de his qui deiec. vel effude. & ratio specialitatis videtur: † quia pater ratione publici officij, magis quàm in alijs pro filio obligatur. l. quoties. §. ad municipa.

Philippus Decius.

N O T A B I L I A.

- 1 Hæres quod eadem sit persona cum defuncto.
- 2 Statutum de debitore vt capi possit & incarcerari, quòd locum habeat etiâ contra hæredem.
- 3 Factum nomine defuncti, ratificari potest per hæredem.
- 4 Factum hæredis, reputatur factum defuncti.
- 5 In dubio pactum factum ab aliquo, porrigitur etiam ad eius hæredem.
- 6 Qui promittit pro se, etiam pro hæredibus promississe videtur.
- 7 Qui promittit tantum de facto suo, quòd hæredem non excludat.
- 8 Potestas declarandi, ad hæredem non transit.
- 9 Omnia quæ de hærede dicta sunt, intelliguntur cum effectu, hoc est: hæreditate adita.
- 10 Substitutio facta de hæredibus, intelligitur si hæreditatem adiuerit.
- 11 Hæredi datus executor in testamento, intelligitur si cum effectu sit hæres.
- 12 Hæres quis non dicitur ante, quàm aditione confirmatû testamentum sit.

R E G V L A L I X. V L P I A N V S.

HAEREDEM eiusdem potestatis iuris que esse, cuius fuit defunctus constat.

NAM hæres † est quodammodo eadem persona cum defuncto. §. j. in authen. de iureiur. à mori. præsti. & bene dicit tex. ibi quodammodo. Quod verbum denotat improprietatem. l. in suis. §. de libe. & posthu. Quia verè alia est persona hæredis, & alia defuncti: vt no. Domi. in. c. ij. in fin. de iura. calum. in fin. in. vj. Et ideo in materia in qua verba propriè & verè accipi debent, hæres non reputatur eadem persona cum defuncto: vt probatur in. l. qui Romæ. §. Augerius. de ver.

oblige. vbi ille qui promittit soluere illud in quo apparbit patrem suum debitorem esse: non tenetur, si de tali debito contra hæredem constiterit. Et per illum tex. dicit Areti. ibi post Dyn. & Imo. quòd debitor post mortem non dicitur debitor a licet hæredem reliquerit & facit tex. in. l. cum ita datur. §. de condi. & demonst. vbi conditio dandi Titio nō potest impleri in hærede Titij. & not.

A ¶ Debitor. Et illū tex. dicit ibi vnicum ad hoc Alexā. ibi in. ij. col. in princ. & Iason in princ.

Bart.

Bart.in.l.sub diuersis. §. de condi. & demonst. vbi concludit quòd iussus dare alicui sub nomine proprio, non potest dare hæredi. & bene facit quod not. Bal. in. d. l. j. col. fin. vers. pone statutum dicit. C. de execut. rei iudic. vbi inquit quòd si potestas debet habere decem pro executione facta contra condemnatos, non habebit decem si executio facta sit contra heredem condemnati: quia hæres non est condemnatus.

¶ Et ex his confirmatur quod no. Ang. in. l. p. o. s. t. u. l. a. n. t. e. §. ad Trebel. vbi voluit, quòd licet si statutum dicit quòd debitor capi possit & carcerari habeat locum etiam contra heredem: vt Bart. ibi & doct. dicunt. Secus tamen est secundum eum si statutum loquatur de promissore. Quia non habet locum in hærede: quia licet hæres sit debitor, non tamen dicitur promissor: quia ipse non promisit: & sequitur Alex. ibi: col. iij. Et de prædictis tradit Soci. in consi. ccxcij. præsens consultatio.

¶ Et prædicta procedunt attentata vi & proprietate verborum. Sed quantum ad iuris interpretationem, hæres eadem persona cum defuncto reputatur: quia regulariter est eiusdem potestatis cuius fuit defunctus: vt tex. hic dicit. & not. Pet. de ancha. per istum text. in consi. xxv. in fin. in quæstione. §. dicta. † Et ideo factum nomine defuncti, ratificari potest per heredem. l. quo. in. §. si procuratori. §. rem ra. hab. & not. Barto. in. l. bonorum. col. ij. in ver. quæro vtrum. §. rem ra. ha. cum simi. vt tradit Alex. in. d. l. si eius. in verbo negotiorum. col. iij. §. si cer. pet. & idem Ange. in consi. cxj. viso. col. fin.

¶ Et factum hæredis^a reputatur factum defuncti, vt not. Ange. in consi. clxxxv. Brunellus notarius alleg. l. vxorem. §. Agri plagam. de leg. iij. Et testamentum defuncti & hæredis, vnum & idem reputatur vt in notab. q. tradit Pau. de cast. in consi. lxxiij. videtur dicendum. Et hæredi non potest opponi quòd non sit nominatus in instrumento: quia nominato Titio, eius hæres nominatus videtur: vt no. Bal. in. l. j. col. j. C. quorum leg. & ideo non potest hæres improbare factum defuncti. l. si cum à

matre

A ¶ Hæredis.
Et adde qd qñ
hæres aliquid
facit vel exequitur
ex dispositione
defuncti qd hæres
necesse facere
habet, tunc dicitur
à defuncto, & non ab
hærede procedere.
l. adoptiuum. §. j. ff. de
iure dot. Barba.
in repe. rubri.
de rebus eccle.
non alien. col. lxxvj.
vers. & ex istis
sequitur, & in c.
literis. col. ij.
de rescrip.

matre. C. de rei vendi. l. si ad ea. C. de nego. gest. l. si vxor. ff. de bonis auctori. iudi. possid.

¶ Et in dubio pactum factum ab aliquo, ad eius hæredem porrigitur. l. si pactum. §. de proba. l. iuris gentium. §. pactorum. §. de pac.

¶ Et qui promittit pro se, etiam pro hæredibus promississe videtur per gloss. & Barto. in. l. si sic. de verbo. obligatio. cum simi. vt tradit Alexan. in. consi. xij. perspectis his. colum. penul. libr. v. † Et qui promittit tantum de facto suo, non excludit hæredem: vt not. Bart. in. l. si seruus. la. ij. §. de condi. fur. Bal. in. l. si. C. de act. emp. cum simi. vt Alex. scribit in consi. xvij. attentis narratis. col. fin. lib. v.

¶ Et regula quæ hîc ponitur, limitatur: vt. §. dictum est. Et etiã nõ procedit in quibusdam casibus, in quibus potestas quæ datur defuncto ad hæredem non porrigitur. l. omnimodo. C. de inoffi. testa. l. si. C. de reuoc. dona. & in. l. ij. §. de ser. expor.

¶ Vnde † potestas declarandi, non transit ad hæredem: vt not. Barto. in. l. edicta. C. de eden. in. l. inter stipulantem. §. j. de verb. oblig. cum simi. vt Alexan. ibi tradit. & dixi in. d. l. edicta. & facit tex. in. l. quia personales. solut. matri. & in. l. j. C. de priui. dot. cum simi. & facultas infirmuandi donationem non competit hoc edictum: vt not. Areti. in consi. cxxij. in causa quæ vertitur in primo dubio, & ibi in. ij. col. limitat & declarat regulam istius legis. Et adde quod licet hæres reputetur eadẽ persona cum defuncto: vt. §. dictum est. Secus tamen est in hærede hæredis qui nõ reputatur eadem persona cum defuncto: vt no. voluit Pau. de cast. in consi. excvij. visis dubijs. circa fin. in nouis.

¶ Postremò notandum est, † quod prædicta omnia quæ dicuntur de hærede, intelliguntur adita hæreditate. l. ij. §. si quis ita. vbi Imo. de hæred. instit. facit tex. in. l. ij. §. si quis hæredi. §. de statu. libe. & in. l. si in diem. in princi. & quod ibi Bar. §. de condi. & demõst. † Et ideo substitutio facta de hæredibus, intelligitur si hæreditatem adiuerit. l. si plures. in fi. vbi glo. & Bar. §. de vulg. & pupil. † Et hæredi datus executor in testamento, intelligitur si hæres sit cum effectu, ita quod adeat hæreditatem. l. Lucius. la. j. vbi Bar. §. de fideicõ. lib. & no. Bar. in. l. codicillis. §. j. §. de annuis leg. Pau. de cast. in. d. l. si plures. & not. Bald. in. l. fin. in princip. C. si pen. app. mors interue. † vbi inquit quod hæres quis non dicitur, antequam testamentum aditione hæredi confirmatum sit. alle. l. si seruus communis Meuij. in prin. de stipu. seruo.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Quodd hæc regula intelligatur de præfenti, qui non contra-
dicit.
- 2 Absens videtur consentire aâui qui pro eo fit si fcit & nou
contradicit.
- 3 Possessio emptori tradita videtur à domino, qui fcit & possi
dere patitur.
- 4 Sola præfentia donatarij tacentis, donationem causa mortis
confirmat.
- 5 Donatio causa mortis, quomodo pacto nudo fieri intelli-
gatur.
- 6 Ratihabitio retrotrahitur & mandato æquiparatur.
- 7 Quodd hæc regula locum habeat, etiam in requirẽtibus spe-
ciale mandatum.
- 8 Regula hæc, quodd locum babeat in delictis.
- 9 Ex perceptione fructuum probari ratificationem posses-
sionis.
- 10 Quodd aliàs ratificari non potest, nisi gestum fit nomine ra-
tificantis.
- 11 In præiudiciũ meum ratum habere possum, quod meo no-
mine gestum non fuit.
- 12 Ratificatio fieri debet, intra tempus infra quod actus fieri
potuisset.
- 13 Ratificatio interdum fieri potest, licet actus principalis non
possit.
- 14 Lex bonorum, quodd locum nõ habeat in declaratione quæ
semper fieri potest.
- 15 Actus qui fieri potest facto hominis, ratificatione non impe-
ditur.
- 16 Actus q ratificari debet, si sit inualidus, ratificatio est nulla.
- 17 In mandato quod pro forma à lege vel statuto requiritur,
non sufficit ratificatio.
- 18 Mandatum aliud, & ratificatio aliud est.
- 19 Ista regula locum non habet, æquitate cessante.

REGVLA LX.

VLPIANVS.

SEMPER qui nõ prohibet pro se interuenire mādare
creditur. Sed & si quis ratum habuerit quod gestũ
est: obstringitur mandati actione.

D V O sunt dicta circa primũ gl. & bene exẽplum po-
nit secundum. l. qui patitur. §. mandati. Et ista regula &
tex. in. d. l. qui patitur. intelligitur, † quando quis est præ-
sens, & non contradicit. vt not. Bal. in. l. j. §. de nego. gest.
& sequitur Alexan. in. l. sæpe. in char. ix. col. xxxiij. versi.
septimò saluari potest. §. de re iudi. & Bar. hoc idem dicit

in. l. si

in. l. si pecuniā. C. de neg. gest. Et verba satis conueniunt: quia illud verbum patitur, arguit præsentiā: & eodem modo verbum illud non prohibet.^a

¶ Sed tamen considerandum est, quod ista regula & d. l. qui patitur intelligitur quādo tractatur de vtilitate eius qui patitur, & non contradicit, vt nō. per glo. in. d. l. qui patitur. & nō. Bar. in. l. j. §. de neg. gest. † Et tali casu idem videtur in absente. Quia si fiat actus in quo agatur de vtilitate absentis, statim quod ille absens scit & non contradicit, consentire videtur, vt nō. Bar. in. l. quō enim. §. rem ra. hab. allegat. l. si absentis. & quod ibi not. per glo. & doc. C. si cer. pet. & sequitur Abb. in. c. nonne. in fin. de præsūm. & sic data scientia, in vtroq; non videtur differentia inter absentem & præsentem. Nam sicut præsens qui tacet, videtur cōsentire, quia de eius vtilitate agitur: eadem ratio videtur in absente postea quā scit & nō cōtradicit. Et secundū hoc, regula videtur generaliter procedere. & ad istā regulā facit tex. in. l. j. §. magistrū autē. §. de exerc. ibi: si scit & passus est eum in naue magisterio fungi, ipse eū imposuisse videtur. & ad idē facit tex. in. l. ij. C. de acq. pos. vbi, † possessio emptori tradita, videtur à domino qui scit & patitur illum esse in possessione.

¶ Et secundum istam reg. in notabili. q. consuluit Pet. de anch. in consi. lxij. motiua iudicis. in ver. quo ad quartū. & Alex. in consi. cxx. ponderatis. lib. v. col. ij.

¶ Et per. d. l. qui patitur. cōcludit Soci. in cōfi. cxij. multum abundē. col. iij. q. † sola præsētia donatarij tacētis facit donationē causa mortis, quæ hodie potest fieri pacto nudo. iuxta glo. in. l. cum pater. §. Meurio. de leg. ij. quia cū agatur de vtilitate sua, præsūmitur consentire. d. l. qui patitur. & hoc idem voluit Ang. in terminis. in cōfi. clxxxv. ex themate prædicto. col. ij. in hoc tamē cōtratiū voluit Aret. in. l. ij. versi. circa secundam qualitātē & c. de leg. j. Et secundū opt. Are. cōsului dum essem vltra montes: quia sicut Bar. in. l. iurifgentiū. §. quinimo. col. v. & in l. sicuti. in prin. §. de pac. interpretatur. l. si quis argentū. C. de dona. vt nō habeat locū in pacto præsūpto, q. cō

A ¶ Prohibet Pro quo facit tex. i. l. fabin^o. supra cōmuni diui. qui text. notab. probat aliam conclusionem quod præsens & tacens quando agitur de eius præiudicio dicitur aliquali- ter consentire & sic nō in totum. Hierony. Chuchalon.

A ¶ Retrotrahitur. Vide Feli. in. c. sicut. lo. ij. de simo. si. col. vbi ponit regu. cū. ix. fallen. & latas remissiones in materia. vltra quē vide Abb. & Fel. in. c. nonnulli. §. sunt & alij. de rescrip. col. iij. & in. c. causam de iud. col. pe. ver. sed deueniendo & c. vbi ponit q̄ secundū magis cōem opi. sentētia lata cōtra falsum procuratorē pōt ratificari: q̄ tñ limitat. xij. modis. & idē in. c. j. col. pe. & vlti. de re iud. & Ancha. & doc. i. d. reg.

ratihabitiōē. li. vj. et idē q̄ Fel. in. d. c. causam. dicit las. l. i. licet. C. de pcur. vbi ponit xij. limitatio. in pe. col. ver. in vlti. pte glo. & las. in. l. q̄ in aliena. de acqr. hær. col. iij. §. glo. i. ver. rē ra. hab. vbi dicit. q̄ ea q̄ à princ. nō pnt explica ri per pcurato rē. nō pnt habe ri rata. & eūdē in. l. nec is. §. j. de acq. hær. co. ij. vbi dicit q̄ ratificatio non extēdit ad igno rata. & q̄ sint necessaria ad hoc vt ratifica tio teneat. vide Barb. c. nōnul li. §. sunt & alij. de rescrip. co. vij. in prin. vbi etiā tractat istā materiā. et q̄b⁹ modis fiat vidē eūdē in. c. ex pre decani. de rescrip. col. x. & circa id q̄ dictū fuit de pcuratore falso. vide Feli. c. j. et vlt. col. de re iud. & i. c. post cessionē. vj. col. §. n. de cla. & c. de pba. & qñ. habeat locū vide p eūdē in. c. prudentiā. de offi. deleg. col. pe. §. nunqd. & ibi Barb. col. iij. Hie. Chu. B. ¶ Mandatum. Vide Feli. d. c. sicut. fin. col. in fin. vbi refert tenentes hanc opin. & las. in. l. si quis mihi bona. §. iussum. de acqui. hær. col. vj.

currerent duo specialia quod fieret donatio pacto nudo & presunto: sic etiā dicit Are. in. d. l. ij. licet hodie pacto nudo. etiā fieri possit donatio causa mortis: secūdu gl. in d. §. meuius. hoc intelligitur in pacto nudo expresso. & nō in presunto. & quia dicit ipse qñ quis donat pñti & ta cēti nō videtur pactū. sed pollicitatio. l. ex pollicitatiōe. de pollic. & hoc cōfirmatur ex hisq̄ dixi in rub. C. de pac. alle. Hosti. in sum. de pac. in prin. ibi: in idē placitus & cō sensus. & l. in pactū. §. de pollic. ibi: duorū cōsensus atque cōuētio. & licet qñq; etiā ex cōsensu vni⁹ à lege pactū in ducatur: vt no. Bar. in. l. ij. C. de pact. cū simi. vt tradit ibi Alex. illud nō est pactū simpliciter. sed secūdu quid. sicut distinguitur cōtractus à quasi cōtractu: quia in cōtractu cōsideratur expressus cōsensus. in quasi cōtractu tacitus. insti. de obl. ex quasi cōtractu. in prin. † Et ideo in propo sito licet nudo pacto hodie etiam possit fieri donatio cau sa mortis. intelligitur de pacto nudo verbis expresso: & nō videtur habere locū in isto casu. in quo videtur poti⁹ pollicitatio quā pactū: vel saltem est pactum tacitū & presunto in quo non videtur habere locum quod di cit glo. in. d. l. cum pater. §. Meuius. de lega. ij. secundum Are. in. d. l. ij. col. ij. & dixi in cōfi. ccxlvj. ¶ Secūdu dictū est. in quo alia reg. cōtinetur † q̄ ratihabitiō retrorahi tur^a & mādato æquiparatur: vt habetur in reg. ratihabi tiōē. eo. tit. in. vj. Ad idē est tex. in. l. si. C. ad Macedo. in l. licet. §. de iud. in. l. si pecuniā. C. de neg. ge. & in. c. si. de iureiur. in. vj. ¶ † Et ista regula etiam habet locum. in re quirentibus speciale mandatū. b vt no. Ang. in. d. l. licet.

in princ.

in princi. de iud. alle. Ioan. and. in. c. cupientes. §. quod si per viginti. de elec. in. vj. & tex. in. c. j. de homic. in. vj. & probatur in. c. fin. de iureiur. in. vj. & idem tenet Bal. in. l. si maritus. C. manda. per tex. in. l. quod si de speciali. §. de mino. Alex. in. consi. xxviii. viro. col. iij. lib. v.

S **A** ¶ **†** Similiter ista regula habet locum, in delictis. **a** c. cum ad sedem. de resti. spo. l. j. §. deieciſſe. ver. sed & si cū quis. §. de vi & vi arma. & ibi. gl. & Bar. & glo. in. c. quam sit. in ver. petere. de elec. in. vj. & no. Bal. in. d. l. fin. in. fin. C. ad Macedo. & in. l. non ideo minus. col. vj. verſi. vndecimò quæritur. C. de accu. Pau. de cast. in. consi. ccccxxij. quia ſcio. in. iij. col. in antiquis. & Soci. in. consi. cxxviii. iuſtiſſime iudex. in. fin. Et talis ratificatio fieri poteſt non ſolū verbis, ſed etiā factō. vt tex. dicit in. l. Paulus reſpondet. §. rem ra. hab. nam plus eſt facere, quā pronuntiare. l. ſi tamen. §. ei qui. §. de edil. edic. & plus eſt aliquid facere factō, quā verbo, vt dicit tex. in. c. dilecti. el. j. de app. Et ideo ſi vniuerſitas ſoluit expenſas factas in lite per ſyndicum, non legitimè conſtitutum videtur geſta per eam ratificare. vt not. Specu. in. tit. de ſyndi. in. verſi. ſed pone quod vniuerſitas. col. ij. vbi alleg. d. l. Paulus. & l. penul. §. de decu. in. ſi. & c. quo ad cōſul. de re iud. Et dictū Spe. ſequitur Alex. in. consi. cxxvij. viſo inſtrumento. col. j. & in. consi. clxxv. perſpectis verbis. in. fin. lib. v.

9 ¶ **†** Et ex perceptione fructuum, probatur ratificatio poſſeſſionis: vt tradit Alexan. in. consi. lxxxviij. quoniam. col. fin. in. princip. eod. lib. v. vbi alleg. deciſionem Rotæ. cxlvj. item licet amicus. Et per receptionem cenſus, ratificatio contractus inducitur: vt not. Bal. in. consi. clxxxiiij. ad intelligentiā. lib. ij. ſecundū nouā formā. all. l. ſi præteritus. C. de contratabu. & l. ſi proponā. §. j. vbi bonus tex. §. de inoffi. teſta. & reſpondens alicui de fructibus, videtur ratificare contractū. vt idem Bal. dicit in. consi. ciij. videtur. in. prin. in. iij. lib. Et agens ex cōtractu, videtur ratificare contractum: vt not. Bal. in. consi. xiiij. punctus. libr. v. & idem Ange. in. consi. clj. viſo. col. ij. Et qui exigit rationem adminiſtrationis, videtur ratificare

A ¶ **Delictis.**
Adde Bal. poſt gl. in. l. ſi pupil. li. §. ſi Titij. ff. de neg. geſt. la. tiſſi. Sali. poſt Bal. in. d. l. non ideo minus hīc alle. canoñ. in. c. ij. de ordine cog. Ang. are. in. trac. maleſi. in. ver. ſempro. manda. & ibi per addi. i. vero nunc quindecim: & qd ope. retur i delictis. Vide Abba. c. cū vos. de his quæ ſiūt à pre. la. & c. & ſina. li. er vide Ang. in. l. Iulianus. j. col. ſuprà. quī ſatiſd cog. qd ſi mando tibi qd occidas talem, & tu iam occi. diſti, qd non te. neor, nec ex mā dato, nec ex a. liqua ratihabi. tione: de quo p. Iaſo. in. repe. l. quominus. ſuprà de flumin. Hiero. Chuch.

gesta per illum qui administravit: vt not. Pau. de cast. in consi. j. secundum nouam formam in antiquis.

¶ Et quando laudum ratificatum dicatur: tradit Soci. in consi. ccxx. viso compromisso. col. penul. & talis ratificatio potest fieri etiam pendente iudicio: vt not. Alexan. in consi. s. alle. cxxvij. viso instrumento. co. j. lib. v. & talis ratificatio potest fieri etiam parte absente: vt not. Barto. in l. quo enim. in fi. s. rem ratam hab. & in l. Pomponius. col. ij. ver. ite ex eo. s. de neg. gest. quia pendet a sola voluntate ratificantis: ideo potest fieri parte absente. & idem Bar. in authen. sacramenta puberu. col. ij. C. si aduer. vendi. cum simi. Alex. scribit in consi. cxxvj. visis. in fi. lib. v. & per ratihabitionem, actus attribuitur ratificanti: vt no. Bar. in l. si pecuniam. C. de nego. gest. Soci. in consi. clvij. visis processu. col. iij.

¶ Prædicta regula intelligitur, quando fuit gestum nomine ratificantis: alias non potest ratificari: vt habetur in reg. ratu. eo titu. in. vj. & ad idem tex. in l. si pupilli. §. sed si ego. vbi Bar. s. de neg. gest. & in l. si seruus. s. de preca. & in. c. cum quis. de senten. excom. in. vj. Et ista conclusio procedit, quod ratificatio non potest fieri isto respectu quod negotium ad me trahatur. Secus est quo ad præiudicium meum: quia in præiudiciu meum possum ratum habere quod nomine meo gestum non fuit: vt no. Bar. per illum tex. in l. si fundus. §. j. s. de pigno. & no. per glo. in. d. reg. ratum. Et hoc solum habet locum, in casu. d. l. si fundus. §. j. quia res non poterat habere effectum sine tali ratificatione: quia erat pignoriata res aliena in qua ius pignoris constitui non potest, nisi domino consentiente: secus si res absque ratificatione potuisset sortiri effectum: quia tunc etiam præiudicium ratificantis non potest ratificari quod non fuit gestum nomine ratificantis: & fuit ista distinctio aliquorum: vt Barto. refert in. d. l. j. §. sed & si cum quis. s. de vi & vi arma. & sequitur Peru. in. d. reg. ratu. per tex. in. d. c. cum quis. de senten. excom. in. vj. vbi patet, quod non possum ratificare etiam in præiudicium meum, quod nomine meo factum non fuit. Bar. tamen in. d. l. j. §. sed & si cum quis breuiorem tradit doctrinam quod gestum nomine alterius non possum ratificare trahendo ad me negotium: ita quod ego dicar commississe illud delictum, vel illud negotium fecisse. Sed si volo habere ratum in præiudiciu alicuius iuris mei, possum. d. l. si fundus. §. j. & in l. mater tua. C. de rei vendi. vbi si quis vendit rem meam nomine suo, possum ratum habere vt mihi præiudicem in dominio & rei vendicatione, sed non possum agere ex vendito contra emptorem.

¶ Secundo regula principalis limitatur, dummodo fiat ratificatio infra
tempus

tempus^a infra quod actus qui debet ratificari fieri potuisset: vt est tex. in l. bonorum. §. rem ra. hab. ad idem tex. in l. j. in prin. §. de ap. reci. vbi ratificatio appellationis interposita, debet fieri infra tempus datum ad appellandū. & no. per glo. in dicta reg. ratihabitionē. & in. c. quā sit. de elec. in sexto. Et per illū tex. in. d. l. bonorum. infert Abb. post Anto. de but. ibi in fi. in. c. cum venissent. col. ij. de re sti. spolia. q. si quis tanquā gestor negotiorum meorū, no mine meo accepit possessionē & sit spoliatus antequā habuerim ratum, illa ratificatio nihil operatur: & sequitur Alexan. in l. quod meo. in prin. col. ij. de acq. pos. & Corne. Peru. in consi. cx. in iudicio diuisorio. col. pen. in prin. lib. ij. Et facit quod no. Bar. in l. si vxor. §. si quis vxorem. §. de adul. vbi per illum tex. in. d. l. bonorum. dicit quod ratificatio potest fieri re existēte eodem statu: aliās secus. & not. Sali. in l. si. post Bal. C. ad Macedo. cum simi. vt tradit Alex. in consi. lxxvii. viso. col. penul. lib. v. & in. d. l. quod meo. in prin. col. ij.

¶ Et hoc quod dicitur de re integra limitatur: vt in notabili casu scribit Corne. Perusi. in consil. xxxviij. memini col. fi. lib. ij.

¶ Item quod dicitur in. d. l. bonorum. habet locum in ratificatione, quæ respicit fauorem ratificantis: secus verò esset in odium & præiudiciū eius: quia † ratificatio fieri potest, licet actus principalis fieri non possit: vt patet in homicidio semel cōmisso: quod iterum fieri non potest, & tamen ratificari potest. c. j. de homici. in. vj. & in. d. l. j. §. sed & si cū qs. de vi & vi arma. & no. Ang. in l. bonorū.

24 ¶ Item & secundo. d. l. bonorū, † non habet locū in declaratione quæ semper fieri potest: vt not. Bal. per illum tex. in l. sed & si quid. §. interdum. in ver. quod ergo. §. de vsu. fruc. & refert & sequitur Aret. in. l. j. §. si quis ita. col. iiij. de verb. oblig. & hoc idem dicit Ange. in l. cum pponas. col. j. in gl. fi. C. de bo. auto. iudi. pos. vbi simpliciter alle. l. hæredes palam. vers. sed si notan. §. de testa.

¶ Tertiò quod dicitur in. d. l. bonorum. procedit quādo actus non potest fieri propter dispositionē legis, put lo.

A ¶ Tempus. vide Ias. in l. is qui pro empto re. de vsuca. co. xxxvij. versic. secūdo arriculus est de extrē. & c. vbi latē declarat materiā ratihabitōis & do. Phil. in reg. contractus. supra. e. vers. iiij. limitatur. & c. & adde vnū q. actus medi⁹ impertinens impedit ratihabitio nem retrotrahē. gl. est sing. in l. si indebitū. §. j. ff. rē ra. ha. cau. ibi Bar. & in l. si vxore. §. si qs vxorē. de adu. Bald. in l. fi. C. ad mace. Hier. Chuchalon.

quitur:† secus autem si facto hominis actus fieri non potest, quia ratificatio tamen non impeditur. l. cū decem. §. fi. & in i. si quis offerenti. §. fi. §. de solu. & ita Barto. dicit in d. l. bonorum.

¶ Quartò limitatur, vt Alexan. tradit in consi. lxxxviij. quoniam. col. fi. in prin. lib. v.

¶ Quintò limitatur, vt per Cuma. in consi. cxvj. Innocentius septimus.

¶ Vltimò limitatur, vt per Bar. in l. j. C. qui admit.

A ¶ Alterius. Vide Iaso. in l. filio quem pater. colum. j. de lib. & posth. & in l. is qui p emptore. de vsuca. colū. xxxviij. ver. tertia ratio vbi late tractat materiam ratihabitiōis: & an possit fieri die feriata in honorem dei ibi. col. xxxvij. in fine.

¶ Tertiò regula principalis fallit, vbi agitur de præiudicio tertij: quia ratificatio fieri nō potest: ita q̄ in alterius^a præiudicium retrahatur. arg. l. si partem. §. fi. §. quem admo. serui. amit. vt Bar. concludit in l. cum indebitū. §. si procurator. & in d. l. bonorū. §. rem ra. hab. ij. no. Ang. in consi. cclxxvij. tutor. in fi. Alex. in cōsi. lxxviij. viso. colū. iij. lib. v. & idē Bar. in l. aliena res. §. de pig. act. in prin. vbi concludit, quòd ratificatio domini de obligatione facta per alium eius nomine, non præiudicat illi cui ipse dominus rem vendidit vel obligauit. Et circa hoc, notabilem quæstionem ponit Bal. in rub. extra de sum. trini. col. pe. ver. sed incidit quæstio de facto.

¶ Quartò† regula principalis intelligitur, quando actus qui debet ratificari valid⁹ fuit: secus si nullus fuisset, quia ratificari non potest: vt not. scribit Pet. de anch. qui ponit istam regulam in consi. cxxij. vnus ex procuratoribus. & idem no. Bar. in l. quod obseruare. §. de offi. procōsu. in. j. oppo. vbi inquit, ratificatio nō potest fieri de actu nullo: ita q̄ actus confirmetur à tempore q̄ nulliter factus fuit: sed actus nullus bene potest ratificari: ita q̄ ex nūc valeat tempore ratificationis. & sequitur Alex. in consil. lxxviij. viso. col. pe. lib. v. §. alleg. Et videndum est ad prædicta quod Aret. tradit in consi. cxxvij. eximie domine. col. ij. & ibi de materia & consilio sequen.

B ¶ Forma. Ad de Bartol. post Bal. in. c. ex pte decani. de resc. col. xxx. ver. item dicit hīc Bald. & c.

¶ Quintò fallit† quando mandatum pro forma^b à lege vel statuto requiritur, quia tunc non sufficit ratificatio. vt Bal. dicit in l. executorem col. iij. versū. sed si notarius. C. de execu. rei iudi.

Et simi

Et similiter reg. non habet locum, in materia stricta: quia si statutum velit qd mandatum testibus probari non possit, ratificatio tamen poterit probari. vt not. Bal. in l. obseruare. §. si. in. xj. q. 3. de offi. procon.

¶ Vltimò t regula procedit secundum fictionem, quia in veritate aliud est mādatum, & aliud ratificatio. vt not. Bar. in l. is qui pro emptore. col. iij. §. de vsucap. Et talis fictio fundatur in æquitate. l. postliminium. §. de cap. t & ideo cessante æquitate ista regula non habet locum vt Alexan. concludit in consi. lxxviij. col. pe. in. v. lib. 3. allegato.

Subtilis Decius.

NOTABILIA.

- 1 Prohibitus ædificare, reficere non prohibetur.
- 2 Reficere rem penitus destructam, est propriè facere.
- 3 Reparationem facilius permitti, vbi prioris ædificij vestigia adhuc apparent.

REGVLA LXI.

VLPIANVS.

DOMVM SVAM reficere unicuiq; licet dum non officiat inuito alteri in quo ius non habet.

ISTA regula intelligitur, in casu in quo quis nō habet potestatem ædificandi de nouo: tñam prohibitus ædificare, non prohibetur reficere: vt hīc dicitur. Et vltra gl. exemplificari potest in. c. consuluit. de iudæ. vbi Iudæi qui prohibentur synagogas de nouo constituere, non prohibentur antiquas reficere: quia aliud est facere: & aliud est reficere. l. iij. §. reficere. §. de iti. actūq; priuato. Et ideo prohibitus facere de nouo, non prohibetur reficere, vt hīc, & d. c. consuluit. & in. l. iij. C. de ope. publi. & in. l. j. §. si quis ædificium. §. de ope. no. nun. facit quod not. per glo. in. c. j. in verbo domum. de relig. domi. in. vj. in cle. fi. de rescrip. in verbo creatum. Et ex his comprobatur quod dicit glo. in. l. j. §. penul. in verbo reficere. suprā de mor. infer. & sequitur Barto. in dicta. l. j. §. si quis ædificium. quod propria & stricta differentia est inter verbum facere & reficere.

¶ Et ista conclusio limitatur, t nisi res in totum fuerit destructa: quia tunc reficere rem in totum destructam, est propriè facere: quia de totali reparatione iudicatur idem quod de noua constructione. vt not. per gl. xvij. quæst. ij. in. c. de monachis. & in. c. iij. de iur. patro. & not. Bald. in. l. si vt proponis. la. ij. C. de nup. Hosti. in summa de ecclesiasticis ædifi. in fi. & facit tex. in l. qui tamen. in princip. §. quib. mod. vsu. amit. in l. si ita legatum. §. si. de leg. j. cum si. vt latè tradit Alexan. in. d. l. si quis ædi-

A ¶ Feli. & idē
Feli. in. d. c. con
sultuit. de iudg.
& Ia. in repe. l.
quominus. col.
penul. de flumi/
nib⁹ vbi p duas
col. tractat ma-
teriā nostræ re-
gu. & eundem
post alios in l. j.
§. si quis ædifi-
cium. supra de
no. ope. nun. &
do. Philip. in. d.
c. cum accessis-
sent. col. si. in si.

ficiū. & Feli. ^a in. c. cum accessissent. in fi. char. de cōsti.
¶ Sed tamen cōsiderandum est, q^d licet res in totum de-
structa sit, remanēt tamen vestigia prioris ædificij, vnde
facilius reparatio p^mitti debet. arg. l. fin. §. de decurio. &
quod not. Bar. in l. j. de aduo. diuer. iud. & facit gl. in. c. ac-
cessissent. vbi fit reparatio dignitatis in totum destructæ.
Et non est nouum, q^d aliās statutum fuit licet renouetur.
xxij. q. j. in. c. Acatius. & xxxiiij. q. j. in. c. nō satis. facit tex.
in l. rem non nouam. C. de iudi. Vnde quod in totum res
destructa reficiatur, non videtur res noua. & in casu. c. con-
sultuit. iudæi qui prohibēt^r nouas synagogas erigere, nō
videtur quod phibeantur reficere synagogam in totū de-
structā: licet Abb. ibi aliter velit: ex quo ecclesia tolerat iu-
dæos. & verba dicti. c. satis cōueniunt dum dicitur si cor-
ruerint antiquæ toleratur quod eas reædificent. Ista enim
verba, etiam ad totalem destructionem adaptari vidēt^r.
vnde secundum subiectam materiam hoc debet iudicari:
quia secundum subiectam materiam statutum quod lo-
quitur de faciente, habet locum in reficiente. vt Alex. tra-
dit in consi. cix. visis. col. penul. lib. ij.

¶ Secundò etiam regula intelligi potest, in eo qui habe-
beret potestatem ædificandi ^bsecū^dum regulam. l. altius.
C. de serui. quæ habet locum dūmodo ille qui ædificat in
suo, non immittat aliquid in alienum. vt gl. hīc dicit per
l. sicut. §. Aristo. §. si serui. vendi. Et alias limitationes ad
d. l. latius tradit Bartho. Veron̄. in tractatu de ser. vrba.
prædi. in ti. de solo & area. Alexand. in consi. clxxiiij. op-
portunè considerans lib. ij. & quod not. Bart. in l. fi. in fi.
C. de serui. & d. l. altius ampliatur: vt per Abb. in consil.
lvij. in. v. col. iij. lib. Corneus in consi. xc. viso. co. v. lib. ij,
& Soci. in consi. cxlj. considerata. in prin.

Philippus Decius Piss.

NOTABILIA,

- 1 Hæreditas, est successio.
- 2 Bonorum possessio, est ius succedendi.
- 3 Hæreditatem dici antē, quā^m per hæredem sit adita.
- 4 Quod sola aditio non facit, quominus hæreditas dicatur.

Hæredi

B ¶ Aedifican-
di. Adde Ias. in
l. ex hoc iure.
co. ij. de iust. &
iur. & do. Phil.
in regu. nullus
videtur. & quæ
ibi dixi.

- 5 Hæredi solū vel fidei cōmissario datur petitio hæreditatis antequam sit consequutus possessionem bonorum.
- 6 Hæreditatis petitio, & interdictum quorum bonorum. quando hæredi dentur?
- 7 Quod per apprehensionem possessionis, desinat esse hæreditas quando locum habeat?
- 8 Renunciatio quam facit filia patri, an ipsam excludat ab hæreditate fratris?

REGVLA LXII.

IVLIANVS.

HÆREDITAS nihil aliud est, quàm successio in uniuersum ius, quod defunctus habuerit tempore mortis,

HAEREDITAS† ergo est successio, vt hîc dicitur: & in l. nihil suprâ. de verbo significatio. † Et bonorum possessio, est ius succedendi, vt not. Barto. in l. iij. §. bonorū. suprâ de bonorum posses. De quo videndum est, quod dixi in rub. C. qui admit. colum. antepenul. Et istam diffinitionem hæreditatis quam iurisconsultus hîc ponit, declarat Barto. in rub. suprâ de acquiren. hæredi. dicens quod ista diffinitio loquitur de successione iuris: quia mortuo testatore, succedit quoddam ius, quod hæreditas appellatur & personam defuncti sustinet in omnibus iuribus quæ habuit defunctus. l. hæreditas in multis. suprâ de acquiren. rerum dominio. l. mortuo. suprâ de fideiussor. & idem Barto. in l. nam & seruus. in. §. qui negotia. §. de neg. gest. dicit quod hæreditas repræsentat personam defuncti, & non hæredis futuri.

¶ Et hæreditas dicitur, † antequam adita sit per hæredem: & adita hæreditate amplius non dicitur hæreditas. vt not. per glo. in l. j. §. veteres. in glo. mag. suprâ de acquiren. posses. in l. per hæreditarium. suprâ de acquiren. rerum dominium. in l. hæres per seruum. de acquiren. hæredita. in l. eius qui in verbo hæreditati. suprâ si cert. petat. & not. Barto. in l. iij. in princip. ad fin. suprâ de bonorum possessio. vbi inquit quod postea quàm adita est hæreditas, confunditur cum patrimonio hæredis. l. sed si plures. §. si filio. suprâ de vulga. & pupil. & vbicunque post additionem

A ¶ Hæreditas est successio. referatur ne hoc loco diffinitio ad ius quod quidam subrogari putant ante aditam hæreditatem, vt loco defuncti succedat. vt Bar. in rub. ff. de acqu. hæred. an verò ad res quibus quis prius dicatur succedere quàm iuri copiose tradit Alciat. in l. nihil aliud. ff. de ver. sig. & quæ dicatur iusta hæreditas, & quæ hæres & hærediū pulchrè Budeus in l. si quis mihi. ff. manda. in anno. in pand. Petr. Coruell.

tionem appellatur hæreditas, est impropria locutio. vnde in titu. de petitione. hæredita. dum dicimus petere hæreditatem, intelligitur nos declarari esse hæredes. l. licet minime. §. de peti. hæred. & idem Bart. dicit in rub. §. de acqui. hære. & in. d. l. eius. si cer. pet.

¶ Et ista conclusio intelligitur post aditam hæreditatem & apprehensam possessionem: secus videtur ante adeptam possessionem. † quia sola aditio non facit, quominus etiam hæreditas dicatur. vt not. Are. dicit in rub. supra de acquiren. hæred. vbi ad hoc alleg. Barto. singulariter in l. si. supra de fideicommiss. hæred. pet. vbi Barto. sequitur glo. in l. j. eod. titu. in verbo hæreditas. † Quæ dicit quòd solum hæredi vel fideicommissario datur petitio hæreditatis, antequàm sit consecutus possessionem bonorum hæreditatis. Sed post acquisitam possessionem, si desinat possidere, habet rei vendicationem & non petitionem hæreditatis. & Barto. rationem adducit: quia postquàm hæres adeptus est possessionem, desinunt esse res hæreditariæ: vt supra dictum est. & sic Barto. videtur hoc intelligere post acquisitam possessionem: vt ista ratio conueniat quaestioni: & dictum glo. & Barto. tenet Alexan. in consi. lxxxix. viso puncto. in princip. lib. ij. & in consi. xciiij. in causa & lite. in. ij. col. lib. ij. ex quo infero. vbi concludit † quòd petitio hæreditatis, & interdictum quorù bonorum non datur hæredi qui semel apprehendisset possessionem per illam rationem: quia per apprehensionem desinunt esse res hæreditariæ: & ideo glo. not. in. c. j. de confes. in. vj. in glo. mag. circa finem. instruit agentem peti. hæred. vel interdicto quorum bonorum. quod non dicat se possedisse post mortem defuncti: quia illa remedia non cõpeterent, post acquisitam possessionem. & idem sequitur Anto. de but. in consi. lxiij. viso libello. in prin. vbi refert rationem Barto. & sequitur. & sic conclusio prædictorum videtur, quòd hæreditas dicatur & res hæreditariæ dicantur ante possessionem acquisitam: & sic per aditionem solam non deficit esse hæreditas.

¶ Et hoc confirmatur secundũ Are. in. d. rub. de acqui. hære. quia licet per aditionem dominium rerum hæreditatis, vnitum sit cum patrimonio hæredis. d. l. sed & si plures. §. filio. de vulg. & pup. quia tamen adhuc nõ est facta incorporatio, retinet nomẽ hæreditatis. sicut in simili videmus in fisco cui licet bona vacantia ipso iure acquirantur. l. j. §. an bona. §. de iure fisci: tamen ante incorporationem, non censetur eodem iure cum alijs bonis incorporatis: vt no. Bar. in l. in omnibus. §. de diuer. & tẽp. præscri.

¶ Contrarium tamen expressè tenet Pau. de cast. in. d. l. j. §. de fideicõ. hære.

hære. pet. dum inquit q ratio Bar. non est bona: quia illud quod ipse dicit, † q per apprehensionē possessionis, desinat esse hæreditas, etiam habeat locū ante adeptam possessionem quia per solā additionē, videntur res desinare esse hæditariæ: & pariter desinit esse hæreditas. ^a & hoc verius videtur: quia per additionē dñium & omnia iura transeunt in hæredem. l. cum hæredes. in prin. §. de acqui. posses. & ideo statim desinit esse hereditas: quia bona sunt hæredi. qui admit. Et non obstat simile de fisco: quia dato quod plus iuris habeat fiscus, etiam hæres in bonis incorporatis & apprehensis ratione possessionis, hoc non tollit quin desinat hæreditas esse per additionem ex quo dominium transfertur in hæredem: vt dictum est.

¶ Et retenta ista conclusione, quod post additionē non dicatur esse hæreditas: consului vltra montes Valentia in Delphinatu † quod renuntiatio quā fecit filia patri, de hæreditate patris non excludebat illam ab hæreditate eius fratris: quia mortuus erat adita hæreditate paterna. quia post talem additionem non dicitur hæreditas patris. Sed fratris^b per supradicta. Et in terminis de renūtiatione cōsuluit Ang. consi. liij. do. Gillius. col. ij. & sequitur Alexā. vbi alia similia inducit in l. j. §. veteres. §. de acqui. posses. col. ix. versi. expressius. Ang. & idem in terminis de renūtiatione tenet Pau. de cast. in l. Paulus. §. j. de acqui. hære. vbi dicit Oldra. ita cōsultuisse: & sequitur ibi Are. per tex. in l. qui filij. §. de his qui. vt indig. & idem Are. in cōsi. cxj. in præsentī consulta. & idem Roma. in consi. clxviij. circa primū. Benedi. Capra. in consi. xij. & si viso. & Cor. Peru. in consi. cccv. in hac consultatione. lib. iij.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- ¹ Lata culpa dolo æquiparatur.
- ² Moram non incurrit, qui iustam habet causam litigandi.

REGVLA LXIII. IVLIANVS.

QVI SINE DOLO malo ad iudicium prouocat, non uidetur moram facere.

Ibi fine

A Hæreditas. Hæc opi. tenet Ias. in rubri. de acqui. hære. ij. col. versi. tu dic q imo &c. & in l. j. §. veteres de acq. pos. col. x. versi. circa cōclusionē &c. & in lxxij. col. ponit. qd. do. Philp. Decij. licet loquatur in statuto: & dicit hanc esse cōem opin. & in xij. col. ponit. q. de muliere phibita nubere extra ciuitatē cū hæreditate put est Mediolani: an postq est adita hæreditas si cōtrahat pdat hæredi. & q hæreditas post additionē nō dicat ppric hæreditas. tenet Flo. in l. veniunt. ff. fa. ercis. & Ias. in l. eius. §. q si stipulat. si cerpet. & per eundē do. Philp. in cōsi. lxxix. co. ij. incip. visis duobus. Hier. Chu. **B** Fratris. Vide magis latē eundē d. Philp. in regu. quoties duplici iure i. vter. vbi magis latē cā examinat. infra eod.

Ibi sine dolo malo. subaudi, vel lata culpa: vt no. per glo. & Bar. in l. quod te. col. iij. in versi. venio ad vltimum. s. si cert. pet. & ad hoc facit: quia lata culpa, dolo æquiparatur. l. quod Nerua. s. depositi. l. j. §. j. s. si mens. fal. mod. dixe.

¶ In tex. ibi: non videtur dolo facere. & sic nõ est in mora. exemplum ponitur per glo. in. l. si quis solutioni. s. de vsur. ad id est tex. in. l. sciendum. eo. titu. & in. l. iij. §. si quis paratus. ff. quod vi aut clàm. † Et hoc intelligitur, quando iustam habet causam litigandi: vt probatur in iuribus præallega. Secus si non habet iustam causam: quia tunc per interpellationem, in mora constituitur: vt not. Bar. in. d. l. quod te. & est tex. qui ita intelligitur in. l. nemo. §. j. s. de verb. oblig. dum ibi dicitur moram cõmitti ab eo qui voluit litigare. & no. Bar. in. l. si seruum. §. nunc videamus. in. l. qui Romæ. §. Seia. de verb. oblig.

¶ Secundò regula intelligitur antequam mora sit cõmissa. Sed post moram cõmissam mora non purgatur: licet quis velit ad iudicium prouocare. l. si. s. de condi. fur. vbi Pau. de castro ita concludit.

Philippus Decius.

N O T A B I L I A.

- 1 De his quæ rarò accidunt, regulariter nulla ratio habetur.
- 2 In naturaliter contingentibus, hæc regula non procedit.
- 3 Quod de iure speciali conceditur, non debet considerari.
- 4 Matrimonium inter prohibitos sub conditione si Papa dispensabit, valet.
- 5 Nõ attēdit qđ pendet à volūrate solius principis, quia impossibile reputatur.

R E G V L A L X I I I I.

I V L I A.

EA quæ rarò accidunt, non temere agendis negotijs, cõputantur.

NO T O † qđ de his quæ rarò accidunt regulariter nulla ratio habetur apud legislatorem. Ad idem tex. in. l. nam ad ea. s. de leg. cum simi. vt per. glo. in. c. per literas. de despon. impub. Nam rarum & nunquam, æquiparantur. c. coram. de offi. deleg. Et quod rarò contingit, miraculum est: vt dicit tex. in authen. de consuli. col. iij. colla. iij.

¶ Et quod rarò fit (sicut etiam vetus sapientia docet) non obseruant legistatores. Sed quod fit plerunque & respiciunt & medentur: vt inquit tex. in auth. vt sine prohibi. ma. §. quia verò multum. col. vij. & in. l. antiqui. s. si pars hæred. pet. Et ideo casus insolitus qui rarò contingit de mille annis semel: vt Bar. dicit in. l. Seio. §. medico. per illum tex. de an. lega. non est in consideratione. & idem Bar. in. l. fistulas. §. ferramenta. s. de cõtrahen. empt. cum simi.

¶ Et regula ista videtur procedere, in his quæ rarò accidunt & habēt in se miracu

miraculum: vt. s. dictū est. †. Secus est si naturaliter contingat: quia à lege recipiuntur. l. si maior quinquagenaria. C. de legi. hær. vbi fili⁹ qui nascitur ex maiore quinquagenaria, legitim⁹ dicitur: licet rarò illud cōtingat: & omnia alia quæ rarò cōtingunt sunt sub lege. & regula cōmuni nisi exprimantur vt Christoforus porcus dicit in. §. insulam. per illum tex. instit. de rerum diui.

¶ Et ad prædicta etiā cōsonat regula, quæ dicit † qd illud quod de iure speciali cōceditur, nō debet cōsiderari. l. iiij. §. j. vbi Bal. s. de fideic. liber. & no. Bar. in. l. ij. col. v. ver. sed circa hoc dubitatur. s. de vulg. in. l. si. col. ij. C. de sen. pafsis. & in. l. quandiu. la. j. de acqui. hære. cū simi. Et hoc intelligitur nisi de illo iure speciali expressè dictū sit: quia tūc attrēditur. l. quidā relegat⁹. de rebus dub. vbi valet legatū, si restitutio impetretur à principe. Et ideo valet institutio de filio spurio, sub cōditione si legitimetur à principe. vt not. Bal. in. l. j. in. vj. q. C. de insti. & substi.

¶ Ex hoc videtur † quod valeat matrimoniū inter prohibitos sub conditione, si papa^a dispensabit. de quo Abb. post alios in. c. super eo. de condi. appo.

¶ Secundò quod dictū est non considerari, qd de iure speciali cōceditur: verū est, antequā actus sequatur: secus est eueniente postea illo casu speciali, quia admittitur. l. non quocunq;. §. si ex bonis. de leg. j. cū simi. vt tradunt Moderni in. l. j. col. viij. de vulg. & pupil. & facit quod. s. dictum est per. l. si maior quinquagenaria C. de legi. hære. ibi eueniente casu quod rarò contingit.

¶ Similiter etiā ad. s. dicta dicimus, † qd non attenditur quod pendet à volūtate solius principis: quia impossibile illud reputatur. l. apud iulia. §. cōstat. b de lega. j. no. Bar. in. l. si quis sub conditione. col. ij. de testa. tut. & in. l. continuus. §. cum quis. de verb. oblig. & hoc intelligitur, nisi cōtuetā sint concedi. vt not. Alex. post alios quos refert in dicto. §. constat. per illum tex. ibi: distrahi nō soleant: cum simi. vt per eum ibi: & Moder. & latius tract. Soci. in. d. l. quidam relegatus. colum. iiij.

Philippus Decius.

A ¶ Papa. Istā opi. tenent ibi Anto. & Gaspar & Prepo. qui lare eā disputāt: licet relinquat cogitant, cōtra tñ tenent Innoc. & Abb. & Card. ibi. & Cald. in consi. j. sub tit. de sponfalib⁹, & do. Areti. in cōsi. cxlij. inc. ex factō pponitur &c. col. iiij. ver. sed est aduertendū. eā etiā tenet idem Aret. quā dicit communē. in. l. apud iulianū. §. cōstat. colū. iiij. versi. & ad materiā. de legi. vbi ias. videtur inclinare in aliā partem. de qua etiam vide Anch. in. c. ex publico. de cōuer. coniu. Hierony. Chuch.

B ¶ Constat. Vbi lare per oēs Moder.

- A** **¶** Cauillatio in iure multis modis sumitur, hic tñ proprie p argumēto sophistico vsurpatur. cuius natura est ab euidenter veris ad falsa perducere et sophistā Plato li. 1. de ente eū describit, q in sermonibus disputantē cogit cōtradicere sibiip̄li: qui & ironici est pars, ab imitatore opinioso veniēs phantastici generis, ab imaginaria facultate profluens: non diuinæ, sed humane effectio, nis determinata pgenies, ex eorumq; numero q v̄bis quasi quibuscūq; præstigijs mirū in modū decipiūt auditores. Pet. Coruelius.
- 1 Nimia subtilitas in iure, reprobatur.
2 Quandoq; cauillationem tolerari, vt malitijs obuietur.
3 Aduocatus fouens iustam causam, etiam cum malitia, aduersarium cōvincere potest.
4 Iudex quomodo examinare testes de falso debeat.
5 Quando testis est suspectus, quod etiam de circumstantijs examinandus sit.
6 Iudex quando cauillationibus vri possit?
7 Iudex ad cautelam quod possit delinquenti indemnitem promittere.
8 A priuato, fides hosti seruanda non est.

REGVLA LXV. IVLIA.

E A EST natura cauillationis^a quā Græci σόφισμα^a appellant: ut ab euidenter veris, per breuissimas mutationes, disputatio ad ea quæ euidenter falsa sunt: perducatur.

AD IDEM text. in. l. natura cauillationis. s. titu. proximo. & not. Ioan. Andr. in. c. venerabilis. declarando text. in ver. cauillationis. de iudi. & ad text. hic bene facit text. in authen. de tabellio. colum. iij. in versū. & non fugant tabelliones. vbi dicitur, q nihil est inter homines sic indubitatum, vt non possit tuscipere quandam sollicitam dubitationem: licet illud sit iustissimum: & hoc fit per cauillationem, quæ reprobatur & reijcitur à iure, dicto. c. cum venerabilis. + Et talis cauillatio videtur superuacua & nimia subtilitas, quæ à iure reprobatur & à iudice reijcitur. l. actio. suprā de negot. gest. l. sicut. §. si debito. quibus modis hypo. soluitur. Et hoc est quod dicitur, quod nimia subtilitate^b res subuertere non dicitur. l. si quis hæredem. in fin. de insti. & substitui. & in. l. pe. C. ad treb. & in. l. fin. C. de legi. vbi de tali subtilitate, ridet Imperator & illam corrigit.

¶ Quandoque tamen etiam + cauillatio toleratur: quia malitijs est obuiandum. l. in fundo. ff. de rei vendic. c. sedes. de rescript. ideo aduersus malitiam, quis cum malit

B **¶** Subtilitate
Vide Abb. in
c. dilecti. de iudi. in. iij. col. in princip.

A ¶ Malitijs. Vide Barba. c. sedes. hñc alleg. col. iij. in princ. versi. nota. vbi ponit plura dicta vltra ea quæ hñc dicit domi. Philip. & plures remis. & in proœ. clemen. col. iij. fol. vij. Iason in. l. cum proponas. in. ij. col. C. de pactis.

B ¶ Simulatio. Cauta & prouida admittunt. ita Abb. post glo. & Host. in. c. j. qd me. cau. ij. col. v. vbi dicit secundū Host. qd aduocatus fouens iustā causam, pōt malitīs, & cauilla

malitijs^a resistere potest. vt no. per glo. in. c. cupientes. in princ. in ver. malignantium. de elect. in. vj. & pro dicta glo. est tex. in. l. cum pater. §. Titio. in fin. de leg. ij. quem ad hoc alleg. Ange. in. l. pen. §. de vsu. & dicit glo. not. in c. dominus noster. in glo. j. in fin. xxij. q. ij. † quod si aduocatus fouet iustam causam, potest etiam cum malitia aduersarium conuincere. & bene facit quod not. Anto. de butr. in. c. j. de mutu. peti. vbi voluit quod si in veritate mutuum reddidi, possum etiam cum iuramento affirmare me nihil à te habuisse. & not. Bal. in rub. C. de fi. instr. colum. vij. in versi. incidenter etiam quæro. in istis enim & similibus, cauillatio admittitur ad obuiandum malitijs & fraudibus.

¶ Et eodem modo propter suspicionem iudex debet diligenter examinare testes suspectos de falso, & eos inuoluere si potest: vt no. Bald. in. l. j. §. editiones. in. ij. notab. C. de eden.

¶ † Et quando testis est suspectus, interrogari debet etiā de circumstantijs, in quibus substantia rei non consistit. vt not. Azo. in sum. col. penul. C. de testi. & Specu. in tit. de testi. §. iam de interrogatorijs. ver. & nota. cum simi. vt dixi in. c. licet causam. in. viij. not. de proha.

¶ † Simiter & iudex ad veritatem inuestigandam, potest vti cauillationibus & etiam simulare. vt probatur in. c. afferte. de præsumptio. & xxij. q. ij. c. non enim volebat Deus. Nam propter vtilitatem publicam ad bonum finem permissa est simulatio. b. c. vtilem. xxij. q. ij. & per illum tex. dicit Vgutio. & Andr. & post eos Domi. in. c. nos in quemquam. ad finem. ij. q. j. † quod iudex potest delinquenti promittere impunitatem & liberationem, si confitetur delictum: & poterit tamen iudex ex tali confessione postea illum condemnare, & iudex excusatur. &

causam, pōt malitīs, & cauillationib⁹ aduersariū conuincere, dum tñ sine mendacio hoc fiat, ad idē facit quod tenet Inn. in. c. olim. lo. j. in. iij. col. i medio. vbi dicit, qd si ex defestu iustitię qd non pōt rē sibi subtrahā furio recuperare, qd licet sibi ppria autoritate fur tū subtrahere, dū tñ hoc fiat sine mēdacio. ego tñ credo qd nullus aduocat⁹ hoc faciet sine mendacio. de quo etiā vid. de Hippoly. de Mars. in singu. clxxvij. incip. malitijs hominum. vbi multa cumulauit, quæ addas ad apostil. super l. tera d. Hieron. Chuchalon.

A ¶ Feli. Hanc etiā tenet Imo. in. l. is qui reus. si. col. de pu. iudi. & Feli. c. accedens. lo. ij. vt lit. nō contest. quæ opi. licet sit cōis: ego tñ non credo verā, per ea quæ hīc dicit do. Phil. subtilissimē. & per tex. in. c. ad aures. quod met. cau. vbi iuramentū et fides æquiparantur: & iuramentum semper est obseruandū vbi pōt sine interitu salutis æternæ: vt in. c. cū dilectus. quod met. cau. & in. c. si verò. de iureiur. vbi latē doc. ergo idem

est dicendū in fide, quia æquiparatorū a lege quod statuitur in vno & iālo & c. gl. & doc. in. l. si quis per suaserit. C. de

refert Archid. in. d. c. vtilem. Alexandrum tertium ita fecisse cum quodā episcopo simoniaco: & sequitur Feli. ^a in dicto. c. afferte. de præsump.

¶ Adde tamen quod contrarium in terminis tenet Inn. in consi. cix. visa inquisitione prædicta. vbi concludit ex

furtis. & in. l. quod verò contra. ff. de legi. vbi etiam per Bart. cum fides ista non possit rumpi sine interitu salutis æternæ: vt fatentur prædicti doct. dicentes, quod in foro conscientiæ non est licitum talem fidem rumpere: & dato quod prædicta opinio sit vera, quod iudex non teneatur hīdem seruare, tamen non poterit ex tali confessione condemnare consentientem, nisi eam iterum ratificasset, per ea quæ dicit Iingu. Imo, in dicto consi. cix. incip. visa inquisitione & c. æquiparando eam confessioni factæ in tormentis: cuius opin. vltra domi. Philip. hīc, sequitur etiam Hippo. de Maris. in. l. j. §. quæstioni. col. ij. in fin. versicu. modo redeundo. ff. de quæstioni. & latissimē in singulari. clxxvij. incip. malitijs hominum. & in singula ccj. incip. in confessum. vbi allegat plures tenentes hanc opinionem. & sic si confessio non fuerit ratificata, iudex nō poterit eum punire, cum sit nulla quantum ad punitionem: quia etiam dato quod esset valida, requireretur quod pluries in confessione perseverauerit, not. verbum Cuma. in consilio. cxxxvij. in. j. colum. versicu. quantum ad primum quod est commend. requiritur etiam vt præcesserit accusatio ad hoc vt est confessio præiudicet. ita glossa in. l. fina. C. de libera. causa. quam commen. Bartolus in sua margarita. in verb. confessio. versicu. xij. sed ego non teneo illam glossam per ea quæ dicit Anchar. in. c. de accusatio. libro. vj. ij. colum. versicu. solutio regulariter & c. vbi dicit quod verum est quod regulariter quis non est condemnandus sine accusatore: vt in. l. ex rescripto. §. si quis. de muner. & non. suprā. hoc tamen fallit in pluribus casibus de quibus ibi per eum, inter quos ponit istum quando crimen est notorium, quod sit per confessionem factam in iudicio, vt ibi per eum & adde quod dicūt doctores post Barto. in. l. j. §. non fuit. de dolo. & in. l. conuentionem. de pactis. quod publi. persona tenetur seruare fidem etiam hosti: quod ista doctrina est limitanda per dictum Iingu. Barto. in. c. j. §. fin. colum. penul. in fine. de pace iuramen. hīrmanda. qui tenet quod vbi aperitur via ad delinquendum, vel ad impunitatem delicti iuramentum non est seruandum, quia non tenet tale iuramentum, & sic quod à publica persona non sit seruanda fides vbi agitur de impunitate delicti: quod facit pro eo quod notatur de saluo conducto dato bānito an sit seruandum. de quo per Felinum in dicto. c. accedens. & per Imo. in dicta. l. is qui reus. vbi facit vnā notabi. distinctionem: tamen caueant iudices per ea quæ suprā dicta sunt, ne sint homicidæ animarum suarum: quia omnes suprā dicti doctores tenent in foro conscientiæ non esse licitum rumpere talem fidem. Hieronymus Chuchalon.

pluribus

pluribus, quòd virtute illius confessionis extortæ per do-
lum, reus condemnari non potest per not. in. c. sanè. de
renuntia. & per glo. in. l. item si in pretio. §. fin. §. locati.
vt latius ipse ibi insistit, & verior videtur opinio. Quia
fides data, seruari debet. l. j. in principi. l. iuris gentium. §.
prætor ait. §. de pactis. l. j. in princip. de constit. pecu. Et
etiam hosti fides seruanda est. xxij. q. j. c. noli existima-
re. Et ideo iudex (præsertim quia publicam personam ge-
rit) fidem seruare debet ex eo quod not. Bar. in. l. j. §. non
fuit. §. de dolo. & in. l. conuentionum. §. de pactis. & facit
tex. in epistola inter claras. C. de sum. trini.

¶ Nec obstat quòd Bar. in. d. l. conuentionem. & in. l. j. §.
non fuit de dolo per illum tex. dicit quòd † à priuato nō
sit fides seruanda hosti: quia in casu nostro, agitur de iu-
dice qui publicam personam gerit.

¶ Præterea illud dictum Bar. non videtur verum. Quia
etiam priuato debet seruari fides per iura suprà dicta
quæ generaliter loquuntur. ^a non ob. text. in dicta. l. j.
§. non fuit. quia non videtur probare illud. Barto. dicit.
Quia ibi de fide data verbum nullum. Sed solum dicitur
q̄ quis vti possit solertia & machinatione cōtra hostem,
iuxta illud Vergilij. Dolus an virtus, quis in hoste requi-
rat. Et ista notanda sunt, quia sæpius occurrunt.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- ^a Debitor intelligitur, à quo inuito pecunia exigi potest.
- ^a Cœpisse non videtur, qui per exceptionem remouetur à pe-
titione.
- ^b Non videtur desinere, qui non incipit.

REGVLA LXVI. IVLIA.

MARCELLVS ait, desinit debitor is esse ^b qui na-
ctus est exceptionem iustam: nec ab æquitate na-
turali abhorrentem.

ISTA regula de plano intelligi potest quia † debitor
ille intelligitur à quo inuito pecunia exigi potest. l. debi-
tor. §. tit. j. ergo tutus iusta exceptione non videtur esse
debitor. vt hīc dicitur. & facit alia regula † non videtur

A Loquunt.
Ideo generali-
ter sunt intelli-
gēdæ. l. de pre-
tio. ff. de publ.
quæ tamen re-
gula fallit mul-
tis modis. vt p̄
Soci. in tracta.
fallen. in regu.
cxxxix. vbi po-
nit, l. vj. fallen.

B ¶ Debitor is
esse. Idē & Al-
ciatus pbat in
l. creditor. ff. de
verb. sign. à cō-
trario vt si cre-
ditor p̄prie nō
is est qui exce-
ptione perpetua
submoueri po-
test. l. credito-
res. supra eod.
ita p̄prie de-
bitor non dici-
tur, qui exce-
ptionem debi-
ti habet, qua
eo nomine seu
titulo se libe-
ret, vt hīc. Per,
Coruesius.

cepisse qui per exceptionem remouetur à petitione. Ad idem regu. nihil interest. infrà eodem. vbi dicitur nihil interest quis actionem non habeat: an per exceptionem infirmetur.

¶ Et regula ista intelligitur opposita exceptione. Secus videtur ante oppositã exceptionem per ea quę dicta sunt in. d. regula non videtur. s̄. eo. vbi videndum est.

¶ Et ideo text. h̄c bene dicit definit: quia ante exceptionem appositam erat debitor. † Quia nō videtur definire ille qui non incipit. l. Titio. s̄. de condi. & demonstr. l. nulla. suprà de suis & legi. Et in regula non potest videri desisse. j. eodem. & de hoc propriè intelligitur, aliàs verò impropiè etiam definire dicitur quod non incipit: vt not. per gloss. in dicta regula non potest. per tex. in. l. iij. §. definire. s̄. vsufu. quemadmo. ca. vbi glo.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Verba accipi debent, secundum naturam contractus.
- 2 Verba licet intelligi debeant vt aliquid operentur, non tamē operari debēt nisi secundū naturam actus de quo agitur.
- 3 Verba potius intelligi secundum naturam actus, quàm secundum qualitatem personæ.
- 4 Qui sermonem dubium protulit, quod vnicum tantum intellectum habuisse sit censendus.

A Verba. Ad. de q̄ verba debent intelligi secundum naturam dispositionis sup̄ qua ponuntur etiā ea impropriando: de quo per laso. in proœ. feudo. colum. xxvij. vers. ij. quia &c. & in l. is qui putat. de acqui. hære. col. fin. & in. l. pro hærede. §. si quis. ij. colū. eodem titu.

5 Ille intellectus præualeat, in quo maior proprietas verborum apparet.

REGVLA LXVII. IVLIA.

QUOTIES idem sermo duas sententias exprimit: ea potissimum accipiat, quę rei gerendę aptior est.

IBI rei gerendę aptior est. † & ideo verba accipiuntur secundū naturā contractus. l. si vno. in prin. ff. locati. vbi Bar. qui ex hoc ibi infert, quod verba ^a accipiuntur secundum subiectam materiam. alleg. bonū tex. in. l. si stipulatus. s̄. de vsur. & facit tex. in. l. infulā. de prescrip. verb. Ex quibus iuribus cōcludit Alex. in cōsi. v. puto de iure. lib. iij. q̄ verba accipiuntur secundum subiectam materiam, etiā verba impropriando & etiā in materia in qua debeat fieri

A ¶ Operentur. Vide Soci. in tract. fallen. in regu. ccccxl. cano. in. c. si papa. de priuilegiis. lib. v. j. l. as. in. l. si legati serui. de lega. j. Feli. c. Rodolphus. de rescript. col. ij. versicu. & obli elusionem & c. & in. c. j. eodem titu. do. Philip. Decium in. c. pastoralis. in principi. de appel.

B ¶ Delicti. Adde q̄ verba ambigua in delictis debent capi in mitiorem partem:

vt per las. qui plura accumulat in. l. diuortio. solu. matr. col. iij. versu. ex istis infero.

C ¶ Personæ. Adde q̄ verba debent intelligi secundum qualitatem personæ: adeo q̄ verba priuilegij interpretantur secundum qualitatem personæ. de quo per las. in auth. ingressi. vj. co. C. de sac. sanct. eccle. & Barb. in. c. si pro debilitate hic alle. col. xiiij.

D ¶ Verba. Adde quod verba contrahentium debent etiam intelligi & saluari ne contraneant contrarietatem. idem in testibus statutis iuramento sententijs et contradiabus. vt per las. in. l. fal. C. de iur. & facti ignorau.

fieri stricta interpretatio: puta in statuto prout ipse ibi loquitur. Et licet t̄ verba debeant intelligi, vt aliquid operetur: **a** tamen non debent operari nisi secundum naturam actus de quo agitur: vt notat Bal. in rub. C. de contrahen. emptione. ita Alexan. dicit in consi. xxj. viso compromisso. col. ij. in versu. nec obstat. lib. v. quod verba potius intelliguntur secundum qualitatem delicti, **b** quam secundum conditionem personæ cui fit commissio: vt in notabili casu Areti. scribit in consi. lvij. consideratis omnibus. colum. v. vbi ad hoc adducit text. pro singulari in archiepiscopatu de rectore. t̄ Et potius videtur quod verba intelligantur secundum naturam actus, quam secundum qualitatem personæ **c** faciens vt colligitur ex dictis Anto. de butri. in. c. si pro debilitate. de offic. deleg. vbi Andreas siculus refert. colum. iij. dum ibi dicitur, quod iudex delegatus qui consilium sibi reseruauit. non videtur tamquam iudex, sed potius secundum naturam ipsius consilij reseruare. Et dato quod verba essent prægnantia: tamen secundum subiectam materiam, intelliguntur & restringuntur: vt Alexander tradit in consilio xxxv. viso processu. colum. iij. libro. iij. versicu. circa tertium.

¶ Et quod verba **d** intelligantur secundum subiectam materiam, etiam not. Abb. in. c. exhibuit secundo notabili. de iudi. & Romanus hoc modo arguit in consilio lxxxvij. tribus rationibus. in fine. Aretinus in consilio xiiij. viso. columna. ij. & Alexander in consilio. lxxxvj. iu causa. colum. ij. Petr. de ancha. in consilio. ccxxxv. prima facie. Ange. in consilio xxxj. viso legato. colum. fina. Imo. in consilio. xxj. in casu præmisso. in princip. & in consilio. xcv. in casu præmisso. & in consilio. c. in questione. colum. ij. cum similibus.

¶ Et quantum ad text. hîc de sermone habente duplicem intellectum.
 † Notandum est, quòd ille qui protulit talem sermonem, vnum tantum
 videtur habere intellectu: vt dicit text. in l. in ambiguo. §. de rebus dub.
 Et ideo si dupliciter intelligi potest, videtur q̃ nullus intellectus valeat.
 argu. l. duo sunt Titij. ff. de testa. tute. & ita sentit Bar. in. d. l. ambiguo.
 Nam eius quod multipliciter exponitur, veritas ignoratur: vt dicit Bal.
 in l. scire leges. §. de legi.

¶ Et hoc intelligitur nisi probetur per alias leges & rationes de altero
 intellectu. quia ille præualet: vt Bart dicit in dicta l. in ambiguo. & tali ca
 sū procedit ista regula: quia attenditur ille intellectus, qui rei gerendæ
 aptior videtur: & secundum subiectam materiam, vt dictum est.

¶ † Et præualet ille intellectus in quo maior sit proprietas verborum.
 c. Rodolphus. de rescrip. Et præfertur ille intellectus in quo maior sit ra
 tio dubitandi: vt not. Abb. in. c. cum in iure. in. j. nota. de elec. Et præua
 let ille intellectus, per quem minus iuri cõmuni derogatur, etiam ver
 ba impropiando: vt not. Abb. in. c. cum dilectus. col. fi. de cõsue. & præ
 ualet ille intellectus qui conuenit rub. vt not. Ant. de but. in proœmio
 decreta. in. §. sanè. Alex. in l. j. in. iij. no. §. si cer. pet. Et præualet intelle
 ctus in materia stricta, in stricto significatu. d. c. Rodolphus. de rescrip.
 & per Soci. in consil. cxvj. col. vj. Et præualet ille intellectus qui facit
 actum valere. l. quoties. de verb. oblig. cum simi.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Priuilegium personale, cum persona extingui.
- 2 Priuilegium non soluendi Gabellam datum fisco vel ecclesiæ, emptoribus non competere.
- 3 In dubio, priuilegium videri personale.
- 4 Priuilegium personale, an ad hæredes extendatur?
- 5 Beneficium datum à Principe latè interpretari debet.
- 6 Priuilegium datum vni personæ, ad alias non extenditur.
- 7 Priuilegium concessum filio, non habet locum in filia.
- 8 Priuilegium an accessorijs & familiaribus competat?
- 9 Priuilegium, datum scholaribus, etiam ad eorum nuntios & famulos extendi.
- 10 Dictum de familiaribus, conuenit tam præsentibus quàm futuris.
- 11 Priuilegium contra ius speciale, latè interpretatur.
- 12 Etiam in materia poenali & odiosa sit lata interpretatio.
- 13 In dispensatione odiosa, sit lata interpretatio quatenus proprietas verborum requirit.
- 14 Priuilegium datum causæ, causam sequi.
- 15 Priuilegium datum rei, rem ipsam sequitur.
- 16 Priuilegium datum loco, an similiter personis datum videatur?

Priuile

- 17 Priuilegium interdum durat, etiam personis deficientibus.
 18 Priuilegium datum dignitati, an dignitate cessante duret?

REGVLA LXVIII.

PAVLVS.

IN OMNIBVS causis id obseruatur: ut ubi persona
 conditio locum facit beneficio ibi deficiente ea, benefi-
 cium quoq; deficiat. ubi uerò genus actionis id deside-
 rat, ibi (ad quemuis persecutio eius deuenierit) non de-
 ficiat ratio auxiliij.

EX ISTA regula duo dicta colliguntur. † Primū est,
 quòd priuilegium personale, cum persona extinguitur.
 Secundum quòd priuilegium datum actioni, transit cum
 actione.

¶ Circa primū idem habetur in regula priuilegium eod.
 ti. in. vj. & in regula priuilegia quædam. infra eo. in l. cum
 patronus. in fi. de leg. ij. in l. quia personale. sol. mat. & in
 §. sed quod principi. insti. de iure natu. & ideo non transit
 ad hæredes. d. l. quædam priuilegia. & in l. j. in prin. s. de
 iure immuni. Et quandoq; adeò personale est, quòd alte-
 ri cōmodari non potest: & cum eo persona debet sepeliri:
 vt de pallio dicitur: vt in ca. ij. de authoritate & vsu pallij.

¶ Et ex ista regula verificatur, quod not. Dy. & Barto. in
 l. licitatio. §. imperatores. s. de publica. † quòd priuilegiū
 non soluendi^b gabellam datum fisco vel ecclesiæ, non cō-
 petit emptoribus: de quo dixi in consilio. xlviij.

¶ Et in notabili casu Alexan. tradit in consilio. xxxvj. in
 causa dationum vini. lib. j. & ibi declarat quod dicitur pri-
 uilegium personale^c, quando conceditur alicui expresso
 nomine proprio. vt in. c. quoniā abbas. de offi. dele. in. c.
 si gratiose. de rescrip. in. vj.

¶ † Et in dubio^d, priuilegium videtur personale: vt not.
 per glo. in. c. cum venissent. de insti. & in. c. tua. in glo. de
 his quæ fiunt à præla. & in glo. xxv. q. ij. in summa.

¶ Et ista regula intelligitur, quando priuilegium conce-
 ditur intuitu psonæ: ita quòd persona sit immediata cau-
 sa priuilegij. Secus si persona non sit causa immediata pri-
 uilegij: vt patet in resti. in integrū quæ datur minoribus.

A ¶ Extingui-
 tur. Et quando
 incipiat compe-
 tere ponit Ias.
 in l. beneficium
 suprā. de cōsti.
 prin. col. ij. ver:
 succelsiue.

B ¶ Soluendi.
 Vide Alex. in l.
 quia tale. solu.
 mat. col. ij. ver.
 ex p̄dictis & c.
 vbi plures qd.
 ponit in mate-
 ria priuilegio-
 rum.

C ¶ Persona-
 le. Qualiter co-
 gnoscatur, &
 etiam reale. vi.
 de Ancha. in. d.
 regula priuile-
 gium hic alleg.
 colū. iij. in me-
 dio. & ibi per
 Dy. & eius ad-
 di. satis remissi-
 nē.

D ¶ Dubio. Vi-
 de Philī. Fran-
 chum in. l. reg.
 priuilegiū. j. co.
 in fi. Ancha. ij.
 colū. ver. in. iij.
 casu.

nam dicitur priuilegium personale: vt not. in l. exceptio-
 nes quæ. §. de excep. † & tamen extenditur ad hæredes. l.
 non solum. §. de in integ. resti. l. minor autem. §. fi. §. de mi-
 no. l. ea quæ. C. de tempo. in integ. resti. pet. Quia mino-
 ris persona, non est finalis causa priuilegij, sed læsio: quia
 tunc demum tale priuilegium competit minori, si sit læ-
 sus. l. quod si minor. §. non semper. l. non omnia. §. de mi-
 no. & ita concludit Dy. in. d. reg. priuilegium. Ad quem
 Bart. se remittit in. d. l. non solū. Alex. tamen in. d. l. quia
 personale. videtur reprobare istam opinionem: quia dicit
 ipse non aperit Dy. qualiter persona sit causa immediata
 priuilegij. Sed potest responderi quod imò aperiat per ra-
 tionem præallegatam. Secūdo dicit Alex. quod non facit
 Dyn. differentiam vtrum priuilegiū concedatur à lege
 vel à principe. Sed etiam responderi potest, quod non sit
 differentia: vt etiam Bar. ipse tenere videtur.

A ¶ Vni. Ad le-
 tas. in l. j. de cō-
 sti. prin. col. fi.
 vbi satis remis-
 siuē. Et an pos-
 sit extendi ra-
 tione correla-
 tio. per eūdem.
 l. non tantū. de
 re iudi. col. j. &
 Ro. cōf. cxxlvj
 & an priuilegiū
 concessum fra-
 tribus minori-
 bus & predica-
 toribus exten-
 datur ad ipsas
 sorores. Alexā.
 cōf. l. xiiij. inci.
 viso testa. iij.
 volu.

¶ Et regula ista præcedit in priuilegio, put loquitur, quod
 est contra ius cōmune. Secus est † in beneficio dato à prin-
 cipe: quia latè interpretari debet. l. fi. §. de cōsti. prin. Ideo
 in dubio, transit ad hæredes: vt not. Bart. in l. si pater. de
 ferui. leg.

¶ Sic etiam in offi. quod est personale. l. tutela plerunq;. §. de tutel. c. quoniā Abb. de off. dele. & not. Bal. in. c. cum
 venissent. de iudi. circa fi. in ver. pone papa. vbi concludit
 quod si papa concedit officium vicariatus per. x. annos nō
 transit ad hæredes. & sequitur Alex. in l. quia tale.

¶ Et sicut priuilegiū personale, cum persona extinguitur
 † ita priuilegiū datum vni^a personæ, ad alias personas nō
 extēditur etiam ex identitate rationis: & sic in priuilegio
 nō proceditur de similibus ad similia sicut de iure cōmu-
 ni: vt not. Ant. de but. per illum tex. in. c. sanē. de priuile.
 Et istam regulam etiam trad. Bal. in l. j. in prin. C. de legi.
 dicens quod priuilegium non extenditur ad aliam perso-
 nam: nec ad alium locum: quia est stricti iuris. Et ideo pri-
 uilegium concessum regi, non extenditur ad reginam vel
 filios: nisi exprimatur. vt no. Domi. in. c. ne aliqui per illū
 tex. in. iij. no. de priui. in. vj.

Et pri

A ¶ Filia. Adde q̄ etiam appellatio. filiorum in priuilegijs non comprehenduntur nepotes nec pronepotes: vt in l. sed à mili. ver. hæc autē. suprā de excusa. tu. vbi Bal. dicit eū meliorē de iure. & idem etiam Bar. in l. liberorum. in. v. col. ver. quæro suprā de verbo. signifi. Hiero. Chuchalon.

B ¶ Regulariter. no. vnum dictum sing. q̄ priuilegium quod conceditur à commu-

nitatib⁹ iudæis vt possint retinere res furtiuas donec eis p̄ veros dominos soluantur pretiū tale priuilegiū non cōprehendit forensē: & sic si res furtiuæ sit forensis non tenebitur solvere pretium. ita Fran. de cre. singu. lxxxj. inci. pone iudæi fo. iij. & abb. c. q̄ clericis. de fo. cōpe. vj. col. in prin. & ibi Barba. xij. co. post medium. Hier. Chuchalon.

¶ Et priuilegiū † quod loquitur de filio. non habet locū in filia: vt tradit Card. in consi. cxxxv. puto filias. in fi. sic etiam priuilegium datum vni ecclesiæ. non habet locum in alia: vt not. Bald. per illum tex. in l. non tantum. §. non omnia. de excusa. tu. Et priuilegiū quod loquitur de vno contractu. non habet locum in alio: vt not. Ang. in consi. cclxxij. quoniam dictum priuilegium.

¶ Et licet regulariter b̄ priuilegium ad alias personas non porrigatur. † hoc limitatur non procedere in personis accessorijs^c & familiaribus: quibus competit priuilegiū quādo sine illis posset priuilegiū remanere inutile: vt no. Do. per illum tex. in. c. licet. §. cum conceditur. in prin. eo. tit. in. vj. & glo. ibi similia iura adducit. & no. Abb. in. c. quod nōnullis. extra de priuile. Bene facit tex. in authē. habita. C. ne filius pro patre. vbi Bal. per illum tex. in. v. notabili dicit † quod priuilegium datum scholaribus. etiam ad eorum nuntios & famulos extenditur. Et priuilegiū datum Calsolarijs. debetur Clabaterijs eorum ministris: vt not. Ange. in proœmio Digestorum. in ver. itaq; proculdubio col. ij. Et ideo obligatus ad procurandum aliquem. id est ad hospitandum etiam seruitores procurare tenetur: vt not. Abb. in. c. quanto. in. iij. notabili de consi.

¶ Et priuilegium datum pauperibus hospitalis porrigitur ad ministros qui seruiunt hospitali: vt pluribus rationibus Old. tenet in consi. xj. thema tale est.

¶ Et priuilegiū datum illis de domo. includit Castaldos

C ¶ Accessorijs. Vide Bald. in sua marga. in verbo priuilegiū. versic. vij. vbi loquitur in vxore & alijs. item de emptore quādo est cōcessum venditori. & Ro. cōsil. clxxx. & etiam

ratione cōmunionis vt per Hippo. de Marfi. qui plura cumulat in singu. clxxxj. in ci. plura. & adde vnum verbum singulare Bald. in l. si. C. ad. l. Fla. de pla. per glo. ibi in verbo orbita. quod priuilegia quæ dantur viduis dātur etiam mulieribus inutiliter nuptis: puta si habeant maritum damnatum ad perpetuos carceres. idem dicerem si esset captus ab infidelibus vel professus secundum no. in cap. j. de conuer. coniugato. & vide Iaso. qui refert Bald. in l. si is qui pro emptore. de vsucapio. supra. col. ij. in. iij. principali. q. Bar. in versu. adde glo. Hiero. Chuchalon.

& factores: vt not. Alex. post Roma. in l. lecta. in glo. in verbo. in domo. §. si cer. pet. & dicit Abb. in. c. quam sit. in prin. de Iudæis. quòd priuilegium datum vni, etiam socijs priuilegiati competit quando priuilegiũ esset inutile: nisi socij eodem priuilegio gauderent: & Moderni ibi alia similia adducunt. Et familiares militum gaudent eodem priuilegio: vt not. Bal. post Cy. in l. j. C. de vxor. mili.

¶ Et quod dictum est de familiaribus, intelliguntur non solũ de præsens-
tibus: sed etiam de futuris: vt tradit Ioan. andr. in regula qui sentit. de
reg. iur. in. vj. in mercuriali. & Ang. in consi. cclx. thema prædictum. col.
iij. Et in prædictis notandum est, quòd licet priuilegium extendatur ad
familiares: non tamen ipsis familiaribus dicitur datũ esse priuilegium:
quia licet effectus priuilegij ad vnũ porrigatur, nõ tamen illi dicitur da-
tum priuilegium. vt no. Do. in consi. lxxiiij. attento puncto. col. fi. alle-
gat tex. in. c. si cui. §. j. & in. c. dudum. in prin. de præben. in. vj. & in. c. si-
cut nobis. de verb. sig. in. vj. & ideo mortuo principali, cui datũ est prin-
cipaliter priuilegium extinguitur etiam in alijs, quibus accessoriè compe-
tebat. vt not. Bald. in l. ij. circa fi. ver. vlt. quæro. C. de epis. & cle. & And.
ficu. in consi. xx. col. iij. lib. ij. & nouissimè Soci. in consi. lxxxiiij. accu-
ratissimè. in nouis. Et supradicta omnia bene procedũt, quando priuile-
gium est contra ius cõmune: quia strictè debet interpretari: vt. §. dictũ
est. & do. Roma. in consi. clxxx. Si admittimus. col. pe. † Secus si priuile-
gium sit contra ius speciale: quia tunc tale priuilegium debet latè inter-
pretari: quia res ad ius cõmune reducitur. vt not. Anto. de but. per illum
tex. in. c. olim tibi. in fi. de verb. sig. & Abb. in tertio no. Similiter in pri-
uilegijs fit lata interpretatio, quatenus proprietates verborum significat:
quia in materia etiam pœnali & odiosa fit lata interpretatio secundum
proprietatem verborum: vt notabi. Aret. dicit per illum tex. in l. cũ lege
§. de testa. Et ideo † in dispensatione quæ odiosa est, & solet strictè inter-
pretari. c. j. de filijs presby. in. vj. Tamen fit lata interpretatio, quatenus
proprietates verborũ videtur requirere, vt no. Cald. in. c. j. de consanguini.
& affi. col. j. Et quantum ad ius concedentis, etiam priuilegiũ latè debet
interpretari. vt no. Old. in consi. cclxviij. quæstio est. co. ij. ver. præterea.

¶ Quo ad secundum dictum principale † de priuilegio da-
to actioni, quod transeat cum actione. idem est in priuile-
gio dato causæ^a quia causam sequitur. vt not. Domi. in re-
gula priuilegium. in fi. eo. titu. in. vj. & tex. hĩc. Et eodem
modo † si cõcedatur rei: quia ipsam rem sequitur & transit
in hæ

A ¶ Cause. vi
de las. in l. tem-
pus. de re iud. j.
col.

A ¶ Loco. Vide Aret. in. c. nullus. de foro compe. j. col.

B ¶ Dignitati. De quo vide Bald. in. c. sedes. de rescrip. & latif. Hippo. de marsi. in singul. clxxxix. incip. vrget statutum. Et Ioan. de platea in leam legem. C. de excusa. mu. lib. x.

C ¶ Clericus. Adde vnum verbum singulare circa priuilegium. c. si quis suadente.

in hæredem. d. regula quædam. j. eod. & ad idem text. in l. forma. §. quanquàm. de censu. vbi dicitur quòd priuilegium datū ciuitati vel loco, ad posteros porrigitur. & in l. j. §. pmittitur. ff. de aqua quoti. & æsti. dicitur quòd priuilegium quod datur prædijs extincta persona, non extinguitur: & ibi & in. d. l. forma. §. quanquàm. pbat̃ur vtrūque dictum huius regulæ.

¶ Et quando est datum priuilegium loco^a, an videatur datum personis est tex. in. c. per exemptionem. de priuileg. in. vj. & no. Ro. in consi. cxxx. si admittimus in prin.

¶ Et ad supradicta notandum est, quòd quandoq; etiā priuilegiū datū intuitu personarum, durat, licet personæ deficiant. Nam si pater habuit priuilegium propter numerum filiorum, licet filij moriantur: tamen durat priuilegium secundū Io. and. in regula decet. de reg. iur. in. vj. vbi refert ita consultum fuisse. & Bald. ibi sequitur. & no. Bart. in l. ij. §. non solum. §. de excu. tut. & tradit Ioan. de ana. in consi. vlt. circa dubium vltimum.

¶ Similiter & quandoq; priuilegium datum dignitati, b durat etiam cessante dignitate in memoriam pristinæ dignitatis. l. fi. §. de decuri. Et per illum tex. infert gl. q. clericus^c degradatus, retinet priuilegium clerici. in. c. accedens. quinquagesima dist. & in. c. ad abolendam. ver. prærogatiua. de hæreti. de quo per gloss. in. c. degradatio. in ver. priuilegio clericali, de pœnis. in. vj. Aliās verò causa priuilegij debet considerari, quia cessante causa^d priuilegij, cessare debet priuilegium. l. titia. la. ij. §. vsuras. vbi Barto. de leg. ij. & not. Ro. in consi. clxxx. §. alleg. col. iij.

consanguineos. Hiero. Chuchalon.

D ¶ Causa. Vide latè Feli. in. c. cum accessissent, de consi. col. x. & satis remissiue per addi. Dy. in reg. decet isto titulo. lib. vj. super ver. finitur priuilegiū. & per Bart. in l. beneficiū de consi. prin. vbi las. latissimè. in. viij. col. vers. ij. principāl̃r quærūt.

Et ideo

xvij. qd. iij. qd si quis percnsserit consanguineum clerici respectu ipsius clerici quod incidit in excōicationē. ita Lud. roma. in repeti. rub. de arbitris ff. col. xix. i. pri. quē sequit̃ Hippo. de marsi. in suis sing. cccij. incip. percutiēs vbi alleg. Feli. in. c. ecclesia sanctæ Mariæ. de consi. col. xlij. post mediū, quī non tenet illud dictū: quia tex. ille hic non probat. nā loquit̃ de noua excōicatione, vt volunt ibi doc. & Feli. vbi suprā. & dato qd loqueretur de excōicatione. c. si quis suadente, dico qd illa dispositio nō esset extendenda per ea quē ibi dicit Ioan. and. in nouellis super glo.

Et ideo mutatione personæ tollitur ptiuelegium. l. Paulus. §. de acqui. hæred. vbi Barto. in fi. dicit, quòd si res ecclésiæ perueniat ad priuatum: cessat priuilegiū. vt in pulchra. q. no. Bald. in rub. C. de vsur. in. iij. q. & sequitur Io. de ana. in. c. salubriter. col. ij. de vsu. & in alia simili. q. tradit Io. and. in addi. Spe. in tit. de censu. §. nunc dicendū. in addi. incip. tractabat Vber. de Bobio. cum simi. vt Alexā. scripsit in consi. xxxv. viso processu. lib. iij.

Subtilis Decius.

NOTABILIA.

- 1 Inuito beneficium non dari intelligitur, quando agitur de interesse eius cui beneficium confertur.
- 2 Impensa vtiliter facta pro infirmo & etiā inuito & prohibente, potest repeti.
- 3 Solutum pro condemnato ad pœnam licet inuito & repugnan- te, repeti potest.
- 4 Reipublicæ interest, homines conseruari.

A ¶ Publico. vel etiam secū-
dario, vel quan-
do ex disposi-
tione legis vt in
l. seruus vetan-
te. de ver. obli.
& ibi Ias. in. ij.
responso. ad. §.
non potest. l.
hoc iure. supra.
de dona.

B ¶ Inuito. ita
declarat Ange.
in prin. institui.
quib. mod. tol.
oblig. ij. col. in
ver. in glo. solu-
tio fiat &c.

C ¶ Textus.
De quo vide
Hipp. de marsi.
in fin. clxxxix.
incip. tu audiui
fili. & Feli. in. c.
cōtingit. de sen-
ten. excom. in
ij. colum.

REGVLA

LXIX.

PAVLVS.

INVITO beneficium non datur.

VLTRA gl. facit tex. in l. hoc iure. §. non potest. §. de dona. vbi dicitur quòd non potest exerceri liberalitas no-
lenti acquiri. Et nemo crescere cogitur inuitus: vt dicitur
in. c. gesta. lxxiiij. dist. Et per hoc est licitum vniciq; fa-
uori suo renuntiare. l. penul. C. de pac. l. penul. C. de epis.
& cleri. & in. c. ad apostolicam. de regularibus.

¶ Et ista regula intelligitur, quando t̄ solum agitur de in-
teresse eius cui beneficium cōfertur: secus si agatur de in-
teresse alterius priuato vel publico^a, quia tunc regula nō
procedit: & ideo quis potest soluere pro alio inuito: ^b &
ille inuitus liberatur, quia agitur etiam de interesse illius
qui pecunias recipit: vt declarat Pau. de cast. in l. soluendo
ff. de nego. gest. Et ista ratione, etiam inuitum extrahere
possum de domo ruente: vt dicit tex. ^c. xxij. q. iij. in. c.
ipsa pietas.

¶ Et impensa facta vtiliter pro infirmo, t̄ etiam inuito &
prohibente, repeti potest: vt glo. no. dicit. lxxxij. dist. in
summa in istis duobus casibus bona præstantur etiā inui-
tis: vt dicit tex. xlv. dist. in. c. & qui emendat. in fine.

† Et

¶ Et ideo pro condemnato in amputatione manus vel pedis, nisi soluerit centum infra mensem quis soluere potest & repetere: dato quod ille prohibeat & protestetur quod soluere non velit. vt not. concludit Bar. in l. si stichus. de pecu. lega. in prin. in ver. & per hanc legem dico. & idem tenet Bal. in l. si. col. ij. ver. sed ponamus. C. de neg. gest. quia tali casu, agitur de interesse publico: vt Bald. ibi dicit. † Nam interest de re publica, quod homines conseruentur. l. cum ratio. §. penul. §. de bonis damna. Et quia quis non est dominus membrorum^a suorum. l. liber homo. §. ad leg. acqui. c. contingit. de senten. excom.

A ¶ Membrorum vide latissime Feli. qui plura notabilia ponit circa istam regulam in c. contingit. de senten. excom. in. j. & ij. colum.

¶ Sed tamen in condemnato (prout docto. loquuntur) considerandum, est quod si ipse non solueret poenam pecuniariam erit corporaliter condemnatus vigore sententiae: vnde videtur quod secundum tenorem sententiae ipse habeat potestatem eligendi poenam successiue quam velit: quia licet ipse non sit dominus membrorum suorum, tamen res publica habet potestatem in membris suis: vt not. Bar. dicit in l. titio centum. §. titio centum. el. ij. in ver. ter tia ratio. §. de condi. & demon. & iudex ita iudicauit auctoritate reipublicae sicut quando quis est condemnatus ad mortem: & pars non appellauit a sententia, illa transit in rem iudicatam. l. diui fratres. vbi Bar. ff. de pce. l. j. §. si. §. de quaestio. nisi dicamus quod licet sit condemnatus auctoritate sententiae: lex tamen quantum potest, cogitat illum liberare: quia in tali sententia corporali dat facultatem appellandi omnibus, etiam inuito condemnato. l. non tantum. §. de appel. vnde sicut vnus potest appellare pro illo inuito. ita videtur quod soluere^b possit pro illo inuito. sed replicari potest quod appellatio permittitur vt appareat de iustitia, ne innocens in effectum condemnatur.

¶ Sed non sic videtur in illa condemnatione, quia constat de delicto, & solum agitur de poena in qua videtur potestas data condemnato eligendi poenam: finaliter tamen communis conclusio habet aequitatem maximam: vt homines conseruentur. d. l. cum ratio. §. pen. de bonis dam.

Philippus Decius.

B Soluere. A d uerte quia semper locutus est dñs Philip. per verbum soluere: nam si vellet dare idoneos fideiussores, vel etiam ipsa pars quae condemnata est, iudex non poterit recipere dictos fideiussores: quia dādo fideiussores non liberat: cum non dicatur soluere. ita Bal. in l. j. supra qui satis. cogant. & las. qui eum refert: & oēs tenent hanc conclusionem in l. si se non obtulit. §. ait praetor. in. j. not. supra de re iud. Hie. Chu.

Notabi

NOTABILIA.

- 1 Gladij potestate, merum imperium significari.
- 2 Inter truncationem & mutilationem membri, differentiā.
- 3 Quæ sunt meri imperij, quando delegari sint prohibita.

REGULA LXX. VLPIANVS.

NEMO potest gladij potestatem sibi datam, uel cuiuslibet alterius coercionis ad alium transferre.

A ¶ Gladij. Quot modis capiatur, vide las. in. l. imperium. in princip. hic alleg. ubi post Bar. per omnes moder. latissi. tractauit materiam huius regulæ præmaxime per laso.

B ¶ Potestas. Vide Iasonē in d. l. imperium. col. xj. versicu. secundus gradus &c.

E ADEM verba habetur in. l. solent. in prin. §. de offi. procō. & leg. † Gladij potestas significat merū imperiū: quod est habere potestatem gladij ^a ad animaduertendum in facinorosos homines: id est imperiū. §. de iuris. om. iu. & ista ptās gladij, in effectu importat, q̄ vita adimatur: vt dicit tex. in. l. aut damnum. §. j. §. de pœnis. facit tex. in. l. quisquis. in prin. C. ad legē Iuliam maiest in. l. cū vir. in. l. quāuis. in fi. C. de adult. & in. §. itē lex iulia. insti. de publ. iudi. Idē tñ est in mutilatione & abscissione mēbri: vt no. per gl. in. d. l. imperiū. in ver. animaduertēdū. & est in eodē gradu meri imperij, vt no. Bar. in. d. l. imperiū. co. iij. in. ij. gradu meri imperij. & no. p. gl. in. l. ij. C. de offi. eius qui vic. alt. ger. in gl. fi. quæ alle. tex. in. §. ad hoc prohibemus. in auth. de colla. ibi: nouissimū supplicium, aut mēbri abscissionem. & idē tradit Bar. in. l. ij. col. pe. ver. secūdō quæro. in fi. §. de publ. iud. ubi dicit, q̄ tāta potestas **b** requiritur in abscissione mēbri, sicut in toto corpore, & facit tex. in clemen. j. de homici. ibi: mutilet vel occidat.

¶ Et differentiā † inter truncationē membri & mutilationem, tradit Abb. in. c. cū illorū. col. iij. de sent. excōica. & quia. tex. æquiparat potestatem gladij, & aliā coercionem, gl. intelligit tex. de alia coercionē quæ adimat libertatem vel ciuitatem, ita q̄ capitalē pœnā cōtineat: iuxta. l. ij. §. de pub. iud. & fortē mota fuit glo. quia modica coercionē delegari pōt & mandata iurisdictione transfertur. l. fin. §. de offi. eius cui māda. est iuris. Et talis modica coercionē etiā minoribus magistratibus competit. l. magistratibus. §. de iuris. om. iud. & propter hoc glo. restringit tex. in pœna capitali: & supplet dū dicitur coercionis scilicet magnæ. Sed ista est maxima restrictio & diuiniatio, videtur ad

istum

istum tex. & verba legis repugnant dum dicitur de quali bet alia coercitione: & ideo videtur q̄ tex. intelligatur de alia coercitione & modica corporali, vt sit similis prout verbum illud alterius inducit. Quæ quidē coercitio corporalis est meri imperij. vt no. Bal. in. l. imperiū in quinto gradu. de iuris. om. iud. & respōdet ad tex. in. d. l. fi. quòd de coercitione verbali intelligitur.

¶ Sed dato quòd sit meri imperij, est in quinto gradu. vt Bar. dicit in. d. l. imperium. Et ideo insurgit difficultas, quia videtur q̄ possit delegari: † quia solū in primis quatuor gradibus, ea que sunt meri imperij prohibentur delegari: secus si sunt in quinto & sexto gradu: vt Bart. concludit in. d. l. imperiū. col. iij. ver. quæro vtrum merū imperium. Et hoc videtur, contra istū tex. qui talē coercitio nem dicit non posse delegari. Pau. de cast. in. l. j. in princ. col. iij. ver. sed quantum. s. de offi. eius. distinguit & dicit q̄ modica coercitio pōt delegari specialiter, & expressè propter vtilitatem publicā, vt delicta puniantur. ^a sed si causa simplicis iurisdictionis delegetur, modica castigatio nō transit. Et istam resolutionē Pau. de cast. sequitur do. lo. bap. de sancto Seuerino in rep. l. imperium. in. xij. q. in fin. Sed ista distinctio videtur contra istum tex. in primo membro: quia hīc (vt dixi) expressè dicitur quòd talis coercitio nō potest delegari, & æquiparatur in hoc mero imperio in quo tractatur de gladij potestate: vnde concludēdum videtur q̄ coercitio corporalis de qua hic tex. loquitur, non potest delegari: secus in verbali. d. l. fin. de offic. eius.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Habenti pignus, fideiussorem querere non oportet.
2. Pignus vendere creditor non poterit, etiam post terminum debitore precium offerente.

F R U C T V S rei est, uel pignori ^b dare licere.

IDEM dicitur in. l. fin. s. de vsuris. nam secundum glo. hīc nisi debitor haberet pignus, non de facili reperiret pecuniam mutuo. §. fi. instit. quib. mod. re contrahi. obli.

Et ideo

A ¶ Puniant.
De hoc vide la
tē Bald. in. c.
intelligimus.
col. ij. de iudi.

B ¶ Pignus p
prie, id est, cui
possessio tradi
tur creditori,
et prefertim rei
mobilis, dictū
à pugno, quia
res quæ pigno
ri dātur manu
tradunt: vt Vl
pianus ait in. l.
plebs est. ff. de
verb. sig. quod
ex eo forte fru
ctum rei labo
lenus appellat,
quia debitori
ob suam veluti
cautionem fru
ctificat, & cō
modū exhibet.
Pet. Corue.

Et ideo pecunia licitè dari potest alicui, vt fideiubeat. prout not. Barto. in. l. hoc iure. §. j. §. de dona. † Et habenti pignus non erit opus, quærere fideiussorem. Quia melius est pignori incumbere, quàm in personam agere. l. plus cautionis. suprà eodem.

¶ Et propter prædictam rationē dicit glo. in. l. si conuenerit. la. j. §. de pigno. actio. non valere pactum quod pignus vendi non possit: quia esset contra vtilitatem publicam: ex eo quod creditores non mutuarent. vt dicit glo. fin. in fin. quam alleg. Ange. are. in. d. §. fin. Et hoc modo secundum glo. hîc exponitur fructus, id est vtilitas.

¶ Et ad glo. in. d. l. si conuenerit. notandum est, † quod si conuentio facta sit cum creditore vt possit vendere pignus, si ad certum terminum solutio non fiat: & post terminum creditor non vendat, si debitor offerat solutionem, creditor vltèrius vendere non poterit. ita not. dicit Cardi. post Mathesil. in clemen. j. §. nos itaque. in vij. quæst. de iureiurando.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Quæ causæ cognitionē requirunt, delegari non possunt.
- 2 Decretum quod interponitur in alienatione rerum minoris, delegari non potest.
- 3 Decretum quod in translatione alimentorum requiritur, alteri committi non potest.
- 4 Secundum decretum in quo plena causæ cognitio requiritur, an delegari possit.
- 5 Quod hæc regula intelligatur in his quæ plenam causæ cognitionem desiderant.
- 6 Restitu. in integrum, delegari non potest.
- 7 In spiritualibus causæ delegari possunt: licet plenam cognitionem requirant.

REGVLA LXXII.

I A B O L.

OMNIA quæcunque causæ cognitionem desiderant, per libellum^b expediri non possunt.

Ista regula secundum communem intellectum, vt gloss. hîc dicit, intelligitur † quod ea quæ causæ cognitionem requirunt, delegari non possunt: & idem tenent gloss. Barto. & doct. in. l. nec quicquam. §. vbi decretum.

suprà de

A ¶ In cle. j. Et Barb. in. ix. co. in n. versi. quærit Car. & c. tñ hoc nō firmat.

B ¶ Libellū. Cū nihil aliud faciat libellus, auctore Olden dorpio, q̄ qd ius illud perfecti quēdi exhibet iudici cognitione ro de causa. q & aliās. sic describitur, vt sit breue scriptum postulationem actoris in se cōtinēs. l. ampliorum, C. de app. id meritō sua functio non videtur extendi ad ea, quæ vltèriorē causæ cognitionē postulant ad earum expeditionem. Per, Corue.

suprà de offic. proconsu. & lega.

¶ Et ad hoc facit tex. in. l. mandata. §. si tutores. §. de offic. eius cui mandata est iurisd. vbi † decretum, quod interponitur in alienatione bonorum minoris, delegari non potest, quia causa cognita interponi debet. l. magis puto. §. ne pafsim. §. de rebus eorum.

¶ Et pariter † decretum, quod in translatione alimentorū requiritur, alteri committi non potest. l. cum hi. §. sed nec mandare. §. de transact.

¶ Et similiter inferri videtur, † qd secundū decretum in quo plena causae cognitio requiritur, delegari nō possit. vt tenet glo. in. l. iubere cauere. circa finem. §. de iurisd. omn. iudi. & idem Barto. sequitur in. l. imperium. eodem titu. cum simi. vt tradit Alexan. in dicta. l. iubere. colum. penul. vbi dicit qd communiter omnes ita tenent. Et pro ista regula facit text. in. l. j. §. de his. suprà de separa. ibi: praesidis notio & nullius alterius. cum simi. vt latè prosequitur Alexan. in disputa. sua incip. Rex Aragonum. in. iij. dubio. & ista conclusio bene congruit ad tex. in. d. §. vbi decretum. qui loquitur de decreto. Sed ista regula loquitur vniuersaliter, dum dicit, omnia. & ideo ista regula restringitur in his quae officio nobili iudicis expediuntur: vt in exemplis supradictis.

¶ Secus est in his quae officio iudicis mercenario & iure actionis expediuntur: quia illa delegari regulariter possunt: licet plenā causae cognitionem videantur requirere. l. j. C. qui pro sua iuris. & no. Bar. in. l. arbitro. §. qui satisfda. cog. & idem Bar. in. d. §. vbi decretum. col. pe. vbi facit differentiam inter sententiam & decretum. & per glo. hîc.

¶ Item & secundò, regula procedit in his † quae plenam causae cognitionem desiderant. vt loquitur text. hic cum simi. §. alleg. Secus autem est vbi semiplena causae cognitio requiratur: quia illa delegari possunt. vt no. per glo. in dicto. §. vbi decretum. per tex. in. l. penult. §. vt bonorum. suprà de offic. eius. vbi Barto.

¶ Et ibi post glo. Barto. dicit hoc procedere, quantum ad cognitionem de mittendo in possessionem: sed ipsa missio actualis cum sit mixti imperij, delegari non potest. d. l. iubere. §. de iurisd. omu. iudi. l. ea quae. §. magistratibus. §. ad municip. de quo miratur Pau. de castr. in dicto. §. vt bonorum. quia si potest delegari, an quis mittendus sit in quo aliqua causae cognitio requiritur: à fortiori ipsa missio in possessionem in qua nulla causae cognitio adhibetur, debet delegari posse. in quo laborat Alexan. in dicta. l. iubere. col. ij. vbi finaliter dicit quòd maior est coactio realis quàm personalis: quia delegatus non potest citare re ipsa. vt

A ¶ Decretū.
Vbi la. si. col.
ver. sum. in. iij.
lectu. glo.

B ¶ Oia dele-
gari pnt. Quæ
causæ possint
delegari: & an
decreti interpo-
sitiō vide Bar.
i. si. nec quicq.
§. vbi decretū.
ff. de offi. pco.
& leg. & l. j. de
offi. ei? cui mā.
est iurisdī.

C ¶ Peruenit.
& huius cōmo-
di et incōmodi
in relatione ra-
tio assignari po-
test: quā idem
Paul. suprà in
reg. x. secundū
naturā. tradit:
videlicet vt æ-
quū sit et natu-
ræ conueniens
ita negotia cō-
pensare, vt ex
utili metiatur
inutile, & econ-
trā: ne iniuste
alī aliq. nimio
incōmodo gra-
uent, & aliq. ni-
mio cōmodo
lasciuiāt vel a-
butant in alios
sin min⁹ q̄ pro
huius prudētię
ratiōe fuerit. p
uisum. P. Cor.

not. in. l. ij. vbi glo. & doct. s. de iurisdī. omni iudi. & ta-
men habet cognitionem in causa.

¶ Videtur tamen aduertendum, quia tex. in. d. l. vt bono-
rum. loqui videtur non de cognitione. vt docto. dicunt.
Sed de actuali missione, vt colligitur ibi: vt bonorū possi-
detur. Sed respondetur vt per Alexā. in disputa. s. alleg.
Rex Aragonum. in tertio dubio. col. v. in. versi. non obft.
tex. in. l. cognitio. §. vt bonorum. & ibi Alex. col. ix. aliter
intelligit & declarat istum tex.

¶ Item tertio, ista regula (retento communi intellectu)
fallit in t restitu. in integ. quia illa delegari potest: l. fin.
in fin. C. vbi & apud quos. & licet glo. in. l. j. s. de dam. in-
fecto. videatur restringere illum tex. in. d. l. fin. in resti. mi-
norum. & in. l. ea quæ. §. j. ad muni. & idem Bar. in. d. l. fi.
Tamen verior est opinio, quod etiam habeat locum in
restit. maiorum: quia ille tex. generaliter de resti. loqui-
tur. & ita tenet Barto. in dicto. §. vbi decretum. ^a Imo. &
Alexan. in dicta. l. de damno infecto.

¶ Vltimò regula t non habet locum, in spiritualibus, in
quibus causa delegari potest: licet plena causæ cognitio
requiratur: vt dicit Ange. in. d. §. vbi decretum. allegat
Inno. in. c. constitutus. de relig. do. & non solum in spiri-
tualibus. Sed generaliter de iure canonico, non videtur
habere locū. Quia omnia delegari possunt, ^b de iure ca-
nonico: vt per glo. pen. in. c. quod sedes. de offic. ordi. cū
simi. vt tradūt Moder. ibi: & Roma. in consi. lix. ad discu-
tiendum: in secundo dubio.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1. Hæreditatem deferri illis, quibus tutelæ onus imponitur.
- 2. Mater & auia licet excludantur ab hæreditate, non tamē ex-
cluduntur à tutela.

REGULA LXXIII. PAVLVS.

Quo tutela reddit, cō & hæreditas peruenit nisi
cū fœminæ hæredes intercedunt.

REGULA habetur cum limitatione. & ad idem tex.
quem glo. hīc adducit in fi. de legit. patro. in. §. fi. Et sicut
mulier

mulier excipitur, idem est in minore: vt in glo. hñc quæ alleg. text. in. l. fin. de legi. hæred. & ad idem text. in. l. j. §. interdum. §. de leg. tut.

¶ Et per istam regulam, in qua defertur hæreditas illi, cui onus tutelæ imponitur infertur secundum Barto. in. l. j. In princip. suprà de leg. tut. quòd si agnati à statuto cognatis præferantur in hæreditate: eodem modo intelligitur quòd habeant onus tutelæ, & idem Barto. in consi. incip. Ciuitatis Mediolani. quem refert & sequitur Pet. de ancha. in. c. j. char. xj. vers. quod si lex prouidet. de constit. & idem sequitur Sali. in. l. fi. in fi. C. de legi. hære. & in authen. sicut. circa fin. vers. quæro tertio. C. de leg. tut. Angè. aret. in. §. actionum. in. v. char. vbi tradit materiam tutelæ. in vers. ex quo sequitur. insti. de acti. & Aret. in rubr. de acquir. posses. col. j. Alexan. in. l. j. in vlti. char. in vers. posset alleg. §. si cer. pet. & latè idem Alex. in consi. cxxj. viso statuto. lib. iij.

¶ Et ista conclusio non procedit in matre, vel in auia: quia licet mater excludatur ab hæreditate: non tamè exclusa videtur à tutela, vt notab. decidit Sali. in auth. matri & auia. col. v. in ver. nonò quæro. & in dicta auth. sicut. in fin. & idem voluit Ioan. andr. in Add. Specu. in tit. de cura. col. vj. vbi ponit instrumentũ curæ furiosi. circa fin. in vers. dicit Vbertus de bobio. & ita aliàs consului vt patet in consi. xvj. & postea reperi Alexan. ita consuluisse in consi. §. alleg. & rationes dixi. in. d. consi. & in c. ex parte de appel. Philippus Decius.

NOTABILA.

- 1 Dispositio generalis, etiam militem comprehendit.
- 2 Vbi filijs in potestate tutor dari potest, similiter & posthumis datur.
- 3 Curator, testamento dari non potest.
- 4 Curator furioso vel mente capto à patre testamento dari potest.
- 5 Filio ex hæredato, pater tutorem dare potest.
- 6 Pater substituere potest filio suo pupillo, etiam ex hæredato.
- 7 Filio naturali tantum instituto, an tutor dari possit.

§. NEMO POTEST TUTOREM DARE.

NEMO potest tutorem dare cuiquam: nisi ei quem in suis hæredibus cum moritur habuerit habiturus ue esset si uiuisset.

PRIMO ibi: nemo. Cū gl. colligitur t̄ q̄ dispositio quæ generaliter loquitur, habet locū etiā in milite vt hñc. Quia ista regula etiā in milite procedit. l. iij. §. de test. tut. Et probatur ista cōclusio in. l. an fraudē in fi. ibi: quia generalis est ista determinatio. & Bal. ibi per illum tēx. dicit q̄ dispositio generalis, includit etiam personas priuilegiatas. ad idem facit tēx. l. impuberi. §. de admini. tuto. de quo videndū est, quod dixi in

regu. j. §. eo. & in confi. v. & in. l. ex testamento. C. vnde lib.

¶ Et quantū ad regulam, exēplum ponitur secundū gl. in. §. permissum est. & in. §. cum autē. insti. de tut. † vbi filijs in potestate, dari potest tutor & etiam posthumis. Quia si viuis parentibus nascerentur, essent sui heredes: ex quo sequitur, q̄ mater non habet talem potestatem: quia suos heredes non habet. l. illud. §. ad testamenta. §. de contratab. §. scēming. institu. de adopt. Et ideo si datus sit à matre, indiget confirmatione. l. ij. in princi. §. de confir. tut. Et hoc verum intelligitur, nisi mater illum institueret. vt in. l. pater. §. de testa.

¶ Et regula ista procedit in tutore, prout loquitur. † Secus est in curatore qui testamento dari non potest. Ideo si à patre datus sit, confirmatione indiget. §. j. insti. de curato. & ratio videtur: quia tutor datur etiā inuitis pupillis. l. ij. §. de tute. l. necnon. §. de tuto. & cura. da. ab his. Secus est in curatore, qui datur puberibus volentibus. institu. de curat. §. item inuiti. Et quia tutor datur principaliter personæ, est ius ac potestas in capite libero. l. j. §. de tutelis. Et curator datur principaliter rebus. l. in copulandis. C. de nupt. Et ideo in tutela quæ respicit personam, ratione patriæ potestatis pater habet maiorem potestatem in prouidendo de tutore. & ad hoc bene facit tex. in. d. l. pater heredi. §. de testa. tut. dum ibi dicitur, quòd mater potest dare tutorē filio instituto: quia in rem potius quàm in personam, datus videtur: & quia pubes habet iudicium, cum possit testari. l. quæ tate. §. de testa. & potest sibi provide-
re in petendo curatorem. l. j. C. qui pe. tut. & curator solum datur petenti. l. qui habet. §. si pupillus. §. de tutelis.

¶ † Et prædicta locum habent, in curatoribus aduultorum, in quibus rationes præallegatæ procedunt. Secus est in curatore furiosi, vel mente capti. Qui etiam in testamento à patre dari potest. l. fin. §. & si quidem. C. de cura. fur. l. de creationibus. C. de episco. audien. & not. Bar. in. l. j. §. de confir. tut. & talis curator qui datur furioso vel mente capto, datur principaliter personæ: vt not. Sali. in. d. l. in copulandis. impuberi autē curator dari non potest etiam à milite. l. impuberi. §. de admi. tut. & no. Bar. in. l. j. §. de confir. tut. & sic non solum adulto qui habet intellectū: sed etiam impuberi curator à patre dari potest.

¶ Et regula ista ampliatur, † vt etiam filio exhæredato pater tutorem dare possit. dicta l. patri. §. de testamen. tut. & not. per glo. in. l. naturali. §. de confirma. tuto. in gloss. j. Et ratio videtur, quia talis datio tutoris, est in fauorem pupilli. † Sicut etiam videmus quòd pater potest
substitue

substituere filio suo pupillo exhæredato. §. non solum. institut. de pupil. & in hoc consistit prærogatiua patris: qui habet filium in potestate: aliàs autem si filius institutus sit: etiam mater tutorem dare potest. l. pater hæredi. §. alleg. † & tali casu etiam filio naturali tantum instituto, tutor dari potest. l. naturali. vbi gloss. in princip. §. de confir. tuto. imò etiam extraneo instituto, tutor dari potest. l. si patronus. suprà de confirma. tuto. Et de his recurrendum est ad doctrinam Barto. in. d. l. naturali. in. §. si quærat. §. de confir. tuto. quam refert Ange. areti. in §. promissum. institut. de tute. & ibi de alijs requisitis, ad declarationem huius regulæ.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- Vis, quòd pluribus modis dicatur committi.
- Habēs arma licet illa deposuerit, tamen vin cum armis intulisse dici potest.

§. VI FACTVM.

VI FACTVM uidetur id esse, quod de re quis cum prohiberetur, fecit.

REGVLA ista bene declaratur in. l. j. §. quod si vi factum. §. quod vi aut clam. † vbi dicitur, quòd vis^a pluribus modis committi dicitur. & tradit Lucas de pen. in. l. si coloni. co. ix. in fi. C. de agrico. & cēs. li. xj. Et breuiter Vis est maioris rei impetus, cui resisti non potest. l. ij. suprà quod metus cau. Et hîc vt factum accipiat, pro actu illato in alterum: vt in. l. extat. §. quod metus cau. & in toto titulo. §. de vi & vi arma. & in. l. vt vim. suprà de iusti. & iur. Et no. Bar. in. l. j. §. de tutel. col. ij. in versi. pro declaratione. & ibi prosequitur, quòd alijs modis vis dicitur. & pro tali violentia illata quis excusatur. l. si ea res. §. de acti. emp. l. si merces. §. vis maior. §. locati. in. l. j. C. cōmo. in. l. j. C. depositi. & dicitur violentia illata cū armis, quando quis habet arma ad latus: dato quòd arma non extraxerit: vt not. Bart. in. l. iij. §. cum armis deiectū. in versi. secundò noto ad statuta. §. de vi & vi arma.

A Vis, quot sint species violentiæ. Vide Ias. in. l. si quando. in princip. C. vnde vi. & per Abb. in. c. ad audientiam. & in. c. sacris. quod met⁹ causa. Alexā. in. l. Pomponius. §. cum quis. de acqui. poss. colum. x.

& dicit Ang. in l. iij. §. qui armati. eo. tit. quòd t̄ etiam ille qui habebat arma, si illa deposuit: tamen dicitur vim intulisse cum armis per gl. ibi. & not. Alexand. in consil. xcix. quoniam per excellentissimum. col. j. lib. iij. & est repetitum in consilio. xlvij. lib. iij. Philippus Decius.

NOTABILIA,

- 1 Clam fieri, quando dicatur?
- 1 Matrimonium, quando clam fieri dicatur?
- 3 Delictum clandestinum, quando dicatur?

§. CLAM QVOD.

CLAM Quod quisq; cum controuersiam haberet habiturum, ut se putaret, fecit.

A ¶ Clam. Vi de las. i l. clam possidere. hic allega. & in. §. item si quis. in. sit. de actio. ix. col. & Feli. in c. consultit. ad si. de offi. dele. & ibi eius apo. & Barba. in cō. sil. xlv. & consil. xlvj. in primo vol.

ET QVANDO dicitur clam^a fieri, latius declarat tex. in l. iij. §. si. §. quod vi aut clam. quem gl. hic adducit. & secundum Barto. in l. ij. C. de his qui de publi. ratio. lib. x. t̄ Clam fieri dicitur, quicquid taliter fit, quòd non possit venire in notitiam eius cuius interfit. allegat. l. clam possidere. §. de acq. posses. & similiter dicit Bart. in. d. l. ij. per illum tex. quòd clam fieri dicitur, quod fit sine autoritate principis vel iudicis quæ requiritur, & idem Bar. in l. j. C. de prædijs curia. lib. x.

¶ Et t̄ clam dicitur factum matrimoniū, quod est factum coram duobus testibus: quia fieri publicè consuevit secundum Bart. in. d. l. ij. Et not. plenius per glo. in. c. j. in ver. clandestina. de clandesti. despon. quæ dicit q̄ tribus modis dicitur clandestinum matrimonium,

¶ Et dicitur clam fieri illud, de quo est factum instrumentum si iniūgatur notario & testibus ut rem secretā teneāt: ut not. Bar. in l. in fraudem. in prin. §. de his quib. ut indig. Et quando quis facit actum per interpositam personam, clam facere dicitur: & fraus præsumitur. ut not. Barto. in l. pupillus. §. si. §. de autoritate tut.

¶ t̄ Et quando dicatur delictum clandestinum. not. Bal. in l. cum fratrem. in prin. C. de his qui. ut indig. Et inter alia dicit, si de nocte commissum fuerit maleficium. & idem Ang. in l. j. §. occisorum. §. ad sillanianum.

Philippus Decius.

Quæ

NOTABILIA.

- 1 Quæ in testamento nõ intelliguntur, perinde haberi ac si scripta non essent.
- 2 Exceptio obscura, pro non opposita habetur.

§. QVAE IN TESTAMENTO.

QVAE IN testamento ita scripta sunt ut intelligi non possint: perinde sunt ac si scripta non essent.

VLTRA gl. hñc adde tex. in l. ij. §. de his quæ pro non scrip. habentur. † vbi dicitur. Quæ in testamento scripta essent, neq; intelligeretur quid significarent: ea perinde sunt, ac si scripta non essent. & facit tex. in l. duo sunt Titij. §. de test. tute. vbi vitiatur dispositio testatoris: quæ licet legatur, intelligi non potest quid senserit testator. Ad idem tex. in l. ita fidei. circa fi. §. de iure fisci. & in l. iij. §. si duobus. §. de adimen. leg. & per illum tex. Barto. ibi dicit † q̄ exceptio obscura, pro non opposita habetur. & facit text. in l. Titia textores. de leg. j. cum simi. vt tradit ibi Alexan. & dicit Bald. in. c. fi. de consti. col. fi. versi. vltius noto. q̄ statutum obscurum in causis, allegari non debet.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Stipulatio valet, quando quis stipulatur dare alteri, quod sua interest.
- 2 Fallit in notario qui alteri stipulatur ratione officij.
- 3 In donatione facta absenti per notarium, quando transferatur dominium?
- 4 Nomine alterius an stipulari quis possit?

§. NEC PACISCENDO.

Nec paciscendo, nec legem dicendo, nec stipulādo, quisquam alteri cauere potest.

IN EFFECTV ista regula est, quæ habetur in l. stipulatio. §. alterius^a. §. de ver. obli. & in. §. si quis alij. insti. de inuti. stipu. in l. iij. C. de inuti. stipu. quia debet stipulari, quod sua interest. d. §. alteri.

¶ Et ideo valet † stipulatio, quando quis stipulatur dare alteri quod sua interest. d. l. stipulatio ista. §. si stipuler. vbi plura exempla ponuntur. & in notabili casu tradit Alexand. in confi. lxxij. visis. lib. ij. in fi. Et de ista regula cum

A ¶ Alteri. vbi latissime p̄ docto. & per las. qui ponit plures extensiones & limitationes ad istam regulam. & adde q̄ in dubio stipulatus pro se intelligitur stipulari. de quo vide Soci. qui ponit regulam & fallen. in tractatu fallen. in regu. cccclxxxj.

aliquibus limitationibus scribit Alexan. in consi. xcvi. ex his quæ in the-
mate. col. penul. lib. j. & in consi. xix. in his quæ. col. iiij. lib. iiij. Et ista pri-
ma limitatio intelligitur, quãdo dicitur: promittis mihi quòd dabis Titio.
¶ Secus si dicitur: promittis Titio quòd dabis Titio: vt gl. concludit in
d. §. si stipuler. in verb. fieri. & ita cõmuniter approbatur: vt dicit Alex.
ibi post Bal. quem ibi refert in l. iij. C. de inutili stipu. & idem in libello:
quia non debeo petere te condemnari Titio ad dandum illi, sed condẽ-
nari mihi ad dandum Titio: vt Bal. dicit in l. si cui. §. si. de lega. j. & Alex.
in. d. §. si stipuler. & in consi. xl. circa primum. lib. v. Et circa conceptio-
nem verborum, quando quis alteri stipulatur, latè insistit Bart. in. d. §. si
stipuler. & Roma. in consil. xxj. præsens instrumentum. & Alexan. in. d.
consi. xl. lib. v.

¶ Secundò regula fallit principaliter, propter authoritatem personæ vi-
delicet in notario† qui alteri stipulatur ratione officij: vt not. Bar. in. d.
l. stipu. ista. §. si stipuler. col. iiij. ver. iij. fallit. vbi alleg. l. j. §. erigere. §. de
magistr. conuen. & l. non aliter. §. de adop. & idem concludit Bald. in l.
nec ei. §. eorum. ver. quæro nunquid tabellio. §. de adop. in l. ij. §. rem pu-
pil. sal. fore. cū si. vt tradit Alex. in. d. §. si stipu. co. iiij. vbi dicit quòd ista
est cõmunis opi. Et debet cõcipere verba in personam suam, nomine eius
cui vult acquirere: vt no. in. d. l. nec ei. §. eorum. Et tali casu transit actio
vtilis sine cessione: vt dicit Bart. in. d. l. ij. in prin. vbi alleg. tex. in l. ij. C.
de magistr. conuen. & idem not. Bal. in l. Caius. §. de vsu. cum si. vt per
Alex. in. d. §. si stipuler. Et ita de facto & consuetudine seruatur: vt not.
Bald. in. d. l. non aliter. de adop. & tradit Soci. in consi. cxxv. visa narra-
tione. in fi. & Pet. Philip. corn. in consil. quinquagesimo. videtur in hac
consultatione. lib. j. col. iiij.

¶ Et de donatione recepta per notarium, not. Bald. in l. cum à socero. cir-
ca fi. C. de iur. do. Ro. in consi. ccccciiij. in casu propositæ consultationis.
in fi. & facit quod habetur in decisione Delphinali. xlix. in processu. vbi
concludit† qd in donatione facta absente, mediante notario qui stipula-
tur, dominiũ transfertur. & intantum ista conclusio procedit, quòd ante
ratificationem eius cuius nomine notarius stipulatus fuit, non potest ille
qui semel donauit vel vendidit constituto appposito, non potest interim
alteri donare vel vendere: vt notabiliter tradit Corneus Perusi. in cõsil.
l. §. alleg. col. v. de quo videndum est quod dixi. §. eo. in reg. contractus
in. v. limi. constituti. vbi tenui contrarium allegando Pau. de cast. in cõs.
cxvj. visis his quæ narrantur. in. ij. dubiò. & in cõs. clxxij. in præsentī casu

A ¶ Testamento. Vbi Ias. ponit quando habeat locum ista regula in civilibus, & quando in criminalibus, & doc. in regula non debet, & in regula sine culpa. de reg. iur. lib. vj. vbi Dyn. & eius additio. multa exempla ponunt.

B ¶ Puniatur. Intellige pœna pecuniaria non tamen corporali. ita Ias. in d. l. si quis in suo. §. legis. & do. Philip. in d. c. ij. de consti. col. ij. versu. & prædicta cōcīnsio. de

in nouis. Et ad supradi. notandum est, t quod licet quis alteri directō stipulari non possit: pōt tamen sibi quis stipulari nomine alterius cui postea ratificanti acquiritur: vt nō. Bar. in d. §. alteri. in prin. Abb. in cōs. lxxxvj. visis. li. ij.

Philippus Decius.

NOTABILIA

- 1. Quis non debet odio alterius prægrauari.
- 2. Sine culpa, quis puniri non debet.
- 3. Statutum quod vnus pro alio puniatur, an valeat?

REGVLA LXXIIII. PAPINIA.

Non debet alteri per alterum, iniqua conditio inferri.

IVR A concordantia sunt in gl. facit tex. in l. cohæredibus. C. fa. ercif. in l. si vnus. §. ante omnia. §. de pac. & xiiij. q. v. in c. deniq. Et t vnus non debet odio alterius prægrauari. l. si quis in suo. §. legis. C. de inoffic. testa. ^a & in l. sancimus. C. de pœnis. cum simi. ibi alleg. in glo. Et t sine culpa, non est quis puniendus: vt in reg. sine culpa. de reg. iur. in. vj. in. c. ij. de consti. cum simi. ad istam regulam: vt tradit And. sicu. in consi. xvij. col. vij. lib. ij. & in consi. xxiiij. in fi. col. eod. lib. ij.

¶ Et sicut non debet, eodem modo non potest ab altero priuato conditio iniqua inferri: secus videtur autoritate publ. quia t valet statutū, quod vnus, p alio puniatur ^b: de quo videndum est q dixi in d. c. ij. de cōsti. Et princeps ^c, & ciuitas possunt ius alterius auferre. vt dixi in. c. quæ in

& Bartol. consilio. xvij. in. ij. colum. in princ. incip. elementissimi dei patris. & c. & Soci. in l. cū filiū familiās. de verbo. obliga. supra. & latē Ioan. de ana. in. c. referent. de deli. pue. col. iij. versu. & sic vult & c. & ibi addit Abb. qui ponit an valeat statutum q quis puniatur pœna pecuniaria pro homicidio vel pro furto. Hieronymus Chuchalon,

B ¶ Princeps. Vide remissū per add. ad Dy. in reg. sine culpa. in verbo res. in lite. ra. a. & do. Philip. in. c. ex parte. el. ij. de offi. dele. iij. col. in fi.

quovlra eū & Mod. ibi vide Felt. in. c. ius generale. & j. dif. & Ang. in trac. male. i ver. sem pronij. & Soci. in l. modestinus ff. de exceptio. vbi hoc declarat quādo esset cōmissum itra territorium stautentium, aliās non. & adde q tale statutū nō pōt fieri à mercatorib⁹. ita Socin. ibi, de quo tamen vide Ias. vbi supra. qui allegat plures tenentes cōtrarium. & Are. in consil. xcj. inci. vīsa consultatione. & Florianus in l. noxali. ij. col. supra de nox. act. Are. in §. actiōes. insti. de actio. in. iij. co. & latissimē Ias. ibi. antequā nul. colum. cum duabus sequē.

ecclesiarum. de consti. & facit tex. in l. quid ergo. §. qui hæ res. de lega. j. in l. qui seruum. in prin. de verb. oblig. vbi facto debitoris, liberatur debitor in præiudicium creditoris: quia ita disponitur à lege.

Philippus Decius.

NOTABILI A.

- 1 Consilens, consilium semel emissum, non mutat.
- 2 Consilium, interdum pro voluntate accipi.
- 3 In principe variatio & inconstantia maximè reprobantur.
- 4 Princeps motu proprio reuocans quod prius concessit, circumuentus fingitur.

REGVLA LXXV. PAPI.

NEMO potest mutare consilium suum, in alterius iniuriam.

A ¶ Mutare. De materia no stre regulæ vide latissimè. Dyn. in. d. reg. mutare. & in regu. quod semel. & ibi per eius ad. di. de regu. iur. lib. vj.

VLTRA glo. hîc, glo. in reg. mutare^a consiliū eo. tit. in. vj. exemplificat. in l. per fundū. §. de serui. rustico. prædio. & in. c. publicato. de elec.

¶ Et per istam reg. dicit Bal. in. d. reg. mutare consiliū. vt Perusi. ibi refert, † quod consultor cuius cōsilio causa fuit commissā, si semel dedit eius consiliū non potest postea illud mutare. & facit tex. in l. quia arbiter. §. de arbi. vbi arbiter etiam si errauerit, non potest errorem suum corrigere. Et hoc dictum videtur procedere in consilio necessario: secus est in volūtario: quia excusatur doctor qui consuluit contrarium eius, quod aliàs cōsuluerat. vt not. Bald. in l. de tutela. C. de in integ. resti. & in l. si. §. cum in secunda. in fi. C. de fur. & in. c. ne innitaris. in fi. de consti.

B ¶ Doctore. Vide per Fabrū & Ang. in §. his ita. insti. de iust. & iure. Ias. in l. gallus. §. ille casus. col. iij. de lib. & post hu. & Fel. c. ne innitaris. de cōsti. & Bo logni. in repet. auth. e. habi. C. ne filius pro patre. col. xxij.

vbi refert simile de Augustino qui fecit librum retractationum. Et de doctore bno, Ange. in l. Labeo. in fi. de ser. rusti. præ. & facit tex. in. d. l. diui fratres suprā. de iurepa. vbi iuriskon. mutauit opin. & hoc quandoq; fecit Barto. vt colligitur in l. si pater. C. de insti. & substi. & in l. qui Romæ. §. duo fratres. in. iij. q. de verbo. obliga. nam sano vtitur consilio, qui reuocat quod malè fecit. c. cum cessante. de appel. cum simi. vt dixi ibi. Et ideo se excusat And. sicu. quod mutauerit opi. in consi. j. char. vij. lib. j. & in cō fil. x. col. ij. eo. lib. j. & in. c. j. col. xxij. de consti. Cauendū tamē est doctoribus in consulēdo, ab ista mutatione opinionis

nionis tanquam ab igne: quia ob malignitatem linguarum, talis mutatio in malam partem accipitur. vt dicit Ang. in. d. l. Labeo. in fi.

¶ Et quantum ad regulam hîc, si capiatur consiliû pro voluntate recidit in idem quod dicitur in regula quod semel placuit. eo. tit. in. vj. & in alia regula quæ dicit, quòd variatio reprobatur. l. in causæ. in prin. de procu. c. causa in multis. in fi. de rescrip. in. vj. cle. j. de renun. de quo not. Bal. in l. de rebus. ff. rerum amo. cum simi. vt tradit Alexan. in l. si ex toto. §. fi. de lega. j. & Feli. in. c. cum olim. col. iij. de re iud. in. c. præsentata. col. ij. de testi. & tradit Ange. in. §. is itaque. in glo. tamen verbo auertit. de iur. sti. & iure.

¶ Illud non videtur prætermittendum, † quòd maximè in Principe variatio & inconstantia reprobatur. Quia in principe tanquã in fonte, iustitia debet esse constans voluntas: & principibus conuenit illud verbum, semel locutus est Deus: & quod scripsi scripsi: & ideo princeps debet habere vnum calamum & vnam linguam, & non plures. Quia scriptum est quæ processerunt de labijs meis, non faciam irrita: vnde debet esse immobilis sicut lapis angularis: & sicut polus in cælo: verba sunt Bald. in consi. cclxxix. pridie enim consului. lib. iij. † & ibi concludit, quòd quando princeps etiam motu proprio reuocat illud quod prius fecit, fingitur circumueutus: aded quòd contrarium probari non potest: & ita ampliare videtur, quod dicitur. in. c. cû olim. de re iud. Et idem de secunda concessione alteri facta, quòd non valeat contra primã latè probat & tenet Roma. in consi. ccxviii. circa primã. & idem Pau. de cast. in consi. clvj. viso & examinato puncto. cum simi. vt in simili casu Alexan. scribit in cõsi. iij. ex his quæ in themate. lib. v. & in consi. xxij. viso processu. col. iij. eo. lib. v. And. sicu. in consi. xij. lib. iij. & dixi in consi. cxxj. & adde q̃ istam q. de secunda concessione contra primam, an valeat latè disputauit Lucas de penna in l. prædia. C. de loca. prædio. ciuil. lib. xj. vbi in vtranque partem, triginta facit argumenta. & in. xviii. argu. partis negatiuæ multa dicit, de variatione quæ in principe magis damnatur.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Vbi consensus requiritur, ille actus ex certa scientia fieri debet.
- 2 Obligationem extra id quod agitur, interdum accidentaliter contrahi.
- 3 In delictis, etiam quem obligari.
- 4 Error, quòd allegari non possit.
- 5 Quid de clausula sciens se non teneri, remissiue.
- 6 Quòd clausula ex certa scientia non excludit, quominus probari possit.

Clausu

7 Clausulam ex certa scientia non operari in his de quibus præsumitur princeps ignorantiam habere.

REGULA LXXVI.

PAPINIA.

IN TOTUM omnia quæ animi destinatione agenda sunt: non nisi vera & certa scientia perfici possunt.

IBI in totum. glo. exponit, id est omnino. referendo ad illa verba, nisi vera & certa scientia. Sed magis conuenit, quod verbum in totum referatur ad illud quod de animi destinatione dicitur: & erit sensus, quod illa quæ in totum animi destinatione agenda sunt: non nisi vera scientia perfici possunt. hoc tamen verbum in totum, parum operatur: ut in simili probatur in. c. cupientes. §. cæterum. de elec. in. vj. & in effectu erit regula † quod ubi consensus requiritur, ille actus ex certa scientia fieri debet & non per errorem: quia errans non consentit. l. si per errorem. §. de iurisd. om. iud. l. ij. in prin. §. de iudi. l. si quis uxori. §. cum Titio. in fi. §. de fur. l. non idcirco. C. de iuris & fac. igno. l. ad probationem. C. locati.

¶ Quandoq; tamen † etiam extra id quod agitur, obligatio accidentaliter contrahitur. l. si is quem. in fi. §. como. & in. §. is quoq; in fi. quib. mod. re contrahitur obli. & in §. item is cui. insti. de obliga. quæ ex quasi contractu. Et etiam † in delictis quis obligatur licet non ex proposito & voluntate. l. scientiam. §. penul. §. ad leg. aquil. cum simili. ibi allegatis. in gl. & latè tradit Bart. in l. diuus. de fidei. & in l. respiciendum. §. delinquent. in fi. §. de pœ. & not. Bald. in l. si quis non dicam rapere. col. penul. C. de episc. & cleri. Et per istum text. ibi: non nisi vera & certa scientia perfici possunt: phatur quod dici solet † de clausula^a certa scientia. quæ facit quod error^b allegari non possit: ut not. Bald. in l. ij. in. vij. q. in fi. C. de rescinden. vendi. ubi hoc tradit pro cautela, ut dicatur illud factum fuisse ex certa scientia. & idem Bal. in l. mater. colum. iij. C. de rei venditio. & subiicit ibi in ver. quid ergo si tabellio. quod creditur tabellioni asserenti de tali scientia & intelligentia. & tradit Alexander in consilio. lxj. viso processu. colum. ij. lib. ij.

A ¶ Clausula. quotuplices sint clausulæ. Barb. in. c. mandatum. de rescrip. §. col.

B ¶ Error. Vi. de larif. Iaso. in l. error. C. de iur. & facti ign. in prin.

Et idem

A ¶ Teneri. Vide Alexan. in l. sed & si quis. §. item quæritur. ff. si quis cautio. vbi melius quod alibi reperies declaratum.

B ¶ Plenitudine. Adde eundē in. c. j. col. v. de confirma. vti. & c. & in. c. porrecta. eo. tit. pe. col. vbi ponit quinque modos per quos cognoscitur clausula ex certa sciētia. cui adde Iaso. in l. si quis iniquum. ij. colum. ff. quod quisque iuris. & adde dist. Areti.

in. c. ad hęc. ij. colum. in fi. de

¶ Et idem de ista clausula sciens se nō teneri. ³ not. Bar. in l. fi. §. idē quæsiuit. de condi. indeb. l. si dari. in fi. de ver. oblig. cum si. vt ibi tradit Alex. ibi in prin. & in consi. xlij. super præmissis. co. v. lib. j. & in cōsi. liij. visis. co. vij. li. iij.

rescrip. & Barba. in consilio

¶ Notandū tñ est, quod talis clausula ex certa sciētia. nō excludit quominus contrariū pbari possit: vt no. Bal. in l. sed & si quis. §. fi. §. si qs cau. cū si. vt tradit Alex. in. d.

lv. col. iij. vol. iij. & in consi.

l. si dari. Et quādo talis clausula ex certa sciētia apponitur à principe, factū ab eo in dubiū reuocari nō potest: vt no. Bar. in l. conficiuntur. §. codicilli. §. de iur. codic. & idē Bar.

xxxiiij. vol. ij. co. vj. i medio.

in consi. cxcvj. ciuitati Camerini. Old. in cōsi. cclvij. factū tale est. col. iij. Et in notabili casu in donatione tra. Pau.

sed an possit pbari per testes

de cast. in cōsi. cv. donatio prædicta. vbi in. ij. col. cōcludit qd per talē clausulā ex certa sciētia, apparet quod princeps

gl. lo. an. quos refert Phi. in. c.

voluit præiudicare illi cui erat ius quæsitū. allegat glo. in c. ad hęc. de rescri. & idē Io. de ana. in cōsi. lxxxj. viso in-

statutum. de re scri. lib. vj. col.

strumēto. co. fi. Alex. in cōsi. ccxv. nec arguēdi sumus. co. vj. ver. vj. cōfirmatur. lib. ij. & in consi. j. ponderatis his.

ij. tenent quod & ista est cōis

col. xv. lib. v. & dicit Bald. in. c. j. §. si quis aut. in prin. per illum tex. de pace cōstan. quod nō debet quis audiri con-

opi. quā sequitur Ang. Alex.

tra illud quod princeps facit ex certa sciētia, sed debet repelli: & illi perpetuū silentiū imponi: quia quod princeps facit ex certa sciētia, videtur facere de plenitudine p-

& Ias. l. si quis iniquum. ff. qd

testatis: vt not. Bal. in l. eos. in prin. C. de app. Abb. in. c. ad hęc. per glo. ibi. de rescrip. in. c. cum inter. col. j. de excep.

qsq iuris. Abb. clemē. ij. de re-

in. c. cum olim. col. vj. de re iud. Et in notabili casu Ro. tradit in consil. ccclxix. circa primum. in quinto dubio. circa fin. & dixi in consil. cxcj.

scrip. & in. c. in ter. j. col. de ex-

cep. Bal. in præ ludijs seu. xiiij.

col. cōtrarium tñ tenēt Do. de

Rota Decisio. cccxxxij. inci.

licet Ro. in tit. de pba. fo. iij.

Do. in. d. ca. sta tutū. col. viij.

& vide finali- ter Barb. in cle.

& si principa- lis. de rescri. co.

xij. ver. vtrum autem sciētia

autem sciētia

autem sciētia

autem sciētia

Notan

& c. vbi dicit in. xiiij. col. quod decisio Rotæ est in obseruantia: finaliter tamen facit quandam di. tacendo autorem, quam videas per Do. Aret. in. c. ad hęc. de rescri. penul. col. ver. tu verò. & c. Hierony. Chuchalon,

A ¶ Ignorantia. Adde eundem in. c. j. de cōfirmat. vtili vel inutili. v. col. verfi. diuide. idem Barb. cōfi. xl. xvij. colū. iij. volu. & confi. lv. eodē volu. iij. col.

B ¶ Scientia quos effectus habet. vide Abb. & Are. in. c. ad hanc. de rescri. c. pastoralis. §. preterea. de off. sic. deleg. Aret. in. c. sicut Romana. de rescri. iij. col. Feli. in. c. nonnulli. eod. tit. vij. col. & tracta. clausula rum. fo. iij. col. xij. ver. clausula ex certa scientia. & c.

¶ Notandum tamen est, + quod talis clausula non operatur in his de quibus princeps præsumitur habere ignorantiam^a vt not. Bal. in. l. fi. col. penul. C. sen. rescin. non pos. sequitur Alexan. in confi. liij. viso processu. col. pen. lib. v. & Abb. in. c. pastoralis. §. præterea. de offi. deleg. in gloss. in verbo certa scientia: & Pau. de castr. in confi. clix. quæstio ista vertitur. in fin. vbi inquit quod clausula ex certa scientia nihil operatur in his quæ apparent ignorata. & Fran. de curte in confi. lxx. super præmissa narratione. col. viij. Et hoc verum videtur, quando constat vel probatur de ignorantia: aliàs præsumitur scientia propter illa verba ex certa scientia^b per supradicta. & ita cōcludit Alex. in confi. xv. visis narratis. col. ij. lib. v. & ideo quod dicit Bal. in. d. l. fin. intelligitur, quando constat de ignorantia: non autem sufficit quod præsumatur vt ipse dicit. quia illa præsumptio remouetur propter illa verba ex certa scientia. Sed quando constat vel probatur de ignorantia: verba ex certa scientia nō attenduntur: quia in claris, non est opus coniecturis. §. cum ita. de verbo. oblige.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Actus q̄ sit terminus generalis.
- 2 Actus legitimi, qui dicantur?
- 3 Quod purè fieri potest, potest & sub conditione.
- 4 Legitimitas, q̄ sub conditione fieri possit,
- 5 Purè qd̄ nō fieri pōt, interdū sub cōditiōe fieri permittitur.
- 6 Actus hīc expressi, q̄ diem nec conditionem recipiant.
- 7 Conditio executionem respiciens, etiam expressa non vitiat.
- 8 Conditionem tacitam, ex natura actus intelligi.
- 9 Sententia q̄ fieri non possit, sub conditione extrinseca.
- 10 Expressio eius quod tacitè inest, nihil operatur.
- 11 Dictum de conditione an intelligatur de conditione de præfenti vel de futuro?
- 12 Collatio beneficii facta sub conditione si vacat, an valeat?
- 13 Conditio de præfenti vel præterito an apponi possit in casibus hīc expressis.
- 14 Conditio de præfenti vel præterito, non est propriè cōditio,

REGULA LXXVII. PAPI.

ACTVS legitimi qui non recipiunt diem vel conditionem, ueluti emancipatio, acceptilatio, hæreditatis aditio

tis aditio, serui optio: datio tutoris, in totum uitiantur, per temporis uel conditionis adiectionem. Nonnunquam tamen actus superscripti, tacite recipiunt, quæ aperte comprehensa uitium afferunt. Nam si acceptum feratur ei, qui sub conditione promittit: ita demum egisse aliquid acceptilando intelligitur si obligationis conditio extiterit: quæ si uerbis nominatim acceptilationis comprehendatur, nullius momenti faciet actum.

ACTVS † terminus est generalis. l. Labeo. in principi. supra de verb. signifi. facit text. in. l. eum actum. supra de neg. gest. in. l. cum seruus. in fin. de condi. & demonst. Et quandoque accipitur pro specie seruitutis: ut probatur in. l. j. §. j. supra de seruitu. rusti. prædi. Et hinc generaliter accipitur, ut colligitur ex his quæ in text. notantur. † Et actus legitimi dicuntur omnes inuenti vel probati, ea lege & quacunque parte iuris scripti: ut in. §. constat. institutu. de iure naturali. & ita dicit Dynus in regu. actus eodem tit. in. vj. facit in. l. legitima. §. de pact. in. l. Gracchus. C. de adulte. Et videntur actus omnes legitimi, qui non prohibentur à lege. facit tex. in. l. necnon. §. quod eis. §. ex quib. cau. ma.

¶ Et ista regula restringitur in casibus hinc expressis: ita quod regula in contrarium: quia † regulariter quod fieri potest purè, pariter & sub conditione fieri potest. §. emptio. institutu. de emptio. & venditio. l. ij. §. de in diem adiec. §. omnis stipulatio. insti. de ver. obli. cū fimi. ut prosequitur Dy. in. d. regula actus. Et istam declarationem Dyn. tradit glo. in. d. §. omnis. in verbo in diem. & latè sequitur Cuma. in cōsi. lxxxviij. supposito tenore. col. j. ubi propter hoc infert, † q. legitimatio fieri potest sub cōditione: quia non est de hinc numeratis. & idem Card. in cōsi. ciij. casus super quo. col. pe. ver. ad secundum. ubi propter hoc cōcludit q. acceptilatio fieri potuit sub conditione, quia nō est de hinc numeratis. & idem sequitur Alex. in. l. à diuo Pio. §. in vēditione. col. vj. in fi. de re iudi. Et pro ista declaratione facit relatiuū qui, de cuius natura est restringere. l. omnes populi. §. de iusti. & iure. Et secundum resolutionem supra dictam, specialiter in casibus hinc expressis. quod iure fieri potest, non potest fieri sub conditione. facit tex. in. c. ij. de elec. in. vj. ^a † Et e contra quandoque quod purè fieri

A In. vj. Vbi vi
deas docto. qui
dicūt q. matrī
monium carna

le pōt bene cōtrahi sub cōditione: ut in. c. sup eo. de cōdi. appo. an autē possit contrahi ad tēpus nō nisi p dispensationē papæ: ut ibi p eos. & Imo. in cle. j. de cōsang. & affi. & vide Alex. i. cōsi. lxxv. in. j. vol. & la. in. l. iulianus. ij. col. de leg. j. & Imo. in. l. gerit. fina. col. de acquir. hære. & docto. in dicta regula actus.

non potest, permittitur sub conditione. l. in fuga. C. ad legem iuliam, de plagia. & glo. fin. ibi: ad idem tex. in l. si socius. §. de hæred. insti. l. si rem meam. de verb. oblig. in l. in tempus. §. de hæred. insti. Et quandoque etiam quod non licet purè non licet sub conditione. l. Seius, & Augerius. suprà ad legem fal.

¶ Et quantum ad propositum nostrum hîc, † q̄ actus hîc expressi non recipiunt diem neque conditionem: hoc intelligitur in conditionibus quæ in facto consistunt: secus si in iure: quia valet aditio hæreditatis si quis dicat adeo hæreditatem, si possum de iure. vt not. Bal. in l. potuit. in. viij. q. C. de iure delibe.

¶ Secundò hoc limitatur, quando conditio respicit substantiam actus: secus verò si respicit executionem: quia † talis cōditio etiam expressam non vitaret. l. muto. §. sub conditione. §. de tutel. prout illum tex. declarat Bar. in l. j. col. j. ver. ij. de condi. & demonst. facit quod not. Bart. de conditione quæ respicit executionem in l. item quia. §. de pact. in l. ita demum. §. de arbi. cum simi. vt dixi in. c. ij. de rescrip.

¶ Tertiò hoc limitatur † non habere locum in conditione tacita, quæ ex natura actus intelligitur: vt tex. hîc dicit de acceptilatione facta de debito conditionali: quia tacitè intelligitur si conditio obligationis purificata sit. & hoc est quod Bald. dicit in l. si quis à certo. in vers. opponitur quòd acceptilatio. §. de condit. ob causam. dum inquit quòd actus de quibus hîc dicitur, non recipiunt conditiones extrinsecas: secus est in intrinsecis & legalibus. & idem Bald. in l. iij. de leg. j. vbi eodem modo distinguit inter conditionem extrinsecam & intrinsecam. & idem Bal. in l. cū iudex. C. de senten. post glo. ibi: † vbi loquitur in sententia, quæ non potest fieri sub conditione extrinseca. l. ij. §. biduum. quando appel. fit. Secus est in intrinseca, quæ respicit ipsum negotium. & idem no. Bar. in l. à diuo Pio. §. in venditione. in princ. de re iudic. cum simi. vt tradit ibi Alexan. col. v. in vers. quarta solutio. & idem Roma. in consi. ccccj. vt declaratione. colum. ij.

¶ Et est aduertendum ad illud, quod hîc dicitur quòd ista tacita conditio vitaret, si expressa sit: quia cum exprimeretur illud quod tacitè intelligebatur, expressio non deberet vitare: † quia expressio eius quod tacitè inest, nihil operatur. l. iij. de leg. j. Bal. ibi opponit de isto tex. & respondet quòd hîc expressio continet vitium formæ: ideo per expressionem actus, vitatur: quasi velit quòd in actibus hîc expressis sit datum pro forma quòd conditio non exprimatur. & idem dicunt Imo. ibi, &

Moder

Modèr.& idem not.Barto.in.l.in diem.in fine.ſ. de acceptila.vbi dicit quòd est peccatù in forma,quando in acceptilatione apponitur dies vel cōditio:& in isto casu ex quo expressio vitiat,non est par virtus taciti & expressi: vt no.Alex.in consi.lix.attentis verbis.col.pen.lib.iiij.

¶ Vltimò quæritur † an quod dicitur hîc de conditione in istis actibus, intelligatur etiam de conditione de præsenti vel de præterito.Ioan.Fabri.in.ſ.conditions.institu.de verb.oblig. videtur tenere,quòd in talibus conditionibus non habeat locum iste text.& ad hoc facit: quia cum isti casus sint speciales & contra regulam: vt. ſ. declaratum fuit, strictè intelligi debent. Et ideo in conditione propria, intelliguntur, quæ est de futuro & suspendit: secus videtur in conditione de præterito vel præsenti, quæ non dicitur propriè conditio. vt not.per glo.l. si sic. ſ. j. in verbo demonstrationum. de leg. j. facit tex.in.l. itaque. ſ. si cer. pet. in.l. cum in secundo.ſ. de iniusto rupt. & in.l. si ita stipulatus fuero hanc summam.de verb.oblig.

¶ Et ideo † valet collatio beneficij, facta sub conditione si vacat. vt no. per glo.in.c.ij. de elect. in.vj. & per Bal. in.l.penul.circa fin.C.de senten. quæ sine certa quantitate. & facit quod not. Barto. in.l. cum propter. de leg. præstan. cum simi. vt tradit Alexan.in.l. iudex postquam. in fin. de re iudi. & plenius Roma.in consilio.cccccj.ſ.alleg.& latissimè Feli.in.c.cum contingat. de offic.deleg.

¶ Sed tamen his & similibus non obstantibus, contrarium de iure arbitror, † quòd etiam conditio de præsenti vel præterito in casibus hîc expressis, apponi non possit. & moueor per istum tex.vbi etiam conditio quæ intrinseca sit de natura actus, exprimi non potest. vt patet hîc in acceptilatione in qua tacita conditio intelligitur: quæ tamen exprimi non potest, quia est datum pro forma quòd isti actus fieri debent pure & absque conditione:& ideo hîc expressio eius quod tacitè intelligitur vitiat. Secus est in alijs casibus hîc non expressis: vt. ſ. dictum fuit. & ad hoc facit tex.in.l. eum qui. ſ. fin.ſ. de acquir.hæred. & glo. ibi quæ relata ad tex. extendit regulam vt habeat locum in conditione de præterito. Non obstant alleg. ſ. in cōtrarium, & primò dum dicitur, q † conditio de præsenti vel de præterito non est propriè conditio, quia verum est, quantum ad effectum suspensionis: tamen in sui apparentia est conditio quæ primo aspectu non habet certiudinem: quia opus est inquirere & inuestigare de veritate conditionis. & ista ratione gl. & doc. communiter in.d.c.ij. de elect. in.vj. tenent non valere electionem factam

A ¶ Barto. Adde Abb. in regula sequenti. Abb. in. c. ex tenore. de rescript. & ibi Moder. & quot modis committatur: vide docto. in. c. quanto. de priuileg. Philip. Franc. in reg. certū. de re iud. lib. vj. Abb. consi. lxx. ij. col. incumbit onus probandi alleganti. l. quories. & ibi. §. qui dolum. & ibi doct. supra de probati. qualiter probeatur. vide Philip. Franc. in. c. si te. de renuntiatione. libr. vj. & Iason in. l. titia. §. idē respōdit.

lo primo. j. col. de verb. oblig. & per Iaso. in §. item si quis. insti. de actio. iij. col. et quando non probatur quando presumatur. in co. viij. in prin. & adde quod ubi cunque fraus allegat. potest adiri iudex ecclesiasticus. quādo agit de causa pauperū vel miserabilium personarū. ita Ancha. in regula. ea quæ. xix. col. in medio. de re iudi. lib. vj. & apertè etiam viam petendæ restitu. post quadriennium. ita Ancha. in. c. ecclesiastica. de restit. in integ. eod. lib. in. j. col. & in fin. Hierony. Chuchalon.

etiā sub cōditione de præsenti si vacat: quia data est forma quæ isti actus debeant purè & simpliciter fieri. Nō obstat. quod valet sententia sub cōditione intrinseca etiā si expressa sit: quia nō est sententia de actib⁹ hīc enumeratis: & licet per alia iura prohibeatur sententia ferri sub cōditione: illa prohibitio nō est ita stricta: quia licet prohibeatur sententia ferri sub conditione, lata tamen valet. l. ij. §. biduum. §. quando appel. sit.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Fraus quando propriè dicatur?
2. Dolus quod à fraude differat tanquam genus ab specie.
3. Malæidei possessor quod nedum de perceptis, sed de his qui percipi potuerunt teneatur.
4. Malæidei possessor si titulū habet, nō tenet de percipiēdis.

REGVLA LXXVIII.

PAPI.

GENERALITET cum de fraude disputatur: non quid habeat actor: sed quid per aduersarium habere non potuerit: considerandum est.

I B I de fraude disputatur. Nā † fraus propriè dicitur, quā pmissum simulatū & reuera prohibitū agitur: vt not. Bal. in tit. si de feu. fue. cōtrouer. inter dom. & agna. in. §. bñficiū. in prin. vbi ad hoc alle. Ioā. mona. in. c. auaritia. de elec. in. vj. facit tex. in. l. fraus. §. de leg. in. l. in fraudē. §. de his quæ in frau. cre. Et fraudē dicitur cōmittere ille, qui ad exceptionē alterius & ad sui cōmodū, aut verū tacet: aut falsum exprimit: ita Abb. dicit in cōsi. lxxvij. videtur primò dictū magistrū. col. j. Alle. no. in. l. iurisperitū. §. dolo malo. & §. sed si fraudandi. §. de pac.

¶ Et fraus propriè dicitur, contra fidem: secundum Bal. in. l. quæ fortuitis. colum. ij. in versi. prēmisse ad euidentiā. C. de pign. actio. Et differt † dolus à fraude: tanquā genus à specie. vt not. per glo. & Barto. ^a & doct. in dicta

dicta. l. iurifgentium. §. sed si fraudandi. vbi Alexan. tra-
dit. Corne. in consi. clxxxj. visa copia. colum. iij. lib. iij. de
quo dixi in. c. ex tenore. in. iij. nota. de rescript. Cum
ergo de fraude disputatur, considerandum est: non quod
habeat actor, sed quid per aduersarium habere non po-
tuit, vt in regula hinc dicitur.

¶ Et sensus est, quod non debet considerari quid actor
fraudatus habeat: quia nihil habet quod ipse possideret,
sed illud quod per aduersarium habere non potuit: hoc
est illud quod percipere potuisset actor, si rem habuisset.
Et sic in effectum ille qui ratione fraudis conuenitur & de
fructibus quos actor percipere potuisset, tenetur. l. ait
prætor. §. hanc actionem. §. de his quæ in fraud. credit.
& idem est secundum gloss. hinc + in malæfidei possessore^a
qui non solum de fructibus perceptis, sed etiam de
his quæ percipi potuerunt tenetur. l. si naui. §. fin. §. de
rei vendi. cum simi. alleg. in gloss. ad idem text. in. l. do-
mum. C. de rei vendi. in. l. j. C. de petit. hæredit. & facit
text. in. l. apud Iulianum. §. j. de lega. j. ibi: quos legata-
rius percipere potuit.

¶ Et aduertendū est, quia hinc videtur q̄ teneatur de perci-
piendis ab actore ibi: habeat actor. & in. d. l. si naui. §. si.
ibi: an petitor. & in. d. l. apud Iul. §. j. ibi: quos legatarius
percipere potuit. & in. l. sed & part^o. §. quod met. cau. ibi:
nō solū qui pcepti sunt, verū si plus ego percipere potui.

¶ Sed cōtrariū videtur probare tex. in. l. domū. C. de rei
vendi. vbi cōsideratur quantū reus, & ipse possessor ma-
læfidei percipere potuit. Pet. & vltamō. in. d. l. domū. di-
cūt q̄ malæfidei possessor tenetur ante morā de illis quos
ipse reus percipere potuit. d. l. domū. Sed post morā, tene-
tur de percipēdis ab actore. Bar. ibi hoc reprehēdit: quia
malæfidei possessor semper est in mora: vt not. in. l. j. C.
quod metus cau. in. l. merito. §. de vi & vi arma. Sed re-
plicare potest illud esse verum, respectu interitus. Sed
non respectu fructuum percipiendorum de quibus agi-
tur: in quibus congruum est, quod post moram sit magis
grauatus, ita vt dicamus quod post moram teneatur si

A ¶ Possesso-
re. Vide docto-
res in. §. si quis
a non domino.
instit. de rerū
diuisio. & in. l.
si fundum. C.
de rei vendic.
Ioan. Imo. in. l.
apud Iulianū.
hinc allega. &
ibi Iaso.

actor plures percipere potuisset, quàm ipse reus.

¶ Bar. tamen in. d. l. domum. aliter concludit dicens qd aut quis vult se referre ad id quod ex singulari industria percipi potuisset: & tunc cōsideratur persona actoris & non rei. Quia si reus potuisset plus percipere ex eius singulari industria, ille non esset ex re, sed sua negotiatione. l. ij. §. j. §. ad legē falcid. & non esset restringendum.

¶ Si verò quis vult se referre ad illud quod communiter percipi potuisset, tunc siue dicas quantum percipi potest per reum, siue per actorem, idem est ex quo relatio fit ad illud quod communi æstimatione percipi potest quod & ista opinio Bar. magis communiter approbatur: vt Alex. dicit in. d. l. apud Iuliam. §. j.

¶ Sed tamen cōsiderandum est, quia primum dictum de singularitater non videtur verū: quia non attenditur singulare interesse actoris. l. pretia rerum. §. ad legem falcid. l. si seruū. §. ad legē aquil. l. furti. in prin. de fur. Secundū dictū Bar. videtur bene procedere, quia si habetur relatio ad cōmunē æstimationē: nō videtur qd attendatur persona actoris vel rei ¶ Et quod dictū est de cōmuni æstimatione, limitatur dupliciter. Primò in possessore qui haberet causam à domino: quia tunc persona possessoris attenditur. l. ij. vbi Bal. per illum tex. C. de pign. acti.

¶ Secundò limitatur: vt not. Bart. in. l. ij. C. de fur. & lit. expen. & tradit Alex. in. d. l. apud Iulianum. §. j.

¶ Et regula nostra hic limitatur secundum glo. hīc tñ nisi malæ fidei possessor haberet titulum: quia tunc nō tenetur de fructibus percipiendis: de quo vidēdum est in. l. si fudum. C. de rei vendi.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Fraudē dupliciter cōsiderari ex pposito scilicet & intēctione.
2. Ex enormi læsione quæ apparet, re ipsa dolum præsumi.
3. Renuntiationē nō valere si dolo facta sit quō intelligatur?

R E G V L A

L X X I X.

P A P I.

A ¶ Fraus, à ferendo venit, & est deceptio q̄ alicui infer. & dicit Alcīa. i. l. aliud est fraus. ff. de verb. sig. eam propriē dici etiam si consiliū decipiēdi abfuerit. & in eo differre à dolo qui alterius circumueniēdi causa nāt. & tā consiliū q̄ eū tum etiam sub fraude comprehendendi, patet ex eo qd aduersus cōsultorē fraudulētum datur de dolo actio. vt. ff. de dolo. p. totum. Petrus Coruesius.

FRAVDIS 2 interpretatio, semper in iure ciuili non ex euentu duntaxat: sed cōsilio quoq; desideratur.

Et sic

ET SIC † fraus cōsideratur dupliciter: ex proposito & intentione. ¶ Et re ipsa, idē colligitur in. l. ait prætor. §. ita demū. §. de his quæ in frau. credi. & in. l. ij. C. de ser. pig. dato manumisso. Sic etiam in dolo, dicitur dolus ex proposito. l. j. §. j. §. de dolo. & re ipsa. l. si quis cū aliter. de verb. obli. Propriè tamē re ipsa tantū non dicitur dolus. vt not. per glo. in. d. l. si quis cum aliter. in ver. dolum habet. Et idem videtur in fraude, vt propriè non dicatur fraus re ipsa absque proposito. Et ideo hīc in regula copulatiuè requiritur, q̃ fraus fieri dicatur ex cōsilio & euentu: in iuribus. §. alleg. & in. §. in fraudē. instit. ex quib. cau. ma. non licet. & in. l. in fraudē. in fi. ff. qui & à quibus.

¶ Quandoque etiam sufficit quòd fraus re ipsa committatur: vt in. l. fin. C. de his qui à non domino. & in. l. j. §. j. §. si quid in fraud. patro. & per glo. hīc.

¶ † Et adde q̃ ex enormi læsione quæ apparet, re ipsa dolus præsumitur: vt no. Bar. in. l. fi. §. de præst. stip. cū fimi. vt tradit Alex. in. l. si superstiti. C. de dolo. & idem Ro. in cōfi. liij. visis. col. fi. in cōfi. xc. viso themate. in fi. And. ficu. in cōfi. xlij. col. vij. lib. j. & Pet. de anc. in cōfi. xxxviiij. pro clariori. vbi cōcludit q̃. c. quāuis de pact. dum ibi dicitur † non valere renuntiationē si dolo facta sit, intelligitur de dolo etiā re ipsa tātū. aliter tñ in hoc tenet Alex. in cōfi. xlij. sup præmissio. col. j. lib. j. de quo latè dixi in cōfi. clxxx. vbi videndum.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Si leges sunt generales, illa quæ est minus generalis, pro specie reputatur.
- 2 Individua, speciebus derogant.
- 3 Vocabulum æquiuocum, quando pro specie ponatur.
- 4 Legem magis specialem videri, in qua maior utilitas sit.
- 5 Specialis regula magis reputatur, quæ personas respicit quàm quæ casus.
- 6 Qualitas quæ paucioribus competit, facit dispositionem magis specialem.
- 7 Generi per speciem derogare, quòd tam in legibus quàm statutis locum habeat.
- 8 Priuilegium datum alicui, non tolli per contrariam legem generalem.

A ¶ Derogare idem est quod detrachere, vt per Modest. in l. derogatur. ff. de verb. sig. derogatur igitur per speciem generi, in toto iure quādo in vim seu effectum specialis concessionis aut priuilegij a generalibus aliqua ex parte deceditur: cuiusmodi exempla multa sunt in toto iure: quæ hīc non conueniunt. Petrus Coruesius.

B ¶ Directū est. Habetur etiam in. c. studuisti. de offi. leg. vbi per doc. præmaximè Barb. habetur

etiam in. c. j. de rescrip. vbi latè

doc. de rescrip.

& adde vnum

sing. verbū l. c.

de ana. in. c. ex.

cōicamus. §. si.

de hære. vbi di

cit q̄licet sit ve

rū q̄ specialis

cōmissio dero

get generali per

nostrā regulā:

est verū nisi ge

neralis sit priui

legiata: q̄a tunc

nō nisi specia

lis fieret mētio

per tex. in. c. ve

niēs. de præscri.

& vide Iaso. in

materia iurisdic

tionis q̄n spe

cialis deroget

gñali in l. quod

in rerū. §. si q̄s

pōt. de lega. j.

Hiero. Chuch.

C ¶ Bart. vbi

vide Alexand.

& Iaso. fi. col.

vbi etiā ponit

quando sumus

i dubio quē lex

erit specialis, &

dicit q̄ illa quē

est magis fauo

rabilis.

9 Specialia generalibus derogant tam in dispositione hominis, quā legis.

10 Per speciem generi derogatur in eadem lege: secus in diuersis.

11 Quod prædicta locum habeant in contractibus, item in vltimis voluntatibus. nu. 12.

12 Idem in legatis & in laudo. nu. 14.

13 In rescriptis seu mandatis, species generi derogat.

14 Secundum priuilegium speciale, non derogat primo generali seu speciali.

REGVLA

LXXX.

PAPINIA.

IN TOTO iure generi per speciem derogatur: & illud potissimū habetur, quod ad speciem directū est. b

E A D E M regula habetur in reg. generi. eo. ti. in. vj. ad declaratio. huius reg. præmittendum est, + quod si leges sint generales, illa quæ est minus gñalis, p̄ specie reputatur: vt not. Bar. c. in l. j. §. hoc edictum. col. pe. C. de ope. no. nuntia. & idem dicit Dy. in. d. regu. generi. col. ij. Et si leges sint speciales, illa quæ sit specialior attēditur: + quia indiuidua derogant speciei: vt not. Bald. in l. hac consultissima. col. j. C. qui testa. fa. pos. & in l. executorem. col. vj. versi. & redeo ad materiam propriam. C. de executio. rei iudi. vbi inquit, quod paruum genus magno generi derogat: & indiuiduum derogat vtriq;: & si duo habent se tanquā excedentia & excessa, illud loco speciei habetur quod minus excedit: vt no. Cor. in consil. lxxij. quāuis vi deatur allegare Bar. in. d. l. j. de ope. no. nuntia. & in trac. ad repri. in ver. non obstantibus. + Et quando vocabulum se habet ad genus & ad speciem, & post genus sequitur species, ne illa additio specierū superflua sit: & vt copula ponatur inter diuersa: ratio suadet q̄ vocabulum æquiuocū ponatur pro specie: vt Corneus inquit in consil. ccxxix. licet claram. col. iij. in fi. lib. iij.

¶ + Et illa lex videtur magis specialis, in qua sit euidētior, & maior vtilitas. & ista videtur benignior interpretatio.

vt not.

vt not. Bart. in trac. ad repri. in ver. non obstantibus. col. ij. Et illa est specialior, in qua maior est ratio specialitatis: vt no. Bald. in. d. l. hac consultiſſima. col. j.

¶ Et magis specialis regula reputatur illa, quæ respicit personas quàm illa quæ respicit casus: vt in not. q. tradit Bal. in l. j. in. ij. q. 3. de offi. consu. & ibi alleg. Bar. in loco. 3. alleg. & idem Bald. in l. j. §. vbi autem. col. ij. ver. ex hoc habes. C. de cadu. tol.

¶ Et illa qualitas quæ paucioribus competit, facit dispositionē magis specialem: & illa quæ pluribus potest competere, facit dispositionem magis generalem: vt not. Bal. in. d. l. executorem. in loco. 3. alleg. & de prædictis no. Imo. in l. gallus. in. §. ille casus. col. fi. de libe. & posth. Alex. in l. Titia textores. de leg. j. Pau. de cast. in l. non est nouū. col. fi. 3. de legi. & Moder. in l. si Rufinus. C. de testa. mili. & dixi in consi. ij. vbi videndum est.

¶ His præmissis vt in materia huius regulæ distinctè procedamus.

¶ Primò videndū est, an & quando habeat locū in legibus & in statutis.

¶ Secundò, an in contractibus.

¶ Tertio, in vltimis voluntatibus.

¶ Quarto, in rescriptis & mandatis. cum simi.

¶ Circa primum in legibus probatur in l. sanctio legum. 3. de pœnis. & tex. dum hîc inquit in toto iure. & no. per gl. in reg. generi. eo. tit. in vj. & no. Ang. in consi. clx. pro decisione quæſitorū. col. j. Fulg. in consi. ccxv. in primo propositæ. in prin. Et idem in statutis, regula ista habet locum: vt no. Bar. in l. sed & posteriores. 3. de legi. in l. quæsitū. §. si quis fundum. col. ij. ver. hoc induco ad quæſtionem de fundo in serui. & in consi. centesimo à domino Cyn. in tertio dubio. Ang. & Fulg. in consil. suprâ proxi. alleg.

¶ Et not. Bald. Imo. & Alex. in l. cohæredi. §. qui patrem. de vulg. & pupil. & in pulchra quæſtione tradit Ang. in l. si quis ab alio. in fi. suprâ de calum. & cum prædictis concordat Fulg. in consi. cxxxvj. in causa. & facit quod de statuto not. Bar. in l. Lucius. in fi. 3. ad Turpil. cum fi. vt tradit Alex. in l. talis scriptura. col. fi. de lega. j.

¶ Et ista conclusio tam in legibus quàm in statutis ampliatur, siue species præcedat genus siue sequatur: vt not. Bar. in l. quæsitū. §. si quis fundum. & Fulg. in consi. præalleg. ccxv. & ad hoc facit tex. in l. si ita fuero stipulatus. 3. de noua. vbi paria sunt siue stipulatio sequatur numerationem, siue præcedat. facit tex. in l. ij. C. de ædil. act. in l. petens. C. de pac.

Et quando genus præcedit, clarum hoc videtur vt verba regulæ sonant hîc, & in dicta regula generi per speciē derogatur. Idem tamen est quando species præcedit. ad hoc facit quod not. per glo. in l. sciendum. §. qui satisda. cog. quæ tenet quòd dispositio authen. offeratur, quæ est generalis, limitetur non habere locum in casu speciali. d. l. sciendum quæ præcedit. ad idem est glo. in. §. sed hodie. insti. de satisda. in. §. suscepto. in authen. de exhi. reis. & in. d. authen. offeratur. C. de lit. contest. & dicit Bar. in. d. l. sciendum. hoc esse notabile pro reformatoribus statutorum. Et ampliatur secundum Bart. ibi etiam si dicatur non obstantibus legibus in contrarium: vt not. per glo. in authen. de hæred. quæ ab inte. in prin. in ver. vacantibus. & not. idem Bar. in. d. ver. non obstantibus. & cum his concordat Fulg. in. d. consi. ccxv. in prin. Roma. in consi. xl. visis. col. ij. in consi. lvij. in causa vertente. & in cōsi. cccxxij. in casu propositæ. Abb. in consi. lj. videtur primo. col. ij. lib. vj. & Alexan. in consi. lxxx. viso. col. iij. lib. j. Et ad prædicta facit glo. no. in l. decurionibus. C. de silen. li. xij. quæ in ver. decurionibus. concludit, † quòd priuilegium datum alicui non tollitur per legem generalem in contrarium cum similibus. vt Feli.

scribit in. c. j. col. ix. de rescrip. & in. c. sicut. de hæred. &

A ¶ Feli, Quæ bene facit tex. in l. si adulterium. §. liberto. C. de adul. Et vide in. iij. col. prædicta omnia procedunt, nisi constaret de mente legis ver. valet. & in v. versu. priuilegium. & in. ix. generalis quòd voluerit speciei derogare: vt not. Imo. in l. si verò. §. de viro. col. vj. §. solu. mat. per. c. contra christianos. de hære. in. vj. & sequitur Alex. in. d. l. sciendū. & Barb. col. xxij, cōstare videtur de mēte legis generalis, si in lege generali dicatur non obstante aliqua lege quæ generaliter vel specialiter contradiceret: vt not. Bart. in. d. ver. non obstantibus. cum simi, vt tradit Alex. in. d. l. sciendum.

¶ Secundò † ampliatur dicta conclusio, etiam si vnum sit ex legali, alterum ex hominis dispositione: quia tamen specialia generalibus derogant. vt not. Bald. in l. si quis prioris. §. certum. de secund. nupt. per authen. nunc autem. eod. titu.

¶ † Et prædicta regula limitatur procedere, in eadem lege: secus est in diuersis legibus: quia tunc generi per speciem non derogatur: vt no. Bar. post Cyn. quem ibi refert in l. j. §. hoc autem edictum. col. fi. de ope. no. nun. & in. d. l. sanctio legum. col. j. & in. d. l. quæ situm. §. si quis fundum. & idem not. Bald. in consil. clv. duo sunt statuta. in fi. lib. iij. vbi inquit, quòd dispositio generalis, non restringatur per specialem in diuersis legibus.

gibus. alle. Bar. in. d. l. sanctio legum. & idem tradit Ang. in confi. ccxiiij. primò est videndū. & Ro. in confi. cccviij. pro habēda. & in confi. cccxxij. in casu propositæ. in prin. Bartholo. veronen. in confi. xiiij. pro declaratione. col. ij. Alexan. in confi. xiiij. visis. col. fi. lib. ij. & latè Ang. in con filio. ccclv. q. j. col. ij.

¶ Et ista limitatio sanè intelligitur, quando lex generalis & specialis non contradicunt: quia diuersimodè loquuntur: secus verò si species contraria sit generi: quia tūc semper species derogat generi. vt patet in omnibus regulis quæ exceptiones patiuntur. ita Bart. dicit in. d. l. j. §. hoc autem editum. & hoc patet ex eo quod. s. dictū fuit: quòd species quæ præcedit derogat generi quod postea superuenit. vt per glo. in. d. l. sciendum. cum simi. s. alleg. Ex quibus patet hoc etiam procedere, in diuersis legibus. Item prædicta limitatio habet locum in legibus in quibus correctio debet euitari: secus est in dispositione hominis. vt not. Bar. in l. liberis quos. in prin. ad fi. de ali. & ciba. lega.

¶ Secundò regula. s. dicta, non procedit vt genus debeat verificari in vna specie, quia tūc generi per speciem non derogaretur. vt not. Abb. per illum tex. in. c. ex parte. el. j. de offi. dele. Bar. in l. si domino. de leg. j. in l. si hæres, de opt. leg. & in l. quæsitum. §. fi. col. fi. de fun. instru. de quo tamen dicendum est vt dixi in. c. pastoralis. §. quoniam. de rescrip. vbi videndum est.

A Specie. Ad.
de Barba. in. c.
cum esses. de te
sta. colū. xxiiij.
Iaso. in l. ij. ff.
de liber. & po.
sthu. col. ij. post
princip.

¶ Secundò ⁊ regula ista etiam procedit in contractibus: vt not. Dyn. in. d. reg. generi. alleg. l. stipulationem. §. commodissimè. de verb. oblig. & idem not. Ang. in confi. clx. s. alleg. Fulg. in confi. ccxv. s. alleg. alleg. l. doli clausula. de verbo. oblig. & not. Bart. in l. sed & si adiiciatur. s. pro socio. vbi inquit, quòd species restringit genus ex præsumpta voluntate contrahentium.

¶ Tertiò ⁊ regula habet locum, in vltimis voluntatibus: hoc patet primò in substitutionibus, in l. cohæredi. §. qui patrem. de vulg. & pupil. & facit tex. in. d. l. cohæredi. §. qui discretas eodē titu. Et hoc habet locum in eadem specie substitutionis, secus est in diuersa specie, vt not. Dy. in

d. reg. generi. per. l. fi. §. ad treb. vel secundum Bart. ibi ex verbis testatoris apparebat, quòd voluit à speciali substitutione recedere. & idem Bart. tenet in. d. l. cohæredi. §. qui patrem.

¶ **†** Secundò hoc idem patet in legatis^a. l. vxorem. §. felicissimo. de leg. iij. in l. seruus urbanus. §. si. eo. titu. vbi in legatis loquitur, & dicit quòd semper species derogat generi. & facit tex. in l. alimenta. §. basilicæ. de alimen. & ciba. leg. & istam regulam in legatis tradit glo. in l. quæsitum. §. si. ff. de fun. instru.

¶ Et ampliatur ista regula, siue genus præcedat, siue sequatur secundum Dy. in ista regu. generi. per. l. seruo manumisso. de pecu. le. & §. dictum est. & not. Bal. d. in consi. clx. verba pactorum. lib. j. Pau. de cast. in consi. clxxxviii. videtur quod prædictis.

¶ Secundò ampliatur etiam si legatum sit inutile. l. legatum. §. j. ff. de adi. leg. in l. iij. §. minor. de fun. instru. not. Bar. in. d. l. quæsitum. §. si. col. fi. vbi hoc limitatur per. l. fi. §. si. de auro & arg. lega. vbi etiam Barto.

¶ Et ista regula in legatis procedit, quando vni legatur totum genus, & alteri species eodem respectu: secus si diuersis respectibus: vt quia vni legatur genus, respectu vsusfructus, alteri species respectu proprietatis: quia tunc species non derogat generi, sed còcurrunt. l. si alij. §. Sempronius. §. si. l. Sempronio. in principio. de vsufruc. lega. vbi Barto. & idem Barto. in l. si quis seruũ. §. si. verfi. quæro quando legatur. de leg. ij. & quæ not. Bal. in l. quoties. l. si. C. fami. erciscun.

¶ Secùdò dicta regula procedit in legatis, quãdovni legatur genus, alteri species: secus verò si eidẽ genus & species legata sit: quia tunc species non derogat generi in dubio: quia species videntur expressè gratia tollendæ dubitationis. l. quæsitum. §. item si fundum. de fun. instru. Et per illum tex. ita dicit Dyn. in. d. reg. generi. dicens: quòd ille tex. videtur loqui in dubio. ad idem tex. in l. si mancipia. in prin. eod. tit. de fun. instru.

¶ Et sic videtur, quòd in dubio species causa demonstrationis

A Legatis. Vi-
de Bar. in l. quæ
situm. §. si. hic
alle, & ibi Ale.
xan. in addi. &
Abb. c. pastora
lis. §. qm. j. col.
& ibi Fel. de re
scrip. Ias. in. l. si
si quis testa. §.
apud iulianum.
de lega. j. & in
l. re coniuncti.
xviij. colũ. post
mediũ, de leg.
iij. & in l. si tibi
homo. §. si te-
stamento. colũ.
iij. de lega. j.
Hiero. Chuch.

tionis & tollendæ dubitationis exprimat. & hoc in no. q. tradit Barto. in l. Centurio. col. xj. in ver. Sed quid si di xi. de vulg. & pup. dum ibi concludit, quòd verbum im- puberi videtur expressum causa demonstrationis. & facit quod no. Bart. in l. pater. §. mense. ver. quid si testator. de leg. ij. & in pulchra. q. tradit Pau. de cast. in consi. liij. quia exceptiones quæ opponuntur. col. ij. ver. restat nūc respon dere. Et hoc quod dictum est quòd in dubio species expri matur gratia dubitationis tollendæ. procedit quando spe cies quæ exprimuntur, respiciunt actum legandi. d. l. quæ situm. §. Neratius, dum ibi dicitur quod legauit fundum cum supellectili. illa enim verba cum supellectili. expri mendo species, respiciunt verbum legauit & sic actum le- gandi. Secus si enumeratio specierum respiciat genus, seu verbum significatiuum generis: quia tunc enumeratio spe cierum, videtur facta causa determinationis, & legatum restringitur. l. cum delanionis. §. quidam. de fun. instr. vbi testator legauit villam prout ipse possidebat: illa verba prout ipse possidebat. faciunt genus & illud genus respi ciunt species nominatæ ibi dum dicitur quòd ipse posside bat cum supellectili mensis mancipijsq; &c. & ita dicit Bar. in. d. l. quæsitum. §. si. vbi latius prosequitur materiā. Et dicta Bart. reasumit Abb. in. c. sedes. de rescrip.

¶ Et prædicta faciunt, quando species exprimuntur. Sed qñ indiuidua exprimuntur: vt quia testator legauit vni marmor: & duas statuas marmoreas: aliæ statuæ nō vidē tur legatæ. l. hæres meus. §. j. de leg. iij. l. cū delanionis. §. cui fundum. de fundo instru. l. j. §. idem si duæ statuæ. ff. de auro & argē. leg. no. Dy. in. d. reg. generi. & Bar. in. d. l. quæsitum. §. si. col. si.

¶ Et supradicta regula etiam procedit in laudo: in quo generi per speciem derogatur: vt not. Ang. in consi. ccclv. quæstio prædicta. Fulg. in consi. cxvij. Ioannes quondam. col. penul. & in consi. clxxx. viso processu. col. ij.

¶ Eodem modo in rescriptis^a seu mandatis, species de- rogat generi. c. j. de rescriptis. c. studuisti. de offici. de- leg. & not. per gl. in. d. regula, generi. & in. c. pastoralis. §.

quo

A ¶ Rescri-
ptis. Quando
in rescriptis &
priuilegijs spe-
cies deroget ge-
neri: vide etiam
dem Do. Phil.
in consi. xiiij.
colū. iij. incipi.
& pro tenui fa-
cultate, mea. &c.

quoniam. de rescript. declarando vt dixi post Abb. in. d. c. j. de rescrip.
¶ Secus est in priuilegijs: † quia secundum priuilegium speciale, non derogat primo generali siue speciali: vt not. per glo. in. d. reg. generi. per c. veniens. de rescrip. glo. & Abb. post alios in. d. c. j. de rescrip. & tradit Pet. de ancha. in consi. clx. viso. col. iij. Aret. in consi. lxxvj. diligenter visis. col. ij. & dixi in. d. c. j. de rescriptis.

¶ Similiter in mandato fiscali, speciale mandatum non derogat speciali l. quoniam Augerio. C. de conuen. fisci debi. lib. x. & not. Bald. in. l. ij. C. quando fiscus vel priua.

¶ Eodem modo in mandato iurisdictionis, mandatum speciale non derogat generali: vt not. Barto. in l. j. per illum text. supra de offi. præfect. vrb. facit text. in. d. l. fina. C. de iurisd. om. iud. & in. c. per hoc. de hære. cum simi. vt tradit Roma. in consilio. cccij. præsens consultatio. & latè Mod. in. c. pastoralis. de offi. ordi. & dixi in. c. cæterum. de iudicijs. Et ex suprascriptis infertur ad quæstionem quam ponit Bald. post Dyn. in l. talis scriptura. de leg. j. vbi Aret. col. fina. Et ad aliam. q. vt per Barto. in l. ab hostibus. cum simi. vt tradit ibi Alexan. in prin. ff. sol. mat. Et aliam ponit Pau. de cast. in consil. clxxxvij. videtur quod prædictus. Et aliam ponit Bar. & Imo. in l. doli causula. de verbo. oblig. Barto. & Bald. in l. si consul. ff. de adop. & Bar. in. d. l. quæsitum. §. si. Imo. in l. cohæredi. §. qui patrem. de vulg. & pupil. Et hæc satis sint pro aliquali notitia: quia profunda est materia & in alto pelago agitur.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Dicta ad tollendam dubitationem, non nocent.
2. In testamentis, abundans cauteilla non nocet.
3. Clausulæ insolitæ, suspicionem fraudis inducunt.
4. Pactum insolitum, facit præsumi contractum vsurarium.
5. Limita prædicta, nisi quod causa tollendæ dubitationis exprimitur sit vitiosum.
6. Non valet statutum, quod credatur testibus qui malam rationem adducunt.
7. Iudex ratione arbitrij, testi credere non potest, malam rationem adducenti.

REGVLA

LXXXI.

PAPINIANVS.

QVAE DVBITATIONIS tollendæ causa contractibus inseruntur: ius commune non ledunt.

NOTA † quod dicta ad tollendam dubitationem, non nocent. ad idem tex. in l. qui mutuam. §. manda. in l. quæ extrinsecus. de ver. oblig. & facit tex. in l. si pupilli. §. j. §. de neg. gest.

Etisto

¶ Et isto casu, verba prolata ad tollendum dubitationem tolerantur. licet superflua sint: vt nota. Abb. in. c. solite. in gloss. tanquam. in fin. de maio. & obe. & satis operantur: quia tollunt dubitationem. vt idem Abb. dicit in c. certificari. col. penul. de sepul. & Domi. in. c. si papa. de priui. in. vj.

¶ Et quandoq; ad tollendam dubitationem, fit inculcatio verborum quæ attenditur: vt not. per glo in l. certi conditio. in priu. in glo. ij. si cer. pet. Et tradit Spec. in titu. de procurato. in. §. hoc autem. ver. Sed oppo. de illa clausula fecit, & constituit, & creauit, suum procuratorē & c. & facit not. Abb. in. q. stante statuto. char. fi. col. ij. & ad tex. hñc facit regula quæ habetur inferius. in l. non solent.

¶ Et quod dicitur hñc in contractibus, idem est in vltimis voluntatibus. l. testamētum. C. de testa. † vbi in testamento dicitur, quod abundans cautela non nocet. Et in legatis, expressio specierum quæ sub genere comprehenduntur: quandoque nihil operantur. l. quæsitum. §. penul. de fundo instru. l. legata. in princip. de supel. leg. Et tali casu dicitur quod non mutat substantiam veritatis non necessaria verborum multiplicatio. in l. periculis. §. La. beo. de aur. & arg. le. & dicunt Hosti. Ioan. and. & Ant. de but. ibi. in. ij. oppo. in. c. nimis. el. j. de excus. præla. quod verba non possunt nimis specificari, ad tollendam sophisticam interpretationem. & ad idem facit text. in l. fi. vbi Bart. C. de prædijs dot. lib. xj.

¶ Et regula ista procedit, nisi illud quod dicitur causa tollendæ dubitationis esset insolitū: q̃a suspicionē inducit: vt no. p. gl. in l. si quis sub cōdi. ff. de cōdi. insti. & Bal. ibi no. illam gl. quod † clausulæ insolitæ suspicionē^a fraudis inducunt. & idē not. Bal. in. d. l. testamentum. cum simi. vt tradunt Moderni ibi, & prius Feli. in. c. ij. col. ij. de resc. & adde Bald. in. c. j. de feudo dato inuicem. l. commissoria. col. ij. vbi inquit † q̃ pactum insolitū, facit præsumi cōtra ctum vsurariū. & no. Pet. de ancha. in consi. clviij. si prædicta sentētia. col. fi. in ver. accidit prædictis. dicēs: licet soleat dici, quod abundans cautela nō nocet. d. l. testm. tñ in personis

A ¶ **Suspicio-**
nem. Instantū q̃
si opponatur in
rescriptis prin-
cipū etiā si di-
catur motu p-
prio papæ sint
apposita inuali-
dant rescriptū.
Ita Ias. in l. j. §.
j. in. j. col. supra
si quis dicē. re-
fert Bal. q̃ hoc
tenet in l. hñc
cōmissi. §. si ser-
uo. supra de le-
iij. & Fran. cur.
in cōsi. lxxiiij.
antepe. col. ver-
si. x. redditū nul-
la & c. vbi mul-
ta dicit p. duas
co. & no. quod
si iudex appo-
nat in præce-
pto pœnam in-
solitam non te-
netur quis cō-
parere. ita Iaso.
vbi supra. & in
d. l. testm. vbi
cumulat plura.
Hiero. Chuche

A ¶ Simulatū.
 Adde Fran de
 curte consi. lv.
 col. v. in fin. &
 consi. lxxvj. col.
 xviii. in medio
 & Bar. in cōsi.
 lxxvj. col. j. in
 iij. vo. & in cō
 si. xvj. col. v. in
 ij. volu.

personis suspectis puta in vsurarijs, cautelæ adhibetæ ar
 guunt contractum simulatum^a in fraudem vsurarum.
 per glo. in. d. l. si quis. & tradit Bart. veron. in tracta. de
 simula. contractuum. in. ix. præsump.

¶ Secundò regula ista limitatur, † nisi illud quod causa
 tollendæ dubitationis exprimitur, sit vitiosum: vt not.
 Salicetus in. d. l. testamentum. & hoc modo responder
 ad contraria allegata ibi in glo. Et hoc confirmatur: quia
 in sententia, causa non requiritur. c. sicut. de re iudi.

¶ Et tamen si ad tollendum dubitationem, causa expri
 matur quæ falsa sit, vitiatur sententia: vt not. per Inno.
 in. c. in præsentia. de renuncia. sic etiam in libello causa
 non requiritur: quia libellus generalis procedit, parte
 non opponente. l. fin. C. de annali excep. Si tamen ad tol
 lendum dubitationem causa exprimitur: & illa inepta
 fit, libellus vitiatur. vt not. Bart. in. l. edita. col. iij. C. de
 eden. in. l. j. in. prin. ff. de edendo.

¶ Eodem modo in testibus. nam illis creditur, absque ra
 tione si interrogati non fuerint: vt not. per glo. in. l. so
 lam. C. de testi. vbi Barto. & tamen si testis malam ratio
 nem adducit, eius dictum vitiatur^b. adeò † quòd non va
 let statutum quòd credatur testibus, qui malam ratio
 nem adducunt: vt Bald. dicit in. l. non speciali. circa fi
 nem. C. de testa.

¶ † Et iudex ratione arbitrij, non potest credere testi
 malam rationem adducenti: vt not. idem Bal. in. d. l. so
 lam. in. fin. Nam in dictis casibus, quando causa non ex
 primitur, est præsumptio pro sentetia, pro libello, & pro
 testibus. Sed quando exprimitur mala causa, à præsum
 ptione receditur, & habet locum glo. in clemen. consti
 tutus: in verbo. de nouo. de elect. quæ dicit quòd plus no
 cet inepta locutio, quàm taciturnitas. & facit regula ex
 pressa nocent. infra eodem.

NOTABILIA.

- 1 Quòd hæc regula locum habeat, in debito ciuili tantum.
- 2 Donatio quæ sit causa remunerationis, propriè donatio non
 dicitur.
- 3 Verba nullo iure cogente, quomodo accipiantur propriè?

Donari

B ¶ Vitiatur.
 Vide Bal. i sua
 marg. in verb.
 testes. y. xviii.
 Lanfr. in. c. qm
 cōtra. de pba.
 y. testes. Alex.
 in. l. j. suprà de
 noui ope. nūc.
 & doc. c. si qñ.
 de rescrip.

DONARIA uidetur, quod nullo iure cogente conceditur.^b

IBI nullo iure cogente. Ista regula de plano procedit, quando nec ciuili, nec naturali iure debitum fit. & idem habetur in. l. donari. §. de dona. & eodem modo habet locum regula, † si tantum ciuilitur debitum fit: quia illa non est potens ad agendum cum effectū: nec ad retinendum: vt not. Ioan. and. & Abb. post alios in rubri. de dona. & idem dicit glo. hñc: quia tali casu tanquam indebitū solutum repetitur. l. si non sortem. §. indebitum. §. de condi. indebi. Secus si naturaliter debitum fit ex pacto: quia cum talis obligatio sit potens ad retinendum. l. itichum. §. fideiussor accipi. §. de fideiuf. ideo videtur solutio debiti, & non donatio. l. hoc iure. §. penul. §. de dona. Et ita glo. hic dicit: quæ tamen concludit secus esse in obligatione naturali ad antidora, quæ non excludit donationē. Et idem glo. expressè dicit in. l. sed & si lege. §. consuluit. §. de peti. hæredi. & videtur sequi Barto. in. l. j. col. ij. §. de don. Abb. tamen in rubr. de don. dicit † quod donatio quæ sit causa remunerationis, non est vera donatio. allegat Bart. in procmio digestorum. & ipse hoc sequitur: quia donatio propria est illa, ad quam mouetur donans ex liberalitate. l. j. §. de dona. Et hoc non est in eo, qui est obligatus ad antidora: quia potius videtur soluere debitū naturæ. ad hoc inducit. l. aquilius. §. de don. ¶ † Et secundum prædicta dicendum est, quod illa verba nullo iure cogente. accipiantur propriè prout verba sonant. Tunc videtur quod etiam obligatio naturalis tantum, non impediret donationem: quia talis obligatio non producit actionem. l. iurifgentium. §. igitur nuda. de pact. & per consequens non cogitur inuitus soluere ille, qui naturaliter obligatur.

¶ Nam obstat tex. qui in contrarium allegatur in. l. hoc iure. §. pen. §. de dona. quia ibi loquitur in eo qui in veritate numerauit pecuniam seruo: quo casu si restituatur sibi

A ¶ Donari. Adde q̄ in dubio nō est præsumenda donatio q̄n pōt capi alius sensus. de quo vide plura dicta per Hipp. fin. lviij. incip. nō præsumitur.

B ¶ Cōcedit. aliud enim nomen hæc habet vbi ius concedendū mādat, ita vt quasi debitū exigi possint. Donatio verò pprie collatio dicitur, q̄ ex mera liberalitate sit eo animo vt statim accipietis fiat: vñ dicit Alciat. in l. de quæstione C. de pact. donationis nomē ab exequutiōe sumi: nec donationē dici quæ futura pollicetur, nisi cū effectū confirmabitur. Pet. Cor.

sibi pecunia credita, non dicitur illam ex causa donationis recipere: quia recipit quod numerauit: secus videtur quando numeratio facta non fuisset: quia ex sola naturali etiam ex pacto, non videtur impediri donatio ex quo talis obligatio non habet necessitatem soluendi: & verificatur quod dicitur hinc nullo iure cogente: & a fortiori id etiam dicendum in obligatione naturali ad antidora: quæ longè minoris est ponderis.

¶ Non obstat quod dicitur de liberalitate: quia satis dicitur exercere liberalitatem ille, qui dat illud quod dare non cogitur prout est in naturali obligatione.

¶ Non obstat. l. Aquilius regulus: quia ibi agitur de mercede præceptoris quæ erat debita & poterat peti. l. j. §. ludi quoque literarij. de varijs & extraor. cogni. & ita dicit glo. in. d. l. Aquilius. Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Amitti non dicitur, quod acquisitum non fuit.
- 2 Amissio quid sit?
- 3 Instrumento legitimatationis probari quem nō esse legitimum.
- 4 Impropiè & largo modo amittere rem dicitur, cuius propria non fuit.

REGVLA LXXXIII. PAPI.

A ¶ Priuatio. Adde Soci. cō si. clxij. i. ver. secunda ratio. in. ij. volum. & tex. in. §. j. in. situ. de libertinis. vbi Ioan. de plat. tradit notabilem doctrinā, quando priuatio ponitur à legislatore, & quando ab homine, quæ videas.

NON VIDETVR rem amittere, cuius propria non fuit.

ET amitti † non potest, quod acquisitum non fuit. l. j. §. j. §. quibus modis vsusfructus amit.

¶ Et desisse non dicitur, quod non incipit. l. Titio vsusfructus. de condi. & demonst. Amissio enim est † priuatio, a quæ præsupponit habitum. l. manumissiones. §. de iusti. & iure. l. decem. de verborum obliga. c. ad dissoluendum. de despon. impu. & nō moritur, qui non vixit. xxxij. q. ij. c. quod verò. in. c. sicut ex tuarum. de homici. cum simi. vt per gloss. in. d. c. ad dissoluendum. & in. d. c. quod verò. & ideo dicitur, quod non est, rumpi non potest. l. nam & si sub conditione. §. si post. §. de iniust. rup. l. liberos. §. si. de capi. dimi. Sic etiam dicitur, q̄ qualitas nō potest esse sine subiecto. l. eius qui in prouinciam. §. si cer. pe

ter.peta.l.fi seruum.in fin.ſ.de acti.empt.

¶ Et ex his confirmatur, quod not.Bal.in.l.ij.C.de iur.annu.aur.di-
cens quòd + per instrumentum legitimatiōis, probatur quem non
fuisse legitimum.

¶ Et per instrumentum emācipationis, probatur filiationem & patriam
potestatem præcessisse: vt not. Bald.in.l.moueor. C.de ser.expor.&
in.l.fin.colum.iiij.C.de sen.passis.& qui agit pœnitentiam videtur con-
fiteri delictum: vt not. Bal.in.c.literas.per glo.ibi in ver.confessus.de
præsumpt.cum fini.vt tradit ibi Fel.& prius Alexan.in.l.j.in princip.
in.ij.colum.ſ.de oper.no.nuncia.

¶ Et qui opponit exceptionem compensationis, videtur fateri debi-
tum: vt not. Roma.in consilio.lxxvij.pater reuerende.Et non priuatur
successione qui non succedit: vt notat Aretinus in consilio.lxxxv.viſo
compromisso in fine.

¶ + Et quantum ad textum hîc regula videtur procedere secundum
proprietaem verborum: improprie verò & largo modo etiam dicitur
rem amittere, cuius propria non fuit: vt glo.hîc dicit per.l.fi seruum.
ſ.ad legē aquiliā.vbi quis dicitur amisisse illud, quod consequi non po-
tuit.& in.l.pupillorum.vbi glo.in verbo amisisse. C.de administ.tut.
& adde glo.per illum tex.in.c.concilia.xvij.distinct.in princi.quæ di-
cit quòd etiam quis perdere dicitur, quod nunquam habuit. & idem
glo.xxij.distinc.in.c.quorundam.in verbo amittit.& v.q.vj.in.c.quia
iusta.in verbo sacerdotis.xxij.q.iiij.in.c.Guilisarius.in verbo sacerdo-
tis.xxxij.q.ij.in.c.quòd verò. sic & largo modo actus nullus infirma-
tur.l.j.vbi glo.in ver.infirmatur.ſ.de ferijs.& in.l.ex empto.ſ.is qui vi-
num.ſ.de act.emp.& text.in.l.fi quis præby.de rebus ecclesiæ nō alie-
nan. ibi: iuribus euacuetur quamuis ab initio nullas habuerit. Et ista
pendent ab illo articulo, quando sit quòd priuatio præsupponat habi-
tum.de quo no.Bar.in.l.decem.de ver.obli.Ang.are.in.ſ.seruus.inſti.
de capi.diminu.Et quando excipiens videatur fateri intentionē agētis:
dixi in.c.cum venerabilis.de exce.Et ad prædicta facit glo.no.in.c.exhi-
bitum.de ho.in verbo venia.quæ dicit q̄ petens veniā non videtur fa-
teri delictum.de quo in locis præallegatis. Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Datio insolutum, quando vitietur in totum.
- 2 Datio in solutum si aliqua parte sit plus debito, totam vitiat.
- 3 Venditio pignoris à creditore facta, licet plus debito sit, non retractatur.

CVM amplius solutum est quàm debeatur, cuius pars non inuenitur quæ repeti possit: totum esse indebitum intelligitur, manente pristina obligatione.

NOTO regulam quòd † res data insolutum pro maiori quantitate quàm esset debitum, in totum vitatur datio insolutum. ad idem tex. in. l. si non sortem. §. si centum. §. de condi. indebi. vbi tex. rationem adducit, ne inuitus cogatur habere communionem.

A ¶ Vitatur. & totū indebitum intelligit, adeò vt is qui indebitū accipit p inde obligetur, acq is q mutuū accipit vt per do. Placenti. in suo tracta. de actio. pson. tit. ij. nu. j. volum. tracta. 7. cart. 178. Pe. Corueſus.

¶ Et ibi Bart. hoc dicit esse notandum pro dationibus insolutum, quæ fiunt tota die, vt si in aliqua parte datio insolutū sit plus debito, tota datio insolutū vitatur: a & sequitur Bal. in. l. certi conditio. §. quoniam. ver. secundus si iudex. §. si cert. pe. Fulgo. in confi. cxxxviii. quia ex facto ius oritur. in. j. dubio. & in confi. clxxij. visis. col. ij. Roma. in confi. ccccl. præsens dubitatio. in fin. & confi. ccccliiij. in re præſenti. col. iij. ver. quintò dicendum est.

¶ Et ista cōclusio bene procedit, in decreto iudicis prout loquitur textus in. d. l. si non sortem. §. si centum. b quia decretum est indiuiduum: prout no. Bal. in. l. cer. cō di. §. quoniam. §. si cer. pet. fa. text. in. l. j. §. his verbis. §. ne vis fiat ei. & in. l. in hoc iudicio. §. fami. erciscun.

B ¶ Centum. Vbi videas Iaso. qui in omnibus cōcordat cum domi. Philip. hic.

¶ Secus est in venditione facta à creditore de pignore conuentionali virtutē potestatis sibi datæ in instrumento: quia licet vendat rem valentem plus credito suo, venditio non retractatur: sed pretium quod excedit, debitori restituitur. l. si in aliquo. C. de distra. pign. l. quamuis. §. fin. §. de pign. acti. & dato quòd etiam iudex tali casu consentiret, & decretum interponeret, non dicitur pignus prætorium sed conuentionale, vt not. Barto. in. l. creditores. in fine. C. de pigno. & non habet locum tex. in. d. §. si centum. & hîc vt no. Areti. in confi. diligenter visis & intellectis. prout dixi in. d. §. quoniam.

¶ Secundò, regula ista locum habet quando erratum fuit in summa debiti principalis: vt quia debitum erat de triginta: & data fuit res insolutum per quinquaginta vel

vel quadraginta. Secus si erratum fuit in æstimatione rei datae insolutum. vt quia pro vero debito de centum, data fuit res in solutum quæ valebat centum quinquaginta: quia tunc datio insolutum, valet pro quantitate veri debiti & residuum repetitur: vt not. Bald. per illum text. in. l. fin. C. de iu. do. impe. in. ij. col. versu. item pigno. & no. Alex. post Pau. de cast. in dicto. §. si centum. & idem Bald. in dicto. c. frequenter. §. si autem. vt lite non contestata. Alexan. in. l. j. §. penulti. de verbo. obliga. & Areti. ibi, qui etiam ponit & aliam limitationē. s. dictam de pignore conuentionali. & alleg. textum in. l. j. §. sed si duæ. ff. quorum lega.

¶ Tertiò limitatur quod hic dicitur & in. d. §. si centum. vt per Bald. in. l. ordo. circa fin. versu. quæro vtrum. infra de execu. rei iudic. Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Naturalis obligatio, quod iure gentium sit.
- 2 Naturalem obligationem, considerari dupliciter.
- 3 Ius gentium dupliciter considerari.

§. IS NATVRA DEBET.

IS NATVRA debet quem iure gentium dare oportet, cuius fidem sequuti sumus.

NOTA tñ naturalis obligatio, est de iure gentiū^a & ita istum tex. ad hoc alleg. Bart. in. l. stichum. §. naturalis. in fine. s. de solut. & gloss. ibi exponit: naturalis, id est de iure gentium. Et ad declarationem notandum est, qd naturalis obligatio distinguitur: & duobus modis principaliter consideratur. Similiter etiam ius gentium duobus modis accipitur.

¶ Circa primū † de naturali obligatione illa consideratur dupliciter. Primò: pro illa naturali, quæ oritur ex consensu & ex illa æquitate naturali quæ suadet vt promissa seruentur. l. j. in princip. suprā de constitu. pecu. & ista vinculo æquitatis, quod inducitur eadem æquitate ipso iure dissoluitur. l. stichum. §. naturali. s. de solu.

¶ Et ista cum fundata sit in consensu naturali: etiam cum seruis contrahitur. l. naturaliter. l. si id quod. s. de con-

A ¶ Gentium
Vide Iaso. in
princi. instit. de
acti. colum. ij.
& in. l. ex hoc
iure. vbi post
alios declarat
bene quæ sit
obligatio natu-
ralis. col. ix. in
fine. versu. in
eadem glo. vbi
i sequētib⁹ col.
ponit. xviii.
effectus natu-
ralis obligatio-
nis antidotalis.

di. indebi. l. hæres à debiore. §. seruo suo. suprà de fideiuf. & pari ratio-
ne inter patrem & filium oritur ista naturalis obligatio. l. frater à fra-
tre. vbi glo. & Bar. §. de condi. indebi.

¶ Secundo naturalis obligatio consideratur pro illo naturali instin-
ctu: vt beneficienti beneficiamus: de quo loquitur text. in. l. sed & si le-
ge §. consuluit. suprà de petit. hæred. in. l. si non sortem. §. libertus. su-
prà. de condi. indebi. l. si non remunerandi. §. inde Papinianus. in fine.
suprà manda. & not. per glo. in dicto. §. consuluit. & in. c. j. viij. q. ij. in
ver. compellitur. Et ista non solum inter extraneos: sed etiam inter con-
iunctos contrahitur: vt no. Ang. per illum tex. in auth. de non eligendo
secundo nub. col. j. Et de natura istius obligationis latius Bar. tradit in
l. ex hoc iure. col. iij. de iusti. & iure.

¶ Similiter ius gentium, consideratur dupliciter secundum Barto. in
dicta. l. ex hoc iure. colum. iij. & in. l. si id quod. suprà de condi. indebi.
Nam quoddam est ius gentium, quod fuit eo ipso quod gentes esse cœ-
perunt naturali ratione inductum absque aliqua constitutione homi-
num, vt fidem & promissa seruare: & istud ius gentium primæuum, ius
naturale dicitur. c. ius naturale. j. distinct. & in. §. j. & §. singulorum.

institu. de rerum diuisione. vbi expresse dicitur, quod ius

A ¶ Ius natu-
rale quot mo-
dis sumatur: vbi
de Abb. in. c.
de consuetud.
in. j. colum.

naturale ^a appellatur ius gentium: & intelligitur de illo
iure gentium primæuo de quo dicitur in. d. §. j. de rerum
diuisione. Quoddam est ius gentium secundarium, quo
omnes gentes vtuntur ex constitutionibus eorum non
secundum rationem naturalem: imò quandoque contra
vt sunt bella, captiuitates, seruitutes, distinctiones domi-

niorū, de quo iure gentiū loquitur tex. in. l. ex hoc iure. de iusti. & iur. in
l. postliminiū. §. de captiuis. in prin. Et ista distinctio cōmuniter aproba-
tur, licet Arer. conetur illam impugnare in. l. j. in princ. de acqui. posses.

¶ Et secundū istam distin. declaratur tex. in. l. j. §. ius naturale. & §. ius
gentiū. §. de iust. & iure. vbi ius naturale & ius gentiū ponuntur tanquā
species diuersę: quia ibi loquitur de iure gentiū secundario. Eodē modo
iste tex. debet declarari dum inquit, qd' iure gentiū obligatur ille cuius
fidem secuti sumus, & talis obligatio dicitur naturalis: nam de iure gen-
tiū primæuo intelligitur, qd' in effectu dicitur ius naturale. vt. §. dictū
est. Et concludendum videtur, qd' illa naturalis obligatio quæ habetur
ex consensu vel ex instinctu naturæ, vt beneficienti beneficiamus: est
de iuris gentium primæuo. & ita tex. hic intelligitur: secus est in iure gen-
tium

rium secundario, quod distinguitur à iure naturali: vt supra dixi. Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 In dubio, iudicandum pro dote.
- 2 Fiscus & causa dotis à pari procedere.
- 3 Inter priuatos in dubio contra actorem sententiam ferri.
- 4 Qui fundat se in certo tēpore, q̄ illud præcisè pbare debeat.

REGVLA LXXXV. PAVLVS.

In ambiguis, pro dotibus respondere melius est.

NOTA † quòd in dubio iudicandū est pro dote. ad idē tex. in. l. in ambiguis. §. de iur. do. facit tex. in. l. si ego. §. si res. §. de iure do. & in. l. si. C. ad velleia. in. l. j. ff. sol. mat. & ibi hoc exemplificatur secundum Bar. post Dy. q̄ si reperiantur duo instrumenta eodē die cōfecta: & alterū sit instrumentū dotis: debet iudicari: q̄ illud prius^a cōfectum fuerit: & pari ratione idē videtur dicendū, existentibus paribus probationibus iuxta not. in. c. in nostra. de testi. Et hoc etiam videtur habere locū in muliere agente pro dote: quia fauor causæ, præponderat fauori rei. c. fin. de reiudi. l. inter pares. §. de reiudi.

¶ Et quod dicitur de dote, idē videtur in alijs causis fauorabilibus quæ doti æquiparantur. d. c. si. de reiudi. Et ideo in duobus instrumentis factis eodem die, præsumitur prius factum illud quod respicit fauorem ecclesiæ: vt Rom. tradit in authen. similiter. in repeti. in. xii. speciali in contractibus. Et idem in simili habetur de fisco. l. j. C. de iu. fisc. li. x. Et in fisco no. Bal. in. l. j. de. C. hēre. vel act. vend. col. fin. ver. item in dubio. † nam fiscus & causa dotis, à pari procedunt. l. ij. vbi gl. C. de iure fisc. & per glo. in. l. dotis. C. de iure dot.

¶ Non obſt. tex. in. l. non puto. §. de iure fisci. vbi dicitur, quòd in dubio iudicandum est contra fiscum.

¶ Et generaliter. ille tex. intelligitur, quocūq; mō dubiū sit: vt no. Matheſilla. in nota. lxxj. not. vnam regulam.

¶ Quia respōdetur q̄ ille tex. intelligitur in fisco agente ex delicto alicuius ad pœnā: ideo in dubio fit interpretatio vt pœna nō habeat locū. arg. l. si præsens. §. de pœnis.

A ¶ Prius. hæc est cōmunis sententia omnium de qua ibi latissi. per Mod. præmaximè lat. qui ponit aliquas limitationes. & Soci. in j. col. et de alijs priuilegijs dotis vide latissi. Bal. nouellum in suo tract. de dote, qui ponit omnia priuilegia cōpetentia constan. & sol. matrim.

& ita Cuma. dicit in l.j. §. sol. mat. Nec obstat, quòd iste intellectus videatur restringere illum tex. vt dicit Alex. in. d.l.j. quia potest responderi quòd hoc consonat: quia ibi principaliter tractatur de bonis, quæ propter delictum ad fiscum pertinent: vt colligitur in l.j. §. de iure fisci. & tali casu loquitur. d.l. non puto. & hoc sequitur Ang. aret. in. §. fi. insti. quib. mod. test. infir. & not. Salj. in l. si debitor. C. de iur. fis. vel secundo ille tex. intelligi potest, quando agitur de aliquo priuilegio fisci contra priuatum: nam in dubio debet iudicari quòd fiscus non sit priuilegiatus: quia vbi fiscus non habet priuilegium sequitur ius commune. l. quod placuit. in fi. ff. de iure fisci. Vel tertio tex. in. d.l. non puto. intelligi potest secundum regulam in fisco agente: quia in dubio in fauorem rei pronuntiandum est. † Nam inter priuatos, fertur in dubio sententia contra actorem. c. ex literis. de præben. & tali casu idem fisco: quia in hoc non habet priuilegium. Sed tamen hoc non videtur verum, quia fauor causæ fiscalis, sicut in alijs fauorabilibus præponderat fauori rei. d. c. fi. de re iudi. & ideo respondetur vt. §. dictum est: & dixi in. d. c. ex literis.

¶ Et quod. §. dictum est, de instrumentis eodem die confectis: procedit quando in vtroq; simpliciter dicitur de die: secus si magis specialiter in vno, quàm in altero tempus exprimat: vt quia in vno dicitur de mense Maij simpliciter: in alio dicitur de mense Maij die. xv. vel si in vtroq; de eadem die dicitur: sed in altero etiam hora exprimat, nam etiam prioritas horæ attenditur: vt not. per glo. in l. si ex pluribus. §. fi. in ver. die. de solu. Bald. in l. de rebus. C. de dona. ante nup. Et ideo prior videtur, & potior illa pars dicitur, de cuius priori die vel hora apparet, vt no. Bald. post Cyn. in. d.l. de rebus. vbi dicunt, quòd quando vterque probat de eadem die, melior est conditio rei nisi alter probet proprietatem horæ. Idem Io. de platea in l.j. C. de iur. fis. & no. tradit Soci. in l.j. col. j. sol. mat. & refert Feli. in. c. pastoralis. de rescrip. qui tamen in contrariū adducit, quòd talis probatio horæ prioritatem non probat neq; ostendit: quia potuit esse prior alter qui simpliciter probat de eodem die: & sic potuit esse ante illam horam vel diem, si agatur de mense. † Et ad hoc facit, quia ille qui fundat se in certo tēpore, debet illud præcisè probare. l. matrem. C. de proba. Sed concordando opi. distinguì potest, quòd aut ille qui probat de eadem die, reperitur in possessione & non debet priuari, licet alter pbet de certa hora diei: quia verū est quòd nō apparet præcisè de prioritate actoris: ideo melior est conditio possidentis: aliàs secus: vt dixi in. d. c. pastoralis. & hoc idē videtur velle Bal. nouel. in trac. de do

de dote.in.ix.parte in secundo priuilegio.

Philippus Decius.

NOTABILIA

1. Quæ semel vtiliter & legitimè sunt constituta, durant.
2. Durant quæ vtiliter sunt constituta, si actus perficitur.
3. Hæc regula in quibus locum non habeat.
4. Multa fieri prohibentur, quæ tamen facta tenent.
5. Prælati si delegationes suscipiant, (licet per iudices seculares prohibeantur) valet iudicium.
6. Instrumentum notarij non matriculati valet si rogatus confecerit, licet prohibitus in loco.
7. Probatio si prohibeatur à statuto fieri per testes, si facta sit parte non opponente, valet.
8. Excommunicatus qui prohibetur esse in iudicio, si non opponat valet iudicium.
9. Miles qui prohibetur esse in iudicio si non opponit, valet iudicium contra eum. Idem in iuramento calumniæ. nu. 10.
11. Procurator qui in causa criminali interuenire prohibetur, valet iudicium contra eum si non opponat.
12. Processus, parte non opponente, valet in iudicio possessorio.
13. Exceptiones vel probationes contra sententiam quæ transiuit in rem iudicatam admitti non debent.
14. Fàuori suo regulariter, quis renuntiare potest.
15. Si lex annullaret actum alio respectu quàm propter fauorem partis, actum nullum faceret.
16. Facilius destruitur quod factum est, quàm quod de nono fieri impediatur.

§. NON EST NOVVM.

NON EST nouum ut quæ semel utiliter constituta sunt, durent: licet ille casus extiterit à quo initium capere non potuerunt.

NOTO regulam quòd ea quæ semel vtiliter & legitimè constituta sunt, durant: licet superueniat casus à quo initium habere non possunt. ad idem est regula factum legitimè. eo. tit. in. vj. Et hoc exemplificari potest in l. patre furioso. §. de his qui sunt sui vel alie. iur. in. l. j. §. ca. sum. §. de postulâdo. in l. is cui. §. de testa. Et ideo facilius quis repellitur ab obtinendo, quàm ab obtento. c. super his. de accusa. & glo. hîc dicit quòd multa impediunt ordinandum, quæ non impediunt ordinatum.

¶ Et ista regula procedit, quando actus fuit perfectus & consummatus: vt hîc cum similibus præallegatis: secus

B ¶ Perfectus, idem Dy. in. d. regula factum, ver. sed dicen. dū est. & Phil. fran. in prin. & Dy. in reg. j. eo. ti. in ver. v. quæ ri potest. & ibi anc. ij. col. Bal. Albe. & Mod. in l. patre furioso. de his q̄ sūt sui. & ibi laso. iij. colum.

est si actus non esset consummatus: quia tunc destruitur quando deuenit ad casum à quo inchoari nō potest. l. pluribus. §. & si placeat. de verb. oblig. l. inter stipulantem. §. sacram. & in l. existimo. eodem titu. & in l. si metallum. §. si seruo alieno. §. de his quæ pro non scriptis. in l. pro parte. §. de seruitu. in l. post finitam. §. de susp. tuto. in l. si sub vna. §. si quis viam. de verb. oblig. & hoc vltimum verum est, nisi casus superueniens tenderet ad eūdem finē: quia tunc actus quāuis non fuerit consummatus, non vitatur licet ad eum casum deueniret à quo incipere nō potest. exemplum est in. §. e contrario. versi. quod si viuo. in fi. de legatis. in l. verbis legati. in fi. §. ad legem falci. & bonus tex. in l. sciendum. §. fina. §. qui satisda. cogan.

A ¶ Finē. Idē Dy. vbi suprā. & Imo. in l. penul. §. & si placeat. ij. co. in pri. & Bar. etiā in prin. & Fabrū & Arett. in. §. e contrario hic allegato. Bald. & Salice. in l. gaudentius. de cōtrahen. emp. Hiero. Chuch.

¶ Secundò regula limitatur non habere locum. † quando res deuenit ad talem casum, quod causa finalis deficeret: vt not. Bar. per illum tex. in l. vrannius. §. sed cū duo. in fi. ibi vt quemadmodum incipere: aliās non possunt, ita nec remaneant. & Bart. ibi col. j. §. de fideius. & de his latē tradit Bart. in. d. l. pluribus. §. & si placeat. de verbo. oblig.

¶ Et quia regula hīc loquitur, quando aliquid vtiliter & legitimè factum est, ampliatur quod etiam quādoq; illud quod legitimè factum non sit: quia contra prohibitionem iuris: tamen valet: quia † multa prohibentur fieri, quæ tamen b facta tenent. l. ij. §. biduum. §. quando appellandū sit. vbi sententia prohibet ut ferri sub conditione: lata tamen tenet: quia lex vltius procedit ita disponendo: vt not. Bar. ibi, & in l. non dubium. C. de legibus. col. iij. & est tex. in. c. ad apostolicam. de regularibus. facit tex. in l. re. legatorum. §. ad tempus. §. de interdi. & relega. cum si. ibi allegatis in gl. & in l. j. §. j. §. de ferijs.

B ¶ Facta. vide latē Ias. in. d. l. patre furioso. col. iij. l. fina. & ibi Bald. & Alberi. qui ponūt plura brocardi ca.

¶ Et hoc in pluribus casibus, vtiliter exēplificari potest: nam si actus sit prohibitus propter honestatem, non obstante prohibitione actus tenet: vt no. Federi. in consilio ccxcij. factum tale est colum. fi. vbi concludit quod executio testamenti facta per Guardianum sancti Francisci, valet: licet sit prohibita. clemen. exiui. de verb. signi.

¶ Et idem est † in prælatis qui prohibentur delegationes à iudici

à iudicibus secularibus suscipere. xj. q. j. in. c. te quidem. si tamen suscipiant valet iudicium: quia illa prohibitio est facta propter honestatem: vt not. Albe. post alios in. c. ij. de iudi. & dixi ibi. Sic etiam in clerico qui licet notarius sit: prohibetur instrumenta conficere. c. sicut. ne clerici vel mona si tamen rogatus facit instrumentum valet: vt not. Ioan. and. in. d. c. sicut. vbi Abb. post alios. & no. Barto. in l. vniuersos. C. de decurio. lib. x. Ange. in l. si quis decurioni. C. de falsis. cum fimi. vt tradit Alexan. in l. prator ait. §. is etiam. §. de eden. & idem Roma. in cõsil. ccccix. quo ad primum. in. ij. dubio.

¶ Et an idem sit in monacho & religioso, latè dixi in. c. decernimus. colum. x. de iudi.

¶ Sic etiam dicit Ang. in. d. l. vniuersos. quod si notarius non matriculatus in loco prohibitus sit instrumenta conficere: si tamen rogatus confecerit instrumentum valet. & hoc intelligitur nisi statutum vltius procederet annullando instrumentum: vt idem Ange. tradit in cõsil. cxliij. visis processibus. col. j.

¶ Et in simili si à statuto prohibeatur probatio fieri per testes: si tamen facta sit parte non opponente, valet: vt not. Bald. in l. certi conditio. §. quoniam. circa fi. in ver. sed ponamus. §. si cer. pet. & sequitur Alexand. ibi. Bartho. veron. qui plura similia adducit in cautela. cclv. dubitari põt.

¶ Et in simili idem est in excomunicato qui prohibetur esse in iudicio c. intellectus. de iudi. Et tamen valet iudicium si non opponatur. c. j. §. si verò. de excep. in. vj. not. Abb. post alios in. d. c. intelleximus. cum fimi. vt dixi ibi. & facit tex. in l. filius familiars. §. veterani. §. de procura. tibi prohibetur miles esse in iudicio: & tamen si non opponatur, valet iudicium. tibi idem in iuramento calunie. c. j. C. de iur. calum. in. vj. no. in. l. iij. §. sed quia veremur. C. de iura. calum.

¶ Et idè in procuratore, qui prohibetur in causa criminali interuenire: & tamen illo interueniente si non opponatur, valet iudiciũ: vt not. per gl. in. c. j. in ver. criminalis. de iudi. in. vj. & in l. quamuis indubitati. C. de adul. in ver. presentiam. & ista est cõs opi. vt no. Bal. dicit in l. ita demũ. col. ij. C. de procura. cum fimi. vt tradit Feli. in. c. meminimus. co. penul. de accusa. & idem sequitur Roma. in consi. ccxv. duo sunt. & ibi alia similia adducit.

¶ Et simile est in iudicio possessorio, si admittatur exceptio defectus proprietatis quæ non debuit admitti, valet tamen processus parte non opponente: vt no. Bar. in l. naturaliter. §. nihil comune. in penul. char. in

verfi.ij.quæro vtrum.de acquiren.poffef.& in l. fi quis à fe fundum. C. vnde vi.& text.in.c.j.de refi.fpo.

¶ Similiter contra ſententiam quæ tranſiuit in rem iudicatam, exceptiones vel probationes admitti non debet: quia res iudicata pro veritate habetur. l. res iudicata. j. eo. Si tamen probationes factæ & admiſſæ ſint parte non opponente valent:& ſi apparet de iniquitate ſententiæ, debet reuocari: vt no. Inno. in. c. cum dilecta. de reſcri. in. c. cum Bertoldus. de re iud. Anto. de but. in. c. quoniam contra. col. fi. & in confi. xxvij. viſis. col. iij. cum ſimi. vt tradit Alex. in l. iudex poſtquam. de re iudi. in verſicu. vj. fallit. idem Alexan. in confi. lxxvij. in cauſa & lite. col. fi. lib. ij. & in confi. ccxij. viſo in prin. eo. lib. ij. Abb. & in confi. lxxxix. in. q. col. iij. lib. j. Roma. in confi. clxxiiij. ampliſſime doctor. in fi. & Aret. in confi. lxxiiij. diligenter. col. ij.

¶ Et prædictæ deciſiones & ſimiles videntur procedere: quâdo iura vltèrius procedunt ita diſponendo: vt. §. dictum eſt: vel quando agitur de exceptionibus dilatorijs, quæ poſt litem conteſtatam opponi non poſſunt. l. ita demum. C. de procur. & in. c. paſtoralis. de excep. vel quando tractatur de fauore eius qui non oppoſuit exceptionem, quæ ſibi competeat: quo caſu tacendo videtur renuntiare fauori ſuo † cui regulariter quis renuntiare poteſt. c. ad apoſtolicam. de regularibus. l. pe. C. de pactis. Et etiam ſi actus annulletur in fauorem partis renuntiare poteſt: vt per glo. in l. eleganter. in princip. §. de dolo. vbi Barto. cum ſimi. vt tradit Alexand. in l. iuriſgentium. §. prætor ait. in princ. §. de pactis. & facit tex. in. c. dilecto. vbi Abb. de præben.

¶ † Secus videtur ſi lex annullaret actum alio reſpectu, quàm propter fauorem partis & validitati reſiſteret: quia tunc actus eſſet omnino nullus: vt not. per glo. per illum tex. in l. à diuo Pio. §. de ritu nup. cum ſimi. vt Alexand. dicit in dicto. §. ait prætor. Et tali caſu ſupradicta non haberent locum. & iſtam declarationem tradit Pau. de caſt. in confi. ccxvj. circa primum quæſitum. in prin. vbi declarando. l. j. §. j. §. de ferijs. dicit q. quando geſta tempore feriati ſunt nulla, ipſo iure talibus ferijs renuntiare non poteſt: quia ſi poſſet renuntiare geſta contra præſentem & non opponentem exceptionem, non eſſent nulla: ſed valerent. l. j. §. j. de ferijs. Et ſic in talibus quæſtionibus. §. dictis, vis tota videtur conſiſtere an renuntiare poſſit vel non.

¶ Et ad regulam hîc, † quòd quandoq; e contra facilius deſtruitur quod factum eſt, quàm quod de nouo fieri impediatur. l. non diſtinguemus.

§. ſacer

§. sacerdotio. §. de arbi. & plura alia exempla ibi habentur.

¶ Sed hoc facit diuersitas rationis: nam in. §. sacerdotio. soluitur compromissum; quia verisimiliter in tali dignitate, nolisset tractare negotia secularia: merito datur illi facultas abstinendi & soluitur compromissum: quæ ratio cessat quando illo existente in sacerdotio, factum sit in eum compromissum: & facit quod glo. hîc dicit de assignatione liberti.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Ex causa, à regulis iuris communis interdum recedi.
- 2 Pupillus committens homicidium, licet sit doli capax non decapitatur.
- 3 Propter metum scandali, licet magistratibus interdum legem transgredi.
- 4 Qui iurauit statuta obseruare, intelligitur nisi iusta causa superueniat,

§. QVOTIES.

QVOTIES æquitatem desiderij naturalis ratio: aut dubitatio iuris moratur: iustis decretis res temperanda est.

GLO. exemplificat istum. §. pluribus modis. Et primū exemplum de. l. interdum. de verbo. obliga. non bene adaptatur: quia actio ibi nō est nata prout expressè ibi colligitur. Cuius contrarium videtur præsupponere glo. hîc. Et ultra glo. exemplificari potest per tex. in l. qui cum hæreditate. §. de act. & oblig. & in l. ij. §. de excep. rei iudi. vbi exclusus à iure quod tertio competebat, illo iure cessante admittitur. & videtur etiam posse exemplificari iste tex. ex eo quod dici solet, † quod ex causa, à regulis iuris communis receditur: vt est dictum Inno. in. c. j. de consti. in glo. vlti. & per illud dictum Bald. in l. & si feuerior. col. ij. C. ex quib. cau. infā. irrog. in ver. ex prædictis † quod si pupillus committat homicidium, licet sit doli capax non tamen debet decapitari.

A ¶ Regulis
Nā ppter enor
mitatem delicti
licitum est iura
transgredi. de
quo per Hippo.
de marfi. in l. jo.
in. ix. col. & in
l. vnus. §. cogni
turum. in. xiiij.
col. supra de. q.
vbi p duas col.
plura dicta do
ctorū in hac ma
teria cumula
uit. Et Ias. qu i
per alias duas
col. plura dicit
in l. j. C. de pre
ci. impe. offe. &
per eundē Hip.
in sing. cccxliij.
inci. tu scis. l. re
propter scanda
lū receditur à
regulis iuris; vt
per. d. Philip. in
consi. clj. incip.
maximi ponde
ris. col. iij. ver.
nā ratione scan
dali.

Et per.

A ¶ *Infert. Vi.
de eundem do.
Philip. in ca. de
causis. de offic.
deleg. in. ij. col.
in quinto nota
bili.*

¶ Et per illud dictum Inno. infert^a Bald. in l. si quis filio. §. illa autem. in fi. §. de iniusto rupto, † quod propter metum periculi vel scandali interdum permittitur magistratibus legem transgredi. & idem Bald. in l. obseruari. §. pro fisci. in. xj. q. §. de offi. procon. & facit tex. no in l. si hominem. §. mandati. & ibi Barto. & in notabili casu tradit Pet. de anch. in consi. lxxxij. prima facie. & Ro. in consil. cccxxviii. in terminis. in fi. cum simi. vt tradit idem Roma. in l. si verò. §. de viro. in. xlvj. fallen. §. solu. mat. & latè congerit Feli. in. c. j. in. iiij. char. de consti. & not. etiam Bald. in l. clari. C. de fideicom. † vbi inquit, quod ille qui iurauit statuta obseruare, intelligitur nisi iusta causa superueniat: quia in iuramento semper intelligitur clausula rebus sic stantibus. l. quod seruius. §. de condi. ob cau. Et quia, quæ de nouo emergunt, nouo indigent auxilio. l. de ætate. §. ex causa. suprà de interrog. acti. & facit tex. in l. fina. §. qui satis. cog. & not. Barto. in l. ambitiosa. col. iiij. §. de decretis ab ordi. faciendis. & ad idem facit tex. in. c. fi. de transac. & ibi Abbas in. ij. notabili cum si. vt Alexand. scribit in l. nemo potest. col. j. de leg. j.

Subtilis Decius.

NOTABILIA.

- 1 Per litis contestationem, non solet fieri deterior conditio eius qui litem contestatus est.
- 2 Post litem contestatam, actor variare non potest.

REGULA LXXXVI. PAVLVS.

NON SOLET deterior conditio fieri eorum qui litem contestati sunt, quàm si non essent: sed plerumque melior.

NOTA † quod per litis contestationem, non fit deterior conditio eius qui litem contestatur. Sed plerumque melior. & idem not. Barto. per illum tex. in l. j. C. de iud. & ad idem tex. in l. aliam. §. de noua. facit text. in l. si pluribus. §. fi. de leg. j. in l. si Titius. de verbo. oblig. in l. si insulam. eod. titu. in l. lite. suprà de vsuris. & ratio huius regulæ videtur: quia iudicium introductum est in fauorem actoris: vt consequatur quod sibi debetur. insti. de obli. in prin.

princip. vnde quod in fauorem introductum est, non debet retorqueri in odium. l. quod fauore. C. de legibus. & hoc est quod dicit text. hîc in l. sequenti ibi: nemo enim prosequendo &c. Et regula procedit plerunq; prout text. dicit: quia quandoq; conditio actoris, est deterior per litis contestationem † nam post litem contestatam actor variare non potest. l. si quis stipulatus sit stichum. de ver. oblig. nam per litis contestationem, quasi contrahitur. l. iij. §. idem scribit. §. de peculio. ideo variatio non admittitur. l. sicut. C. de act. & ob. & in isto casu, non efficitur deterior conditio actoris per litis contestationem. Sed per electionem prius factam ab ipso actore, à qua postea lite contestata recedere non potest.

Subtilis Decius.

NOTABILIA.

- 1 Petitio non dicitur esse, vbi mora non est.
- 2 In mora non dicitur, qui legitima exceptione tueri se potest.
- 3 Qui dilationem habet à lege, non dicitur in mora.
- 4 Absque mora, pœna non debetur.

REGVLA LXXXVII. SCAEVO.

NVLLA intelligitur mora ibi fieri, ubi nulla petitio est.

EXEMPLVM est in l. si pupillus. de verbo. obligatio. vbi idem dicitur, quod † non est petitio, vbi non est mora. & not. gloss. hîc & adde text. in l. lecta. ver. dicebam. suprâ si cert. petita. & ibi Barto. dicit † quod non dicitur in mora, qui potest se legitima exceptione tueri^a & idem Bart. per illum textum in l. si pactus. suprâ de pact. & not. Bald. in l. si constat. colum. ij. C. de compensa. & est regu. eod. titu. quæ hoc dicit. in regu. non est in mora. eodem titu. in sexto. † vnde qui habet dilationem à lege non est in mora. vt no. per glo. in l. si cum exceptione. §. quatenus. in ver. tripli. suprâ quod met. cau. & facit regula qui sine dolo. suprâ eodem. & quod ibi dixi. & nota. Roma. in consilio. ccxliij. pro euidentia. col. ij. Et ista regula intelligitur, quod nulla mora est quæ inducatur.

Sed

A ¶ Tueri. Nā qui potest exceptione repelli dicitur obligatus ad nō petendum. ita gl. & Bald. & Ioan. and. Imo. in l. mevia. §. fundus. ff. sol. mat.

Sed ista quæ prius inducta erat bene conseruatur: quia dilatio non debet lucrum producere. vt dicit text. not. in l. in fideicommissi. in princ. §. de vsur. vbi glø. ponit casum. Et cum (secundum regulam) nulla sit mora vbi non est petitio: infertur quòd pœna cõmitti non potest: † quia absque mora, pœna non debetur: vt no. Bart. d. in l. si pœnæ. §. de nego. gest. Et hoc verum est, quãdo pœna ratione moræ committi debet: secus si ex conditionis euentu: quia tunc absque mora committitur. l. pacto quo pœnã. C. de pact. & in l. nuda C. de cõtrah. & commit. stipu.

Subtilis Decius Pifis.

REG. LXXXVIII. PAVLVS.

QUANDIV possit ualere testamentum: tandiu legitimus hæres non admittitur.

ISTA regula etiam habetur in l. quandiu. §. de acqui. hæred. in l. antequam. C. communia. de succes. & in l. ex testamento. C. vnde liberi.

¶ Et limitatur non habere locum, in duobus casibus.

¶ Primus est propter voluntatẽ testatoris: vt no. Bar. per illũ tex. in l. si quis hæres ita institutus. §. de hæ. insti.

¶ Secundus casus est, in l. hac consultissima. §. si autem. C. de testamen. vbi Alexan. in ij. not. dicit quòd ibi causa intestati, præualet testamento.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Aequitatem in omnibus spectandam esse.
- 2 Aequitas est modus interpretandu leges & pacta.
- 3 Statuta quod interpretationem recipiant æquitatis.
- 4 Aequitatem attendi præcipuè in curia mercatorum.
- 5 Aequitas rigori præferenda.
- 6 Si aliquid alicui simpliciter cõmittitur, videtur in dubio cõmitti æquitas quæ præualet.
- 7 Propter æquitatem recedi interdum à regulis iuris cõmunis.
- 8 Prætor & iudex æquitatem semper præ oculis habere debet.
- 9 Aequitas naturalis consideratur, vbi ius deficit.
- 10 Aequitas præferenda rigori.
- 11 Aequitas scripta in specie, præfertur rigori: secus si in genere.
- 12 Aequitas scripta post rigorem illi præfertur: secus si ante.
- 13 Ex pluribus opinionibus relatis, & si vltima rigorem contineat, à prima recessum non videtur quæ æqua est.

REG

IN OMNIBVS quidem, maximè tamen in iure, æquitas^a spectanda est.

IN OMNIBVS enim spectanda est æquitas: † quia semper benignior interpretatio fieri debet. vt in regula semper in dubijs. §. eodem.

¶ Et maximè in iure: quia æquitas præfertur rigori. l. placuit. b C. de iudi. & in. l. si tibi. suprâ si certum petatur. in. c. fin. de transac.

¶ Et no. Baldus per illum text. in. l. ij. in. j. nota. C. de rescindenda vendi.

¶ Vnde quid liceat, secundum æquitatem inspicitur in cap. magnæ. de voto. Et per semitam æquitatis procedendum est: vt dicit textus in. c. quærenti. de offi. lega. Et res ad æquitatem redigitur. l. prima in fine. C. de interdctis.

¶ † Et æquitas est modus interpretandi leges & pacta. vt dicit Bald. in. l. si defunctus. C. de suis & legiti. colum. finali. in versiculo. & noto quòd æquitas. & ibi in principio dicit † quòd statuta recipiunt interpretationem æquitatis.

¶ † Et ista æquitas, præcipuè in curia mercatorum attenditur: vt not. Barto. in. l. quintus. in fine. in. l. fideiussor. §. quædam. suprâ manda. Baldus in. l. si pro ea. colum. fina. C. manda. Salice. in. l. placuit. C. de iudic. & Alexan. ibi: & in cõsi. xlj. viso puncto. colum. ij. lib. iij. Romanus in consilio. cxciij. negari non potest. in principio. in consilio. xciiij. visis. colum. j. idem Imo. in consilio. cxlj. visis statutis. in consilio. cxlvj. in causa damnis. columna ij. in versicu. item quia hîc sumus. & dicit Baldus in dicta l. si pro ea. quòd reijciuntur solennitates, quæ non tangunt veritatem negotij. & not. Ange. in consilio. ccxix. punctus. in princip.

¶ † Et quia æquitas præfertur rigori: † vt dictum est: si dicatur, ista lex de æquitatem loquitur, illa de rigore: perinde est ac si dicatur, ista corrigit illam. ita dicit gloss.

A ¶ Aequitas describit Spie. in suo dictionario, ex Salom. in tit. de iust. & iure esse perfectam rationem, q̄ leges & omne scriptũ dictũ q̄ interpretat & emendat, ex qua ius manat, qđ bonũ & æquũ dicitur, nullo scripto cõprehensum, sed in sola vera ratione consistens. Pet. Corue,

B ¶ Placuit. Vbi vide Iaso. qui concor. in multis cū do. Phil. hîc & in l. cum stipulati sumus. §. sequitur. de ver. obl. suprâ col. ij. in iij. not. Cano. latissi. in. c. fin. de transac. Feli. in. c. ex pte. i. j. co. de off. dele.

C ¶ Rigori. Rigor iuris quær intelligat: vide Barb. i. c. si clericus laicũ, de fo. cõp. iij. col. in princ. & do. Phil. i. c. si duobus. de app. co. ij. §. vlti. nota.

gloss. ^a no. in. l. cotem ferro. §. si. de publi.

A ¶ Glo. Add.
gl. in. l. ait præ-
tor. §. si debito
rem. de his que
in fraud. credi.
Cano. i. c. si. de
trāsa. vbi Abb.
fin. col. Feli. in
c. ij. de re iudi.
in prin. Domi.
in. c. disciplina.
xlv. dist. & ibi
Alex. in. ij. col.

¶ Et si aliquid cōmittatur alicui simpliciter: videtur cōmitti æquitas quæ præualet: vt no. Bal. in. l. ædem. col. iij. ver. sed nunquid pro vno nummo. in fi. C. loca.

¶ Et adeò attenditur æquitas, quòd sapenúmero † propter æquitatem receditur à regulis iuris communis. l. si me & Titium. in fin. suprà si cer. peta. l. si quis Mancipij. §. fina. de institu. & quod not. Bal. in. l. ij. in fine. C. quod metus causa.

¶ Et propter æquitatem receditur à verbis testatoris. l. qui filium. §. fin. §. ad Trebel.

¶ Et propter æquitatem receditur à solennitatibus iuris. l. diuus. §. de restitu. in integ.

¶ Et propter æquitatem receditur ab eo quod vsitatum est. l. imperatores. in fin. §. de appel. & ideo lex erubescit statuere contra æquitatem. l. si quis in suo. §. legis. C. de inoffic. testa. l. si. §. cum autem. C. de fur.

¶ Et regula propter æquitatē limitatur: vt not. glo. per illū tex. in auth. vt sine prohi. ma. in prin. in ver. existima mus. ¶ Et equitas exceptiōis remouet actiōē. l. qui equitate. §. de do. excep. & in. l. iij. C. de bo. au. iud. poss.

¶ Et per supradicta dicitur, † qd Prætor & Iudex ^b semper debet habere æquitatē ante oculos. l. quod si Ephesi. §. de eo quod certo loco. c. j. iij. q. & not. in. l. inter filios. vbi glo. C. fami. erciscun.

¶ Et hoc intelligitur de æquitate quæ informata sit à iure: vt no. Abb. in. c. ex parte. el. ij. in. iij. no. de offi. dele.

¶ Et Moderni sequuntur in dicta. l. quod si ephesi. Sed vt dixi dicto. c. ex parte. ille tex. parum facit, quia loquitur de æquitate iuris. ibi, iuris æquitate: vnde illa verba æquipollent: ac si dicatur de iure, quia ius est bonum & æquum. l. si me & Titium. suprà si cert. peta. l. j. in princ. suprà de iusti. & iure.

¶ Sed text. in. d. l. quod si ephesi. non loquitur de æquitate iuris. sed de æquitate simpliciter: quo casu † æquitas dicitur naturalis iustitiæ: & consideratur vbi ius deficit: vt no. Bal. in. c. pastoralis. in fi. de cau. pos. & proprie.

& pro

B ¶ Iudex. quæ sit equitas quæ debet iudex habere præ oculis vide Arch. i. c. j. de confes. lib. vj. & æquitas quatuorplex sit vide Barba. in c. quærenti. de offi. deleg. col. pen. & in. c. cū causam. de iur. calū. colū. viij. & do. Philo. in d. c. ex parte.

& probatur in. d. c. fi. de transac. vbi dicitur, q̄ quādo ius deficit, proceditur seruata æquitate. & in. l. ij. §. item varus. in fi. de aqua plu. arcen. ibi: æquitas suggerit: & si scripto iure, deficiamus, ergo talis æquitas non potest informari à iure quod non reperitur.

¶ Pro dicto tamen Abb. videtur tex. in authen. iusiuran. quod præsta. ab his. §. penult. vbi iudices iurant seruare æquitatem: & sic de æquitate simpliciter dicitur ibi: omnē æquitatem seruabo: & tamen intelligitur de æquitate informata à iure: quia iudices tenentur iura obseruare: vt habetur instit. de offic. iudi. in princi.

¶ Sed ad illum tex. respondetur, quod loquitur in arbitrarijs in quibus præcipuē æquitas attēditur. & ita illum tex. declarat Imo. in. c. fi. de transac. Et hoc satis colligitur ex illo textu, dum dicitur quod seruabit æquitatem secundum quod iustum sibi visum fuerit.

¶ Et quantum ad regulam hic, quæ dicitur quod æquitas præfertur a rigori. primò regula intelligitur quando æquitas sit scripta: secus si scripta non sit: quia tunc rigor scriptus præfertur æquitati non scriptæ: vt nota. per glo. vbi Barto. & Salic. per illum text. in. l. j. §. de legi. & idem glo. in. l. placuit. vbi Bal. & Sali. infrà de iudi. per. l. prospexit. ff. qui & à quibus. & no. per gl. in. c. fi. de trāsa. vbi Abb. & Imo. post alios.

¶ + Secundò regula procedit, in æquitate scripta in specie. Secus si esset scripta in genere: quia rigor scriptus in specie illi præfertur: vt not. Cyn. Bald. Ange. & Salice. in dicta. l. placuit. per. l. nam hoc à natura. ff. de condi. indebi. iuxta. l. j. ff. de vsuca. & not. Imo. & Abb. in. d. c. fina. & ad hoc facit, quia species derogat generi: in regula in toto. suprà eodem.

¶ Tertiò & vltimò + regula intelligitur, quando æquitas est scripta post rigorem: secus si rigor scriptus sit post æquitatem, quia tunc rigor attenditur. glo. not. in. c. extirpandæ. §. quia verò. in glo. pē. in fi. vbi Imo. col. v. de præben. Alex. & Moder. in. d. l. placuit. de iudi.

¶ Sed vide Abb. in. d. c. fin. §. quia verò. col. vij. qui vide-

A ¶ Præfertur.
Vide Francis.
cur. consil. liiij.
ij. col. inc. sæpe
& frequenter.
& Dyn. et eius
addit. in regu.
posse. isto tit.
lib. vj. in versi.
tertiò opponi-
tur & c. Iason
in. l. si tibi. ff. si
certum petat.
Card. in. c. fin.
de consuetu. &
in. c. j. de alien.
iu. mu. Hiero.
Chuchalon,

tur reprobare illam gloss. & contrarium expressè tenet Domini. in. c. disciplina. xlv. distinct. & refert & sequitur Feli. in. c. ij. de re iudi. non obst. quòd lex posterior, ^a cor

A ¶ Posterior. Idē in statutis & consuetudinibus & in re-scriptis & i cō tractibus, & in pactis & vltimis voluntatibus, & legatis codicillis & sententijs inter locutorijs, & in constitutionibus procuratorum, & in iuramentis, & in mora & fama & in opinionibus & in violentiis, oīa ista ponit Iason in. l. si quis ante. in. iij. col. in vers. nota primo. supra de acquir. pos. Hie. Chucha.

rigat priorem. c. j. de constitu. in. vj. quia verum est, quando directò contrariatur: sed rigor & æquitas non sunt directò contraria, quia æquitas temperat rigorem. † & ad hoc facit: quia si plures opiniones sunt relatæ, & vltima continet rigorem: non videtur recessum à prima quæ habet æquitatem. vt nota. tradit Areti. ^b in consi. clxij. diligenter & maturè. colum. vij. per gloss. in. l. si cum exceptione. §. sed & si quis. §. quod metus causa.

Subtilis Decius.

NOTABILIA.

1. Quando vni competunt plura iura, si vnum remittit aliud remanere intelligitur.
2. Renuntiatio si ad hæreditatem refertur, omnibus iuribus renuntiatum videtur quæ ex ipsa competere.
3. Præcedentibus pluribus stipulationibus, acceptilatio ad oēs simpliciter porrigitur.
4. Prædicta intelliguntur in pluribus connexis: secus si separata essent.
5. Iuri de futuro, renuntiari non potest.
6. Filia quæ renuntiavit hæreditati patris. non excluditur quin succedere possit iuri sibi delato à fratre.

REGULA

X C.

PAVLVS.

QUOTIES duplici iure defertur alicui successio: repudiato nouo iure, quod antè defertur: supererit uetus.

B ¶ Aret. Quæ sequitur Iason in. l. si tibi. ff. si cert. petat. col. iij. vers. quinto nota.

REGULA loquitur in successione, quæ alicui duplici iure defertur. Et regula potest dupliciter intelligi. Primò quando eodem tempore defertur. Secundò quando successiue competeret. & vtroque casu videtur regula habere locum.

¶ Circa primum, quando eodem tempore defertur regula, exemplificatur vt per gloss. in. l. suum. C. de iure delibe. † vbi vocatus ad eandem successionem de iure ciuili & prætorio, si bonorum possessionem repudiavit, non prohibetur adire. & ad hoc est regula generalis quæ facit

facit Bart. ^a per illum text. in. l. si dominus. suprâ de ser. vrbâ. prædio. vbi inquit, quòd quando vni competunt plura iura, si vnum remittit, aliud remanere intelligitur. facit text. in. l. si prius. in princip. suprâ de aqua plu. arcen. & in not. quæstione tradit Bald. in. l. iij. in. q. viij. C. de rescin. vendi.

¶ Et regula ista intelligitur, quando renuntiatio vnâ speciẽ litis respicit: prout tex. hic loquitur ibi repudiato nouo iure: quo casu renuntiatio videtur limitata, quæ limitatum effectum producit. l. in agris. §. de acquir. rerû domi. † Secus est si repudiatio referatur ad ipsam hæreditatem vel successionem: quia tunc renuntiatum videtur omnibus iuribus, quæ ad ipsam hæreditatem competere. ita not. Barto. ^b concludit in. l. nec is. §. j. §. de acquir. heredit. alleg. l. si duo. §. idem Iulianus scribit. & §. si quis iurauerit. §. de iure iuran. & idem tenet Ange. in d. l. suum. dicens quòd si quis renuntiavit hereditati simpliciter: tunc si ex mille capitibus esset possibile illum succedere, omnibus renuntiatum videtur. & ibi sequitur Alexan. post alios quos ibi refert. & facit glo. not. in. l. j. §. sed videndum. in versi. succedat. §. de suc. edi. ad idem facit text. in. l. pluribus. suprâ de except. † vbi præcedentibus pluribus stipulationibus, acceptilatio facta simpliciter ad omnes porrigitur. & facit glo. in. l. empto. §. Lucius. §. de pactis. & quod not. Bal. in. l. pactum quod dotali. in. xvj. q. C. de colla. cum simi. vt tradit Alexan. in consilio. ij. viso atque vt oportet considerato themate. colum. ij. lib. ij.

¶ Secundò † regula limitatur, in pluribus iuribus separatis: secus essent iura connexa, vt quia vnum haberet dependentiam ab altero: quia tunc vno sublato, etiam alterum sublatum videtur. vt in. l. illud. suprâ de acquir. hæred. vbi repudiata hæreditate ab intestato, etiam ex testamento repudiata intelligitur. et nota. per gloss. & Paul. de castr. in. d. l. si dominus.

¶ Venio ad secundum, quando successiuè plura iura compererent: & tali casu regula loqui videtur ibi: nouo iure

A ¶ Bart. & Iason in. l. nec is. §. j. in. j. nota. ff. de acquir. hæredi.

B ¶ Bart. Iason in prin. iij. col. vbi dicit hanc communem: licet sequendo Barba. in rub. C. qui admitt. in. vj. q. teneat contra Barba. & communē.

quod ante differtur. Et à fortiori hoc videtur procedere, exemplum in eo qui venire poterat ad successionem successiue ex capite vnde liberi, vnde agnati, vnde cognati, si renuntiavit primo capiti liberorum, non videtur exclusus ab alijs capitulis quæ successiue competunt. l. j. §. sed videndum. §. de succes. edi. l. ij. in princip. §. vnde legi. & hoc intelligitur quando limitatè facta sit repudiatio: respectu vnius capitis. secus si absolutè: quia expressa repudiatio facta respectu hæreditatis, ab omni capite repudiantem excludit: vt voluit gloss. not. in. l. j. §. sed videndum. & suprà dictum est.

¶ Sed aduertendum est, quia ista declaratio videtur bene procedere, quando plura iura eodem tempore competent: prout. §. dictum est in primo casu. regulæ: secus videtur in iuribus quæ successiue competent: quia renuntiatio etiam expressa, relata videtur ad illud caput ex quo erat successio delata, & non ad alia capita quæ nondum competeabant: † quia iuri de futuro, renunciari non potest. l. is potest. & l. quandiu. la. ij. de acquir. hære. l. si ita scriptum. §. si sub conditione. de leg. ij. & dixi^a in l. j. C. qui admit.

A ¶ Dixi. Et in consi. xxxj. col. p. incip. & pro tenui facilitate. & in consilio. lxxxvj. col. iij. versi. venio igit ad secundum. inc. viso puncto & diligenter &c.

B ¶ In filia. ad de eundem doctum Philip. in regula hæreditas. suprà eodem. filialibus verbis.

¶ † Et vltèrius ista regula exéplificari potest, in filia^b quæ renuntiavit hæreditati patris: nam non excluditur quominus possit succedere in hæreditate paterna quæ ex persona fratris sibi deferatur: cum illa ex nouo iure superuenienti sibi deferatur: vt decidit Ang. in consi. liij. dominus Gidius col. fi. versi. nec obstat quòd suffocauit. cum fini. vt tradit Alex. in. l. j. §. veteres. col. antepe. §. de acquir. e. posses. & idem Roma. in consi. clxv. circa primum quòd quæritur. in principi. idem Roma. in consi. xl. visis. & Benedi. Capra. in consi. lxxij. cum viso & considerato. in. ij. dubio. & not. Bal. in. l. j. col. fi. de re. diu. vbi inquit, quòd filia quæ renuntiavit hæreditati patris, non prohibetur succedere in feudo quod sibi ex persona fratris deferatur. & idem in statuto no. Barto. in. l. fi. in principi. in fin. j. q. §. ad tertu. dicens, quòd filia quæ excluditur à statuto ab hæreditate patris, non prohibetur succedere fratri qui hære

hæreditatem paternam adiuit. & facit quod not. Barto. in consi. lvij. ex themate prædicto, in fin. cum simi. vt tradit Alexan. Moder. in. d. l. j. §. veteres. & nouissimè, latè Socin. in consilio. lxxiij. super controuersia. in vlti. lib. & Corne. in consi. cccv. in hac cōsultatione. col. iij. lib. iij. ¶ Et licet doctores in locis præallegatis loquantur, quando hereditas patris adita sit per filium: quo casu definit esse hereditas patris. l. sed si plures. §. si filio. de vulgari & pupilla. not. in dicta. l. j. §. veteres. idem tamen videtur: licet hereditas adita non fuerit: quia satis est, quòd filia veniat ex persona fratris, vt nota. concludit Benedictus Capra. in consi. xij. & si viso & considerato. circa finem. & idem tradit Areti. in consi. clxj. in presenti consultatione videndum est. in princip. Et ad supradicta etiam facit, quod nota. per Bal. in. l. licet. C. de iure delib. cum simi. vt Alexan. ibi scribit. Et ad regulam etiam facit, quia quando plura obstant, non sufficit quòd vnum remoueatur: quia aliud remanet, vt no. Bal. in. l. j. co. penul. in versi vnum etiam scias. C. de fur.

Subtilis do. Philippus.

NOTABILIA.

- 1 Error scriptoris partibus non nocet.
- 2 Error si sit in falsa grammatica, non propterea vitatur instrumentum.
- 3 In dubio debet interpretatio fieri, vt non sit falsa grammatica.
- 4 Quicquid dicit notarius factum respiciens, dixisse videtur de voluntate partium.
- 5 Notarius quando errorem suum corrigere possit.
- 6 Quo casu sit notario credendum, corrigenti errorem suum.
- 7 Error, quando ex interuallo non possit corrigi.
- 8 Error quomodo probetur.
- 9 Error quando de facili probetur.
- 10 In probando errorem quot testes requirantur.
- 11 Solennitas testamenti quot testibus probetur.
- 12 Notarius quando de suo errore puniatur.
- 13 In notario, quando præsumatur falsitas.
- 14 In dubio præsumi errorem potius in notario, quàm falsitatem.

REGVLA XCI.

SCAEVOLA.

SI LIBRARIVS in transcribendis stipulationis uerbis errasset: *Snihil noceret quominus & reus & fideiussor tenerentur.*

NOTO quòd † error scriptoris, non nocet partibus. ad idem textus in. l. imperator. la. j. suprà de statu hominum. in. l. errorem. C. de testamentis. facit textus in l. ambiguitates. eodem titulo. & per istum textum notat Baldus in consilio. cxxv. dubitatur. in fine. libro secundo. Fulgo. in consi. cxxxij. circa primum. colum. j.

¶ Et ideo si notarius dicat, quod pater reliquit filiae iure restitutionis.^a cum debuerit dicere iure institutionis: non nocet iste error quominus videatur filia instituta: ut not. Bald. in l. si cum ante. C. de dona. ante nup. in ver. & pro hoc consului.

¶ Et eodem modo si imperitus notarius dicat, pro sua falsi dia. cum debuerit dicere pro legitima. Et si dicat quod mulier renuntiavit beneficio Valeriani, cum debuerit dicere Velleiani, non nocet iste error.^b quia patet: ut concludit Bal. in l. Imperator. la. j. col. ij. ver. item quidam notarius rusticus. §. de statu homi. Et similiter si notarius dicat, substituo te procuratorem. intelligitur constituo. ut no. Bal. in l. penul. C. de procura.

A ¶ Restitutio nis. Adde Iaso. in authē. nouis. C. de inoffi. testa. col. ix. vers. quid autem si grossus,

B ¶ Error. Ad de secundū Bar. in l. quoties. §. sed si non. ff. de hered. insti. etiā si erratum sit in quantitate continua vel discreta dispositione non vitari quin quod est dictū, praeualeat ei quod est scriptum. & multa de errore vide apud eum eo loco & §. tantundē & Iason. in l. si id quod aurum. nu. i. ff. de verb. oblig. Pe. Coruclius.

C ¶ Presumit. Adde eundem do. Phil. in consilio. xv. col. v. ver. v. facit. incip. & pro tenui facilitate. &c.

¶ Et generaliter si sit error in falsa grammatica, non per hoc vitatur instrumentum notarij: ut not. Bar. in l. Plautius. in fi. §. de auro & argen. le. Et speciale est in rescriptis papae. c. ad audientiam. el. j. de rescrip. Secus est in alijs instrumentis notariorum: ut Abb. ibi post alios dicit. & no. Barto. hinc Bal. & Ang. in. d. l. Imperator.

¶ Et hoc intelligitur, quando constat de mala grammatica: si in dubio autem debet interpretatio fieri ut non sit falsa grammatica. d. l. Plautius. no. Barto. in l. cum in testamento. in fi. de auro & argen. leg. & Cuma. in consil. vij. visis compromisso. col. vj. in ver. ad secundum.

¶ Et eodem modo quod hinc dicitur de errore, intelligitur quando constat. Et in dubio non praesumitur, ut not. Ang. in. d. l. errore. in prin. C. de testa. & Bald. in. d. l. Imperator. in prin. Et ad hoc facit: quia pro notario praesumitur. c. ad audientiam. de praescrip. & not. Bald. in. d. l. error. & col. j. & ibi dicit quod quicquid sit scriptum in instrumento, praesumitur scriptum de voluntate & commissione eius qui rogauit. & not. Barto. in l. si quis filiabus. §. de test. tut. Roma. in consil. clxxx. amplissime doct. in. j. col. fi. in ver. nec refragatur.

¶ Et quicquid dicit notarius, quod factum respiciat: videtur dixisse de assertionem & voluntate partium: ut not. Bald. in l. j. circa fi. de priui. do. & in l. ab executione. circa fi.

ca si. ver. pone statuto. C. quo. appel. & in l. mater. col. ij. ver. præterea verba. C. de rei ven. & meritò error debet li quidò probari: & non sufficit iuramentum in defectum probationis. vt not. Bald. concludit in l. Imperator. co. ij. ver. sed an poterit. Et ad hoc facit, quia cum sit præsumptio pro notario, de eo quod scriptū reperitur, vt dictum est probationes clariores requiruntur: & tali casu non recurritur ad iuramentum in defectum probationis: vt not. Ang. in l. si. in prin. §. quod met. cau. & facit tex. in. c. quia verisimile. de præsump. & quod ibi Abb.

¶ Et quia Bart. hîc prosequitur materiam huius. l. videntum est principaliter de duobus.

¶ Primò, † quādo notarius possit errorē suū corrigere. ^a

¶ Secundò qualiter error notarij probari possit.

¶ Circa primum habemus cōsiderare duos casus. Primus est in pertinentibus ad notarium. Secundus in spectantibus ad partes. In primo casu, ex dictis Bart. plures conclusiones colliguntur.

¶ Prima est, quòd in his quæ spectant ad notarium in quibus error non vitiat: notarius potest errorem suum corrigere: puta secundū Bart. in falsa latinitate. Et idem in exemplis. §. dictis, in quibus dictum fuit errorem vitare. & idem tenet Bal. in rub. C. de fide instru. col. vj. ver. sed pone quòd tabellio. & idem Bald. in l. cum proponeretur. in versi. vlt. quæro. de leg. ij. quia talis emendatio neminem lædit. alleg. l. actorum verba. §. de re iudi. & idem Ang. in d. l. imperator. in prin. quia pars non habet causam contradicendi, quare non corrigat. arg. l. dotem. §. sol. matri. & ibi Bald. in prin.

¶ Et ideo si oratio truncata sit, suppleri potest per verbū subauditum: vt not. Angel. in. d. l. errore. in prin. & Bald. ibi plenius. Et plura similia ad hoc tradit Bald. in l. verbū volo. C. de fideicom.

¶ Et ista prima conclusio ampliatur, secundū Bar. hîc etiā si erratum sit in eo q̄ vitiaret instrumentum: puta si sit defectus inductionis, ^b qui vitiat instrumentum: poterit tamen notarius errorem suū corrigere secundū Bar. hîc, ne

A ¶ Corrigere. Vide istam materiā ita bene declaratā sic ut alibi per Fel. in. c. ex literis. post doc. ibi de fide instru.

B ¶ Indictionis. Idem Ioan. de ana. in cap. cum graui. de criminal. ij. col. post mediū. & hoc nisi malitiosè, quia tunc puniretur tanquam falsarius.

scribentis error, noceat partibus. & idem tenet Bald. C. de iusti. codi. con-
fir. col. fi. ver. sed an tabellio. Et idem Bart. in l. nominatim. in fi. de cōdi.
& demon. Bald. in. d. l. cum proponeretur. col. ij. Ang. in. d. l. imperator.
col. ij. ver. iuxta prædicta quæro. & ibi concludit maiorem esse defectum
indictionis quæ nullo modo apposita sit, quàm si erronea indictio appo-
natur post Dy. in confi. xxxv. quem ibi refert & Bar. hîc & Rom. in cōfi.
ccxxxv. quo ad primum. in fi.

¶ Secundò Barto. concludit, † quòd si sit erratum & non constat in quo
erratum sit: vt quia omisit diem, & non constat de quo die: isto casu no-
tario dicenti se recordari de die, credendum erit sicut officiali creditur:
maximè cum hoc de die sit quid minimum: quia si testis de die nō recor-
datur, tamen probat. l. testium. cum glo. C. de testi. & ita Bart. hîc dicit.

¶ In quo aduertendum est, quia ista conclusio videtur procedere quādo
non est vis in tempore: quia dies non est de substantia instrumenti.

¶ Secus videtur si sit de substantia instrumenti: vt in actione hypothe-
caria: quia tunc corrigere non potest nisi probato errore: vt Ang. dicit in
d. l. imperator, & cum autoritate iudicis: vt not. Bald. in. d. l. imperator.
col. iij. & idē Bald. in tit. de pace constantiæ. in verbo pacta. ver. sed quid
si apponantur solennitates.

¶ Et ista conclusio secundum Bart. procedit, quando erratum fuit omit-
tendo diem: quia tunc non dicitur functus officio suo: edendo instru-
mentum absque die.

¶ Sed si erratum sit apponendo vnum diem vel mensem pro alio: quia
tunc notarius non poterit se corrigere, nisi constet de errore per testes
vel alio modo: quia tunc videtur functus officio suo. ita Bart. dicit alleg.
tex. in l. quicquid astringende. secundū vnum intellectum. de ver. oblig.
Et ista limitatio Bart. videtur de plano procedere, quando dies esset de
substantia. vt. §. dictum est in hypothecaria: si verò non esset de substan-
tia, tunc videtur qd error corrigi possit: quia si Bart. hoc permittit, quan-
do dies omissa sit: vt. §. retuli: à fortiori idem dicendum videtur: quādo
dies non fuit omissa: sed vna pro alia apposita sit: quia maior est defectus
omissionis, quàm erroris: vt dicit Bart. hîc post Cyn. quem refert. Et idē
no. Bal. in. d. l. imperator. col. iij. & §. dictum fuit de indictione omissa.

¶ Et hoc de plano videtur procedere, si parti non sit datum instrumen-
tū: vt no. Bal. in rub. C. de fide instr. col. vj. & Bar. in. d. l. imperator. co. j.

¶ Secus si fuit data copia parti: quia tunc videtur indistinctè quòd corri-
gere non possit nisi probato errore & de consensu iudicis secundum Bar.
in. d. l.

in. d. l. imperator. & in l. fi. verfi. sed quid si notarius. §. de tabu. exhi. Bal. in l. ambiguitates. in fi. C. de testa. & in. d. rub. de fide instru. col. vj. & in l. fi. col. penul. in verb. quantò quæritur. C. de eden. & in tit. de pace constantiæ. in verbo pacta. in fi. Et idem Ang. in consi. ccxcij. visis. col. j. Cum. in consi. xxij. viso. & Soci. in consil. xcij. præstantissimis. col. iij. & consil. xcviij. aliàs consului in nouis.

¶ Secundus casus principalis est, si erratum sit † in pertinentibus ad partes: & tunc secundum Bar. error corrigi non potest, ex interuallo: sed in continenti sic. & idem Ang. in. d. l. imperator. in prin. & no. Bald. in. d. rub. de fide instru. col. vj. & in l. cum proponeretur. co. ij. ver. vlt. quæro. de leg. ij. & idem Bar. in. d. l. imperator.

¶ De secundo principali dubio, † de probatione erroris: primò dicit Bart. quòd error probatur de facili per originale quod reperitur: quia illud inspici debet. §. penul. in authen. de tabel. & idem Bar. in l. Sempronius Proculo. de leg. ij. in l. si quis ex argentarijs. §. prætor ait. supra de eden. cum fi. vt ibi tradit Alexan. & in consi. cv. reuerende domine. in. ij. lib. & Petr. de ancha. in consil. ccccxxij. præmissa. Ange. in consilio. cccxlviij. pater stipulatus.

¶ Secundo de facili probatur, † si partes consentientur errorem: vel etiam si testator hoc dicat, in his quæ ab eius volûtate pendent: vt no. Bar. hîc circa fi. & in l. cum proponeretur. de lega. ij.

¶ Tertiò probari potest, testibus. † Sed tot testes requiruntur, quòd necessarij sunt in dispositione principali de qua agitur: vnde in testamento, error debet probari septè testibus, quâdo agitur de substantia ipsius testamenti: hoc est de voluntate testatoris. Secus est in qualitate requisita in testamento: vt not. Bart. post glo. in. d. l. cum proponeretur. cum similibus: vt tradit Alexan. in l. errore. circa fi. C. de test. Soci. in cõsi. lj. viso testamento. in fi. Et quod dictum est de probando † qualitatè, idem est si agatur de probando solennitatem: quia duo testes probarent secundum Ang. in l. ambiguitates. C. de testa. in quibusdam lecturis. Alexan. in. d. l. errore. in fi. de quo dixi in l. fi. C. de secun. tab. Et de probatione erroris not. Alexan. in consi. cxj. super testamento. col. j. lib. j. Et in dicto consi. cv. reuerende domine. lib. ij. in consi. lxxxviiij. in causa do. Bar. lib. iij. Soci. in consi. xciiij. præstantissimi. col. iij. & Lauren. calcaneus in consi. xlvij. viso dicto casu. col. penul.

¶ Vltimò regula ista procedit, † prout loquitur quando errore fuit aliquid omissum. Secus si dolo & malitiosè notarius aliquid omiserit: quia

tunc puniri debet. Et an tunc corrigere possit, not. Bal. in l. ij. C. de fideicō. liberta. & in rub. C. de fide instr. col. vj. versi. vnum scias. & tradit Lanfran. in repetitione capituli quoniam contra. col. vij. de proba.

A ¶ Præsumit. Adde eundem do. Phi. in cōf. clxxv. incip. in causa falsitatis. Io. de ana. in. c. cū diligenti. de accu. ij. co. qua si in fi. & Alex. in. c. ego solis. ix. di. aret. in cōf. xlviij. inci. vi sis & diligēter pōderatis. in. j. col. ver. pro his facit oprie & c. Fel. in. c. ex lite ris. ij. col. versi. tertia cōclusio. hoc tñ est limi. tandū secundū eū ibi. ver. sed limita nisi nota rius emisisset so lennitatem iur. in testamen. to quæ interue nire dedebat: quia tñc nō prę sumit error sed falsitas. de quo vltra eum & quos allegat vi de Barto. in. c. quoniā: vt lite nō cōtesta. col. xv. in medio. & in cōf. lviij. in. ci. clementissi. mi. in. j. vol. pe. col. Bal. in sua mar. in ver. er. ror. ver. xij. & xiiij. Hierony. Chuchalon.

¶ Et quando falsitas in notario præsumatur. † no. in l. iu. bemus. C. de testa. vbi Alexan. And. sicut in cōf. xxix. col. viij. lib. j. † In dubio tamen, in notario semper potius præsumitur^a error, quā falsitas: vt no. Bar. per illū text. in l. quoties. §. j. §. de hære. insti. cum simi. vt tradit Alex. in cōf. xl. habita super cōtentis. col. fi. lib. j. & cōf. xxvij. in causa & lite. in prin. li. ij. Pe. de anch. in cōf. cclxxxvij. tria principaliter. col. j. Cuma. in cōf. cxxv. ad primum. & dixi in cōf. clxxv. Et regula etiam ista limitatur: vt per Alexan. in l. errore. col. j. & in l. ambiguitates. in fi. C. de testa. Et materia latè habetur in tractatu clausularum in charta. xlj. Subtilis do. Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. De iure antiquo, filius familiās non habebat possessionem rei pecularis.

2. Seruus qui ab alio possidetur, quod domino non acquirat.

REGULA XCII.

MET.

FILIVS familiās neq; retinere: neq; recuperare, neq; adipisci possessionem rei pecularis uidetur.

NOTOT quod isto iure filius familiās non habebat possessionem rei pecularis: quia statim possessio patri etiam ignorantī, acquirēbatur. l. quicquid. suprā de acqui ren. posses. l. j. §. item acquirimus. eod. titu. facit tex. in. §. j. insti. per quas personas nobis acquiritur. & in l. placet. de acqui ren. hæredi.

¶ Et ampliatur ista regula, etiam si filius familiās ab alio possidebatur. vt dicit text. in dicta. l. quicquid. quia secundum gl. ibi illa acquisitio fit vigore patriæ potestatis: quæ durat licet ab alio possideatur. Secus est in seruo, † qui domino nō acquirit: si ab alio possideatur. l. j. §. sed & per eū suprā de acquirenda possessione. quia in seruis acquiritur domino, ratione possessionis: vt dicit glo. in dicta. l. quicquid.

quid. facit text. in l. j. in fine. suprà de acquiren. possessio. de quo videndum est per doctores in dicta. l. j. §. item acquirimus. & per Alexan. in l. j. §. veteres. col. iij. de acquiren. posses.

¶ Et regula limitatur, vt per glo. hñc: quia hodie non procedit.

¶ Item regula videtur procedere in possessione, quæ habet aliquid iuris. Secus videtur in detentatione, quæ filio acquiri videtur argumen. l. stipulatio ista. §. hi qui. de verbo. obliga. Et pari ratione implementum conditionis, quæ in facto consistit ipsi filio acquiritur. l. qui hæredi. in princip. de condi. & demonstra. facit text. in. §. sed cum factum. instit. de stipula. seruorum.

Philippus Decius.

REGVLA XCIII.

VLP IANVS.

NON SOLENT quæ superabundant uitiare scripturas.

DE ista regula dictum fuit. §. in regu. quæ dubitationis.

NOTABILIA.

- 1 Soluendo esse dicitur, qui fideiussorem habet.
- 2 Soluendo intelligitur, quando potest totum soluere.
- 3 Soluendo intelligitur qui habet nomina debitorum.
- 4 Quando dicatur quis non posse soluere: remissiue.
- 5 Non præsumitur soluendo ille, cuius bona venduntur.

REGVLA XCIIII.

VLP IANVS.

NEMO dubitat soluendo uideri eum, qui defenditur.

ET PER ISTVM textum glo. in l. soluendo. suprà de verbo. signi. dicit, quòd soluendo quis videtur, per se vel per alium. & not. Barto. in l. j. suprà de custod. reorum † dicens quòd soluendo esse dicitur, qui habet fideiussor. ad idem text. in l. si plures. §. præterea. el. ij. suprà de fideiussor. Et per istum textum hñc Barto. in l. item liberatur. §. qui paratus. suprà quib. mod. pignus vel hypo. sol. ibi decedit. q. quàm hñc indecisam reliquit: & respondet ad text. in l. rescripto. §. debitores. ver. planè suprà de mune. & hono. cum simi. vt tradit Alexand. in l. iij. §. si ex conuentione. colum. j. de rei iudi.

¶ Et Ange. aret. in tract. malefi. in ver. quas si non soluerit. & idem Alexand. in l. j. suprà qui satisfd. cog. & Moder. ibi. Et And. sicu. in consil. xv. colum. secūda. libr. ij. † Et soluendo quis intelligitur quando in totum soluere potest. d. l. soluendo. de verbo. signifi. & insti. de obli. quæ ex delicto in. §. fulloni verò. in fi.

Et soluendo esse videtur, † qui habet nomina debitorum: quia non dicitur

A ¶ Exigibiles. Vide Bald. in l. ij. in principi. ff. de noxali.

B ¶ Sententia arbitror intelligere Metianū hic, nedum eā quæ à iudice p̄fertur, vel quæ à principibus cōceduntur, sed in genere magis à quocunq; fuerit ambigūe p̄latum spectandū esse, quid is qui protulit voluerit. & quamente vt illius intentioni & si ne cōueniat p̄ut indifferenter in orationibus ambiguis dicit. Pet. Coruelli.

C ¶ Interpretatione. Interpretatio qd sit vide Bal. i rub. C. de verb. sig. in prin. & Lanfran. in tracta. interpreta. statuto. in. j. col. in ver. iiii. p̄mitto & c. & Bald. in sua margā. in verbo interpretatio. Pau. consil. cccxi. in in prin. p̄missis allegationibus. in. j. vol. et Bar. in l. ab executore. ff. de appel. Hiero. Chuch.

citur suspectus: vt. not. Bald. per illum tex. in l. facere. supra solu. matri.

¶ Et hoc intelligitur, quando debitores sunt boni & de facili exigibiles^a aliās secus. vt concludit Alexan. in. d. l. face re. post alios quos ibi refert.

¶ Et idem Alexan. in consil. xxxvij. viso & opportunè discussso. col. iiii. ver. terio per hoc adduco. lib. ij. † Et quando quis dicatur non posse soluere, vt quia imponitur pœna corporalis si pecuniariam impositam soluere non poterit. not. Bald. in l. quicunq;. col. penul. ver. sed pone statutum. C. de ser. fugit. Ange. in l. j. s̄. de iniusto rupto. cum simi. vt p̄sequitur Ange. aret. in. d. tractatu male. in verbo p̄allegato vbi latè refert Imol. in l. suus quoq;. ver. Sed si filio. col. penul. s̄. de hære. insti.

¶ Et ad p̄dicta vide Bar. in l. tres tutores. in fi. s̄. de administr. tu. vbi dicit, † quod non p̄sumitur soluendo ille cuius bona venduntur: & qualiter probetur quod quis non sit soluendo not. Bald. in authen. hodie. ver. fi. ij. quæro. C. de actio. & obligat.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Eius est legem interpretari, cuius est condere.
2. Iudices quod potestatem habeant interpretandi leges, in p̄iudicium partium.
3. Cum pro interpretatione priuilegij ad principem recurritur, intelligitur pro interpretatione concernente validitatem priuilegij.
4. Papa quod interdum p̄iudicet illis, quibus fuerat ius quæsitum.
5. Rescripta secundum int̄tionem papæ interpretantur: ideo ad eum recurritur.

R E G V L A

X C V.

M E T.

IN ambiguis orationibus, maximè sententia^b spectanda eius est, qui eas protulisset.

ET HÆC regula exemplificari potest, in principe ad quem recurritur, pro interpretatione^c legis. † Quia eius est interpretari, cuius est condere. l. fi. C. de legi. c. in. ter alia. de senten. excom.

Et

¶ Et ideo pro interpretatione statuti, ad populum qui fecit statutum, recurritur: vt not. Barto. in l. omnes populi. §. de iusti. & iur. in pen. chart. in ver. iij. quæro. Et dicit Barto. ibi hoc procedere in subsidium, quando alia interpretatio quæ congrua sit, haberi non potest: aliàs secus: nā quando est dubium arduum & inexplicabile, ad principem recurritur: vt not. Abb. in. c. j. in. j. notabili de iura. calum. & in. c. cum venissent. de iudicijs.

¶ Et ideo iudices prius habent potestatem interpretandi leges, in præiudicium partium: vt not. Inno. in. c. cum speciali. de appel. & Abb. ibi sequitur. & in. d. c. cum venissent. & in. d. c. j. de iuramē. cal. & in. c. capellanus. col. j. de ferijs. cum simi. vt tradit Feli. in. d. c. inter alia. Et hoc intelligitur, nisi essent verba clara: quia tunc non potest iudex aliter interpretari, quā verba dicant: vt not. Barto. in l. ab executore. in prin. col. penul. §. de appel. Bald. in l. ea quæ. C. commina. vel episto. Aret. in consil. lvj. post absolutum. & in l. v. §. stipulatio. de verb. oblig. Alex. in consil. ccxv. nec arguendi. in fi. lib. ij.

¶ Similiter ista regula exemplificari potest in privilegijs, vt est text. in cap. cum venissent. de iudic. & vbi pro interpretatione privilegijs, ad Papam^a recurritur. Et hoc intelligitur de interpretatione concernente validitatem privilegijs; vt not. Bald. in l. hi qui. in princip. C. de appel. & Paul. de Castr. ibi in fin. facit quod not. Oldrad. in consil. ccxxx. Urbanus episcopus. circa fin. Et ideo statuta inuvalida confirmata à summo Pontifice, quia tolli ab imperatoribus non possunt, à summo pontifice interpretari debēt: vt not. Bald. & Angel. in l. ex facto. de vulga. & pupilla. Et quando ad Papam recurritur, eius interpretationi & declarationi standū est, dato quod à principio eius intentio talis non fuisset: vt not. Angel. in consil. cclxxij. non est dubium. colum. secunda. & idem Paul. de Castr. in l. hæredes palam. §. si quid post. colum. secūda. suprà de testamen. & vbi inquit, quod papa sæpenumero facit multas declarationes circa gratias ab eo factas. Et præiudicat illis quibus erat ius quæsitum per illum textum: quasi illud

A ¶ Papam interpretatio à papa de quibus fiat, & an admittatur probatio in contrarium vide Cardina. in cle. j. de concess. præbē. & Bald. in l. ij. C. de sen. ex periculo recitan. & do. Phil. in c. ij. de offi. deleg.

si illud quod declaratur fuisse à principio dictum: quod casu non fuisset alteri ius quaesitum: & dicit hoc procedere in propria declaratione quæ consistit circa aliquod verbum dubium: secus si non esset verbum dubium: quia tunc esset noua dispositio quæ nõ tolleretur ius alteri quaesitum. Et ad hoc vltimum dictum Pau. de cast. est notabilis decisio Pe. de anch. in consi. cccxcix. præmitto. col. fi. & idem tradit Pau. de castr. in consi. clvj. viso. col. fin. & dixi in. d. c. cum venissent. vbi videndum est.

¶ Eodem modo in rescriptis, recurritur ad papam: quia secundum eius intentionem interpretari debent: vt no. Inno. in. d. c. cū ecclesiasticę. de exce. cum simi. vt dixi ibi. Et idem est in iudice, qui potest eius sententiā^a interpretari. l. ab executore. in princi. §. de appel. & ibi Bart. cum simi. vt no. Alex. in. l. ij. col. fi. de lib. & posth. & in. l. actorem. de re iudi. Et ad regulam hic facit tex. in. l. in prætorijs. de prætorijs stipulationibus.

Subtilis Decius.

NOTABILIA.

1. Sententia deportationis, quæ bona auferat?
2. Sententiam deportationis ea auferre quæ in hæredes extraneos transierunt.

REG.

XCVI.

HERM.

EA SOLA deportationis sententia aufert, quæ ad fiscum perueniunt.

B ¶ Deportationis. Deportati dicuntur peregrini. l. alie ni. Pau. de ca. in. l. j. C. de hæredi. instit. & quod deportatio non dicatur expulsio de ciuitate: vide Bart. in. j. constit. digestorū. §. si. in fine.

NOTO secundum intellectum glo. qui planior videtur, quod sententia deportationis **b** solum aufert ea quæ in fiscum transferuntur, bona enim deportati deferuntur in fiscū. l. deportatorū. C. de pœnis. & no. per gl. in. §. relegati. instit. quib. modis ius pa. po. sol. vnde dicitur hic, quod per sententiam deportationis, solum auferuntur ea quæ in fiscum transferuntur: quia si fiscus recusaret bona, quia fortè reputaret, quod non essent soluenda. iuxta. l. primam. §. an bona. §. de iure fisci. illa repudiat non transirēt in fiscū. vel secundò, regula declarari potest, quod **t** ea sola sententia deportationis aufert, quæ in fiscum transferuntur: videlicet illa quæ transeunt in hæredes

redes extraneos. quia alia non transferuntur in fiscum: vt in .l.j. vbi Bar. C. de oper. liberto. & Bar. in .l. iura. §. de iure patro. cum simi. vt tradit Alexan. in consi. xxij. opportunè cōsideratis. col. ij. lib. j. & in consi. lxxxix. vtrum in princi. lib. iij.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- In pari causa lucri, præferri eum qui est prior in tempore.
- In beneficijs ecclesiasticis, potior est qui prius impetrauit.

REGVLÆ. XCVII. HERM.

QVOTIES utriusque causa lucri ratio uertitur: is præferendus est, cuius in lucro causa tempore præcedit.

NOTA † quòd in pari casu lucri, præfertur ille qui est prior in tempore.

¶ Sed ad declarationem regulæ cōsiderandum est, quòd si rei donatæ facta fuisset traditio illi qui fuisset posterior in titulo: ille esset potior quia prius dominium habuisset. l. quoties. C. de rei vendi. cum simi. vt dixi in regula contractus. suprà eodem.

¶ Et tali casu regula non haberet locum: vt no. per glo. in regula qui prior. de regu. iur. in. vj. vnde regula intelligitur, cæteris paribus. & facit text. in dicta regula qui prior. & in .l. in operis. §. locati.

¶ Et regula etiam exemplificari potest, in beneficijs ecclesiasticis: quia † potior est, qui prius^a impetrauit. c. eum cui. de præben. in. vj. not. in. c. capitulum sanctæ Crucis. de rescriptis.

¶ Et ad istam regulam, quamplures quæstiones similes prosequitur Roma. in consilio. xlvij. visis necessarijs. vbi principaliter loquitur de illo Comite qui obligauit se duobus principibus. Et in terminis regulæ in pari causa lucri, plura iura & similia Roma. inducit in cōsi. ccxcviij. circa præmissam. & idem tradit Pau. de castr. in consilio clvj. viso & examinato puncto. co. iij. vbi concludit, quòd secunda concessio facta de quibusdam bonis feudalibus, non derogat priori. & in simili casu tradit Alexan. in consilio. iij. ex his quæ in themate. lib. v. & in consi. xxij.

viso

A ¶ Prius. Vi. de Dyn. in reg. qui prior. in princ. vbi eius add. satis remis siue in verb. potior. & ad id quod dicit de prioritate vni⁹ horæ: Vid. Soci. & Iaso. in. l. j. ff. sol. ma. vbi ponunt qñ colla. est facta à pa pa vbi et alteri ab ordinario: & i collatione ordinarij apparet de modica prioritate temporis quis præferatur.

viso processu. colum. eadem. lib. v.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Non dicitur esse in mora, ille qui negat.
- 2 Debitor de decem à quo. xx. petatur, q̄ maiorem summam negare non possit: quia etiam minorem negare videretur,
- 3 Minorem summam in maiori contineri.

REGULA

XCVIII.

VEN.

Non potest uideri improbus, qui ignorat quantum solvere debeat.

IBI qui ignorat quantum solvere debeat. videndum est quod supra dixi in. l. qui sine dolo. & in. l. nulla intel- ligitur. supra eodem.

¶ Et Bart. hic infert ad quæstionem quam dicit hic Pisis de facto habuisse.

A ¶ Dicitur. ¶ Et concludit per istum text. quod non dicitur^a esse in mora, ille qui negat centum petita ab eo si agatur de re implicita: quia ignorat quantum debeat. vt hic, & in. l. in fideicommissi. in princip. supra de vsur. in. l. si quis solutioni. ff. eodem titulo.

¶ Secus si sciret se debitorem præcisè in certa parte: quia tunc non soluendo, esset in mora. Et sic vult Bart. quod debitor de decem, à quo viginti petita sunt: tunc non possit negare illam maiorem summam: quia videretur etiam negare illam minorem summam de decem. Et ideo esset periurus: vt idem Bal. dicit in. l. si pupillus. §. si. §. de verbo. signifi. & per hoc dicit Bart. in. l. j. §. si stipulanti. circa fin. §. de verbo. oblig. Quod confunditur practica aduocatorum, qui volunt quod totum negari possit si plus debito petatur. Et in hoc ibi latè insunt Alexā. & Moderni, & resident cum opinione Bar. ibi tanquam communi.

¶ Pro qua allegatur tex. in. l. qui seruum. §. si. §. de interrog. actionibus. vbi interrogatus de toto fundo, an eum possideat, teneatur etiam de parte respondere.

¶ Sed ille tex. parum facit: quia intelligitur quando etiā de parte interrogatus sit, secundum gloss. ibi. Et ad hoc facit: quia qui vult sibi responderi super toto & super parte

A¶ In totum. Contrariam sententiam tenent Cy. Ray. Bar. Ioan. imo. Alex. qui dicunt eam communem. & Areti. ibi penul. col. dicit eam communiorē & omnes Moderni in. §. si stipulanti. hinc alleg. eam etiam tenent Inno. Hosti. Ioan. And. Philip. fran. in. c. presentium. in. v. col. de testibus. lib. vj. idem Feli. in. c. nam concupiscentiam. de consi. si. col. vbi ponit tres limi. & quāplures alij. quos refert Alex.

in. ij. colum. & Abb. in. c. j. de plus peti. licet dicat opi. glo. feruari in practica ab aduocatis tantū ad euitandas istas opin. doct. aduocati hodie seruant aliam practicā: quam refert Iason. in d. §. si stipulanti. post Ange. Pau. et Cuma. Hier. Chuch.

parte. debet interrogari super toto & super parte. l. non alienum. §. de interrog. actio.

E¶ Et ideo verior videtur opinio: quam idem Barto. tradit in. l. qui solidum. in princi. §. de leg. ij. vbi videtur tenere contrarium dum concludit. quod si quis petat plus debito: habeo iustam causam litigandi super toto: nisi actor dicat se paratum partem recipere. per illum text. qui bene probat.

E¶ Et pari ratione videtur. quod positio facta de maiori summa. in totum^a negari possit: vt per glo. in. l. ij. in glo. magna. de confessis. in. vj. sequitur Bald. in. l. ij. §. quod obseruari. col. penul. versi. sed quid si positio. C. de iura. calum. cum simi. vt Alexander refert in. d. §. si stipulanti. & idem Alex. in consi. clxxxij. viso puncto. col. fin. lib. v. Non obft. quod ille qui negat totum: videtur etiam negare partē: quia resoluēdo illud in quo tota vis consistit cōsiderandū est: quia verum est. q̄ in toto. pars continetur: & in maiori summa minor^b inest. l. si quis cum totū. de exceptio. rei iudi. l. si is qui ducenta. §. vtrum. de reb. dubijs. & in. l. j. §. si stipulanti. de verborum obligati. in. l. qui concubinam. §. qui ita. de. leg. iij.

E¶ Sed illa pars in toto continetur ad integrandum illud totum: & minor summa in maiori continetur. ad integrandum maiorem summam: sed per se illa minor pars vel minor summa. non videtur petita. ita nota. declarat Bart. in. l. scire debemus. in fine princi. de verbo. oblig. vbi inquit. quod si promissisti centum: non possum petere quinquaginta tanquam promissa: quia illa pars de quinquaginta. non fuit promissa: licet sub generalitate illorum verborum includatur. Et ita in proposito videtur. si positio est facta de centum: non dicitur facta de quinquaginta: licet in summa de centum quinquaginta

B¶ Minor. qd in sententia an in maiori insit minor. vide latissi. Iaso. in. l. inter pares. supra de re iudi. col. ij. i. iij. no. & Ias. in. §. stipulati. hinc alij. col. iij. ver. circa istā materiā. vbi ponit regulam cum septē fallentijs.

includantur. & ideo qui negat positionem de centū, non dicitur negare positionem de quinquaginta: vnde non dicitur periurus. Et pari ratione non videtur esse in mora: quia non recusat soluere quod debet. Et hoc modo explicatur illud in quo doctores moderni laborant in dicta. l. j. §. si stipulanti. & in effectu quod Barto. hīc dicit, non videtur verum per supradicta. Et ad hoc facit illud quod dicam in regula in eo. infra eo.

Subtilis Decius.

REGVLA XCIX. CAIVS.

OMNIA quæ iure contrahuntur: contrario iure pereunt.

DE ista regula dictum fuit, in regula nihil tam naturale. §. eodem. vbi videndum est.

NOTABILIA.

1. Mensis quomodo intelligatur,
2. Mensem vtilem de triginta diebus intelligi,
3. Nomen mensis simpliciter prolatum, quomodo accipitur.

REGVLA C. PAVLVS.

VBILEX duorum mensium^a fecit mentionem, & qui sexagesimo primo die uenerit, audiendus est. ita enim Imperator noster Antoninus cum Diuo Fratre suo rescripsit.

ISTA regula secundum Bar. in. l. cum bissextus. in fi. §. tit. j. reducitur ad cōmunem opinionē, quæ habet + qd mensis intelligatur secundum qualitatem mensis: in quo data sit dilatio. vnde si die. xxij. Augusti data sit dilatio vnus mēsis, incipit in. d. die. xxij. & terminatur in. xxij. Septembris: vt Bar. concludit in. d. l. cum bissextus. & hoc idem glo. in. c. quam sit. in verbo. mense. de electi. in. vj. & sequitur Bal. & Imo. in dicta. l. de diuisione. supra sol. matr. Ange. in authent. iubemus. C. de iudi. cum simi. vt tradit Alexan. in dicta. l. de diuisione. vbi dicit, quod ista est communis opin. & idem Alex. in. l. fin. in prin. col. pe. C. de iur. delib. & in consi. xlij. in casu & lite. col. ij. lib. iij. Et secundum Bart. in dicta. l. cum bissextus. in fi. regula ista

A ¶ **M**enses à luna deriuari, Græcum vocabulū ostendit: quib⁹ μῆν lu na dicitur, & μῆς mensis. in de deductū in iure est, vt quoties absolutē sit mētio mensis, de triginta diebus intelligat, quibus luna à solis coitu suū cursum cōficit qd si lex duorū mensium fecerit mentionem ī materia fauorabili, quoro die audiri debeant vide Alci. in. l. cū bissextus. ff. de verb. signifi. Petrus Corneſius,

ista reducitur ad quæstionem glo.prællegatæ.

¶ Sed non videtur quòd reduci possit, nisi secundum quod inferius dicam. & Bal.in.l.eos. §. si autē. circa fi. C. de ap. dicit istum tex. hîc procedere, ex benignitate: non quòd hoc sit de proprietate verborum.

¶ Et conclusio glo.in.d.c. quam sit. procedit in mensibus cōtinuis, qui habēt metam limitatam: & pro maiori parte habent dies triginta, & quidam triginta. Secus est in mensibus vtilibus, in quibus non sunt limitati dies: & vnus mensis vtilis, poterit quandoque occupare tres cōtinuos. Vnde illa doctrina non potest ad menses vtilis adaptari: & ideo vnus + mensis vtilis, intelligitur de triginta diebus: vt Alexā. tradit in confi.cxiiij.visa scriptura.col.fin.lib.v.

¶ Secundò, conclusio superius facta intelligitur, quando principium mensis designatur: quia dicitur à præsentī die infra mensem. Secus si de mense absolutè mentio facta sit: quia tunc mensis pro duodecima parte anni accipitur: vt not. Domi. post Pau. in dicto.c. quam sit. in glo. in verbo mensem. Et ista duodecima pars anni pro triginta diebus declaratur: & tali casu mensis indistinctè pro triginta diebus accipitur: vt not. Bal. in dicta.l.eos. §. si autem. circa finem. C. de appel. & idem not. Bald. in authen. qui semel. circa fin. ver. in glo. fin. C. quomodo & quando iudex. & idem Bald. in. c. j. in princip. quo tempore miles. vbi approbat gloss. in. l. fin. §. j. in verbo sexaginta. C. de iure deliberā. Et concludit quòd + si nomen mensis proferatur simpliciter: de triginta diebus intelligitur. & idem Anto. de hutri.in.c. licet. de supplen. negli. prælat. Alexan. in dicto consilio. cxiiij. libr. v. Et hoc modo videtur procedere tex. hic: videlicet quando facta sit mentio duorum mensium absolutè: quo casu de sexaginta diebus intelligitur: tamen hîc ex benignitate additur vnus dies. & videtur hoc intelligēdum esse in materia fauorabili.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1. Paria esse aliquid fieri vetante Prætore, vel aduersus edictum eius.
- 2. Aduersus, quomodo exponatur.

REGVLA CI.

VLPIANVS.

QVI VETANTE Prætore facit: hic aduersus edictum fecisse propriè dicitur.

NOTA quòd + paria sunt aliquid fieri vetante prætorē, vel aduersus edictum eius. ad idem facit text. in. l. aduersus. suprā de arbit. vbi dici-

tur quòd aduersus sententiam arbitri fieri dicitur. Si petatur ab eo: à quo arbitet peti vetuit † aduersus enim; exponitur contra. l. non solùm. §. fin. §. de iniurijs. & in cle. j. vbi glo. in verbo aduersus. de restit. in integ.

Philippus Decius.

§. E I V S E S T.

E i v s est actionem denegare, qui posset & dare.

AD I S T A M regulam facit quod. §. dictum est in regula eius est velle. in regula nihil tam naturale. & in regula nemo qui condemnare.

N O T A B I L I A.

1. Neminem expelli debere de domo sua quam habitaret.
2. Pœna imposita offendenti aliquem in domo sua, an locum habeat in hospitio?
3. Nauem, prædio vrano æquiparari.
4. Hæc regula, quòd locum non habeat in fure.

R E G V L A C I I. P A V L V S.

A ¶ Extrahi. Sed an possit iudex præcipere alicui ne exeat domum. vide de Bald. in. c. quinquauallis. in j. col. qui dicit quòd non. de quo latè Iaso. in. l. quod iussit. supra de re iudic. col. iij. versic. aduerte tamen.

N E M O de domo sua, inuitus extrahi^a debet.

R E G V L A intelligitur de domo sua † quam habitaret: secus si illam non habitaret: licet esset propria: quia ab illa extrahi non prohibetur: vt not. Bar. in. l. nec in ea. §. de adult. & facit tex. in. l. quod ait. §. sufficit. versic. sed si pater. §. de adult. & not. Alber. in tractatu statutorum. in secunda parte. in. xxxv. q. incip. item quæritur. versic. sed quid si aliquis.

¶ Et in effectu hic sua, largo modo accipitur: videlicet pro habitatione. l. qui demum. vbi Bar. §. de adulte. & in l. lex Cornelia. §. domum. §. de iniur.

¶ Et isto casu etiam habitatio ad tempus sufficit: vt colligitur in. d. §. domum. dum ibi dicitur de scholari qui habitat Romæ causa studiorum.

¶ Et hoc propter subiectam materiam de qua agitur, vt quis tutus sit in domo: aliàs verò habitatio temporalis non sufficeret, vt no. Sali. Roma. & Alex. in. l. cum filius. §. si cer. pet. cum simi. vt dixi ibi. Et idem videretur esse in hospitio: quia videretur illud conductum esse: & eadē ratio videtur vt sit tutus in domo.

Secus

¶ Secus vbi esset diuersa ratio, prout loquitur tex. in. l. j. §. habitare. de his qui deie. vel effu. Et licet Bal. ibi videatur tenere contrarium, dicens per illum text. † quòd pœna imposita offendenti aliquem in domo, non habet locum in hospitio: & facit quod no. Bal. in. l. ea quæ. in fi. C. quomodo & quando iudex.

¶ Nam responderi potest, q̃ respectu citationis prout loquitur Bal. in. d. l. ea quæ. diuersa ratio videtur. & pariter in. d. l. j. §. habitare. non videtur congruum q̃ ille qui reperitur in hospitio accidentaliter, debeat teneri, sicut ille qui habitaret. Et si ibi agitur de præiudicio hospitis, in casu nostro agitur de fauore. Et ita etiam respondetur ad. l. pe. §. in factum. §. nau. cau. stabu.

¶ Sed in casu isto, eadem ratio videtur vt quis sit tutus. Et pari ratione idem videtur in naui: quia videtur ordinata ad habitandum. & bene facit tex. in. l. pen. §. si de nau. de his qui deiec. vbi Alberi. hoc tenet. Et idem Albericus in tractatu statutorũ. in. ij. parte. q. xxxv. in fin. vbi idem dicit de molendinario^a & nauta. Et facit, quia † nauis æquiparatur prædio vrbanò: vt not. Bald. b in. l. certi iuris. col. & ver. quid ergo. C. locati.

¶ Contrarium tamen in naui tenet Roma. in. l. j. §. domini appellatione. in versi. ad Sillania. per tex. in. l. j. §. si quis de naui. de vi & vi arma.

¶ Sed responderi pōt, q̃ ibi agitur de pœna quæ restringi debet: & ideo cum illud interdictum pœnale loquere-
tur de his quæ de solo deiiceretur. sub verbo soli, non cōprehenditur nauis nec vehiculum, vt ibi dicitur.

¶ Et dum dicitur de domo sua: secus ergo videtur in aliena: vt à contrario sensu hîc colligitur, & no. Alexan. post Abb. in dicta. l. plerique. limitâdo hoc nisi dominus domus prohiberet ingressum: vt in. l. diuus. suprâ de feruitu. rustic. prædio. in. l. iniuriarum. §. si. de iniur. in. l. qui domum alienam. de iniur.

¶ Sed tamen videtur aduertendum; quia illa iura non loquuntur, quando iustitia impeditur & ex causa
4 vt † in fure: vt no. in. l. ij. vbi Bal. C. de fer. fugit. & quia

A ¶ Molendi-
nario. Molen-
dinũ an sit præ-
dium urbanũ
vide Bal. in. d.
l. certi iuris. in
ij. q. vbi tenet
quòd non, si-
cut furnus ru-
talis.

B ¶ Bal. sequi-
tur las. in repe-
titio. l. quomi-
nus. de flumi-
nibus. suprâ co-
lum. xxvj. ver.
vltimò adde.

tali casu cessat ratio, quæ est in domo suæ habitationis, & domino domus non videtur data ista facultas, vt possit impedire capturã eius qui de iure capi potest. reliqua per doctores in dicta. l. pleriq; a.

A ¶ Plerique.
Præmaximè la
fen. qui ponit
xij. extensiones
& .iiij. limita-
tiones.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- In dubio solutio facta videtur in causa, quæ remouet infamiã.
- Condemnatus ad restitutionem rei furtiuæ, in dubio nõ intelligitur condemnatus actione furti.

REGULA CIII. VLPIANVS.

SI IN DVABVS actionibus alibi summa maior, ali-
bi infamia est: præponenda est causa existimationis:
ubi autem æquiparentur famosa iudicia: & si summam
rei disparem habeant pro paribus accipienda sunt.

NO T O ¶ quòd in dubio videtur facta solutio, in
causa quæ remouet infamiam. ad idem tex. in l. si quid. in
prin. cū simi. alleg. in glo. in dubio enim capitur præsum-
ptio, vt infamia euitetur. l. hæc enim. §. quid ergo. §. de su-
spe. tuto.

¶ Et ad hoc facit, quia condemnatus ad restitutionem
rei furtiuæ, in dubio non intelligitur condemnatus actio-
ne furti: sed conditione furtiua quæ non infamat. l. ces-
sat. §. de act. & ob. vt not. q. dicit Ioan. de ana. se Venetijs
consuluisse in. c. qualiter & quando. §. ad corrigendos.
col. iij. ver. casus fuit talis. de accu.

¶ Et regula ista videtur etiam procedere, si aliud debitũ
esset maioris summæ: quia qualitas infamiæ videtur præ-
poderare: vt probatur hîc: nam causa ista quæ respicit in-
famiam semper in dubio reputatur grauior. d. l. si quid. in
prin. ita Barto. dicit in l. cum ex pluribus. §. de solu. & ibi
videtur limitare hoc, nisi ageretur de grauiori causa quæ
respiceret conseruationem membri vel vitæ. arg. l. j. §. de
bo. eorum qui mor. sibi consci. & facit tex. in l. cæterum.
§. de sol. qui facit regulam quòd in dubio videtur facta so-
lutio in causam grauiorem. & not. Bar. in l. j. de solu. Ro-
ma. in consi. xciiij. visis his. col. j. & ibi materiam prosequi-
tur de qua Alex. scribit in consi. lxxv. pōderatis narratis.

& ali

& aliquid Pau. de Cast. in consi. clij. videndum est primo.
col. ij. ver. pone ergo quodd ex interuallo.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1. Largo modo quilibet magistratus, prætor dicitur.
- 2. In causæ cognitione, partis citatio necessaria est.

REGULA CIIII. PAVLVS.

V BICVNQVE causæ cognitio est: ibi prætor^a de-
sideratur.

H I C Prætor pro iudice accipitur. † quia largo modo quilibet magistratus prætor dici potest: vt not. Bald. in l. fi. in. j. q. C. de ædil. act. quasi dicat, vbi causæ cognitio requiritur, ibi debet esse iudex qui cognoscat.

¶ Et vltorius † in causæ cognitione, partis citatio necessaria est. l. in causæ. la. j. §. causa cognita. §. de mino. nam per illum tex. dicit Bart. in l. prolatam. col. fi. C. de sen. in verficu. quæro vtrū. quodd causæ cognitio dicitur fieri, quando fit partibus præsentibus vel absentibus per contumaciam. Alibi tamen dicit Barto. in l. iij. §. si causa cognita. ff. de bo. pos. quodd causa cognita dicitur fieri, quantum ad instructionem iudicis absq; citatione: & hoc vbi non agitur de præiudicio: quia tunc citatio requiritur in causæ cognitione: vt not. Bart. in. d. §. si causa. & sola citatio non facit causæ cognitionem: quia tex. in l. in causæ. la. j. §. causa cognita. copulatiuè loquitur causa cognita & præsentibus aduersarijs. §. de minor. & dixi in. c. ecclesia. de constituto. colum. ix. ver. ij. q.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1. Seruis nihil gratius potest præstari, quàm libertas.
- 2. Corpus liberi hominis, æstimationem non recipere.
- 3. Inæstimabilis res est, patria potestas.
- 4. Cum quis sed. vendit vt de pretio participet, tunc fit libertas æstimabilis.
- 5. Si venditio fiat de seruo tanquam de homine libero, non valet venditio.
- 6. Vbi agitur de libertate vel alia re inæstimabili, in cautione rati debet pœna apponi.

A ¶ Prætor à præiudicio dictus est. & antiquitus quæcūq; militum imperatorem Prætozem appellatum, dicit Alciar. in l. vrbana. ff. de verb. sig. in verbo prætoris. & de iure ac potestate eorum & quibus hodie cōparentur, vide Budæū de asse & parti. eius. li. v. Pet. Corue.

LIBERTAS *inæstimabilis res est.*

IDE M dicitur in l. non est. §. infinita. j. eo. cum si. al
lega. in glo. hîc. ad idem tex. in l. j. §. si. s. rem ra. habe. in
§. pe. ver. si. sed cum libertas. in sti. qui manu. non possunt.
¶ Et nihil gratius seruis præstari potest, quàm libertas^a
l. Paulus. in prin. s. de fideicom. lib. & non priuata: sed pu
blica est causa libertatis. l. si quis rogatus. s. de fideicom.
lib. & inæstimabilis est interesse reipub. vt not. per glo. in

A ¶ Libertas.

Cū libertas sit
thesaurus inesti
mabilis adeo vt
mortem seruitu
ti aliqui præpo
nere non dubi
tauerint: vt per
do. Ioan. Neui
zanū in sua syl
ua volu. tracta.
vij. chart. xxv.
nu. 7. Pet. Cor.

l. j. s. solu. matri.

¶ Et quod dicitur de libertate, idem dicitur de homine
libero † cuius corpus non recipit æstimationem. l. j. §. sed
cum liber homo. & in l. si. s. de his qui deiece. vel effude.
& in l. ex hac. s. si quadru. pau. fec. dica. in l. ij. §. corporū.
ad leg. Rhodiam de iactu. Eodē modo † inæstimabilis est
patria potestas: vt dicit tex. in l. filiusfamiliās. §. secū dum
vulgarem. de leg. ij.

¶ Et quod dicitur hîc de libertate, limitatur secundum
gl. hîc nisi quis vendat se ad pretium participandū: † quia
tunc libertas certo pretio æstimatur: vt habetur in. §. pe.
insti. de iur. perfo. & in tali venditione plura requiruntur:
vt glo. ibi in ver. maior prosequitur, & in l. seruorum. in
prin. s. de statu homi. in ver. venire.

¶ Sed in tali casu considerandum est, † quod non fit ven
ditio tanquam de homine libero, quia non valeret vendi
tio. l. liberis. §. si quis sciens. ff. de lib. cau. & not. per glo. in
locis præalleg. & sic venditio debet fieri tanquam de ser
uo: & libertas non æstimatur. Et † vbi agitur de libertate
vel alia re inæstimabili, ibi cautione rati debet pœna appo
ni: vt not. per glo. & ibi Pau. de cast. in l. non solum. §. si
status. in ver. ratum. de procura. Philippus Decius.

CVM seruis, nulla actio est.

DE ISTA regula dictum fuit in l. in personā. s. codē.

NO T A B I L I A.

- ^a Propter ætatem & imprudentiam, pœna debet minui.
- ^b Pupillus cōmittēs homicidiū licet sit doli capax, nō decapitat.

In ma

- 3 In minoribus. xxv. annis pœna interdum mitigatur.
- 4 Misericordia ætatis, Iudicem ad mitigationem pœnæ induxit.
- 5 Aetate confectis propter senium, pœnam moderari.
- 6 Imprudenter quando dicatur, delictum committi.
- 7 Delictum impetu commissum, minus puniri.

REGVLA

CVII.

PAVLVS.

FERE in omnibus pœnalibus iudicijs, ætati & imprudentiæ succurritur.

NOTA quod propter ætatem & imprudentiam pœna minui^a debet. Primò circa ætatem considerandum est quod ista remissio pœnæ non cadit in pupillo qui propter ætatem nõ obligatur ex delicto. l. j. §. impuberes. C. de fal. mo. l. infans. §. de fca. facit tex. in l. j. §. impuberes. in l. excipiuntur. §. ad Sillani. & in l. j. §. impuberes. §. com. moda. in l. pupillus. in eod. tit. in cle. j. de homi.

¶ Et hoc intelligitur, quando non sit doli capax: vt quia infans vel infantie proximus: secus si sit proximus pubertati: quia tunc ex delicto tenetur. l. impuber. §. de fur. vbi tex. ista distinguit. & in l. pupillum. j. eo. in. d. l. excipiuntur. §. j. & no. p glo. & Bar. in l. si quis in tantã. C. vnde vi.

¶ Et tali casu, cum pupillus teneatur ad pœnam delicti re gula ista verificatur, quod ætati succurratur, quia pœna minui debet. & ideo dicit Bal. in l. & si feuerior. col. ij. versi. ex prædictis. C. in quib. cau. infan. irro. † quod si pupillus committat homicidium licet sit doli capax, non tamen debet decapitari. & licet pupillus doli capax possit mulctari vel excocicari, tamen sententia retractari debet per appel. vel resti. in integ. vt not. Ange. in l. neq; impuberes. §. de in ius vocan. vbi alleg. Spec. in tit. de contuma. §. fi. in fi. Et quod in pupillo debeat pœna mitigari no. Sali. in l. ad ministrantes. §. qui corporis. in fi. §. de excu. tut. & est tex. in. c. j. in fi. de delict. puero. vbi dicitur quod in pueris, delicta non debent ita puniri sicut in maioribus: & gloss. ibi per illum textum.

¶ Et idem est dicendum in minoribus. xxv. annis: quia licet in delictis nõ habeant restitutionem in integrum. l. si ex causa iudicati. §. nunc videndum. ver. & placet. & in l. auxilium. §. in delictis. §. de mino. l. j. C. si aduer. deli.

A ¶ Minui. Vi de que posui in l. consilij. supra eo. super ver. mitius. & do. Philip. in cap. ex literis. de consti.

B ¶ Pubertati. Adde quod vult lo. de ana. in. c. j. de delict. puer. in. iij. col. lum. referendo Ang. quando ad hoc vt proximus pubertati teneatur de delicto requiruntur duo: copulatiue, videlicet quod sit doli capax, & proximus pubertati, al's vnũ non sufficeret: & an & quando minor excusetur a delicto, vide Hippo. de mar. in l. de mino re. pen. & si. col. supra de. q.

pœna tamen quandoq; debet mitigari: vt dicit tex. in. d. l. auxilium. §. in delictis. ver. nisi quatenus interdum miserationis ætatis ad mediocrem pœnam iudicē produxit. + & ita videtur quòd hoc sit in arbitrio iudicis: attenta qualitate personæ. & in notabili casu tradit Cuma. in cōf. xcv. Christopho. circa fi. & facit tex. in l. si adulterium. §. fratres. §. de adul. vbi propter ætatem imperatores Claudie, pœnam incesti remiserunt.

¶ Et non solum minoribus propter ætatē minorē quandoq; pœna minuitur + sed etiam ætate^a cōfectis propter senectutem pœna moderatur: vt not. per glo. hīc per. l. ij. §. de termi. moto. vbi tempus relegationis in senibus minuitur. facit tex. in l. si quis in graui. §. ignoscitur. §. ad syl. lani. vbi ignoscitur illis qui ætate defecti sunt: & in pœnitentia iniungenda habetur ratio senectutis. xxvj. q. vij. in c. tempora plenitudinis. vbi glo. & in voto peregrinationis defertur senectuti. in. c. magnæ. de voto.

¶ Secundò + dicitur hīc de imprudentia: propter quā etiā pœna mitigatur: nam imprudenter delictum cōmittitur, quando inaduertenter & inconsideratē fit: vnde dicitur obligari ex quasi maleficio. l. fi. C. de va. & extraordi. cogni. in l. ex malef. §. si iudex. §. de act. & obli. & facit tex. in l. nam & seruus. §. fi. §. de neg. gest. ideo in tali casu consideratur culpa non dolus: meritò pœna debet mitigari, vt hīc dicitur. & ad hoc facit text. in l. iij. §. j. §. de fica. in ver. sed ex senatusconsulto. vbi mulier relegata fuit, quæ medicamentum dedit: non malo animo, sed ad conceptionē: & inde mors fuit sequuta. & in l. lege cornelia. §. cum quidam. de fica. vbi in exilium fuit missus, qui homicidiū non dolo, sed per lasciuiam perpetravit. & facit tex. in l. respiciendum. §. delinquent. §. de pœnis. + vbi delictum impetu commissum, minus punitur. & in notabili casu tradit Cuma. in cōf. cxxxiiij. visis denuntia. in fi. & per totum. Alexan. in cōfil. cxi. videtur in casu proposito. lib. ij. & Aret. in cōf. lxxx. sicut decet. cum simi. vt dixi in cōfil. ix. & in proposito ad istam regulā facit tex. in l. j. C. si quis impe. maledixe. & lubricū linguæ ad pœnam faciliè trahi

non

A Aetate. Multa priuilegia senibus concessa: vide cummulata per Lud. roma. in repe. l. si vero. §. de viro. supra sol. mat. in. liij. fallen. colum. xlix.

non debet vt dicitur in l. famosi. §. ad leg. iul. maie. & not. in. c. j. de malef. vbi glo. & latè Io. de ana. col. iij.

Philippus Decius.

N O T A B I L I A.

- 1 Quis cùm prohibere potest, & nō phibet, videtur esse in crimine & puniendus.
- 2 Factum à seruis domino sciente, & patiente, Dominis imputatur.
- 3 Contra dominum tenentem malam familiam, est mala præsumptio.

R E G V L A

C V I I I.

P A V L V S.

N V L L V M crimen patitur is qui non prohibet, cùm prohibere non possit.

E R G O à contrario sensu, † si prohibere potest, videtur esse in crimine & tenetur: quia qui prohibere potuit, tenetur si non fecerit. l. scientiam. in prin. §. ad leg. aquil. in l. in omnibus. ff. de noxa. l. fluminum. §. quāquam. de dam. infec. Et ideo si seruus sciente domino & non prohibente, hominem occiderit dominus tenetur: quia ipse occidisse videtur l. ij. in prin. ff. de noxali.

¶ Et hoc idem videtur procedere in famulis & seruatoribus: quia factum ab illis domino sciente & non prohibente, domino imputatur: vt not. Bart. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. de ope. no. nuntia. in. x. q. vbi alleg. bonum tex. in. c. constitutis. de testi.

¶ Et de delicto commissio à filiis patre præsentem & non prohibente. in no. casu tradit Fran. de cur. in consi. xlj. viso processu.

¶ Et notandum est singulariter, quod dicit Car. post Lan. in cle. ne in agro. §. porro. in. iij. not. de sta. ho. † quod est mala præsumptio contra illos, qui tenent malam familiam: quia si aliquod malum à familia committatur, ipsi domini tenentur nec excusantur allegantes ignorantiam: quia cogitare debuerunt illud euenire posse. arg. c. negligenter. ij. q. vij. & in. c. licet. in prin. de simo. quod notandum est contra nobiles, qui retinent in domo homines malæ conditionis & famæ.

¶ Et suprā dicta locum habent in eo qui potest, & tenetur prohibere: vt not. Bald. in dicta. l. ij. in princip. ff. de noxa. & idem ibi Floria. dicit. & de hoc dicendum est, vt supradictum fuit in reg. culpa caret. §. eod. titu.

Philippus Decius.

N O T A B I L I A.

- 1 Verbum inest, proprietatem & essentiam denotat.
- 2 Quod est minus, venit ad integrandum quod est plus.
- 3 Qui promittit viginti, an videatur promittere decem separatim, & nu. 4.
- 4 Qui maiori summa loquitur, quando in minori consentire non videatur.

Hares

- 6 Hæres grauatus exponere centum in funere, quòd non possit minus exponere.
- 7 Minor numerus, quando maiori non includatur?
- 8 Regula hæc quòd procedat in oratione affirmatiua: secus in negatiua.
- 9 Negatiuam potentius negare, quàm affirmatiua affirmet.
- 10 Mandans fundum vendi centum, nò videtur in minori quantitate consentire.
- 11 Arbitrarius iudicans de maiori summa, videtur & in minori consentire.
- 12 Fideiussorem pro maiori summa obligatum non videri, & in minori obligatum esse.
- 13 Negatiua postposita signo vniuersali, equipollet suo cōtrario.
- 14 Si mandetur alicui prouideri de præbenda certi valoris, an de minori prouideri possit?
- 15 In mandatis, argumentum de maiori ad minus non valet.
- 16 Mandatum regulari à voluntate mandantis.
- 17 Testis deponens de maiori summa, quòd in minori consentire non videtur.

REGVLA

CIX.

PAVIVS.

A ¶ Minus. cōfirmari hoc potest vt per Caiū infrà in Regu. cxij. i. toto qua si i. his quæ eiusdem sunt generis hoc ipm naturaliter sequatur & fiat. idq; manifestum apparet in quantitatibus tam cōtinuis quàm discretis (quibus hæc r̃x etiā magis in usu sunt) vbi necessario in maiori nūero inest minor, & in pondere, mensura & reliquis in his quæ eiusdē sunt speciei, & ad eundem terminum referuntur. Pe. Coruēsius.

I N EO QVOD PLVS sit, semper inest minus. a

HÆC regula declaratur, vt dictum fuit. §. in reg. non debet. §. eo. tit. & aliquid etiam dictum fuit in regu. non potest videri improbus. §. eo. titu.

¶ Et regula ista, primò videtur procedere de proprietate sermonis: dum dicit, semper inest. & ad idem tex. in l. j. §. si stipulanti. de ver. oblig. ibi: in viginti, decem inesse. & in l. qui quartam. in prin. de leg. j. in l. qui concubinam. §. cū ita. de leg. iij. in l. si quis cum totum. in prin. de excep. rei iud. verbum enim † inest, denotat proprietatem & essentiam. vt not. Bar. in l. si maritus. la. ij. §. legis. ff. de adul. in l. mercis. de verbo. sig. & ad hoc facit tex. in l. iij. §. si plus. quàm. §. de statu libe. vbi conditio dandi decem, impleri dicitur dando viginti: ergo videtur de proprietate sermonis, quia conditio debet impleri in forma specifica. l. Meuius. l. qui hæredi. in prin. de condi. & demonstra. Et videmus in stipulatione, quæ est strictè interpretanda. l. quicquid astringendæ. de ver. obli. & tamen in maiori summa, minor cōtinetur. d. §. si stipulanti. Et idem in sententia in d. l. si quis cum totum. & sententia etiam strictè interpretatur: vt no. in l. j. C. si plures vna senten. & ita tenet Arer.

& Mod.

& Mod.in.d.l.j. §. si stipulanti.

¶ Et ista conclusio verissima videtur, considerando † quòd illud minus veniat ad integrandū illud quod plus est: quia in toto, pars continetur. reg.in toto. j. eo. Secus videtur si pars separata sit à toto: quia tūc non videtur propriè contineri. vnde qui petit centū, non videtur petere quinquaginta separatim & formaliter. vt not. Barto. in l. scire debemus. in fi. prin. de verb. oblig. dum concludit quòd si promissisti centū, nō possum petere quinquaginta tanquā promissa: quia illa pars de quinquaginta, pmissa nō fuit: licet sub generalitate includatur: vnde quinquaginta petuntur, tanquam debita: sed nō vt promissa. & dixi. §. in reg. nō potest videri improbus. & facit gl. no. in l. j. in ver. inter. §. de ser. vrb. prædi. quæ dicit declarando tex. ibi qui dicit qui actum habet, iter habet: quod verum est, quantum ad cōmoditatem: sed non quòd sit seruitus, & sic iter in actu continetur ad integrandum actum: & non vt species seruitutis prout de se separatim iter consideratur.

¶ Et secundū istud dictū Bart. esset dicendū, † quòd ille qui pmittit viginti, nō dicatur pmittere decē separatim: cuius tñ contrariū probatur in. d. §. si stipulanti. vbi si stipulanti decē respōsum sit de viginti, vel econtrà valet stipulatio in decē. ergo illa minor summa, etiā separatim videtur pmissa. & facit tex. in l. inter stipulantē. §. si stipulante. de ver. oblig. vbi dicitur, quòd semper in summis id quod minus est, videtur sponderi.

¶ Sed pro defensione Bar. considerandū est, † quòd ipse loquitur quādo in maiori summa actus valet: quia promissa fuerūt centū: & tali casu bene dicit, quia quinquaginta nō fuerunt promissa, sed includūtur ad integrandū summam de centū quæ debentur. Secus quādo actus, in maiori summa nō valet. prout loquitur tex. in. d. §. si postulanti. & in. d. l. inter stipulantē. §. si postulante: quia tunc ne actus sit inutilis, conseruatur in minori summa ex quo nō potest valere in maiori summa: prout agebatur, & sic actus in minori summa ex quo nō potest valere in maiori summa conseruatur ex illa æquitate, quia in dubio interpretatio debet fieri vt actus valeat. l. quoties. de verb. oblig.

¶ Ex quo inferri videtur, quòd de pprietate sermonis in. §. si stipulāti. in maiori summa minor nō cōtinetur: quādo minor separata est à maiori per rationem Barto. Sed ex æquitate & per interpretationem iuris, ex quo actus in maiori summa non valet in minori summa conseruatur. & textus in. d. §. si stipulanti. nihil facit: quia ibi summa maior erat separata à minori & disuncta: quia stipulatus fuit decem vel viginti: meritò valet

valet in decem: quia interrogatio & responsio facta fuit de decem: aliud est vbi agitur de vna summa in qua dicendum est vt. §. dixi.

¶ Secundò † regula limitatur, non procedere quando constaret quòd ille qui loquitur in maiori summa: vel in eo quod plus est, non consentiret in minori. ita dicit Aret. in. d. §. si stipulanti. per glo. ibi in ver. non erit. & ad hoc alleg. tex. in. l. si ita stipulatus fuero hanc summam. de verbo. obli. ad idem tex. in. l. cum in testamento. de verb. signi. † vbi hæres grauatus exponere centū in funere, non potest minus exponere. & idem no. Pau. de cast. in. d. §. si stipulanti. vbi propter hoc reprobatur glo. fin. quæ est in. c. j. de arbi. in. vj. & idem Alex. & Aret. in. d. §. si stipulanti.

¶ Et hoc procedit, etiam si tacitè constaret de mente partium exemplum colligitur. in. l. ex facto. §. j. ff. de vulga. & pupil. † vbi quando est facta dispositio specialis de minori: tunc in maiori, minor numerus non includitur. vt not. ibi Alberi. Bal. Imo. & docto. quòd qui consentit in maiori, non semper consentit in minori: quia in minori est facta specialis prouisio: ideo expressum facit cessare tacitum. l. cum filio. §. filio. §. de vulg. & pupil. & tex. in. d. l. ex facto. §. j. inducit Domini. in. d. c. j. de arbi. in. vj. & ille tex. procedit quando fuit facta prouisio de maiori summa, & minori ab eodem fonte: prout loquitur tex. in. d. l. ex facto. §. j. se cus si à diuersis: quia tunc species non derogat generi: vt Alex. tradit in cõf. cxxxix. viso processu. in fi. lib. v. de quo dixi. §. in reg. in toto. §. eo.

¶ Tertio † regula procedit, prout loquitur in oratione affirmatiua: scilicet est in negatiua: quia nõ sequitur, nõ habeo centū: ergo nõ habes viginti: vt patet ad sensum. & ita dicunt Bar. & doc. in. d. §. si stipulanti.

¶ Sed ob stare videtur, † quia negatiua potentius negat, quàm affirmatiua affirmet. vt not. per glo. & doct. in. c. cum dilectus. de consuetud. no. in. l. hoc genus. de condi. & demonstr.

¶ Si ergo minor summa continetur in maiori affirmatiuè, à fortiori idem videtur in negatiua. Pau. de cast. respondet in. d. §. si stipulanti. quòd argumentum procedit respectu temporum vel casuum: & non in summa: in qua alia ratio videtur: & hoc declarari potest, quòd in oratione affirmatiua minor summa continetur: quia hoc tendit & ordinatur ad constituendū maiorem summam: nõ sic videtur in negatiua: quia quod minor nõ contineatur, hoc ad orationem negatiuam maioris summe nihil facit.

¶ Quarto regula fallit in casu. l. si decem. ff. loca. in cuius intellectu docto. laborant, sed vera videtur solutio Bal. in. l. diem proferre. §. si plures. vbi dicit quòd regula intelligitur, quando maior summa absolute profertur

profertur:secus si respectu alicuius corporis.d.l.si decem.vbi dicitur de maiori summa respectu rei locatæ.& idem Bal.in.l.fin.in princip.C.de sentent.quæ sine.& sequitur Alexan.in confi.lxiiij.visa consultatione.col.pen.lib.ij.& hoc comprobari potest,vt dicamus quòd in.d.l.si decem.locator qui dixit de maiori summa,non videtur consentire in minori:prout natura rei de qua agitur, satis ostendit per ea quæ superius dicta sunt:& ad hoc facit text.in.l.diligenter.in princi.in versic.item si mandauero.ff.manda.vbi † qui mandat quòd domus vel fundus vendatur centum, non videtur in minori quantitate consentire.non obft.tex.in.l.diem proferre.§.si plures.ff.de arbi.in.c.j.de arbi.in.vj.† vbi arbiter qui iudicat de maiori summa,videtur consentire in minori.Sed dic illud esse in interpretatione legis,vt finis litibus imponatur:sed ille qui dicit de maiori,non videtur in minori tantum consentire:sed consentit in minori ad integrandum maiorem summam.

¶ Quintò fallit in fideiussore, qui in maiori summa si obligatur pro principali etiam in minori summa in qua erat obligatus principalis, nō tenetur.l.græcæ.§.illud.ff.de fideiussor.ibi:si fuerint in durio rem causam adhibiti, placuit eos omnimodo non obligari, id est, nullo modo obligatur: quia † negatiua postposita signo vniuersali, æquipollet suo cōtrario:vt not.Bar.in.l.legitimos.§.in legitimis.ff.de legit.tuto.in.l.obligari.in princi.ff.de auto.tuto.& not.Bart.post glo.in.d.§.illud.& not.per glo.in.d.§.fideiussores.in glo.j.instit.de fideiussor.& hoc intelligitur nisi iuramentum interponatur: quia facit valere actum, eo modo quo potest.l.cum pater.§.filius matrem.vbi Bar.de leg.ij.& no.Bart.in l.si quis pro eo.col.fi.ver.viiij.prohibetur.ff.de fideiut.& tradit Alexā.in confi.xxxij.in causa executionis.lib.j.in fine.

¶ Et etiam absque iuramento, videtur quòd de iure valet obligatio fideiussoris in minori summa, in qua erat obligatus principalis: quia hoc est in constituto:vt est tex.in.l.hactenus.in fin.ff.de constit.pecu.non obstat quòd loquatur in constituto:vt dicit Bart.in.d.§.illud.quia non videtur quòd ratio diuersitatis assignari possit:& ad hoc facit tex.in.d.§.illud.vbi generaliter dicitur, quòd in omnibus qui pro alijs obligantur, si in durio rem causam adhibiti sunt:placuit eos omnimodo nō obligari: nam si illud dictum negatiuum, intelligeretur generaliter: etiam respectu minoris summæ in qua obligatus erat principalis hoc nō esset verum in omnibus qui pro alijs obligantur: prout text.ibi dicit:quia in constituto hoc non esset.d.l.hactenus.§.fin.vt ergo illud dictum negatiuum

tium verificetur in omnibus, qui pro alijs obligantur: prout tex. vniuersaliter loquitur est necessarium dicere, quod illud dictum negatiuum intelligatur & referatur ad duriores causas: ita quod in illa duriori causa in qua principalis non est obligatus, nullo modo fideiussor obligetur: sed per hoc non negatur quin obligetur in minori summa, in qua erat obligatus principalis: & hoc etiam suadet per rationem iure consulti ibi: qui considerat causam duriores: unde quatenus agitur de causa duriori, illud dictum intelligitur: quia dictum à ratione debet regulari. l. adigere. §. quauis. de iure patr. Sed cum durior causa cesset in minori summa pro qua principalis tenetur, in illa minori summa videtur fideiussor obligari. & ita videtur de iure, licet doct. aliter dicant.

¶ Sextò fallit in casu. c. cui de non sacerdotali. §. fina. de præben. in. vj. vbi si mandatur prouideri alicui de præbenda certi valoris, de præbenda minoris valoris etiā illo volente prouideri non potest: quia mandatum debet diligenter obseruari: & non habet locum nisi in casibus expressis. & per illum tex. dictum fuit in regu. non debet. s. eo. si quod in mandatis non valet argumentum de maiori ad minus: & pariter non valet argumentum de maiori quantitate ad minorem valorem beneficii: per rationem quæ ibi assignatur: quia mandatum debet diligenter obseruari. & facit tex. in. c. fin. de verbo. signifi. & in. l. si pupillorum. §. si prætor. ff. de rebus eorum. vbi mandatum prætoris ad vendendum, non habet locum in obligatione quæ minoris est præiudicii: & hoc videtur procedere in mandato superioris: prout iura. s. allegata loquuntur. Secus videtur in mandato priuati, quia illud impleri potest in æquipollenti. l. si quis mihi bona. §. sed quid si mandauit. ff. de acquir. hæred. in. l. fin. §. fin. ff. manda. in prin. & in. l. si ultra. C. de fideiussor. & loquuntur ista iura inter priuatos. Secus videtur in mandatis superiorum per supradicta. Sed tamen ista differentia non videtur habere rationem diuersitatis. si quia mandatum ita in superioribus sicut in priuatis, regulatur à voluntate mandantis, unde in quolibet mandato, debet pericrutarum voluntas eius qui mandauit, & ideo in. d. c. cui de non sacerdotali. considerandum est: quia ibi voluit papa prouidere alicui specialiter de beneficio certi valoris: & in minori valore non esset illi prouisum, prout papa cogitauit. & facit quod no. Pet. de ancha. in. d. c. cui.

¶ Septimò fallit si in testibus deponentibus super valore rei: quia qui dicit de maiori summa, non videtur in minori consentire: vt not. doct. post Ioan. and. in. c. de arbitris in. vj. col. j. vers. sed quid si actor in fin.

cum

cum simi. vt tradit Alexan. in. l. j. in. §. si stipulanti. de verbo. obliga. in. l. qui quartam. de leg. j. & in. l. inter pares. de re iudi. & latè Alex. in con filio. lxxij. visa cōsultatione. lib. ij. & Areti. in consi. lxxv. in præfenti cōsultatione.

Subtilis Decius.

NOTABILIA.

- 1 Satisfactio quando fieri dicatur.
- 2 Defensor possidens immobilia, etiam satisfacere tenetur.
- 3 Defensionem suscipiens, vt alleget causam absentiae, sine satisfactione admit titur.

§. NEMO ALIENAE REI.

NEMO alienae rei expromissor, idoneus uidetur nisi cum sa tisfactione.

ET ISTA est regula antiquorum: vt no. glo. per illum tex. in. §. ij. versi. quia nemo. in. l. i. de satisfda. ad idem tex. in. l. qui proprio. §. qui alium. §. de procur. facit tex. in. l. rectè defendi. §. de iudi. in. l. & autem. §. rectè defendi. ex quibus causis in possessionem eatur. in. l. item ait Prætor. in. fi. §. ex quibus causis maio. j. eodem. l. qui rem.

¶ Et ista regula procedit, etiam si sit filius qui velit patrem defendere. l. filiusfamiliâs. §. eodem.

¶ Et satisfactio dicitur, quando quis facit aliquem securum, datis fide iussoribus. l. j. in. fi. §. qui satisfda. cog. idem econtrâ si pater filiam defen dat. l. & ideo. §. si filiusfami. §. rerum amota.

¶ Secundò ampliatur etiam in procuratore, qui haberet mandatum. l. si ad defendendum. §. iudi. sol. & in. l. j. C. de satisfda.

¶ Tertiò ampliatur etiam si defensor possideret immobilia: quia tamen tenetur satisfacere. vt no. Bar. in. l. sciendum. §. tutores. §. qui satisfd. cogã. Et etiam si locupletissimus sit defensor, satisfacere tenetur. l. minor. §. si. cum duabus legibus sequentibus. §. de procur. & hoc videtur procedere quia lex ita procedit disponendo: aliter secus videtur per ea quæ tradūt Alex. & Moder. in. l. j. ff. qui satisfd. cog. & in. l. qui rem. j. eodem.

¶ Et regula ista secundum glo. hic limitatur, † nisi quis susciperet de fensionem alterius: alleg. causas absentiae: quia tunc admittitur sine sa tisfactione. vt glo. hic dicit, quæ est singularis secundum Pau. de cast. in. d. l. filiusfa. post glo. ibi: & Barto. etiam illam sequitur in. l. si verò. §. de viro. in. fi. §. solu. matr. & no. Bar. in. l. penul. §. ad crimen. col. pen. de pu blic. iud. cum simi. vt tradit Alexan. in. l. filiusfamiliâs. in princ. Et hoc procedit in causa criminali, vbi agitur de vtilitate publica: vt no. Bar. in.

l.vbi pactum.col.penul.C.de transac.& in.l.seruum quoque.in. §.publicæ.colum.fina. de procura.& ibi rationem efficacem adducit: quia cum iudex debeat suscipere defensionem pro innocentia absentis.l. si non defendatur. suprà de pœnis.& in dicto. §.publicæ. pariter videtur quod quilibet alius defensor pro innocentia absentis possit comparere, & debeat admitti: vt not. Inno.in.c. veniens. de accusa.& not. Anto. de butr.in.c.cum parati. de appella.

¶ Et secundum istam conclusionem, latè fuit consultum per do. Anto. rosel.in consi.inserito inter consilia. Bar.veroñ. in consi.xlvj. Quidam do.Zacharias cū consilijs quàm plurimis successiue sequētibus.& idem dicitur in consi.lxiiij.Primū dubium.in princi. inter dicta cōsilia Bar. veroñ. & idem dicit Corneus pluries se consuluisse in consil. cciiij. pro decisione.in princi.lib.j.& ita reperitur in consi.xvij.licet moris sit.lib. iij.& in consi.cclxxiiij.visa inquisitione.eo. lib. iij. & hoc procedit in causa criminali,& in satisfatione de iudicato soluēdo: prout loquitur glo. hīc & docto.in locis præallega. Secus in causa ciuili, secundum Pau. de cast.in dicta.l.filiusfamiliās.& ita finaliter Alexan. ibi residet. Et de isto excusatore quomodo admittatur, no. Bar.in tractatu ad repri. in verbo neglexerit.& in.l.quæsitum. de re iudi.cum simi. vt tradit ibi Alex. Et alias limitationes ad istam regulam tradunt Ange.Alexan. Moder. in.d.l.filiusfamiliās.& Moder.in.l.exigendi.in princi.C.de procur.

Subtilis Decius.

NOTABILIA.

- 1 Pupillus, quibus casibus non obligetur.
- 2 Ex patientia, tacitum consensum argui.
- 3 Pupillus agere potest actione iniuriarum respectu iniuriæ quæ sibi inferitur.
- 4 Pupillus pati dicitur propter decretum, quod sibi interponitur.

§. PUPILLVS.

PUPILLVS pati posse non intelligitur.

NAM in casibus† in quibus patientia inducit consensum,& patientibus inferitur præiudicium: vt in.l.decreto. de aqua plu. arcen.cum simi.allega.in gloss.in illis casibus non obligatur pupillus: vt hīc dicitur. adde tex.in.l. qui ad certum. §. loca. vbi ex patientia, contractus locationis renouatur: quia ex patientia tacitus consensus arguitur: † & hoc non habet locum in furioso, qui consentire non potest: vt ibi dicitur: & pariter nec in pupillo qui non potest consentire: quia per patientiā non videtur

videtur consentire, qui consentire nō potest: vt dicit tex. in. l. si tibi. §. vnus. de opti. leg. & ideo pupillus præsens, pro absente habetur. l. si pupillus. ex quib. cau. in poss. ea. vnde cum pupillus non possit contrahere societatem expressè. l. & in conductionibus. ff. pro socio. pariter nec tacitè contracta videtur: vt no. Ang. in consi. lx. morte dicti filij. in prin. no. Bar. in. l. Titium & Meuium. §. altero. de admi. tut. col. ij. in. l. si patruis. col. fi. C. cōmunia vtri. iudi. de quo dixi in consi. xxj. Rom. consi. ccccxiij. quo ad primum. in. vj. dub. And. sicu. in cōsi. xxxj. col. ij. lib. j.

¶ Et regula intelligitur, quantū ad hoc vt pupillus non obligetur † sed respectu iniuriæ quæ sibi inferatur, pupillus pati dicitur vt agere possit actione iniuriarū. l. illud. §. de iniur. alleg. in glo. vbi dicitur, quod pupillus dicitur pati iniuriam, licet illam facere non possit. Et prædicta habent locum, nisi pupillus^a sit proximus pubertati: quia tunc obligatur ratione furti & iniuriæ. l. pupillum. infra eodem. de quo ibi videbimus.

¶ Vltimò † etiam pupillus dicitur pati, quantum ad primum decretum, quod contra ipsum interponitur si non defendatur. in. l. apud Iulianum. §. fina. §. ex quibus cau. in posses. eatur. in. l. si pupillus. §. pupillus. de priui. cred. de quo Roma. in consi. ccccliiij. in re præsent. not. Bart. in. l. j. §. sufficit. §. de administ. tuto. circa finem.

NOTABILIA.

1. In alternatiuis, sufficere alteram partem veram esse.
2. Ad verificationem copulæ, requiri consensus copulatorum.
3. Vbi verba non sunt coniuncta nec disiuncta ex mente proferentis, quæ accipi debeat.
4. In oratione soluta, quod punctus sit loco copulæ.

§. VBI VERBA.

VBI VERBA coniuncta non sunt: sufficit alterutrum esse factum.

AD declarationem tres conclusiones firmari possunt.

¶ Prima † q̄ in alternatiua, b sufficit alterā partē veram esse: vt in regula in alternatiuis. de regu. iur. cum simi. vt dixi in. c. inter cæteras. de rescrip. in. iij. not.

B ¶ *Pupillus.* Adde enndē et quæ ibi posui in apostil. in. l. ferē in omnib⁹ supra eod.

B ¶ *Alternatiua.* Adde Feli. in. c. inter cæteras. col. fin. hīc alleg. qui ponit regulā cū suis fallen. Dyn. & doc. in regu. in. alterna. hīc al^l. & ibi ei⁹ addi. in addit. super verbo satis. & ver. adimpleri. & circa not. q. quā ponit do. Philip. in. d. c. inter cæteras. ver. postremo. adde Iaso. in. l. si se non obtulit. §. si ex conuentione. in. ij. col. in ver. tenendo tamen. supra de re iud. dicata.

¶ Secunda conclusio, † q̄ ad verificationē copulæ requiritur concursus copulatorū. l. si hæredi plures. de condi. insti. cum simi. vt dixi in. c. ij. col. iij. de rescrip.

¶ Tertia cōclusio videtur secūdū regulā hīc † q̄ vbi verbanō sunt cōiuncta nec disiuncta ex mente pronuntiantis, vel disiuncta vel coniuncta accipitur: vt dicit tex. in. l. alienationis verbū. §. si. de ver. sig. & si de mēte pronuntiantis non apparet, sufficit alter ū fieri: vt hīc dicitur. & ad hoc facit: quia in obscuris quod minimū est, inspicitur. suprā eod. l. semper. & no. per glo. hīc.

¶ Contrarium tenet glo. in. l. alienationis. præleg. §. si. quæ dicit quod in dubio coniuncta præsumitur. per. l. triplici. §. videamus. de verb. signifi. vbi probatur, † quod in oratione soluta, punctus est loco copulæ. not. per glo. in. l. pretia rerum. ad legem falcid. cum simi. vt tradit Alexan. col. ij. in. l. placet. in fine. C. de sacrosanct. eccle. Imo. in. l. cum in testamento. §. hæc verba. in fin. §. de hæred. insti. in. l. si ita quis. post Ange. eodem titu.

¶ Sed potest responderi, quod ibi in. d. §. videamus. constabat de mēte propter subiectam materiam. & aliter respondet Dyn. in reg. in alternatiuis. in fin. eo. tit. in. vj. & no. Bar. in. l. stipulationes nō diuiduntur. in. vij. q. de ver. oblig. & in. l. re coniuncti. in. iij. oppo. de leg. iij.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Mulieribus non succurri, vt facilius calumnientur.

2. Deceptis & non decipientibus iura subueniunt.

§. MULIERIBVS.

MULIERIBVS^a tunc succurrendū est, cum defraudantur: non ut facilius calumnientur.

AD IDEM † tex. in. l. ij. §. verba itaq; . ad Velleia. all. in gl. ibi: mulieribus deceptis, nō decipientibus iura optulatur. Adde tex. in. l. si sine. in. l. sceminis. C. ad Velleia. in. l. si decipēdi. §. ad Velle. facit tex. in. l. si in alterius. C. si mi. te ma. dixi. & in. l. si probaueris. C. si res alie. pig. da. sit. † Et generaliter dicitur, quod deceptis & non decipientibus iura subueniant. c. cum vniuersorum. de rerum

per mu

A ¶ **Mulieribus.** Dīctum est suprā in regula, fœminæ. & ratio æquitatis seu auxiliij. qđ illis præstat, euident est non ad calumniam, vel abusum concedi, sed natura sue imbecillitatis tantū hoc requirente: ne interū per similes defectus impotētiæ, operimerentur à viris: quo sit vt gratiæ, priuilegia, & cætera quæ in eorū fauorē sunt concessa, pro æquitate velut ab eadē cā dependeant metiri: et ad suā proportionem deduci mandent citra excessum. **Pet. Corneius.**

permuta.in.c.inter dilectos.de dona.not.Ange.in consilio.cix.domina Catharina.colum.penult.& quod not.Fulgo.in consi.lxj.domina Catharina.col.fn.Alexan.in consi.clxx.viso processu.col.pe.in ver.plus dico.lib.iiij.Et facit quod no.Guil.de cu.in.l.qui iurasse.in princ.3.de iure iur.limitando illum text.cum simi.vt tradit ibi Alex.Et limita dictam.l.si in alterius.vt per Roma.in consi.xij.viso facto.colum.fn.versu.respondendum est breuiter.
Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Masculus quando proximus pubertati dicatur.
- 2 Pupillum proximum pubertati obligari pro furto.
- 3 Pubertati proximos, obligari ex delicto.
- 4 Pubertati proximus, non potest testari etiam ad pias causas.
- 5 Proximus pubertati an testari possit ex dispositione statuti.

REGVLA CX. CAIVS.

PVPIILLVM qui proximus sit pubertati capacem esse, & furandi, & iniurie faciendæ constat.

VIDENDVM est de duobus. Primò quando dicatur pupillus proximus pubertati. Secundò in quibus casibus, ex delicto teneatur.

¶ Circa primum dicit glo.hic q^d masculus à.x.anno cū dimidio supra, dicitur proximus^a pubertati.cum foeminis in nono cū dimidio: vt etiam not.per gloss.in sti.de inuti.stipula.in. §. pupillus.in ver. proximus.& in.l.j.suprà de noua.in glo.fn.& Bart.ibi sequitur.& ita communiter tenetur: vt dicit Ange. areti.in dicto. §. pupillus.idem gloss.in. §. in summa.in ver. proximus.& Bal.idem tenet in.l.si quis in tantam.colum.ij.C.vnde vi.Non omitto tamen quòd Salic.in.l.impunitas.c.de pœnis.declarando dicit verum esse, quod dicitur de proximo pubertati habito respectu ad infantiam: quia minus distat à pubertate quàm ab infantia.Sed per hoc non infertur, quòd sit doli capax: & ideo secundum eum cū non sit hoc determinatum à iure, arbitrio iudicis committitur.l.j. ff.de iure delibe.& idem Anto.de butr.

¶ Proximus
Adde Iaso. in
auth. sacram.
pub. vbi ponit
plura circa de
clarationē hu
ius regulæ in.v.
colum.in ver.
sicut. sequitur
in text.C.si ad
uersus vendi

in.c. attestaciones. de despon. impu. Abb. refert in.c. continebatur. de despon. impu. Et doli capaces sunt, qui sunt prope pubertatem, vt dicit text. in l. apud Celsum. §. si quis non tutor. ver. denique Iulianus. de exce. doli. Et cum hoc non sit declaratum, arbitrio iudicis relinquitur. vt concludit Io. de ana. in.c. j. de deli. pue. & ad hoc facit: quia etiam proximus infantia potest esse doli capax, imò etiam infans: vt not. per glo. in d.c. j. de delic. pue. Abb. ibi. & in hoc tota vis cōsistit: ideo cum in hoc certa ætas firmari non possit, debet arbitrio iudicis declarari. & ad idem facit, quia text. hñc cū simi. loquuntur de proximis pubertati simpliciter: ergo debent intelligi simpliciter & non respectu infantia. & ad hoc facit quod not. Bald. per illum text. in l. excipiuntur. §. ad Silla. vbi inquit q̃ illa distinctio de proximo infantia vel pubertati, non habet locum in delictis atrociter puniendis: quia tunc ille dicitur proximus pubertati, qui parum distat à pubertate per illum textum. Sed certè ratio Bal. videtur pariter in casu nostro procedere: quia tex. etiam simpliciter loquitur de proximo pubertati. ibi qui proximus sit pubertati: & eodẽ modo alia iura loquuntur: & cum ista proximitas non sit determinata, cōsonat quòd arbitrio iudicis intelligatur, per supradicta.

¶ Circa secundum, regula hñc ponitur † quòd pupillus proximus pubertati obligatur pro furto: & ratione iniuria: & idem dicitur in l. impubem. §. de fur. & gl. ibi dicit idem esse in quolibet delicto. facit text. in l. non excipiuntur. §. ad Sillania. & not. per gloss. & Bartol. in l. si quis in tantam. C. vnde vi.

¶ Et ista distinctio etiam adhibetur in contractibus: vt probatur in. §. pupillus. institui. de inuti. stipu. not. per glo. in l. j. §. de noua. declarando: vt ibi per Bar. & Ang. arct. in. d. §. pupillus. Sic etiam proximè cingendus, habetur pro cincto. l. penul. de testa. mili. Sicut proximus ad pubertatem, habetur pro pubere.

¶ Et per istum textum cum simi. in quibus dicitur quòd proximus pubertati obligatur ex delicto. † pariter infertur quòd obligetur ex iuramento: vt not. Bartol. in authen. sacramenta puberum. C. si aduer. ven. cum simi. vt tradit Alexand. in l. qui iurasset. in prin. de iureiuran. & latè Moder. in authen. sacramenta puberum. & hoc communiter tenetur secundum Abb. in consilio. xxxix. duo sunt. in lib. j. & idem Abb. in consil. cvij. illud in effectu. lib. ij. Fulgo. consil. ccxxvij.

¶ Adde tamen quòd ista æquiparatio de proximo pubertati. ad pupillũ non semper procedit: pater: quia licet pubes testari possit. l. qua ætate. de testa.

4 testa. † tamen proximus pubertati nō potest testari etiam
 A ad pias^a causas: vt not. Barto. in l. j. in ij. q. C. de sacrosan.
 eccle. cum simi. vt latè tradit And. sicu. in consi. lvij. lib. j.
 Aret. in d. l. fi. in fi. C. de testa. mili. Benedi. Capra consil.
 lxxxv. cū viso. & Philip. frā. in rub. de testa. in. vj. in. iij. q.
 Et aduertendum est, quia in pupillo proximo pubertati,
 videtur quòd possit dispensari. ^b vt not. Ang. & Alex. in d.
 fi. C. de test. mili. & secundum Barto. in l. si quæramus. §.
 de test. valet statutum † quòd proximus pubertati possit
 testari. de quo And. sicu. in consi. xix. col. vj. lib. vj.

¶ Vltimò no. quòd licet pupillus obligetur ex delicto quā
 do pœna mitigari debet: ~~et~~ dixi. §. in regu. ferè in omni-
 bus suprà eodem. Subtilis Decius.

NOTABILIA.

- 1 Delictum & pœnam per mortem extingui.
- 2 Cadauer mortui, ad furcas suspendere non licet.
- 3 Hæres tenetur de eo, quod ex delicto defuncti ad se peruenit.
- 4 Si pœna ipso iure defunctio sit imposita, in hæredem transit.
- 5 Item si lis cum defuncto, contestata fuerit.
- 6 In criminalibus & publicis iudicijs, hæredem non teneri nisi data fuerit sententia.
- 7 Pœna si per modum excipiendi sit imposita, in hæredem tran-
 sit etiam lite non contestata.
- 8 In prædictis nō esse idem de iure canonico, quod de iure ciuili.

§. IN HAEREDES.

IN HAEREDES non solent actiones transire quæ
 pœnales sunt ex maleficio, ueluti furti, damni, iniuriæ,
 ui bonorum raptorum.

AD IDEM text. in §. nō omnes autē. insti. de perpe.
 & tēpo. ac. & in l. j. §. de priua. deli. & ad hoc facit, † quia
 per mortem, delictum, & pœna extinguitur. l. defuncto.
 de public. iud. l. in senatus. §. si propter mortem. §. ad tur-
 pil. & in l. fina. C. si reus vel accu. mor. fue. & ideo post
 mortem, quis accusari non potest: secundum Dyn. in. c.
 quorundam. cum simi. ibi alleg. in glo. † Vnde non est li-
 citum, cadauer mortui ad furcas suspendere: vt dicit Ang.
 in l. ij. d. in ver. vltimo scias. C. qui testa. face. pos. post Pet.
 & Cyn. ibi.

¶ Et idem Ang. in l. defuncto. dicit, quòd errant assesso-

A ¶ Pias. Idē
 not. Iason. in l.
 rescripta. C. de
 pre. impe. offe.
 col. si.

B ¶ Dispensari.
 Adde Ias. in l.
 rescripta. C. de
 preci. impe. of-
 fe. colū. fina. in
 ver. concluden-
 do puto &c.

C ¶ Pœnales
 sunt. Ita Alcia.
 li. vj. Parergon
 c. xvij. circa me-
 diū, vbi dicit q
 pœna plonē co-
 hereat, & suos
 seq. debeat au-
 tores. vide apd
 eum. Pet. Cor.

D ¶ In l. ij. vbi
 uost Alex. vide
 latē Ias. in. ij. no-
 ta. q. ponit etiā
 casus in quibus
 cadauer pōt pu-
 niri. & Hippo.
 de marsi. in l. si.
 in. vj. co. in ver.
 itē crimina. su-
 prā de questio-

res, qui in defunctos faciunt executionem pœnæ capitalis: & quod caueant: quia possent conueniri in syndicatu tanquam inferentes iniuriam cadaueri. l. j. §. quoties. §. de iniur.

¶ Et idem Ange. in l. fi. C. si reus vel accu. mor. sue. in prin. & sequitur Imo. in l. qui à latronibus. §. si quis. col. v. de testa. & idem tenet Bald. in l. j. col. j. C. ne ex deli. defun. cum simi. vt tradit Alex. in d. l. ij. col. fi. C. qui testa. fa. pos. Ang. aret. in trac. malefi. in ver. qui iudex videns. col. vj. ¶ Et regula ista limitatur, † primò non procedere in eo quod ad hæredē ex delicto defuncti peruenisset: quia pro eo tenetur hæres, & conueniri potest. l. in hæredem. §. de calum. l. in hæredem. §. de dolo cum si. alleg. §. in reg. sicuti pœna. §. e.

¶ Et ratio ibi naturalis allegatur: quia sicut hæres non tenetur ad pœnam ex delicto defuncti: ita pariter ex tali delicto lucrari non debet.

¶ Et quia solum consideratur quòd hæres nō lucretur, pro eo quod ad eum peruenit datur actio in factum: & non actio quæ fouet in delictum. l. j. §. fin. de vi & vi arma. & in l. j. §. fin. §. vi bono rapto. vi pro eo quod ad hæredem peruenit, non datur actio vi bonorum raptorum. quia putauit Prætor sufficere condictiōem ad istum effectum ne hæres lucretur. Et sufficit ab hærede peruenisse, quia tenetur, licet illud consumpserit. l. videamus. §. quod metus causa.

¶ Et tali casu obligatur etiam hæres hæredis, dato quòd ad eū nihil peruenit: vt est tex. no. in l. videamus, quem ad hoc Ange. dicit sing. & in d. l. j. in fi. ne ex delict. defunct.

¶ Secundò † regula fallit, si pœna ipso iure defuncto imposita sit: quia tunc transit in hæredem: vt not. Barto. d. l. j. de priua. deli. per. l. Caius. §. ad Silla. & in l. cōmissa. de publica. & idē Ange. in d. l. j. C. ne ex deli. defunct. co. j. ver. addo tibi alium casum. alleg. etiam. l. fi. §. de his qui mor. sibi consci. & idem Bald. ibi allegat. c. j. de homi. in. vj. ad idem text. in l. iij. §. quod autem. & ibi Barto. §. quod quisq; iuris. Et hoc limitatur: vt per Imo. in c. fi. col. viij. de dona.

¶ Tertiò fallit, † si lis contestata sit cum defuncto. d. l. j. C. ne ex deli. & in. §. pœnales. insti. de perpet. & tempo. acti. & not. Barto. in d. l. j. de priua. deli. vbi rationem adducit. Et hoc procedit in actionibus ciuilibus, quæ dantur ex delicto: † secus est in criminalib⁹ & publicis iudicijs: in quibus hæres non tenetur nisi data fuerit sententia. l. ex iudiciorū. §. de publicis iud. not. Bart. in d. l. j. C. ne ex delict.

¶ Quartò regula intelligitur, quando pœna imponitur per modū agendi: secus

di:secus si per modum excipiendi: quia tunc pœna tran-
sit in hæredem: etiam lite non contestata. l. iij. §. quod
autem. §. quod quisq; iur. secundum vnum intellectum.
& not. Ang. d. l. j. C. ne ex deli. defunc. col. ij.

¶ Quintò reg. procedit de iure ciuili. † Secus est de iure
canoni. c. fi. de sepul. vbi gl. & in. c. in literis. de rapto. vbi
glo. de quo latè ibi insitit Io. de ana. qui omnes alios re-
fert. & adde Domi. in consi. iij. super dubio præmissio.

¶ Et de successore in benefi. not. Cardi. in consi. cxxxiiij.
pro discussione. in prin. & alię limitationes colliguntur ex
doctrina Bar. in d. l. j. de priua. delic. & Ang. qui etiã ple-
nè loquitur in. d. l. j. C. ne ex deli. defun. & tradit Ang. are-
ti. in. d. §. non omnes autem. insti. de per. & temp. acti. &
Io. Berta. in trac. suo de gabel. in. iij. lib. col. penul. & fi.
Philippus Decius.

REGVLA CXI. PAVLVS.

NIHIL interest ipso iure quis actionem non habeat:
Nan per exceptionem infirmetur.

DE ista regula dictū fuit, in regula nō videtur cepisse.

NOTABILIA.

- Pars & totum, considerari dupliciter.
- Plebs à populo differt, tanquam species à genere.

REGVLA CXII. CAIVS.

IN TOTO, & pars^a continetur.

EADEM regula habetur in regula in toto. eo. titu. in
vj. cum simi. ibi in glo. allegatis. & facit regula. j. eo. sem-
per in generalibus specialia insunt.

¶ Et hoc propriè. l. si quis cum totum. in prin. vbi Soci. Et
hoc idem dicit Bald. de specie contenta sub genere in l. ij.
C. de iur. aur. anul.

¶ Et ad declarationem reg. no. quòd † pars & totum con-
sideratur dupliciter. vt no. Barto. in l. si mater. §. si inter.
de excep. rei iud. Quædam est pars integralis & totum in
regrale. Quædam est pars subiectiua, alia quotitatiua: &
eodem modo totum vniuersale, totum integrale & pars
integralis est prout in domo, quæ constat ex solo, pariete,
& tecto. l. cum qui ædes. §. de vsucap.

A ¶ Pars. Idē
econtrà quādo
qualitas adie-
cta conuenit to-
ti, & quādo nō
possumus dice-
re quòd magis
de vna parte vī-
deatur intelle-
ctum quā de
altera: vt incer-
titudo vitietur.
tex. est cū gl. in
l. vxori. in prin.
suprà de leg. iij.

¶ Et eodem modo in usufructu, qui dicitur pars integralis fundi: quia proprietas cum usufructu, facit plenum dominium: vt nota. per gloss. in l. rectè dicimus. de verbo. significatio.

¶ Et per glo. in l. iij. §. de usufru. Totum verò vniuersale, & pars subiectiua dicitur prout est genus & species: quo casu posita specie, ponitur genus: sicut si dicatur est homo, ergo est animal: non sic in toto integrali, quia ad positionem partis, non sequitur totum: vnde posito pariete, non sequitur domus: & posito usufructu, non sequitur ergo dominiū. vt no. per glo. in d. l. rectè diximus. no. Bar. in d. §. si inter. & latius Bar. in l. re coniuncti. col. iij. versi. iij. dubitauit. de leg. iij. & in l. qui vsumfructum. de verbo. obligatio.

¶ Et hoc modo declaratur text. insti. de iure natura. §. plebs. vbi dicitur quòd plebs, differt à populo tanquā species à genere, nam posita specie ponitur genus: & tñ posita plebe non ponitur populus. nam ibi loquitur de toto integrali, quo casu non valet argumentū: quia plebs non est pars populi subiectiua sed integralis: vt dixi in l. ij. §. j. §. si cer. peta.

¶ Et ad reg. hīc illa in utroque toto, videtur habere locum: quia in toto integrali, domus, paries, & solum continetur: & in pleno dominio, usufructus continetur: & in toto vniuersali generis, species comprehenduntur. l. hoc legatum. l. si chorus. de leg. ij. l. si ita. §. de usu & habi. & in regula semper in generalibus.

¶ Et reg. intelligitur, quòd continetur in effectu per viam cōmoditatis, & nō formalitatis: vt dixi. §. in reg. in eo. & no. Dy. in ea. reg. in toto eo. tit. in. vj. vide Ang. in d. l. qui usufructu. de verbo. oblig. vbi bene distinguit de toto.

Philippus Decius.

REGULA

CXIII.

PAVLVS.

IN OBSCVRIS, inspicitur quod verisimilius est: aut quod plerumque fieri solet.

ISTA regula declaratur in l. §. eo.

NOTABILIA.

- 1 Pecuniam accipere vel obligatione liberare, idem.
- 2 Simoniam committi in remissione debiti, sicut in datione.
- 3 Dare & remittere paria esse.
- 4 Qui remittit in debito non liquido, quòd potius dare quàm facere dicatur. limita, vt nume. s. & s.
- 7 Remittere propriè & verè, quòd non sit dare.
- 8 Dare, est accipientis facere.
- 9 Qui remittit, dare intelligitur quando pecunia parata est solutioni.
- 10 In remissione facta ex causa donationis, insinuationem requiri.

Regula

SI QVIS obligatione liberatus sit, potest uideri cessasse.

Et glo. ponit exemplum in l. qui etiam. §. de calū. vel paria sunt + quod quis pecuniam acceperit, vel obligatione liberatus sit: & adde quod tex. in c. veniens. el. j. de testi. + vbi simonia cōmittitur in remissione debiti, sicut in datione. & idē habetur. viij. q. iij. c. talia. + Et si paria sunt dare vel remittere. ad idem tex. in l. si fundū. §. Titio fundum. de leg. j. in l. si mulier. §. de cōdi. ob cau. no. Bar. per illum tex. in l. peculium. la. j. in prin. de peculio.

¶ Et per glo. in l. si interim. in ver. donationis. vbi Bal. C. de solutioni. facit text. in l. iij. §. si stipulanti. de dona. inter virum. in l. promittendo. §. j. in l. licet. in princip. de iure dotium.

¶ Et conclusio. §. facta intelligitur, quando ex tali remissione aliquid acquiritur illi, cui fit remissio: prout iura. §. alleg. loquuntur: secus si nullum cōmodum parti acquiratur: vt quia exceptio declinatoria remittatur: vt no. Abb. in c. veniens.

¶ Secundò limitatur, + quando remissio fit non debito liquido: secus si debitū non sit liquidū sed dubiosum: quia tūc ille q remittit, dicitur potius facere quā dare: vt idē Abb. dicit in d. c. veniens. & glo. Barto. in l. actione. §. de transac. cum similibns. vt Alexan. tradit in d. l. si mulier.

¶ Tertiò limitatur + nisi remissio facta sit de debito pœnali ex delicto: vt declarat Bald. in d. l. si mulier. in fi.

¶ Quarto + nisi facta sit remissio ob aliam causam: quia tunc nō videtur donare qui remittit: vt not. Pau. de cast. in l. contra iuris. §. j. §. de pac. in verbo item nota.

¶ Quintò & vltimò cōclusio declaratur pcedere, largo modo improprie. Sed + proprie & verè remittere, nō est dare. l. Iulia. de condi. & demon. vbi conditio dandi. x. hæredi. non dicitur impleta per acceptilationē. Sed quasi extiterit cōditio legatum debetur. + & ad hoc facit, quia dare est accipientis facere. §. sic itaq;. insti. de acti. & hoc non verificatur in remissione.

A ¶ Cepisse. pro indicio potest videri hoc verbum appositum, ita vt præsumptionē hoc loco faciat, eū qui ab obligatione liberatur, videri prius aliquid accepisse ppter quod liberati obligati fuerit. vt etiam per subsequens §. in eodē significato seipsum confirmare videtur. Pe. Cor.

B ¶ Verè. Idē Fel. in c. veniens el. j. de testi. j. col. & remittere litē nō est dare. ita Bal. i. l. j. C. de bonis mater. in j. col. sequitur Iaso. in l. si pro fundo. C. de transac. penul. col. remittere tamen rē vel actionem bene est dare, vt ibi per eos, & per Ias. in l. si mulier hīc alleg.

C ¶ Conditio. Adde Ias. in l. si fundū sub conditione. §. titio. de lega. j.

Et quan

¶ Et quandoq; licet dare & donare, & nō remittere: vt p gl. in c. statutum. §. notariū. in ver. remissione. de rescrip. in. vj. quia facilius fit remissio, quā donatio: vt not. Bar. in l. si duo. de verb. oblig. † Et ista limitatio procedit, nisi pecunia parata fuisset solutioni: quia tunc ille qui remittit dare intelligitur: quia pecunia fingitur sibi data & reddita. l. singularia. §. si cer. pet. & ita dicit Pau. de cast. in. d. l. iulia. per tex. in l. si spōsalibus. §. j. in fi. §. de iure dotium.

¶ Soci. ibi dicit in. d. l. Iulia. quod illa loquitur in specie debita: quia ancilla ibi erat debita in specie: sed nos loquimur in quantitate pecuniæ: quæ licet sit parata solutioni, non erat debita: quia erat debitum in genere.

¶ Sed tamen idem videtur dicendum in quantitate: quia licet illa quantitas non esset debita: tamen ex quo erat separata solutioni, videtur producere eundem effectum: quia eius solutioni debitor liberatus fuisset. Aliter tamen concludendum videtur, vt dicamus quod quantum ad factum, remittere non est dare. & isto respectu cōditio dandi ex remissione, pro impleta habetur: quia verè actus solutioni non interuenit.

¶ Sed quo ad effectum, videtur ex quo nullum interesse considerari potest inter solutionem & remissionem debiti liquidi: isto respectu remittere, videtur dare. & ad hoc facit tex. in. d. l. si fundum. §. Titio fundum. vbi conditio dandi, quæ debet impleri in forma specificata, dicitur impleta per remissionem.

A Insinuatio.
Idem Io. Imo.
in laquilus in
ij. col. ver. ex-
tra gl. adde su-
pra de donatio-
nibus.

¶ Ex supradictis infertur secūdū gl. hīc, † quod in remissione facta ex causa donationis, requiratur insinuatio^a: & no. Bar. in l. Modestinus. §. de dona. cū si. vt tradit Alex. in l. si mulier. j. de condi. ob cau. & in l. creditori. C. de pac. vbi dicit istam esse cōem opi. & dicit Ang. in l. pacta quæ cōtra. C. de pac. q. vidit ita iudicari Perusij. & no. Bald. in consi. ccj. præsupposito. lib. iij. & in cōsi. cxxxj. primò quæritur eo. lib. iij. & Alex. in cōsi. cxxxvij. in causa & lite. circa fi. lib. ij. And. sicu. in consi. xlj. charta fi. col. j. & lib. j. & Anto. de canario in tractatu insinuationis. in. q. xlvj. & xlvij. & Soci. in. d. l. creditori. Philippus Decius.

§. Non

§. NON POSTET VIDERI CEPISSE.

NON potest uideri accepisse, qui stipulatus potest exceptione submoueri.

DE ISTA REGULA. §. dictum fuit in regula non videtur cepisse.

REGULA CXV. VIPIANVS.

NIHIL consensui tam contrarium est, (qui & bonæ fidei iudiciæ sustinet) quàm uis atq; metus quem comprobare contra bonos mores est.

DE METV dictum fuit §. in regula in omnibus causis pro facto accipitur.

NOTABILIA.

- Ius publicum idem quod ius commune dici.
- Duo requiri, vt restitutio in integrum concedatur.
- Forma libelli in petendo restitutionem in integrum ex quibus colligatur.
- Minorem interdum restitui, absq; aliqua probatione erroris & læsionis.

§. NON CAPITVR.

NON capitur, qui ius publicum sequitur.

I V S publicum id est cōmune: & concordat tex. in l. non videtur. C. de in integ. rest. & l. verum. §. restituitur. §. de mino. quæ iura gl. hîc adducit. & no. Barto. ibi in. d. l. verum. in. §. sciendum. † duo enim requiruntur, vt concedatur restitutio in integrum. l. nam & postea. in. §. si minor. §. de iureiuran. vbi dicitur, quòd non statim quòd minor sit, datur restitutio. Sed opus est probare quòd læsus sit: & quòd sit læsus eius facilitate. d. l. verum. §. sciendum.

¶ Ex his, † forma libelli colligitur, in petēdo restitutionem in integrū. & not. Barto. in l. fi. C. de in integ. resti. in fi. vbi inquit, quòd debet narrari quòd sit minor & læsus sui facilitate: & non sufficit dicere, quòd sit minor læsus: quia libellus non concluderet. & idem Barto. in. d. §. sciendum. non tamen requiritur quòd exprimat causam læsionis: vt not. Bar. in l. minor autem. §. j. §. de mino.

¶ Et secundū prædicta consuluit Ioan. de ana. confi. xlvij. circa præsentē causam. & quod not. Abb. in confi. lxxvij. in quæst. col. iij. lib. ij. † Nota tamen vnum casum, in quo minor restituitur absq; alia probatione erroris & læsionis: videlicet qñ in causa criminali cōfitemur maleficium: de quo nō cōstat aliter quàm per confessionē. nā debet restitui: quia eo ipso apparet de læsione. ita dicit Ang. in l. certū. §. in pupillo. §. de confes. in ver. & ideo dicitur alleg. ad hoc Ioan. And. in cap. ij. de restitutio. in integrū. in. vj. & dicit esse dictum not. & quotidianum. & refert Alexand.

& sequi

& sequitur^a in dicto. §. si minor. col. penul. & idem Alex.

A ¶ Sequitur.
Et etiā Ias. in
l. error. i. ij. co.
ver. quintò li.
mita. C. de iur.
& fac. ignor.

in consi. cxvj. in causa inquisitionis. lib. iij.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Nihil tam contrarium consensui, quàm error.
2. Verè non consentit, qui errat.

§. NON VIDENTVR.

NON videntur consentire, qui errant.^b

E ¶ Errāt, cū
errare sit, aliud
p alio putare:
vt dicit Spieg.
ex quo veriti-
mile nō videt,
vt qui alterum
p altero sumit
verè cōsentiat:
cū si sciret al-
fieri qualitatē,
presumptio sit,
eum non ita o-
mnino aut lon-
gè aliter dispo-
siturū. Petrus
Corue.

NIHIL enim est tam † contrarium consensui, quàm
error. l. si per errorem. c. §. de iurisd. omn. iudi. & error
non habet consensum. l. ij. in princip. §. de iudi. quæ iura
allegata sunt in glo. & nullus est errantis consensus. l. nō
idcirco. C. de iur. & fact. ignoran. & nulla est errantis vo-
luntas. l. sed hoc ita. de aqua plu. arcen. & proprium erro-
ris est, approbare falsum pro vero. xxxviij. distin. in. c.
quamuis. & errare est aliud pro alio putare. xxij. q. ij. in
c. in quibus. † Et ista regula non videtur habere aliquam
limitationem: quia verè non consentit qui errat.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Bonorum possessores in omnibus vice hæredum haberi.
2. Libellus qui in bonorum possessore loquitur, in hærede sal-
uari potest.
3. Libellus, latè interpretari debet vt saluetur.

REGVLA

CXVI.

PAVLVS.

C ¶ Si per erro-
rem. vbi vide
Iaso. in. ij. ver.
nota regulā. &
Alex. in princ.
& Iason. in. §.
item si quis. in/
stit. de acti. co-
lum. xij.

PRAETOR bonorum possessorem, hæredis loco in
omni causa habet.

PRO ista regula facit tex. in. l. ij. §. de bon. poss. † vbi
dicitur quòd in omnibus vice hæredum bon. poss. haben-
tur. & ideo conditio illa si hæres erit, verificatur in bon.
posses. l. in cōditionibus. §. si patronus. de cōdi. & demō.
Et mandatum factum alicui, vt adeat hæreditatem veri-
ficatur in bono. poss. l. si quis mihi bona. §. sed si māda-
uit. de acquiren. hære. Et succedentes, de iure prætorio
largo modo dicuntur hæredes: vt not. Bar. per illum tex.
in. l. j. C. vnde liberi. † vbi propter hoc infert ad libel-
lum qui in hærede loquitur, quòd in bono. posses. saluari
potest. Et ista cōclusio in libello de plano procedit: † quia

libellus latè interpretari debet vt saluetur: vt not. Bar. in l. sed & si possessori. §. item si iurauero. §. de iureiur. cum simi. Sed in statuto quod strictè debet intelligi, esset maior dubitatio. Bar. tamen idem concludit in statuto in. l. j. §. bonorum per illum tex. §. ad Trebel. de quo ibi Alex. & latè Soci. scribit in. l. j. §. de vulg. col. iij. vbi concludit post Areti. hoc non habere locum in materia odiosa.

Philippus Decius.

N O T A B I L I A.

- 1 Creditor consentiendo alienationi pignoris, ius pignoris remittere videtur.
- 2 Consensus, interdum creditori non præiudicare.
- 3 Ius pignoris quamuis remittatur, non videri debitū remissum.
- 4 Qui facit actum contrarium priuilegio, quod priuilegio renuntiare non videatur.
- 5 Vxor marito pignus remittere potest, quia donatio non est.

R E G.

C X V I I.

C A I V S.

CR E D I T O R qui permittit rem uenire, pignus dimittit.

ET regula ista intelligitur, quod consentiat: † quia creditor consentiendo alienationi pignoris, videtur ius pignoris^a remittere. l. iij. §. si in venditione. l. sicut. §. si voluntate. §. quibus mo. pig. vel hypo. l. si. C. de re. pig. si autem esset præsens: & non contradiceret, non videretur pignus remittere. d. l. sicut. §. non videtur. nisi in quibusdam casibus: vt not. Bart. ibi in. d. l. fin. C. de remissio. pig. & Alex. in. l. quæ dotis. circa si. in prin. §. solu. mat.

¶ Secundò regula intelligitur, secundum gloss. hîc, nisi creditor consentiret cum releuatione iuris sui. dicta. l. iij. §. si in venditione. & not. Romanus in consi. xciiij. §. visis his. colum. iij.

¶ Tertiò intelligitur, † quando veditio vel alienatio (cui creditor consentit) valet: secus si nō valet: quia cōsensus nō præiudicat. d. l. iij. §. si. qui. mo. pig. & in. d. l. debitū. C. de reb. pig. facit. l. si. §. in qui. cau. pig.

¶ Et ad hoc facit, quod remissio facta à parte in compromisso, intelligitur si compromissum habet effectum, ita quod laudum sequutū sit: vt no. Bal. in. l. si diuersa. C. de transa

A ¶ Pignoris. Idem Iason in l. si fundū per fideicommiss. colum. ix. versicu. similiter, de lega. j.

transac.col.ij.ver.ex prædictis apparet.cũ simi.vt tradit Alex.in.conf. xxij. viso instrumento.in princi.lib.j.

¶ Quarta regula declaratur,† quòd quãuis ius pignoris remittatur:debitum tamen non videtur remissum: quia etiam si pignus^a reddatur debitori, non videtur debitum remitti.l. postquã s̄. de pact. & in not.casu tradit Cuma. conf. xix. quidam nobilis.& ratio videtur, quia debitor consequitur vtilitatem ex possessione pignoris: vt not.per gloss. in.d.l.postquã.& in.c. ecclesia sanctæ Mariæ. el. ij. vt lite penden. & facit quia † ille qui facit actum contrarium priuilegio, nunquam videtur velle priuilegio renuntiare vbi potest esse alia coniectura: vt not. Anto. de butri.in.c. accedentibus. de priuileg.col.ij. vers. & per prædicta. Alexan. conf. xxxiiij. ponderatis. lib.v. dixi in.c. cum accessissent. de consti.

¶ Et ista ratione,† vxor marito pignus remittere potest: quia non est donatio.l. si pignus. de his quæ in frau.cred. l. etiam. C. ad Velle. l. Lucius. j. quib. mod. pig. vel hipò. & no. Bar.in.l. j. §. j. eo. tit. quib. mod. pig.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- Eadem res, ex pluribus causis donari potest.
- Contraria, in eodem subiecto stare non possunt: limita vt nume. j.

REGULA CXVIII. PAVLVS.

NON VT ex pluribus causis deberi nobis idem potest: ita ex pluribus causis idem possit nostrũ esse.

D V O sunt dicta† Primum est quod eadẽ res ex pluribus causis deberi potest: sed eadem res ex pluribus causis nostra esse non potest. Et de vtroque dicto est tex in. l. iij. §. ex pluribus. de acquir. posses.

¶ Et primum dictum limitatur dupliciter secundũ Pau. de cast. in. d. §. ex pluribus. post Bart. ibi. primò quando causæ ex quibus res debetur, essent contrariæ:† quia contraria stare non possunt in eodem subiecto. l. fin. §. fin. s̄. pro empt. in. l. si ancillam. s̄. pro suo.

¶ Secundò limitatur, si esset causa inualida, quia ex illa deberi

A ¶ Pignus. Secus tamẽ si reddat instrumentum debiti. vt per Iaso. in. l. seruum filij. §. cum qui. de leg. ga. j. in. j. colũ. quod qualiter intelligatur: vi de not. distin. Abb. in dicto c. ecclesia sanctæ Mariæ. in ij. colum. vers. sic. reassumendo nunc &c.

deberi non potest. l. cum res. C. de cōtrah. emp. & est regula cōmunis, quod non videtur in cōsideratione, quod nullum est. l. iij. ^a §. condemnatū. de re iudi. in. l. non putabit. §. non quamuis. de contrabu.

¶ Secundum dictum limiratur, † in pluribus causis ^b diuerso tempore concurrentibus: secus si eodem tempore cōcurrant: vt not. Bart. in. d. §. ex pluribus. in. iij. opposi. per iura alleg. ibi in glo. in. l. cum quis peculio. §. de solu. in. l. si creditori. §. Marcellus. de lega. j. not. in. l. in numerationibus. §. de solutio.

¶ Et ratio videtur manifesta, quia si dominium acquisitionis fuit ex vna causa, vltterius ex alia causa acquiri non potest: quia quod meum est, vltterius meum effici non potest. §. sic itaque. instit. de acti. §. si cui fundus. ver. sed si rem legatarij. instit. de lega. & no. in. l. si rem meam. de ver. oblig. & ratio ista cessare videtur, quando eodē tempore plures causæ acquisitionis concurrunt.

¶ Secundò regula in secundo dicto limitatur, quādo res facta sit nostra pleno iure: aliās secus videtur: vt dixi. §. in regula neque pignus. Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Qui prohibetur manumittere, non prohibetur manumittenti consentire.
2. Prohibitus alienare, non prohibetur consentire alienanti. l. mīta vt nume. 3. & 4.

REGVLA.

CXIX.

VLPIANVS.

ALIVD EST *uendere, aliud est uendenti consentire.* ^a

ET IDEO † qui prohibetur manumittere, non prohibetur manumittenti consentire. l. ij. l. si pater. in fin. §. de manu. vindi. Et vendenti non autem consentienti datur remedium. l. ij. C. de rescinden. vendit. vt not. Bald. ibi in quæstione. xx.

¶ † Et prohibitus alienare, non prohibetur alienanti consentire: vt not. per glo. & Bar. in. l. cum pater. §. libertis. de lega. ij. vide quæ dixi in. c. ij. col. vij. vers. vigesimo. nono casus. in fin. de iudi. & not. Bald. in rub. C. de pact.

A L. iij. Vbi plura exempla per doct. præ. maximè Iaso. in. l. mora.

B ¶ Causis. Vi de Soci. i trac. fallen. in regu. centesima. Ias. in. §. sic itaq. hīc allega. vbi latè post alios, & quæ posui i reg. neq. pign. hīc alleg.

C ¶ Cōsentire quasi duo acti sint, vt quis vēdat p seipsum, an alicui vēdere quod suū est cōsentiat: vtpote procuratori vel alio cuius: quo casu etiā i emptorē dominium trāsferre permissum est, vt per do. Pet. de vnzola i sua pract. art. nota. ria. tract. volu. 12. arti. de emp. rei alienę. nu. 1. Pet. Corue.

in fine. vbi inquit, quòd aliud est contrahere, aliud est contrahenti consentire. vnde mulier quæ prohibetur contrahere, non prohibetur contrahenti consentire.

¶ Limita † nisi esset eadem ratio, quia tunc ille qui alienare vel vendere prohibetur, prohibetur etiam consentire: vt not. Bald. & Salic. in l. ij. C. si aduer. dona. vbi loquitur in statuto prohibente minorem alienare. nam etiam alteri alienanti, nō poterit consentire: quia de facili fraus posset fieri. & ita ibi tenet contra Iaco. butri. & not. Andr. sicu. in consilio xlj. colum. vij. libr. iij. & idem Andr. sicu. in c. si quis præsbyterorum. per illum text. iuncto. c. præceden. de rebus eccle. & in c. peruenit. circa finem. de empt. & vendi.

¶ Et facit alia regula, quæ infra habetur in l. cum quis. in principi. j. eod. vbi dicitur, quòd qui potest alienare, potest etiam alienanti consentire. Et in ea. l. §. cum autem. dicitur quòd qui donare non potest, pariter nec donanti cōsentire potest. & facit, † quia sicut minor nō potest alienare rem immobilem sine decreto, pariter alteri nō potest cōsentire: vt no. Bal. in l. illud. aliàs in l. si prædium. C. quando decre. opus uon est.

¶ Et concludendum est, quòd ille qui non potest contrahere, nō potest etiam alteri facienti consentire quando est eadem ratio. aliàs secus: vt no. Bal. in l. fin. col. ij. in versi. collige ergo. C. de pac. & vide glo. in reg. cum quis possit. j. eo. & quæ ibi dicit, resoluūtur in eo quod dictum est: an sit eadem ratio.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Maior pars, pro toto reputatur,
2. Consensus omnium præcisè requiri, nisi mens disponentis aliter sentiat,
3. Consuetudo consensum omnium requirens non valet.

§. REFERTVR.

REFERTVR ad uniuersos, quod publicè fit per maiore partē.

EADDEM regula habetur in l. quod maior. ff. ad municipa. ibi: pro eo habetur, ac si omnes egerint. & sic hoc procedit per fictionem, vt no. Abb. in c. cum olim. in fi. de re iudi. & ibi etiam habetur quòd † maior pars reputatur pro toto: vt not. Barto. in l. cum delanionis. §. Sabinus. per illum tex. de fundo instru. in l. propter litem. vbi Bal. ff. de excu. tut. in c. j. §. illum. de restitu. spoliato. in. vj.

¶ Et ratio istius regulæ videtur, secundum gl. hñc, quia negotia vniuersitatis non possent de facili expediri, si omnes deberent cōsentire. vnde quamuis dicatur in aliquo actu de consensu omnium: idem tamen esse videtur

videtur in consensu maioris partis: vt no. Barto. in. l. quicumque. in fine. per illum tex. cum glo. C. de omni agro deserto. lib. xj. & not. Bal. in. l. rescriptum. in princ. per illum tex. §. de pact. Ista enim videtur interpretatio passiuā, quæ etiam haberet locum in materia odiosa. vt not. in. l. j. §. lex falcidia. ff. ad legem falcidiam.

¶ Et hoc intelligitur, nisi constaret de mente disponentis† quod præcisè consensus omnium requireretur. & ita videtur procedere glo. not. quæ habetur in. c. vbi periculum. §. idem quoque. in ver. singulis. de electio. in. vj. & not. Bal. in. c. non potest. de re iudic. in princ. vbi inquit quod maior pars attenditur, nisi expressè statutum sit, quod omnes debeant cōsentire: & illi de vniuersitate statuere possunt, quod in aliquo actu omnium consensus præcisè requiratur: vt not. Abb. in. c. constitutus. col. penul. in versicu. ex quo notabis. de appella. † Secus tamen esset in consuetudine, quæ non valeret quod omnes præcisè deberent consentire: quia vtilitas ecclesiæ sapenumero impediretur, cum homines facillè dissentiant. ita singul. Abb. dicit in. c. j. in nota. antepenul. de his quæ fiunt à maiori parte cap.

¶ Sed aduertendum est, quia ratio Abba. ita videtur habere locum in statuto, sicut in consuetudine: & tamen in statuto communiter docto. tenent valere statutum. vt. §. dixi. Et ideo quantū ad hoc, non videtur differentia inter statutū & consuetudinē. arg. l. de quibus. §. de legi.

¶ Sed probabiliter distingui potest, quod in aliquo vel in aliquibus casibus particularibus valeret statutum & cōsuetudo, sed generaliter derogando huic regulæ, non valeret statutum & consuetudo per rationē glo. hīc. & Abb. in. d. c. j. & dixi in. c. cum omnes. de consti. in. ij. lectu. Et licet statutum à maiori parte videatur factum ab omnibus: non tamen dicitur factum concorditer: quia verbum cōcorditer, importat nemine discrepante: vt Abb. concludit contra Card. in. c. non potest. de re iudi. col. penul. versu. sed dubitari potest. vbi plura iura inducit. & idem tenet Cardin. clem. ne Romani. in versu. eo ipso. in. viij. q. de electio. per illum tex. in ver. si hoc cœtui concorditer expedire videbitur. & ita declarat ibi tex. in. c. nihil. de elect. dum ibi dicitur. de elect. facta in concordia. & ad idem est gl. in. c. cupientes. in. §. ad hæc. in ver. cōcordent. de elect. in. vj. & ibi Domin. colum. ij. cum simi. vt tradit Alexan. in. l. iurigen. §. hodie tamen. §. de pactis.

¶ Et hoc intelligitur, habita relatione ad singulos. Secus videtur si verbum concorditer. ad collegium seu vniuersitatem referatur: vt no. Bal.

distinguit in. d. c. non potest. de re iudi. & etiam propter subiectam materiam, verbum in plena concordia verificatur in maiori parte, vt not. Abb. in. d. c. cum olim. in fine. de re iudi. & de his plenius Feli. scribit in dicto. c. non potest. colum. penul.

¶ Et pro pleniori declaratione huius regulæ, recurrédum est ad ea quæ scripsi in. c. cum omnes. de constitu. & Moder. tradunt in. d. l. iuris gentium. §. hodie. §. de pactis. Philippus Decius.

NOTABILIA.

1 Iure auctoris resoluta, etiam ius habentis causam ab eo resoluitur.

§. ABSVRDVM EST.

ABSVRDVM est plus iuris habere eū, cui legatus sit fundus, quàm heredem: aut ipsum testatorem si uiueret.

AD IDEM tex. infra eodem. in. l. in omnibus. §. non debes melioris conditionis esse quàm author meus à quo ius in me transit† & ideo dicitur, quòd resoluta iure auctoris etiam ius habenti causam ab eo resoluatur. l. lex vectigali fundo. supra de pigno. in. c. j. §. rursus. quib. mod. feud. amit. facit tex. in. l. ij. C. si pign. pigno. in. l. debitor. in fin. supra de pign. actio. & not. Alexan. in consi. xj. ponderatis his. de quibus colum. vij. versi. nec potuit. lib. iij.

¶ Et in consi. xxxvij. consideratis his. colū. ij. versi. alia ratione. lib. ij. & Inol. in consilio. viij. in casu præmissa. colum. fina. Bald. in consilio cccxxij. Massiolus. lib. iij. aliàs est lib. j. cccclxxj. idem Soci. in consilio lxxxv. viso compromisso. colum. fin. in principi. Quod limitatur: vt per Bal. in. c. j. in. ix. not. de alien. feu. vbi limitat hoc duobus modis. & vide Alexan. in consi. clxxij. incip. viso themate. col. ij. lib. iij.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

2 Ex forma statuti deberi salarium post latam sententiam.

3 Non sufficit conditionem pro impleta haberi, si testator aliter disposuit.

4 Regula hæc in in quibus procedat. & nunc §.

5 Citationem fieri debere consideratur, cum interesse principaliter venit.

6 Conditio, quando pro non impleta habeatur.

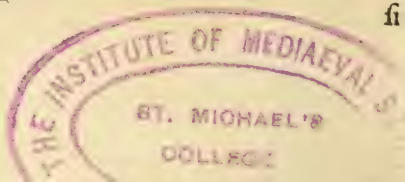
7 Conditio pro impleta habetur, ad hoc vt dispositio dicatur pura.

REGULA

CXX.

VLPIANVS.

IN IVR'E civili receptum est, quoties per eum cuius interest conditionem impleri, non fiat quominus impleatur: perinde haberi, ac si imple

si impleta conditio fuisset,^a quod ad libertatē & legatā & ad heredū institutiones perducitur. Quibus exemplis stipulationes quoq; cōmittū ur, cum per promissorem factū esset, quominus stipulator cōditioni pareret.

E A D E M regula habetur in regula cum fiat per eum. eodem titu. in. vj.

¶ Et nota † quod regula habet locum in vltimis voluntatibus: & in contractibus: vt hīc, & idem est in dispositione statuti: nam ex forma statuti, debetur salarium post latam sententiam, si non fiat per iudicem: & ita protestetur, salarium debetur, vt Roma. cōcludit in consi. lxxxv. euidenter ostenditur. & idem Roma. in consilio. cccc. xxxiiij. in eo in quo quæritur. colum. fina. versic. quo ad tertium. Et ad regulam hīc concordat text. in. l. in iure ciuili. b. de condi. & demonstra. in. l. Labeo scribit si mihi bibliothecam. in fi. de contrah. empt. in. l. sed ades. §. fin. in. l. qui operas. §. loca. & in. l. j. §. diuus. §. de extraord. cog. in. l. j. C. de his quæ sub modo. & in. l. j. C. de instit. & substitu. in. l. executione. in fin. de verb. oblig.

¶ Et ista ratione, si partes concordant aduocatis salarium debetur: vt not. per gl. in. c. statutum. §. assessorem. in versi. communiter. de rescript. in. vj. & idem Specu. in tit. de sala. §. j. dixi in consi. lxx.

¶ Et regula ista limitatur, † nisi testator voluisset verè conditionem impleri: quia tunc non sufficit quod pro impleta habeatur. vt notat Baldus in. l. si pater. in. iij. q. in fine. C. de instit. & substit. & idem Barto. in. l. vter ex fratribus. de condi. instit. in fine. & ad hoc facit textus in. l. in conditionibus. §. j. de conditio. & demonstra. vbi conditio regulatur à voluntate testatoris: & pariter idem esset dicendum in contrahentibus si ita conuenirent, quia hīc vltima voluntas & contractus à pari procedunt per istum text.

¶ Secundò † regula procedit, quando impeditur ab eo cuius interest. & hoc intelligitur principaliter, secº si in cōsequentiā secundū gl. & hīc sequuntur Imo. & Moder. in

A ¶ Cōditionē dici ait Aleia. in. l. cū ad præ. sens. ff. de reb. credi. eam quā litatē, secundū quā aliquid cōditū, hoc est sit, & in. l. itaque. eod. titu. illam priore dici quæ in futurū confertur: vnde sit vt quandiu inpendenti est, & per debentē impleri non fiat quo minus impleatur, ita & ad subsequētia rata maneat et habeatur p impleta. Pe. Cor.

B ¶ In. l. in iure ciuili. vbi latē per Imo. & Soci. & in. l. in testamento. la. ij. eo. ti. et p. doc. vbi Iaso. in. ij. col. C. de insti. & substit. & in. l. in executione. §. si. hic alle. p. Alex. in consi. cij. colū. j. in. j. vol. incip. viliis & ponderatis hic &c.

d. l. iure ciuili. de condi. & demon. & ad hoc bene facit gl. in d. l. de vnoquoq; in prin. de rei iudi. vbi citatio quæ debet in aliquo actu fieri, solū consideratur in ea de cuius interesse principaliter agitur. & vt not. Bart. in l. in diem. de aqua plu. arcen. cum simi. vt tradit Alex. in d. l. de vnoquoq; in prin. circa fi.

¶ In quo tamen aduertendū est, quia quantum ad validitatem actus, satis est quod ille citatus sit, cuius principaliter interest. Sed quantum ad hoc quod præiudicium inferatur illi qui in consequentiam habet interesse: videtur citatio necessaria saltem per proclama. vt not. Bar. in l. si eo tempore. C. de remis. pigno. cum simi. vt per Alex. in d. l. de vnoquoq;, & ideo in casu nostro, videtur quod sicut conditio pro impleta habetur quod ad illum de cuius interesse principaliter agitur, quando ipse impedit conditionem: eadem ratione videtur quod cōditio habeatur pro impleta, quando ille impedit de cuius interesse agitur in consequentiam: quantum ad illud interesse quod in consequentia cōsiderari potest, quia eadem ratio omnino videtur.

¶ Tertiò regula intelligitur, † quando impeditur directò ab eo cuius principaliter interest: secus si per indirectum, vt quia hæres impedit lucri seruū, qui dando decem erat factus liber. l. iij. §. si quis seruū. suprā de statu libe.

¶ Quartò † limitatur, nisi natura cōditionis sit talis, quod impediri possit exemplum secundū gl. hīc si promitto tibi decē si me viceris. Si ergo resistam & facto meo conditio impediatur, non habetur pro impleta. & idem tenet glo. in l. in executione. §. si. in fi. de ver. obli. & hoc intelligitur, quando ludendo quis impeditur. Secus si quis recusaret ludere: quia tunc videtur stare per illum, & conditio habetur pro impleta. glo. in l. si gratuitam. §. si. de præscrip. ver. in ver. victori. no. Bar. & doct. in l. executione. §. si. de verbo. obliga. & facit quod not. Pau. de cast. post Guil. de cu. in l. illud. §. si cuius. de tribu. vbi concludit, quod si ego & tu egimus quod qui minus currit, soluat decem. Si tu non vis currere, teneris ad decem: quia stat per te. & ad prædicta vide quæ no. Bal. in l. j. in. x. q. C. de insti. & substi.

¶ Quintò declaratur quod conditio pro impleta habetur, quantū ad hoc vt dispositio reddatur pura: non autem quod non teneatur soluere quod semel obtulit: quia teneretur soluere: aliās per vim exceptionis repellitur: vt no. Pau. de cast. in d. l. iure ciuili. de condi. & demon. per tex. in l. cui fundus. de condi. & demonstra. vbi etiam Pau. de cast. in fi. post Bart.

Barto. & alios ibi.

¶ Et hoc intelligitur, nisi dispositio perfectam habuisset executionem: quia tunc non cadit, quod res per viam exceptionis retineri possit. l. si. C. de condi. infer. vbi Bar. & latius insistent Moder. in d. l. iure ciuili. de cōdi. & demō. ¶ Sexto limita, vt per Alexand. in l. centesimis. §. si ita stipulatus. vbi Iaso. in. iij. not. de verb. oblig.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Necessitas, legem non habet.
2. Quod procedit necessitate durante.
3. Prætextu necessitatis non permitti turpitudinem mulieri.
4. Furtum propter necessitatem permitti.
5. Mulier bannita licet possit occidi, non tamen violari debet.

REGVLA CXXI.

PAVLVS.

QVAE propter necessitatem recepta sunt, non debent in argumentum trahi.

SCRIPTVM EST quod necessitas non habet legē: licet ipsa legem facit. j. q. j. c. remissionem. de conse. dist. j. in. c. sicut. in. c. quanto. & de consue. in. c. ij. de obser. i. iu. in. c. si quis propter necessitatē. de fur. in l. qui potuerunt. §. de manu. testa. cum si. vt latē Ro. tradit in l. si verò. §. de viro. in. liij. fallen. sol. mat. vbi. xxxviii. medijs hoc probat.

¶ Et Alb. in l. j. in fi. de offi. consu. & in l. ij. in prin. C. de pat. qui filios distra.

¶ Et Lucas de penna. in l. curiales. de decurio. lib. x. & no. gl. per illum tex. in l. j. §. de offi. consu. in authen. vt hi qui obli. §. penul. in ver. necessitatis. Et quod non est licitū lege, necessitas facit licitum. C. quod non est. de reg. iur. facit text. in. c. licet. de fer. in l. j. §. j. de offi. eius. & in l. diuus Pius. de pe. hæ. cum si. And. sicu. tradit in. c. j. de pig. & Fe li. in. c. cum accessissent. colū. viij. ver. iij. restringitur. de consti. & in. c. ij. col. fi. de spon.

in dictionario in ver. necessitas & Ias. in l. marcel. §. res quæ. ij. co. ad Treb. & Girar. de petra sancta in singu. c. quod est finale in ordine. vbi multa congerit per duas colum. Hieronymus Chuchalon,

A ¶ Legē. Vide a. iqua p. Ias. post Alexā. & dec. i. l. i. ex toto. de leg. j. l. ij. col. vñ. vlt. inducitur ista lex & c. finalr vide gl. & ibi Alex. qui eā cōmendat in. j. col. qm̄ xlviii. dist. quæ singulariter dicit q̄ illud qd nō est licitū necessitas facit licitū: intelligit qñ reperit autoritas aliqua approbās ex necessitate illud posse fieri saltē approbatōe generali: licet nō specialr, al's nō est veniendū cōtra. l. ppria autoritate: de quo vide vltra alle. hic Fel. i. c. que relā. de iureiur. col. pe. ver. i gl. in §. necessitate. & eundē in. c. cū in eccl'ia. de simo. Rom. cōsi. ccxix. i. c. ex themate. & i cōsi. cviij. & p. Hipp. de marfi. in l. j. §. præter ea. co. xix. vsq; in fi. §. & Alb.

A ¶ Permittitur. In tantū quòd etiam in foro iudiciali nō erit puniendus secundū Abb. in. d. c. si quis propter necessitatem. sed adverte ad. l. palam. §. nō est ignoscendū. quia loquitur qñ mulier eligit vitam turpem prætenu paupertatis perseverando in dicta ineptitudine. vt probatur in verbo vitam: non tamen loquitur quod extrema necessitate famis coacta sibi promissit per fornicationē: nam tunc videtur q̃

possit nō per regulam traditā ibi per do. q̃ tē pore necessitatīs omnia sunt cōmunicāda vt in. c. discipulos de cōse. dist. & in. clxvij. di. & sic cum humana creatura nō veniat in fructu vt in. §. in pecudum. de rer. di. non sit cōmunicanda, sed per aliā regulam q̃ necessitas non habet legē. j. q. j. c. remissione. de consec. dist. v. c. si cut. l. qui potuerūt. de manu. testa. & sic quod illicitum necessitas faciet licitū: nam propter necessitatem quis excusatur. puta si potēs mihi mādauit quòd occidam titiū a p̃s q̃ me iterificiet: si occidam sum excusatus, vt satis remissiuē p̃

¶ Et adde tex. in l. Cæsar. de publica. & Feli. in. c. significauit. de iude. in fi.

¶ Et p̃ dicta procedunt, durante necessitate: aliās secus. d. l. j. de offi. eius. nam quod pro necessitate statutum fuit, cessante necessitate tollitur. j. q. j. quod pro necessitate. cum simi. vt dixi in. c. cū cessante. de app. vnde quod statuitur prætenu necessitatis, illud debet tolerari quatenus durat necessitas: vt not. Bar. in l. j. §. nuntiatio. col. j. de operis alleg. l. j. in fi. de ferijs. & l. senat⁹. de offi. præfi. & istud est quod hīc dicitur, quòd recepta propter necessitatem, non trahuntur in argumentum. Item excusatur quis à casu necessitatis, nisi culpa præcedat casum in l. si fi. deiussor. §. si necessaria. qui satisfda. cogan. cum simi. ibi alleg. in glo.

¶ Vltimò notādum est, ⁊ quòd prætenu necessitatis, turpitudine adulterij vel fornicationis non permittitur mulieri. l. palam. §. non est ignoscendum. §. de ritu. ⁊ secus est in furto, quod propter necessitatem permittitur dicto. c. si quis propter necessitatem de furtis. & gl. ibi rationem diuersitatis adducit.

¶ Et ratio videtur: quia mediante furto, immediatē prouidetur necessitati famis: non sic videtur in coitu illicito: quia ex illo fames nō satiatur. & facit quod no. Bal. in l. si. C. si contra ius vel util. publi. vbi inquit ⁊ quòd licet mulier bannita occidi possit, tamen adulterari non potest. de cuius dicti veritate dixi in cap. quæ in ecclesiarum. de constitu. col. vj. Philippus Decius.

do. Philips. infra in l. is damnū. §. eius verò. infra eo. & cognita si posset dicit in casu nostro non reperitur aucto. aliqua approbans hoc posse fieri ex necessitate saltē approbatione generali quæ requiritur ad hoc vt procedat illud quod regulariter dicitur q̃ illicitum necessitas facit licitum secundum gl. in. c. quoniam. xlvij. dist. quā supra in prima apostilla commendauī. Hierony. Chuchalon.

Donatio

NOTABILIA.

- 1 Donatio & venditio sunt species alienationis.
- 2 Concessio in emphyteusim, alienatio dicitur.
- 3 Emphyteuta licet vendere nō possit domino irrequisito, potest tamen donare.
- 4 Prohibita venditione, videtur prohibita donatio.

REGVLA CXXII.

VLPIANVS.

CVI IVS EST donandi, eidem & uendendi & concedendi ius est.

NAM † donatio & venditio, sunt species alienationis. c. nulli. de re. eccle. non alie. & plenior videtur alienatio quæ fit per dona. quia illa ab solutè facta videtur & nullam habet recompensationem sicut in vendi-
tione contingit, vbi pretiū venditori debetur: & ideo bene dicitur quod ille qui habet potestatem donandi, & vendendi potestatem habere vide-
tur. & pari ratione videtur habere potestatem concedendi rem. §. in em-
phy. vt gl. hīc dicit: † quia etiā talis cōcessio, alienatio dicitur. d. c. nulli.

¶ Et ista regula videtur procedere, subsistente eadē ratione declarando
vt dixi: secus est stante diuersitate rationis: prout contingit in l. fi. C. de
præd. cur. lib. x. vbi conceditur ius donandi Decurionibus: & tamen il-
lis non datur facultas vendendi: quia facilius inducerentur ad venden-
dum, quàm ad donandum, vt in. d. l. fi. habetur. & no. per glo. & † ista ra-
tione emphyteuta licet non possit vendere domino irrequisito: donare
tamen potest vt not. per glo. & doc. in l. fi. in ver. vèdere. de iure emphy.
de quo Alex. confi. cxx. visis narratis. lib. iij.

¶ Sic etiam † e contra prohibita venditione, videtur prohibita donatio:
vt not. per glo. in l. ij. C. de vsuca. pro emp. vbi Bart. & idem Bar. in l. vo-
luntas. per illum tex. C. de fideicom. & hoc procedit, quando est eadem
ratio: secus si sit diuersa: vt not. Pau. de cast. post Sali. in. d. l. voluntas.

Philippus Decius.

REGVLA CXXIII.

PAVLVS.

PŒNALIA iudicia semel accepta, in hæredes transmitti possunt.

AD idem tex. in l. omnes pœnales. §. de actio. & obli. in. §. pœnales. in
fti. de perpe. & tempo. actio. cum simi. alleg. in glo.

REGVLA CXXIIII.

VLPIANVS.

CVM QVIS possit alienare, poterit & consentire alienationi. Cui
autem donare non conceditur, probandum erit, nec si in donatio-
nis causa consenserit ratam eius uoluntatem habendam.

DE ista regula dictum fuit. §. in l. aliud est vendere.

QVI rem alienam defendit, nunquam locuples habetur.

A ¶ Data, dictum est supra in reg. donari vi detur. ex Alcia. verbū illud cū effectu intelligi. ita sit vicissim vt illa his, & hæc illis pro confirmatione sint ad eundem effectum, vel vt rectius diuersa verba idem significatum exprimāt. Petrus Coruclius.

DE ista regula dictum fuit. §. in regula in eo. §. nemo alienæ rei.

NOTABILIA.

1. Dare, est dominium transferre.

2. Si vëdo fundum & promitto dare, quod intelligatur tradere.

NON videntur data^a quæ eo tempore quo dantur, accipientis non fiunt.

NOTA † quod dare, est dominium transferre. & colligitur ista regula in l. vbi autem. §. si. in fi. de verb. oblig. in §. b sic itaque. instit. de act. quæ iura allegata sunt in glo. facit tex. in l. si. in prin. §. de condi. ob causam. & præcisè verbum dare, importat dominij translationem: vt dicitur in. d. §. si. ibi omnimodo. & ibi: quoquomodo. adeo quod etiam ex voluntate partium, hoc non alteratur: vt concludunt Alex. & Moderni contra glo. in. d. §. si. quandoque tamen verbum dare, impropriè accipitur propter qualitatem personæ in qua translatio dominij non potest habere locum. l. Meuius. de condi. & demonstra. l. si quis ita. §. penul. §. de statu libe.

¶ Quandoq; etiam impropriè ponitur, ex natura cōtractus: nam si vendo fundum, & promitto dare, intelligitur tradere secundum glo. hîc per. l. si stipulatus. §. de vfuris. quia qui vendit, nō habet necesse fundū emptoris facere. l. si ita distrahatur. §. j. de contrahen. emptio. & venditor solum ad tradendum obligatur. l. j. §. de actio. empt. l. ex empto. §. j. eodem tit. & hoc in venditore: secus est in emptore qui tenetur dare pretium. d. l. ex empto. §. j. versic. nummos autem. & ratio videtur: quia vëditor in genere, ad pretium tenetur. & ideo Barto. ibi infert idem esse in venditore generis, qui ad dandum tenetur. de quo aliter dixi in l. ij. in prin. in vltima conclusione. §. si cer. peta.

Philippus Decius.

Notabi

A ¶ Possidet. Vbi latè Moder. & maxime Iaso, qui plures quæstiones ponit in materia ista. & regulariter iudicis autoritas excusat à pœna: de quo Soci. in suo tract. fallen. in regula, ccij, fol. xxx, & satis remissiue per addi. Dyn. in reg. quod quis mandato. hic alleg.

B ¶ Excuset. Adde tamen q̄ autoritas iudicis non excusat quæ attentata penden

te appellatione
reutocentur, ita
dñs Philip. in
cons. cc. incip.
in casu propo-
sito in princip.

NOTABILIA.

- 1 Qui facit iussu iudicis, excusatur à dolo.
- 2 Qui iurauit soluere certo termino, excusatur iudice præcipiente ne soluat.
- 3 Spoliatus à iudice, non restituitur.
- 4 Si constat de iniustitia, iudici non parendum est.

§. QVI IVSSV.

QVI IVSSV iudicis aliquid facit, non uidetur dolo malo facere: quia parere necesse habet.

N O T A † quòd qui facit iussu iudicis, excusatur à dolo: quia necesse habet facere. facit text. in l. iustè possidet. ^a de acquirenda possessione. & quod ibi Alexand. post Pau. de castr. & vide in regu. quod quis mandato. eodem titulo. in sexto. Adde idem quòd iussus iudicis excuset, best text. in l. si quis id quod. §. doli. de iurisd. omni. iudic. vbi gloss. in l. ait prætor. §. j. in versicu. quid tamen. de mino. vbi gloss. plura iura concordantia adducit. ad idem text. in l. quanquam. in princip. vbi gloss. suprà de aqua plu. arcen. & adde text. notabili. in l. mulier. §. fina. de lege commiss. & ibi est text. pro dicto Alber. in l. si quis id quod. columna. ij. vbi inquit quòd iussu iudicis, ex causa iusta præcipientis ne soluiam: non incurro pœnam ad quam eram obligatus si non soluerem in termino: quia propter iussum iudicis, sum excusatus. & est dictum Hostien. in titu. de iureiurando. §. quod species. versicu. item iuramento dicentis † quòd qui iurauit soluere in certo termino, si iudex præcipiat illi ne soluat excusatur. & idem Archi. in c. dicit. xiiij. q. v. cum simi. vt tradit Feli. in cap. constitutis. de rescrip. vide allegata. † Et

C ¶ Ne soluat
Excusabit etiã
à periurio: si tē
poris facta fue-
rit prorogatio:
vt per do. Phi.
c. de causis. de
offi. dele. iij. co-
lum. in prin. &
in. c. præterea:
appell. colū. j. in
fi. versu. succes-
si. & c. qd em̃
in compensatio-
ne. Ioã. fabri in
§. in bonæ fi-
dei. in sit. de a-
ctio. tenet q̄ sic
de cuius verita-
te ibi per Iaso.
col. xviij. in fin.

adde

adde quòd spoliatus^a à iudice, non restituitur : vt dixi in consil. cxxv. Feli. in. c. dilectus. de rescriptis.

A ¶ Spoliatus. Vide eundē do mi. Philip. in re gu. factū à iudi ce. infra eo. vbi declarat quali ter hoc intelli gat. & do. Iaso. in l. iustè possi det. de acquir. posses. in prin. & eundem do. Philip. in. c. cō sultationibus. de offic. dele. in iij. no. & in cō sil. excj. inci. in causa quæ agi tatur. col. v. in fi. & consil. cc. inci. in casu p- posito. in prin.

¶ Et ista regula secundum glo. hīc, intelligitur quando præceptum fuit iustum vel in dubio. Secus si constaret de iniustitia : quia illi non esset parendum : sed si resisti pos set. vt not. Barto. per illum tex. in l. prohibitum. C. de iu re fisci. lib. x. & not. Io. and. post Hosti. in. c. significamus. de consti. cum simi. & Feli. tradit in. d. c. cōstitutus. & ad de quod not. Barto. in l. iustè. de acquirenda possessio. in princip. vbi limitat illum textum, quando iudex procedit seruato ordine iuris: aliās secus. per l. meminerit. C. vnde vi. de quo ibi plura dixi, quæ hīc inferi possunt. & in dicto consilio. cxxv.

¶ Secundò regula limitatur non procedere, quando iu dex extra officium eius procedit secundum glo. hīc. faciūt dicta in. c. dilectus. per Feli. & ad hoc est regula. j. eod. fa ctū à iudice. vbi videmus. & vide Pau. de cast. in l. vt vim. de iustitia & iure. Philippus Decius.

RECULA CXXVII. VLPIANVS.

CAPIENDA occasio est, quæ præbet benignius re sponsum.

DE HOC supradictum est, in regula semper in dubijs. suprà eodem. §. QVOD FACTVM EST.

QVOD factum est, cum in obscuro sit ex affectio ne cuiusq; capit interpretationem.

DE HOC suprà in reg. in obscuris. & in regula semper. nam ista, secundum illam intelligitur.

NOTABILIA.

- 1 Deicere suis manibus, & per alium idem est.
- 2 Mandans plus delinquit quàm mandatarius, si non erat aliās faciurus.
- 3 Pœna statuti punientis facientem maleficium, habet locum in mandante.
- 4 Mandans, quando dicatur verè facere?
- 5 Extra casus prædictos qui facit per alium, non videtur propriè facere.
- 6 Statutum loquens de faciente, quòd in mandante locum non habeat.

Accusans

7 Accusans aliquem fecisse homicidium, & si probaret de mandato an succumberet.

REGVLA CXXVIII. VLPIANVS.

Is *damnum dat, qui iubet damnum dare.*

EXEMPLIFICA istam regulam, vt per Dy.^a in reg. † qui per alium. de reg. iur. in. vj. ad idem text. in l. j. §. de iecisse. de vi & vi arma. vbi dicitur, quòd parum refert suis manibus deiiciat, an per alium. ad idem text. in l. non ideo minus. C. de accusa. cum simi. alleg. ibi in glo. ad idē tex. in. c. cum ad sedem. de resti. spo. in. c. muliere. de sen. ten. cxcom. in l. non solum. §. si mandato. §. de iniurijs. & not. tex. qui dicit, dat damnum. & sic denotat veritatem: & hoc expressè dicit text. in. c. mulieres. ibi: cum is verè committat delictum, cuius autoritate vel mandato delictum committi probatur.

¶ Et ista conclusio videtur procedere, quantum ad effectum iuris: quo ad pœnam: quia † mandans plus deliquit quàm mandatarius qui nō erat aliàs facturus: & sic ipse deliquit: & facit alium delinquere, quod est grauius: vt per glo. in l. athletas. §. Pōponius. in verbo in feruitute. de his qui not. infa. & no. per glo. fina in. c. gaudemus. de diuor. ideo eadem pœna punitur. d. l. non solum. §. si mandato. & in l. aut qui aliter. in fi. quod vi aut clam. & in clemen. j. de pœnis.

¶ Et hoc videtur etiam habere locum, in statuto: vt not. Barto. in l. quemadmodum. C. de agrico. & censi. lib. xj. vbi inquit quòd † pœna statuti punientis facientem maleficio habet locum in mandante. & de hoc latè tradit Bartho. veroneñ. in consi. xxxiiij. si nunquam magnifice. in vltimo dubio. charta fi.

¶ Et ista conclusio videtur procedere, quando statutum loquitur in rem: vt quia dicat pro homicidio^b vel pro furto sit talis pœna: quia tunc etiam cōprehenditur qui mandauit. d. l. aut qui aliter. §. fi. & ibi Barto. per illum text. & idem Bar. in l. hæc verba. §. de adul. Abb. in. d. c. mulieres. de sen. excō. Cor. in consi. ccxlix. licet videtur. lib. j. Cor. in consi. lxxix. plura seriose. lib. iij.

A ¶ Dylum. Vbi satis remis siuè per eius ad di. in apostilla super litera b.

B Homicidio. An valeat statutū imponens pœnā pecuniariam pro furto vel homicidio. vide Hostiē. & Abb. qui tenēt q̄ non in. c. ij. de delictis puer. ro. vbi satis remissi uè per addi. Abb. in addi. super verbo irrationabilis.

Si mi

¶ Similiter videtur procedere, † quando mandatarius cogitur exequi mandatum: quia tunc mandans dicitur verè facere: vt no. Bar. in. l. sed si vnus. §. seruus. de iniurijs. col. ij. per. l. ita autem. §. gessisse. de admini. tut. vbi infert ad. q. de procuratore, quam refert Ange. aret. in tract. maleficiorum. in verbo Sempronium mandatorem. q. xiiij. Abb. in. d. c. mulieres. col. penul. † Sed extra dictos casus, qui facit per alium, non dicitur propriè facere: vt Bart. concludit in. d. §. seruus. & no. Dyn. in regula qui per alium. in fin. Bal. in. l. j. col. ij. in ver. in mandante etiam. C. de seruis fug. cum simi. vt tradit Alexan. in consi. lxxv. visa quadam constitutione. col. ij. lib. iij. vbi infert † quòd statutum quod loquitur de faciente, non haberet locum in mandante. & not. Bald. in. l. non ideo minus. colum. v.

¶ Sic etiam † si quis accuset aliquè fecisse homicidium, & probaret de mandato, succumberet: vt no. Io. mo. in regu. qui per alium. & sequitur Bal. in. c. j. §. iniuria. col. fin. versi. pone accuso te. de pa. iura. fir.

¶ Et si quis sit inquisitus de mandato, & de castigatione probetur, succumbit: vt not. Bal. in. l. hæc verba: per illum tex. de his qui notan. infa. Alexan. in consi. cxxviiij. quoniam abundè. lib. iij. & concordat ista regula. j. eodem. l. quod iussu.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Vi faciens homicidium, quando excusetur.
- 2 Extra necessitatem non excusatur quis, de crimine.
- 3 Pœna, propter iussu vel mandatum minuitur.

§. EIVS VERO.

EIVS uerò nulla culpa est, cui necesse est parere.

EX HOC potest exemplificari, † in eo potenti qui mihi mandauit quòd occidam Titium: aliàs quòd me interficeret: nam ego ero excusatus: quia aliter vitam meam saluare non possum. ita Bald. in. c. j. §. iniuria. col. fi. versi. Sed pone. de pace iur. firman. vbi alleg. Pet. ibi & Cy. in. l. scientiam. §. qui cum aliter. ad legem aquil. & ad hoc videtur glo. in. l. si familia. in verbo poterit. in fin. ff. si fami. fur. fecif. dica. & quòd propter necessitatem quis excusetur, facit tex. in. l. Cæsar. de public. cū simi. vt tradit Feli. in. c. ij. in fin. de constit.

¶ Sed extra necessitatem, non excusatur † etiam filius vel seruus qui obediret patri vel domino, in illicitis grauioribus. l. seruus. de actio. & obligatio. l. fin. in fi. §. de bonis damna. facit tex. in. l. ea quæ. j. eo. Secus est in

est in leuioribus, in quibus iussus patris excusaret. l. liberorum. §. si. de his qui not. infā. & facit tex. in. d. l. seruus nō in omnibus. † & in grauioribus licet non excusetur vt dictum est: tamen pœna minuitur propter iussum seu mandatum. l. seruos. C. ad legem Iuliam. de vi publica.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Ante euentum conditionis dispositio suspenditur.

2. Venditio de præsenti dicitur pura.

§. QVOD PENDET.

QVOD pendet, non est pro eo quasi sit.

ISTA conclusio verificatur in qualibet dispositione conditionalī, † quia ante euentum conditionis, dispositio suspenditur: & non habet locum: vt glo. hīc dicit.

¶ Eodem modo exēplificari potest in re, quæ in futurū resolui possit, quia de præsenti dicitur certa. & illa alteratio quæ fieri potest, non est pro eo quasi sit, sed potius quasi non sit. l. ij. & quod ibi gloss. ff. de in diem adie. vbi † venditio de præsenti dicitur pura, licet resolui possit sub conditione. & facit tex. in. l. hæc venditio. §. si. de contrahen. empt. & quod not. tradit Bart. in. l. Iulianus. in fin. de condi. inde. vbi concludit, quòd si repressaliæ omnes debeant reuideri, & quæ debeant approbari approbentur, vel reprobentur, interim tamen executio non impeditur. & in simili casu idem Barto. in. l. iudex postquam. circa fin. de re iudica. & quod not. Barto. in. l. publica. §. fina. in. j. nota. suprā deposti. vbi inquit, quòd verba illa plus vel minus nihil operantur, nisi aliud probetur. & idem Bald. in rubr. C. depositi. in. vj. q.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Melius est non soluere, quàm solutum repetere.

2. Soluendo quis pro alio illum liberat: & contra eum actionem habet.

REGVLA CXXIX. VLP IANVS.

NEMO ideo obligatur, quia recepturus est ab alio quod præstiterit.

ET EADEM regula habetur in. l. supra iter. §. apud ferocem. de aqua plu. arcen. alleg. in glo. melius † est enim non soluere, quàm solutum repetere. arg. l. fin. C. in quib. cau. in integ. restit. non sit neccessa. & in. l. j. C. quando liceat vnicuique sine iudi. se vindi. Et hoc patet etiam ex eo, quòd † quis soluendo pro alio, liberat illum: & cōtra illum actionem ha

nem habet. l. soluēdo. & l. cum pecuniam. §. de neg. gest.

A Iudice. Idē dicit in reg. ea quæ sunt à iudice isto tit. li. vj. vbi videas Dyn. & doct.

& tamen nullus pro alio soluere cogitur.

¶ Et regula ista videtur generaliter procedere, quia in cōtrarijs, & limitationibus positis in gl. alia causa agendi præcedebat: vt not. Bart. & doct. in. d. §. apud ferocem.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

B ¶ Cause. Ad de Hippo. de mar. sing. cxcv inc. nemo. & c. & an & qñ iur. dici resisti possit, vide Abb. & ibi latif. do. Philip. in. j. & ij. col. i. c. si qñ de offi. dele. & in consi. clj. in. cip. maximi pōderis. col. iij. ver. videm⁹ in iudicib⁹. & ad de vnū casum q si iudex faciat executio. nē parte nō citate, q pars potest appellare, & si iudex non vult admittere appellationem sed vult exeq. poterit ei resisti de facto. ita Cyn. in. l. j. C. de iur. & fact. igno. quem sequitur ibi Ias. in prin. ij. col. Hier. Chuch.

1 Iudici officium suum excedenti, parendum non esse,

2 Spoliatus iniuste à iudice restituitur.

REGVLA

CXXX.

VLP IANVS.

FACTVM à iudice a quod ad eius officium non pertinet, ratum non est.

NAM quando + iudex officium eius excedit, videtur vt priuatus, & illi non est parendum: vt no. per glo. §. in l. non videtur. §. qui iussu. Et quando iudex procedit absq; causā b cognitione, dicitur procedere vt priuatus: vt not. Card. in cle. j. §. si. in fi. de celeb. missa.

¶ Et quando iudex extraiudicialiter procedit, pro eo nō præsumitur: + & ideo spoliatus tali casu à iudice restituitur. c. conquerente. & ibi Abb. per illum text. in. ij. not. de restit. spolia. & in nota. casu tradit Petr. de anchar. in consi. ccxlix. ad prædicta dubia. in. j. dubio dixi in consi. cxxv. si enim iudex facit quod ad eius officium non pertinet, non dicitur factum à iudice cuius potestas videtur limitata respectu officij iudicis: qui dicitur Iudex, quasi ius dicens. c. forus. §. iudex. de verbo. signi. & cum potestas respectu certæ qualitatis tribuatur, extra illam qualitatem non valet quod ab eo factum sit, vt plura similia congerit Feli. in. c. cum ordinem. de rescriptis.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1 Hæc regula in contrahibus procedit, secus in beneficijs principum, & nume. j.

2 Regula legis in veteribus. in quibus intelligatur.

4 In dubio interpretatio debet fieri, vt actus valeat.

5 Præsumptio legis, non adaptatur ad infirmandum.

6 Verba quæ ad proprium significatum aptari non possunt, ad impropriū trahi.

7 Princeps quando vti præsumatur plenitudine potestatis.

Actus

- 8 Actus qui prior in ordine literæ est, præcessisse præsumitur.
- 9 Differentia est an præcedat nomen propriū, an appellatiuum.
- 10 Relatio, quando locum non habeat.
- 11 Pater si dat curatorem in testamento filio impuberi, datio non valet.
- 12 Largo modo sub nomine tutoris, curatorem comprehendit.
- 13 Substitutio facta verbis directis à pagano, an valeat.
- 14 Etiam in materia poenali sit extensio secundum proprietatem verborum.
- 15 In dubio actus valere intelligitur, eo modo quo agitur.
- 16 Promissio facta sine causa, non valet.
- 17 Actus valere non potest, non concurrentibus requisitis.
- 18 In dubio nō sit interpretatio quod duo contrarij actus valeāt.
- 19 Hæc regula non procedit quando ex validitate actus ostenderetur voluntas testatoris.

REGVLA CXXXI. VIPIAVS.

IN CONTRAHENDA uenditione, ambiguum a patetum contra uenditorem interpretandum est. Ambigua autem intentio ita accipienda est, ut res salua actoris sit.

DVO dicta sunt, & per secundum dictum primum limitari vdetur. In primo dicto habetur regula. l. veteribus. §. de pactis. & concordat text. in. l. Labeo scribit. §. de contrahen. empr. & eadem regula habetur in. c. contra eum. eo. tit. in. vj. de quo aliquid dictum fuit in regula semper in obscuris. in fin. §. eo.

¶ Et procedit t in contractibus, prout loquitur: secus est in beneficijs principum: vt not. Bart. in. l. ex facto. col. j. §. de vulg. & pupil.

¶ Item secus est in iudicijs: vt not. per glo. hñc. per text. in. l. si quis intentione. §. de iudicijs. vbi Bart. idem dicit post glo. ibi: & hoc intelligitur nisi in probationibus quæ licet fiant in iudicio. l. quinquaginta. in fin. §. de probat. tamen in dubio interpretatio contra ipsum probantem fieri debet: quia probatio debet esse cōcludens. c. in præsentia. de probat. & glo. ibi in verbo dubium. no. Bal. in l. quoties. §. si quis ita. §. de hæred. instit. & latè dixi in. d. c. in præsentia. in vlt. not.

A ¶ Ambiguum verbum oē esse, & nullum esse, recenset Gellius ex Chrylippo & Diodoro libro nostri. attic. xj. c. xij. Ambiguum verò Alci. est in. l. nepos Proculo. ff. de ver. sign. quod in ambas ptes agi potest, differt ab obscuro verbo, qd quā plurimas significationes capiat. & de ambiguo plā Barto. in. l. inter stipulancē. §. j. ff. de ver. obli. & in. l. si qs intentione ambigua. ff. de iadi. cau. fa verò quare cōtra vēditore interpretari debeat, esse potest, quia ab ipso prolatum est, cui propterea magis æquū videtur vt præiudicet q̄ emptori, per regulam supra in ambiguis orationibus, Per. Coruecius.

¶ Itē † reg. d. l. veteribus. intelligitur quādo verba sunt dubia ex eo q̄ verbum seu oratio plures habet significationes: secus si esset propria significatio certa: quia ab illa non receditur: vt no. Bar. in. l. j. §. locati. vbi per illum tex. ita declarat. d. l. veteribus. & ad hoc vide Imo. in cōfi. xxj. in casu prēmisso. col. ij. in ver. nec obstat prādictis.

¶ † Item dicta regula procedit in contrāctibus, qui pendent à consensu duorū: secus est in confessione quæ interpretari debet in fauorem confitentis. ita etiam. d. l. veteribus. limitat Pau. de cast. in cōfi. ccxxj. primò videndum est. col. fin. in versu. & si dicatur.

¶ Vlti. not. est, q̄ licet fieri debeat interpretatio contra proferentē: vt hīc, & d. l. veteribus. attenditur tñ, quod verisimilius est. ita Oldr. dicit in cōfi. xcv. ex forma istius statuti. per. l. semper in stipu. §. eo.

¶ In secundo dicto habetur † quod in dubio interpretatio debet fieri vt actus valeat. ad idem glo. alleg. l. quoties. sup̄ à de verb. oblig. & ad idem est text. in. l. quoties in actionibus. de rebus dub. facit text. in. l. iij. sup̄rà de testam. milit. & in. c. abbate sanē. de verb. signifi. cum simi. ibi allegatis in glo. in verbo valere possit. quæ inter alia alleg. l. diuus. §. de vsu & habit. nam † præsumptio legis, non adaptatur ad infirmandum, sed potius ad confirmandum quod agitur: vt not. Bal. per illum text. in l. si quis filio. in princi. de leg. j. & ideo vt actus valeat, verba etiā improprie accipiuntur. l. si tibi. vbi Bar. §. si cer. per. & in. l. stipulatio ista. §. hi qui. in prin. de ver. oblig. † verba enim quæ in proprio significato operari non possunt, ad improprium intellectū trahuntur: vt dicit Ange. in l. si cum autem. C. de dona. ante nup. in. l. si tam angusti. per illum text. §. de serui. cum simi. quæ not. sunt vt dixi in. l. si tibi.

¶ Et nota q̄ ista præsumptio validitatis actus, potētiore est & præualet alijs præsumptionibus. ita probatur hīc vbi primū dictū q̄ fiat interpretatio cōtra venditorē in dubio limitatur à secūdo dicto dummodo res valeat. & ad hoc facit † quia licet princeps nō præsumatur vti plenitudine potestatis: vt no. Inno. in. c. innotuit. de elec. tamen si aliter actus nō valeret, præsumitur vti plenitudine potestatis ad hoc vt actus valeat: vt not. Pau. de cast. in. l. ex imperfecto. C. de testa. & in cōfi. cclxxx. in facto præsenti. Alex. in. l. quanquam. C. de testa. milit.

¶ Similiter † licet præsumatur præcessisse actus qui est prior in ordine literæ: vt no. Bar. in. j. constit. C. col. fi. hoc nō habet locū quando actus redderetur nullus: quia ad hoc vt actus valeat, præsumitur præcessisse actus qui in ordine literæ posterior est: vt no. Bal. in. l. cū in testamento.

§. hac ver

§. hæc verba. §. de hæredi. insti. vbi inquit q̄ si in instrumento dicatur q̄ pater donauit filio, & q̄ illum emancipauit non attento ordine literæ, præsumitur q̄ emancipatio prius facta fuerit. & sequitur Inn. post Ang. in. d. §. hæc verba. Alex. in. l. ij. §. prius. de vulg. in. l. diuortio. in prin. §. solu. matr. in. l. cum proponas. C. de codicillis. in confi. lxxxj. lecto. col. iij. lib. ij. & in confi. cxij. super eo. dubio. col. ij. lib. v.

¶ Similiter licet cōstituatur differentia an præcedat nomen propriū vel appellatiuū: & cōsideratur illud nomen quod præcedit. l. si seruus cōmunis ita stipuletur. in fi. & ibi Bar. de stipu. ser. hoc non habet locū si actus redderetur nullus: quia in dubio debet iudicari q̄ illud nomen contemplatum sit quod facit valere dispositionē. arg. l. quoties. de reb. dub. cum simi. §. alleg. ita Bar. in. d. l. si cōmunis. col. ij. & in. l. si vnus. §. seruus. §. de pac. Alex. in. l. j. in fi. de lib. præte. & dixi in. c. quoniā abb. de offi. deleg. & ad idem facit: † quia licet aliās deberet relatio fieri, illa non habet locum quando ex tali relatione actus destrueretur: vt not. Bar. post glo. in. l. cum vulgari. de dote prælegata. Bart. & doct. in. l. talis scriptura. de lega. j. cum simi. vt dixi in. c. ij. requiris. de appel. & sic ampliando regulā, stat cōclusio quòd ista præsumptio q̄ in dubio actus præsumatur validus, superat alias præsumptiones.

¶ Et prædicta regula videtur procedere, quando verba cōueniunt & aliquo modo adaptari possunt ad actum qui valet, aliās secus: ita istam regulam limitat Areti. in. l. à Titio. colum. fin. de verb. oblig. vbi ad hoc alleg. text. in. l. tutores. §. j. suprā de administ. tut. † vbi si pater dedit curatorem in testamento filio impuberi, datio non valet. & Barto. ibi rationem adducit.

¶ Nec obst. q̄ saltē largo modo sub nomine curatoris cōprehendatur tutor: vt no. per glo. in auth. vt hi obliga. habere peri. res mino. in prin. in ver. ad curatorē. quia illud procedit in dispositione. l. per viam extensionis. secus in dispositione hominis. d. l. tutores. §. j. & ad idē facit tex. in. l. verbis ciuilibus. de vulg. & pup. † vbi substitutio facta verbis directis à pagano, post pubertatē nō valet & nō trahitur ad fideicōmissum: quia testator noluit secundū proprietatē verborum: & sic in dubio non receditur à proprietate verborum. l. non aliter. in princip. de lega. iij. l. j. §. is qui nauem. versic. in re igitur dubia. §. de exercit. & non obstant allegata suprā quòd vt actus valeat verba etiam improprie accipiuntur: quia illa procedunt quando apparet de mente. Secus videtur in dubio. Et secundum istam limitationem restringitur quod suprā dictum est

quòd potentior est illa præsumptio quæ facit actum valere. nam hoc intelligitur seruata verborum proprietate: quia ex proprietate verborum, voluntas disponentis arguitur. d. l. non aliter.

¶ Et videmus + quòd etiam in materia pœnali fit extensio secūdum verborū proprietatē. l. cum lege. §. de testa. vbi Areti. quia videtur constare de mente illud quod ex verborum proprietate colligitur.

¶ Secundò regula intelligitur + quòd actus valeat in dubio eo modo quo agitur: non autem fit interpretatio vt valeat eo modo quo valere potest: quia de illo modo cogitatum non fuit: & habet locum quod dicitur: quod potui nolui, quod volui adimplere nequii. l. multum interest. C. si quis alteri vel sibi. & in. c. cum super. de offic. deleg.

¶ Et ideo illa clausula quòd valeat eo modo quo potest, nisi apposita sit, non intelligitur: vt not. Ange. in consilio. ccxc. noua testandi seu relinquendi forma circa fin. hoc tamen videtur altiore indagine postulare: quia in effectu pendet ab illo articulo si non valet quod ago vt ago an valeat vt valere possit: de quo dixi^a in dicto c. cum super.

B ¶ Dixi. Et Barro. & post eum Iason in l. i. §. si quis in a. colum viij. vbi. exped. ia doctrina. de verb. obli. vbi ponit regulam cū quinq; limitationibus.

¶ Tertiò regula limitatur procedere, + quando in actu concurrunt requisita ad validitatem actus: aliàs secus: vnde promissio facta sine causa, non valet. l. ij. §. circa. de doli excep. ita dicit Imo. in. l. à Titio. col. penul. de verb. obli. in vers. si. nec obstat si dicatur. + Et huius limitationis ratio manifesta videtur: quia actus valere non potest, non concurrentibus requisitis: & ita non sumus in dubio prout regula loquitur. Sed in casu claro, in quo constat actum non valere.

¶ Quintò limitatur non habere locum quando contra promissorem posset interpretatio fieri quæ esset illi multum onerosa: quia tunc potius stipulatio debet inutilis iudicari: vt not. Ful. per illum text. in. l. ij. §. si quis insulam. de eo quod certo loco. & ad hoc etiam facit tex. in. l. quod in rerum. §. j. b de leg. j. vbi potius inutile legatum redditur,

B ¶ §. j. vbi vi deas Iaso.

redditur, quàm q̄ testator videatur grauare heredem de redimendo ius finitum per mortem testatoris. ad idem tex. in. l. vxor patru. C. de lega. in. l. si domus. §. fina. de lega. j. & in. l. dotalem. §. de testa. mili.

8 ¶ Quintò regula videtur procedere in vno actu. † Secus est in duobus: quia in dubio^b nō debet interpretatio fieri, q̄ vterq; actus valeat. l. si quis ante. de acqui. poss. vbi si quis cōducit & postea rem precario roget vel econtra, vnus actus valet: & tamē vterq; valere potuisset, intelligendo q̄ ex precario nō transferatur possessio: & ita Ias. dicit in. d. l. si quis ante. col. iij. in. iij. not. Sed certè ratio quæ est in vno actu, vt præsumatur pro validitate actus etiam militat in duobus. nō obst. tex. in. d. l. si quis ante. quia de natura precarij est, q̄ possessio transferatur. l. certo. §. j. §. de precario. & ideo ibi simpliciter dicitur de precario secundū eius naturā intelligitur q̄ possessio transferatur. Ex quo resultat q̄ vterq; actus valere nō pōt. & sic sumus in casu claro q̄ vterq; actus valere non potest.

9 ¶ Sextò & vltimò regula non habet locū, quando ex validitate actus offenderetur voluntas testatoris. vt not. Pau. de cast. & Alex. in. l. verbis ciuilibus. per illum text. ibi: ne fiat contra voluntatem. de vulg. & pupil.

A ¶ In dubio. Et quis interpretetur verba dubia. vide Bartolum in. l. veteribus. ff. de pactis.

REGVLA CXXXII. VLPIANVS.

In condemnatione personarum quæ in id quod facere possunt, dānantur: nō totū quod habent extorquendū est: sed & ipsarum ratio habenda est, ne egeant.

DE ISTA regula dictum est suprā in regula. xxviij, l. diuus, in fine.

NOTABILIA.

- 1 Per restitutionem quantum restituatur.
- 2 Cōtra cōem, de restitutione bonorū quæ à fisco p̄cepta sunt.
- 3 Restitutioni locum non esse, in præiudiciū tertij.

§. CVM VERBUM RESTITVAS.

CVM VERBUM restitvas in lege inuenitur: & si non specialiter de fructibus additum sit: tamen etiam fructus sunt restituendi.

A ¶ Quid si tñ
tñ. Vbi videas
Iaf.co.xiij.ver.
vñ tñ diligen-
ter &c. vbi di-
cit q̄ restitutus
ad bona nullo
casu de mundo
recupat fruct?
pceptos ex bo-
nis etiā nō alie-
natis huc à quo
cunque alio. &
hñc etiam dicit
cōem opī. fina-
liter tñ dicit q̄
in consulendo
& iudicādo nō
recederet ab o-
pini. quā tenet
hñc do. Phi.&
Nellus in trac.
Bānī.hñc alleg.
hanc etiā tenet
subtilis do.me?
do.Carol? rui-
nus in repet. d.
§. & quid si tñ
tum.col.lxxij.
versicu. subdit
etiā Alexand.
hñc.& Io. cro-
tus de mōte fer-
rato in repet.d.
§.colū.xxxix.
ver.iiij.limita-
tur. de qua vi-
deat frā.de cur.
in cōfi.līci.me-
morāe recolē-
de.col. antepe.
versic.ex qbus
omnib? &c.vf/
que in fi.confi-
lii. Hieronym?
Chuchalon.

ET DICIT Bar.in l.fi.co.iiij.C.de sen.paf.quòd semp
† restitutio tantum restituit, quantū id aduersus quod re-
stitutio petitur, abstulit: per illum tex. & not. Abb.in.c.ve-
nerabilj.in prin.de offi.dele.quòd non dicitur quis resti-
tutus, nisi cōsequatur plenariam restitutionem. & est tex.
in l.videamus.la.ij. §. in fauiana.in ver.nā prātor.de vsu.
vbi dicitur quòd verbum restituas, plenam habet restitu-
tionem vt etiam fructus restituantur cum similibus alle-
gatis in glo.hñc. & ad idem tex.in l.cum prātor.de verbo,
fig.no.per gl.in.c.quāuis.de rescrip.in gl.magna.in prin.
& in l.Artilicinus.in glo.fi.de serui.rustic.præd.in.c.j.de
restitu.in integ.in.vj.in verbo beneficium.quæ allegat bo-
num tex.in l.quod si minor. § restitutio. de mino. & tra-
dit Ant.de butrio confi.xix. quia hñc agitur.col.j. Andr.
ficu.in confi.ix.col.penul.lib.j.Ang.conf.cclxxxviij. vi-
so themate.col.iiij.

¶ Et per istum tex. dum loquitur de fructibus. & in. d.l.
videamus. §. in fauiana. videtur confundi vna communis
conclusio, † quæ habet quòd restitutus nunquā videtur
recuperare fructus bonorum, perceptos à fisco in bonis
etiam non alienatis: vt not. Ange. in l.gallus. §. & quid si
tantum^a. col.fi. de liberis & posthu. per tex. in authen. idē
est de nestorianis. C. de hære. & idem Ang. dicit in authē.
de hære. & falci. in princ.col.ij. ver. item nec ratione fru-
ctuum. & idem concludit Bald. in.c.domino guerrā.col.
penul. versī. Sed ego quæro in titulo: hñc finitur lex Cor-
radi. cum similibus; vt tradit Alexan. in. d. §. & quid si tan-
tum.col. antepenul. versī. prædictis adde.

¶ Certè ista conclusio videtur contra istum tex. & cōtra
iura præalleg. & ita tenet Nellus in tractatu bānitorum.
in. vij. quæstione. in prima parte tertij temporis. & respon-
det ad tex. in dicta authen. idem est. Primò quòd non lo-
quitur in restitutiōe. Sed hoc falsum, vt patet ibi, restituē-
da quidem. Secundò respondet & melius, quòd loquitur
in dispositione limitatiua & non larga & simplici: quasi di-
cat loquitur in restitutione limitata absq; fructibus: quia
ita disponitur. ibi vltèrius procedendo: & videtur specia-
le in

le in illo casu contra illos qui à fide recesserunt.

¶ Et quod dictum est de restitutione quæ reponit omnia in pristinum statum: limitatur † non habere locum, in præ iudicium tertij. c. quāvis. de rescrip. in. vj. not. per glo. in d. l. gallus. §. & quid si tantum. de lib. & posthu. de quo ibi Alex. in char. fi. & Feli. in. c. inter quatuor. col. penul. & fi. de maio. & obed. Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Vnicuiq; mora sua nocet, & non alijs.
- 2 Mora vnus ex reis promittendi, alteri non nocet.
- 3 Fideiussori mora principalis nocet.
- 4 Mora filij patri nocet, in actione de reculio.
- 5 Mora principalis non augeat obligationem fideiussoris, nisi si fideiussor in omnem euentum se obligaret nu. 6.

§. VNICVIQVE.

VNICVIQVE mora sua nocet: quòd etiam in duobus reis promittendi obseruatur.

SIC ERGO † vnicuiq; mora sua sibi nocet, & non alteri: & hoc etiam habet locum in duobus reis promittendi: quia mora vnus alteri non nocet. l. mora. §. fi. de vsur. Et hoc intelligitur, nisi essent socij. l. penul. §. de duo. reis. & no. per gl. hinc tradit Bar. in l. ex duobus. in. xj. q. de duobus reis. Sed ista solutio diuinat: quia in dicta. l. penul. de socio nihil dicitur: vt Aret. ibi dicit. & vltius facit: quia tex. ibi loquitur in duobus reis promittendi: ergo non videtur loqui in socijs: quia tunc vt socius, alter pro alio esset obligatus, & non reus pro reo. de quo tex. ibi loquitur. † Et ideo dicendum est, quòd mora vnus ex reis promittendi, nō nocet alteri: vt hinc. Scus est in alio facto affirmatiuo: pro alio loquitur tex. in. d. l. penul. Et gl. ibi ita secundū Pla. distinguit & bene. Non ob. quòd glo. ibi in contrarium adducit. l. fi. C. de duobus reis. quia loquitur quo ad interrompendā præscriptionē: & non habet locū quo ad alios effectus moræ: vt Barto. distinguit in. d. l. ex duobus. in. xj. q. Et sic regula ista indistinctè pcedit: quòd mora vnus alteri non nocet etiam in reis promittendi.

¶ Fallit in fideiussore. † cui mora principalis nocet. l. mora. de ver. oblig. & hoc intelligitur in fideiussore dato

A Nocet. idē dicitur in regula mora. isto tit. lib. vj. vbi latet per Dynum.

B Nocet. item mora tutoris nocet pupille. l. si ex legati cā suprà de verb. oblig. quod intellige quo ad periculum in eritis speciei & bitē secundum docto. ibi.

ante moram vel post moram. gloss. in l. quoties in diem. de verborum obligatio. not. Barto. in l. vinum. circa primam col. 3. si cert. pet. & Alexand. in. d. l. quoties. in fi.

¶ Sic etiam † mora filij nocet patri in actione de peculio. l. cum filius. de verbo. obliga. Et quod dictum est de fideiussore, verum est quo ad perpetuandam obligationē prout iura. 3. dicta loquuntur. † Secus est quo ad augendum obligationem: quia mora principalis non augeat obligationem fideiussoris. l. j. & ibi not. 3. de in litem iuran. not. per gloss. in l. siue in duplum. 3. qui satisd. cog. & facit tex. in l. si. 3. de fideiuss. & tradit Ro. in consil. cclxx. pro decisione. in fin. & hoc intelligitur, nisi si deiussor in omnem casum se obligaret. l. quæro. vbi Bart. 3. locati.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 2 Regula dolo facit in qua restitutione procedat.
- 1 Item in quibus intelligatur. & quando non procedat. nume. 3.

§ DOLO FACIT.

Dolo facit, qui petit quod restitutus est.

E A D E M regula habetur in regula dolo facit in. vj. vbi glo. ponit exemplum in vsurario. ad idem tex. in l. dolo facit. de excep. doli. vbi eum declarat.

¶ Et regula procedit, † si restitutio debet fieri ei à quo petitur: secus si alij. l. si focer. §. Lucius. 3. solu. mat. vbi Barto. not. per glo. hîc, & in. d. re gu. dolo facit.

¶ Et hoc intelligitur, nisi ille alius deberet restituere petenti: quia tunc regula etiam procedit. l. si donaturus. §. j. vbi Bart. per illum tex. de condi. ob causam. Item regula intelligitur, † quādo restitutio debet fieri incontinenti: secus si ex intervallo. l. si. ver. idem quæsiit. 3. vt leg. no. vbi Bar. Ro. consil. cciiij. pro discutienda. col. pe. & latius tradit Bar. in. d. l. si focer. §. Lucius. vbi latius insistit. Item regula non procedit † in possessorijs: vt not. per glo. hîc & in. d. l. regula dolo facit. & facit tex. in l. j. §. rediguntur. ff. quorum leg. & tradit Pau. de cast. in. d. §. Lucius. post Bart. vide cōclusiones octo, quas in materia istius regulæ tradit Ang. are. insti. de excep. char. pe. ver. quæro, an & quando potest opponi illa exceptio dolo facit &c.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Non dicitur impeditus, qui de facili remouere potest impedimentum.
 - 2 Institutus sub conditione potestatiua, repudiare non potest.
 - 3 Quando difficile est remouere impedimentum, excusatur faciens quod potest.
- Regula

REGVLA CXXXIII. VLPIANVS.

QVI potest facere ut possit^a conditioni parere, iam posse uidetur.

VLTRA glo. exemplificari potest in. c. fi. de elec. vbi tempus statutum à iure ad eligēdum, currit illis qui prohibiti erant eligere absq; licentia superioris: quia in mora fuerunt nō petendo licentiam, quā de facili impetrare potuissent. & rationem ibi Abb. adducit per istam regulam qui potest. Et idem not. Bar. per illum tex. in l. sed & si per prætorem. §. j. versi. sed nec ad eos. §. ex quib. cau. ma. † dicens quòd non dicitur impeditus ille, qui de facili potest remouere impedimentum. & idem Bald. per illum tex. in l. quibus diebus. in prin. de condi. & demon. vbi vide Pau. de cast. vbi etiam alle. tex. in l. iij. §. quid ergo. §. de cōtra. iud. tute. vbi Bald. alle. concor. tex. in. d. c. fi. de elec.

¶ Et regula ista videtur habere locum, quando astringitur ad aliquid faciendū: put loqitur tex. in. d. c. fi. de elec. aliās si non astringitur secus videtur. & ita videtur procedere limitatio glo. per. l. is qui hæres. §. j. de acquir. here. vbi † institutus sub conditione potestatiua, non potest repudiare: quia ante implementum conditionis, nō dicitur delata: poterat tamen facere quòd fuisset delata: quia in potestate sua erat conditionem implere: & tamen talis potestas ibi non consideratur: quia nō erat astrictus ad actū de quo ibi agitur, cum actus esset voluntarius. vel ibi agitur de implemento conditionis in potentia pro actu accipitur. l. iij. §. sed & si sic. de stat. ulibe.

¶ Secundò regula intelligitur, quando impedimētum de facili remoueri potest: prout iura. §. alleg. loquūtur. Secus † si esset difficile remouere impedimentum: quia tunc excusatur, si fecit quod potuit. l. qui commeatus. & quod ibi Barto. de re mili. & quia reputatur impossibile, quod cum maxima difficultate fieri potest. l. apud Iulianum. §. fina. de lega. j.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1. Repudiare potest, qui potest acquirere.
- 2. Conditione pendente, hæreditas repudiari non potest.
- 3. Non omnis qui adire potest, repudiare potest.

A Possit. Significari hoc verbo ait Alcia. in l. nepos procul. ff. de ver. sig. simplicem potentiam nulli necessitati subiectam ex sermone. ppriate ex quo nihil huic sententiæ repugnare videtur, quin posse videatur qui liberam potentiam ad conditionem habent. Petrus Coruesius.

§. QVOD QVIS SI VELIT.

QVOD quis si uelit habere non potest, id repudiare non potest.

ET econtrā† is potest repudiare, qui etiam acquirere potest l. is potest. de acquir. hæred. repudiatio enim est quædam priuatio, quæ præsupponit habitū. l. manumissione. §. de iusti. & in. c. ad dissoluendum. de despon. impu. & ideo qui non potest adire, nō videtur nolle adire. l. nolle adire. de acquir. hæred. & facit. §. eod. in regu. eius est velle. & quæ ibi dicta sunt. Et† ideo pendente conditione, hæreditas repudiari non potest. l. is qui hæres. §. j. de acquir. hæred. & idem in legato conditionali, quia ante conditionem repudiari non potest. l. si ita scriptū. §. si sub conditione. de lega. ij. Et cum talis repudiatio sit nulla: non impedit quominus postea purificata conditione, hæreditas adiri possit ab eo qui repudiavit. l. homine legato. de optio. leg. no. per glo. in l. nec is qui. §. si. in glo. si. de acquir. hæred. Barto. in l. is qui hæres. in fi. de acquir. hæred.

¶ Et regula ista negatiua, videtur semper procedere: quod non potest repudiare qui non potest adire. Sed affirmatiua non ita indistinctè procedit,† quia non omnis qui adire potest, repudiare potest; vt tradit Bar. in l. is potest. vbi videndum.

NOTABILIA.

- 1 Seruus ciuilibus officijs non fungī.
- 2 Seruus executor non sit.
- 3 Seruus non sit tutor, arbiter, necq̃ testis,
- 4 Seruus non potest esse miles.
- 3 Seruus non potest esse absens causa reipublicæ.
- 6 Seruus tabellio esse non potest.
- 7 Seruus procurator esse non potest.
- 8 Prædicta de seruis, quomodo limitentur.
- 9 Valet testamentum in quo serui fuerunt testes, qui pro liberis reputabantur.
- 10 Seruus an habilitari possit ad munus iudicis?

REGVLA

CXXXIIII.

VLPIANVS.

In omnibus officijs quæ fieri per liberas personas leges desyderant, seruus interuenire non potest.

ET AD istam regulam vide dicta. §. in l. quod attinet. & in l. in personam. §. eo. Et ad istam regulam facit tex. in l. cum prætor. §. si. §. de iudi. vbi dicitur,† quod serui ciuilibus officijs nō funguntur, ideo iudices esse non possunt: vt ibi dicitur: & seruus non habet communionē iuris ciuilis in totum; nec edicti prætoris. l. qui testamento. §. seruus. de test. vbi dicit Imol. esse not. quia ius prætorium est fundatum in naturali æquitate. & adde. l. j. de iur. deli. vbi dicitur, quod serui apud prætorem pro nullo

nullo habentur.

¶ Et seruus non potest esse executor. Quod not. Bal. in l. id quod pau-
peribus. colum. ij. q. j. C. de episco. & cle. idem tenet Card. in cle. j. quæst.
xvij. de test.

¶ Similiter non potest esse seruus tutor, arbiter, neq: testis, vt in gloss.
dicitur.

¶ Et adde quod non potest esse miles. l. penul. §. fi. C. qui mili. nō pos-
tempore tamen Hannibalis legitur, quod post bellum Cannense permis-
sum fuit propter penuriam hominum quod serui militarent: vt refert
Lucas de penna in l. pe. C. qui mili. non pos.

¶ Similiter adde quod seruus non potest esse absens causa reipublicæ.
l. fina. infrà eod.

¶ Similiter seruus non potest esse tabellio. C. de tabel. lib. x. in l. gene-
rali. priuatam tamen scripturam seruus facere non prohibetur. l. seruus.
suprà de testa.

¶ Et eodem modo seruus non prohibetur esse procurator. l. seruum
quoq: §. j. vers. ex contrario. de procura. & in arbitratorem potest ser-
uus compromittere: vt not. Barto. in l. licet. §. seruus. ff. de pecu. licet se-
cus sit in arbitrum: vt not. glo. hñc.

¶ Et omnia quæ prohibita sunt seruis: vt. §. dictum est, limitari debent
nisi communis error interuenisset: vt not. per gloss. in. d. l. fi. infrà eod.
per. l. Barbarius Philip. §. de offi. præto. vbi seruus qui communi opinio-
ne reputabatur liber, præturam gessit. & in l. j. C. de testa. vbi valet te-
stamentum in quo erant testes serui, qui communi omnium consensu li-
beri reputabantur: vide quæ dixi in. c. suscitatus. de rescri. & an seruus ha-
bilitari possit racito cōsensu partis vt iudex esse possit: vide ibi quæ dixi.

Philippus Decius.

§. NON DEBEO.

*Non debeo melioris cōditionis esse, quàm auctor meus, à quo ius
in me transit.*

VIDE dicta §. in l. aliud est vendere. in. §. absurdum est. ad idem in-
frà. in l. qui in ius. & in l. nemo plus. j. eo.

NOTABILIA.

- 1 Permitti non debet, vt propria autoritate sibi quis ius dicat,
 - 2 Decem casus in quibus quis potest sibi ius dicere remissiue,
 - 3 Occasio tumultus, quod debeat remoueri,
 - 4 Propter seditionem & tumultum, incidere aliquos in crimen læsæ maiestatis,
- Regula

NON EST singulis concedendum quod per Magistratum publice fieri possit: ne occasio sit maioris tumultus faciendi.

EXEMPLIFICATVR secundū gl. † quod non debet permitti ali cui, quod eius propria autoritate ius sibi dicat. & est text. in l. extat. §. quod met. cau. in l. si quis in tantam. C. vnde vi. & in l. nullus. C. de iude. in. c. j. §. j. incip. si quis verò. de pa. iu. fir. & Bal. ibi not. plures casus in quibus ista reg. non procedit. & idem tradit Bart. in l. generali. C. de decu. lib. x. vbi Bart. ponit. x. casus in quibus † quis potest propria autoritate ius sibi dicere. & adde glo. in. c. ius gentium. j. dist. quæ dicit quod quis potest rem suam propria autoritate accipere quando aliter per iudicem illam consequi non potest: idem gl. fi. in. d. l. nullus. & est dictum Inn. in c. olim. el. j. de rest. spo. circa fi. & Abb. in col. fi. & Bar. in l. si alius. §. bel. lissimè. §. quod vi aut clam. cū simi. vt tradit Alexā. in l. j. §. qui iudicati. de re iudi. & in no. casu tradit Alexan. in consi. cxxxv. circa primum dubium lib. j. vbi materiam latè prosequitur. & in eo. casu consuluit Barto. veron. in consi. xxvj. magnifice ac genere se prætor, de muliere quæ accepit propria autoritate eius salarium. & in eo. casu tradit idē Bar. veron. in consil. iij. visa querela quādo quis eius domū propria autoritate intrare possit. Et secundum reg. consuluit Alex. in consi. lxxiij. visa facti narratione. col. j. lib. ij. Et limitatur: vt per Alexan. in consi. lxxiij. & si ce leberrime. col. fi. lib. iij. & in alio casu no. Io. de Imo. consi. xvj. viso casu. Et limita: vt per Abb. post alios in. c. j. col. iij. de do. & contu.

¶ Et not. tex. quod † occasio tumultus, remoueri debet. & facit tex. in l. pe. §. de fica. in fin. ibi: nisi fortè tumultus aliter sedari non possit. facit tex. in. §. j. ver. deinde. de manda. prin. † quia propter seditionē & tumultū, q̄s incidit in crimē læsæ maiestatis. l. j. in fi. §. ad. l. iul. maie. Et de pœna seditionis^a & tumultus: not. Ang. in l. ij. C. de sedi. habetur in l. si quis aliquid. §. authores seditionis & tumultus. §. de pœ. fit enim seditio concitando plebem. Et dicitur seditio quasi seorsum itio: quia in diuersum

vadunt & alios trahunt: vt not. Domini. post Archi. & Io. and. in. c. decet. col. ij. ver. quæro qualiter fiat seditio. de immu. eccle. in. vj. not. Archi. in. c. seditionis. xlvj.

^a ¶ Seditionis vide Bart. in l. capitalium. §. nonnunq̄.

Philippus Decius.

§. INFINITA.

INFINITA est estimatio libertatis, & necessitudinis.

Deli

DE libertate. §. dictum fuit in l. libertas. §. eo. Necessi-
tudo hîc accipitur, pro coniunctione sanguinis. vt est tex.
in l. fi. §. de iusti. & iur. in l. in fideicōmissi. §. cum Polidius.
de vsur. in l. si filium. C. de libe. cau. insti. ad tertul. in prin.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Successor particularis, etiam iure domini uti debet.
2. Priuilegium datum loco, transit in successorem loci.
3. Ius personale, singularem successorem non sequitur.

REGVLA CXXXVI. VLP IANVS.

QVI in ius dominium'ue alterius succedit, iure eius
uti debet.^a

FACIT ^b quod. §. dictum est in l. nemo plus. & in
l. hæredem. §. eod.

¶ Et videtur hæc regula loqui etiam in successore par-
ticulari & singulari: quia loquitur de illo qui succedit in
ius vel dominium alterius. & exemplificari potest ista re-
gula in l. si aquæ ductus. ff. de contrah. emp. vbi seruitus
aquæ ducendæ quæ debetur prædio, transit in emptorem
prædij. & in l. forma. §. quanquàm. de censi. vbi immuni-
tas loco concessa ad successorem loci porrigitur. & facit
text. in l. j. §. permittitur. vers. planè. de aqua quotid. &
æsti. & not. Bald. in l. omnia. in princip. C. de episc. & cle.
vbi concludit † quod priuilegium datum loco, transit in
successorem loci. & facit quod not. per glo. fina. in c. bo-
næ. el. ij. de postu. præla. cum simi. vt dixi in consi. lxxviij.
& vide dicta suprà in reg. in omnibus. §. eod. & ad regu-
lam hîc vide text. in l. qui fundum. la. ij. §. eum qui. §. de
contrahen. emp.

¶ Et hoc quod dictum est, procedit in iure reali: prout
text. loquitur. † Secus est in iure personali, vel in obliga-
tione personali, quæ non sequitur singularem succ-
sorem. l. j. §. si hæres percepto fundo. ff. ad trebel. vbi Bart.
l. fina. §. fina. ff. de contrahen. emp. l. fi. C. de hæred. act. l.
æris alieni. C. de dona. quod limitatur: vt tradit Alexā. in
dicto. §. si hæres.

Et quod

A Debet. Cū
ius & dominium
sua ægtate in-
nitens, immu-
tabile sit, licet
personæ quæ in
eo succedūt va-
rient: aut aliās
videretur con-
cedi singulis, q̃
nouū quilibet
& propriū sibi
ius faceret, con-
tra regulam. c.
xxxv. suprà nō
est singulis.
Pet. Coruesi.

B ¶ Facit. Et
quod not. Dy.
in reg. si qs suc-
cedit. isto titu-
lib. vj.

¶ Et quod dicitur de singulari successore procedit, quia verba legis hoc ostendunt, dum loquitur regula de iure vel dominio: aliâs verò quod dicitur de successore simpliciter, de vniuersali intelligitur. l. quædam. §. nihil. ff. de eden. limitando & declarando vt per Alex. & Moder. ibi.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Ignorantia iuris etiam à dolo excusat.
- 2 Ob prohibitionē & resistantiam legis, quis in dolosa ignorantia esse videtur.
- 3 Iuris peritum ignorantia iuris non excusat.
- 4 Scientia superueniente, non excusatur quis ex iuris ignorantia.

§. N E M O.

N E M O videtur dolo facere, qui ignorat causam cur non debeat petere.

V I D E dicta. §. in regula qui in alterius. §. eodem. Et regula ista etiâ videtur habere locū in illo, qui ignoraret causam per ignorantia iuris: † quia etiam ignorantia iuris excusat à dolo. l. sed & si lege. §. scire. §. de pet. i. hæred. vbi dicitur dolo caret: licet in iure errauerit. & ad idē tex. in. l. si quis in graui. §. si quis ignorans. ver. & si sciens. §. ad syllan. & ad idem tex. in. l. si quis id quod. ver. doli. de iuris. om. iud. vbi Alex. & adde tex. instit. vi bon. rapt. in. §. quia tamen. vbi Ange. aret. † Et hoc intelligitur nisi lex prohibeat & resistat, quia tunc videtur in dolo. l. quemadmodum. C. de agric. & censu. lib. xj. & in reg. qui contra iura. de re iud. in. vj. & ita Bart. concludit in. d. §. scire. cum simi. vt tradit Feli. in. c. de quarta. de præscrip. col. x. versu. tertia restrictio.

¶ Et quod dictum est de errore iuris, qui excusat à dolo: limita vt tradit Alexan. in. l. si quis id quod. de iuris. d. om. iud. vbi inquit † hoc nō procedere in iure perito. l. ij. vbi Ange. §. quod quisque iur. Similiter reg. procedit in dolo vero, secus est in dolo præsumpto. vt notat Bart. per illum tex. in. l. diuus Claudius. §. de fal. & not. Dy. in reg. iuris ignorantia. eod. tit. in. vj. col. ij. & adde quod excusatur durante ignorantia. Secus † si superueniat scientia: quia si perseuerat non excusatur. l. cum ancillis. C. de incest. nupt. vbi Bal.

Philippus Deccius.

NOTABILIA.

- 1 Regula accessorium de reg. iur. in. vj. vnde sumpta fuerit.
- 2 Regula ista non procedit in rationibus contrarijs.
- 3 Contractus principalis licet sit inutilis, confessio tamen quæ in eo continetur valet.

CVM *principalis causa non consistat, plerunq; nec ea quidem quæ sequuntur, locum habent.*

CONCORDAT tex.in.l.nihil dolo.in. §. cum principalis. ij. eo. † & hinc sumpta est regula accessorium. eo. titu.in.vj. ^a facit tex.in. §. liberis.instit. de vulg. & pupil. cum simi. alle. hîc in glo. & in.d. reg. accessorii. ad idem tex.in. §. si seruus.instit. de leg.in.l. ij. ff. de pec. leg. facit text.in.l. Lucius. s. qui po. in pign.in.l. Aurelius. §. legatum. de lib. leg.in.l. non dubium. C. de legi.

¶ Et ideo rescisso principali, rescissum videtur accessorium: vt not. per glo.in.l. si patronus. §. si patronum. s. si quid in frau. pat. Et si non tenet contractus principalis, nec precarium valet quod eo accessorie cõtinetur: vt no. Bal.in.l. ex testamento. C. de fideicom. Alexan.in confi. lxxxj. lecto & discussio.col. iij. lib. ij. & no. Bar.in.l. nemo potest.col. ij. de leg. j. Rom.in confi. ccxlvj. clarissimè accessor. & idem Rom.in confi. xv. viso compromisso.in ij. dubio. cum simi. quæ not. sunt.

¶ Et quandoque tamen regula ista non procedit: vt inuit text. hîc dum dicit plerunque. nam regula intelligitur † vbi est eadem ratio: secus si diuersa: vt not. Bar.in.l. ita stipulatus.in. xij. oppo. de verb. oblig. & Bal.in.l. non dubium. in. xiiij. opposi. C. de leg. Alexan. confi. iij. circa primum.col. penul. lib. j. & hoc modo procedit text. alleg. glo. hîc in.l. & si is. C. de præd. mino. & in.l. stipulatio ista. §. alteri. de verb. oblig.

¶ Et hoc modo adaptari potest quod no. Bart.in.l. certi conditio. §. si nummos. ff. si cert. pet. vbi voluit † quod licet cõtractus principalis sit inutilis, confessio tamen valet quæ in tali contractu continetur. idem Bar. in.l. si ita stipulatus.in. §. Chritogonus. de verb. oblig. cum simi. vt tradit ibi Alex.col. viij. nam si stipulatio inutilis interponatur super alio contractu, aliàs de se valido, inutilis stipulatio non impedit oriri actionem ex illo contractu de se utili. vt not. Bar.in.l. j. §. si qui ita. de ver. obli. cū simi.

vt tradit

Ac In. vj. Vbi videas doct. & satis remissiue per addi. Dyn. vltra quæ vide late las. in. l. j. C. de iudi. & i. l. hmoi. §. legatum. de leg. j. p. Hip. de mar. singular. xvij. & singular. cxxv. Alexan. in. c. si laicus. xxxj. dist. & in. c. qui sacru. quinquagesima dist. & qd not. tradit Socii cõs. xij. inci. i. præsentia cõsulta. co. vj. in. iij. vol. vbi per totū consiliū tractat materiā. l. Lucij. hîc alle. & do. Phil. in. c. præterea. de offic. deleg. col. vj. vers. in glo. si in prin. & in. c. prudentiā. §. si verò. ij. co. vers. sic. in gl. i. ver. principali. & eundē in confi. cxcvij. in. iij. col. ver. secundo diligenter inci. studēdo breuitati. & Bar. in q. xvij. finalr Anch. in repe. c. accessorium. isto tit. lib. vj.

vt tradit ibi Alex. tūc enim si nō valet quod ago vt agō,
valet vt valere potest. l. certi conditio. §. quoniam. suprā
si certum pet. & dicto. §. Chrisogonus. Bonus text. in. l.
si stipuler. §. fin. de verb. oblig. nam tali casu contractus
qui à seipso valere poterat, non videtur accessorius: vel
est eadem ratio quod vitietur: quia stipulatio fuit inter-
posita ad maiorem confirmationem, vnde si non valet,
non impedit oriri actionem. arg. l. iij. de testamen. mili.
& eodem modo dicitur quod vitiato expresso, non vi-
tiatur tacitum, quando non est eadem ratio: vt not. Bart.
in. l. fideiussor. in princip. de lega. j. & not. Bal. in. l. si tibi.
§. de pignore. §. de pact. & dixi in dicto. §. si nummos. in
dictis casibus, ille cōtractus licet videatur accessorius,
eius tamen validitas non pendet à principali qui à seipso
valet. Secus est in terminis regulæ: quia validitas acces-
soriij pendet à principali: vt colligitur ibi: nec ea quæ se-
quuntur.

Philippus Decius.

REGVLA CXXXVIII. VLPIA.

IN OBSCVRA uoluntate manumittentis, fauendum
est libertati.

DE ISTA regula. §. dictum est in. l. quoties. eod. titu.
& in. l. proxi. §. fin. de his quæ in testa. delen.

REGVLA CXXXIX. VLPIA.

QUOD iussu alterius soluitur, pro eo est, quasi ipse
soluisset, uel ipsi solutum esset.

VIDE dicta. §. in regula. Is damnū dat.

NOTABILIA.

- 1 Relicta in testamento, an confirmentur per additionē coactam;
- 2 Hæreditas si pro adita habetur, omnia deberi.
- 3 Regula hæc locum non habet, in legatis ad pias causas.
- 4 Testator an disponere possit, quod legata debeantur hære-
ditate non adita.

REGVLA CXL. VLPIA.

SI NEMO subiit hæreditatem, omne ius testamenti
soluitur. ^a

ADDE tex. in. l. si nemo. la. j. §. de testamē. tut. & in. l.
eam quam. C. de fideicommissis. in. l. sed & si plures. §. si ex
asse. ver.

A ¶ Soluitur.
Vide Ias. in. l.
eam quam. hic
allega. qui po-
nit. xij. limit.
ad istam regu-
lam.

asse. ver. nec enim. s. de vulga. & pupil. Ampliatur etiam in libertate. vt per Bart. in. l. j. in penul. charta. in versu. quartò quæro. C. de sacrosanc. eccle. Et sufficit, quòd ab vno ex pluribus adita sit. d. l. nemo. cum simi. vt per glo. hîc. & not. Ange. in. d. §. ex asse. vbi etiam alleg. tex. in. l. apud Iulia. §. idem Iulianus. ad Trebel. † Et ibi Alex. dicit q̄ relicta in testamento, confirmantur, ita per aditionem coactam sicut per voluntariam. Allegat etiam tex. in. l. nam quod. §. si quis compulsus. ad Trebel.

¶ Et regula ista limitatur primò † nisi hereditas pro adita habeatur in tit. si quis omil. causa testa. quia tûc omnia debentur. l. ij. §. planè. s. de vulg. & not. Bar. in. l. j. §. fin. suprâ. de vulg. Secundò regu. fallit in milite. l. miles ita hæredem. §. fin. s. de testa. mili.

¶ Tertio quando habetur pro adita, propter existentiam sui hæredis. l. si filius qui patri. s. de vulg. & ita no. Imo. in. d. §. ex asse.

¶ Quartò adde, quòd regula non habet locum † in legatis ad pias causas: vt not. Bart. in. l. j. C. de sacrosanc. eccle. char. penul. in versu. quartò quæro. de quo no. Bal. in consi. cclxxxvij. dicta mulier. in fin. lib. iij. & in consi. xx. super primo. lib. v. & consi. xxxix. viso testamento. col. ij. eo. lib. v. Roma. latè consi. ccccxxvij. In terminis propositæ quæstionis. & in consi. cccxcij. in casu consultationis. Io. de ana. in consi. xxvij. visis. col. pen. Areti. in consi. lxiiij. diligenter. col. pen. & in. l. si filius qui patri. col. j. de vulg. & pupil. post Imo. ibi. And. sicu. consi. viij. scribitur. col. viij. ver. circa istâ hæsitatiōē. lib. j. Aliquid Alexan. consi. iij. venderetur. lib. ij. col. vij.

¶ Quintò testator pòt disponere, † q̄ legata debeantur hereditate nō adita. Alex. in. l. nemo pòt. col. iij. in ver. & ista faciūt ad quæstionē. vbi tamē distinguit post alios quos ibi refert de leg. j. Philippus Decius.

A ¶ Pias causas. Vide Iasos in. l. eā quā. C. de fideicō. col. xj. ver. itē considera. vbi dicit cōem opin. cano. & legisla rum esse cōtra Bar. i. d. l. j. C. de sac. san. eccle. imò q̄ etiā relicta ad pias causas non debent hereditate non adita: quæ tñ opī. limitat vt ibi per eū. idē tenet etiā Ias. in. d. l. j. in. j. le. cūra. col. vj. ver. extra glo. & i. ij. lect. col. fin. versu. vlti. in quātum & c. de qua quæst. videas latius. & melius quā alibi Barba. in rub. extra de testa. col. lvij. versu. nunc ad vlti. quæst. vbi etiā ponit. xxj. limita. ad regu. nostrā. & in fi. incipit discutere quæstionem istam an legata ad pias causas & c. Hierony. Chuchalon.

REGVLA CXLI. VLPIA.

QUOD nullius esse potest, id ut alicuius fieret nulla obligatio ualet efficere.

D

VIDEBIMVS statim in.l.impossibilem.j.codem.

NOTABILIA.

1. Licet post latam sententiam solenniter nihil immutandum sit, tamē pro euidenti æquitate paulo interdum succurritur.
2. Iudex (si post condemnationem de innocentia appareat) quod exequi non debeat pœnam in corpus.
3. Exceptio innocentie, nunquam videtur excludi.
4. Contumax propter absentiam, an condemnari possit si de innocentia constet?
5. Superior an consuli debeat, cum innocentia notoria est?
6. Innocens licet sit punitus, non propterea liberatur delinquens.

REG. CXLII. MARCELLVS.

ET SI nihil facile mutandum est ex solennibus: tamē ubi æquit as evidens poscit subueniendum est.

A ¶ Vbi vide. as Hip. de mar. si. col. xv. ver. nota etiā istum text. q per tres col. multa dicta doc. congerit vltra ea quę hic posuit do. Phil. & adde q si princeps rescribat alicui iudici vt talē decapitare faciat, vel suspendere, & nō apparet de causa, debet iudex suspēdere p. xxx dies. ita est text. sing. in. l. si vendicari. C. de pēnis. intellige tñ nisi secūda iussio principis ventret: vt in. c. si qñ. de rescript. vbi cano. & Iason in. l. puniri. in fi. C. si cōtra ius vel vtilita. public.

CONCORDAT & exemplum habetur in. l. penul. 5. de in integ. resti. vbi not. Ange. quod licet t post latam sententiam solenniter, nihil sit in ea mutandum. Sed illi inhærendum vt verba sonant. l. iudex postquam. de re iudi. tamen propter euidētem æquitatem succurrendū est ei qui sententiam passus est contra se. vnde dicit ipse succurritur capitaliter condemnato, contra veritatem: quia iudex debet ab executione abstinere & imperatori rescribere. l. j. §. fin. de quæstionibus. & Bar.^a ibi in vers. item nota. dicit recurrendum ad dominos qui non recognoscunt superiorem. & ad hoc est bonus tex. in. l. diui fratres. suprā de pœnis. & ad idem text. in. c. j. de purg. vulg. & ibi Abb. circa fin. & not. Bal. in. l. j. col. fin. C. de confes. t quod iudex etiam post confessionem & condemnationem si liquet de innocentia, non debet executionem facere in pœna corporali. alleg. Innocen. in. d. c. ij. Et ista exceptio innocentie nunquam exclusa videtur: vt dicit Bald. in. l. aditos. col. ij. C. de episc. audien. quod nunquam iudex debet exequi sententiam capitalem si videt illam esse iniustam. Alleg. Innocen. in. c. pastoralis. §. quia verò. de offic. deleg.

¶ Et propter hoc exceptio innocentie nunquam exclusa videtur: vt not. Bal. in. l. edita. C. de eden. col. penul. ver. ex tribus autē. quia est etiā de iure naturali. & sequitur Io.

tur Io. de ana. in. c. si aduersus. in fin. de hære. & in confi. lix. visa inquisitione. cum simi. vt tradit Alexan. in confi. cxij. viso themate. col. ij. lib. v.

¶ Et propter innocentiam probandam, admittuntur testes inhabiles: vt not. Spec. in tit. de inquisi. §. j. ver. sed nunquid. Io. de ana. sequitur in. d. cõfi. lix. Alex. confi. xxiiij. animaduersis. cõ. penul. lib. ij.

¶ Et propter innocentiam, dicit Bar. in. l. absentem. §. de pœnis. col. fi. + q̃ licet contumax habeatur pro cõfesso: tamẽ iudex cui cõstat absentẽ cõtumacẽ esse innocentẽ, non potest cõdemnare illum contumacem. & idem Bar. in confi. c. à domino Cy. col. fi. & Bartholo. veron. confi. xxix. viso processu. col. v. in confi. xlvij. quanquam. col. fin. Areti. confi. cxlvj. visa consultatione. col. ij. & .iij. & facit quod not. Ange. in. l. ij. C. qui testa. cum simi. vt ibi tradit Alex. & Moder. & dixi in. c. at si clerici. in princi. col. ij. in versi. sextò limitatur. de iudi. & Pau. de castr. confi. xxxiiij. super primo quæsito. & Nellus in tractatu ban- nitorũ. q. xxxiiij. in. ij. parte secundi temporis, vbi limitat quod dictum est de innocentia. + Et adde q̃ non videtur opus consulere superiorem, si innocentia esset notoria. vt quia condemnatus fuit pro Titio occiso, & apparet illum viuere. dicto. c. ij. de purga. vulga. & in. l. inde Ne- ratius. §. fina. suprà ad legem Aquiliam. de quò Areti. in c. de his. de accusat. & Feli. in. c. consanguinei. colum. fin. de re iudic. + Et not. quòd si innocẽs sit punitus, per hoc non est liberatus ille qui deliquit. l. seruum. ff. de in- terrogat. actio. vbi Bal. & idem Bal. in. c. j. §. iniuria. co- lum. fin. de pace iuramen. firman. & in. l. res inter alios. in fin. C. quibus res iudic. non noc. Angel. in. l. quoties. §. fin. suprà solut. matrim. Abb. in. c. penult. in. vij. q. de re iudic. Et ad istam regulam faciunt quæ suprà dicta sunt in. l. in ambiguis. §. quoties. suprà eodem.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Etiam naturalis obligatio, pro impossibili non oritur.
2. Naturalis obligatio quomodo remoueatur.

- 3 Stipulatio pœnalis adiecta dispositioni impossibili, an valeat?
 4 Qui facit quod potest, non dicitur esse in mora.
 5 Fideiussores an incurrant pœnam, facientes quod possunt.
 6 Qui facit quod potest, à pœna excusatur, & de intellectu huius dicti nume, 7.

REGULA CXLI. MARCEL.

IMPOSSIBILIVM, nulla obligatio est.^a

A Obligatio est. Præter naturam id dici posset, ut quis ad ea se astringi vellet, quibus propriis viribus incapax & insufficientis appareret: tantum abest ut qui similia spondeant pro infanis ferè apud vulgum habeantur. et quæ contra naturam sunt iuris civilis ratio non recipit, ut isti de capit. dimi. §. cum autem. & infra in regu. ubi repug. §. quæ rerum, Pet. Cor.

IDEM dicitur supra. l. quod nullius esse potest, in regula nemo potest. eodem titulo. in. vj. ad idem text. in l. j. §. si id quod. supra de action. & obligat. idem in iudicis præcepto. l. fin. supra quæ sen. sine appel. † & adeò hoc procedit, quod etiam naturalis obligatio non oritur: ut not. per gloss. in dicta regula nemo potest. in verbo obligari. quæ ponderat textus hic, in verbo nulla. & sic vniuersaliter loquitur. & hoc not. Bart. per illum text. in. l. si sub impossibili. de fideiussor. & ratio videtur, quia non videtur habere animum se obligandi. l. non solum. de actio. & oblig. l. cum hæres. §. j. de statu liber. † vnde si deficit animus, remouetur naturalis obligatio.

¶ Et eodem modo † stipulatio pœnalis adiecta præcedenti dispositioni impossibili, non valet. l. si homo mortuus. de verbo. obligat. secus tamen est in eo qui promittit factum alienum: quia licet promissio non valeat. l. stipulatio ista. §. j. in versi. nemo. de verbo. obligat. §. si quis alium. institu. de inuti. stipulat. tamen si pœna apponatur valet. dicta. l. stipulatio ista. §. j. in ver. mora faciendi. ut not. Bart. in. l. si duo. §. hæc verba. de constitu. pecu. in. l. si ita stipulatus. in. vij. oppo. quintæ partis. de verb. obli. cum simi. ut dixi in consilio. ij.

¶ Et si fecit quicquid potuit, non dicitur esse in mora. l. quod te. supra si certum pet. col. j. & ibi etiam col. iij. concludit quod quando factum est in obligatione: indistinctè difficultas impedit moram committi. l. si vehenda. §. penul. ad legem Rhod. de iactu. in. l. j. §. iubet. ver. si frater. de colla. bon. & ideo Abb. in consi. xc. videtur quod fideiussores. lib. j. concludit quod † fideiussores qui promiserunt se facturos: & curaturos sub pœna, non incur-

runt

runt pœnam, si fecerunt quod potuerunt. & idem Bartolus in consilio cccxxvj. Martinus promisit. vbi ponit casum de eo qui † promisit se facturum quod Berta contraheret matrimonium cum Titio sub pœna: si fecit quicquid potuit, excusatur à pœna. idem Federicus in consilio. cxxij. Martinus promisit. & sequitur Abb. post Antonium de Butr. in. c. gemma. de sponfal. colum. iij. versicu. ad vnum singulariter aduerte. idem Abb. in. c. significantibus. in fine. de officio deleg. Aret. in consilio. cxliij. ex facto proponitur. colum. iij. versicu. venio igitur ad primum. & ibi dicit hoc procedere, etiam si dictum sit cum effectu: quia intelligitur quod curabit cum omni diligentia verè, & non fictè. Si tamen fecit quicquid potuit, excusatur.

¶ Et hoc intelligo † nisi constaret de voluntate partium quod voluerit obligari ad pœnam vel interesse ille qui promisit in omnem euentum quod non sit factum quod fuit promissum: vt quia promisit conservare indemnem, vel soluere de suo proprio. & ita procedit quod not. Aret. in. l. si ita stipulatus. §. possum. vbi tenet contra communem opinionem. & quod not. Soci. in consilio. cclxxxviij. circa primam quaestionem in. v. q. Cuma. in consilio. clxxvj. viso instrumento. & consilio clxxxix. testator. nam quando ita apparet de voluntate partium, videtur obligatus simpliciter sub euentu condit. quo casu quando quis incipit à conditionis euentu, non consideratur mora: ideo obligatur. l. in illa. de verbo. obligat. Bart. in. l. continuus. §. illud. in fin. de verb. oblig. in dicta. l. si homo mortuus. & in dicta. l. si duo. §. hæc verba. de consti. pecu. & ideo in casu dictæ legis si homo mortuus fuisset, facta promissio ab euentu conditionis, promissio valuisset: & pari ratione quando constaret de voluntate partium: quia contractus ex intensione partium legem accipiunt. regu. contractus. eod. titu. in. vj. & in simili casu Abb. tradit in consi. xliij. quidam do. Anto. lib. j.

¶ De impossibilitate vide Batto. & Imo. latè in. l. j. de condi. institut. Ange. areti. in. §. impossibilis. institu. de hæred. instituen. glo. & docto. in dicta regula nemo potest. Et an gratia papæ vitietur, propter impossibilitatem. Roma. consi. cccxlvij. quaeritur.

Philippus Decius.

REGVLA

CXLIIII.

CELSVS.

VANI timoris non iusta excusatio est.

VIDE suprà in. l. in omnibus causis: suprà eodem.

D 3

Nihil peti potest ante id tempus, quo per rerum naturam solui possit. Et cum soluendi tempus obligationi additur: nisi eo tempore præterito, peti non potest.

VIDE suprâ in l. cum in tempus.

NOTABILIA.

- 1 Sine liberis decessisse non dicitur, qui uxorem prægnantem reliquit,
- 2 In dubio creditur mulieri, si se prægnantem asserat.

SI QVIS prægnantem uxorem reliquit: non uidetur sine liberis decessisse.

NO T A † quòd non dicitur decessisse sine liberis, qui uxorem prægnantem reliquit. Et ideo substitutus decedenti sine liberis, non admitteretur: quia etiam si vnus tantum nascatur, conditio verificatur. l. non est sine liberis, de verb. sig.

¶ Et propter istam spem natiuitatis, mittitur ibi in possessionem. l. j. §. toties, vers. æquius, & vers. Sanetius, de ventre in posses. mit. Et si partus nascatur secto ventre, substitutus excluditur: vt not. Bald. in consil. cix. verba testamenti. lib. iij. facit tex. in l. quod dicitur, de libe. & posth. licet ipsa non dicatur peperisse. l. anniculus. §. falsum est, de verb. sig. Et limitatur: vt per Bal. in prædicto consil. cix. lib. iij. vide Feli. in. c. sicut. in fi. de homi. † Et in dubio creditur mulieri dicenti se esse prægnantem: vt no. Ang. in l. illud. per glo. ibi, §. si pars hære. pe. & hoc videtur intelligendum concurrentibus coniecturis, aliâs ibi non creditur. l. j. §. j. ibi: nec dicere se prægnantem sufficit. Et not. glo. hîc quæ dicit, quòd ante natiuitatem, non dicitur conditio liberorum impleta: quia non dicitur homo ante natiuitatem, nec puniretur de homicidio. vide Fel. in. c. sicut, de homici. col. j.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Allegans contraria, non auditur.
- 2 Rusticum etiam non excusari.
- 3 Prohibita reprobatione testium, an videatur prohibita reprobatio quæ ex contrarietate insurgit?
- 4 Legislator quòd actum repugnantem in esse producere non possit.
- 5 Dispositio si fieri potest, ita intelligi & interpretari debet ne contradicat.

VBI repugnantia inter se in testamento inuenirentur, neutrum ratum est.

Exemplifi

EXEMPLIFICATVR per gl.in l. Titius. §. de condi. insti. facit tex. in l. scripturę. C. de fide instru. in. c. sollicitudine. de ap. & in l. j. C. de fur. vbi allegans contraria, non auditur: & vbi est cōtrarietas, ibi non cadit executio nec simplicitas. † Ideo etiam rusticus non excusatur: vt no. Bal. in l. scripturę. col. fi. ver si. quærunt docto. C. de fide instru. Et ideo remota nullitate vel exceptione, nō videtur tolli nullitas vel exceptio quę habet in se contrarietatem: vt not. Ang. in l. tale pactum. §. qui prouocauit. col. xv. ver si. vltorius iuxta prædicta quæro. §. de pac.

¶ Sic etiam † prohibita reprobatione testium, non videtur prohibita reprobatio quę insurgit ex contrarietate ipsorum testium: vt not. Domi. in. c. ij. §. fi. col. fi. de testi. in. vj. allegat glo. quę hoc dicit. iij. q. iij. in. c. fi quis testibus. in verbo arguere. & dicit Ange. in consi. clxxxvij. hīc pñctus prima fronte, circa fi. † quod legislator nec Deus ipse potest actum repugnantem in esse producere. alleg. istam. l. vbi repugnantia. & hoc de contrarietate in l. bello. in no. casu tradit Alex. in consi. cxxj. viso processu. lib. j. & Ang. in consi. xxxvj. pro decisione quæsitōrū. col. ij. & Pau. de cast. in consi. cccxcij. viso quodam libello. secundum primā formam, de quibus consilijs dixi in l. edicta. col. xvij.

¶ Et quę. §. dicta sunt de contrarietate, procedunt quando est præcisa contrarietas quę tolli non potest: secus si remoueri potest distinguendo: † quia dispositio si fieri potest, ita intelligi & interpretari debet ne contradicat: vt in instrumento probatur in. c. inter dilectos. de fide instru. in. §. cæterum. & in contractibus. not. Barto. in l. fi. §. idem quæ sit. §. de condi. indeb. & in positionibus not. Bald. in. c. cum falsa. in fi. C. de iur. & fac. igno. cum simi. vt tradit Alexan. in l. j. in prin. col. ij. §. ne quis eū. Et in statutis not. Abb. in. c. gratum. in prin. in. c. super quæstionum. in prin. in. iij. no. de offi. delega. Et in verbis sententię no. Bar. in consi. cxj. quæritur. col. iij. ver. super secundo. Et de secunda inuestitura scribit Pau. de cast. in consi. clxij. circa id quod primò quæritur. col. ij. ver circa secundum, Et in omnibus dispositionibus hoc habet locum, vt per distinctionem si fieri potest, contrarietas remoueat: vt Alexan. concludit in consi. cxlj. viso testamento. col. iij. lib. ij. vbi ad hoc plura inducit.

Philippus Decius,

§. QV AE R E R V M.

QV AE rerum natura prohibentur: nulla lege confirmata sunt.

DE HOC suprà in l. impossibilibus. §. eod. titu.

- 1 Pupillus quicquid videt ignorat.
- 2 Pubertati proximum, ex delicto obligari.
- 3 Infans vel infantie proximus, non obligatur etiam naturaliter.

REGULA CXLVIII. CELSVS.

PUPILLVS nec uelle nec nolle in ea ætate (nisi ap-
posita tutoris authoritate) creditur: nam quod ani-
mi iudicio fit: in eo tutoris authoritas necessaria est.

A ¶ Necessa-
ria est, ne sibi
ip̄i pupillus sua
ineptitate præ
iudicet propter
quod statutum
etiam à Plato-
ne est in. vi. de
legib. vel de le-
gum latio. ne-
quaquam de-
serendos orpha-
nos absq̃ tuto-
re, quod si da-
tus obierit, nisi
intra decē dies
affines aliū con-
stituant, dragma
quotidie mul-
tari iubet: quo-
usque orphanis
tutorem præfi-
ciant, Pet. Cor.

ET ALIBI in l. j. C. de fal. mo. dicitur quod † pupillus
quicquid videt ignorat, & in tali ætate pupillus nec scire
nec discernere potest. l. pupillus. de acq. hæred. & eo. titu.
l. more. §. si. dicitur quod nō est consilij capax, & in omni
bus rebus infirmum est eius iudicium, ideo tutore autho-
re regitur. l. si. ff. de manu. vin. & quia non sentit, ingratus
æstimari non potest. l. si quis in suo. §. legis. in fi. C. de in-
offi. testa. Et propter lubricum consilij, repellitur à testi-
monio l. iij. §. lege iulia. ff. de testi. Et testari prohibetur:
quia nullum habet iudicium. §. præterea. insti. qui. non est
permis. face. testa. & stabilem mentem nō habet. l. fina. C.
de testamen. mili.

¶ Et ista regula cum simi. allegatis intelligitur in pupillo
qui infans sit vel infantie proximus. † Secus videtur si pu-
bertati proximus sit, per ea quæ. §. dicta sunt in regula pu-
pillum. vbi dictum est, quod ex delicto obligatur. Et con-
cludendo pupillus an possit habere officium, dictum fuit.
§. in l. fœminæ. §. item impuberes. §. eo. titu. An ex delicto
dictum est. §. in l. pupillum in contractibus. † pupillus in-
fans vel infantie proximus non obligatur etiam natura-
liter. l. quod pupillus. §. de condi. indeb. vbi glos. ad idem
tex. in l. pupillus. §. de actio. & obliga. & facit tex. hîc cum
similibus. Si verò sit proximus pubertati, obligatur natu-
raliter. l. j. ff. de actio. & obliga. & not. per glo. hîc, & Bar.
in l. j. ff. de nouatio. cuius dicta refert Ange. aret. in. §. pu-
pillus. insti. de inuti. stipula. & vide quæ dixi in l. non o-
mnis. §. pupillus §. si cer. peta.

Philippus Decius.

Notabi

NOTABILIA.

- 1 In bonis etiā esse dicitur, quod bona fide possidetur.
- 2 Bona dotalia, in bonis mariti esse non dicuntur.

REGVLA CXLIX. CELSVS.

QUOD euincitur, in bonis nostris non est. a

GL O. in fi. intelligit quando euictū sit: † tūc enim nō dicitur esse in bonis, quia non sum dominus, nec bonæ fidei possessor. l. bonorum, §. in bonis. de verbo. significa. §. vbi etiā in bonis esse dicitur, quōd bona fide possidemus. & in l. rem in bonis. de acqui. re. domi. dicitur: quōd dicitur esse in bonis res, pro qua exceptio competit possidenti, & actio cōtra possidētē. & hoc largo modo: aliās verō quædam dicuntur non esse in bonis nec extra bona. l. j. de vsufu. lega. & ibi Bart. & bona data in feudum, cōputantur in bonis vasalli: vt no. Bal. in. c. j. in prin. circa fi. in titu. per quos fiat inuesti.

¶ Et bona dotalia, † non dicuntur in bonis mariti. Bart. in l. Lucius. §. idem respondet. el. ij. ad muni. & cum res euicta sit, an agatur prima actione: vide Barto. in l. si quis aliam. §. de solu. Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Priuilegium datum alicui tanquam viuenti, mortuo non competere.
- 2 Interpretationem priuilegij, ad concedentem spectare.
- 3 Mortuus, doctorari non potest.
- 4 Mortuo, an possit priuilegium concedi?

REGVLA CL. CELSVS.

NERATIVS consultus an quod beneficium dare se quasi viuenti Cæsar rescripserat: iam defuncto de disse existimaretur? respondit non uideri sibi Principem quod ei quem uiuere existimabat, concessisset: defuncto concessisse: quem tamen modum esse beneficij sui uellet: ipsius æstimationem esse.

D V O dicta colliguntur. † Primum quōd priuilegium datum alicui tanquam viuenti, mortuo non competit. Secundum † quōd interpretatio beneficij vel priuilegij, spectat ad principem qui concessit. Circa primum

D s

A ¶ Non est, quia euictio, abductio quædam vel amissio rerū cēsetur quæ emptæ sunt: vel alio modo alienatæ vero domino inscio. vt co. tit. ff. & C. quatenus igitur per euictionem dominum mutant, non in illius bonis esse censendæ sunt, à quo euincuntur, Pet, Coru.

gl.adducit simile quòd iudiciũ inchoatum pro aliquo, tanquam viuentē: illo mortuo extinguitur. & ad idē tex. allegatus in glo. in l. penulti. suprà quæ sen. sine appel. rescin. Et regula videtur loqui, quādo vnus credebatur esse ille cui datum sit priuilegium: à fortiori si constaret illum mortuum esse, idem esset dicendum: quia mortuo legari non potest. l. j. §. in primo. de cad. tol. l. ij. §. j. l. diuus. §. fi. de iure codi. Et † mortuus, doctorari non potest: vt not. Abb. in. c. à nobis. de senten. el. ij. in. ij. col. in ver. item infero ad aliam quæstionem. & mortuo literæ dari non possunt: vt not. q. tradit Bald. in l. Arethusa. col. ij. ver. & prædicta faciunt ad quæstionem. de statu homi. Alia tamen ratio videtur, quando cogitabat illum viuũ & sit mortuus: quia non cogitauit de illo mortuo. Secus si cogitauit illum mortuum, & priuilegium etiam mortuo conueniret: quia videtur quòd etiam mortuo cõferri possit priuilegium: gratia exempli: qui non potest stare viuus in ciuitate, etiam mortuus ibi non potest^a sepeliri. l. ij. vbi Bar. l. ij. de cadaue. princip. & sepulchra hostium possunt violari. l. sepulchra. ff. de sepul. viola. † ideo videtur quòd etiam mortuo dari possit priuilegium quòd sepulchrum hostis violari non possit, vel quòd corpus mortui in ciuitatē deferri possit: vide dicta Aret. in. §. licet. ex qui. cau. maio. in vlt. not. Circa. ij. dictum. Adde tex. in. l. ex facto. in prin. de vulg. & pup. & in. c. cum venissent. de iudi. declarando: vt dixi ibi.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- Seruitutes prædiorum, pro parte non obligantur.
- Pluribus hæredibus grauatis ad aliquid, omnes in solidum tenentur.

REGVLA CLI. MARCELLVS.

EAQVÆ in partes diuidi non possunt, solida à singulis hæredibus debentur.

EXEMPLVM habetur in l. viæ. suprà de serui. vbi dicitur, † quòd seruitus viæ, itineris & aquæ ductus pro parte in obligationem deduci non potest: quia vsus eorum indi

A ¶ Potest. De quo vide Iaso. qui plura congerit in l. ij. C. qui test. fa. pos. sunt. Hippo. de Marfi. in l. fi. suprà de quæstio. colum. ante penult. vsq; in fi.

individuus est: & ideo si stipulator decesserit pluribus hæredibus relictis, singuli insolidū viam petunt. Et promissor si pluribus relictis hæredibus decesserit, à singulis hæredibus^a solida petitio est. & idem dicitur in l. ij. §. ex his. suprā de verborum obliga. ibi dum inquit: & ideo si diuisionem res promissa non recipit, veluti via, hæredes promissoris singuli insolidum tenentur: † & ideo si plures hæredes grauari sunt à testatore ad faciendum opus, quilibet insolidum tenetur. l. fideicommissa. §. penul. incip. si in opere. de lega. iij. vbi Barto. & ratio videtur, quia facta individua sunt, sicut seruitutes. l. stipulationes non diuiduntur. in princi. de verborum obliga. & de illo. §. penul. vide Alexand. in l. ij. §. & harum. col. j. de verborum obli. Et in individuus quis consequitur ex psona alterius, quòd ex propria persona non competeret. l. si communem. ff. quemadmo. feni. amit. cum similibus. vt per Feli. in cap. primo. de præscrip.

Philippus Decius.

§. IN RE DVBIA.

IN RE dubia benigniorem interpretationē sequi, non minus iustius est, quàm tutius.

DICTVM est suprā in regula. semper in dubijs.

NOTABILIA.

- 1 In statutis, verba propriè intelligenda sunt.
- 2 Fictio non retrotrahitur, in alterius præiudicium.
- 3 Regula ficta locum non habet, vbi extrema habitia non sunt.
- 4 Filiusfamiliās institutus si priusquàm adeat efficitur sui iuris, sibi acquirit & non patri.
- 5 Aditio quòd retro trahatur.

REGVLA CLII.

CELSVS.

OMNIA ferè iura hæredum perinde habentur: ac si continuò sub tempore mortis, hæredes extitissent.

CONCORDAT text. in l. omnis hæreditas. infrà eo. & in l. hæres quandoq; . §. de acquiren. hæred. & in l. si ex re. §. fina. de stipu. seruo.

¶ Et ista regula procedit secundum fictionem: vt dicit Barto. post gloss. in dicta. l. hæres quandoq; . † ex quo inferret

A Hæredibus.
Sic etiam mortuo vasallo hæredes eius tenentur iurare fidelitatem domino insolidum, licet possideant feudum pro parte. ita Ange. in. §. ex his hinc alle. arg. illius. §. & ibi Areti. in. ij. col. ver. ij. noro ibi querit quid eccontrā an vnus vasallus teneat iurare fidelitatem omnibus hæredibus patroni, & concludit secundū cōmunem opi. q non tenetur nisi vni: & q erit in ei⁹ electione cui iurabit per gl. in c. j. §. omnes filij. si de feud. fue. cōtrouerf. inter do. & ag.

fert quòd statutum quod loqueretur de dominio, non haberet locum in tali dominio quod hæres fingitur retro habuisse: quia in statutis verba propriè accipiuntur. l. iij. §. hæc verba. §. de neg. gest. vbi gloss. & Barto. in terminis huius regulæ loquuntur. Et ad hoc facit quod dicit Barto. in dicta. l. hæres quandoq; quòd regula non habet locum in casibus in quibus veritas requiritur. declarando tex. in l. hæreditariæ. §. de fur. alleg. glo. hîc & ibi. Et ex hoc infert Romanus in. d. l. hæres quandoq; ad quæstionem de gabella in qualitate. ibi insistit Aretinus.

¶ Secundò infertur, † quòd talis fictio non trahitur retro in præiudiciũ alterius: vt not. Barto. per illum textum in l. nam & seruitus. §. qui negotio. §. de nego. gest. facit quod not. Barto. in l. si indebitum. §. si procurator. & in l. bonorũ. §. rem ratam habe. cum simi. vt dixi. §. in regula semper qui non prohibet. §. j. §. eod.

¶ Tertiò infertur † quòd regula quæ procedit secundum fictionem, non habet locum vbi extrema non sunt habilia quæ requiruntur in fictione translatiua de tempore ad tempus. l. deniq; §. ex quib. cau. ma. l. huic scripturæ. ad. l. aquil. in l. quoties. §. de noua. & ideo quia quædam extinguuntur morte defuncti, quæ cum non reperiantur tempore aditionis nõ possunt ad hæredem pertinere: quia vltimum extremum deficit. l. hæres in omne. §. de acquirenda hæreditate. cum no. ibi in glo. Quædam etiam non erant tempore mortis, & etiam iacente hæreditate inchoari non potuerunt, vt acquisitio vsusfructus. l. vsusfructus. de stipula. seruo. vel vsu capio. l. vsucapio. & l. ceptam. §. de vsucapio. Et in istis ista fictio non habet locum. & ad istam resolutionem dicit Barto. in. d. l. hæres. quandoq; reducuntur contraria alleg. in glo. ibi & hîc. Et propter prædictos casus in quibus regula non procedit, hîc dicitur ferè. & in dicta. l. hæres. ad de notandum quòd regula non semper procedit. Et adde quòd regula ista etiam non videtur procedere quo ad personam cui hæreditas acquirenda sit. † quia si filius familiæ sit hæres institutus, & priusquàm adeat, efficiatur sui iuris; hæreditas postea adita sibi acquiritur: nec illa aditio retrahitur vt patri acquiratur. l. non dubium. C. de iure deliberã. & facit tex. in l. si solus. §. si. de acquirenda hæred. & cum attendatur tempus aditionis quo ad acquisitionem.

¶ † Ex supradictis infertur ad quæstionem, quòd ex quo aditio trahitur retro, quòd si procurator generalis eius cui erat delata hæreditas, intenta iudicium nomine hæredis instituti: & opponatur quòd hæres non adiuit hæreditatem adeundo confirmatur iudicium: quia aditio retrahitur:

trahitur: vt notat Bal. & Imol. post Cynum in dicta. l. hæres quandoque. quod declaratur, vt ibi per Aretinum. & adde Imol. qui similem ponit quæstionem, quam dicit de facto huius in l. si filius qui patri. de vulga. col. ij. in versi. & secundum hoc facit ad quæstionem. de vulga.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. **Conditio de dando hæredi, impleta dicitur, si hæredi hæredis detur.**
2. **Quod quilibet Papa, dicatur Petri successor.**
3. **Verbum videtur, improprietatem denotat.**
4. **Quæ iuris sunt, verè & propriè, in hæredem hæredis trāsmitti.**
5. **Pœna hæredi imposita, non habet locum in hærede hæredis.**
6. **Alienādi prohibitio hæredi facta, ad hæredem hæredis extenditur: quod intellige vt numc. 7.**

REGVLA CLIII.

MODE.

QVI per successionem quamuis longissimam defuncto hæredes extiterint: non minus hæredes intelliguntur, quàm qui principaliter hæredes extiterint.

CVM ista regula concordat tex. in l. si. C. de hæred. in sti. vbi hæres hæredis, dicitur hæres testatoris. & in. l. iij. §. sed & si Titio. §. de peti. hæredita. in l. hæredis appellatione. in l. sciendum. de verb. significa. in l. si quis filium. §. fina. de acquirē. hæreditate. † Ideo cōditio de dando hæredi, impleta dicitur dando hæredi hæredis ^a. l. si peculium. §. hæredi. §. de statu. lib. & in l. cum ita datur. §. si. de condi. & demonstra.

¶ Et quod dicitur hîc de hærede: idem est in alio successore: † quia successor Petri dicitur, quilibet Papa: licet quāplures in medio fuerint: vt not. Domi. in. c. j. in princip. in iij. nota. per illū tex. de homici. in. vj. idē Domi. in proœmio. vj. §. sanè per illum tex. & in. c. j. in prin. ne cleri. vel mona. in. vj. in. c. j. in. iij. nota. de cleri. cōiuga. in. vj. in. c. cum expediat. in secundo not. de electio. in. vj. in. c. in præfenti. in princip. & in. c. penul. in prin. de præben. in. vj. ad idem tex. in clemen. dudum. in prin. de sepul. & facit tex. in l. j. §. de castren. peculio. & quod per illum text. tradit Romanus in singulari. cccccclxxxij. hæredes hæredis.

Et præ

A ¶ Hæredis. Contrarium tenet in l. qui legata. supra eo, in si. verbis. vbi vide quæ posui in apostil. super verbo hæredis. & Cor. cō. fil. cclxxix. incip. videtur prima facie. iij. volu. & do Phil. consil. lxxxj. in j. colum. incip. in casu,

A Impropiè.
Nam propriè
& regulariter
appellatiõe hæ
redū veniūt hē
redes hæredita
tis ipsius testa
toris etiā extra
nei, vt tradit
Corneli⁹ cōsi.
cclxxij. inci. in
hac cōsultatio
ne. ij. col.

¶ Et prædicta largo modo & impropriè^a procedunt, vt dicit glo. in. l. hæredis ap. de verb. signific. & ad hoc facit text. in dicta. l. si quis filium. §. fin. in verbo videtur. quod denotat improprietatem: vt not. per docto. in. l. j. §. deieciſſe. de vi & vi arma. in. l. naturaliter. de acquir. posſef. & ad hoc facit text. in. l. j. §. hoc edictum. ſuprà quorum leg. quem ad hoc allegat Aret. in. l. fin. §. fin. in verbo nota. de vulg. & pupil. dicens, quòd non eſt de proprietate verbi, quòd hæres hæredis dicatur hæres teſta- toris. & hoc confirmatur, quia dicitur hæres ſecundum quid: & non ſimpliciter dum appellatur hæres hæredis. dicta. l. fin. C. de hæred. institu. ergo non propriè: quia verba accipiuntur ſimpliciter, & non ſecundum quid. l. hoc legatum. vbi Bart. de leg. iij.

¶ Et hoc verum eſt, niſi agatur de his † quæ iuris ſunt: quia verè & propriè in hæredem hæredis tranſmittun- tur: vt not. Bal. in. d. l. fin. in. xxj. quæſtione. vnde inferit quòd hæres hæredis contraueniendo, incidit in pœnam quæ fuit promiſſa ſi hæres contraueniret.

¶ Secundò regula iſta non habet locum, quando dicitur de hæredibus inſcriptis: **b** vt not. Bar. in. l. qui liberis. §. hæc verba. de vulg. in fin. col. verſi. quæro quid ſi teſta- tor: quia inſcripti dicuntur hæredes qui legi poſſunt. l. j. §. de his quæ in teſtamen. delentur. & idem Imo. in. l. ſi quis filium. §. ſi. ff. de acquir. hære.

B ¶ Inſcrip-
tis. Vide laſ.
in. l. ſi. C. de hæ
re. inſti. vbi po
nit quatuor ex
tenſiões ad iſtā
reg. & oēs limi
tationes quas
hic do. Philip.

¶ Et hoc procedit, quando ſubeſt aliqua ratio particu- laris affectionis inſcriptis hæredibus: aliàs ſecus: vt tra- dit Corneus in conſi. lxxix. quanquam. lib. iij. Et ad iſtam diſtinctionē reduci poſſunt omnia iura, quæ contra Bar. adducūt Aret. & Moder. in dicta. l. qui liberis. §. hæc ver- ba. Conſiderando in effectu an ſit eadem ratio.

¶ Tertiò fallit vbi agitur de pœna: † quia ſi hæredi im- poſita ſit, non habet locum in hærede hæredis: vt notat Bart. in. l. mulcta. de condi. & demonſt. in ver. & per hoc dicitur. & Bal. in. l. fin. in. q. xxij. C. de hære. inſtit.

¶ Prohibitio tamen alienandi, facta hæredi, ad hæredem hæredis extenditur: vt not. Bart. in. l. filiusfamiliâs. §. diui.

diui. colum. fin. in ver. quæro vtrum. de lega. j. & in. l. Lucius. §. Semproniae. de lega. iij. cum similibus. vt tradit Roma. in consilio. cccclvij. circa propositam consultationem. in primo dubio.

¶ Et hoc intelligitur † nisi nominatio hæredis facta sit proprio nomine, vt no. Bar. in. d. §. Semproniae. cum simili. vt tradit Alex. in consi. lx. ponderatis his. in fi. lib. iij.

Philippus Decius Pisis.

NOTABILIA.

- 1 Effectum rei sæpenumero mutari.
- 2 Taciti & expressi, non est par virtus ad nullitatem actus.
- 3 Remissio iuramenti calumniae expressè facta, non valet.
- 4 Error iuris expressus in sententia vitiat.
- 5 Expressio, quòd quandoque proffit.
- 6 Expressa renuntiatio, plus valet quàm tacita.
- 7 Re expressè legata, transfertur dominium in legatarium.
- 8 Expressa conditio in ultimis voluntatibus, impedit transmissionem.
- 9 Per pactum expressum, pignus ipso iure tollitur.
- 10 Expressi & taciti in contractibus, est par virtus.

EXPRESSA NOCENT,^a non expressa non nocent.

GLOSSA ad declarationem regulæ firmavit tres conclusiones. i. † secundum regulam vt verba sonant. ad idem tex. in. l. nonnunquam in prin. & in. l. si in diem. §. fin. de condi. & demon. vbi dicitur, quòd sæpenumero effectus rei mutatur ^b ex eo quòd testator expressit quòd absq; expressione intelligitur. ad idem tex. in. l. Sempronii. §. de hære. insti. & in. l. actus legitimi. §. eod.

¶ Et ista conclusio procedit, quantum ad annulationem actus: quia magis inspicitur ex dispositione expressa, quàm tacita: † vnde quo ad nullitatem actus, non est par virtus taciti & expressi: vt dicit Bald. in. l. eleganter. §. si quis post. col. penul. §. eo. de condi. inde. & colligitur in iuribus. §. allegatis: † & videmus, quòd remissio iuramenti calumniae expressè facta, non valet, & tacitè admittitur c. j. de iura. calum. in. vj. c. cæterum. de iura. calum. & in. l. ij. §. sed quia veremur. C. eo. titu.

¶ † Et error iuris expressus ^c in sententia, vitiat: secus si tacitè

A ¶ Nocent, quia ex illis magis de mēte liquet: cū etiā lex interdū expressionē verbi cōsideret & latior in eo plerūq; in tacito interpretatio fieri solet, vt copiose no. Alciat. in. l. cū quid mutuū. ff. de reb. credit. Pet. Coruelli.

B ¶ Mutatur, Adde text. & doc. in. l. iij. §. filius autē. vbi Iason si. col. de lib. et posth.

C ¶ Expressus Adde Soci. in trac. fall. i reg. ccc. & Phil. Cor. cōsi. liij. col. iij. inci. p decisione. & in consi. lxxj. col. ij. inci. super. in j. vol. & i cōsi. lxiij. inci. q̄q̄. ij. col. iij. vol.

tacitè colligatur. vt not. in. c. j. de rei iudi. & per gloss. in. l. ex diuerso. §. fin. §. solu. matr.

¶ Et in casu. d. l. nunquam. cum fini. §. alleg. nō procedit regula quæ dicit, quòd expressio eorū quæ tacitè insunt, nihil operatur. l. iij. de leg. j. l. hæredis. §. tractari. §. quan do dies leg. ced. l. non rectè. C. de fideiussor.

¶ Quia in dictis iuribus, videtur aliter facta expressio quàm inesset: vt declarat Imo. in. d. l. si quis Sempronius. & doct. latè tradunt in. d. l. iij. de lega. j.

¶ Secunda conclusio glo. est, + quòd econtra quandoq; expressio prodest. l. si. C. de noua. cum fini. alle. in gl.

¶ Et expressa pupillaris substitutio, matrem excludit. l. Papinianus. §. sed nec impuberes. §. de inoffic. testamen. in. c. si pater. de testa. in. vj.

¶ Secus est in tacita: vt no. in. l. precibus. C. de impub. se. cundum communem intellectum.

A ¶ Expressa. Et an cōtentū sub generalita te verborū di. cas expressum. vide Bar. in. l. si fideiussor. de leg. j. & in. l. j. ff. quib. mod. pig. vel hypo. sol. et per Dy. in auth. ingres. si. C. de sac. fa. eccle.

¶ + Et expressa^a renuntiatio plus valet, quàm tacita. glo. not. in clemen. sepe. in verbo partibus. de verb. signi. Et expressa repudiatio plus nocet, quàm tacita: vt not. Pau. de cast. in. l. j. C. qui admitti. per glo. in. l. j. §. sed vi. dendum. de cuius intellectu dixi in. d. l. j. col. iij.

¶ + Et quādo res expressè legata sit, transit dominium in legatarium. l. à Titio. suprā de furt. l. si tibi homo. §. cum seruus. de lega. j.

¶ Secus est si tacitè relictum sit: vt no. Bar. in. l. emptor. §. ancilla. §. de rei vendi. in versi. ex quo not. & in. l. seru. um filij. §. si. in fin. de leg. j.

¶ + Et expressa cōditio in vltimis voluntatibus, impedit transmissionem. l. j. §. si autem aliquid sub conditione. C. de cad. tol. secus est in tacita. l. conditiones extrinsec. de condi. & demonst. & not. Bart. in. l. qui sub. condi. tione. §. fin. in princi. §. de condi. instit.

¶ + Et per pactum expressum, ipso iure pignus tollitur. Secus est in tacito: vt no. per gl. in. l. si tibi. §. de pignore. §. de pact. Et procurator qui habet potestatem reuocādi substitutum ab eo, potest expressè reuocare non tacitè: vt no. Oldr. in consi. cxxx. col. ij. de qua not. Domi. in. c. si quem

quem. de procurat. in. vj. & Nellus in tracta. bannitorum in ix. q. tertiæ partis primi temporis.

¶ Tertia conclusio est, secundum regulam. l. cum quid. §. si cert. pet. † quod in contractibus, par virtus est taciti & expressi. ad idem text. in. l. triticum. de verb. oblig. & hoc procedit in his qui sunt de natura contractus, de quibus partes videntur cogitare: non tamen propriè hoc videtur ex intentione partium: sed potius hoc videtur ex prouisione. l. sicut in interesse. quod tacitè venit in obligationibus facti non dicitur esse ex dispositione hominis: sed legis. vt not. Bart. in. l. cum stipulatus. de verbo. obligat. & facit text. in. d. l. cum quid ibi agi videtur. & ibi pro cauto habetur. ista enim verba denotant fictionem. & ita Areti. dicit in. l. iij. §. Cato. col. xiiij. de verb. obliga. dixi in. d. l. cum quid. vbi plenè materia explicatur.

Philippus Decius.

R E G V L A C L V. M O D E S T.

PRIVILEGIA quædam causæ sunt: quædam personæ: & ideo quædam ad hæredes transmittuntur. Quæ causæ sunt: quæ personæ sunt, ad hæredes non transeunt.

DE ISTA regula dictum est suprâ in regula in omnibus causis id obseruatur.

N O T A B I L I A.

- 1 In contractibus considerari non solum quod licet, sed & quod honestum.
- 2 Ius honestatis ab omni reuerentia semper exemptum intelligi.
- 3 Subditos ad ea quæ honesta non sunt, compelli non debere.
- 4 Mulier inhonesta, quod possit de vicinia expelli.
- 5 Meretrices cogi posse, vt aliquod signum ad differentiam cæterarum portent.
- 6 Ratione honestatis compelli potest maritus, ad dimittendū concubinam.
- 7 Vxor cōmittens adulterium, non perdit dotē, si maritus concubinam habeat.
- 8 Mulier dotem repetere potest, viro concubinam tenente.
- 9 Honestas quod in contractibus attendatur.
- 10 Decipere quod non sit honestum, nec bono viro conueniat.
- 11 De iure canonico etiam procedit, q̄ liceat contrahentibus se decipere.

R E G V L A C L V I. M O D E S T.

SE M P E R in contractibus non solum quod liceat considerandum est: sed et quod honestum est.

NOTA quod † in contractibus consideratur non solum quod licet: sed etiam quod honestum sit. nam vnum est præceptum iustitiæ quod viuatur quis honestè. l. iustitia. §. iuris præcepta. de iusti. & iure. & † ideo

E

ius honestatis ab omni reuerentia semper exemptum esse intelligitur. vt not. Bal. in. l. quod ex libera. .C. de oper. liber. vbi per illum text. infertur quòd † subditi alicui domo, non debēt compelli vt eorum mulieres vadant ad domum domini ad tripudian dum ratione honestatis.

¶ Et propter hoc dicit Pau. de castr. in. l. nullus. C. de sum. trinit. † quòd si aliqua mulier inhonesta veniat ad habitandum, vicini illam expellere possunt. alleg. not. in §. fin. in authen. de leno.

¶ † Et ideo meretrices, cogi possunt portare aliquod signum, vt discernantur ab alijs: vt not. Bal. per illum text. in. l. minime. C. de episc. audien.

¶ † Et ratione honestatis ad instantiam vxoris & coniunctorum, potest compelli maritus ad dimittendum concubinā. vt not. Pau. de cast. post antiquos, vbi refert in. d. l. iustitia. §. iuris præcepta.

A ¶ In consi. cxxviij. Al's in consi. cccciij. in primo volu. in nouissi.

¶ † Et quando maritus tenet concubinam, si vxor committit adulterium, non perdit dotem. vt not. dicit Pau. de cast. in consi. cxxviij. ^a hæc mulier nō debet excludi, Quia paria delicta, mutua compensatione tolluntur. l. viro ^b atque vxore. ff. solu. matrim. & in. c. significasti.

B ¶ L. viro. Vbi videas doctores & l. cū mulier. eo. titu. & Soci. in tracta. fallen. in regula. clxxxvj.

de adulte.

¶ † Et quando maritus tenet concubinam, potest vxor agere ad separationem thori & dotem repetere: & debet lucrari donata propter nuptias. vt Rapha. cuma. concludit in consi. clxxv. domina Andriola. in fi.

¶ Et ad text. hic qui dicit, quòd honestas attenditur in contractibus, dicit glo. † quòd licet iura permittant contrahentibus se adinuicem decipere. l. in causæ. la. ij. §. penulti. suprà de minori. l. item si pretio. §. fina. ff. loca. † non tamen hoc honestum est: & non conuenit bono viro. & in hoc glo. ista est not. quam Bal. sequitur in auth. ad hæc. in penul. col. 3. de vsur. in. c. quanto. de iureiur. in c. proponente. de rescript.

¶ Et dicit Bal. in. l. cum ipse. in princip. C. de contrahen. empt. in princip. quòd ad bonam fidem spectat iusto pretio vendere.

Et per

¶ Et per istam glo. not. cautelam tradit Ioan. de ana. in. c. in ciuitate. col. viij. de vsur. dicens apud Ferrariam cōsuluiffe vt interrogetur ille qui minus iusto pretio emit, an sit bonus vir: & si confitebitur hoc q̄ verisimiliter non negabit, tenebitur ad iustum pretium.

¶ Istam cautelam videtur reprobare Feli. in. c. fin. de præsump. col. iij. quia nō videtur q̄ cogatur illi positioni respondere: quia cōtinet turpitudinē: iuxta no. per gl. & doc. in. l. qui iurasse. §. si pater. de iureiur.

¶ Sed responderi potest, quòd ista non videtur turpitudō, ex quo iura permittunt. arg. l. Gracchus. C. de adul.

¶ Videtur tamen, quòd alia ratione non teneatur respondere: quia illa positio captiosa videtur: ideo illi non est respondendum: vt per glo. in. c. ij. in ver. rationabili. de confes. in. vj.

¶ Vltius ad istam glo. considerandum est, quòd licet glo. dicat quòd non coueniat bono viro: non per hoc sequitur quòd cogatur ad istud pretium in foro cōtētiōso: quia glo. videtur loqui de honestate vel in foro conscientiaē. ¶ Propterea † regula quæ dicit licitum esse contrahentibus se decipere: etiam procedit de iure canonico. c. cum dilecti. c. pen. de empt. & vend. ergo videtur permissum etiam in foro conscientiaē: vt per glo. in. c. cū contingat. de iureiur. Et certē si quis vendit scienti valōrē rei, nō videtur laesa cōscientia: vt dicit Sali. in auth. ad hęc. in. xxj. q. C. de vsur. & no. Imo. in. c. j. de empt. & vēd. & dixi in. l. pe. C. de pact.

¶ Et si in foro conscientiaē hoc licet, ergo etiam bono viro hoc permissum videtur contra glo. hīc, quia conscientia idem est quod bonus vir. vt no. Bal. in. c. cum causam. el. ij. in fi. de testi. Et ad supradicta de honestate: no. Lucas de penna in. l. retractare. in prin. C. ne fiscus rem quam vend. lib. x.

Philippus Decius.

REGVLA CLVII. IABOLENVS.

NEQVE interdicto, neq; in ceteris causis, pupillo nocere oportet dolum tutoris siue soluendo est, siue non est.

ISTA regula declaratur secundum distinctionem Bart. in. l. si dolo tutoris. ff. si quis omis. cau. testa. & in. l. j. §. si procurator. §. si quis ius dicen. non obtempe. supplendo ibi vt per Alexan.

REGVLA CLVIII. IABOLENVS.

NON potest dolo carere, qui imperio magistratus non obtēperat.

FACIT tex. in. l. j. §. si quis ius dicen. & in. l. iniuriarum. §. si quis supra de iniur. & regula ista declaratur quatuor modis: vt tradit Pau. de

cast. in. l. vt vim. §. de iustit. & iure. & vide dicta in. l. non videtur. §. si qui iussu. §. eodem titu. & vide Abb. & quæ dixi ibi in. c. si quando. de offic. deleg.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Qui sui iuris non est, alium sub se habere non potest.
2. Filius familiæ quod possit esse tutor.

REGVLA CLIX. VLPIANVS.

¶ Nō potest
Quid si vsuca-
piat dñō scien-
te & non pro-
hibēte, an sibi
præiudicet vi-
de do. Bartho.
Brixien. in suis
quæstion. in do-
minical. quæ-
stio. 78, num. 4.
tract. volu. 12.
Pet Corue,

QVI IN seruitute est, usucapere non potest: ^a nam cum possideatur, possidere non videtur.

AD IDEM tex. in. l. homo liber. §. quicquid. §. de acquir. re. domi. ibi: nec possidere intelligitur, qui ipse possidetur. & in. l. sic eueniet. §. de adult. dicitur † q̄ ille qui non est suæ potestatis, alium in potestate habere non potest. & secundum Bar. ibi: hoc intelligitur in eadem qualitate potestatis: secus in potestate diuersæ qualitatis: vt patet in filio familiæ qui est in potestate patris: & tamē † potest esse tutor qui habet pupillum in potestate. ita arguit glo. in dicta. l. si eueniet. Sed Bart. respondet hoc esse propter diuersam qualitatem potestatis.

¶ Sed contra istam resolutionem, videtur text. hîc vbi agitur de diuersa specie potestatis: & tamen argumentū procedit.

¶ Et idem probatur in. d. l. homo liber. §. quicquid. & ideo ratio subiectæ materiæ debet considerari. nam in tutore agitur de vtilitate publica, quo casu patria potestas non attenditur: vt not. Areti. institui. qui dare tuto. in princip. Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Donatio licet inter virum & uxorem sit prohibita, non tamē prohibetur possessio transferri.
2. Alienatio quod dicatur, quando dominium transfertur.
3. Largo modo alienare videtur, etiam qui possessionē trāsfert.

REGVLA CLX. VLP. A.

NON ALIENAT, qui duntaxat omittit possessionem.

ET ISTA reg. habetur in. l. item si res. §. sunt & alia.
suprà

A ¶ Si vir. Vbi videas doct. & ibi Ias. in. iij. col. in. ij. nota. qui facit plures illatio-
nes. & ex ista regu. videtur etiā dicendum q̄ vassallus seu quicumq; alius prohibi-
tus alienare si tradunt posses. sine titulo, q̄ non cadat in pœnam, si verò ex inutili
contractu, tunc secus videtur dicendum per ea quæ dominus preceptor meus con-
cludit in tract. feud. in. iij. parte. in. xvij. q. quem omnino videas. Hier. Chucha.

suprà de alien. iud. mut. caus. fact. vbi eadem verba ha-
bentur. † Et ideo licet donatio sit prohibita, quo ad do-
minium inter maritum & vxorem. l. iij. in. §. sciendum.
de dona. inter vi. possessio tamen non prohibetur trans-
ferri. l. j. §. si vir. ^a de acquiren. possessio. & facit text. in. l.
fistulas. §. fundum. de contrahen. empt. vbi possessio po-
test transferri, licet non dominium. Et ratio videtur ma-
nifesta: † quia alienatio dicitur, quando transfertur do-
minium. ^b l. alienatum. §. de verbo. signifi. l. j. C. de fun-
dota. c. nulli. de re. eccle. non alienan.

¶ Et ista regula intelligitur propriè: largo modo ta-
men etiam alienare videtur, qui transfert possessionem.
l. non solum. in princip. suprà de alie. iud. facit text. in. l.
mulier. §. qui possessionem. §. quod met. cau. Et ideo si
per rescriptum committatur, quòd alienata ad ius & pro-
prietatem ecclesiæ reducātur, etiam de possessione occu-
pata poterit cognoscere, licet propriè non dicatur alie-
nata: vt est dictum Inno. in. c. episcopi. de re. eccle. cum
simi. vt tradit Feli. in rubri. de rescrip.

Philippus Decius.

REGVLA CLXI. PAVLVVS.

NEMO plus commodi heredi suo relinquit, quàm
quod ipse habuerit.

VIDE dicta. §. in. l. heredem. eodem titu.

REGVLA CLXII. PAVLVVS.

QVI NON facit quod facere debet: uidetur facere
aduersus ea, quia hoc non facit. Et qui facit quod
facere non debet: non uidetur facere, id, quod facere
iussus est.

B ¶ Dominū.
Adde rex. quē
ibi no. pro fin.
Bar. & Bal. in.
l. fin. C. de re.
alie. non alie. q̄
vult q̄ phibi-
ta alienatione
intelligatur p̄-
hibita omnis
translatio siue
iuris directi, si-
ue vtilis, siue al-
terius cuiusli-
bet iuris: & q̄
propriè dicat̄
alienatio, &
quot modis ca-
piat̄, vide Iaso.
remi. in. §. item
si qs in fraudē.
de ac. insti. col.
iij. in fi. & Feli.
in rubr. de fid.
instr. iij. col. &
prohibita alie-
natione rei cen-
seur etiā phi-
bita diuisio. ita
Feli. in. c. quæ
in ecclesiarum.
de cōsti. pe. co.
versu. generalr.
melius q̄ alibi.
Bal. in. c. j. col.
fi. de alie. feud.
Hier. Chuch.

FACIT tex. in l. non quicquid. §. iudex. §. de iudi. cum simi. alleg. in gloss. Et vide per istam regulam quod decidit Bald. nouellus & Cor. in consi. xcix. do. Bald. in prin. lib. j.

¶ Et nota hîc, quòd non facere dicitur facere. & hoc etiam in pœnalibus procedit. vide Alex. qui reprobât decisionem Pet. de anch. quam ibi refert in l. vbi autem. §. si id quod. de verb. oblig.

Philippus Decius.

REGVLA

CLXIII.

CAIVS.

LIBERTAS omnibus rebus fauorabilior est.

VIDE dicta. §. in l. quoties. & in l. in obscura voluntate. eod. titu. §. & not. limitationes glo. hîc.

NOTABILIA,

- 1 Alieno nomine agere, quot modis intelligatur.
- 2 Nomine proprio & ad vtilitatem alterius, an agere quis possit?
- 3 Nomine alieno, an quis possit defensionem suscipere auctore inuito.

REGVLA

CLXIII.

VLPIANVS.

NEMO alieno nomine agere potest.

AD declarationem regulæ notandum est, † quòd alieno nomine quis agere duobus modis intelligitur: vt not. Bar. in l. j. C. de obsequi. Et regula hîc videtur intelligenda, quando quis agit pro alio & nomine alterius: quia agere non potest sine mandato: vel nisi ratione officij; vt in l. quæsitum. §. de in ius voc. in l. tutorem. de his quib. vt indig.

¶ Et ideo de suo quis, & non de alieno iure agere debet: vt dicitur in l. vti frui. in prin. §. si vsusfru. pet. & facit tex. in l. cū te. C. si cer. pe. vbi duo mutuo dederunt centum, vnusquisq; quinquaginta: non potest vnus agere nisi pro sua parte nisi mandatum habeat: & tunc agit partim nomine suo, & partim nomine alieno: etiam in eodem libello; vt not. Bald. ibi: & ad idem tex. in l. planè. §. fami. ercisc.

¶ † Et licet nomine alieno quis secundū regulam agere non possit, quandoq; tamen quis agere potest nomine proprio ad vtilitatem alterius. l. non solum. §. interdum. de procura.

¶ Et licet nomine alieno quis agere non possit, vt hîc: † nomine tamen alieno quis potest defensionem suscipere; etiam inuito auctore: vt no. per gloss. in l. Iulianus. §. qui satis. cog. vbi Angel. limitat nisi animo nouandi suscipiat defensionem: quia hoc, inuito auctore non potest, de quo not. Bar. in l. solutionem. de solu. & sicut defensor admittitur super tota causa: ita super vno articulo: vt no. Bar. in l. ij. in fi. C. de neg. gest.

Et regu

¶ Et regula fallit in coniunctis. l. exigendi. C. de procu. l. sed & hæ. ff. de procura. declarando: vt dixi in. c. cum. M. de constitu. col. iij.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Consuetudo semel firmata non tollitur licet bis contrafactum sit.
2. Consuetudinem facientes si contrarium actum faciant, illi derogare videntur.
3. Vltima possessio simpliciter attenditur.

§. TEMPORALIS.

TEMPORALIS permutatio ius provincie non innouat.

NOT. ex tex. secundum † glo. quod consuetudo si firmata sit, nō tollitur: licet semel vel bis contrafactum sit, & not. Bar. hīc: & pro ista glo. Bald. not. tex. in l. fi. C. de serui. & aqua. in princip. cum similibus: vt tradit Alex. in l. ij. in principio. ad finem. §. soluto matrimonio. & latè Fel. in. c. cum accessissent. in vltima charta. in ver. septimò limita. de constitutionibus. & dixi ibi addendo Card. in consi. cxxxj. videndum est primo. in fine. Abb. in consi. xciiij. videtur primo. in fin. lib. primo. Alexan. in consi. v. si vera sunt. lib. v. col. iij. Aret. in consi. xxij. in præsentī consultatione col. fina.

¶ Et ista conclusio limitatur non procedere, † quādo illi inter quos inducta fuit consuetudo collegialiter & scienter facerent actum cōtra consuetudinem: quia tunc in illo actu videretur derogatum cōsuetudini: vt not. Abb. in. c. pro illorum. in vltimo notabili. in fine. de præbendis, & dixi in dicto capitulo cum accessissent.

¶ Secundò fallit in consuetudine, quæ non requirit præscriptionem, videlicet in consuetudine patrisfamilias, quia vltimus actus attenditur secundum Baldum in. c. j. §. notandum est. columna secunda. qui feud. dare possunt. vbi alleg. l. mella. §. primo. de alimentis & cibarijs legatis. de cuius intellectu dixi in rubrica de consuetudinibus.

¶ Tertiò † non habet locū in possessorio, quia vltima possessio simpliciter attenditur: & ita glo. istam limitat Bald. in. c. j. de cog. feu. col. j. dicens illam procedere in petitorio & non in possessorio. allegat not. per Ioan. and. in. c. cum ecclesia. de elec. & idem Old. in consil. cccxij. thema quæstionis. circa fi. vbi alleg. tex. in. c. cum ecclesia sutrina. de causa pos. & proprie. & Fede. in consi. ccxxxiiij. super primo. in. j. dubio. Calde. in consilio. xij. in titu. de iu. patro. & idem Abb. in cōsil. liij. videtur primo. col. ij. lib. j. vbi allegat. c. consultationibus. de iure patro. & c. querelam. de electio. & dixi in consilio. cxxix. & consilio. cxxxiiij.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Mutus quòd possit procuratorem constituere item & matrimonium contrahere. nu. 2.
- 3 Mutus & surdus, non prohibentur donare.
- 4 Mutus quòd possit pacisci.

REGVLA CXLV. VLPPIANVS.

VBI non uoce, ^a sed præsèntia opus est: mutus si intellectum habet, potest uideri respondere. Idem in surdo: hìc quidem & respondere potest.

A Voce. Vt in stipulationibus in quibus mutum contrahere est prohibet. tñ per. l. j. ff. de verb. oblig. & ratio est, qd stipulatio conficta non potest nisi utroq; loquente. ppter quod etiã mutis prohibitum: in quibus verò horum defectus nō requiritur, (hàbitales alioqui intellectus) recipiuntur ut hìc, Pet. Corneus.

G L O. restringit tex. vbi præsèntia necessaria sit. Sed tamen tex. videtur cōsiderare præsèntiam pro intelligentia: ut in l. coram. de verb. sig. & intentio regulæ fuit dicere, quòd vbi non est opus verbis sed consensu & intelligentia, mutus obligari pōt secundum primū intellectum glo. ¶ Et ideo mutus procuratorem constituere potest. l. mutus. in prin. de procu. & hæredes institui possunt. l. j. §. mutus & surdus. de hære. insti. hæreditatem adire possunt. l. mutum. §. de acquir. hæreditate. in prin. & tñ matrimonium contrahere possunt. l. mutus. de iure do. c. cum apud. & in c. tuæ. de sponsa. ¶ Et mutus & surdus donare non prohibentur. l. qui id quod. §. mutus. §. de dona. Et mutus tñ pacisci potest. l. itē quia. ff. de pactis. Et ista declarari & suppleri debent: ut per Alex. in l. j. in prin. de verb. oblig.

Philippus Decius.

§. FVRIOSVS.

FVRIOSVS absentis loco est. Et ita Pōponius lib. j. Epistolarum scribit.

V I D E dicta suprā in regula: in negotijs.

NOTABILIA.

- 1 Rei fauorabiliore sunt, etiam si probationes actoris in aliquo excedant.
- 2 Absens licet condemnari non possit, si tamen de eius innocentia constat potest absolui.
- 3 In fauorem lisci, in dubio pronuntiandum est.
- 4 In præparatorijs iudicijs, magis actori quàm reo faueri.
- 5 In medio causæ, à pari procedunt actor & reus.
- 6 In pœnis nocentem melius est absolvere, quàm innocentē condemnare.
- 7 Qui malæ conditionis est & famæ, in incertitudine pro veritate

te habenda, torqueri potest.

8 Damnatum ad mortem (si de innocentia protestetur, & miraculose cadat) absol-
vendum.

REGULA CLXVI. CAIVS.

FAVORABILIORES rei potius quàm actores habentur.

FA C I T tex. in l. Arrianus. de actio. & obli. & in reg. cum sunt par-
tium iura. eo. tit. in. vj. & in. c. inter dilectos. in fi. de fide instru. & in. c. ex
literis. de proba.

¶ Et ibi ampliatur regula, etiam si probationes ex parte actoris in ali-
quo excedant: quia tamen in fauorem rei pronuntian- dum est: vt Abb. ibi
dicit per glo. quæ habetur in. c. clerici. lxxxj. dist. quod declarandum est
vt dixi in. d. c. ex literis. col. ij.

¶ Et per istam regulam officium iudicis, magis exuberat in absoluendo:
ideo licet absens non possit condemnari. l. absentem. §. de pœnis. l. ab-
sentem. C. de accusa. tamen si apparet de innocentia, absolui potest: vt no.
Ant. de but. post Io. and. in. c. veniens. col. j. de accusa. & sequitur Barth.
verò. in consi. xlj. licet inuitus. col. fi. in prin.

¶ Et ista regula ampliatur, vt procedat etiam si reus efficiatur actor, per
accidens: vt quia debitor prius appareat & petat actori perpetuum silen-
tium imponi: nam per hoc tamen actor non efficitur. Sed habet præro-
gatiuam regulæ quod in dubio reus absoluitur: ita not. dicit Ant. de
but. in. c. in præsentia. in. vj. no. per illum tex. de proba. facit quod not.
voluit glo. iij. in. c. ex insinuatione. de procu. & quod not. per gl. & doc.
in. c. significauerunt. de excep. glo. & Bar. in l. circa. in fi. §. de proba.

¶ Et ista regula non procedit, in causis fauorabilibus: puta in liberta-
te, dote, & similibus: quia fauor causæ præualet fauori rei. c. fi. de re iu. l.
inter pares. §. de re iud. & in l. Iulia. §. de manumif. not. per glo. in. d. reg.
cum sunt partium iura. & inter alias causas fauorabiles, etiam est causa
fisci: in cuius fauorem in dubio est pronuntian- dum: vt not. Spec. in tit.
de teste. §. postquam. & Io. and. & Ant. de but. in. c. in nostra. de testi. cū
fimi. vt tradit Alexan. in l. j. in prin. §. solu. matri. & vbi respōdet ad tex.
qui videtur esse in contrarium in l. non puto. §. de iu. fisci. de cuius intel-
lectu dictum fuit. §. in regula in ambiguis. §. cod.

¶ Item regula procedit, vbi agitur de decisione causæ: quia tunc in du-
bio absoluitur reus per iura. §. allegata: secus autem est in præparatorijs
iudiciorum, in quibus magis fauetur actori quàm reo: vt not. Barto. per
illum tex. in l. de die. §. qui satisfd. cog. l. si quis intentione. & de iudi. &

not. per gl. in. c. cum ad sedē. de rest. spo. in verbo cū pertinētis. & in. d. reg. cum partium iura. & Bart. in l. inter stipulantem. §. j. de verb. oblig. ¶ Et in medio causæ à pari procedunt actor & reus: secundū gl. in locis præallegatis. Sed in contrariū facit: quia reus nō tenetur edere actori ad probandū eius intentionē. l. j. l. qui accusare. C. de edendo. & tamen actor tenetur edere res, ad probandū eius exceptionem. l. non est nouū. C. de edendo. Et sic in editione & probationibus quæ videntur esse in medio causæ magis fauetur reo quàm actori. Sed potest respōderi quòd probationes respiciunt decissionem causæ: quia actore nō probante, reus absoluitur. l. qui accusare. C. de edendo. vnde sicut reo in decissione causæ magis fauetur: ita videtur in probationibus: in alijs medijs exceptis probationibus videtur procedere gl. in. d. c. cum ad sedē. vt latius dixi in. d. l. non est nouum. reprobandō ea quæ ibi Moderni dicunt.

¶ Et ad regulam nostram facit text. in l. absentem. §. de pœnis. vbi regula tradit † in pœnis quòd melius est nocentem absolvere, quàm innocentem condemnare. Et ideo si vnus percussus fuit à pluribus: & vno tantū letali vulnere mortuus sit: & ignoratur à quo illatū sit, non possunt condemnari omnes de homicidio per. d. l. absentem. & latē concludit Alex. in consi. xv. viso processu inquisitionis. lib. j. & idē Pet. de anch. in consi. cxxvij. nos Bartholomæus de Sali. vbi allegat. d. l. absentem. & glo. quæ idem tenet in l. item mella. §. sed & si seruū plures. in gloss. j. §. ad leg. aquil. & refert etiam Dy. ita consuluisse. & idem Ro. concludit in consi. cccj. eo præsupposito. & Rapha. cu. in consi. cxxxiij. visis. & idem Alex. in consi. xiiij. ponderatis narratis. col. iij. lib. iij. vbi approbat opin. Dyn. quam Barto. videtur reprobare in l. si in rixa. ff. de sica. col. fi. & in consi. xliij. copiosè adeò scriptum. lib. iij. & idem Spec. in tit. de homi. §. j. ver. pone quòd quatuor. refert & sequitur Imo. in clemē. vnica. de homi. col. fina. vers. ij. quærit.

¶ Et de intellectu. d. l. absentem. vide Archi. xxij. q. iij. c. vlt. quem refert Floria. in. d. l. item mella. §. sed & si plures. col. iij. ver. adde tamen. suprà ad leg. aquil. vbi dicit quòd illa lex intelligitur, quando aliqui erāt innocentes: & hoc non potest verificari quando omnes percusserunt. Sed potest responderi, quòd licet omnes percusserint, & non sint innocētes, absolutè possunt dici esse innocētes quo ad pœnam homicidij, prout doctores loquuntur in locis. §. allegatis.

¶ Notandū tamen est singulariter, † in tali incertitudine ad veritatem eruendam poterit torqueri ille qui est malę conditionis: & famę secundum Sali.

dum Sali.in l.fi. C.de quæstioni.col.fi. in ver.idem dico si delictum incertum sit,

¶ Et per.d.l.absentem. Et suprâ dicta post longam disputationem concludit Lucas de penna in l.fi quis fortè. quæ est.l.j. C.de deser.& occulta.eo.lib.xij.col.vij.ver.sed pone damnatus est aliquis, in fi. + quòd damnatus ad mortè si dum laqueo fuit suspensus:& fracto laqueo cecidit in terram,credendum illud factum miraculosè in dubio,cum ipse protestatus fuisset de innocentia : & concludit illum esse liberandum.quod not. Philippus Decius.

N O T A B I L I A.

1. Emptor propria autoritate rem accipiens,prædo dicitur.

2. Prædo quot modis dicatur.

N E M O prædo est, qui pretium numeravit.

ET hoc etiam videtur habere locum, si quis sciens rem alienâ emit.l.etiâ. §. si quis sciēs. §. de peti. hære. + si tamē emptor propria autoritate rem veditam accepit, dicitur prædo.l.fi ex stipulatione. de acq. pos.

¶ + Et quatuor modis dicitur prædo. vide in summa Angel. in ver. prædo, & non dicitur prædo qui possidet, & non potest rationem possessionis suæ assignare. vt not. Ang. in l. pro hærede. in prin. §. de pet. hæred. Et prædo perdit meliorationes rei. vt not. Ang. in l. ex argēto. §. de condi. furti. & de prædone vide dicta Alexan. in. d. l. ex stipulatione. de acqui. posses. & Lucam de penna in l. ab his. C. de nauicu. lib. xj. Philippus Decius.

§. L O C V P L E T I O R.

L O C V P L E T I O R non est factus, qui liberum ac-
quisierit.

ET quando quis dicatur esse locupletior, vide dicta. §. in regula ex pœnalibus causis. eod. tit.

§. C V M D E L V C R O.

C V M de lucro duorum queratur, melior est causa possidentis.

V I D E dicta suprâ in reg. in eo quod. eodem tit.

Regu

A Prædonem describit idem Vlpia. in l. sed & si lege. ff. de peti. hæredi. §. quòd autē, eū esse qui inuasit bona cum nullam causam haberet possidentem. hic verò qui pretium numeravit, vel eam occasione possidendi nactus est. Prædo igitur dici non debet, imò emptor aut nō debitor &c. Pet. Coruesius,

CVM prætor in hæredem dat actionem, quatenus ad eum peruenit, sufficit si uel momento ad eum peruenit ex dolo defuncti.

SVFFICIT enim semel ad hæredem peruenisse: ut dicitur in l. videamus. §. quod met. causa. & hoc procedit, quādo ex delicto defuncti peruenit: secus in alio bonæ fidei possessore: quia tunc distinguitur: ut per Bart. in l. si ipsa res. ff. quod metus causa.

¶ Et not. hīc quòd sufficit aliquid momento fieri. vide similia ut dixi in l. si tibi. in ultimo notabi. si cer. pet. Philippus Decius.

IN pari causa, possessor potior haberi debet.

FACIT tex. in §. cōmodum. insti. de interdic. in c. ex literis. de pba. ¶ Et ubi res dubia reperitur, melior est conditio possessoris: ut per glo. in c. nulli dubium. xij. q. v. & in no. q. tradit Bald. in c. capitulum. col. j. de rescrip. Bar. in l. j. §. non aut. ff. de secund. tabu. & in l. si inter. de reb. dub. cū si. ut tradit Andr. sicu. in c. j. chart. penul. de pba. & reassumunt Moderni in l. j. ff. solu. matri. NOTABILIA.

- 1 Succesor in prælatura, quòd non censeatur eadem persona cum antecessore.
- 2 Ad quem bona vniuersalia perueniunt, loco hæredis est.

§. HI QVI.

HI QVI in uniuersum ius succedunt, loco hæredum habentur.

NAM quod dicitur de hærede, idem est in alijs successoribus vniuersalibus. l. itē veniunt. §. si. de peti. hære. † Nota tamen, quòd successor in prælatura non censeatur eadem persona cum antecessore: ut not. Bald. in c. ij. ver. iij. not. qui succe. tene. vide tamen Abb. in c. significauit. de rescrip. col. ij. ubi arguit in contrarium. Sed concordari potest distinguendo: ut per Abb. in c. j. de sol.

¶ Et ista regula, pōt etiam in fisco verificari, qui est loco hæredis. l. si ut proponis. C. de bo. pperi. l. si marito. in principi. §. sol. mat. l. ij. C. ad. l. Iul. de vi. no. Ro. in consi. ccclxxij. in dubitatione. & consi. xcij. visis. col. ij.

¶ Et generaliter † ille ad quem bona vniuersaliter perueniunt, est loco hæredis: ut gl. dicit in l. non intelligitur. §. cum ex causa. in verbo pertinent. de iure fis. ubi Barto. cum simi. ut tradit Alex. in l. marito. in principi. §. alleg. dixi in c. quia quinq; de iud. co. pe. Et ideo ille apud quē hæreditas dimittitur, etiā absq; pacto tenetur creditoribus satisfacere: quia nō mē hæreditas hoc importat. gl. & Bar. & doc. in l. debitor. in fi. C. de pac.

Philippus Decius.

Regula

Nihil dolo creditor facit qui suum recipit.

VIDE dicta suprà in regula, nullus videtur dolo facere. §. eod. tit.

§. CVM PRINCIPALIS.

Cum principalis causa non consistit: nec ea quidem quæ sequuntur, locum habent.

VIDE dicta suprà in regula cum principalis.

NOTABILIA.

- 1. Poena vna electa, alia tollitur. secus si sint plures tituli criminis. nu. 2. & 4.
- 2. Quando plures actiones ex eodem delicto competunt, vna tollit aliam.
- 3. Semel absolutus, non debet vltcrius molestari.

REGVLA

CLXXI.

VLPIANVS.

NVNQVAM actiones præsertim poenales de eadem re concurrentes, alia aliam consumit.

ET loquitur de eadem re: & eodem facto. & idem tex. habetur in. §. fi. insti. si quadru. pau. fecif. & in. d. l. nunquam. de acti. & oblig.

¶ Et regula intelligitur, quòd ÷ vna aliam nō consumit quominus concurrant & simul competant. Sed vna electa, alia tollitur. l. idem ait. in fi. §. nau. cau. stab. ibi: alterutra contentus esse debeat. & in l. licet. §. possu. mus. eo. tit. ibi: vna contenti esse debemus. & in l. plura. in prin. de act. & ob. facit tex. in l. quod in hæredem. §. eligere. de tribu.

† Et hoc absolutè procedit quando plures actiones ex eodem facto competūt: & vnus est titulus criminis: secus si sint plures tituli criminis, quia tunc electa vna, altera non tollitur in eo quod excedit. l. j. §. vi bo. rap. l. j. §. arbo. fur. ces. & in l. qui seruū. de act. & obli. no. in l. cū ex vno. eo. tit.

¶ Et prædicta habent locum, † quando sunt plures actiones quæ ex eodem facto & delicto cōpetunt: secus si ex diuersis factis & delictis oriantur: quia tunc vna aliam non tollit. l. nunquam plura. de priua. deli. & ita breuiter colligitur ex dictis Bar. in l. j. §. vnde quæritur. col. fi. de publi. vbi latius ipse insistit. & latius distinguit Ang. aret. post Ioan. fab. in. §. fi. instit. si quadru. pau. fe.

¶ † Et q̄ supradictum est, q̄ vna electa altera tollitur, habet locū etiam si in actione electa succubuit: quia exceptio. rei iudicatæ obstant etiam in alia. vt no. Bar. in l. hoc edicto. in verfi. scđo quærit Dy. de publi. † quia semel absolutus, non debet vltcrius molestari. c. de his. de accusa. cum simili. vt dixi in consilio. ccxxvij. in prin.

Philippus Decius.

Notabi

NOTABILIA.

- 1 Pro possidente damnatur, etiam qui dolo noluit possessionem acquirere.
- 2 Si prælatus desijt dolo possidere, non præiudicat ecclesiæ.
- 3 Statutum de possessore, an locum habeat in eo qui dolo desijt possidere.

REGVLA CLXXII. PAVLVS.

QVI DOLO desierit possidere, pro possidente damnatur: quia pro possessione, dolus est.

E ADEM regula habetur in. l. parem. j. eodem. & in regu. pro possessore. eodem titu. in. vj. vbi glo. plura exempla ponit: & pro regula adde text. in. l. j. §. toties. versi. sed & si possideat. §. si quis omis. cau. testa. † vbi regula ampliatur, etiam in eo qui dolo noluit possessionem acquirere. & in. l. etiam. §. is qui dolo. de petit hæred. & ibi quòd licet agatur contra illum qui dolo desijt possidere, non tamen liberatur ille qui possidet. Et si possessor velit iudicium suscipere, liberatur ille qui dolo desijt possidere.

¶ Et contra illum qui desijt possidere datur utilis: vt not. per glo. hñc: & declarat Bar. in. l. quanquam. §. Iulianus. de aqua plu.

¶ † Et si prælatus desijt dolo possidere. hoc non nocet ecclesiæ. no. per glo. in. d. regu. pro possessore.

¶ † Et statutum de possessore, an habeat locum in eo qui dolo desijt possidere. Ioan. andr. in regu. pro possessore. & vide dicta per Aret. in rub. de acquiren. possessio. colum. fin. vbi disputat, an statutum de possessore, habeat locum in eo qui habetur pro possessore, contra quem datur utilis actio non directæ, prout in isto casu contingit.

Philippus Decius.

REGVLA

CLXXIII.

CAIVS.

IMPERITIA, culpa adnumeratur.

VIDE dicta in culpa est. §. eo. Et ideo medicus de imperitia, tenetur l. illicitas. §. sicuti. de offic. præsi. cum simi. alleg. in glo. adde text. in. l. qua ratione. §. si. ad legem aquiliam. & facit tex. in. l. ij. ff. quod quisque iuris. Excusatur tamen medicus, qui diligentiam adhibuit secundum præcepta artis. c. ad aures. de ætate & qualitat. & c. tua nos. de homi. & ibi Inuo. & not. Ange. areti. in. §. præterea si medicus. instit. ad legem aquiliam. & de imperitia aliorum, notat Feli. in. d. c. tua nos. in princ. Et ad regulam facit text. in. l. Iulianus. §. quid tamen. ff. de actio. empt. vbi non debet quis quod ignorat, facile asseuerare.

Philippus Decius.

REG.

MELIOR CONDITIO nostra per seruos fieri potest: deterior fieri non potest.

REGVLA ista declaratur in. l. fin. C. de acquir. posses. & vide quæ dixi in. l. seruus. C. de pactis.

¶ Et idem in alijs personis, quæ meliorem conditionem alterius facere possunt: deteriore non possunt. c. j. §. e contrario. de inuesti. de re alie. factis.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1. Lucri cessantis & damni emergentis, non est par ratio.
- 2. Alienatio dicitur, etiam repudiatio legati.

NON FRAVDANTVR creditores, cum quid nõ acquiritur à debitore: sed cum quid de bonis diminuitur.

ET ISTA differētia sæpenumero fieri solet: quia † nõ est eadē ratio lucri cessantis & damni emergentis. l. qui autem. in princ. §. de his quæ in frau. credit. qui in terminis huius regulæ loquitur. & ad idem text. in. l. j. §. confertur. §. de colla. bon. in. l. si sponsus. §. si maritus. el. ij. de dona. inter virum. in. l. si. §. licentia. el. j. C. de iur. delib. Et vide quæ allegavi in. c. ecclesia. de consti. char. si. col. ij. vers. tertio prædicta conclusio. & adde tex. in. l. j. §. vtrum. §. si quid in fraud. patro. cum simi. vt per glo. in. l. qui autem. in prin. alleg. §. & dixi in. l. seruus. C. de pact.

¶ Et regula ista limitatur non procedere in casibus, in quibus de natura contractus quis tenebatur acquirere: vt not. Bart. in. d. l. qui autem. in princ. & latius idem Bart. in. l. j. §. non quærimus. §. si quis omis. cau. testa. & vide tex. in. l. magis puto. §. fundum. de re. eorum. vbi † repudiatio legati, dicitur alienatio. vnde regula videtur procedere in his quæ contra ius commune conceduntur. aliàs secus.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1. Quis ex eodem factio, non debet commodum & poenam pati.
- 2. Poena immunitatem non tribuit.

§. NEMO EX SVO DELICTO.

NEMO EX suo delicto, meliorem suam conditionem facere potest.

VLTRA iura alleg. in glo. vide tex. in. l. si ab hostibus. §. j. ff. sol. mat. ibi: non

ibi: non enim æquum est, virum ob facinus suam dotem lucrifacere. † & ad hoc facit, quia quis eodem facto non debet pœnam & commodum reportare. l. siue hæreditaria. & ibi glo. de neg. gest. † & pœna immunitatem tribuere non debet. l. relegatorū. §. si. de inter. & releg. in. l. si cui. & ibi glo. §. ex qui. cau. ma. in. l. ita demum. in princip. §. de arbit. ibi: ne quis doli sui præmium ferat.

Philippus Decius.

REGVLA CLXXVI. VLPIANVS.

EA QVAE ad dandum impossibilia sunt: uel quæ in rerum natura non sunt, pro non adiectis habentur.

VIDE dicta suprâ in regula, impossibilium.

NOTABILIA.

- 1 Idem iudicatur de bonæ fidei possessore fundi, quod de domino fundi.
- 2 Bonæ fidei possessor quò ad fructus penè est loco domini.
- 3 Appellatione domini non continetur qui bona fide seruit.
- 4 Bonæ fidei possessor, est loco domini, si non adsit dominus.

REGVLA CLXXVII. PAVLVS.

BONA FIDES tantundem possidenti præstat quantum ueritas: quoties lex impedimento non est.

ADDE tex. in. l. magis puto. §. j. de reb. eo. † ubi idem iudicatur de fundo bonæ f. possessio. qd' de domino fundi, vt alienatio fieri nō possit. & in. l. quoties. de noxa. §. j. l. si postulauerit. §. de eo. ff. de adult. tex. tamen in. l. bonæ fidei. in princ. de acquiren. re. domi. † dicit quòd bonæ fidei possessor, quo ad fructus penè est loco domini. & tex. in l. j. §. j. §. alleg. expressè dicitur † quòd domini appellatione, non continetur ille qui bona fide seruit. Ang. ibi concludit quòd † bonæ fidei possessor est loco domini, si non apparet quis dominus sit, aliàs secus.

Philippus Decius.

REGVLA CLXXVIII. VLPIANVS.

QVI AVCTORE iudice comparauit, bonæ fidei possessor est.

VIDE dicta suprâ in. l. non videtur. §. qui iussu. §. eodem.

REGVLA CLXXIX. PAVLVS.

OMNIS hereditas quamuis postea adeatur, cum tempore mortis tamen continuatur.

VIDE suprâ in. l. omnia ferè.

NOT

NOTABILIA.

Actio furti non crescit ex assidua contrectatione furis.

Furti actio augetur, si res furtiua facta sit pretiosior.

§. NVNQVAM.

NVNQVAM ex postfacto crescit, præteriti delicti æstimatio.

EXEMPLVM secundum glo. habetur in. l. ei qui furti. in princ. §. de furt. vbi † actio furti non crescit ex assidua contrectatione furis. & facit ad quæstionem Bar. in. l. si dominium. §. de furt. cum simi. Sed contra regulam facit text. in. l. si furti. in princip. de furt. † vbi augetur furti actio, si res furtiua facta sit pretiosior. ad idem tex. in. l. in faciendo. §. infans. de furtis.

REGVLA

CLXXX.

CAIVS.

OMNES actiones quæ morte aut tempore pereunt, semel incluse iudicio, saluæ permanent.

VIDE dicta suprâ in. l. non solet. & in. l. pœnalia. §. eodem.

§. NON VIDETVR.

NON VIDETVR perfectè cuiusque id esse, quod ex causa auferri potest.

VIDE dicta suprâ in. l. neque pignus. §. eodem.

NOTABILIA.

1. Absenti causa reipublicæ, datur restitutio contra fiscum.

2. Primum decretum etiam contra absentem reipublicæ causa, interponi.

REGVLA.

CLXXXI.

VLPIANVS.

ABSENTIA eius qui reipublicæ causa abest: neque ei, neque alijs damnosa esse debet.

PRIMO ipsi non debet esse damnosa: † & ideo illi datur restitutio etiam contra fiscum. l. neque. C. de restit. mili. Et etiam contra alium absentem causa reipub. datur restitutio. l. fid. §. ex quib. cau. ma. Et non solum pro damno: sed etiam pro lucro, quod cessauit, datur resti. l. non solum. §. si. l. si quis titio. §. fin. ex quib. cau. ma.

¶ Limitatur tamè regula non habere locum, † quo ad primum decretum quod etiam contra absentem causa reipub. interponitur si non defendatur. l. ignorare. C. de restit. milit. Secundò regula intelligitur, quando fuit læsus in omittendo. Secus si faciendo. l. quæ à patre. & ibi Pau. de cast. declarat. C. de resti. mili.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Regula quod contra, in quibus locum habeat?
- 2 Quando statutum fundatum est sola voluntate, non proceditur de similibus ad similia.
- 3 Consuetudo erronea, non valet.

REGULA CLXXXII. PAVLVS.

QUOD contra rationem iuris receptum est, non est producendum ad consequentia.

AD IDEM text. in. l. quod verò. §. de legi.

¶ Et ista regula maximè habet locum quando illa lex recepta contra rationem iuris, non esset fundata in ratione: sed errore quodam introducta: vt est text. in. l. antepenul. quæ incip. q. nō ratione. §. de leg. facit quod nō. Bal. in. l. iij. col. ij. C. de iur. dot. vbi inquit † quòd quādo statutum est fundatum in sola voluntate, non proceditur de similibus ad similia: & in. d. l. q. non ratione. dum inquit quòd non ratione, sed errore introductum est, & consuetudine comprobatum non extenditur ad similia, intelligitur de errore iuris: quo casu valet consuetudo: vt ibi præsupponitur.

¶ Secus si errore facti, hoc introductū fuisset: quia non valet consuetudo: vt not. Pau. de cast. in. d. l. de quibus. in colum. fin. quia tunc deficit consensus.

¶ Et in effectu Bar. idem dicit in. l. iij. §. si. de sup. leg.

¶ Sed quantum ad regulam nostram: & l. quod verò. ista iura intelliguntur, quando aliquid est constitutum contra regulas iuris: quia ponitur vna exceptio à regula: & talis exceptio potuit tamen fundari ratione: & tunc non extenditur ^a si materia sit odiosa: aliàs secus: vt tradit Pau. de cast. in. l. neque. ff. de legi. & vide quæ dixi in casibus exceptuatis in. l. j. de reg. iur.

A ¶ Extenditur. Vide Dy. in regula, in arg. & in eius addi. isto titu. lib. vj.

§ VNI DVO.

VNI, DVO pro solido hæredes esse non possunt.

ADDE tex in. l. iij. §. e contrario. §. de acquir. posses. in. l. si vt certo. §. si duobus vehiculum. supra commo. in l. duo. de preca.

NOT

NOTABILIA.

- 1 Qui tacet nihil dicit, ex quo consentire non videtur.
- 2 Tacere, medium est inter consentire & contradicere.
- 3 Tacens in statuto, quod consentire non dicatur.

REGVLA CLXXXIII. PAVLVS.

QVI TACET non utique fatetur: sed tamen uerū est, cum non negare.

EADDEM regula habetur in regula, is qui tacet. eo. tit. in. vj. Et vera est ista reg. † quia qui tacet, nihil dicit: unde non videtur consentire, nec contradicere: & exemplum est secundum gloss. hic, in. l. j. §. scientiam. de tribu. Et est simile inter velle: nolle, & non velle: vt dixi suprà in regula eius est velle. *in iudicialibus contradicere videtur l. qui uult, ff. de iur. i. in vtriusque iudicialibus perus iudicialibus. Reg. l. i. c. 2. velat. quia dicitur cautio. c. 2. de accus. l. i. §. 1.*
¶ Et quantum ad regulam dicit Barto. in. l. quæ dotis. colum. penul. soluto matrimonio. † quod verè loquendo, tacere^a est medium inter consentire & contradicere. & not. per glo. in clement. sæpe. in. §. in verbo contradicentibus. in fin. de verbo. signifi. vbi Cardin. in prin. & Abb. in. c. nonne. de præsumpt. colum. ij. dicit quod tacens propriè, non consentit nec contradicit. & idem Felinus ibi in secunda colum. in versi. prima regula est tacens. ex quo infert † quod tacens in statuto, non dicitur consentire: & sentit Bald. in. l. ij. §. voluntatem. solut. matrimo. Et adde quod in nota. q. istam conclusio- nem sequitur Soc. in confi. clxvj. non inutilis. colum. iij. versi. secundò probatur.

NOTABILIA.

- 1 Mala fides defuncti, quod hæredem præscribere impediatur.
- 2 Vitia realia, in quolibet successorem transeunt.

REGVLA CLXXXIII. VLPIA.

QUOD IPSIS qui contraxerunt obstat, & successoribus eorum obstat.

REGVLA de plano procedit in successoribus^b vniuersalibus: inde † mala fides defuncti, impedit hæredem præscribere. l. cum hæres. de diuer. & tempo. præscript. cū sim. vt dixi in cōfi. cclxxij. in char. iij. in. j. facie. Et hoc an habeat locum in successione beneficij. Bar. in. l. j. col.

A Tacere. Idē Dy. in reg. que hic alle. i princ. de quamateria vide longas remissiones p. ei⁹ addi. in regu. q tacet. & vltra eū Soc. in trac. fallen. in regu. cccxciii. & regu. cccxcv. la. in. §. i. tē seruia na. col. ix. ver. sed pulchrū du biū &c. & do. *Justil.* Philip. in cōf. *xi. d. hi* xcv. fi. co. ver. *xi. d. hi* nō ob. inci. in *xi. d. hi* ridicā esse. & *xi. d. hi* in. c. cū. M. de *xi. d. hi* cōfi. vj. col. v. *xi. d. hi* tertiò Abb. cō *xi. d. hi* cludit. et ibi Fe *xi. d. hi* liñ. xvj. co. qui ponit regul. cū fallen. & idem Feli. vbi ponit tres regu. i hac materia cū suis fallen. in. c. nō. ne. de præsump. & la. latē in. l. quæ dotis. hic alleg. vbi meli⁹ quā alius post Bar. examinat istā materiam co. ij. ver. quar tō vitimò. vsqz in fil. Hier. C.

B ¶ Successori bus. Add. Soc. in trac. fallē. in reg. cccclxxxix

A ¶ **Vitia realia.** Vitium rei qualiter sumatur, vide Pau. de cast. in l. fluminū. §. vitium autē. ff. de damno infecto.

ij. versicu. quæro vtrum. ff. de priua. delict. in l. qui opus. de oper. no. vide tex. in c. ij. de oper. no. & Abb. ibi. Et dicit Bar. in l. vitia. alleg. in gl. quod + vitia realia, a trans- eunt in quemlibet successorem: perionalia verò etiam transeunt in vniuersalem successorē, non in singularem. l. j. C. de long. temp. præscrip. Philippus Decius.

N **REG. CLXXXV. VLPIA.** **NON OMNE quod licet, honestum est.**

DE HOC suprā in l. semper in contractibus.

§. IN STIPVLATIONIBVS.

IN STIPVLATIONIBVS id tempus spectatur, quo contrahimus.

VIDE suprā eodem in l. quæ legata.

NOTABILIA.

- 1 Volenti, iniuria non fit.
- 2 Mulier committens adulterium, iniuriata non dicitur.
- 3 Si me volentē percussisti, actione iniuriarum agi non potest.
- 4 Filius exheredatus, de voluntate sua impugnare testamentum non potest.
- 5 Mulier transiens ad secunda vota de consensu filiorum, illis non facit iniuriam.
- 6 Contra Bartolum, q mulier iniuriata iniuriam non patitur.
- 7 Iniuria commissā in corpus, remitti non potest., & ibi ratio.
- 8 Conuenire quis non potest, vt alter habeat potestatem ad torturam pro crimine inueniendo.
- 9 Vnum indicium sufficere ad torturam, iudicis arbitrio.
- 10 Qui consentit, agere ad iniuriam non potest.

N **REGVL CLXXXVI. VLPIA.** **NEMO fraudare videtur eos, q sciunt & cōsentiūt.**

AD IDEM tex. in l. qui autem. §. præterea. §. de his quæ in frau. credi. cum simi. allegatis in glo. sicut etiam dicitur + quod volēti, non fit iniuria. l. j. §. vsque adeò. §. de iniur. & in regula, scienti. b eodem tit. in. vj.

¶ Et not. Bar. in l. quamuis. in fin. §. de in ius vocan. facit tex. in l. cum donationis. C. de transa. in l. nō putauit. §. si quis sua manu. §. de contratabu. + vnde in muliere, cum qua cōmissum est adulterium, nō est opus facere pacem: quia ipsa non est iniuriata: quæ voluit, sed tantū maritus:

vt not.

B ¶ **Scienti.** Vbi videas Dyn. & remis. per eius additiones.

vt not. Bat. in consi. clxxv. Domine potestas.

¶ Et si me volentē percussisti, nō pōt agi actione iniuriarum. vt no. Ang. in. l. si vnus. §. pacta. §. de pactis.

¶ Et ideo filius exhæredatus de volūtate sua nō potest impugnare testamentum: vt not. Bar. in. l. si quando. §. si. C. de inoffi. testa. cum simi. vt tradit Alex. in authen. non licet. colum. ij. C. de liber. præ.

¶ Sic etiam ista ratione † Mulier quæ transit ad secunda vota, de consensu filiorū,^a non incurrit pœnas quæ fauore filiorum imponuntur: quia illis volentibus nō fit iniuria. ita gl. cōcludit in authen. de non eli. secun. nub. circa medium. in verbo copulatur. quam pro singulari ibi no. Ange. in princip. in ver. & prædicta vera. & sequitur Roma. in consi. ccxix. ex themate. col. j. in ver. quartò idem probatur. & sufficit consensus etiam tacitus filiorum: vt no. Bal. in auth. ex testamēto. col. ij. versi. pone quòd ista Berta. C. de secun. nup. Alex. in consi. lxiiij. in dubitatione præmissa. lib. v. & idem tradit Ange. in consi. cccxcvj. doctōr insignis. col. ij. & dixi in consi. ccvj.

¶ Et regu. videtur procedere, nisi agat de fraude: vt quia quis cōsentiret in fraudem legis, vt not. Bal. b in. c. j. col. ij. versi sed nunquid. de plus peti.

¶ Item regula non habet locum in dolosa persuasione. l. j. §. persuadere. §. de ser. corrup. in. l. vnica. C. de rap. vir. & not. Dy. in. d. regu. scienti. & not. Bar. in. l. iij. §. si quis volentē. de lib. homi. exhiben. per illum text. de illo qui subducit puellam, & retinet illam in domo. & facit quod dicit voluntariè stare.

¶ Et per hoc videtur, quòd non bene dicat Bart. in consilio suprā allegato † quòd mulier adulterata non patiatur iniuriam. & licet Barto. in dicto consi. faciat differentiam inter mulierem raptam, & illam cum qua commissum fuit adulterium: talis differentia non videtur habere bonam rationem diuersitatis: quia consensus mulieris, non purgat vitium adulterij.

¶ Similiter regula non habet locum, † si iniuria inferatur in corpus: quia remitti non potest, cum quis non sit

A ¶ Filiorum.
Adde Socinū
in tract. fallen.
in reg. cclxxij.

B ¶ Baldus.
idem Iason in
l. cum donatio
nis. in prin. C.
de transact.

dominus membrorū suorū. l. liber homo. §. ad leg. aquil. ita Ang. dicit in. d. l. quāuis. & Bart. in l. j. §. vsq; adeò. §. de iniur. vbi dicit hoc esse verum, quando infertur in corpus, & cutis scinditur: secus secundum eum esset in alapa. Sed tamen ratio illa quòd non sit dominus membrorum suorum, etiam videtur habere locum in alapa: quia corpori infertur iniuria, licet cutis non scindatur.

¶ Et ista faciunt ad quæstionem not. quam tradit Paris de puteo. in tractatu de syndicato in pe. q. in vers. quæro de vna no. quæstione nobili & cui à plebeio erat imputatum delictum, quod nobilis negabat: & conuenit quòd torqueretur prius plebeius: dein de ipse nobilis: & post torturam plebei, nobilis recusabat torqueri contra conuentionem: asserendo conuentionem talem non valuisse: quia non erat dominus membrorum suorum. & Bar. contra glo. in l. interdum. §. qui furem. §. de furtis concludit, quòd quis non potest conuenire. vt alter habeat potestatem torquendi eum ad crimen inueniendum. & idem Bar. in l. cum seruus. ff. de condi. ob causam. & Flo. in l. in l. liber homo. la. j. in prin. §. ad. l. aquil. & facit quod not. Bart. in. d. l. j. §. vsq; adeò. de iniur. de rustico qui non potest pacisci quòd si reperiatur in vinea, quòd percuti possit. & Ang. aret. in tractatu maleficiorum: in verbo contra voluntatem dicti Titij. & idem dicit Ang. in l. si vnus. §. illud. ver. pacta. in fi. §. de pact.

¶ Hæc tamen & similia non faciunt ad propositum quæstionis: quia loquuntur vt quis torqueri possit à priuato eius aduersario. Sed in quæstione prædicta agitur quòd debeat torqueri à prætore & magistratu. concludit tamen Paris de puteo in loco præallegato quòd talis conuentionio non facit, quòd prætor possit illum torquære sine indicijs, & reliquit cogitandum.

¶ Et hoc idem tenet Franciscus brumanus in tractatu maleficiorum. in penul. char. in ver. insuper quæro. vbi dicit quòd licet Bar. in locis. §. allegatis loquatur, quando quis submittit se ad torturam priuati; idè tamen est si subiiciatur iudici; quia tali casu iudex esset vt priuatus: & ideo iudex non esset excusatus si virtute talis cōuentionis, torqueret sine indicijs. ¶ Sed certè non videtur torqueri absq; indicijs ex quo alter positus fuit ad torturam, & cum tormentis cōfirmavit quod prius dixerat & nam etiam vnum indicium sufficit arbitrio iudicis: vt no. Barto. in l. fi. col. iij. vers. sed quæro vtrum. §. de quæstionibus. Et prædicta procedunt in criminalibus. In ciuilibus verò, non deuenitur ad torturam in liberis hominibus. l. diuus Pius. de quæstionibus: vbi Barto. & ideo talis conuentionio

non

non valeret.

¶ Ultimò dictum est, quòd iniuria nō fit volenti: verum est quòd ille qui consentit agere non potest. Sed per hoc non tollitur quominus iudex pro interesse publico agere possit: vt no. Bar. in. d. l. j. §. vsq; adeò. in prin. de iniur. per l. qui cētū. §. qui vacantem. §. de vi publi. & l. iurifgentiū. §. si paciscar. §. de pactis. & idē Bar. in l. inter omnes. §. rectē. in versi. iuxta hoc quæro. §. de furtis. cū simi. vt tradit Ang. aret. in. §. j. insti. de obli. quæ ex delic. nascun. in glo. in verbo fraudulosē. Sed ista conclusio non videtur transire sine dubio: quia ex quo ille consentiendo videtur tollere quod non sit delictum, non videtur quod reipublicæ aliquod ius acquiratur: quia aliquod delictum non videtur commissum. Subtilis Decius.

NOTABILIA.

1. Seruus manumissus, reputatur nouus homo.
2. Factum in seruitute, liberto non prodest neq; nocet.

REGVLA CLXXXVII. PAVLVS.

QVOD quis cum seruus esset egerit, proficere libero facto non potest.^a

SERVVS manumissus, ⁊ nouus homo reputatur. l. qui res. §. aream. de solu. ⁊ & ideo factum ab eo in seruitute, illi liberto facto, non prodest neq; nocet. quod non proficit dicitur hīc. Et limitatur: vt in glo. & per Azonē in summa. C. an seruus ex suo facto Bal. in l. j. C. eod. tit.

A ¶ Non potest, quando ad id quod in seruitute fuissent, nihil iam attendatur: & etiam in seruis poenæ idē p̄ditū est vt elegāter Alcia. admonet. libro iiii. Parerg. ca. xxj. Pet. Corin.

REGVLA CLXXXVIII. CAIVS.

SEMPER generalibus, specialia insunt.

DE hac regula suprā in regula in toto.

NOTABILIA.

1. De toto ad partem procedit argumentum, vbi est eadem ratio. nume. 8.
2. In tempore de toto ad partem argui solet.
3. In exceptionibus valet argumentum de toto ad partem.
4. Regula de toto ad partem procedit in diuiduis.
5. Demonstratio in totum falsa, non vitiat.
6. Fallit vbi lex differentiam facit, de toto ad partem.
7. Fiscus rem alienam, in totum alienare non potest.
9. Argumētum de toto ad partem, an procedat de iure canonico.

CVIVS effectus omnibus prodest: eius & partes ad
uniuersos pertinent.

VIDETVR in effectu colligit argumentū de toto ad
partem, prout habetur in l. quæ de tota. §. de rei vendi. &
in l. qui scit, in prin. §. de vsur. cum si. allegatis ibi in glo. &
in l. an pars, & ibi Barto. §. pro derelicto in l. qui sine. vbi
Barto. §. de condi. sine causa. † sic etiam in tempore, a de to
to ad partem arguitur. l. si cui, in prin. in ver. proinde. &
ibi Bald. de leg. j. & facit tex. in l. tres tutores. & ibi Barto.
in primo no. §. de admi. tu. & pro regula etiam est tex. in
c. pastoralis. §. item cum in totum. de offi. dele. ibi glo.

A ¶ Tempore.
intellige in ma-
teria fauorabi-
li, secus in ma-
teria stricta. Idē
etiam quando
est eadē ratio,
ita Ias. ibi in d.
l. si cui, in j. col.
in, iij. notabili,

¶ Et ista regula procedit in toto integrali, vniuersali, &
generali: vt not. Bal. in l. conuenticulam. col. ij. C. de epif.
& cle. & procedit etiam in exceptione: vt not. Bal. in l. ij.
in fi. C. de non nu. pec. vbi per illum tex. dicit, † quod etiā
in exceptionibus habet locū argumentū de toto ad partē.

¶ † Et regula procedit in diuiduis. Secus est in indiuiduis:
vt no. Bar. per illū tex. in l. per fundum. §. de ser. rusti. præ-
dio. & idem Bar. in l. qui sine. ff. de condi. sine cau. vbi alle.
l. in executione. §. pro parte. de verbo. oblig. & Alb. in d.
l. quæ de tota,

¶ † Secundò regula fallit, in falsa demonstratione quæ si
in totum falsa sit, non vitiat. l. demonstratio falsa. de con-
di. & demon. & tamen si in parte falsa sit, vitatur lega-
tum: vt not. Alexand. post Cuma. in l. serui electione. §.
fi. b in fi. de leg. j.

B ¶ §. fi. Vbi
videas Ias. qui
tenet contra. in
v. col. vers. ego
teneo,

¶ † Tertiò regula non habet locum, quando lex expressè
facit differentiam inter totum & partem. vt probatur in
l. si dictum. §. in stipulatiōe. §. de euic. vbi de euictione agi-
tur, si homo in totum euincatur: secus si pro parte. † Et si-
secus rem alienam in totum alienare nō potest: secus si pro
parte aliena sit. l. j. C. de vendi. re. fisc. lib. x. quia in dictis
casibus: lex expressè constituit differentiam, inter totum
& partem: & ita videtur procedere quod. §. dictum est de
indiuiduis.

C ¶ Ratio, Idē
Ias. in d. l. serui
electione. §. si.
col. v. ver. con-
firmo. Imol. in
d. cle. ij. in, iij.
col. in prin.

¶ † Quartò regula procedit, vbi est eadem ratio: secus si
diuersa

diuerſa ratio ſit inter totum & partem: vt no. per glo. in l. qui hominem. in prin. §. de ſol. in cle. ſi. in verſi. defenſor. de reb. eccle. non alie. & not. Abb. in. d. c. paſtoralis. §. item cum in totum. in ſi. & idem Bart. dicit in l. iuriſgentium. §. adeò. in pe. oppo. §. de pac. & Albe. idem concludit in. d. l. quæ de toto. & in ver. argumentũ. in diſtionario, vt no. Aret. in confi. clxiiij. diligenter. col. iij. ver. nõ obſtat ar. Et ſub iſta limitatione omnes aliæ reduci poſſunt. & ideo† in papa non valet argumentum: in totum tollere nõ poteſt, ergo nec pro parte in hiſ quæ ſunt de iure diuino: quia non eſt eadem ratio: vt ex pluribus Feli. deducit in. c. ſi. col. ſi. de maio. & obe.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1. Hæres qui habet lucrum ex perſona defuncti, eius factò contrauenire non po-
teſt: limitauit nume. 2.
- 2. Vtens adminiculo ex perſona alterius, cum ſua cauſa & ſuis vitijs vti debet.
- 3. Clerici vtentes ſtatutis laicorum, eo modo quo ſtatutum loquitur vti debent.

REGVLA

CXC.

VLPIANVS.

Ex qva perſona quis lucrum capit, eius factum præſtare debet.

CONCORDAT l. cum à matre. C. de rei ven. vbi † hæres qui habet lucrum ex perſona defuncti, eius factò contrauenire non debet. ad idem tex. in l. ſi ab eo. C. de neg. geſt. in l. vxor. C. de bo. auto. iudi. poſſi. in l. ſi tertius. §. ſi. de aqua plu. arcen. Et ſecũdum iſtam regulam arguit Pau. de caſt. in confi. xvij. in cauſa quæ vertitur. col. iij. Fulg. confi. lxxvij. paterfamiliàs. col. ij. Cuma. in confi. xxxiiij. quidam. Rom. in confi. xviiij. viſa facti narratione. col. ſi. & dixi in confi. clxxxiiij. in ſi.

¶ Et iſta regula limitatur non procedere, † quando hæres facit inuenta-
rium, quia tunc contrauenire poteſt: vt no Bald. in l. qui ſe patris. col. x. verſi. item quæritur, C. vnde liberi. de quo dictò Alex. variavit in confi. xix. ſuper eo. col. iij. lib. v. & in confi. xxviiij. in cauſa & lite. col. penul. lib. v. latè dixi in confi. clxxxv. in prin. col. penul.

¶ Et quod dictum eſt de inuentario, videtur intelligẽdum quando hæ-
redi nihil remaneret de bonis defuncti: vt not. dicit Imo. in. c. ex parte. col. viij. ver. ſed aduerte. quia Iaco. de bel. de feudis.

¶ Et regula etiam limitatur, vt per Alex. in confi. cvij. viſo proceſſu. lib. iij. col. j. & ij.

¶ Et in confi. xviiij. attẽtis narratis. in. ij. dubio. lib. v. & per Bal. in confi. ccxv. proponitur. lib. ij. & Bal. in l. ij. in ſi. C. de inoffi. dona. & etiã Imol. in. d. c. ex parte. col. viij. in alio verſi. ſeq. Sed aduerte, quia mirum vide-

tur.& Francif.de cur.in confi.j.in fi.

¶ Et ad tex.hîc dum dicitur quòd quis debet approbare factum eius per sonæ ex qua lucrum capit.facit tex.in l.Pomponius §.cũ quis.ff.de acq.poffef.vbi dicitur† quòd fi quis vtitur adminiculo ex persona alterius, cum fua caufa & fuis vitijs,vti debet.& facit tex.in l.secundum naturam. §.eod.cum fimil.vt dixi ibi.†& ideo quando clerici vtuntur ftatutis laicorum, eo modo quo ftatutum loquitur vti debêt: vt not.Bal.in l.omni nouatione. C.de facrofan.eccle.cum fimil.& dixi in.c.ecclefia sanctæ Mariæ.de confi.in fi.chart.col.j.

¶ Et regula ifta procedit, vbi agitur de lucro prout loquitur:& quia nõ potest culpa imputari ex qua lucrum quis confequitur.l. cum in fundo. §.j.& ibi glo.in ver.lucrum. §.de iure dot.& in l.nupta. §.j. §.folu.matri monio.Secus fi agatur de damno: vt not.tradit Pet.de anch.in confilio cccxlv.quia quæftio dubitabilis eft.col.fi.& Alexan.in confi.vj.vifo processu.col.ij.ver.nec etiam obftat.lib.iiij.vbi idem dicit.non tamen facit mentionem de confi.Pet.de ancha. Subtilis Decius.

REGVLA

CXC I.

VLPIANVS.

PAREM esse conditionem oportet eius, qui quod possideat uel habeat: atque eius cuius dolo malo factum sit, quominus possideret uel haberet.

CONCORDAT cum reg. qui dolo. §.eo.

REGVLA

CXC II.

PAVLVS.

NEMO damnum facit: nisi qui id facit quod facere non habet.

RESOLVITVR in eo quod dicitur, quòd fit lege permittente &c. l. Gracchus. C.de adul.vide quæ dixi in.d.l.Gracchus.

NOTABILIA.

- ¹ Vis alia publica, alia priuata.
- ² In dubio facta mentione de vi, intelligitur de vi priuata.
- ³ Differentia est inter violentiam, & actum violenter factum.

REGVLA

CXC III.

VLPIANVS.

HOC iure utimur: ut quicquid omnino per vim fiat: aut in uis publica, aut in uis priuata crimen incidat.

VIDE suprâ in l.quo tutela. §.vi factum. eo. tit.† Et secundum istam reg.vis distinguitur: quia alia publica, alia priuata: vt per gl.hîc. & Azo. in summa ad legē iuliam de vi.† & in dubio tamen vbi fit mentio de vi. intelligitur de vi priuata, vt minor sit pœna. l. si preses. §.de pœnis. & no.

Alex:

Alex. in l. viro atq; vxore. sol. mat. † Et adde differentiam esse inter violentiam, & actum violenter factum: vt tradit Pau. de cast. in consi. ccclxxix. visa inquisitione facta contra Benedictum. & no. quod violentia quando iuridice infertur, non est licitum resistere. vide Pau. de cast. in consi. cxciij. viso. §. scripto puncto. facit tex. in l. seruus. C. de his qui ad eccle. confu. & no. in l. vt vim. §. de iusti. & iure. Philippus Decius.

§. DE IE CIT.

DE IE CIT, qui uel iussit, uel mandauit, uel ratum habuit: Rati enim habitio, mandato comparatur.

DE mandato supra in l. quod iussum. Et de rati habitione. §. l. semper qui non prohibet.

§. IN CONTRACTIBVS.

IN contractibus quibus doli præstatio uel bona fides inest, hæres insolidum tenetur.

ISTA regula tangit materiam indiuiduorum quæ altiore postulat indaginem. idem habetur in l. ad ea. §. si. infra eod.

NOTABILIA.

1. Nulla possessio acquiritur, sine animo & corpore.
2. Quando in perdenda possessione incipio à corpore, tunc etiã animus requiritur.

REGVLA

CXCIII.

PAVLVS.

FERE quibuscunq; modis obligamur: ijsdem in contrarium actis liberamur: ut quibus modis acquirimus: ijsdem in contrarium actis amittimus: ut igitur nulla possessio acquiritur nisi animo & corpore: ita nulla amittitur, nisi in qua utrunq; in contrarium actum est.

PONIT regulam & illationem facit ad regulã: vide dicta. §. in l. nihil tam naturale. eo. tit. De illatione quod sicut † nulla possessio acquiritur sine animo & corpore: ita non amittitur. ad idem tex. in l. quemadmodum. de acqui. posses. Et ista regula procedit, quando in perdenda possessione incipio à corpore: nam tunc etiam animus requiritur: secus si ab animo inchoetur: quia animus solus sufficit. l. iij. §. in amittenda. de acqu. posses. vbi doct. cõmuniter ita tenent ibi videndum, quia Moderni laborant, & Soci. ibi ponderat & inducit istum tex.

REGVLA

CXCIV.

VLPIANVS.

CVM par delictum est duorum, semper oneratur petitor: & melior habetur possessoris causa: sicut fit cum de dolo excipitur petitoris:

ris:

ris: neq; enim datur talis replicatio petitori. Aut si non rei quoq; in ea re dolo actum sit.

VIDE dicta suprâ in regula in pari causa. eod. titu.

NOTABILIA.

- 1 Qui incidit in pœnam, illam petere non potest.
- 2 Quum ignoratur vter pacem rupit, nullus agere potest.
- 3 Qui vult agere ad pœnam, debet prius pro sua parte implere
- 4 Pœnæ petitio liquida esse debet.

§. ILLI DEBET.

ILLI debet pmitti pœnâ petere^a q in ipsam nō incidit.

ET qui incidit in pœnam, illam petere non potest. facit tex. in l. cum pater. §. libertis. de leg. ij. & Bar. ibi in fi. infert quod quando qui contraxerunt pacem & contravenuerunt: & ignoratur quis primò pacē rupit, nullus agere potest. Sed si constaret alterum rupisse, alter qui nō incidit in pœnam, agere ad pœnam potuisset. vt Bar. ibi per illum tex. concludit. Et ad hoc vide plenè dicta per Alex. in l. semel. mora. col. j. & ij. solu. matri. + Et qui velit agere ad pœnam, debet prius implere pro sua parte. no. Ang. consi. xliij. fratres seruorum. in fi. & latè tradit Corne. in consi. cccliij. in causa vertente. lib. j. & dixi in l. cum proponas. la. ij. C. de pac. + Et liquida debet esse petitio pœnæ, vt dixi in l. pœnalibus. infra eod.

REGVLA CXCVI. PAVLVVS.

FACTVM suum cuiq; non aduersario nocere debet.

VIDE suprâ in regula non debet.

§. NON VIDETVR.

NON uidetur uim facere qui iure suo utitur: & ordinaria actione expeditur.

VIDE suprâ, in regula nullus videtur dolo facere.

NOTABILIA.

- 1 Præceptum quod aliquid sub pœna fiat, non intelligitur quod ipso iure pœna committatur.
- 2 In pœnis, liquida debet esse probatio.
- 3 Casus pœnales sunt stricti iuris, & interpretationē extensiuam non recipiunt.
- 4 Odio pœnæ si ex conuentione pro vna parte sit appositā, ad aliam partem non extenditur, & nus.

Pœna

A Pœnâ petere. Pœnam dicitur vidit Vlpianus in l. aliud est fraus. ff. de ver. sig. §. i. in mulctam & pœnâ. cum pœna pro priis supplicium dicitur à pendēdo, quo quis ob delictū afficitur vt in l. si quis. ff. de pœnis. & de hac nō videtur sentire hic, cū non sit in iure receptum supplicium à quoquam peti. de pœna igitur cōuentionalis exactio hæc intelligi debet, ab illo qui in eam nō incidit. Petr. Corusii.

- 6 Poena in vno capitulo apposita, non videtur in alio repetita.
- 7 Poena quia odiosa, extendi non debet.
- 8 Vt poena euitetur, attendi solet initium.
- 9 In materia poenali, venditio strictè accipitur.
- 10 Vbi agitur de poena, nomine hæredis nō venit hæres hæredis.
- 11 Poenam locum non habere, nisi statuta fuerit.
- 12 Quatenus vis verborum importat, etiam in poenis fit extensio.
- 13 Hæc regula, an locum habeat in poena excommunicationis.
- 14 Quando agitur de remouēdo fraudem, etiam in poenalibus fit extensio. idem vbi de vtilitate publica. nu., 15.
- 15 In æquiparatis de iure antiquo poena statuta vno casu, habebit locum in alio.
- 16 Constitutio poenalis, extenditur vbi agitur de fauore ecclesiæ.
- 17 Extensio fit in poenalibus si ratio exprimitur.
- 18 Ex identitate rationis de similibus ad similia fit extensio etiā in poenalibus.

§. IN POENALIBVS.

In poenalibus causis, benignius interpretandū est.^a

EX ISTA regula, sumpta est regu. in pœnis. eod. titu. in. vj. & facit text. in l. si præses. in l. interpretatione supra de pœniten. distinctio. j. in. c. pœnæ. Et ad istam regulam plura dicta sunt supra in regu. semper in obscuris. Et ibi dictis adde, † quod si præceptum sit quod aliquid fiat sub pœna, non intelligitur quod ipso iure pœna cōmittatur. Sed videtur quædam comminatio: vt not. per glo. in. c. si. cut tuis. de simo. in ver. sub interminatione. & in. c. j. in gl. ij. de sagit. in. c. j. in glo. pe. de eo qui fur. ordi. suscep. & in reg. in pœnis. eo. tit. in. vj. & in. c. cū esses. in gl. fi. de testa. & ista est cōmunis opi. vt dicit Imol. in. c. j. de loca. col. ij. in versi. & aduerte. & ibi rationem adducit per istam regulam, quia cum agatur de pœna, mitior interpretatio fieri debet per istam regulam. & idem tradit Io. de ana. in. d. c. j. de sagitta. col. penul.

¶ Sic etiam † in pœnis, liquida debet esse probatio: vt pœna committatur: vt not. Bal. in. c. j. col. fi. quali. dominus proprie. feu. priue. vbi alle. tex. in l. ex testamento. la. j. de condi. & demon. & not. etiam Bal. in l. cum proponas. col. fi. C. de hære. insti. † vbi inquit quod casus pœnales sunt stricti iuris, & non recipiūt interpretationem extensiuam per illum tex. in. d. l. in testamento.

A ¶ Interpre-
tandum est. Cū
uilis huius sciē
tiæ summa ra-
tio & æquitas
in his habet, vt
in atrociorib⁹
& quæ naturæ
hominū aduer-
sanē, quod mi-
nus acerbita-
tis habeat, ob-
seruandū velit.
item & in du-
bijs: vt supra in
reg. semp in du-
bijs. quod mul-
tiplicibus locis
in iure id repli-
catum est, vt in
l. maiorē. ff. de
pact. & in l. pla-
cuit. C. de iudi.
& infra in reg.
quoties cū etiā
sequi & omnia
in peius trahē-
re, feris & bar-
baris hominib⁹
sit magis pro-
priū, quā qui-
bus æquitas, &
naturalis ratio,
ad omne factū
p̄cipua esse de-
bent. Pet. Cor.

Et in

¶ Et in pœnis, quia liquida & plena probatio requiritur, nunquam iuramentū defertur in defectum probationis: vt not. Bal. dicit in l. j. col. ij. vers. ex hoc patet. C. de his quæ pœnæ nomine.

¶ Et odio pœnæ si pœna ex conuentione pro vna parte sit apposita, ad aliam partem non extenditur: vt not. Bald. concludit in. d. c. j. col. j. vers. & sume hîc argumētum qualiter dominus proprietaria priue. feudi. Et idem in testatore, quia substitutio quæ aliàs extenditur de vno casu ad alium, non habet locum si pœna apponatur: vt not. Bar. in l. pater Seuerinam. in princ. per illum tex. de condi. & demonst. Et odio pœnæ à persona non receditur: vt no. Bar. in l. multa. de condi. & demonst. & Bal. in. d. l. j. in. iij. oppo. C. de his quæ pœnæ nomine.

¶ Et pœna quia odiosa est, si in vno capitulo apponatur, non videtur in alio repetita: vt not. Bar. in l. in testamento. §. alleg. in princ. & idem Bal. in l. cum pater. §. pater certam. de leg. ij. & ad idem est glo. in cle. ij. in verbo sanctioni. de vit. & hon. cler. & in cle. fi. de pœn. in glo. fina. & hoc tamen declarandum est vt dixi in. c. ij. requiris. de appel.

¶ Et dato si quod dispositio principalis extendatur: pœna tamen quia odiosa est, extendi non debet: vt no. Ioan. andr. in. c. dispendia. in princ. de rescriptis. in. vj. & Domi. ibi col. iij. in. ver. not. incidenter. hoc dictū sequitur pro dicto not. do. Abb. in. c. j. de locato. colum. fina. Domi. in. c. si fortè. colum. ij. in. ver. not. incidenter. de elect. in. vj. & idem tenet Imo. post Anto. de butr. quem ibi refert in. c. fina. colum. iij. de rescript. de quo inferius dicam.

¶ Et in pœnis si vt pœna euitetur, attenditur initium. l. q. ait. §. quod ait lex. ff. de adult. vbi Bar. in. ij. not. & no. Domi. in. c. avaritiæ. in glo. eo ipso. de elect. in. vj. & facit quod no. Bar. in. l. j. C. de nundi.

¶ Et licet si nomine venditionis, etiam alij contractus comprehendantur. l. statuliberi. §. quintus. ff. de statuli. tamē in materia pœnali strictè accipitur pro cōtractu venditionis: vt no. Bar. in. l. qui duobus. §. de fal. Specu. in tit. de empt. & vend. §. nunc videndum. vers. sed pone. & not. in. c. j. de exces. præla. in. vj. Et licet si appel. hæredis veniat hæres hæredis. l. fi. C. de hæred. insti. hoc non habet locum vbi agitur de pœna: vt not. Bal. in. d. l. fi. q. xxj. & not. Bar. in. l. multa. §. de condi. & demonst. & dixi in. l. qui per successionem. §. eo. tit.

¶ Et pœna si non habet locum, nisi statuta sit. l. & si quis. §. diuus. ff. de religio. & per illum tex. dicit Bal. in. l. iij. C. de sac. sanct. eccle. in princ. quod pœnæ odiosæ sunt, & non habent locum nisi in casibus expressis
in iure

in iure. & quòd in pænis non fiat extensio no. Domi. in. c. quanquam. de electio. in. vj. & in. c. j. colum. fin. versi ex his not. de biga. in. vj. in. c. si ciuitas. in princip. de senten. excommu. in. vj. & in. c. j. colum. j. de temp. ordi. Et secundum regulam arguit Ange. in consi. centesimo. præmitto. in princi. Cuma. in consi. xlj. ad primum. in tertio dubio. Fulgo. in con. vij. iam pluribus annis. col. penulti.

¶ Et regula ista limitatur non procedere, quantum ad vim verborum: † quia quatenus verborum proprietas significat, fit extensio etiam in pœnis: vt not. Aret. in. l. cum lege. per illum tex. §. de testa. & idem not. Calde. in consi. j. in tit. de consang. & affin. Secus si ageretur de lata significatione: quia tunc illa in materia pœnali non attenditur: vt dixi in reg. semper in obscuris. §. eo dum ibi dictum fuit de pœna capitali.

¶ Secundò etiam ibi regula ista limitatur † non habere locum, in pœna excommunicationis per. c. penul. de senten. excom. de cuius intellectu dixi in dicta regula semper in obscuris.

¶ Tertia regula fallit, † quando agitur de remouendo fraudem: quia tunc etiam in pœnali bus fit extensio: ne dispositio elusoria redderetur. c. si ciuitas. & ibi Domi. in. ij. not. de sent. excõ. in. vj. & ad hoc glo. not. in glo. fin. in. c. quanquã. de vsuris. in. vj. ibi dum inquit aliàs facilè esset hanc constitutione eludere: & illam glo. no. Domi. ibi. col. penul. versi. not. bene istam glo. ad idem glo. in cle. j. in verbo. sepelire. in fin. de sepulturis. & facit text. in. l. j. §. fin. §. de calum. & in. l. sed Iulianus. §. mutui dationem. §. ad senatũ consul. Macedo.

¶ Quartò fallit † vbi agitur de vtilitate publica: quia tunc etiam in materia pœnali, extensio fieri debet, ne delictum sit impunitum. l. ij. §. exercituum. per illum tex. §. de his qui not. infra. & idem not. Bar. in. l. quemadmodum. in. v. nota. per illum text. C. de agrico. & censu. lib. xj. cum fini. vt dixi in consi. lxv. & idem tradit Roma. in consi. cv. viso themate. col. fin. & Pau. de cast. in consi. xxij. viso puncto. col. penul.

¶ Quintò fallit, † quando duo sunt æquiparata de iure antiquo: quia pœna statuta in vno, habebit locum in alio: & ista extensio est facta à lege, vt no. Bar. in. l. si quis seruo. C. de furt. per glo. ibi. & in. l. vt tantum. ff. de ser. corrup. gloss. in. c. si postquam. in gloss. fin. de elect. in. vj. & in. c. de multa. de præben. & ibi Abb. & debet æquiparatio fieri per viam regulæ: vt no. Matthesi. in tract. extensiois, quem refert & sequitur Ang. aret. in. §. ius autem ciuile. char. antepe. col. iij. versi. tertio fallit.

¶ Sextò fallit, † vbi agitur de fauore ecclesiæ: quia constitutio pœnalis extendi

extenditur: vt no. per glo. in. c. sciant cuncti. & not. ibi Domi. circa fin. in ver. no. primo ex hac gloss. de elec. in. vj. & not. Abb. in. c. nihil. col. antepen. de elect. in verfi. Secundò principaliter potest responderi. Et eodem modo si agatur de fauore fidei, vt not. Abb. in. c. ij. in fin. de diuortijs. similiter si agatur de fauore animarum, constitutio pœnalis extenditur: vt not. Ioan. andr. in. c. ex tenore. & ibi Abb. in ver. no. singulariter. qui fil. sint legit. not. Bart in authen. sacramenta pub. col. penul. ver. quæro vtrum. C. si aduer. vend. cum simi. vt Feli. tradit in. c. translat. de consti. col. fi. & adde Ro. cõfi. cclxxxv. omnia in fi. Imo. in cõfi. cxxij. in causa. col. ij. Alex. in cõfi. xlij. super præmissis. lib. j. in fin.

¶ Septimò fallit, † si ratio sit expressa: quia tunc etiam in pœnalibus, extensio fieri potest: vt not. Alexan. in. l. cum mulier. per illum text. in v. not. ff. solu. matr. & idem not. Domi. in. c. si ciuitas. §. j. in princip. de sentent. excommun. in. vj.

¶ Octauò generaliter † dici potest, quòd etiam vbi agitur de pœna fiat extensio de similibus ad similia ab identitate rationis: vt not. Bald. per glo. ibi in. l. si quis id quod. §. de iuris. omn. iudi. & Alexã. ibi. col. penul. & ad hoc est text. in. c. j. §. porrò. in tit. quæ fuit prima causa bene. amit. & Bal. ibi. col. iij. dicit illum tex. esse meliorem. de iure: ibi tamen text. ex noua prouisione vltèrius procedèdo in illo casu videtur statuere, ita q̃ abiq; illa noua dispositione aliud fuisset dicendũ. ad. §. porrò. respondetur dupliciter: vt per Imo. in. l. si verò. §. de viro. col. viij. sol. mat. tamen pro ista conclusione, q̃ fiat extensio. etiam in pœnalibus sunt glo. tredecim, quas alleg. Ang. aret. in. §. ius autem ciuile. in penul. char. col. ij. de iusti. & iur. & ibi etiam duodecim glo. contrarias adducit.

¶ Et pro resolutione, recurrendum est ad ea quæ scribit Ioan. de imo. in. l. si verò. §. de viro. §. solu. matr. Ex cuius dictis firmari potest regula negatiua, q̃ vbi agitur de pœna, non debet extensio fieri per istum tex. cum simi. §. alleg. Subtilis Decius.

NOTABILIA.

- 1 Procurator inuitus non constituitur.
- 2 Aduocatus patrocinium suscipere cogitur.
- 3 Aduocati largo modo dicuntur procuratores soliti se exercere in palatijs.
- 4 Syndicus vniuersitatis quòd cogatur officium suscipere.
- 5 Notarium instrumenta suscipere compelli.
- 6 Notarius recusans officium suum, eo priuari potest.
- 7 Hospes inuitus cogendus ad munus proprium.
- 8 Doctor cogitur consulere. idem in alio artifice. num. 9.
- 10 Omne officium vtilitate & autoritate publicum, recusari non potest.

INVITVS, *nemo cogitur defendere.*

ET INVITVS † procurator non constituitur. l. inuitus. C. de procurat. & in. l. filiusfamiliâs. §. inuitus. §. de procur. Et idem in executore, qui inuitus non cogitur officium executoris suscipere. not. Bart. in. l. at si quis. in vers. credo tamen. de relig. §. & not. Cardi. in clemen. j. in quarta. q. de testa. † Secus est in aduocato, qui cogitur patrocinium suscipere: vt no. Bal. & Sali. post Goffr. in. l. inuitus. per tex. in. l. providendum. C. de postu. no. per glo. in. l. j. §. ait prætor. ff. de postu. in verbo habebunt. & ibi Ange. not. illam glo. Et idem est † in procuratoribus, qui soliti sunt exercere se in palatijs, qui largo modo dicuntur aduocati. & ita dicunt Fulgo. Pau. de cast. & Alex. in. d. l. inuitus. facit tex. in. l. j. §. aduocatos. §. de var. & extraor. cog.

¶ Et idem est † in procuratore fisci, seu reipublicæ secundum Sali. in. d. l. inuitus. arg. l. hi qui ad ciuilia. C. de appel. & in. l. si quis magistratus. §. de mune. & hono. Et ideo syndicus vniuersitatis, cogitur officium suscipere: vt not. Bal. in. d. l. filiusfamiliâs. §. inuitus. in princi.

¶ Et idem dicit Ange. in. d. §. ait prætor. † in notario qui compellitur instrumenta conficere: vt not. Bar. in. l. j. ff. furti aduer. nau. & Bal. in rub. C. de fide instru. col. ij. vers. sed dubitatur. Idē Hosti. in summa. de fide instru. in. §. ex quibus. vers. & hi qui. † vbi dicit, qd si recusat suscipere rogatus, est periurus: & potest priuari officio, & hoc dictū refert & sequitur Cardi. in clemen. j. in vers. dudū. in. xij. not. de iureiur. † Et idem dicit Ange. in. d. §. ait prætor. in caupone, hospite, & tabernario: quia etiā inuitus cogitur hospites recipere. & idē no. Bar. in. d. l. j. §. furti aduer. nau. & in. l. j. §. j. §. nautæ caupo. in. l. j. §. cura carnis. de offi. præfec. vrbis. Sic etiam † doctor cogitur consulere: vt not. per gloss. in. l. ij. in verbo consensum. C. de prox. sacro. scri. lib. xij. & ibi Bart. & glo. ibi alleg. l. sancimus. la. j. C. de aduoca. diuer. iudi. & Sali. ibidem dicit. & idem Bar. in. l. proximē. in princip. ff. de his quæ in testa. delen. & Anto. de but. in. c. si pro debilitate. col. iij. de offic. deleg.

¶ Et idem videtur † in meretrice, quæ sit in lupanari, & in artifice qui tenet signum artis per rationē quæ allegat in hospite per Bart. in. d. l. j. furti aduer. nau. & Bal. in. d. l. filiusfamiliâs. §. inuitus. concludit in glo. j. ibi: † qd omne officium vtilitate & autoritate publicum: vel vtroque modo publicum, dicitur officium necessarium: & recusari non potest.

& ad not. glo. ibi facit tex. in. l. munerum. §. iudicandi. §. demune. & hon. Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Actio & exceptio eidē cōpetit, si nō sit diuersa ratio. & nu. 30.
2. Quando actio & exceptio ad eundem finem tendunt, si datur actio, similiter & exceptio competit.
4. Spoliatus ante omnia restitui debet.

§. CVI DAMVS.

CVI DAMVS actionem: eidem exceptionem competere & multò magis quis dixerit.

HAEC regula etiam habetur in. c. qui ad agendū. eo. tit. in. vj. & probatur in. l. j. §. his autē. §. de superficie. & in. l. creditori. in fi. & gl. ibi per illū tex. C. de pac. & secū dū reg. arguit Bal. in consi. ccclxxxv. sup eo. col. ij. lib. iij.

¶ Et ista regula procedit, † vbi ratio diuersitatis non datur: secus est vbi sit ratio diuersitatis, ppter quā actio datur, & exceptio denegatur: vt no. Abb. post Ant. de but. in c. debitores per illū tex. de iureiur. vbi exēplum habetur.

¶ Secundò principaliter, † regula limitatur procedere, & declaratur quando actio & exceptio tendunt ad eundem finem: quia tunc si actio datur, à fortiori exceptio videtur competere: quia in exceptione est reus, cuius causa fauorabilior est. l. fauorabiliores. §. eod. & in. l. Arrianus. §. de actio. & obliga. & quia in exceptione agitur de retentione, quæ facilius conceditur. l. per retentionem. C. de vsur. l. ij. vbi Bal. in tertio not. C. de fideicom. † secus est si exceptio & actio tendunt ad diuersa: quia tunc exceptio vno respectu denegatur: & tamen actio alio respectu concedi potest: vt not. Innoc. & Hostiensis in. c. inter dilectos. de exces. prælat. & Abb. ibi. in fin. & Pet. de Ancha. & Ioan. de ana. in. c. accedens. col. j. de accusa.

Et hoc modo omnia resoluuntur, quæ in contrarium allegari possunt. † nam in iudicijs possessorijs recuperanda possessionis, ille qui spoliavit: non potest exceptionem apponere ad impediendum restitutionem possessionis: quia spoliatus ante omnia restitui debet, ^a can. literis. de restit. spoliat. l. si quis à se fundum. C. vnde vi.

Sed facta

A ¶ Debet. Vi de ad istā reg. Soci. in tract. fallē. in regula ccclxxix. vbi ponit. xij. limitationes. et Hip. de marsi. q. ponit alias duas in ling. xj. et in singula. excix. doc. in. l. naturaliter. §. nihil cōe. de acquir. poss. vbi Bald. posuit. xij. limitationes quas refert ibi Alexā. in. viij. col. cū seq. & Spec. in titu. de pet. & posse. §. fin. vbi ponit. xxij. fall. Lanfr. de oria. in repe. rub. de cau. poss. & p. pri. in. viij. col. in fi. vbi ponit xj. fall. et Cor. ferū. l. trac. fal. ad reg. spoliat. ante oīa & c. vbi ponit quinquaginta fallē. qui tract. est in ij. volu. tract. dinterforū doctorum. Hiero. Chuthalon.

Sed facta restitutione, datur sibi actio respectu proprietatis: & si actio & exceptio diuersa recipiunt: & ita etiam videtur procedere tex.in.l.si quis conductionis. C.loca. & hoc modo etiam videtur procedere text.in.d.c. debitorum. & adde tex.in.d.c. indemnitatibus. §. verum. & ibi glo.in verbo facultas. de electio.in.vj.vbi glossa dicit esse speciale ibi: in monialibus. & regula ista non habet locum. Sed potest responderi, quod ille text. procedit secundum non in.c.accedens. de accusa. & in.c.constitutus. de appella.

Philippus Decius.

§. CVM QVIS.

CVM QVIS in alicuius locum successerit: non est æquum ei nocere hoc, quod aduersus eum non nocuit: in cuius locum successerit.

DE ISTA ista regula, dictum fuit. §. in regula quod ipfis qui contraxerunt.

§. PLERVNQVE.

PLERVNQVE emptoris, eadem causa debet esse circa petendum ac defendendum: quæ fuit auctoris.

DE ISTA regula glo. hinc se remittit ad supradicta, in regula, nemo plus iuris.

NOTABILIA.

- 1 Beneficium inuito non datur.
- 2 Notarius prohibitus salarium accipere, an ab sponte solvente recipere possit.
- 3 Vbi non potest quis exigere, ita nec à sponte solvente recipere potest.
- 4 Quando licite exactum fuit, remitti non potest.
- 5 Pari poena punitur qui accipit à sponte dantibus, & ille qui exigit.
- 6 Notarii puniuntur, si ultra debitum aliquid accipiant à sponte soluentibus.
- 7 Statutum prohibens salarium accipere, etiam sponte soluentem comprehendit.

§. QVOD CUIQVE.

QVOD cuique præstatur inuito, non tribuitur.

QVIA beneficium † inuito non datur^a in regula inuito. supra eodem.

A ¶ Inuito non datur. Exemplificat Alciat. in l. cum quid mutuū. ff. de reb. credit. in vino veteri meliore nouo, an iusto creditore reddi possit: & dicit non posse, hac ratione, quia etiam quod melius est inuito collatum, detestatur censetur esse. Pet. Corue.

¶ Et not. dictum Bar. hic, qui per glo. hic infert † quod si notarius priorum non potest salarium accipere de aliqua scriptura: quod etiam à sponte solventibus accipere non licet. & ad hoc facit text. in. c. exigit. de censu. in. vj. † ubi sicut non potest quis exigere, pariter à sponte solvente recipere non licet. & gl. ibi: in verbo volente. ad idem facit tex. in. c. statutum. §. accessorem. in ver. si quis autem. de rescrip. in. vj. † ubi quando licite exactum fuit, remitti non potest. ad idem tex. in cle. nolentes. de hære. & ad idem est glo. in. l. vnica. C. publicæ lætitie vel consul. lib. xij. in ver. accipientem. quæ etiam dicit † quod pari poena punitur ille qui accipit à sponte dantibus: & ille qui exigit: & illam not. ubi Ioan. de pla. & idem not. Bal. per illum text. in authen. sed hodie. C. de episc. & cler. ubi colligit argumentum, quod † notarij puniuntur si ultra debitum aliquid accipiant à sponte solventibus.

¶ Et ista conclusio videtur procedere, ubi agitur de interesse publico, & in casibus à iure expressis: aliàs secus videtur: quia quædam honestè accipiuntur quæ inhonestè petuntur: ut dicit tex. in. l. j. §. proinde. de var. & extraor. cogni. & glo. in. l. ij. circa fin. in verbo sed præstare. supra de orig. iuris. per illum tex. ibi: hoc non peti, sed præstari solere: & idem glo. in dicto. c. exigit. de censu. in. vj. in dicto verbo voluntate. quæ dicit hoc regulariter procedere. & alleg. supra in contrarium habere locum in quibusdam casibus. & ad idem text. cum glo. xvij. distin. in. c. de eulogijs. in glo. fin. & in. c. dilectus. el. ij. in fin. de simoniacis.

¶ Item dictum Bar. hic videtur procedere (prout ipse loquitur) † quando statutum prohibet salarium accipere. ista verba generalia sunt: & comprehendunt etiam sponte solventem. Secus videtur si quis esset prohibitus petere: quia non prohibetur accipere ab eo qui sponte solueret. dicto. c. dilectus. cum simi. supra allegatis.

Philippus Decius.

REGVLA

CXC VIII.

VLPIANVS.

AD EA quæ non habent atrocitatem facinoris uel sceleris, in ijs agnoscitur seruis siue dominis, siue ijs qui uice dominorum sunt: ueluti tutoribus & curatoribus obtemperauerint.

VIDE dicta supra in. l. velle non creditur.

§. SEMPER.

SEMPER qui dolo fecit quominus haberet, pro eo est habendus, ac si haberet.

vide

VIDE dicta suprā in .l. qui dolo.

§. IN CONTRACTIBVS.

IN CONTRACTIBVS, *successores ex dolo eorū quibus successerunt, non tantū in id quod ad eos peruenit: uerū etiā in solidum tenētur: hoc est ut unusquisq; pro ea parte qua hāres est, conueniatur.*

VIDE dicta suprā in .l. hoc iure. §. finali.

NOTABILIA.

- 1 In dubio eligendum quod minus prāiudicat.
- 2 In dubio pronuntiandum appellationem non esse desertam.
- 3 In dubio pronuntiandum appellationem admittendam.

REGVLA CXCIX. VLP. I A.

QVOTIES nihil sine captione inuestigari potest: *eligendū est quod minimum habet iniquitatis.*

VIDE dicta. s. in reg. in obscuris. & adde regulā quā tradit Pau. de cast. in .l. j. ff. si quis cau. per illū tex. + q; in dubio, eligi debet quod fit minus prāiudiciale. vnde infert + q; in dubio pronuntiandū sit appellationē non esse desertam: & pari ratione + in dubio est pronuntiandum appellationem admittendam. & not. per glo. in .c. vt debitus. de appel. cum simi. vt dixi ibi.

¶ Et ad regulam hīc faciunt iura quæ dicunt, de duobus malis minus esse eligēdum .l. si procurator rei. & ibi glo. s. de excep. doli. cum simi. alleg. in glo. hīc. & in .c. j. xiiij. distin. in princ. & in .c. ij. in fin. ea. distin. & glo. ibi in ver. minimus. allegat istum text. & ad idem tex. in .c. non solum. xxxij. q. iij. & glo. ibi similiter allegat istum tex.

Philippus Decius.

REGVLA CC. VLP. I A.

OMNIA quæ ex testamēto proficiscuntur, ita statū *euentus capiunt, si initium sine uitio ceperint.*

VIDE dicta suprā, in regula quod ab initio.

NOTABILIA.

- 1 Diffinitio, quod ponere debeat substantiam rei diffinitæ,
- 2 Bona diffinitio est quæ cum suo diffinito conuertitur.
- 3 Diffinitio non est bona, si cāsa per effectum diffinitur.

A ¶ Periculo-
sa est. huius pe-
riculi, tres ratio-
nes aducit Al-
ciat. lib. ix. par-
erg. c. xxj. vide
licet quia in dif-
finitionib⁹ ver-
ba sunt proprie
intelligēda: aut
quia oportet ijs
oēs casus etiam
speciales com-
prehendi. ter-
tia est, quia ex
proprio & dif-
ferentijs, diffi-
nitiō consistit,
in quib⁹ discer-
nendis magna
subtilitate op⁹
est, quibus &
quantum addo
ex Arist. in. vj.
topico. nō esse
diffinit⁹, quod
non diffinit per
priora atq; no-
tiora: cū diffini-
tio assignetur,
eius cognoscē-
di gratia quod
dicitur, & qui
ideo id nō prae-
stant, parum est
vt nō subuertā-
tur. Pe. Cor.

O MNIS diffinitio in iure ciuili periculosa est: ra-
rum est enim, ut non subueriti possint.

¶ G. L. O. intelligit, omnis diffinitio pro reg. sed capiendo
diffinitionem, vt verba sonant, dicendum est: vt not. Bar.
in l. j. col. j. §. de testa. † quod diffinitio debet ponere sub-
stantialia rei diffinitæ, & per hoc debet continere genus,
sub quo res est diffinita.

¶ Item debet cōtinere differentias, vt appareat quod res
diffinita differt ab alijs speciebus contentis sub illo gene-
re: vt patet in. d. l. j. de testa. & in alijs diffinitionibus. &
idem Bald. in l. cum quis. col. ij. C. de iu. & fac. igno. & in
rub. C. qui admit. col. ij.

¶ † Et illa est bona diffinitio, quæ conuertitur cum diffi-
nitiō. l. ij. §. dolum. vbi Bart. ff. de dolo. ad idem est tex. in
l. mortis causa capitur. in prin. ff. de dona. causa mor. in l.
quintus. la. ij. in. §. cum aurum. §. de auto & argen. lega.

¶ † Et non est bona diffinitio, si causa diffinitur per effe-
ctum: vt not. Bar. in l. j. in prin. col. vij. §. de appella. quod
dictum declaratur, vt dixi in rub. de proba. col. v.

¶ Et propter hoc dicitur hīc, quod diffinitio est pericu-
losa in iure, quia difficile est explicare quiditatem & essen-
tiam rei diffinitæ: secundum quod Philosophi veram dif-
finitionem perscrutantur considerando quiditatem &
essentiam rei diffinitæ.

¶ Sed secundum Legistas, videtur quod diffinitio non sit
ita periculosa: quia dato quod quiditas & essentia rei non
exprimatur, satis est diffinitionem constare ex genere &
differentijs. ideo quandoque res diffinitur considerando
rem, prout est in fieri. l. libertas. §. seruitus. de statu homi.
& in l. v. §. stipulatio. de verb. obliga. & dixi in dicta rub.
de proba. col. ij. Philippus Decius.

N O T A B I L I A.

- 1 Procurator pœnam quam ex suo delicto passus est, recuperare non debet.
- 2 Victus victori, non tenetur ad expensas.
- 3 Fideiussor an repetere à principali poterit vsuras, quas soluit sua culpa.

QVOD QVIS ex culpa sua damnum sentiret, non sibi imputare debet.

EADDEM regula habetur in regula damnum. eod. tit.in.vj.

¶ Et vltra glo. hîc facit tex.in.l. qui proprio. §. item. §. de procu. vbi dicitur quòd ꝑ procurator, pœnam quam ex suo delicto passus est, recuperare non debet. ad idem tex. in l. si communis familia. §. de noxa. in l. inter cohæredes. §. quod ex facto. §. fami.ercif. cum simi. vt per Dyn.in.d.re. gula damnum.

¶ Et per iura prædicta infert Albe. hîc ꝑ quòd victus non tenetur victori ad expensas in quibus condemnatus fuit propter eius contumaciam: quia culpa sua habuit illud damnum. & idem dicit Spec. in tit. de expen. §. nunc. de expensis. vers. cæterum. & idem Bar. in l. si pignore. §. de pig. ac. Abb. in. c. finem litibus. de do. & contu. col. vj. vers. insuper quæri. & not. Imo. per illum tex. in l. damni infecti quidam. §. cum parietem. in prin. §. de damno infecto.

¶ Eodem modo infert Alb. hîc, ꝑ quòd fideiussor non poterit repetere à principali vsuras, quas soluit culpa sua: eo casu quo illas soluere non cogeatur in quo latè disputando insistit: de quo videndum est quod Alex. scribit consi. ccxix. quoniam in. q. lib. ij Philippus Decius.

MINVS est actionem habere quàm rem.

ISTA regula declarata fuit. §. in regula qui actione, vbi videndum est.

NOTABILIA.

- 1 Statum de præsentî considerari, nec attenditur quòd resolui possit.
- 2 Res legata sub conditione cum interim sit hæredis, quòd possit alienari.
- 3 Certa venditio dicitur, quæ certum habet pretium.
- 4 Executio de represalijs quando fieri possit facta reformatione quod debeant reuideri.
- 5 Clausula plus & minus, an sententiam conditionalem faciat? & nu. 6.

PLERVNQVE fit, ut etiam ea quæ à nobis abire possunt: perinde in eo statu sint, atq; si nō esset eius conditionis ut abire possint: & ideo quod fisco obligamus: & uendicare interdum, & alienare: & seruitutem prædio imponere possumus.

NOTO quòd ꝑ status de præsentî consideratur: nec attenditur quòd status qui est de præsentî resolui possit: ꝑ vnde res legata sub cōditione,

cum interim sit hæredis, alienari potest. l. fina. §. sed quia. C. cōmunia. de leg. & not. per gloss. hīc.

¶ Et adde tex. in l. ij. §. de in diem adiec. † vbi venditio de præsentī, est pura licet sub conditione resolui possit. ad idem tex. in l. hæc venditio. §. si. de contrahen. empt. vbi venditio fuit facta pro cētum. & quanti plurimi postea repertum fuerit, interim dicitur certa venditio quæ certum habet pretium, licet illud alterari in futurum possit.

¶ Et ad hoc facit nota. quæstio quā tradit Bar. in l. Iulianus. in fi. de condic. indeb. vbi concludit † quod facta reformatione, quod omnes repræsentatæ debeant reuideri : & quæ fuerint reprobata non valeant, interim executio fieri potest licet in futurum possent reuocari : & idem in simili casu not. Bar. in l. iudex postquam. §. de re iud. in fi. † de iudice qui condemnauit reum in certa quantitate, addita clausula plus & minus secundum formam statutorum : nam talis sententia non est conditionalis sed resoluenda sub conditione. d. l. ij. de in diem adiec. & sic de præsentī est certa. & idem Bal. in rubrica. C. de posi. in. vj. q. † vbi inquit : si mercator scribit se debitorem in. x. ex causa depositi, & plus & minus prout in libro rationum continetur : illa confessio dicitur certa de præsentī per. l. publica. §. fina. ff. de po. & quod ibi Bar.

¶ Quæ omnia dicta confirmantur per istam regulam, quæ secundū glo. intelligitur quod dispositio considerato præsentī statu, fieri possit cum sua causa, & cum illa conditione resolutiua. l. si debitor. C. de distr. pig. & ad hoc facit, quia resolutio iure datoris, resoluitur ius acceptoris. l. lex vet. etigali. §. de pig. no. Bal. in. c. j. in confi. not. de alie. feu. Imo. in confi. viij. in casu præmissō. col. penul. Alex. confi. xxxvij. consideratis his. col. ij. lib. ij. in confi. clxxij. viso themate. col. iij. eod. lib. ij. in confi. xj. ponderatis his. col. xj. lib. iij. Bal. confi. ccclxxj. Masius. lib. j. Soc. confi. lxxxv. viso compromisso. col. penul. Philippus Decius.

NOTABILIA.

- 1 Dolo malo facere quando quis dicatur.
- 2 Pupillum in eo obligari, in quo effectus sit locupletior. idem in ecclesia. nu. 3.
- 3 Statutum exceptionem tollens, quando locum non habeat.
- 4 Exceptio non numeratæ pecuniæ opponi potest, etiam post biennium.
- 5 Regula hæc, in quibus non procedat.

REGVLA

CCV.

POMPONIVS.

I VRE nature æquum est, neminem cum alterius detrimento & iniuria fieri locupletiozem.

HÆC regula habetur in l. nam hoc à natura. de condic. indebit. & in reg.

reg. locupletari. eod. tit. in. vj.

¶ Et licet tex. hñc copulatiuè loquatur. tex. in. d. reg. locupletari loquitur alternatiuè,^a & sic sufficit quòd alterũ verificetur. l. cum pupillus. de condi. & demon. c. inter ceteras. de rescriptis.

¶ Et pro regula facit tex. in l. si quis mancipijs. §. si. ff. de instit. vbi dicitur, † quòd dolo malo facere dicitur, qui ex aliena iactura lucrum quærit.

¶ Et ista ratione † etiam pupillus obligatur in eo in quo factus sit locupletior. l. j. §. j. in fi. ff. de autho. tuto. & in. §. sin autè. insti. qui alie. licet. & in l. si. C. de vsuca. pro emp.

¶ Et pari ratione † etiam obligatur ecclesia, si facta sit locupletior: vt no. per gl. & ibi Bar. in auth. qui res. in versi. eum. C. de sacrosan. eccle. Bal. in l. iubemus. §. sane. in princip. C. de sacrosan. eccle. in l. si prædium. C. de præd. minor. Abb. in. c. si quis præsby. in fi. de reb. eccle. non alie. Alexand. confi. iij. viso processu. col. j. in fi. lib. iij. And. sicu. in confi. xl. col. x. lib. j.

¶ Et hac ratione † si statutum tollit exceptionem, non habet locum si contingat alium lucrari cum iactura alterius, quia tali casu officiũ iudicis potest implorari: vt not. Bar. in l. planè. in fi. ff. de peti. hære. Abb. in. c. ex parte. el. ij. de offi. delega. cum simi. vt dixi ibi post Moder.

¶ Et hac ratione, iudex ne quis lucretur cum iactura alterius, mouetur etiam ad priuatam vtilitatè: vt no. Abb. post alios in. c. ad nostram. col. ij. de iureiur.

¶ Et eadem ratione concludit Dy. in. d. reg. locupletari. in fi. † quòd de æquitate canonica,^b exceptio non numeratæ pecuniæ potest opponi etiam post biennium. & not. Bal. in l. si ex cautione. in. ix. q. in l. in cōtractibus. in prin. C. de non nume. pecu.

¶ Sed tamen idem videtur de iure ciuili, quia militat ratio regulæ, ne creditor lucretur cum iactura debitoris.

¶ Et hoc si ipse debitor probet se pecuniam nō recepisse: quia potest probare, etiam post biennium: vt no. per glo. in l. in cōtractibus. in prin. in ver. nullo modo. C. de nō nume. pec. cum si. vt tradit Alex. confi. clviij. in causa & lite.

A ¶ Alternatiuè. Et an & quomodo differant inter se copulatiua & alternatiua. Vide Barto. in l. j. §. sed si mihi. ff. de verb. oblig.

B ¶ Canonica. Hæc est magis cōmunis opin. de qua vide satis latè additio. Dy. in reg. locupletari. hñc alle. super ver. biennium. sed vltra ea quæ ipse alleg. vide las. in l. cum quis. C. de iur. & fac. ig. col. viij. in prin. ver. sed hñc moneo. vbi tenet contra Dyn. & communem.

col.penult. lib. ij. de quo videndum est quod scribit Feli. in.c. si cautio. de fide instr. in. iij. charta.

¶ Et regula limitatur non procedere, † ex causa put in vsucapione seu præscrip. glo. dicit. & in. d. l. nam hoc natura. & in dicta regula locupletari.

¶ Et in casibus in quibus quis priuatur iure suo, propter vtilitatem publicam: vt in l. item si verberatum. §. it em si ager. ff. de rei vendicatione. & in l. lucius. ff. de euiet. in l. venditor. §. si constat. §. cōmunia prædio. cū simi. vt not. in. c. que in ecclesiarum. de consti. & in l. si. C. si contra ius.

¶ Et idem est in eo, qui in alieno solo ædificat: vt in. §. & ex diuerso. insti. de rerum diuisione. & in l. si is cōtra quē. C. de ædifi. priua. nā imputatur illi qui in alieno solo sciēter ædificauit: vt per Dyn. in dicta regula locupletari. Et quando quis dicatur locupletior. dixi. §. in regu. ex pœnalibus causis. suprā eodem.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Res iudicata dicitur propriè, quando appellari non potest, & pro veritate habetur. nu. 1.
2. Rescriptum principis quando contra sententiam non valeat.
4. Renuntiari rei iudicatæ, quod possit.

REGVLA CCVI. POMPONIVS.

Res iudicata pro veritate accipitur.

¶ VIA regula loquitur de re iudicata. Notandum est † quod res iudicata dicitur^a propriè quando appellari nō potest: vt not. per glo. in. c. non solum. in verbo innouata de appella. in. vj. & Do. ibi princi. dicti. c. non solum. in fi. no. illam glo. ad statuta quæ de iudicato loquūtur. & no. Bar. in rub. C. de re iudi. Abb. in rub. de re iudi. facit tex. in. c. dilecti. in fi. de elec. in. c. quod ad consultationem. de re iud. in l. eleganter. §. si quid post. ff. de condi. indebi.

¶ Et in no. casu Ro. tradit in consi. cccxxxiiij. circa primum. col. ij. & Alex. in consi. xciiij. in causa & lite. in principio. lib. ij. vbi propter hoc concludit, quod licet dicatur non obstante priori sententia, nō per hoc videtur esse derogatum rei iudicatæ.

Et ta

A ¶ Dicitur. Adde las. in l. j. suprā de rei iud.

¶ Et talis res iudicata, pro veritate habetur: vt hîc. † Et ideo sententia lata contra rem iudicatam, non valet. l. j. C. quando prouo. nō est neces. & † rescriptum principis non valet contra sententiam, quæ transiuit in rem iudicatam. l. fi. C. sen. rescin. nō posse. l. causas vel lites. C. de trāfac. & bonus tex. in. c. exposita. de arbit.

¶ Et hoc intelligitur, nisi precisè constaret de mente principis quod voluisset derogare rei iudicatæ: quia potest, cum illud sit ius quæsitum de iure ciuili: vt no. Bald. in l. fi. col. ij. in ver. sed immediatè opponitur. C. sen. rescin. non posse. Ang. in l. lucius. ff. de euic. Pau. de cast. in l. cum hæ redes. de acqui. posses. cum simi. vt tradunt Moderni in. c. quæ in ecclesiis rum. de consti. & dixi ibi. col. xj. & hoc modo regula limitatur.

¶ Secundò † regula fallit, si renuntiatum sit rei iudicatæ, quia illi renuntiarî potest: & valet renuntiatio. l. iuriscētium. §. si paciscar. ff. de pactis. Et non solum expressè, sed etiā tacitè renuntiarî potest: quia si quis fuit admissus ad probandum de iniquitate sententiæ. & ita probatum fuit parte non opponente, iudex debet primam sententiam quæ transuerat in rem iudicatam reuocare: vt no. voluit Inn. in. c. cum dilecti. de rescri. in. c. cum Bertoldus. de re iudi. & sequitur Alex. in l. iudex postquā. col. ij. ver. vj. fallit. de re iudi. & idem Alex. consi. lxxvij. in causa & lite. col. fi. lib. ij. & in consi. ccxij. viso. in prin. lib. ij. & no. Anto. de but. in. c. quoniam cōtra. col. fi. & Abb. ibi de proba. & idem Ant. in consi. xxvij. visis. col. iij. Abb. in consi. lxxxix. in. q. lib. j. Roma. consi. clxxiiij. amplissimè doctor. in su. Aret. consi. lxxij. diligenter. col. ij. & hoc declaratur vt dixi in. d. c. quoniam contra. char. v. versi. quartus casus.

Philippus Decius.

REGVLA

CCVII.

PAVLVS.

NON potest uideri desijisse habere, qui nunquam habuit.

DE ista regula dictum fuit in regula non videtur rem amittere. §. eod.

NOTABILIA.

1. Seruitus, morti assimilatur.
2. Seruus poenæ, manumitti non potest, & est omnino incapax, nu. 3.
4. Seruus priuati, domino acquirit.
5. Seruus poenæ non habilitatur dato quod restituatur.
6. Propter delictum, hodie nullus seruus poenæ efficitur.

REGVLA

CCVIII.

VLPIANVS.

SERUITVTEM mortalitati ferè comparamus.

ET seruitus † morti assimilatur: vt dicit text. in l. interdicat in fin. de condi.

condi.& demonstra.& in l. cum hic status. §. si donator: ibi, licet seruus morti comparetur:& ista regula videtur generaliter procedere, siue quis efficiatur seruus pœnæ: prout loquitur tex. in. d. l. interdicat. siue efficiatur seruus alicuius priuati. dicta. l. cum hîc status. §. si donator. ad idẽ text. in l. res vxoris. C. de donatio. inter vir. & in l. ex facto. §. si quis rogatus. ver. sed si seruus pœnæ. ff. ad Trebellia. & in l. j. §. filius qui mortis. suprâ ad Tertul. facit text. in l. qui in vltimo. suprâ de pœnis. Aliâs tamen est differentia†: quia seruus pœnæ manumitti non potest: vt no. Io. and. in. c. ita quorûdam. de iude. & ibi Abb. in fine. per tex. in l. ij. C. qui. ad libe. procla. non licet. & hoc dictum pro singulari tradit Ro. in singulari. cccclxxvj. nullus qui ex suo delicto.

¶ Et† seruus pœnæ est omnino incapax. l. si in metallum. ff. de his quæ pro non scrip. l. si quis mihi bona. §. si quis planè. de acquirenda hæreditate. non sic in seruo priuati: † quia domino acquirit. l. si paterfamiliâs. ff. de hæredi. institu. & not. Barto. in l. si cognatis. de rebus dubijs. in prin. & ibi propter hoc dicit† quod seruus pœnæ non habilitatur: dato quod restitueretur. l. interdicat. in fine. de condi. & demonstra. Secus in seruo priuati. l. ex facto. §. fina. de vulga. & pupil. & Imo. ibi. sequitur. col. ij. quod tamen limitatur & declaratur: vt per Barto. in l. j. §. filius qui mortis. ff. ad Tertullianum.

¶ Et quæ dicta sunt de seruo pœnæ procedunt secundum iura antiqua: Hodie verò† propter delictum nullus seruus pœnæ efficitur: authen. sed hodie. C. de dona. inter virum.

¶ Et hoc intelligitur in illis qui viui remanent post condemnationem: puta in deportatis. Secus est in damnatis ad mortem: vt no. Barto. in. d. authen. sed hodie. & in. d. l. qui vltimò. de pœnis. in. d. l. si eius. §. si cui. de testa. & in l. si quis mihi bona. §. si seruus. de acquiren. hæred. & idem Ange. in l. si quis filio. §. irritum. ff. de iniusto rupto.

Philippus Decius.

REGVLA

CCIX.

LICINIVS.

QUAE ab initio inutilis fuit institutio, temporis tractu conualescere non potest.

DE ista regula dictum fuit generaliter in regula quod ab initio. suprâ eod. & quantum ad institutionem, de qua specialiter tex. hîc loquitur regula procedit quando est defectus in substantialibus. Secus est si defectus sit in accidentalibus qui extrinsecus contingit: quia tunc confirmatur

tur

tur institutio, quæ à principio fuit nulla. l. qui soluendo. la. j. vbi Bart. hoc dicit. ff. de hære. insti. ad idem facit tex. in l. pignori. ff. eod. tit.

Philippus Decius.

NOTABILIA.

1. Servus an reipublicæ causa abesse possit?
2. Vbi agitur de vtilitate publica, etiam inhabiles admittuntur.
3. Inhabiles an ad feudum aliquo casu admittantur.
4. Statutum quod quilibet admittatur ad accusandum de homicidio, etiam inhabiles comprehendit.
5. Conuentio facta inter priuatos nõ attenditur, vbi tractatur de vtilitate publica.
6. Promissioni de non offendendo an quis contrauenire dicatur offendendo bannitum?

REGVLA CCX. PAVLVVS.

SERVVS reipublicæ causa abesse non potest.^a

ISTA regula videtur procedere prout loquitur, † quando abesset titulo honorabili, aliàs videtur, quod seruus cum possit esse procurator ad negotia. l. seruum quoque. §. primò. suprà de procurat. quod etiam pro reipublica procurator constitui possit: quia officium procuratoris vilissimum est. §. si. insti. de excep.

¶ Et hoc saltem videtur procedere, quando non esset alius æquè idoneus. argumen. l. generaliter. §. spurios. ff. de decu. & facit tex. in. c. inter quatuor. de relig. domi. cum fimi. vt dixi in. c. ij. de iudi. col. v. in ver. & retenta communi opi.

¶ Imò quod fortius est, videtur quod etiam absolutè seruus abesse possit causa reipublicæ. † quia vbi agitur de vtilitate publica, etiam inhabiles admittuntur. l. si quis in graui. §. vtrum. in ver. hi quoque. ff. ad filla. vbi Bartol. dicit quod lex vel statutum quod respicit vtilitatem publicam non recipit restrictionem de habilitate personæ.

¶ Et ideo si proclamatum sit, † quod quicunque ceperit talem bannitum, habeat castrum in feudum: etiam inhabiles, ad feudum tali casu admittuntur: vt Alexander conclu

A ¶ Non pōt
Cū (vt inquit
Plato in. vj. de
legib. vel de le-
gum latio.) nī-
hil in animo ser-
uiente integrū
sit: neq; quic-
quā seruorū ge-
neri esse creden-
dum. & paulò
pōst ex autori-
tate sapientissi-
mi Poëtæ sub-
dit, Dimidium
mentis Iupiter
illis aufert, qui
seruitutis for-
ti subiecti sunt.
quò sit, vt non
abre à similib⁹
causis quæ ali-
cuius momenti
sunt p reipubli-
ca, meritò absti-
nere debeant.
Petr. Coruesi.

B ¶ Admittun-
tur. Vide las. in
l. j. C. de sa. san.
eccl. col. ver. re-
gula est & c.

A Guil. de cu.
cuius opi. cōi-
ter est approba-
ta, vt dicit ibi
Ias. i. l. istud no-
tabile. & cum
istis finē impo-
no lucubrati-
onib⁹ nostris ad
laudē omnipo-
tentis Dei &
gloriosissimæ
intemperatæ
eius genitricis
virginis Ma-
riæ aduocatæ
nostræ.

concludit post Guil. de cu. ^a in. l. si filiusfamiliâs. §. si cer. pet. Et si statutum dicat, † q̄ quilibet admittatur ad accusandum. de homi. etiam aliâs inhabiles admittuntur. vt not. Bal. in rub. C. qui accu. col. penul. quæro si statutum. ergo pariter esset dicendum q̄ seruus propter vtilitatem publicâ, causa reipublicæ abesse possit. nisi dicamus hoc non procedere in officio honorabili legationis: vel quia ita specialiter hîc expressum sit. Vel dicamus vt dixi in dicta. l. si filiusfamiliâs. quod inhabiles nō admittuntur. & patet: quia multi sunt inhabiles ad accusandum. l. senatusconsulto. l. non prohibentur. C. qui accu. non pos. in. l. j. in. l. qui accusare. §. de accu.

¶ Et non obstat tex. in. d. l. si quis in graui. §. vtrum. quia nō probat illud quod Bar. & doct. dicunt: quia loquitur in eo seruo, qui alienatus erat cum illa conditione, ne manumitteretur ab emptore, & sic ab homine: meritò nō habet locum in manumissione, quæ procedit ex dispositione legis secundum senatusconsultum sillanianum: quia verba prohibitionis ne manumitteretur ab emptore, non conueniunt manumissioni quæ inducitur à lege propter vtilitatem publicam: † quia conuentio facta inter priuatos, non attenditur vbi tractatur de vtilitate publica: vt not. Bart. in. l. qui seruum. de verb. oblig. † de illo qui promissit aliquem non offendere. nam si ille bannitus sit, offendendo illum bannitum non dicitur contra facere: vt latius dixi in dicta. l. si filiusfamiliâs. Et per illum. §. vtrum. non bene infertur ad quæstionem de feudo: quia inhabiles ad feudum erant prohibiti à lege. & per illa verba generalia, non videntur habilitati. quia statutum satis operatur in habilibus: ergo debet restringi ad habiles. l. vt gradatim. §. & si lege. de muneribus & honoribus. Secus si aliâs statutum nihil operaretur. & ita videtur procedere quod not. Bal. in. d. rub. j. qui accusa. & latius dixi in. d. l. si filiusfamiliâs. vbi videndum est.

F I N I S.

HABETIS feruentissimi scholares Adnotationes quasdam, super hoc titulo. ff. de regulis iuris: quas instantissimis precibus vestris deuictus, coactus fui præcipitato studio absoluere. Et in his non potui diligentiam maximam adhibere, propter onus lectionis quod assiduè mihi incūbit. Licet enim multa dicta sint, plura omissa fuerunt.

¶ Polliceor tamen vobis in maiori ocio, si Deo placuerit, operi imperfecto addere supplementum: ita q̃ illud quod nunc in rudi massa editum est: expolitum magis reddetur.

¶ Scio etiam quòd hæc industria mea à plerisq; non commendabitur: ex eo quòd dici solet laboriosum esse hoc opus potius, quàm subtile: mihi autem satis erit scholasticis meis aliqua ex parte satisfecisse. Quibus à me vti de me benemeritis nihil qualiscunque meæ facultatis sit denegari potest. Philippus Decius Pisis. Ad laudem Dei omnipotentis. Amen.

PETRVS CORVE
SIVS BENEVOLO
LECTORI S.

LONGVM ESSET, lector huma-
nissime, aut penè dixerim infinitum, si
quis hoc sermonis uel additionum ge-
nere (quod apud omnes ferè Iuris inter-
pretes longa obseruatione iam incre-
buit, labore magis quàm inuentione difficile) ad omnem
occasionē, uellet ad uaria intendere & digredi: in quo
tempus & horas suas committere, pro communi stu-
diosorum cōmodo, non debere etiam improbari puta-
rem: si in eadem sententia omnibus, uel maiori parti aut
saniori conueniret, recipienda & admittenda similia
pro utilibus. Cū igitur non dubitarem, hoc ipsum in
quæstione esse, mediā sequi uiam libuit, et ad eos qui ra-
tionem præcipuam habent parte aliqua digredi. ratus
ad ea quæ certo ductu à suis naturalibus principijs de-
riuantur, intellectum & mentem hominis inclinari &
cōsentire facilius, quàm ad ea quæ quasi per speculum
in ænigmate contemplanda mandantur: stilum tamen in
toto opere utrunq; sequuti & qui cōmunis est, & ra-
tionabile, uelut Architectus aut Pictor, primos mo-
dulos & primam faciem tibi exhibemus: ut te uel in hāc
sententiam trahamus (si iusta sit) uel ut in reliquis com-
munius & rationabile magis iudicium sequantur, qui
operam & studium suum in similibus collocare statue-
rint. Vale lector optime, his frui interim, dum tibi ali-
quantò ampliora paramus.

633093

.D294

K

Decio

Decio - In Titulum de Regulis.....

K

D294

PONTIFICAL INSTITUTE
OF MEDIAEVAL STUDIES

59 QUEEN'S PARK
TORONTO 5, CANADA

11117

